

میّردہ کہی نأسکہ خاتوون

(بهشی یه کہم)

میړده کهي ناسکه خاتوون

(بهشي يه کهم)

عہلی محہمد نه فغانی

وهرگیږانی
سهلاح نیساری

ده‌زگای توژیینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان به‌رێوه‌به‌رایه‌تی
گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه
به‌رێوه‌به‌رایه‌تی بلاوکردنه‌وهی هه‌ولێر

● **می‌رده‌که‌ی ئاسکه خاتون (به‌شی یه‌که‌م)**

● نووسینی: عه‌لی محمه‌د ئه‌فغانی

● وه‌رگێڕانی: سه‌لاح نیساری

● تایپه‌ست: ره‌حیم شاسه‌نه‌م

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆزان جه‌مال رواندزی

● به‌رگ: نادر خه‌یاتی

● نرخ: ۱۰۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان

● له به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۱۸) ی سالی (۲۰۱۱)

پێدراوه.

● **زنجیره‌ی کتێب (۶۶۱)**

● نه‌و کتێبه و کتێبه‌کانی وه‌زاره‌تی

● رۆشنیبری له‌سه‌ر نه‌و ماله‌په‌ به‌هۆنه‌وه

● ماله‌په: www.mukiryani.com

● نيمه‌یل: info@mukiryani.com

● www.Kurdchop.com

بۆ سۆز و خۆشه‌ويستی دايكم:
حەليمە ئيسماعيلي

بۆ دايكى ئالا
بۆ هاوژيني زيده دلسۆزم
بۆ سه‌بر و قنيات كردنى:
خەديجه قوربانى

سپاس بۆ
كاك ره‌حيم و محەمه‌ده‌ئەمين شاسەنەم
كه كاروبارى پي‌تچيني ئەم كتيبه‌يان له ئەستۆ بوو

بیروپای تویتهران و په‌خنه‌گران و خاوه‌ن‌پایانی فارسی‌زمانی ئیرانی له‌سه‌ر ئەم کتیبه

رۆمانی «میرده‌که‌ی ئاسکه‌خانم» واته ئاسکه خانم نووسراوه‌ی رۆمان‌نووسی کوردزمانی فارسی‌نووسی کرمانشانه و کۆی ئەم سه‌برده‌یه له کرمانشان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری ئەم ده‌قه‌ره رووییداوه سه‌ر له‌به‌ری خده‌و په‌وشت و کرداری له ماک و قه‌لافه‌ت و بیچمیکی کوردانه و کورده‌واریدا هاتوته ده‌ری و هه‌لگری ئاکارو خولکو خوو په‌فتاری ئیمه‌ی کورده، به‌ته‌واوی جووله و هه‌ستان و راسانمانه‌وه پره له په‌ندی پیشینیان و چه‌وسانه‌وه و چه‌زو ئاوات، سه‌رکوت و ژیرده‌سته‌ی ژن و ئافره‌ت و داسه‌پاندنی نه‌ریتی بیگانه به‌سه‌ر کۆمه‌لگادا، با لیره‌دا بیروپای تۆره‌وانانی بواری ئەده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی ناو جه‌رگه‌ی ئیران بیستین بزاین له دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی ئەم رۆمانه‌ چیان گوتوه و چۆیان هه‌سه‌نگاندوه:

به‌پرز نه‌جه‌ف ده‌ریابه‌نده‌ری، گوڤاری سخ‌ن خولی دوا‌زده، ژماره ۸ سه‌رماوه‌زی ۱۳۴۰ه‌تاوی ۱۹۶۱ی زاینی، ئاوا ده‌نووسی:

«نووسه‌ر له‌م رۆمانه‌دا له ژبانی خه‌لکی ئاسایی کۆمه‌لگای خۆمان تراژیدیایه‌کی قوولی زه‌ق کردۆته‌وه و دیمه‌نیکی خسته‌وه به‌ریده‌ی خوینه‌ر، خوینه‌ر وه‌بیری ئەم دیمه‌نانه ده‌خاته‌وه که له نووسراوه‌کانی «بالزاک» و «تۆلستۆی» دا خویندوویه‌ته‌وه ئەمه‌ش یه‌که‌م‌چاره‌ کۆپه‌ریکی فارسی جه‌ساره‌تی ئاواها هه‌سه‌نگاندنیک به‌ من ده‌دات.

عه‌لی محهمه‌د ئەفغانی، له میرده‌که‌ی ئاسکه‌خانمدا نیشانی داوه نووسه‌ریکی وردبینه، جووله و هه‌ستان و راسانی ژن و پیاو و مندال و ته‌نانه‌ت سه‌گ و پشیله‌ش به‌ جوانی ده‌بینی، له شه‌رو هه‌رای ئاشه‌وان و نانه‌واوه بگره‌ تا ده‌گا به‌ ئا‌ژاوه‌ی نیومال و خیزان و پیکه‌هه‌لپه‌ژانی هه‌وی و هه‌ویساری و لیدان و پیدادانی پیاوسالاری، ئەوه‌نده به‌ جوانی و به‌ وردی به‌ ناخی راستیه‌کاندا شو‌ر بۆته‌وه، خوینه‌ر به‌راستی شته‌کان وه‌کوو فیلمیک به‌ به‌رچاوی خۆیه‌وه ده‌بینی، به‌ په‌رمز و رازی ژنان ئاگاداره و هه‌والی له دنیا‌ی زا‌رۆکانیش هه‌یه. له هه‌موو که‌لو قوژبنیکی ژباندا ده‌توانی جوانیه‌کان ببینی و هه‌ره‌هه‌موویان به‌ واتا راستیه‌که‌یه‌وه بگه‌ریته‌وه و له په‌سنیان رابچی، مرۆگه‌لی ئەم رۆمانه‌ که‌سانیکن که له راسته‌قینه‌ دوور نین له‌م سه‌ربوهرده‌یه‌دا ده‌وری خۆیان ده‌گه‌رن، ئەوانه‌ که‌سایه‌تی واقعی چیرۆکه‌کن، له‌م کۆمه‌لگابه‌ هه‌لقولان، له کۆی ئەمانه‌ مرۆفی به‌ ئەزمون

دیتهدرهئ، لیزهدا ئەمکەسانەئ لەم رۆمانهدا دەورو رۆلیان هەیه بە دوو دەستە دابەشی کردوون باش و خراپ. دیارە ئەمەش شینوازیکه که نووسەرانی رۆمانتیک هەیانە تەنانەت ئەوکەسەئ تووشی کاریکێ وەکوو پیاوکوشتن دەبیت هەرودک مەزێهک دەیهێلێتەوه، نووسەر وازی لێناهیئێ و لە دۆقانی خۆئ بێبەشی ناکات.»

بەرێز دوکتۆر سیروس پەرھام، لە گوڤاری (راهنمای کتاب) ژمارە ۱۰، سالی چوارەم بەفرانباری ۱۳۴۰ئ هەتاوی ئاوا دەنوسی:

«بەئی دووئ، بەم رۆمانە ئاوازه فارسییه که لەبەرئیکێ گەرەئی لە پەر تووکخانەئ ئێران پەر کردوو، بویرانە دەلێم بە قەلەمی بەدەسلاترین چیرۆکنووسی ئێرانی، ئەویش لە کاتیکدا که هیچکەس هیواپهیکێ لە دلدا نەبوو، رۆمانی «مێردەکەئ ئاسکەخانم، عەلی محەممەد ئەفغانی که ئەمە یهکەم کتیبە لەم نووسەرودە دەگاتە دەست خوینەران، بەتالایهیکێ لەمێژینەئ رۆمانی فارسی پەرکردوو. - که لەبەرئیک که (چشم‌هایش) چاوهکانی، بزورگی عەلەوی نەیتوانی پری بکاتەوه، خۆ ئەگەر (م.ا. بێئازین رۆمانی بنەمالهئ ئەمینزادەگان تەواو دەکات و یان تەقی مدەرەسی بە دلەر اوکیوه رۆمانی شاری قالاوهکان بلوو دەکاتەوه ئەوان ئەم سەرکەوتنەیان لە بواری رۆمان نووسیدا بەدەست هینابا، ئەوا شانازییه که بە نسیبی ئەوان دەبوو، بەلام عەلی محەممەد ئەفغانی بۆ یهکه مجار توانی کیویک لە بنهوه هەلبکەئێ و شیوو دۆلێکی پێپرکاتەوه.

«مێردەکەئ ئاسکەخانم» ئاویئەیهیکێ بالانویئێ کۆمەلگای ئێمە و لە راستیدا دایرەالمعارف» زانستنامەیهیکێ مەزنە لە فەرھەنگ و ژیانی سەردەمیک که بە تالۆکه دیت و تیپەر دەبێ، هونەری سەرەکی نووسەر لە شینوازی نووسیئێ چیرۆکدا تەنانەت لە لیکدانەوه و هەلسەنگاندن و چینی تان و پۆدا سەهله، هونەری گەرەئێ ئەو ئەوهیه که بە خولقاندنی دەیان مەزۆئی راستەقینە و بە هینانەئارای سەدان رووداوی حاشا هەلنەگر، لە سەردەمیکێ تاببەتی کۆمەلگادا پەردەئ لاداوه و راستییهکانی لە زیندەبەگۆر بوون پاراستوو، ئەمەئ لەم رۆمانەدا، سەربردەئ یهک یان چەند کەس و رووداوی بەهەژماری رۆژانەئ یهک یان چەندشار نییه، بەلکوو تەواوی کاتوسات و رۆژگار و رووداوی سەردەم زریبارئاسا لەم رۆمانە بەرینەدا کۆبۆتەوه، هەر بۆیه ئەم رۆمانە ئاوا توانیویەتی لە دلی خەلکدا جینیخۆئ بکاتەوه، ئیتر ئەمە وەکوو نەینوویکی چوارسوچ لە هەموولایهکەوه توانیویەتی تاببەتمەندییه زەق و کریتەکانی رۆژگاری ئێمە نیشان خۆمان بداتەوه و خۆمان بە خۆمان بناسیئێ.

ئەم دەرد و پەنج و ئازارانەى مرقۇقەكانى ئەم كتاوه پېوهى دەتلىنەوه، خەم و ئارېشەيهكى
 تاكهكهسى و تايبەت به يەك فەرد نېيه، كارەسات و نەهامەتى چەند پىشتى بەرەى مرقۇقە و
 چەوسانەوه و ترس و نامورادى و قوربەسەرى دەورانېكه، كهسەكانى ئەم رۇمانە ئەگەر زۇرىش بن
 بەتايبەت هېچيان هەلقولاوى بېر و زەينى نووسەر نېن، تەواويان بوونيان هەيه و بە گوشت و
 خوین و پېشەوه زەق و زېندوون، هەر ئەوانە بەم ژيانە ئالۆزهوه كه هەيانە دەرەكى نېن و هەموو
 له خۇمانن، ئەگەرچى ئېمه به سانايى به پەناياندا تېدەپەپېن، چىشتىكى ئاناسايى و نامۆلېردا بەرچاوى
 ناكەوى تەواومان رۆژانە له مال و جيران و كۆلانى خۇماندا ئاسكه خانمان هەيه و دەتوانېن
 بېيېنېن، مېردەكهى ئەو واتە «سەىميران» رۆژ نېيه له شارو گوندەكانى خۇمان له كووچە و كۆلان
 له دووكان و بازار نەى بېيېن، جيرانەكانى ئەوان هەر هەمان هاوساكانى خۇمانن، دېوار بەدېوارەوه،
 گەورەيى كارى على محەممەد ئەفغانى لەوه دايە، سەنفوونايەكى جاويدان و هەرمان، دەنگىكى پېر
 شەرو ئالۆزى بەشەرى و هاوارىكى عەلەم گېرى له ئەوكى خېزان و كهس گەلىكى ئاسايەوه ئاشكرا
 كر دووه پەردەى لەسەر لاداوه، له هەموو گرېنگتر ئەوهيه «مېردەكهى ئاسكه خانم» دارماله له ویتە
 و نموونەگەلى راستەقىنەى ئافرەتى ئىرانى، ئەمه بۆ يەكه مچاره له ئەدەبىياتى فارسىدا، بارىكى
 قورس و گران كه سەدان سالا خستوويانەتە سەرشانى ژنان، له هەرچەشەنە جەور و جەفایەك،
 سەركوت و چەوسانەوه يەك كه نېرسالارى به سەر ژنى هېناوه هەر له كۆنەوه بووه به باو و خو
 خەد، پەردەى لەسەر تەواوى نەهامەتى و ژېردەستەيى و كپكرانى دەنگى ئەوان لاداوه، دزىوېهكانى
 ئەو شەرمەزارىيەى مرقۇقايەتى خستوتە پوو، توانايى و روانگە و دەسەلاتى ئەو بەسەر رۇحىياتى
 بەشەرى و رۇچوونى به ناخى مرقۇقدا، ئەوهنده بەهېزه هەر دەلئى نووسراوهكانى له هەست و
 هەناوى ئەو كهسانەوه هەلدەقولئى كه خوى له پەسن و پېداهەلدانيان راجووه، هەر دەلئى ژيانى
 دووبارەى ئەو له ناخى مرقۇقايەتى و له سەرچاوهى رووداوهكانەوه دەستى پېر كر دۆتەوه، هەر
 وەكوو شنەو باى بسكان، هېدى و لەسەر خۆ بەسەر هەمووشتىك و هەموو كهسېكدا كه روئيشكه
 دەكات و بەرامەى شاراوه و نەبېستراوه له خۆيدا كۆ دەكاتەوه و لەوپەرى پېرژو بلاويدا دەى پېرژىنى
 و نووستوانى پېر وەخەبەر دەهېنى، ئەمه پىشت بەستنىكى ئىشراقىيه و له تواناى نووسەرانى
 تەرەدەست و پېشەيى دا نېيه، بارودۇخىكى ئاويتە له گەل بەدەست هېتان و ئېلھام و «تلەپاتى» هەست
 و ئىحساسه كه تەواو شاعيرانە و سۆفیانەيه رووبەندەكان له هەمبەر چاوانى ئەو لاداوه، ئىنجا
 ئەوهى هەر له لافاوى دەچى، تاكوو به بېوستان له نووكى خامەوه بېرژى بەسەر رووپەراندا و

شاراوه‌کان له‌بەر پیاواری دهریبینی. ئەمه راسته که شتوازی نووسینی ئه‌و، خوینهر ده‌خاته‌وه بیری رۆمانه‌کانی «بالزاک» و «ئێستاندال» و «دیکنس» و «ساکری» و «تولستوی». ته‌کووزی و قورسییه‌کی تایبته و ته‌نانه‌ت وشکی داوه به په‌خشانه‌که، به‌لام ئه‌و ته‌کووزی و دژوارییه، ئه‌وه‌نده نییه که لافاوی ئه‌ندیشه و هزری ئه‌و به‌ربه‌ست بکا و کهف و کۆلی ئه‌و رابگری، هه‌روه‌ها نه‌بیته هۆی خراپ لیکدانه‌وه و دوودلی که نووسه‌ر له‌ حالێ جه‌زمه و ناوشیاریدا بیری خۆی رشتوته‌ سه‌ر رووپه‌ران، به‌ دلناییه‌وه ئه‌وه‌ی له‌م شانیه‌دایه و له‌ چه‌شنی هه‌نگ به‌ نیو میزگ و چاره‌گولاندا که‌راوه و شیلهی مژیوه و هه‌لاله‌ی هیناوه‌ته‌وه و هه‌نگوینی داناوه که دیاره هه‌نگوینیش به‌بی کریژ و میو نابێ! هیزی ئه‌و زه‌ق‌بوونه‌وه‌ی دیتن و ئه‌زمون و تیرامانه. به‌لام توره‌ی ئاشکرا و راست‌بینانه‌ی که به‌ راهاتوویی هاتوته‌ ئاراوه، به‌ جوانی جێ‌که‌وتوو و په‌گی داکوتاوه، وه‌ک‌ئه‌وه‌ی پالاته‌به‌کی بی‌خه‌وش بی له‌بهر ده‌ستاندا. ئیتر ئەم زولالی و ره‌وانییه، ئەم فره‌هی و زۆریونه ئالیزه‌دایه خۆی ده‌نوینی هه‌ر ئەمه‌شه که هه‌یه، نووسه‌ر ئەم په‌یامانه‌ی پنیه‌تی به‌ سه‌بر و تاقه‌تیکی زۆره‌وه له‌ باخه‌لی قاقه‌زی رووداوی ده‌پینچی و به‌ هیچ کلۆجیک بیر و باوه‌ری تایبته‌ی خۆی به‌ راشکاوی و به‌ بی‌په‌رده نادرکینی.

جه‌نابی دوکتور محه‌مه‌دعلی ئیسلامی نه‌دۆشن، له‌ گوڤاری «یغما» ژماره ۱۱ سالی چواره‌م رێبه‌ندانی ۱۳۴۰ - ۱۹۶۰ دا ده‌نوسێ:

«دوای ئه‌وه‌ی له‌ خویندنه‌وه‌ی رۆمانی «مێرده‌که‌ی ئاسکه‌خانم» بوومه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌ی من که‌سیکم خه‌ونی سه‌رسوورینه‌ری خۆش ده‌بینم، وه‌ ناتوانم له‌ گیرانه‌وه‌ی ئه‌و بۆ دۆستان خۆ بپاریزم، ئه‌و به‌ره‌مه‌ له‌ کاتیکدا که‌وته بازاره‌وه که هه‌یچ‌که‌سیک به‌ خه‌وینیش چاوه‌رێی نه‌بوو ئه‌مه به‌ چاوه‌بینی، له‌و جه‌نگه‌ی شه‌رو ئازاوه و بی‌شه‌رمی و له‌ هه‌ره‌مه‌ی خۆنواندنی ئه‌وه‌مه‌وو مه‌زاقه‌ نه‌خۆش و قه‌له‌م‌گه‌لی بی‌بایه‌خ و دۆراوه‌دا هه‌قه که ده‌می ئینسان بێی به‌ته‌له‌ی ته‌قیو، له‌ به‌رامبه‌ر ئاوا کتیبیکدا؛ ناوی عه‌لی‌محهمه‌د ئه‌فغانی که رۆمانی مێرده‌که‌ی ئاسکه‌خانمی له‌ ۸۶۳ لاپه‌رده‌دا نووسیوه و به‌ پاره‌ی گیرفانی خۆی چاپی کردوه، تاکوو سێ‌مانگ له‌مه‌وپیش وه‌ک نووسه‌ریک هه‌یچ‌که‌سیک نه‌یده‌ناسی ئیستاش ئه‌گه‌ر بمانه‌وێ نووسه‌ریکی فارسی نووسی باش ناو‌بینین به‌عالمی ئاشکرا نووسه‌ری ئەم‌رۆمانه‌ ناو‌ده‌بین.

زمانی فارسی هه‌روه‌کوو مانگای کۆن دۆ و چه‌ندسالیک ده‌بوو وشکی کردبوو، ئیستاش وه‌ک‌ئه‌وه‌ی گوێلکیان وه‌به‌ر خستبیته‌وه به‌ سه‌تل شیریی که‌ف‌کردو و سپی داوه به‌

تامه زرويانی... له يه کهم لاپه رهي رومانه که وه راويزی تازه و سه رنج پاکيش به ديمه نيکی زیندووه و به بولای خوی په ل کيشمان دهکا. فکر و ديمه ن گهلی رهن گاورهنگ به شوین يه کديدا قه تار دهبن، بې ئوهی ئه م ترسه له گورپیدا بيت که ئه م کویه به کوتایي بگات، ویده چی نووسه ر چندان سال به رله وهی ئه م کوپه ربه بنووسی، جانتای سه فهری لي ئاخنيوه و به دلنیا ييه وه قه له می ده ست داو ده تی.

ئه گه ر «سادق هيدايت» هه لاورين ئيتر هيچ که سيکی ديکه مان نييه ئاوا وه ستايانه بتوانی په خشانیک دابريژی و په ند و دهسته واژه و مه ته لؤ که ی فارسی به کار بينی. «ميرده که ی ئاسکه خانم» خه زينه يه که پره له ته مسيل و قسه ی نه ستق و گفتي به که لگی باوو باپيران و ئيشاره و ئاماژه ی باوه رپی و مه زنه مرو فان و ميژوویي که ونارایي، ئه وه ی شياوی په سن و پيدا هه لدانه، نه ک زال بوونه به سه ر ئه م خالاندها، به لکوو به کاره يتان و که لک ورگرتنه له شوي نی خو ياندا.

روانده ی نووسه ر سامناک و پر له ترسه، تيرامانی وه ک چاوی هه لؤ تيژبين و کاریگه ره، به ناخی جهسته و رو حدا روده چی و ئه وه ی گه ره کييه تی هه لی ده گری، زهين و هوشی ئه و به بی مائل بوون هه ره ئه وه ی به چاو دي توويه تی به ورد و درشته وه به زه ق و به رپيواره وه، به خه يال و خه ونه وه ئه وه ی هه ستي پي کردووه تان و پوی بو رایه ل کردووه و لوی بو راکيشاوه و ئيمه ی تي وه داوه، هه ر گوله ی به شاره زاييه کی ته واوه وه له جيی خویدا چنيويه تی.

به کورتي «ميرده که ی ئاسکه خانم» به بی تاري فدان له زمانی فارسي دا ته واو شاکاره. چاپ و بلا و کردنه وه ی ئه م کتبي به نه ک هه ر له بواری ئه ده بي دا موژده به خش و بزوينه ر و هوی دلگه رمييه، به لکوو له بواری ميژوویي و کومه لايه تيشدا هه گبه يه کی پره، که وايی ناشی له مه ر نووسه ری ئيرانييه وه هيو ابراو بين، سه ره پای ئه م گشته ناکامی و سووکايه تی پي کردن و ليلایي و ئه و ژهنگ و ژاره ی ئاسمانی ته نيوه، ئيستاش نووسه ری ئيرانی ده توانی ته واو له کاتيکدا که هيچ که س به دلی دا ني ات، به ئاواها کتبيک به ری ئاسق رووناک بکاته وه و خو لقي نه ر بيت.

کتبيی هه لېژارده ی سال . (سه رچاوه: روژنامه ی که يهان ژماره ۵۶۰۵ چوار شه ممه ۲۳ ی ره شه مه ی ۱۳۴۰ - ۱۹۶۱):

کتبيک که ئيستا به با شترين «روماني سالی ۱۹۶۱» ناسراوه، رومانیکي ئيرانی يه که چه ند مانگ له مه و به ر به بی بانگه واز و ئاگاداری له وه پيش به پاره ی نووسه ره که ی له چاپ درا و بلا و

بؤوه، عهلی محهمهده ئه فغانی، نووسه ری «میرده که ی ئاسکه خانم» بهر له بلابوونه وهی کتیبه که ی بی ناو و نیشان و نه ناسراو بوو، ته نانهت کتیبه که شی تاکوو ماوه یه ک که س نهیده ناسی هر یه ک دوو مانگ دوا ی بلابوونه وهی ئه م رومانه ره خنه گر و په لپگر، توپژهر و کتاو ناسانی به وهج زانیان ئه مه شاکاریکه له توره و دده بیاتی فارسیدا، «میرده که ی ئاسکه خانم» یه که م رومانیکه که نزیکه ی ۹۰۰ لاپه ره ی له خؤ گرتوه و چاپ کراوه، خوینهر هر به خویندنه وهی چند لاپه ره یه ک ههست دهکا ده لاقه یه کی به ره و دنیای تازه به روودا کراوه ته وه، پالنه وان و که سایه تی ئه م چیرۆکه ته و او یان که س گه لیک ی ناسراو و خومانه ی شارو لادینی ئه م ولاته ن، نامؤ نین و له وانه یه رۆژی چه ندجار بییان بینین و مامه له یان له ته کدا بکه ین هر بؤیه خوینهر خوی له خه م و شادی ئه واندنا به شه ریک ده زانی... ئه نجومه نی کتیب له نیوان چیرۆک گه لی ئیرانیدا، ئه وانه ی له ۱۹۶۱ دا بلابوونه وه «میرده که ی ئاسکه خانم» ی که هر سی مانگیک ده بوو له چاپ درابوو، وه ک باشتترین رومانی ئیرانی سال هه لپژارد و ناساندی.

ده نگدانه وهی له هه نده ران: «به رز نر خاندنی زانستیاری زانکوی کیمبریج له ئه دهبیاتی نوی فارسی» دا.

راپۆرتی هه وتانه ژماره ۴۰۱ چوارشه ممه ۶ی مانگی پووشپهر، ۱۹۶۲ سه فاره تی کو برای ئینگلیز به م چه شنه هه واله که راده گه یه نی:

«پیتیر ئیوری» زانستیاری زمان و ئه دهبیاتی فارسی له کینگزکالج کیمبریج ئه مړۆ له کاتی مژولیا شی جقاتی ئیران له شاری له نده ن گرینگی له گورپانکاری و تازه گه ری توره ی فارسیدا بؤ ناماده بووان خسته روو ئیوری ره وتی و یژه ی فارسی له سه ده ی نوزده وه تا ده گا به ئه م سه رده مه خسته به رباس و لیکولینه وه، گو تی: «هه رچه نده تا ئیستا به شیکی زور له ئه دهبیاتی بیانی وه رگیر دراوه ته سه رزمانی فارسی، چاپ و بلاؤوک له ئیران به راده یه کی به رچا و جیی خوی کردۆته وه، به م حاله شه وه تا ده گا به بلابوونه وه ی رومانی گه وه ی «میرده که ی ئاسکه خانم» نووسرا وه ی عه لی محهمه ده ئه فغانی له سپتامبری ۱۹۶۲ توره ی فارسی له بواری ئاوا به ره مه میکه وه که له به ریکی ته وای پنیوه دیار بوو، به لام ئیستا به بلابوونه وه ی رومانی عه لی محهمه ده ئه فغانی ئه م که له به ره پر بؤوه و ئه م ده وره یه ش ته و او بوو، گورپانکاری به کی نوی و داهینه رانه له ئه دهبیاتی فارسیدا سه ری هه لدا، ئه گه ر ئه م کتیبه له هر ولاتیکی دیکه دا سه ری هه لدا بایه هر به م چه شنه خوینهری خوی په یدا ده کرد، به لام بلابوونه وه ی ئه و له ئیران نیشانه یه کی تره له

پاراوی بیر و ئەندیشه، ئەدەب و زەین، خولقاندنیکی ئیرانی - ئیوری ئینجا گوتی ئەم پۆمانە مانای ئەوەنییە کە ئیستاش لە بلیمەتانی ئیرانی چاوەپروانی ئاواها بەرھەمیک دەکرێ، بەلکوو نووسەری ئیرانی دەتوانی بە زمانی خۆی وەلامی تۆرە جیھان بداتەوہ...» ئەم کۆرە ی ئەنجومەنی ئیران، کە لە قوتابخانە ی رۆژھەلاتناسی و موتالای ئەفریقایی زانستگای لەندەن بەرپۆھچوو بوو، رۆژھەلاتناسانی گەورە ی ئینگلیز، خۆیندکارانی ئینگلیزی زمانی فارسی، خۆیندکارانی ئیرانی لە زانکۆی لەندەن، ئەندامانی جقاتی ئیرانی لە و کۆرەدا بەشداربوون.

بەپرز بزورگە لەوی نووسەری ناوداری ئیرانی، لە ژمارە ی شەشەم گوواری کاوہ چاپی مونیخ و تاریکی بە زمانی ئالمانی نوسیوو ہەر ئەم وتارہ بە زمانی فارسی لە ژمارہ ۸ و ۹ ی ہەمان سەرچاوەدا چاپ کراوہ چەند پاژیک ہەر لە و وتارہ بەمچەشنە ہاتوہ:

تەواو چل سال لە و سەردەمە رادەبرێ کە «سەید محەمەدەلی جەمالزادە» لە پینشەکی کۆمەلە چیرۆکەکانی خۆیدا «یەکی بوو یەکی نەبوو» کە سالی ۱۹۲۱ لە برلین لە چاپ درا ئەمڕۆکەش بە شیوہی مانیفست و ئاگاداری نامە ئەدەبیاتی پەخشانی فارسی لە نیو کۆمەلگای خەلکدا جینی خۆی کردۆتەوہ، نووسراوہ یەک کە ہەمووکەس لپی تیدەگا، زمانی پەخشان، بەکارھێنانی لە شیوہی دەربرین و ئاخافتن، زاواوہی تازہ و بەجی، ہەر و ہا پەخشانی شروئە کراو لە قەلافتی پۆماندا، چیرۆک و نوقلێت، ی لە توخمی بنەرەتی لە ئەدەبیاتی پەخشانی نویندا خستەروو. ئیستا بە دلنایییەوہ دەتوانم بیژم، پۆمانیک ہاتە نیومەیدانی تۆرەوہ - ہەر و ہکوو جەمالزادە لە و پۆژگارەدا چاوەپروانی دەکرد ئەم بەرھەمە ئیرانی گەل لە گشت بوارەکانی ژبانی کۆمەلایەتیدا بە یەکدی دەناسینی، پیموایە ئەوا ئەمڕۆکە ئەو ئاواتە ی ئەو ہاتۆتەدی، جەمالزادە لە نامە یەکی تاییەتدا کە لە مارس ی ۱۹۶۲ بیرو پای خۆی لە مەر کتیبی ئەفغانییەوہ بە من راگەیاندا. ئەوا منیش لە سەر ئیزنی ئەو دەقی نامە کە تان بۆ ئاوالا دەکەمەوہ:

«...میردەکی ئاسکە خانم گەپشت بە دەستم، ئەوہی راست بێ تازہ دەبی من و زۆرکەسی دیکەش پینووس و تینووسمان دانیین و ہەلی نەگرینەوہ! بە راستی ولاتی ئیران ولاتی موعجزہ و پەرچویە، کوتوپر، بەبێ ئەوہی چاوەروانییەک لە ئارادا بیت مندا لگەلی سەیر و پەرچوئاسا بە کۆمەلگا دەناسینی، ئەم کۆپەرہ شیاوی خۆیندەوہ یە. سەر لە بەری ئەم کتیبە «تیبیک» ی ئیرانییە... ہەر لە زمانەوہ، ہەر لە دیمەن و پوانگەوہ، لە راویژ و گێرانیەوہ...»

گوواری کاوہ بەمچەشنە درێژە ی دەداتی:

«میردهکەى ئاسکەخانم» بۆ تویژەرانیک که فره‌راقه‌ى بن رازاوه‌کان و پەند و مەتەلۆکەى خۆمالی دەکەن و بایه‌خ ئەدەن بە پەند و ئامۆژگاریی فارسی، وەک خەزینەیه‌کی نەناسراو وایە. ئەم بەرھەمە دارمالە لە فۆلکلۆر و تاريفات و خدە و رەوشتیک که لەنیو خەلکدا باوہ و لە بەرینانەوہ بووہ بە میرات و کەلەپوور بەشینی زۆر لە پەند و مەتەلۆکە بۆ یەکەمجار ئەم رۆمانە لە خۆیدا کۆی کردوونەتەوہ، ئەم پەرتووکە شیاوی ئەوہیە که تەنیا بۆ جاریکیشی لەم بابەتەوہ راقە و لیکدانەوہی لەسەر بکری، بەم پێیە ئەفغانی نووسەری ئەم رۆمانە لە دواى جەمال‌زادە و سادق ھیدایەت و کەسگەلیکی دیکە بەشینی زۆری ھەییە لە دەولەمەندکردنی زمانی فارسی‌دا.

... بەتایبەتی جیتی لێ‌وردبوونەوہیە ئەفغانی ئەرکیکی قورسی بە ئەستۆوہ گرتووہ که ھەر خۆی بەم چەشنە دەبیژێ:

«داخۆم تاکوو ئیستا کەسیک بووہ بیت و باسی ئەم دیندایەتییە بکا که بە عالەمی ئاشکرا وەک گورگی ھار کەوتوونەتە نیو ران و زۆر ناجوامیرانە ئافرەت دەچەوسیتەوہ و ئەو بەلایەى بەسەر ژن دیت لە جینیەکدا بینوسنەوہ؟»

ئەو بە تەواوی ھیز و توانای خۆی توانی ئەم ئەرکە بەجێ بینی، گرینگ ئەوہیە که ئەو ویستی ئەم زەنگە بزینیی و ئەم حوکمە داسەپاوہ که لە کۆمەلگای ئێراندا ھەییە لەقاوی بدات ھەر وەک لە رۆمانەکدا ھاتووہ ئەم کارەشی کردووہو ئەم رۆمانە نەک ھەر لەسەر ئەدەبیاتی ئێران کاردانەوہ دەبی، بەلگوو لە باشتر بەرپۆھچوونی داھاتووی خەلکی ئێراندا کارساز دەبی و بە باشی رۆلی خۆی دەگێرێ.»

ھەیاران: ئەمەى لە سەرھوہ موتالات کرد، ئەوہ سەرنج و بیرو رای مەزنی نووسەر و پووناکبیرانی فارس‌زمان بوو سەبارەت بەم رۆمانەى عەلى‌محەممەد ئەفغانی، که نزیکەى نیو سەدەى بەسەردا رادەبرێ، بەلام تۆ بلیی لە دنیای ئەمپۆکەشدا ئەم نەھامتیانە ھەبن که لە رۆمانی «میردەکەى ئاسکەخانم» دا ھاتووہ؟ یا ئەوہى ئەقلى سەردەم و ژیار و شارستانیەت خدە و ئاکاری نیو کۆمەلگای داتەقاندووہ و پاکی کردۆتەوہ؟ چوونکہ ئەقلانییەت لە ئەمپۆکەدا لە شەپووری شارستانیەت دەتورینێ و بە خەيال ژیرانە بە بەژنی مرۆفایەتیدا ھەلەدەزنی.

ئەگەر رۆمانی «میردەکەى ئاسکەخاتون» باسی نان‌فرۆشیکی بنەچەک دەولەمەند یان تازە پێداکەوتوو دەکا، باسی دیاردەى دزیوی چەندژنە دەکا که ئەم نەخۆشییە لە عەرەبی دەشتەکییەوہ گەپشتە کوردستان و سیبەری ئەم فەرھەنگە چلکنە بە گشت خدەکانی تریەوہ

سه‌یوانی خسته سهر ژیاری پیروزی ئاسکه‌رایی له ئیزان و به‌تایبەت له کوردستان‌دا؛ چۆنیه‌تی هه‌لس‌وکه‌وتی ده‌سته‌و تاقتیک به‌که‌لک وهرگرتن له‌مه‌ندیل و سه‌ری زه‌رد و شالی سه‌وز پروو ده‌کاته‌وه چۆن به‌هه‌زاران گزی‌وفزی و ده‌هۆ له‌چه‌شنی زه‌روو ده‌میان له‌خوینی خه‌لک ناوه. ئەم پۆمانه‌ پره له‌باسی کۆله‌مه‌رگی و به‌ش‌مه‌ینه‌تی خه‌لکی ره‌ش و پروو و هه‌ژاران و به‌رژه‌وه‌ندخواز و نه‌خۆشی و مردنی زاوۆ و بی‌ده‌ره‌تانان، باسی شه‌ر و ئاژاوه‌ی نیۆده‌وله‌تان و قاتی‌وقری، به‌لام با‌ته‌واوی ئەمانه به‌خویندنه‌وه‌ی پۆمانه‌که‌ په‌رده‌ی له‌سه‌ر لابدری باشه، شتیکی که‌حه‌زم‌کرد وه‌ک پروو‌کردنه‌وه‌یه‌ک ئاماژه‌ی بۆ بکه‌م ئەوه‌یه داخۆم ئیستاش ئافره‌تی کورد له‌ژیرچه‌پۆکه‌یی پرگاری بووه؟ له‌کوێ؟ له‌کام شار و گوند و کامه‌ ده‌قه‌ر؟ ئیستاش له‌کومه‌لگای کورده‌واریدا ژن مافی قسه‌کردن و بیرو‌را ده‌ربڕینی لی‌زه‌وت کراوه، داخۆم هه‌نووکه‌ش ئافره‌ت وه‌ک کالایه‌ک چاوی لی‌ناکریک؟! زمانی له‌بنا‌ناپرن؟ هه‌ر ئەله‌حانیش بی‌رلا‌وازان نالین، ژن پرسى بییکه و به‌قسه‌ی مه‌که؟! به‌سه‌دان که‌ره‌ت می‌رد پی‌ی‌نالی ژنت به‌سه‌ر ده‌هینم؟ ئەگه‌ر پی‌او سه‌ت‌جار بلێ هاده‌که‌م، ژن ته‌نیا جاریک بیژی هه‌و ده‌که‌م تو ژن بی‌نی من می‌رد ده‌که‌م! ئەوا پرچی ده‌رده‌هینی لوتی ده‌بړن، له‌سه‌ر کریتی و دزی‌وییه‌ک که‌ پی‌او به‌سه‌ری ده‌هینی به‌رده‌بارانی ده‌که‌ن. کئ پی‌وی‌ایه‌ جاریک پی‌او له‌خۆی بپرسی، ئەو ماله‌ی ریک‌وپیک و ته‌باو ره‌بایه، کچ و کورپی ژیر و بلیمه‌ت تییدا هه‌له‌که‌وتوه‌و چاکیه‌که‌ی بۆ ژن ده‌گه‌رپه‌ته‌وه؟ دایکی باش عه‌ولادی باشی ده‌بی. به‌لێ ئەمه‌ راستیه، نه‌هه‌موو پی‌اویک بۆ باوک ده‌بی و نه‌هه‌موو ژنیک بۆ دایک، ئیستاش هه‌رچه‌نده له‌شارو باژیراندا ژن ده‌توانی له‌کو‌ر و جقاتی فره‌زان و مه‌زناندا به‌شدارى بکا، به‌لام به‌شیکی زوری هه‌روا له‌پشت‌په‌رده‌وه‌ ماوه‌ته‌وه و به‌رپی‌وارن، ده‌ره‌تانی زۆر شتیان لی‌گیراوه که‌ مافی خۆیانه. ئایا ئافره‌ت چل‌چرا و به‌خته‌وه‌ری مال‌ نییه؟ مالى به‌بی ئافره‌ت به‌بی دایک ته‌لاریکی بی‌ده‌روازه و په‌نجه‌ره‌یه، پیت‌وانییه ئەگه‌ر گیاندارى به‌سته‌زمانیش زوری ئازار پی‌یگات و وه‌ئامان بی‌ت زمان ده‌گرئ بورکانی ده‌روونی ده‌ته‌قی؟ له‌بن لی‌ویشه‌وه‌ بی‌ئهم‌رسته‌یه ده‌لیته‌وه: «بۆ ده‌بی هه‌رچی می‌وینه‌یه ئیوه‌ی به‌گفتی خۆتان ژيرو زانای مه‌ندیل به‌سه‌رو سه‌ر زه‌رد و ناو‌قه‌ت سه‌وز زمانی له‌بنا‌بېرن و وه‌ک که‌و له‌قه‌فه‌سی بکه‌ن؟ قوربه‌سه‌ر ژن چوونکه ئیوه‌ ته‌نیا و ته‌نیا ژنتان بۆ شه‌وخه‌و ده‌وی؟! ئیوه له‌زیندانی‌کردن و ده‌ست‌به‌سه‌ردا گرتن‌دا به‌ده‌سه‌لاتن، به‌لام قه‌ت بی‌رتان نه‌کردۆته‌وه له‌حاند هه‌لفرینی پۆچی خۆتان ده‌سه‌لاتی زا‌رویه‌کتان نییه. هه‌تا‌که‌ی ئیمه‌ی نێ‌رسالار، بیرو زه‌یمنان پاراو نه‌که‌ین، بۆ ده‌بی له‌چه‌شنی پاله‌وان فس‌فس

تەنيا شان و باھومان بەھيژ بى؟ كەچى مېشكمان ھىچى تىدا نەبى! ھەر بۆيە ھەنووكەش چەوساۋە و ژىردەستە و قوربەسەرىن، مرۆقى ژىر بۇ چەند رۇژىك جىرانەكەى نەبىنى تاسەى دەكات و ھەوالى دەپرسى، بەلام سەىمىرانى پالەۋانى رۇمانى «مىزدەكەى ئاسكەخاتون» ئەگەر مانگى جارىك جگەرگوشەكانى خۇى نەبىنى بۆى گرىنگ نىيە! تەنيا لەبەر ئەۋەى ناسكە ھومى دوۋەمژنى لىنەرنەنجى! كەچى ھەر ئەم سەيدە نانفرۇشە تەۋاۋى خۇشى ژىانى ئاسكە، دايكى مندالەكانى رنپوئەتەۋە و پۇلوۋى ئازار و خەفەتى بە مەزراى دلى ۋەركردەۋە، ئەۋە خاۋەنى دوۋ چاۋى روالەت بىنە و پىۋاىە جوانى ھوما ۋەسە پىرشنگى خۇر، تىرېژى لە دل و جەرگى كارى كردۋە! لە سەرىكەۋە دەستىكى بە قولفى كابدەۋىيە و لەلايەكى تىرشەۋە داۋىنى يار دەگرى! ھەر ئەم سۇفىلكەيە ردىنى قەلمكار دادەنى و بەدەم تەسبىحاتەۋە ناۋى يەزدان و پىاۋچاكان رىز دەكات، كەۋابى ئەمە يەكبان و دوۋەۋاىە، ھەر بۆيە بەسەر پىشتى شەۋدىزى خەيالەۋەنا، ھەر بەراستى ئىتر چى دەكات و چى ناكا؟!

ئەم رۇمانە پىرە لە كارەسات، تراژىدىيى باوكىكە، دل دۇراۋى چاۋى ئەبرۇكەۋانىكە، ژيان و ژىنى لە خانمى نىۋمال و جگەرگوشەكانى كردۇتە ژەقنەمووت و دۇزەخ، لەسەر ساحى عەلى داى ناۋن، بەلام ئەۋكاتەى دەستى لە ھەمبانە بەردەبى و خەرىكى خۇھەلداشتە، لەسەر ھەلدېرى ژيان، ئەۋەى ۋەفرىاي دەكەۋى پەلى دەگرى كەس نىيە جگە لە ئاسكەخاتونى كۇنەژنى، ھەر ئەۋ ژنەيە سەرەراى ئەم ھەموۋ دەردەى كە بە دەست مىرانى مىردىيەۋە دىتۋويەتى زگى پىى دەسروتى و پىشتى تىناكات، ھەلى دەستىنپتەۋە و لەسەر پىى خۇى راى دەگرى.

خويتەرى كورد، ھەرچەندە نووسەرى ئەم رۇمانە بە پەچەلەك كورد بو بە مەزەب شىعە و بىرو باۋەرى تايبەت بەخۇى ھەيە ئەۋەى لىرەدا گرىنگە ئەۋەيە، چۇن سەرنجى داۋەتە كۇمەلگى خۇى و بە چاۋىكى پەخنەگرانە لە دەۋرۋەرى خۇى رۋانىۋە. ئەۋانەى ئەۋ لەۋ سەردەمەدا دىتۋويەتى ھانى داۋە كە ئاۋا رۇمانىك بخولقىنى، ھەر ئەۋشتانەى نووسەرى ئازار داۋە، ئىمەش ئەمپۇكە ئەۋانە بە جۇرىكى تر لە بەرگ و بىمچىكى نويدا دەبىنن بە شانيدا رادەبرىن، گويمان لە زرىكە و ھاۋار و سكالايان دەبىت!

گەلۇ دەبى عەلى محەممەد ئەفغانى كرماشانى ھەزى بە فەرھەنگى بىگانە نەكردى، رازى نەبوۋە كە ئافرەت لە چەشنى «مىنوۋ» لە عابا و چارشىۋ و كۇچكە و پەچەۋە بېچىرى، ئەۋ، ھومى دوۋەمژنى قارەمانى رۇمانەكە دەكاتە نوئەرى ژنانى رزگارى خواز. بە جەسارەتەۋە لە

بهو پيريه كه وتوته سهرم عيشقى جهوانى
ههرچى له دلمدا بوو نه ما رازى نيهانى
تهيرى دل كهى بهرزه فرم تووشى نه زهر بوو
چاو! چاو به ته لهى كيوه بووه چونكه روانى

حافظ (وهرگيز: حه قيقى)

بهشى يه كه م

دوانيوه رۆيه كى زستانى ۱۹۳۴ بوو، خورى پيش نيوه رۆ بسكى زييرنى به سهر شان و مى شارى
كرماشاندا په خش و پهريشان كردبوو. ههرچه نده هه تاو به ره و خورنشين له نهجى ده كرد، به لام
له حهولى ئه وه دابوو ئه و گر داله به فدهى شهوى هه نيهى شارى سپى هه لگيرابوو، بتوينيته وه.
پوخسارى سامالى ئاسمان ده تگوت پرومه تى بووكى يه ك شهويه له بهر تاس و لووسى بريقهى
دههات. پۆلى كۆتر له كه لىن و قوژبنى شيروانيه كانى نيو بازار هيلانه يان كردبوو، سه رخوش و
دهم پر له ناواز و گمه باليان له م توژاله هه لمه بى رهنگه ده سوو. كه وا له ژير پى و پلى رىيواران و
به ره بى رۆچكان هه لده ستاو لول ده بوو؛ وا ديار بوو ئه وانيش هه ستيان به به رامه و ترپه ي پنى
به هار كردبوو.

له م شه قامه دا هه موو شت به شيوه ي ئاسايى خوى ده جوولا، فه يتوونيك به له قه له ق تيده په پرى؛
رئيواريك ده ستى له گيرفانى بالته كهى نابوو سهرى داخستبوو هيدى و هيور به په يژه ي ژياندا
سه رده كه وت، دوو كانداريك خه ريكي به رى كردنى مشت ه رييه كانى بوو؛ كه س له كارى خويدا به
تالوكه نه بوو. سه نگه پرش و به رده رىژى شوسته كه ش نه ختيك ته رايى مابوو؛ چۆره چۆرى ئاوى
پلووسكه كان به هه وا يه كى تاييه ته وه سه رنجى بيسه رانى راده كيشا.

ئهم ريزه دوو كانه ي له م به ره و ئه و به رى شه قام ته ك و تووك كراوه و به ستراو، كه هيشتا رهنگه
سه و زه كه يان له هه ردوو بهر وشك نه بىووه، هه رچه نده ي بوئه و رىيواره ئاساييه ي كه بىر و
ئهنديشه ي ده ي هينا و ده ي برد، جيى سه رنج و تيرامان نه بوو، به لام بوئه و ميرمنداله ي كه هيشتا

هه‌ناسه‌ی دیوی خه‌فەت وەسه‌ری نه‌کشابوو به هه‌نگاو و په‌وتی شیرینی به‌ره‌و فیرگه و قوتابخانه هه‌قلی‌مه‌قوی ده‌کرد، دیمه‌نیکی جوان و له‌به‌ر دلانی هه‌بوو. ده‌روده‌شت و دار و دیوار مزگینی نوێ‌بوونه‌وه‌ی سال و چه‌ند رۆژیک پشوو‌دانی زۆره‌ملیی ده‌هینا.

بۆنی رهنگ وه‌ک مژ به‌سه‌ر ئەم ناوه‌دا که‌وتبوو، ئەو که‌سانه‌ی روویان ده‌کرده دوو‌کانه‌کان و خه‌ریکی کرینی پیندا‌ویستی خۆیان بوون به‌ وریاییه‌وه ده‌جولان نه‌کا جل‌وبه‌رگیان له‌ بۆیه و رهنگی ده‌رگا‌کان هه‌لسوون. و گه‌سکه‌به‌ده‌ست وزبلیژێ ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ خه‌ریکی خاویز‌کرده‌وه‌ی شه‌قام و کۆلان و بن‌دار و قاناوان بوون سه‌تل و ته‌نه‌که‌ی خۆلیان به‌تال ده‌کرده نیو لۆری و له‌ دووری شار ده‌یان‌پشت. ئەم سه‌تل و ته‌نه‌که‌ خۆلانه‌ بیروکه‌یه‌کی تازه‌ بوو شاره‌وانی بۆ په‌کو خاویزی شار دای‌نا‌بوو. ئیتر رهنگی سه‌وز و سپی و سووری ئەم سه‌تلانه‌ش له‌ پاش نیوه‌رۆدا دیمه‌نیکی رازاوه‌ی به‌ بالای شاره‌که‌ ده‌به‌خشی.

پۆلیس و پاسه‌وان به‌ جل‌وبه‌رگی تاییه‌ت و شینیکی توخ و پۆستالی قه‌ترانی و باتۆن به‌ ده‌ست، کلاوی جووت‌له‌به‌یان هه‌تا سه‌ر برۆیان ده‌هینا خواری، بزه‌ له‌سه‌ر لێو و به‌ گیف و ئیفا‌ده‌وه جار‌جاریک له‌سه‌ر پاژنه‌ی پێ وهر ده‌سو‌رانه‌وه. ورد ورد له‌دوور و نزیکیان ده‌روانی. نه‌کا له‌م شاره‌ مام‌ناوه‌ندییه‌دا کاری چوست بکری و باری ئاسایی ئالۆز بی.

له‌ نیو قه‌دی شه‌قامه‌که‌وه، خوار کۆلانه‌ کورته‌که‌ی به‌رده‌رگای مزگه‌وتی جامی شاباز؛ نانه‌وا‌خانه‌یه‌ک که‌ به‌ قورم و دوو‌که‌ل سه‌رو سه‌کو‌تی خۆی و هاوسا‌کانی سواخ دا‌بوو، هه‌ر له‌ دووره‌وه وه‌ک خیه‌تی دۆمان ره‌ش ده‌چۆوه. ئەم دارو دیواره‌ ره‌شه‌ی دیمه‌نیکی سه‌رنج‌پرا‌کینشی هه‌بوو. له‌ هه‌ناوی نانه‌وا‌خانه‌که‌وه هه‌یشتا که‌ چۆل بوو، ده‌نگی قرچ‌وه‌و‌پری چرپی‌و‌چال و ده‌مه‌ته‌قه‌ی نانکه‌ر و وه‌ردینه‌چی ده‌هاته به‌رگۆی، کولێزه‌ی په‌نجه‌کیش و سه‌نگه‌کی ریزکراوه‌ به‌ ئامیزی راست و چه‌پی دیواره‌که‌وه نیشانه‌ی رۆزیی زۆر و هه‌رزانی بوو. مانگ، مانگی ره‌مه‌زان و به‌رامه‌ی نانی گه‌رمه‌ته‌ندوور و کولێزه‌ی ره‌شکراو، حه‌وت گه‌ره‌ک ئه‌ولاتر ده‌می رییوارانی پر ده‌کرد له‌ ئاو.

پیاویکی ره‌شتاله‌ی به‌ژن و بالا مام ناوه‌ندی له‌ ته‌نیشت ته‌رازووه‌که‌ دانیشتی‌بوو. داخه‌ی پوول و پاره‌ش له‌ په‌ناده‌ستی و بالتۆیه‌کی ره‌نگ خۆله‌می‌شی له‌ جنسی به‌ره‌ک و ده‌ستکردی خۆراسانی له‌به‌ردا بوو. نیو چاوان به‌رز و ته‌خت و برو‌کانی قه‌ترانی و پان و چاوه‌کانی تیژ و به‌بر‌شت بوون. ئەدگارێکی تو‌زیک کز و بی‌گۆشت، له‌گه‌ل هه‌نیه‌ی به‌ قۆلدا‌چوو، ره‌شید و ژیر ده‌هاته به‌رچاو، بی‌جگه‌ له‌وه‌ی کری‌کاریک بوو پیاوه‌تی و دلۆقانی له‌ قه‌لافه‌تی ده‌باری، تووکی سه‌ر و ردینی

ئەوئەندى لە ژىز كالاوه تازە مۆدەكەوہ دياربوو ھىشتا رەشى دەنواند. دووگمەى بالتەكەى بەبى ھىچ دەستورىك جوامىزانە كرابوونەوہ، لە ژىز ئەویشدا كۆت و شەرۋالى قاوھىي خەتدار و سەلتە و زەنجىرى كاتژمىرى باخەلى بەدەرەوہ بوو. ئەو پياوہ مىران، يان ھەرەك نازناوہكەى خۆى كە بەسەر تابلۆى دووكانەكەوہ بوو، سەيد مىران سەرراوى، خاوەنى ناواییەكە بوو.

*شارى بچووك و كەم نفوس، بەقەدەر بالاي خۆى ھەيە كېشەى و لە گرفت و ئارىشە *بەدوورە و ژيانىشى بە بى ژانەسەر بەرپۆه دەچى، خەلك تەباو رەبا و دۆستايەتى لە نىوانياندا گەرم و گوڭر و ناكوكيەكان كەم و كالتىر. ئىتر سۆزى كاكە و برالە ھەموو لايەكى گرتبۆوہ. پياويكى تىكسەمراو و بە قەلافت، بە تەمەنىكى ژوور شەست سال. بە سوارى فەيتوون گەيشتە بەردەم ئەو نانەوايەى باسماں كرد. ھەر ئەوئەندەى چاوى بە مىران سەرراوى كەوت، لە پشت مەكەينەى تەرازووەكە راوہستاوہ، لە فەيتوونەكەوہ سەرى ھىتا دەرى، لەو كاتەدا فەيتوونەكە دوور دەكەوتەوہ بە دەنگىكى بەرز و نىرانەوہ سلاويكى لىن كرد و سەرنجى بۆلاى خۆى راکيشا. دووكاندارەكە لەگەل ئەوہى سلۆكەى ئەستاندەوہ، ھەتا نزيك دەرگاكە بە چاوكەوتە شوئىنى، بە ريز و ئىحتەرامەوہ بانگى كرد:

ئوغر بەخىر، مام جوامىز، رەنگبى بەرەو كۆنەھوار بچى؛ فەيتوونەكە دە ھەنگاو ژوورتر لە قەراخ شەقامەكە راوہستا، پىرەمىرد تۆزىك راست بۆوہ، دەستى گرت بە لىوارى فەيتوونەكە و بە نوزەبەك كە جىي سەرسوورمان و پەشىوى بوو، وەلامى داپەوہ:

بەلى ھەر راست بۆ ئەوى دەچم بۆيە بە تالۆكەم، نەكا دوا بكەوم. بەلام زۆرم پىسەيرە كە تو ھىشتا لە پشت تەرازووەكە راوہستاونى. يان ئەوہى من بە ھەلەدا چووم، وانىيە؟! بۆ مەگەر ئەمرو پوژى سى شەممە و دوازەدى مانگى پىروژى رەمەزان نىيە. بەلەين وابو مالباتى ھاوپىشەيى... بەبى ئەوہى ئاگاي لىيى نىگاي پەپىە سەر رېبوارىك كە بە شوسەكەدا تىدەپەرى، ھەر بۆيە و تەكانى نىوہچل كرد.

بەم قەلافتەوہ كە ھەبىو، وەكازە ھەيزەرەنەكەى كردە لەنگەر و بە ئەسپايى لە فەيتوونەكە دابەزى. جلىسقەكەى بەرى ئەگەرچى زۆرىش فش و خۆل بوو بەلام وركە شۆرەكەى دانەپۆشيبوو، پەنجەى بردو و بە دوو قامكى سكەيەكى لە گىرفانى ھىتا دەرى و داپەدەست لالۆى فەيتوونچى. قورس و ئارام، لەبەر قەلەوى لرخەى دەھات لە پىادەرىكەوہ ھاتە بەر دووكانى برادەرەكەى. سنگ و بەرۆكى ئاوالە و تووكن، ئەوئەندە ھەناسەى سوار بوو ھەستت دەكرد دلى

وهك ته پل لیده‌دا. میران سه‌راوی سلاوه‌که‌ی تازه کرده‌وه؛ لیو به که‌نین و به چه‌فهنگه‌وه گوتی: -
 گه‌وره‌م کاکی ئاشه‌وان هه‌له‌ی کردووه، نه‌وهک به‌ریتان که خه‌ریکی نان‌کردن! به‌لی، ئه‌مړو هه‌ر
 ئه‌و رۆژه‌یه‌ هاوپیشه‌کان گه‌تیا‌ن دابوو لیژنه‌یه‌ک پیک‌بینن. به‌لام قه‌ول و قه‌رارمان گو‌ردا و
 دامان‌ناوه‌ بۆ دوا‌ی جه‌ژنی رهمه‌زان. هه‌روه‌ک له‌ نیوچاوانی ده‌ستوو‌ر ده‌رده‌که‌وئ و پیش‌بینیم
 ده‌کرد. ئه‌مړوکه‌ ناتوانین بگه‌ینه‌ خزمه‌ت به‌ریتان؛ مانگی رهمه‌زانه‌ و خه‌لک رۆژو‌وان. تا‌کوو
 هه‌موویان له‌ کو‌رده‌که‌دا به‌شدار نه‌بن و به‌ر له‌ هه‌موو شت ده‌راویکی روون نه‌خه‌نه‌ به‌رده‌م ئه‌م
 خه‌لکه‌. تو پیت‌وا‌یه‌ با‌ری ئه‌و کیشه‌ و گرفته‌ به‌ لایه‌کدا بکه‌وئ؟ ئه‌وه‌ به‌ چاوی خوت دهم‌بینی منیش
 که‌ ده‌بوو ئه‌رکی میوانداری وه‌ئسته‌و بگرم له‌م پشت ته‌رازووه‌ قه‌تیس ماوم، بومه‌ته‌ ته‌رازوودا‌ر؛
 هه‌روه‌ک دهم‌بینی حه‌یب به‌و دل‌مه‌ندییه‌ی که‌ هه‌یه‌تی ته‌واو دوو رۆژه‌ ئه‌م گشته‌ کاره‌ی به‌سه‌ردا
 داوم. به‌لام تو ئه‌وه‌ به‌ من بلی جه‌نابت چۆنه‌ هه‌والی گو‌رانی کو‌بوونه‌وه‌که‌ت نییه‌؟ میرزا نه‌بی
 ده‌یگوت خه‌به‌ری کو‌بوونه‌وه‌که‌م به‌ سه‌رجه‌می خاوه‌ن دوو‌کانداره‌که‌ راگه‌یا‌ندووه‌، چاک‌بوو وه‌بیرم
 ها‌ته‌وه‌، با‌سی ئه‌وه‌شی کرد، که‌ نه‌یتوانیوه‌ چاوی به‌ به‌ریت بکه‌وئ، دوو‌کانه‌که‌ داخراوه‌ و هه‌ر
 وه‌کوو منیش گو‌ی‌بیست بووم، هو‌کاره‌که‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ نه‌بوونی ئاشه‌وانیک. میران نه‌ختیک
 چی‌گو‌رکینی به‌ کورسیله‌که‌ی خۆی کرد. بۆ ئه‌وه‌ی ها‌ورئ به‌ ته‌مه‌ن و نه‌خۆشه‌که‌ی له‌ جینی
 دابنیشی، ئه‌ویش هه‌ر به‌ ده‌ستی، خوله‌که‌ی ره‌ت کرده‌وه‌. دانه‌نیش و وه‌لامی پرسیا‌ره‌که‌شی
 نه‌دا‌یه‌وه‌. له‌نگه‌ری خسته‌ سه‌ر وه‌کازه‌که‌ی وه‌ر به‌م ها‌سکه‌ ها‌سک و هه‌ناسه‌سوا‌رییه‌ی که‌
 هه‌ی‌بوو و بۆنی گله‌یی به‌ قسه‌کانییه‌وه‌ دیا‌ر بوو گوتی:

مانگی رهمه‌زان و رۆژوو‌و گرتن نابینه‌ له‌مه‌په‌ر له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م کارانه‌دا، بۆ مه‌گه‌ر ئیمه‌ بۆ چایی
 و شیرینی‌خواردن له‌ ده‌وری یه‌کدی کو‌ ده‌بینه‌وه‌؟! ئیوه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ دوو‌کان به‌ دوو‌کان ده‌گه‌رین و
 تو‌ما‌ریک ئیمزا و واژو له‌ براده‌ران وه‌رده‌گرن و ئاگاداریان ده‌که‌نه‌وه‌ ئه‌گه‌ر کاری زیرینیان به‌
 ده‌سته‌وه‌یه‌ به‌جی بی‌لن و بین له‌ کو‌بوونه‌وه‌که‌دا به‌شدار بن.

پیره‌میزد به‌بی ئه‌وه‌ی قسه‌کانی بی‌ریته‌وه‌ زمانی له‌گو‌ که‌وت. له‌کاتی‌کدا ره‌ش و شین بی‌وه‌،
 هه‌ناسه‌سوا‌ری به‌ربینی پئ‌گرتیوو، زمانه‌ ئه‌ستوو‌ره‌که‌ی به‌سه‌ر له‌ج و لیویدا شو‌ر کرده‌وه‌ و که‌وته‌
 هه‌ناسه‌ب‌رکئ! کاکی دوو‌کاندار خه‌ریک‌بوو کی‌لو و به‌رده‌کانی ئه‌م‌باره‌و بار ده‌کرد له‌سه‌ر سه‌کو‌که‌،
 تو‌زیک په‌ریشان و به‌ په‌ژوانییه‌وه‌ سه‌ری قسه‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت.

بهائی مام جوامیر، بی پیا و رووراست، بیجگه له وهی دووکان به دووکان گهراوم، هر وهک خوشتان ناگادارن شهو و نیوه شهو سهرم به مالاندا کردوه، بۆ ئه وهی دنیا بم قهول و به لئیم لئسه ندوون، سمیلیم ناو هته بارمه، منه تم کیشاون، پیتلوم ماچ کردوون. جینی لئیه بی ههروهک ره سوولی خودا دواندوومن، هه دیسم بۆ خویندوون. هه له بهت باش ده زانی له کوپوه قسه ده که م و مه به ستم کتیه کلکی و شتر گه پوه ته عه ززی تا ئه وانهم بۆ رازی بووه له دانیشتنی رۆژی دوا زدهی رهمه زان واته هر ئه م کات و ساته مه باره که ی تیی داین و خه ریکه به سهر ده چی، بن. ئیستاش واز دینین له و جۆره که سانه ی له کاراندا خویان کووزوو ده که ن و له م لاشه وه دینه سهر سفره ی حازر! ئه وانه له هه ر لایه که وه بای بی، شه ن ده که ن.

ده سه ته یه ک له و که سانه، هر وه کوو من ژنه فتومه، ئه وانه گله و بناشتیان زوره و خه ریکی لابیژین! ناویرن راسته وخۆ ده ری بیرن، عه رزت ده که م.

تا قمیک باوه ریان وایه هاو پیتشه گه لی نانواپی له هه لومه رچی ئیستادا به م دانیشتن و جفاکانه ته نیا کات به فیرۆدانه و دل مه ندی و ناته بایی نانه وه یه؛ هر بۆیه یه ک ده نگ و هاو بیر نین، له سه ر کاری خویان سوور نین، ئه رکی خویان به جی ناهینن. له گه ل یه کتری رووراست نین، غیره ت و جوامیریان ناوه به لاره و ویزدان توپیون؛ به م شان ده بیژن و له و شان نای پیژن. ته نانه ت ئه گه ر وه ک مامری خراپ هیلکه ناکه ن راوکه ش ده خۆنه وه؛ هه تا بۆیان بکری پاشقولی یه کدی ده دن و هه رکه سه و به ربه ی خۆی ده پیوئی. ئیتر بۆیه کرده مان کۆ ناگرئ هۆره له خۆمانه.

پیره میترد به سه رسوو پرمانه وه واقی و پمابوو. سه ید میران ده سه واریکی نان له سه ر ده ست بوو چوو په نا ته رازوو ده که و دریزه ی به قسه کانی دا:

- شیرعه لی و براکانی ده لئین: ئیمه کارمان به کاری که س نییه؛ نه کۆبوونه وه ده چین و نه کاریشمان به لیژنه و هه لپژاردنه. گه ره کیشمان نییه سه بی توشی کیشه بین، سه ری نه هیشاو له پریسکه نابه ستین! ئیراد و ره خنه ش له کار و کرده ی که س ناگرین، که یفی خویانه چیده که ن! به لام ئه مانه گشتی برۆبیانوون؛ ته نیا گه زیک به رده می خویان ده بینن. رووی قسه م له به ریزتان نه بی ئه وه گه مژبه ی دینی، که سیک به قازانچ و زه رده ی خۆی نه زانی، ئیوه لئی ورد ببنه وه، ئه مه ره شنووسی ئه و بیست و شه ش نانواپی یه که له کوشی ئه م شاره دایه به ناو و شوهره ته وه، ئه وه ی ئیمزای داوه یان نه یداوه هه له به ت ئه وانیه گه نمه شامی ده که نه نان ناو نووس نه کراون، وشکه نان و نانه ره قه ش حیساییان له گه ل ئیمه جیاوازه؛ به لام که سیک له هاوکاره کۆنه کانمان ئه گه رچی جارئ

دووکانیان به دسته وه نییه، ناویان له تۆماره کهدا هاتوو، به داخه وه ده بی عه زرتان بکه م، هۆکاری توپه بوونی زۆریه که له هاوکارانمان ده گه رپته وه بۆ حازر بوونی ئەم چهند که سه. ئەم به پیزانه وا بیر ده که نه وه گویا که سیک ته ماحی تی کردوون و خه ریکه نان برآویان ده که ن. خو ئە گه ر ئە وانه کیشه ی تایبه تی خو یان له نیو دایه ئیتر نابیی به زیانی به رژه وه و هندی گشتی ته واو بی.

مام جوامیر، تۆماره که ی له دست وه رگرت سه بیرکی ناوه کانی کرد له گه ل واژوکان، زۆر به یان په نجه مۆر و مۆری هه لقه ندراو بوون. زۆر به سه رنجه وه لی نه روانین. به زه حمه ت توانی به هه ردووو باری شانیدا سه ری بسوو پین. نیخه نیخی سنگی ده هات، به دم کوخینه وه گوتی:

- ئای له خیلێ به خیلان، کاروباری ئەم سنغه ئەم هاو پيشانه به م زوانه چاره سه ر نابیی، ئە مه نانی بی خو ییه به ته ندوو ره وه ناوه ستی!

سه ری ئاشه وانت نه کردوو، وه ها پشتی په کیان گرتوو، ده لێی چای زاگرۆسن. تاوی ده مان ته زینن جاری ده مان گه زینن. ئی مه ی نانکه ریش ته نانه ت وه ک چاخانه و چایی چیشمان پی نا کری. تازه ئەو پۆزه نایه ته وه ئاشه وان منه تی نانکه ر و وه ردینه چی ده کیشا! منه تی ده برد کاکی نانکه ر وه لامی سلأوی بداته وه، ئە وه شم له بیره ئەو ساله ی له وه پهری هه ژاریدا حه وته په کی ره بق له مزگه وتی «مه هدی هات» کۆزلیکه یان به ست و به وته ی خو یان له حه یفی شاتر و ماتر و ناخواخانه خه ریک بوون، ده رگای ئاشه که گاله بدن و روو بکه نه شاران، ئە ره ی بۆ وایان کرد؟ په که دهنگی و په که رهنگی ئی مه بوو، خاوه ن ناخواخانه کان وه ک ئە موستی ده ستیک ببوون به په ک مست! که لی بوغه یان به په ک مشت ده خست! په کگرتوو یی واته ده ستی خودا، یانی هیز و پیز، قور به سه ر ئە وه ی پشت ده کاته نه ته وه ی خو یی، بروای به بزهی نه یاریه تی، سه راوی گیان، ئی وه میراتگری ئە م کیشه و ئاریشانه ن. ته نیا موجزات ده توانی ده رۆستی بکا!

له شه ری جیهانییه وه تا کوو ئیستا بیست ساله له و شارهدا نانه واخانه م هه یه. ردینم له م که سه پدا سه پی کردوو. هیشتا بۆ له و منه تم به سه ر هه یج هاوکار و ئاشه وانیکدا نه کردوو، ئە وه و هندی وه بیرم دی زه حمه تم به سه ر ده ستدا نه ماوه ته وه، که س به خو پرای گه ره کی نه بی. به لام له سایه ی سه ری به رپوه به ری تازه ی ده سته ی ناواوه، ئە و که سه ی ناو و ناو بانگیکی هه یه ئە مه سه ی پۆزه بی کار و بی بار ته خت له مالی دانیشتوو، سه ریشم له وه سوورماوه به م حاله وه ئیتر من کیم ناوم له نیو ناواندا بی، یان په کیک بم له و هاوکاره کۆنانه ی هه ره که خۆت ده لێی ئیستا ده ور و دووکانیان

نه ماوه؟! ئیستا نه گهر بهم جوړه یه خوت باسی ده که ی تکام نه و هیه ناوم له سهر سنگی نه م توماره بسریه وه.

یانی به راستی نه مه شایانی نه و هیه؟! هر نه و گه مژه پیاو دی که ناوت هینا، شیرع لی، سهره رای نه و هیه یه ک دوو ناشی هیه، چوته لای چراخه لی ناشه وانه که ی من شیوازی کاره که ی یه ک تمه ن بر دوته سهری و ناماده یه نرخ ی باری ولاخیک قرانیک و که م و کورتیه کانیش خهروالی دوو مه ن حیساب بکا. ئیستاش ئیوه به رمون به ریز به ریوه به ری دهسته ی خاوه ن نانواکان، نه رک و چاره ی منی پیره میزدو له شه به بار چیه که خاوه نی هه شت سهرخیزانم، له م هه لومه رجه دژواره دا؟ له م وشکه ساله دا، ناشه وان ته نانه ت و ه لای سلویش ناداته وه، له گه ل نه م هاوکاره بیخیره ت و کالفا مانه، که س نازانی کوری کین و له کام کاول بوویه که وه هاتون ئیتر پیاو نازانی قوری کو ی بکا به سهریدا؟

ئاخو نه مه شیاوه، بالام به بالای که سیک بگرن که خوی له پیستی سه گدایه و بیمه سوخره ی نه م و نه و؟ یان به خاوو خیزانه وه به بی شیو سهر بنیمه وه؟! نه و روزه ی ئیوه بوونه جی نشینی قاسم خان و کورسی به ریوه به ریتان داگیر کرد، ته نیا دل خوشی من و دهسته یه که نه و ه بوو پیاویکی دنیا دیده و دل سوژ نه م نه رک و فه رمانه به ریوه ده بات، له هه مووشت گرنگتر، بی غه ل و غه ش، نه و هیه گه ره کمان بوو ده ستمان که وت. قاسم خان مروقیکی به زاکوون و ده مرست بوو، به لام هه موو دوو که له که هه ر ده گه ریته وه بو چاوی خو مان. ئیستاش مه به ستم نه و ه نییه ده سته هومیدم له تو به ردابی نه گهر که سیک هه بی له نیو مالباتی نانوایاندا، رازی و دل سوژ و گوریسی ته ماحی رانه خستب و ماندوونه ناس بن ته نیا و ته نیا سه یید میرانی سه راوی یه و ته واو، واته جه نابت. نه گینا که سی تر نییه، له هه موو جیه که هه رنه وه م گوتووه خودا بمگرئ نه گهر پیچه وانه ی نه م قسانه م به زاردا هاتبی. به لام تینا گه م بو ده بی روزه له دوا ی روزه بارمان لارو ده ردمان بیده رمان بی؟! بوچی ده بی گفت و به لیمان وه کوو یه که نه بی، هه رکه سه ی به لایه کدا نه سپی خوی باژو ی؟ ئیتر شالووزی و منه ت کیشانی ناشه وان به س نییه؟ نه م دوورهنگی و لیک دابرا نه ته نیا به زبانی خو مان ده شکیته وه، ده بی یه ک دل و یه ک گیان پشتی یه که بگرین، ده بی بو چاره سه ری گرفته کان بیریک بکه ینه وه، کاریک ده که ین نه شیش بسووتی و نه که باب، هه رکه سه مافی خوی بدریتی، مزه ی ناشه وان، به شی روزه نه ی نانه واکان، که سی تیر و که سی برسی نه بی، ده نگان بخه ینه پال ده نگی یه کدی، له م دابرا ن و دووری کردنه خو ببویرین، ئیتر بو هه میسه کوتایی به م که س به که سییه بینین.

پیره‌میزد، پشوو یه کی هاته‌وه‌به‌ر و قسه‌کانی ته‌واو‌کرد. پروانینی کز و نه‌خۆشی له دوو چاوی گه‌وره و روحانییه‌وه، ئەگه‌رچی پڕبوو له توورپه‌یی به‌لام دلۆقانی و ئامۆژگاری پێوه دیاربوو. بۆ چه‌ند ساتیک دوو‌کانه‌که بیزووی به مشت‌ه‌رییه‌وه ده‌کرد. میران به پاژنه هه‌لکێشه زه‌رده‌که‌ی گیرفانی، خه‌لووزی نیو منقه‌لی سه‌ر سه‌کۆکه‌ی به‌ره‌ه‌یوانی تیک‌وه‌ردا، به ده‌نگیکی نییان و ماندوو، ده‌ستی‌کرد به قسه‌کردن:

- پێریکه، له شاره‌داریه‌وه ناردبوویان به شوینمدا. مام‌جوامیز فه‌رموو له‌سه‌ر ئەم کورسییه دانیشه، ئاوا به پێوه ماندوو ده‌بی، وهختی چوومه خزمه‌تیان، دیسان هه‌ر نه‌قلی پریس و گوریسه‌که‌یه و قیমে‌ت و نرخ‌ی نان بوو. شاره‌داری تازه‌ی شار جاری نه‌گه‌یوه‌ته جی، دوو‌که‌لی به‌رز بۆوه. که‌سی له ئیمه لاوازتر وه‌گیر نه‌که‌وتوووه.

قاچیکی خسته بان کورسیکه‌که و به شیوه‌ی ده‌مه‌لاسه‌کی ده‌نگی خۆی بۆر کرد:

«نانی سه‌نگه‌ک نابێ له چوار قران گرانت‌تر بێ.»

«ئه‌شی نرخ‌ی نان له‌م شاره‌دا وه‌کوو یه‌ک وایێ - داوایه‌کی سه‌یر - نانی گه‌رمه ته‌ندوو‌ریش ده‌بی به کیش و ته‌رازوو بیت.» مام‌جوامیز، به بیستنی ئەم ورده فه‌رمایشتانه و به‌تایه‌به‌ت ئاخ‌رین و ته‌یه‌ک که بیستی، چاوه پڕووشه‌کانی نووقاند و به ده‌نگیکی خنکاو که له ئەوکیدا قه‌تیس مابوو قاقایه‌کی کیشا، نیوه‌ی خوینی ده‌ماره‌کانی قه‌لبه‌زه‌ی به‌ست و هات له روخساریدا کوبۆوه؛ ددانه رزیو و تاق ولۆقه‌کانی ناو ده‌می دلی مروّقی هه‌لده‌شێواندا! نیخه‌نیخی سنگی بوو به کۆخین و به هیمنی گوتی:

- هه‌رکه‌س راست ده‌بیته‌وه هه‌ر ده‌لی بینه، که‌س نییه بیژێ هانی. زۆر باشه، تو چی ده‌فه‌رمووی؟ بیژه فه‌رموو ده‌یه‌کم بۆ گوتن پێ نییه، کاتی نازانم به کێهه زمان بی‌دوینم. وه‌ک ده‌لین زۆریش چه‌وت و لاپه‌سه‌ن و ده‌م شه‌ره، بیستومه تو له پێشدا میرزا نه‌بیته ناردبووه لای؛ ده‌ردیکی پێدا بوو عاره‌ب به گامیشی نه‌دابی، ئەحاحاحا!

مام‌جوامیز، به‌ده‌م کۆخینه‌وه ملی نا له قاقاکیشان. میران سه‌راوی بۆ ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ی که ببوووه هۆی رووخاندن و سه‌رشو‌پیی یه‌کێ له هاوکاره‌کانی ئەوان، زه‌رده نیشته سه‌رلیوی و سه‌ریکی بۆ له‌قاند. پیره‌میزد کۆخینه‌که‌ی خۆی له سینهدا چه‌پس کرد و پێش ئەوه‌ی ته‌واو بیته‌وه سه‌رخۆ به ئاماژه‌ی په‌سندکردنی په‌نجه‌ی لێی زیاد کرد:

- به‌لی براله گیان، ئەمه ته‌نیا ئازاریکه و بۆته خۆره‌ی ناو هه‌ناوی خۆمان.

به سیله‌ی چاوئیک و به روانینیکی تیژ و ههستیارانە ئاورپکی له پشت‌سه‌ری دایه‌وه و دهنگی خوی نزم‌تر کرده‌وه:

- کاتی من و تو هه‌ردوو‌کمان که‌سیکی ماندوونه‌ناسی ئەم شارو ولاته‌ین، به بیانوی باش و خرابی گهنم، حیواوای له مزه‌ی ناشی‌دا، یان هه‌رجۆره‌هه‌زیک‌تر، ئەم نانه به دوو نرخ ده‌فرۆشین، شاره‌داری فه‌یتوون‌سوار شوین و مه‌کانی خوی دیاره، جانمادی زبلریش مافی خویه‌تی بلی چۆن وایه، بۆچی وای‌لیهات؟! هه‌ر له‌وی، له سووچی دوو‌کانه‌که، ژنیکی چارشینو سپی هاتبوو خوی دابوو په‌نای کۆله‌که‌ی دوو‌کانه‌که و راوه‌ستابوو، به چارشینوه‌که‌ی سه‌ری روخساری خوی هه‌شار دابوو؛ ئەوه‌نده‌ش نزیک نه‌بوو، گوئی له قسه‌کانی ئەوان بی، رواله‌ته‌ن یان نانی ده‌ویست و شه‌رمی ده‌کرد بینه‌ پینشی، یان ئەوه‌ی کاری به که‌سیک بوو. مام جوامیز درێژه‌ی‌دا به قسه‌کانی خوی:

- من ئەوه په‌سند ده‌که‌م قیমে‌ت دانان له‌سه‌ر شت سوننه‌تیکی موسلمان‌ی نییه و هه‌زهره‌تی عه‌لی (ع) له زه‌مانی هه‌لافه‌ت و ژیا‌نی خۆیدا هه‌رگیز ئەم کارانه‌ی به باش نه‌ده‌زانی، به‌لام ئەگه‌ر بریار وایه حکومه‌ت نرخ له‌سه‌ر نان دابنی، بۆچی خۆمان ئەو کاره نه‌که‌ین. وانیه‌ی؟ ئەگه‌ر به‌راستی نانی ئەم شاره پینوسی به باش‌ترکردن هه‌یه، خاس وایه خۆمان ده‌ست پینسخه‌ری بکه‌ین! من داخوای خۆم له ناینده‌دا ئەگه‌ر خودا هه‌ز بکا ده‌بخه‌مه روو.

چه‌ند مشت‌ه‌رییه‌ک وه‌ژووور که‌وتن و ده‌مه‌ته‌قه‌ی نیوانیان کۆتایی پیهات. پیره‌میردی نانه‌وا داوای خوی به گویچه‌کی سه‌رۆکی هاو‌پیشه‌یان گه‌یاند. تاکوو ئەوکاته‌ی کاروباری سنه‌فه‌که ده‌که‌ویته‌ ری‌ ناشه‌وانیکی بۆ په‌یدا بکات و نه‌هیلێ دوو‌کانه‌که‌ی دابخری.

به نیوه‌ نیگایه‌ک که بیوازی و نه‌خۆشیی پینوه دیاربوو، سه‌ری داخست و داوای مال‌ئاوایی، به پینچه‌وانه‌ی دابه‌زینه‌که‌ی، بۆ دوواوه‌ گه‌رایه‌وه و به شه‌قامه‌که‌دا هه‌ل‌زنا. هیشتا چه‌ند هه‌نگاو دوور نه‌که‌وتیوه، گه‌رایه‌وه؛ ده‌ستی له‌رزۆک و قامکی شاده‌ی به‌رز کرده‌وه و گو‌تی: - شتیکی‌تر، نانی دزیه‌تی ده‌بی پینشی بگیری؛ تیده‌گه‌ی؟ دوو نرخ‌ی دانان.

رسته‌که‌ی بری و له‌په‌ر پرسی:

- تو پینم‌بلی، له‌گه‌ل ئەم پینشیاره‌م هه‌ی؟ من هه‌تاکوو ئیستا نه‌ بینووومه و نه‌ بیستووومه ئەم دوو‌کانه به دزیه‌وه نانی به دوو قیমে‌ت فرۆشتنی، وانیه‌ی؟

بیسره‌که‌ی به ئاسته‌م چاوی له‌سه‌ر یه‌ک دانابوو له‌گه‌ل زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی هیور سه‌ری بۆله‌قاند:

- به‌گیانی شیرینی تو نه‌بی مام جوامیر، به‌مه‌رگی ئوو چوار عه‌ولاده‌م، که له‌داری دنیا‌دا ته‌نیا ئه‌وان شک ده‌یه‌م، ئه‌گه‌ر من شتی‌وام له‌ژیر سه‌ردا بی، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی له‌روژدا ده‌یکه‌مه‌نان و ده‌یده‌م به‌مشته‌ریه‌کانم لای‌چیک زیاتر ناکه‌مه‌نان، نان و ئارد وه‌لاخستن کاریکی شیاو نییه، ئه‌و کاره له‌که‌سیک ده‌وه‌شیتیه‌وه‌ ده‌رپیی ژنانی له‌پیدا بی. نابیی ئیمه‌ ئه‌م ئیزنه به‌که‌س بده‌ین که‌رامه‌تی نانه‌واخانه بنیته ژیرین. منیش به‌ش به‌حالی خۆم له‌گه‌ل تودام و پیشنیاره‌که‌تم به‌لاوه په‌سنده. ئه‌مجاره پیره‌میرده‌که‌ گه‌رابوو تیشکی ره‌زامه‌ندی به‌ناوچاوییه‌وه‌ دیار بو - میران سه‌راوی کورسیله‌که‌ی بۆ بن دیواره‌که‌ رادا و پرووی کرده‌ خانمه‌ چارشینو سپییه‌که‌ که‌ هیشتا هه‌ر له‌شوینه‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر پیوه‌ بو، گوئی:

- ئه‌م پیاوه هیشتا نازانی، یان ئه‌وه‌ی ده‌زانی و خۆی گیل ده‌کا، من روژی خه‌لواریک نانی له‌شکر و سه‌ربازم له‌ئه‌ستویه، به‌زه‌حمت ده‌توانم ئه‌م ئه‌رکه‌ راپه‌رینم. پینت‌وايه‌ چه‌ند ده‌ستمان پیوه‌یه، ئه‌م نانکه‌ر و وه‌ردینه‌چیینه‌ی من، هه‌ناسه‌ ساردانه! بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ بی‌نان نه‌بن، شه‌و و روژ شازده‌ سه‌عات کار ده‌که‌ن. ئه‌رئ! چاک وابوو بیرم هاته‌وه، ده‌بی ئه‌مشه‌و هه‌رچۆنیک بی بچم یاوه‌ر، سه‌روکی دايره‌ی «تپ» بینم، له‌مالی خۆیدا، ئه‌وه‌ زۆر پیویسته و ته‌نانه‌ت له‌ته‌رازووداریش گرنگتره، په‌یمان‌نامه‌که‌مان هه‌تاکوو نه‌روژ بو، ئه‌وه‌ خه‌ریکه‌ کۆتایی دیت، نابیی له‌بیری خۆمی به‌رمه‌وه، هه‌ر ده‌بی ئیستا خۆمی لێ هه‌لبه‌که‌م. ئه‌گه‌ر بیتو نه‌ختیک سه‌رساردی بنوینم خه‌نیمه‌کانم ده‌ستی خویان په‌پیش ده‌خه‌ن.

له‌دلی خۆیدا خه‌ریکی لیکدانه‌وه‌ی پیشنیاریک بوو بۆ ئه‌و به‌ریاره‌ تازه‌ی که‌ له‌به‌ر ده‌ستدا بوو بیسه‌پینیی به‌سه‌ر خه‌نیمه‌ زۆرداره‌که‌یدا. پیش‌تریش، له‌مه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ل یاوه‌ر راپوژیان کرد، ئه‌و کابرایه‌ تا بلایی نه‌رم‌ونیان و به‌سه‌بر بوو، له‌هه‌ر باریکه‌وه‌ خه‌ریکی چاره‌سه‌ری گرفت و دۆزینه‌وه‌ی بواریک بوو. ئه‌و شته‌ی که‌ جیی مه‌ترسی بوو راگه‌یانندی مناقسات و هه‌راجییه‌ک بوو، ئه‌وه‌ش کیشیه‌یه‌ک نه‌بوو چاره‌سه‌ر نه‌کرئ. هه‌روه‌ک ده‌لین، برا له‌ پشت برا بی، مه‌گه‌ر قه‌زا له‌لای خوا بی. ئه‌و به‌ریاره‌ی که‌ بۆ نانی سه‌ربازی واژو کرابوو ئه‌وه‌نده‌ی تام تیدا نه‌بوو سمیل چه‌ور بکا! خیری بۆ که‌س تیدا نه‌بوو، سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش زۆر که‌س هه‌ولیان ده‌دا ئه‌م کاره‌یان وه‌ده‌ست بکه‌وئ. هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی عینوانیکیان له‌سپای شاردا وه‌ده‌ست بکه‌وئ، هه‌ر وه‌ک ده‌لین مانگا له‌

سایه‌ی شیردانه‌وهیه له‌وه‌ری خۆشه. سه‌ول و ده‌ولی سه‌ید میرانیش له‌سه‌ر ئەم هیوایه قوت ببۆوه. ژنه چارشینو سپیه‌که، ئەوه دووه‌مین جار بوو خۆی نیشان دووکانداره‌که دها به‌بن ئەوه‌ی ته‌واو بپه‌ته‌ پینشی. زۆر به‌ شه‌رم و سه‌یاوه‌ راوه‌ستاوو. نه‌جیمی و ئاکار چاکیی له‌ داوین ده‌چۆرا، ده‌ستی هینا پینشی و تاقرانییه‌کی له‌ بان سه‌کۆکه‌ دانا و به‌ ده‌نگیکی نه‌رم و په‌ری‌ئاساوه‌ سه‌ولی ئەوه‌ی بوو زاراوه‌ کوردییه‌که‌ی وه‌شاری، داوای چاره‌گیک نانی کرد.

ئیتیر چارشینو‌ه‌که‌ی له‌ روخساری نه‌کرده‌وه، بۆ ئەوه‌ی چاوی نامه‌هره‌م ده‌ستی نه‌بینی، قوڵی له‌ چارشینو‌ه‌که‌ نه‌هینا‌ده‌ری. له‌ سووچی چادره‌که‌وه‌ پاره‌که‌ی خسته‌ سه‌ر سه‌کۆکه‌. به‌ شینو‌ه‌ی قسه‌کرده‌نه‌که‌ی واده‌رده‌که‌وت، له‌و ژنانه‌ نییه‌ هه‌موو رۆژی به‌ نیو بازاردا بیت و بچی سه‌ید میران، به‌ ده‌نگیک که‌ ماندوو‌یه‌تی پێوه‌ دیاربوو به‌لام پر له‌ نزاکه‌ت و هینمی لینی‌پرسی، چ نانیکی بداتی؟ خه‌زالی یان ئاسایی؟ ژنه‌ رۆییه‌ ئەولاوه‌ و ئەو به‌و ده‌سته‌ی که‌ چارشینو‌ه‌که‌ی به‌رده‌می پینگرتبوو لای‌برد و به‌و ده‌سته‌ی دیکه‌ی چارشینو‌ه‌که‌ی گرت. ئەویش له‌وپه‌ری ساکاریدا، له‌ پاش چرکه‌یه‌ک دوو‌دلی و مات‌بوون، وه‌لامی دایه‌وه، وه‌لامیک ئاویته‌ به‌ شه‌رم و سه‌یاوه، له‌ چه‌شنی ئەو کیزۆلانه‌ی له‌ کاتی ماره‌بریندا به‌لێیان به‌ ده‌مدا دی له‌ به‌رامبه‌ر مه‌لادا.

خه‌لیفه‌ی دووکانه‌که‌، پیاویکی کورته‌بالای تیک‌سمراو بوو به‌ لووتیکی درێژه‌وه‌، کلاو چه‌رمینکی له‌ سه‌ردا بوو. ده‌سته‌واریکی نانی گه‌رم به‌ شانوه‌ بوو، له‌ دووکانه‌که‌ هاته‌ ده‌ری و ده‌نک‌ده‌نک له‌سه‌ر سه‌کۆکه‌ هه‌لی‌خستن. سه‌ید میران یه‌کی له‌ نانه‌کانی که‌ هه‌لمی له‌سه‌ر هه‌ل‌ده‌ستا، هه‌لی‌گرت و خستیه‌ سه‌ر ته‌رازووه‌که‌؛ پرزۆلیکی لئ‌بچری و دوا‌ی ئەوه‌ی کیشانه‌ی کرد دایه‌، ده‌ست مشت‌ه‌رییه‌که‌. ژنه‌ پاش ئەوه‌ی نانه‌که‌ی له‌ ده‌ست وه‌رگرت رۆیشت، هینشتا دوور نه‌که‌وتبۆوه دووکاندار قاوی کرد:

- خاتوون، خوشکه‌، باقی پاره‌که‌ت له‌بیر چوو! به‌و ده‌سته‌ی نانه‌که‌ی له‌ دووکاندار وه‌رگرت، به‌ چارشینو‌ه‌که‌ داپۆشرا، وه‌ک که‌له‌می سپی وابوو، ئەم‌وسته‌کانی قه‌له‌می و وه‌زریف بوون. سه‌یدمیران سه‌راوی بۆیه‌به‌خوشکه‌ بانگی کرد، بۆ ئەوه‌ی دووربێن له‌ دل‌ه‌راوکی و بیرۆکه‌ی ناماقوول، له‌ کاتی ئاوادا غه‌ور له‌ دلی مرۆف ده‌نیشی و نه‌ینووکی ئیمانی تاپۆی وه‌سه‌ر ده‌کشی. ئەمه‌ش خۆ دوورگرتته‌ له‌ دل‌کرمی بوون.

ژنهکه، له و کاته دا خه ریک بوو ده شاییه که ی ودرده گرتوه، بؤ ئه وه ی با شتر خؤ ی داپؤ شئ و چاوی نامه حرم نه ی بینئ ودر سوړا و به ناز و عیشو وه چارشئو ه که ی کرده وه و دایه وه به سه ر خؤیدا.

وهک ئه وه و ابو و گوهه ریکئ به قیصه ت له ژئیر پؤشینئکی بی با یخ دابئ، مانگئ چارده و ئه سئیره ی به یان له ژئیر هه ور و تم و ودر که وت، خونچه ی لیئوی به ئاسه تم ترووکاند و دوو ریز مرواری له توئی دوو لیئوی ناسکدا دره وشانه وه، نیگای نه رمئ له بهر پیئ خؤ ی برئ و به م وشه یه شه کری لیئوی شکاند:

- داوای لیبور دن ده کم، وامزانی باقیم ناکه ویته وه، مروقی پؤژووان هؤش و بیرئ له لای خؤ ی نامینئ.

سه ید میران، به ش به حالئ خؤ ی له بهر برسئیه تی و بیوازی تاقه تی قسه کردنی نه مابوو. له پیر پووناکی که و ته نیوچاوانئ؛ به زه رده خه نده یه که وه که نیشانه ی رووخؤ شئ ئه و بوو، گوئی: به لئ وایه، به لام زؤری نه مابوو، منئ به سته زمان مشکلو زمه ی خؤت بکه ی. وهختئ پؤژووگرتن بیته هؤ ی له ناو بردنی هؤش و گوشئ مروقی موسلمان، قور به سه ری ئه و دووکاندره ی شه و و روژ کیلو و ته رازووی به ده سه ته وه یه!

نهختیک مت بوو، وای بیر کرده وه لاتاوئیکئ به ته وه وه پئدا بدات: به تاییه ت وهختیک یارخه زالیکی وهک ئه و په ری شئوه یه نانت لیبکړئ. - به لام ئه وه نه بوو ئه م مروقه ئیماندره؛ له دلله وه یان سه ر زاره کی خؤ ی به پؤژووان ده زانی و به رمالی له سه ر ئاو ده گه را، خؤ ی له ژئیر مه تالی دیندا په نا دابوو، نه کا، ده وروو به ره که ی له مه ر ئه و مروقه وه بیروکه ی چه وت به میتشکیاندا بیته؟! سه ی میران به م شئوه یه درئژه ی به قسه کانی خؤ ی دا:

- هاوار به مالی ئه م دووکاندره ی دین و ئیمانی خؤ ی ده فرو شئیت!

که نینه، بیتام و سارده که ی، مانایه کی تاییه تی خسته سه ر قسه کانی:

- ده زانی چؤنه، خوشکی کاکئ، ئه گه ر به نده ی هه ژار و تاوانبار که دلنیا به وهک خؤت زمانم به مؤره، ئه وه نده بیرئ بلاو بوا یه و مالی دنیای بؤ گرینگ نه بوا یه و توش پؤیشته بای ئاخو چی پیئش ده هات. ده شایئ ئه وه نده زور نییه، ههروهک ده زانم ئه گه ر له مالی وه بیبرت بهاتبایه وه، خو تازه نه ده هاتبایه وه بؤ ئیره، پاره ی تاکسی ده رنه ده هئینایه وه، به لام هه ر ئه و قه ره پووله که مه وهک

ئەو ەوايە ئەلماسىكت ەبىي و پروشاندىتت، ئىتر خۇ ئىمانىش ەەر بەم جۆرەيە، واى بەم پۆژەي ەمومان دەچىنە نىو ئەم گۆرە تەنگ و تارىكەو ە پر لە دوو پشك و ماری سەرپان!

ئەنكە لەبەر دەمىدا بە بى دەنگى راو ەستابوو، سەى مىران وەك ئەو ەى منالۆچكەيەك بدوینى، پى قسە كرنى لە ئنە برىيۆو، ئەو كە مرۆفكىكى رووخۆش بوو، بە دەم قسەكانى خۆيەو ە زوو زوو پىدەكەنى. دەستەوارىكى نان خستە سەر تەرازو ەكە و لەولاو ە داىنا، بەبى ئەو ەى سۆز و ەلاقەيەكى بەم كارە ەبى، ئنە خەرىكى رۆيشتن بوو، چاوەكانى ئەو یش وەكوو تولفك كەوتە شوینى لەنجەو لار و پاوپوزى. ئەو خانمە سەرنجى راكیشابوو! ئەمە روانىنك بوو، دەستفروش و دووكانداران بۇ ناسىنەو ەى مشتەرى خۇيان خوویان پىگرتوو ە. ئەو ەى لە پوخسار و بسك و پۆشین و ژىر چاشیو ەكە دلئ ئەو ى بردبوو، بۇ ئەو جىنى سەرسووپمان بوو. ئەو جوانىيەكانى لە ژىر گۆرەو ى و چارشىو ى كۆنیدا ەلسەنگاندبوو. ئنە چارشىو سىپىيەكە شوخك بوو لەوپەرى جوانیدا، زۆرى وەك كچى كافروش ئاواتەخواز بوون سەعاتىك بە ميوانى بن. كراسىكى كۆن و تاوبردوو كۆت و تەنورەيەكى كورتى لەبەردا بوو. كۆلمەكانى زەرد ەلگەرابوون وقووپابوون. وەختى قۆل و باسكى سىپى و سۆلى، جارىك بۇ وەرگرتتى نان و رایەك بۇ وەرگرتتى باقى پولەكەى لە ژىر چارشىو ەركەوت بوو ەو ى تىرامان و جىنى سەرنجى سەید مىران. سەر دەستى كۆتەكەى چەند جارىك داگیرابۆو، ئىتر وەك خۆى نەمابوو تەواو كول ببۆو؛ قۆل و بازنى مىسوارى لە ژىر ئەو قۆلە كورتهو ە لە دوورەو ە دياربوو. لەو ە دەچوو كۆتى مندالەكەى بىت لەبەرىدا. مشكۆ و جەمال و ەژارى، دوو روالەتى دژ بەيەك بوون بەبى دىدونكى لە ژيانى ژنىكى ئاوا نازدار دا، كە ئەو رۆژە بۇ كرینى كولیرەيەك ەو ەجىنى كەوتبوو ە دووكانى ئەو.

ئەو ئنە گۆلە نىرگزیك بوو كەوا مزگینى بەهار دەهینى. كەسىك كە وەجاخزادە و لە بەرەى پەيامبەرى خوا بى و بەم شىو ەيەش خواپەرەست و دەروونى بى غەل و غەش بى، چۆن دەتوانى بىر و خەيالى رەش بە دلیدا بىت؟ تىرامان و سەرنجدانى لە پشت ئەم خانمەو ە كە چاوەكانى وەك مىش بەسەر كەللەشەكرى پاوو پۆزىدا نىشتبۆو، ئەمە بە بى وىست و دوور لە خەيال و ئارەزووى بوو، جگە لەمەش گومان تەدەكرد لە دل و داوینى. خەيانەت لە چاويدا بى ەیلانە بوو. ەر لەو سات و وەختە پر لە راپایىدە، فكرو بىرى بەرەولای خودای بانى سەر پۆیى و وەبىرى ەاتەو ە دەبى دەستنوژ بشوا و بۇ نوژى نىو ەرۆ و ەسر روو بكاتە مزگەوت و مالى خوا. دلئك تىدا بى نوورى یەزدانى، بەرى لە شكە و فكرى شەیتانى.

هه موو سالیك ئه وده مانه ی که چه ند پوژیک له مانگی ره مه زان تیده په پری سه ید میران بو ی ببوو به عاده ت و پیشه دووانیوه پرویان پروی ده کرده مزگه وت و له پشت سه ری مه لا نویژی داده به ست و به دل و دهروونیکی ئاوه لاهه گوینی شل ده کرد بو په ند و ئاموژگاری ماموستا. حه دیس و سه رگوزه شته ی په یامبه رانی ده ژنه وی و به هره ی لی و ه ده گرتن. ئیستا حه بیبی ته رازو دا به جیی هینشتوه، پیاوینی ده ست و دل پاک بوو، ئه مانه تار و جیی متمانه ی سه ی میران، ههروهک به کاک جوامیری دهگوت، هیچ که ده رفه ت و ده رتانی بو نه ماوه ته وه، به حالی سه گ ده توانی کاره کانی راپه رینن. له ماوه ی یه ک سالدا بو ی نییه له خیر و بیزی ئه م مانگه ره مه زانه که لک و ه برگری و سی روژه به روژوو بن. به لام خو ئه گه ر ئه و ئیستا تا قه ت و کاتی دانیشتن و په ندو و بیستنی نه سیحه ت نه بوو، هه ر نه بی ده ی توانی خه لیفه ی دووکان له جیی خوی دابنی و بو ماوه ی ده خولهک، یان چاره گیگ، سه ریگ به مزگه وتدا بکات، به روچیکی ئارام و له شیکی خاوینه وه پروو بکاته پرووگه و نویژان دابه ستی و سووژده به ری بو یه زدانی پاک، دواتر وهک په پوهله ی به هه شتی بگه رپته وه بو سه رکارو باره که ی.

سه ی میران سه راوی، که به مه شه دی میران قاویان ده کرد، سه ره رای برواداری و دلوثانی، له خووخده و ئاکار جوانیدا، پیاوینی له سه ره خو و نه رمونیان بوو. له خوا ترسی و کارقیمی له کرداری دهباری. هاوکات له گه ل هاوکار و مشتته ری، کریکار و دووکاندار، به ریزه وه هه لسوکه وتی ده کرد و خو شه ویستی له ئاکاری ده چورا. وهختی باس ده هاته سه ر هاونشین و تیکه لایوی و لیکنزیکیبونه وه، قسه خو شه کانی ده بوون به نوقلی مه جلیس و کوپ و دانیشتنه که و هینده سه ر و رووخوش و مه جلیس گه رم بوو، کوپ و کال، گچکه و مه زن حه زیان به بینینی ده کرد و دلیان به دیداری ده کرایه وه.

له و سه رده مه دا، ژنان، هه ر وهک ده لین هینشتا له ژیر به ندی په جه و چارشین و کوچکه دا رزگاریان نه هاتبوو، له نیو دوست و ئاشنا و قه وم و قیله ی خویدا که وا هاموشو و تیکه لایویان فره بوو، ژنان چارشین به سه ر به ته واوی غه ربیه روخساری نه بینیبوون، ئه گه رچی زور نه بوون به لام که میش نه بوون. هه وت سال ده بوو له گه ل میرزا نه بی نان که ر، دوستی گیانی به گیانی تیکه ل ببوو، هینشتا روخساری هاجه ر ژنه تازه که ی نه بینیبوو. سه ی میران زور ریزی ئه و ژنانه ی ده گرت که له قسه ی میرده کانیان ده رنه ده چوون. ئه مانه ش له هه ناوی پاقرو بروادارییه وه سه رچاوه ی ده گرت. ئه وانه بیجگه له و عه یب و ئیرادی رواله تی له ئه دگار و له ش و لاریاندا، هه ر ئه وهنده ی خو یان

داده‌پوشی، له پيش چاوى پياوانى ئيماندار جىي حورمەت و ستايش بوون. وهك فرىشته و پەرى سەيران دەکردن و به پەحمەت و بەرهكەتى يەزدانان دادەنان بۆ مال و مېرديان. ئەو راستەقىنەيه، هەرچەندە دايمە ببوو و وىردى سەرزمانى له هەموولايەك ئەوه نيشانەى ئەوه نەبوو، ئەوبەرامبەر ژنەكانى تر، يانى ئەوانەى له ژيانى خۆياندا ئازادتر و چاوكراوەتر بوون. رەفتارى توند و تىژ و سەركوت‌گەر بى. به برواى ئەو، له راستيدا ئەو شەرم و شكۆيه له دەروونى ئافرهتەوه هەلدەقولى و وهك دىوارىكى بۆلايين وايە بۆ كه‌رامەت و گەورەيى ژن له بەرامبەر تەواوى ناحەزى و پلار و چەوتىيەكانى رۆژگاردا. قەلاو لەمپەرى ژن هەر ئەو حەيا و شان و شكۆيهيه كه هەيه‌تى، نەوهك چارشىو و كوچكە و رۆوبەند. خۆ ئەگەر خۆانەخواستە، كىشەيهك روى دابا و كەلپىنك هاتبايه‌ته ئاراه، لەسەر زەوهى به حورمەتەوه ناوى نەدەبرا، قەرەبووكردەوهشى بۆ نەبوو. له يەك وشەدا ژن واتە شەرم و شوورەيى! سەىميران سەراوى، له كچه‌كانى حەوادا، تا رادەيهك ئەوين‌دارى ئەو گەوهەرى خەد و ئاكارە بوو، خۆ ئەگەر بىژم له رادەى قال‌بووندا بوو، له سنوور لام‌نەداوه؛ هەر وهه‌كوو له بەرامبەريدا، زۆر بىزار بوو به بلحى و گەوجىي. ژن‌گەلىك، كاتىك حىلكانەوه و قاقاى بلحانەى گوى لىدەبوو و له هەمبەر كورە جيراندا، ئىتر ئەوانى له‌بەر چاو دەكهوت. خۆ ئەگەر خۆانەخواستە كچى پەيامبەريش بوايه قەت حەزى نەدەكرد گوىي له ترپەى پىي بيت، دايمە دەيگوت: پىم خۆشه حىزبى به‌لام چاو حىز نەبى!

كه‌چى داوه‌رىكردى ئەو، لەمە‌ر ئەم ژنە چارشىو سىبىيه‌وه له سنوورى حەز و بە‌داداچوونىكى ئارام و سەرزاره‌كى تىنەدەپەرى. شوخ‌وشەنگى و چاوو برۆ و رۆخسارى وهك خۆر و مانگى ئەو پەرى‌شىويه، له‌وپەرى ساكاريدا ئەوه‌ندە جىي سەرنج و شاز بوو، پياوى دىنار، به ترس و گومانەوه، به له دل‌پاكى و ساكارىي خۆى ئەو رەوايه‌تهى وهبىر هاتەوه: دوورى بكەن له‌و ژنانەى كه‌وا ئۆمه‌تى شەيتان.

هەر وه‌كوو پىشتەر له تەمەنيدا ئافره‌تىكى واى به خەونىش نەديبوو، له دواى ئەمەش ئەگەر جارىكى تر يان بۆ هەميشە چاوى به شوخىكى ئاوا جوان و دل‌رفىن رۆوناك نەبوايه‌وه، به دلنابىيه‌وه دەبوو سەرىنى خاترجەمى بنىته سەرى، تەنيا به سىله‌ى چاوىك، به رۆانينىكه‌وه به هەموو جوانى و خەيال و سەرنجە‌كانىيه‌وه، وهك چۆن له دلدا جىگر بوو، زۆرى نەدەبرد له دلى دەچووە دەرى و شوينە‌وارى نەدەمايه‌وه. له كاتى نوێژكردندا له مزگەوت، به شىويه‌كى فرە ناديار بىرو هۆشى وه‌كار كه‌وتن و يارمەتيان دا، له نيو مشتەرييه‌كانى رۆژى رابردودا ئافره‌تىكى

چارشينو سپى ھەر بەم بېچم و قەلەفەتەو ھاتوتە دووكانەكەى و نانى لى كړيوه. ورده ورده وەبېرى ھاتەو ەدە شايى قەرەپوول داوتى و چارەككى نان وەرگرتووه، ھەلبەت ئەو پوژە روخسارى بەرپيوارى ئافرەتەكەى نەدېيوو. سەيرى كەوش و پىلاورى پاژنە تەخت و گورەوييە پىنەكراوہكەى نەكردبوو، بەلام بە دلنابىيەوہ بېجگە لەم ژنە كەسيكى ديكە نەبوو، بلىى بەم زوووانە ھاتبىتەوہ ئەم گەرەكە؟ ئەى كەوابى پىشتەر لەكوئ بوو؟ ئەم دلەراوكى و ئەو گشتە پرسىارە بەم كۆلى خەيال و فكرە دزيوانەوہ سەرى لەم پياوہ تىكدايوو. فكرى پەريشان و ھىواكانى وەدوا دەدا؛ بسك و پەرچەمى مەيلەو خورمايى بە تەواوتى كەمەندى دلى ئەوينداران بوو. ئەگرىجە و كاكۆلى شانەكراوى كە شەنەى با دەبىزانە، ھەر وەك سەرو پرچى كچۆلان جوان و لەبەر دلان برىقەى دەھات. سەرو گەردن و چالى چەناگە و ترووسكەى گونا و قولكى بەرگەردنى دەتگوت ئەستىرەى بەبانە و شەقلى شەوى شكاندووه. روخسارى پەرى ئاسا و رەوتى كەوى و سىنە و بەروى كۆترى، كرو دەستەرەنگىنى ولەجىدا فېنووسى يەزدانى بوو. مژۆلى كال و درىژ و نەختىك كەوانى، ھەرچەندە نزمتر لە شەرم و ھەيائى ئاسىيەى ھاوسەرى ئاكارجوانى فىرعەون بوو، پەردەى لەسەر راستىيەك لادەدا، كەوا لەژىر ئەم مژۆل و برۆيانەدا دوو جەلابى دل لە بۆسەدان بۆ راوى ئاشقان. ئاخۆ ئەم پەرى شىوہىە ژن بوو؟ يان بە واتايەكى تر، ئەمە خىزانى يەكئ لەم پياوانە بوو، كە پوژانە ھەموومان بە چاو دەمان دىتن و سەرچاوہى نەھامەتى و مال و وىزانى ئىنسانەكان بوون؟! كەوابى ھۆى چىيە بەم ھەمووہ شوخ و شەنگىيەوہ لەگەل پوژ شەرى دەكرد و ئاوا ساكار و بى دەعيە بوو؟ لە جوانىدا ئەو ەندە بى وىنە بوو، خۆى دەيزانى پىويستى بە جوانكارى و تىف تىفەدان و ھەسمەكيشان نىيە. ئەمە جىئ سەرنج بوو، بۆچى جلوبەرگىكى وەھى لەبەردا نەبوو لە سەرمائى تەزىنەرى چلەى زستان ئەو لەش و لارە ناسكەى بپارىزى، بلىى ئەمەشى پىويست و بەلايەوہ گرینگ نەبووبى؟ بە دلنابىيەوہ ئەو كرماشانى بوو، ھەرچەندە زورى ھەول دەدا، وەك مژۆلى شارى بدوئ و تەنانەت وەك خانمىك قسە بكا، بەلام لە راوژىدا، بە جوانى دەردەكەوت، زمانەكەى كوردىيە ئىتر، ئەو خانمە نازدارە، كە پوژىك لەو پىش بۆ كړىنى نان ھاتبووہ دووكانەكە، سەيرىش نىيە كە لەمەولا بىتەوہ، ئەمە رووداويكە ئەشنى روو بدات، تاكوو پۆمانىكى لى بىتە بەرھەم.

ژنە چارشينو سىپىيەكە، دوا نيوەرۆ، بەرەبەرى ئىوارى، بۆ كړىنى نان سەنگەك لە نيو قەدى شەقامەكەدا رووى كرده نانوايەكە. ھەواو بان خۆش و ئاسمان روخسارى لە ھەنەى بووكى يەك شەوہ جوانتر بوو، بەلام كزە بايەكى نەرمۆكە بەلگى گوچكە و سەرنووكى لووتى ناسك و

نازدارانی دته زاند و دهیگه زی. تهن دوری نانوی تازه داخرابوو، نانکه خه ریک بوو به ره لیبینه ی
 به بهر خویدا ددا و خوی بؤ نان پیوه دان ونان کردن ناماده ده کرد و لی دهنیشت. ئه و له کاتژمیر
 چواری شه ووه تاکوو نیوه پؤ کاری کردبوو، نه ختیک زووتر له پؤژی پاردوو بوو. سهید میران،
 سه رقالی قسه کردن له گهل نانکه ر و تیری گپ له سه ر کولکه و دارو ئاور دووی نیو دوکانه که
 دانیشتبوو؛ له پیسته و خوری مه ر بؤ ده فرسوینه ی ئارد و هه ویر، خه ریکی سازکردنی ئاردمال
 بو. له دیوی ده ری چاوی به چارشویی ئافره تیک که وت با دهیشه کاندوه. هاته ده ری، وه ختی زانی
 هه ر ئه و خاتوونه یه؛ به عاله مه ی ئاشکرا دلی که وته ته پوکوت. ئافره ته که مندالیکی به ئامیزه وه
 بوو. زور شیرین و سه رنج پاکیش چارشویه که ی به سه ر منداله که دا کیشابوو، به هوی ئه وه ی
 هه ردوو دهستی گیرابوو سووچی چادره که ی به ددانی گرتبوو. لایه کی پوومه تی له ژیر تویی
 چارشوو و ئه ولای دیکه ی بته وی و نه ته وی به ده روه بوو، له گهل گه رنی مینا ئاسای، ههستی
 دهروونی ده بزواند. ئه م روخسار و خوگرته، تیکهل تا پویه کی نورانی ههروه ک مریه می دایکی
 عیسا تلفیک به باوه شه وه ملی به لاره وه نابوو. له هیلی ئه دگار و شوینی حاوانه ویدا نیشانه ی
 دابران له دوست و ئاشنا و خوشه ویستانی به رچاو ده که وت. خه رمانه ی بسک و په رچه می
 شانه کراوی که له رهنگیکی خورماییه وه به ره و دیمه نیکی کاره بایی خاو ده بؤوه، به دم سهروه وه
 ده شنایه وه، وه ک ئه وه ی ماندوو بووی، له بهر ده رگا که دا منداله که ی باوه شی دانا عه رزی. مندالیکی
 سی به هاره و خروخول و شنیلکی سووری له به ردا بوو، ملوانکه یه کی چاوه زار به بهر سنگیدا شو
 ببؤوه، به گؤشگره و مووره و زهرد و کوو ژه که ی شین، ده سمالیکی خاوینیش به ده رزیله که وه
 له سه ر شانی درابوو. سه ی میران به ره وه ی مشته ریه تازه و نه رم و نیانه که ی لیو بتروکینی و گولی
 زاری پیشکوی، به مرژول و چاوه کاله کانیدا ههستی کرد، که ده بی ئه رکی سه ر شانی پاره پرتی.
 خوی کرده وه به دووکاندا و له نیو نانه گه رمه تهن دوره کان نانیکی گه وره و برژاوی جو
 کرده وه. بردی و له دم ده رگای دووکان خیز و به رده گه رمه که ی داته کاند، هه ر وه ک باو بوو نانی
 زیده برژاویان نه ده کیشا، به لام نایه سه ر تای ته رازوو، له پر زریکه ی منداله که له بان سه کوی
 نانه واخانه وه خوی هینایه وه، هه ردووکیان له چاو ترووکانیکا گه یشتنه سه ر منداله، ئه و
 به سته زمانه، وه ک ئه وه ی دوویشک پیوه ی دابن، ده یزیراند و زمانی له بن مه لاشووی خوی توند
 ده کرد. زریکه ی ده هات و هه لده به زی، باله پرژه ی ده کرد، دایکی هه ناسه ساردیش رهنگی بزکابوو

و نه‌یده‌زانی چ بکات قسه‌ی بۆ نه‌ده‌هات. له‌وکاته‌دا داهااتبۆوه منداله‌که ژیر بکاته‌وه و بیکاته‌وه باوه‌شی، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیژی خه‌تای خۆی بووه، له ژیر لیوه‌وه گوتی:

- هیچ نه‌بوو! قه‌زات له گیانی دایه، ده‌ستی من بسووتی ئه‌م خیزه گهرمه ده‌ستی سووتاندی!

ئێستا من چ جوابیک به‌ دایکی ئه‌و منداله‌ بده‌مه‌وه؟! خه‌تای من بوو ده‌ستت سووتا!

رووداوێکی دل‌ته‌زین بوو. دووکاندار له راستیدا خۆی به‌ به‌رپرس ده‌زانی، وه‌ک باوکیکی دل‌سوژ به‌ هه‌مینی ده‌ستی منداله‌که‌ی گرت و چه‌ند جاریک فووی لیکرد؛ به‌شکم ژانی بشکی، ئه‌م به‌سته‌زمانه ئه‌وه‌نده‌ی ژان و ئازار پێگه‌یبوو، ژیر نه‌ده‌بووه. په‌نجه ناسک و جوانه‌که‌ی بلۆقی کردبوو، ورده بارانی ئه‌سرینی ببوو به‌ لیزگه‌ی مرواری به‌سه‌ر گونایه‌وه. به‌رۆک و ملیوانه‌ی شنیه‌که‌ی به‌ فرمیسک ته‌ر کرد، سه‌ی میران که له به‌رده‌م مناله‌که‌دا هه‌لترووشکابوو، بێ‌ئه‌وه‌ی له روخساری ئافره‌ته‌که‌ رامینی، به‌ نیشانه‌ی لیبووردن و به‌خشین که‌وته قسه‌کردن:

- من خه‌تابارم، خوشکی کاکای، به‌لام جیی په‌رۆشی نییه! ئه‌م خیز و به‌رده ئه‌وه‌نده گهرم نین زیان به‌ په‌نجه‌ی ئه‌م ساوايه بگه‌یه‌نن. ترساندووویه‌تی، هه‌ر ئێستا ژیر ده‌بیته‌وه. رووی کرده‌وه ژووری و گازی کرد:

- ئۆه‌وی عه‌بدول، عه‌بدول محه‌مه‌د!

کوڕپێگه‌یه‌کی ده‌. یازده‌ ساڵه، لاواز و سه‌رئالۆزاو، ده‌ست و په‌نجه‌ی قه‌تماخه‌ی هه‌نابوو، به‌رگ و لیباسی چلکن و شر و شیتال، ده‌سته پیسه‌که‌ی هه‌نا به‌ ته‌ویلیدا، ئه‌وه‌نده‌ی دیکه چرو چاوی جوان بوو! دووکاندار ده‌ستووری پیندا بچی له چاخانه‌که‌ی رووبه‌روویان نه‌ختیک مڤه‌که‌بی بۆ به‌ینی، ئیتر به‌ زمانیکی نه‌رم و له‌سه‌ره‌خۆ ملی‌نا له ژیرکردنه‌وه و لاوانده‌وه‌ی منداله‌که‌:

- وه‌ی، بڤه‌ بووی، ده‌ستت سووتا؟ وه‌ی وه‌ی هیچ نییه ماله‌که‌م، هیچ نییه قه‌زات له من! خه‌تای ئه‌م به‌رد و خیزه گهرمه بوو، لیبان ده‌ده‌م! (هه‌ر به‌ دانیشته‌وه له به‌رده‌م منداله‌که‌دا چه‌ند جاریک به‌ نووکی پیلاره‌که‌ی له خیز و چه‌وه‌که‌ی سه‌ره‌واند). مڤه‌که‌به‌که‌ی وه‌رگرت و قامکی خۆی تیه‌له‌کیشا و به‌سه‌ر بلۆقه‌کانی ده‌ستی منداله‌که‌یدا هه‌نا، به‌ باوه‌شی ژنه‌که‌وه.

- ته‌واو بوو گیانه‌که‌م، ئیتر ژانی نامینی، ئێستا چاک ده‌بیته‌وه، ئه‌ی ئافه‌رم! ئانا، مه‌گری ته‌واو

بوو، ده‌سته جوانه‌کانت چاک بۆوه! پیم‌نالئی ناوت چیه‌ی؟

گه‌ره‌کی بوو به‌م قسانه له بییری به‌ریته‌وه که ده‌ستی سووتاوه. ژنه‌که هه‌شتا په‌رۆش و نیکه‌ران بوو، به‌ شه‌رم و هه‌یایه‌کی ژنانه‌وه سه‌ری برده بن گوێچکه‌ی منداله‌که و گوتی: بلی،

فهرپړوخ. سۆزی دهنګه نهرمهکهی له کاتیکدا سپاس و ستایشی پیوه دیاربوو له ژیر توږالیک شرم و نه دهبهوه بهرګوئ دهکوت. مندالهکه به چاوی پر له ئسرينهوه که ترسیکی مندالانهی لیدهباری و تیکهال به خوښهویستی بوو، له بهرامبر ئم پیاوه نامؤیه دا، بهلام دلوقان و سهرو پرووخوش، بؤ ئهوهی به گوئی کردی، له بهرخویهوه گوئی: فهرپړوخ!

- بهه، بهه! بهراستی ناوت خوښه، خوا دهست به عومرت بگری گیانهکه!

نیوچاوانی ماچ کرد و خیرا ههستا سهری، قامکی به مرهکب رهشبووی به دسرهیهک خاوین کردهوه، وهختی که دهچوه پشت تهرازووهکه به زمانیکی خیرومه ندانهوه گوئی:

- بهم سارد و سهرمایه ئم منالوچکهیهت بؤ لهگهال خوت هیناوه دادی من! دیاره ههتاو به دهرهویه بهلام نازانی سۆزهی ئم زریانه بهرد دهقهلهشین! ئمه چله چکولهیه و دهستی پیریژن له کهندودا رهق دهکا! دهبی وریای خویمان بین، خویمان گهرم داپوشین، ئم مناله بهسته زمانه روومهت و سهرلووتی تهزیوه، وهک چۆنر سوور بؤتهوه، هر گه یشتیهوه مالی ئهسپهندهری بؤ بسووتینه و دوعای بؤ بنوسه، مهگهر مندالی خوت نییه؟

خانمه نازدارهکه گوئی:

- نا، کاکه گیان، مندالی خاوهن مالهکهیه، یان خاستر بیژم، نهوهی ساحیو مالهکهمانه. بهلام له راستیدا لهگهال مندالی خویم جیاوازی نییه. کاتیک من لهو ماله دام، بؤ ساتیکش ناتوانم لهو تلفه جیا بم ناتوانم لئی دور بم. وهختی بؤ کرینی پیداویستی له مال دیمه دهری، بؤ ئهوهی به تهنیا نهیم ئهو منداله نازداره لهگهال خویمدا دهینم. من بلیم چی، به ناشکوروی نهبی جارئ ئمه بهخت و بهشی منه! دواى ئهو قسانه هه ناسه کهی خواردهوه و مات بوو. چاویکی دایکانهی له مندالهکه کرد به باوه شیهیهوه. به دهسته سره کهی سهر شانی، دم و لووتی تهری منداله کهی سهری و سهری داخست. سهی میران به ترس و دلپراوکیه کی شاراو لهو پرسپارهی دیکرد، بهر له هه مووشت، له دلی خویدا به دست تپوهردان و خوهرلقوتین و فزولیکردن له ژبانی ئم خه لکه دا دهزانی. لئی پرسى:

- بؤ تو لهو ماله دا، باوک، برا، که سیکت نییه خزمه تتان بکات؟ هه رچه نده حه ز به خوهرلقووتان دن ناکه م، بهلام له قسه کانت را واده رده که وئ ته نیابی لهو ماله دا، یان... به لا دور بی کاره ساتیک رووی دایی.

بتهوی و نه تهوی ژنه بهم شیوهیه وهلامی دایه وه:

- چاکی بۆچووی، هه‌له‌ت نه‌کردوو. له‌و رۆژه‌وه له‌گه‌ل میرده‌که‌م نیوانمان تیک‌چوو به‌ته‌نیا ده‌ژم. پرزولیک هه‌ویر له‌سه‌ر سه‌کۆکه‌که‌وتبوو، هه‌لی‌گرته‌وه و وه‌ک هه‌لماتیکی له‌سه‌ر به‌ری ده‌ستی خ‌ری هه‌لدا و دواتر ف‌ییبی‌دا ئه‌ولاوه و در‌یژه‌ی به‌قه‌سه‌کانی‌دا:

- بۆ که‌سه‌نکی وه‌کوو من هه‌ناسه‌ سارد و ده‌ست‌و‌پ‌ی سپیلکه، زه‌عیفه‌! که ناتوانم ره‌ش له‌سه‌ر سی‌ی دان‌یم رووناکایی شک‌ نابه‌م، کاره‌سات له‌وه‌ گر‌ینگتر؟ هه‌لان‌ه‌که‌م لی‌شی‌واوه! هه‌رکه‌سی له‌ به‌که‌م نیگادا بم‌بینی تیده‌گا که ژیانم ئاسایی نییه. بۆ به‌ختی ره‌شم که‌سیک شک‌ نابه‌م هه‌والیک به‌ری بۆ که‌س و کارم له‌ ئاویی، خ‌یرا بین به‌ شوینمدا! ئه‌وان له‌ کو‌ی خه‌به‌ریان هه‌یه‌ من له‌ چ ژیانیکدام، ئه‌وان که‌ی به‌م هه‌یس و به‌یسه‌ ده‌زانن، خۆ که‌راماتیان نییه، هه‌روا ده‌زانن سه‌رم ناوه به‌سه‌ر مال‌و‌حالی خۆمه‌وه، هه‌رئاگیان لی‌ نییه‌که‌.....

رسته‌که‌ی به‌ نیوه‌چلی هه‌یشه‌وه. مژۆله‌ شو‌ره‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک دانا و فرم‌یسی خ‌زین بۆ سه‌ر گۆنای، به‌لکه‌ ئاورگی ده‌روونی دامرک‌ینی. سه‌ی‌میران ک‌زه‌ی له‌ جه‌رگی هه‌ستا، ئه‌و شو‌خ‌ی که‌وا ئیستا له‌ هه‌مه‌ب‌یدا بوو، سه‌یر نییه‌ وه‌ختی خۆی به‌کۆمه‌لیک خووخ‌ده‌و ئاکاراه‌ که‌ ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌وه بۆ سه‌ر ناخ و سه‌رووشتی زۆربه‌ی ژنان، مه‌یدان و ناومالی له‌ میرده‌که‌ی تال‌ کرد‌بن! به‌لام ئیستا، ئه‌وه‌نده‌ خۆی زه‌لیل و بی‌ده‌سه‌لات ده‌بینی ته‌نانه‌ت سه‌فره‌ی دلی له‌لای هه‌موو که‌س، بگره‌، خاوه‌نی نانه‌واخانه‌ی گه‌ره‌ک‌یش هه‌لده‌رشت.

- سه‌یره، سه‌یره!

ئهم وشه‌یه‌ ته‌نیا هاوده‌ردییه‌ک بوو له‌ زاری سه‌ی‌میرانه‌وه هاته‌ ده‌ری. چه‌ند که‌سیک هاتن و نانیان برد و بوونه‌ هۆی پ‌چ‌رانی لیزگه‌ی ده‌رده‌لی ئهم خانمه‌ نازداره‌. له‌م ماوه‌یه‌دا، ئهم هه‌له‌ی بۆ ره‌خسا لی‌ی ب‌پ‌رسی، له‌سه‌ر چی له‌گه‌ل میرده‌که‌ی نیوانیان تیک‌چوو؟ ره‌نگه‌ کاریکی باشی نه‌کرد‌بن، بل‌یی له‌م میرده‌ی مندالی هه‌بی؟

ژنه‌ به‌ دوو چاوی پ‌ر له‌ شه‌رمه‌وه سه‌رنجی دابوو ه‌لوانه‌که‌ کووژه‌که‌ و مت‌ومووره‌که‌ی سه‌ر سنگی منداله‌که‌، قامکی به‌سه‌ردا ده‌هه‌تانه‌، ته‌نیا وه‌لامی ئاخ‌رین پ‌رسیاری دایه‌وه:

- کو‌ر و ک‌چ‌یک.

تا ئیستا نه‌ی‌ناردوو به‌ شوینت‌دا؟ قسه‌یه‌کی له‌گه‌ل نه‌کردوو؟ زۆر ج‌یی داخه‌! که‌واب‌ی ده‌ته‌وی چی بکه‌ی؟ ئه‌ی چۆن ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ی، من چ‌یم له‌ ده‌ست دیت؟ ده‌توانم یارمه‌تیت بده‌م؟ چه‌ز ده‌که‌ی بن‌یرم به‌ شوین که‌س و کار‌تا؟ له‌هه‌ر لایه‌ک بن! بین و بتبه‌نه‌وه؟ له‌ میژه‌ به‌

ته نیای؟ کامتان داوای جوئی بوونه وه و تهلان کاردوه؟ سهی میران په پیتا په پیتا پرسپاری ده کرد، ژنه پالی دا به کوله که داره که ی بهر هیوانی نانه واخانه که وه، به دلنیا یی وه به لایه کدا وهر سووړا:

نه گهر راستت دهوی له لایه منوه بوو، به لام دهست پیش خه ریبه که نه و کردی. نه گهرچی مندالیشمان هیه، به لام کار به جیه که گه یشتبوو ته نیا ریگه چاره مان نه وه بوو له یه کدی حیا بینه وه. لیک تینه گه یشتنی نیوان ژن و میرد، کاکي من، وه که نه خوشی وایه، جا خوت بیری لییکه وه، ده بیته خوره ی گیان، ئیتر هیوا به ژیان نامینی. مردن له کاتی ئاوادا، له چه شنی زه ماوه نده! ئیمه هردوو کمان ژیانمان ببوو به دوزخ، ته لاق بو من وه که جیگه ده می خه نجر و ابوو هتا ماوم شوینه واری هر ده مینی. مندال له بهر دایک هه لگرتن دهر دیکي گرانه؛ نه وه ژان و نازاریکه تا به پوچ زیندووم له گه لمدایه، پیت وانه بی تازه ههستم بهم دهرده کردی، هر له پوژی نه وه له وه نه مه م زانیوه، چونکه من دایکم، به لام چ بکه م، چاره م نه ما بوو، گه یشتبوو سه ر ئیسقانم.

خه فته تیارانه منداله که ی له باوه شی داگرت و له سه ر زه وی دای نا. توند دهستی گرتبوو. چارشپوه سپیبه که ی سه ری هه تا کوو سه ر نوکی لووتی هیتا خورای، که سه روچاوی به دهره وه نه بی، له بهر خویه وه گوتی:

ته و اوای ته مه ن و گه نجیم له جه زیا و چاره پره شیدا به سه ر برد. به دهست نه و میردوه ژیانم ببوو دوزخ و خوم و منداله کانم پوژیکی خوشمان نه دی له ژیانماندا. هر ساتیک بو ژیانمان، سه ده یه که برک و ژان بوو. دشی بابان ویران لیمان ببوو به درووی مه م و زین، خوشیبه کانی پوژانی ژن و میردیمان بوو به قوزه لقورت به که کره و ژاری ماری حوت سه ر! ئای له خوم پوژه ره شی، رهنگه یه کی تر نه م گوزه رانه ی بو قه بوول کرابا! به لام منی چاره ره ش نه متوانی، نه متوانی بهرگه ی نه م ره شه بایه بگرم. هه رکه سه و تاقهت و دهر وونیکي هیه، خو من پولا نیم، به راستی له بهریان به زی بووم، وه که ده لین نه گهر زور هات قه باله به تاله، منیش {چش} م کرد له منداله کانم...

پیم خوش نییه سه رتان بیشتیم؛ که س بی دهرد نییه هی واش هیه له گه لی ده سازئ، به لام میردکه ی من ده گمه ن بوو. ده یگوت: نه شی، له پیناو ژیاندا خوت قوربانی بکه ی؛ نه مه ش به من نه ده کرا. ئیستاش که لیزه ده مینی، و ایزانه به سه ر ئاوره وه پاره ستاوم، هر ده بی بو حالی خوم بگرم، له تاوی مار پالم داوه به ناگره وه، به لام وهختی بیری لیده که مه وه ده زانم چاره ته نیا ته لاقه، نه م خوشک و برا ناره سه نه، نه م به دهواره، چوار سالی ته و اوچه رگیان کولیم وزوخواویان پی

چیشتم، نان و شهقیان دهدامی، سهدان ناو ناتورهیان وه دوو خستم. به تاوانی نه کردووم له خاچیان دام! ئەو هی به منیان گوت به کئیوان دادابایه ههرهسی دهینا، نغمی عهرزی دهبوو.

گومان و دلپرسی ئەو کابرایه گهیی بوو به جییهک ئەگهر شهو و نیوه شهو، گۆیی له سریوه و دهنگ و گۆرانی راگوزاریک، دل به خه میک، یان ههرکه سیک دهبوو له کوچه و کۆلان، هاواری لئ بهرز ده بووه و دهی نه راند. به رقهوه له خهوی راست ده کردمه وه، هه ی واو الیکراو ئەم به ره لایه له م کۆلانه ئەم گۆرانیکوتنه ی له جییه؟ بیته ونه بی که له گای تویه! کئییه، چیده وی؟! به رده بووه سه روچاوم ئازای گیانمی ده کرده خمخانه، ده بی پیم بلئی ئەوانه بوچی له م کۆلانه گۆرانی ده لاین؟ ته وای دیوار و به رپه نجه ره ی بالا پیاویک به خشت و قور هه ل چنیبوو، تاکوو من نه توانم ئەو دیوی کۆلان ببینم.

خۆژگه ههر به ئەوانه وه وه ستابا، ئی زنی نه ده دا برا کانم بیته سه ردانم. ئەوان به ژان و ژانی منیان نه ده زانی دوو سال و نیو له وه پیش برا گه وره که م دیتوو، خو ئەگهر ئیستا ئاموزاکه م ببینم نای ناسم، له و ماوه یه دا من میزدم کردوو، ته نیا رایه ک هاته سه ردانم، ئەویش ئەو میزدم کاریکی کرد، هه زم به مردنی خو م کرد! ده تگوت سه روه ت و سامانه که ی له گه ل خو ی ده با. ئەمه چوار ساله پتی بیره دا نه هاتوو، که س و کارم توختم ناکه ون، وه ک دیل و کۆیله م به سه ر هات. وه ک دیو و درنج وایه رمۆزنه و جادوو گهر، وای کردوو ه که سه له خزمانم منیان له بیر نه ماوه. سنییه م زگم چوار مانگانه بوو، له که له که ی هه لدام! منداله که م له بار چوو. خوشکه سه ر به هه شه که ی گهر د و تۆزیک ی سه ی بۆ ده ئاو کردم، شله قان دی و به و نیازهی پتی چاک بیه وه ده رخرادی دام، وه ک ده لاین چاکی مه که با خراپ نه بی! سهی شهو و رۆژ من ده مردم و ده ژیا مه وه، نازانم بۆ نه مردم. ئەو میزده ره زیل و داماوهم چوار سالی ته و او هه لال و هاوسه ری بووم، ده ستی هینا و بردی چارشینیکی دا به سه رمد!

ده یگوت چارشییو بۆ ژن، تاکوو ئەو کاته ی له ته مه نی گهنجی و جوانی دایه، وه ک چوار دیواری هۆده یه ک ده ی پاریزی، ئەگهر مردیش، ئەوا گۆر ده ی شاریته وه. ئەوه نده سه قیل و کویرنان و ده ست قووچاو بوو مه گهر ههر خو ی به خو ی بی! وه ک درنده و ابوو بۆ مال و مندالی خو یی. قه ت وای نه ده زانی ژن و مندالی هه یه نه بی ری له کارو کاسپی ده کرده وه، نه که سی ده دواند و له گه ل ئەم و ئەو سه ر و سلایه هه بوو! سالی جاریک چاو مان به پلاو ده که وت، جا بۆ کاتی برنج بژاردن ته نیا چه لته و کیکم فری دادابایه، ده ی هیشته که وچکی پلاو بکه مه ده مه وه! ده بوو به یی شیو سه ر

بنیمه‌وه، ئەمەش بۆ من بوو بە ژیان! زۆرتر مەبەستی ئەوه نەبوو چارشینوم بۆ بکری حەزی دەکرد لە ژووریدا زیندانی بم، منیش وەختی دەمزانی ئاوا عەزایم دەدا، داخم دەنا سەردلی و بە سەری ڕووتی دەچومو بەردەرگای دەری! لە کووچە و کۆلان سەرم دانەدەپۆشی، مانگی جارێک چاوم بە حەمام و گەرماو نەدەکەوت. ئەگەر داوای پارەیی حەمامم لێدەکرد گالته‌ی پێدەکرد و پێم پێدەکەنی، بەکۆییدا دەکردم: بە لادیی و دواکەوتە بانگی دەکردم، بە نەزان و ساویلکەیی دادەنام، تیتالی بە بنەمالەیی باوانم دەهات و ئەوانی بە گیلۆکە دەزانی!...

بە بیستنی ئەم قسانە سەیی میران درزی لێوی کرایه‌وه. لەوکاتەدا دەستی بە تەرازووەکەوه بوو، بە تەوس و تیزه‌وه بە زەرەخەندەیک چاویکی لێ قرتاند، وەک ئەوه‌ی بلێ، بەراستی کابرایه‌کی گەمژە و نەفامە! ژنە ئارام و لەسەرخۆ، کە ئەمەش مەکرکی ژنانەیه بەتایبەت، بیوژنان، داهاه‌وه مندالە وەرەزەکه بدوینێ، مندالە‌ی حالی کرد، کە ئیستا دەرۆن، تا دەگەنەوه مالی نەقوول و نەباتی بۆ دەکری! دیسان کردییەوه باوه‌شی، وەک ئەوه‌ی بەرامبەرەکه‌ی هەر ئەو مندالە‌ی باوه‌شیه‌تی، درێژە‌ی بە قسەکانی‌دا:

- سەیرەکه لەوه‌دایه، ئەم ڕۆژنە سالی جارێک چاوی بە گەرماو نادەکەوت، شەوانە هەر بەم دەستە جل‌وبەرگەوه خۆی دەخزانده نیو پێخه‌فی نووسته‌که‌م کە ڕۆژانە کاری پێوه دەکردن. بۆنی هارو ماری لێوه دەهات! بۆدرن و ئاره‌قه و پیس‌وپۆخلی، سەرو قژی پڕ بوو لە خۆل و خاک و پیسی! وەختی می‌ردم بەم نازانم بلیم چیه‌ کرد بستی مندال بووم! خوشکه‌ سەر بە هەشە‌ی لیم‌بوو بە ملۆزم و وەک کێچ کەوتە کەولم، بوو بە دۆلپا و سواری ملم بوو. لە هەماری مالدا زیندانی دەکرام. نان و ئاوه‌کەشیان بۆ دەناردمه ژووری و لە مال دەرەکەوتن، وەک بیژی ئەسیر و کۆیلەیان دەست کەوتوو. لە گیانی خۆم بیزار بووم، ئاواتم بە مەرگم دەخواست چەند جارێک هەولم‌دا خۆم لە ناو بەرم! ئەوه بوو لە پاییزی پارسالدا - لەوانه‌یه زۆر کەس سەرکۆنەم بکەن کردارەکه‌م بە باشی نەزانن! لەوه‌ باشترم بە می‌شکدا نەدەهات، کەسیک ئەوه‌نده لە ناگوزەرانی‌دا بی و لە ژیان دا‌برایی، لەکوێ عەقڵی بە کاران دەشکی. مەرۆف لە کاتی ئاوا دژوار و غەدرلیک‌ارو‌دا ناوی خۆی لە بیر دەچیته‌وه، پاییزی ڕابردوو، ڕۆژیک ئەوه‌نده‌یان زمان شپری و ناپی‌اوی بەرامبەرم کرد، کە ئیتر دەسه‌لاتی خۆراگ‌ریم نەما، فکرم کرده‌وه، خۆ بە ئاو و ئاوردا بدم لەوه‌ باشتره! هەر ئەو چارشینوه‌ سپییەم دا بەسەر‌مدا، (چارشینوه‌که‌ی سەری ڕاوه‌شاند) لە نیوه‌شه‌ودا لە مال دەرچووم، ڕۆژیک دواتر، بە‌بی ئەوه‌ی شوینێ حەشارگه‌ی خۆم دەست‌نیشان بکەم هەوالم بۆ نارد، بەسیه‌ تا

ئىرە بەسمە، خۆ من بە دىل نەگىراوم، خويىيە پياو، وەللا دەرىپى ژنانت لە پىدايە. من لەو مالەدا مىردم بە كەسىك كىردوو، يەككىك پياوى منە! خۆ ئەگەر ھەر توى خويىرى، بوايەى لەبەر خاترى بىچوولەكانم ددانم بە خۆمدا دەگرت و لاقم رادەكىشا، بەلام ئەو پرچ براوھى خوشكت زوخواوى لە جەرگم كىردوو!

ئاليرەدا ژنە مات بوو. لەپر بە دالانى پر لە كۆسپ و چارەرەشى دويىنى و پىرىدا شۆر بوو، ئىنجا وەك بىيەوى، خۆى لە دەست ئەم گىشتە مەينەت و ئازارە وەشارى، واى نىشاندا دەستى مندالەكە بگرى و بروت، كلاو و شنىلى مندالەكەى راستەو پاستە كرد؛ لە تەنىشت خۆى رايگرت و بە زمانىكى زۆر نىان و خانمانەوہ گوتى:

- ئىتر ئەوہوبوو، مارەيىم بەخشى و گيانم رزگار كرد. دەستم بەردا لە مال و سامان، ھەر وەك گوتويانە زىندانى تەلا بۆ گيان بەلايە، وام خۆ نەجات داوہ كە تازە خواش نەتوانى وىكان خاتەوہ!

لەوہ دەچوو سەرگوزەشتەى ئەم بيوەژنە كەم تەمەنە تا ئىرە كوتايى ھاتىن، بىسەرى ئەم ھەموو ژان و ئازارە، ھەرچەندە جاروبارە بە بۆنەى وەرپى خستتى مشتەريەوہ لەم خانمە دادەبرا.

نانى دەكىشا و دەيدا بە مشتەرى، بەلام دللى ھەر لەلاى وتەكانى ئەو بوو. ئەو نانەى بۆ ئەوى دانابوو بە ھەلە لەتى كرد و كىرديە پارسەنگى كەسىكى تر، ژنە ئاگاي لىبوو بەلام دەنگى نەكرد، چادەرەكەى وەبەر دەمىدا تاكوو بە ھاللاوى دەمى خۆى گەرم بىتەوہ، لە قسەكانى ئاخريدا وادەردەكەوت، كورە مامەكەى كويخاي ئاوايى چۆخە سىپيە و پياويكى خاوەن ملك و سامان بوو، براكانيشى بەشى خويان ھەيە، لە ژيانى رەعيەتيدا بەرمەنتى كەس نىن. سەىمىران كە لە زمان ئەم ژنەوہ تا رادەيەك لە حالوبال و ژيان و گوزەرانى خەلكى ئەم گونەدە ئاگادار بوو، لەمەر دەسەلتدار و ئاغاواتى ئەوہىندەرى دەستى كىردەوہ بە پرسىار. ئەم شتانەى لە زمان ئەم ژنە بىفيل و مال ويرانەوہ كە دەژنەفت و دەبختە سەر كۆى زانىارى خۆى لەو رۆژەدا. ئەو فرە بە ھەلەدا چووبوو، نەزانى و ناحەزكاريشى لەوہدا بوو نەدەبوو ئەوہندە خۆى لە كاروبارى ژنان ھەلقوتىن.

ئەم ئاكارانە لە پياو ناوہشيتەوہ. بەم جۆرەى پياوان دەلین ژنانيلە بەتايبەت لە شوپىنى ئاوا ناچۆردا پياو بىقىمەت دەبى. ئەم كەزى شۆرەش بەراستى لەگەل ژنەكانى تر زۆر توفىرى ھەيە، باسى گونديك دەكا، لەويدالەدايك بوو، بەلام ئەوہندەى زانىارى نىيە بە ھەر ھويەك بەكارى سەىمىران بىت، تەنيا ئەوہندەى دەزانى گونەدەكان لە نزيك گۆلى نىلووفەرە و چوار فرسەخ لە شار دوروہ. ئەو كەزى دەكرد باسى ژيان و سەرگوزەشتى خۆى بكا، نەوہك ئەوشتانەى پيوەندى پىتەوہ نىيە:

- كچؤله يهكى دوازده ساله بووم، وهختى به ميرديان دام، دايهن و بووكه شوشه كه يان ره گهل خستم. له و كاته وه تاكوو ئيستا كه بيست سالم ته مه نه! ههر له شار ماومه ته وه ئه و ميرده زالم و غه داره ته نيا جاريكيش بؤ حه سانه وهى دل و ميشكم ئيزنى پينه دام بجمه وه ئاوايى و سه ردانىكى كه س و كارم بكم. نازانم له باره گاي ئه م خوايه چيبوو سووچ و تاوانم. بهر له وهى بمرم، تووشم بوو به تووشى ئه م حه زيايه وه. ژيانى كپ و په رژين كراوى لادئ ئه وه بيش وهختى نه داىكت هه بئى و نه باب، خوشكت هه بئى، بيست فرسه نك دوور و لاپه ر، زور راسته خوئى و خي ر و به ره كه تيش به نيوچاوانه وه نابئى. به لام خو ناشئى ههر له بهر ئه وهى ژن به ميوي نه هاتوته سه ر دنيا، هه تاكوو كو تايبى ته مه نى ببئى به گريژنه نى ده رگا و ده روازه، ژيانى پر له كو له مه رگى و چاره ره شى ته مه نى پر له تاسه و ئاواتى بكرئنى و خوئى بكاته قوربانى له پيناو ناپياويكدا، كه خده و رهفتارى درنده ي هه يه، چيژى ژيان و ژن و ميردايه تى ته نيا و ته نيا هه ناو ره شى و ته مه ن به زا به چون ببئى؟! چيدى به نسيبى نه بئى و نه زانئى خوئى و به خته وه رى به رى چ داريكه، ژيانى دئ نشينى، سه ره راي كه م و كووپى و ده رگا داخراوه كانى زور و كه م، هه زار جار ژيانى شارى به قوربان ببئى، كه بؤ من وه كوو ديلى و زه ليلى و روزه ره شى وابوو. ئه مه سه ت جار مردن و گو ر به گو ر بوونه، به لام به داخ وه، سه ت جار به داخ وه!

ئه م هه موو ده رده دلئى و كه سه ر هه ل پرشتنى ئه م وا زوو كو تايبى نه ده هات، سه ي ميران له باتى ئه و له بهر خوئيه وه گو تئى:

- به داخ وه، سه ت جار به داخ وه، شار خاپينتوكه، زه ين و چاوى مرو ف ده شيوئنى، ئينسان ده ستى له دلئى نابيته وه، زريقه و بريقه و سامان و قه فه زى زي رين ناتوانن مرو ف به خته وه ر بكن!
ئيت ر له و ماوه يه دا غيره تى جو ولا بوو، ده شى زانى ئه و خاتوونه ئازار چه شتو وه، له هه ناويكى پر له داخ و سوو تمانه وه ده نالئنى و په رده له سه ر ژانه كانى لاده دا ههر بؤيه لئى پرسى:
- ناوت چييه؟
- هو ما.

- هوماختون، که سیک وختی به وتی خوی دهستی له ژیان و مال و میزدی هه لگرتوو و نهانته خواش ناتوانی تیکه لیان بکاته وه، له ولاشه وه خهریکه حه دییهی ته واو دهبن - یان خهریکه ته واو بن ئیتر پینی ناوی ئه وهنده داخ و دیق و په ژاره بپنجیته وه و هه ناسه هه لگیشی.

بۆ ئه وهی توزیک پشوو بدات و نانی پیریژنیک له تایی تهرازوودا بکیشی، بۆ چه ند چرکه یه ک مات بوو، ژنه پیره ی به پری کرد و له پشت تهرازووه که هاته خواری و خوی به هه لگیتر وه رگپری نانهکان و سارد کردنه وه یان سه رقال کرد. دیسان چۆوه سه ر دریژه ی قسه کانی:

- ئه م دوو پۆژه عومره، خوشکی کاک، ئه وهنده ناهینی به دهرد و داخه وه سه ر بنیته وه. تازه له سه ره تایی گهنجی و ژیاندا، له کونه وه گوتویانه ژن و میزد. میزد چارشویی سه ری ژنه، ده ریا به ده می سه گ گلاو ناب، خوا هه موو ده رگا کانت لی داناخا و ده رووی به خیرت لیده کاته وه، ریگه ی له به ر ده مت داناوه که، چ بکه ی، تو ده بی میزد بکه یته وه، وانیه؟ توش پیت وانیه، له وه زیاتره؟

خاتوونه که، به رده مه که ی له روخساری لابرديوو، وه ک ده لین رووی کرابوو، به نه رمه روانینیک، سه ری به رز کرده وه، له پاش دوو جار چاوپیکه وتی په یتا په یتا بیستن و دهرده دل کردن به ماوه ی نیو کاتژمیر، رووبه روو بوونه وه، ئه وه یه که م جار بوو، ئاوا نیگیان تیکه ده پری، گومان و دوو دلپیه که له چاوه کاله کانیدا شه پۆلانی بوو. وه ک ئه وه ی به م قسانه سه تیک ئاوی ساردیان به سه ردا کردبی، هه لبه زییه وه، به جو له یه کی پر له ماناوه، سه ری داخست و به زمانی سه رکونه کرده وه، که شه رم و شکوی خانمانه ی پیوه دیاربوو، گوتی:

- میزد؟!

له و کاته دا ده کوته و ئاره قه ی شه رم لاجانگ و هه نیه ی له خووس نابوو و زهنگول زهنگول ده چوراوه سه ر شیوی به روکی، خوی به منداله که ی باوه شییه وه خافلاند:

- ئه ی کویتر بم، دهستی کوره نازداره که م سووتا، دهستی فه رپوخ گیان بفه بوو!

بی ئه وه ی شه رمی دایکانه بیگری، په نجه ی منداله ی گرت و خیرا خیرا ماچی ده کرد، ئه ویش قامکه رهش و سووتاوه که ی خوی دیت و نازاره که ی وه بیر هاته وه. له به ر بیوازی و ماندوو بوون، لچی کرد و گریانه که ی پیشووی ده ست پی کرده وه. ده ست تیکه ل هاتن و په ریشانیی ژنه بۆ ژیر کرده وه ی منداله که زور سروشتی بوو، بۆ ئه وه ی له وه زیاتر له وی رانه وه سستی، هه رچه نده هیشتا نانه که ی وه رنه گرتبوو، له سه ر پاژنه ی پی سوورپکی دا، که بروات، منداله که ی به ئامیزیه وه راژاند و لاواندییه وه و چه ند جاریک جو له ی کرد، لاواندنه وه که ی بونی بیزاری و کوست و

ناموردی لی دهات. ئەمە بوو هۆی ئەو ئەم کابرا دووکانداره، بۆ چرکه یهک، به قوولی بیر بکاتهوه. ئاوهر و ویزدانی کۆمه لایه تی بۆ وهجووله خستنی دهروونی مروّف تهواوه، نه وهک هیز و ههستیکی رووکەش ئاخۆ ئەم ژنه ئازار و ئاواتی شاراووی نه بوو، نه ی توانی بی بیدرکینی؟ ئە ی چۆن بوو، به وهی زانی بی؟ کیشهی گرنگ لیره دا بوو. له ماوهی ئەم چهند چرکه ساته دا که ئەم ئافره ته پالی به کۆله کی به رده رگای دووکانه که وه دابوو، قسه ی ده کرد، کوتال فرۆشی ئه وه بری شه قامه که، پیی ده ژیر کورسی کیشابوو، زۆر بی شه رمانه چاوی تیبری یون؛ دیار بوو ئه ویش له نیو ژیاندا سه ریکی بوو و هه زاران سه ودا، هه ر بۆیه به گومانه وه چاوی له سه ر هه لئه ده گرتن! بۆیه کاره کی خۆی به ناحه ز نه ده زانی.

سه ی میران، له و کاته دا خه ریکی نان کیشان بوو جاریکی تر گازی کرده عه بدول، شاگردی دووکانه کی، به ئاماژه یه ک که خانمه چارشتیو سپیه که نه زانی، رای سپارد بچی له و شیرینی خانه یه ی ئه وه بریانه وه، چهند دانه کولیره شیرینه بکړی. ئەو پووله ی ژنه که وهختی هاتنه ژووری له سه ر سه کۆکه دای نابوو، هه ر له شوینی خۆی مابوو، هه لی گرت و له مستی کورپژه گه ی نا، ده نگه ماندوو ده کی له وه پیش تری که توور ده بوونی پیوه دیار نه بوو، به رزتر کرده وه:

- وه ره هه ی له منت نه که وئ، با تو بمری و من وهحه سیم یان من بعه سیمه وه و تو بمری، ته مه لی سه رزل! وه ک میروویه کیشت پی نا کړی، شه و و رۆژ کار ده کا و ناسره وئ، به لام تو هه ر له سه ر چرپی و چاله که خه وه نووچکه ده تبا ته وه! به دشوومی نه گهت! ئەم گشته خه وه ده که یته کوئ، کونه خه و، به ئاواته وه بووم جاریک ئەم گه سه که هه لگیری و ئەم به رده رگا و دووکانه پاک و خاوین بکه یته وه، با ئه وه نده ورده نان پیخوست نه بی ئەم خیزو چه وه به پیی خه لکه وه ده روا و بلاو ده بیته وه، ه ی ئەم دووکانه یه، ئەمانه پاره ی پیدراوه، پاره! ئاخری به داخ و دیقی تووه سه ر ده نیمه وه!

رووی کرده ژنه چارشتیو سپیه که و ئەو پیاوه ی له سه ر سه کۆکه خه ریکی نان هه لچنین بوو گوتی:

من ده زانم پیت سهیره، مافی خۆته واقت و ربمینی، له دلّه وه پیم پینکه نی و له به ر خۆته وه ده بیژی: ئەو رۆژگاره چی به سه ر هاتوو، خیزو چه وی بیاوانه کهش ده فرۆشن؟! هه ر دوو رۆژ له وه پیش بوو، که سیک هاتبوو بۆ سه ر سو بای ماله که ی خیزو لم بیات، هه ر وه ک چۆن له کانی ئاو ده به ن ئەوه هه ر ئەم شته یه ئەو به منی گوت. به داخه وه ده بی بلیم ئەمرۆ وای لی هاتوو، رملی

بیابانیش بۆته پوول. ئهوه نیهه ئیمهش بۆ کرینی ئەم خیز و چهوه پارهی کریکار و داشقه و فهرغون ددهین. ئهویش به هزار ترو منهت تاکوو دهچن له رووبارهکهوه دهیهینن. فهرغوننیک خیز دوو قرانی پوولی ئیرانی و سکهی عالی مهقام بۆ ئهوه نهختوکه خیزه به زیاد نهبووه گهرهکه!

به گوهره و ههرای ئهوه، حیثینهکههی گهسک به دهست له دووکانهکه هاته دهری، بۆ گهسکدانی ورده خیزهکانی بهردهرگا. ژنه چارشییو سپیهکه، هوما خانم، نانهکهی وهرگرت و نایه ژیری چارشییوهکهی، لهوکاتهدا که دوور دهکهوتهوه، ئاوریکی داوه، پر بوو له روانینیکی ههست بزوین و سهرنج پراکش و هیور و نازدارانه. دهمه نوقلییهکههی ههروهک خونچهی گولی سوور دهچوو له ههمان کاتدا بزوینی ئارهزووی حهز و تاسهی پیوه دیار بوو چرووی لیوی ترووکاند؛ وهک تاوسی هیندووستان، به لهنجهو لاری دلبرانهوه سهری وهرسووراند و جوولهیهکی بۆ کرد و لاتاویکی شهکراوی له گورچووی هاوارزهکهی چهند چرکه له مهوهبهری سرهواند:

. کاکه تووره مهبه، باریک به دوو قران دهکری و مهنی به دوو قران، واته نرخه نان به ئیمهی

مشتهری دهفرۆشی، ههیه ئالوویر لهوه پردهاتتر؟!

پرشنگی ئهوه چاوه بازانه، بوو به پهیکانی تیر و له دلی سهی میران چهقی، ئهوه وهجاخزادهیه که تاکوو ماوهیهک له مهوهبهر بهرمالی له سههراو دهگهرا، ئیستا به چهخماخه و ههوره تریشقهی ئەم جوانهوه به چهشنی تاسا بوو، له بیرری چوو بووه کئییه و له چ حاندی راوهستاوه! بیوه ژنهی هه ناسه سارد، به وهبیر هاتنه وهی مهراهتی و بیره وهریهکانی دیسان باشووی په ژاره چرنوکی به جهرگیدا هینا، به هوی ئەم ئاموژگاریانهی له خیرومه ندهکهی خوی وهرگرتبوو، ههولی دها هه رچونیک بی ئەم کلۆلی و نه هه مه تیا نه بدا به دهم شنه ی بادا و نه سرینهکانی وهشاری، له روانینه نهرم و په ریانه کهیدا، به لام شهرمن و سلۆک، هه وری سه رکونه و تانهی پیوه دیار بوو، ترس و هیوای دهنواند. دووللی و حهزی دهروونی دهرده خست. هه رچه نده باوی رووبه ند و حیجاب بوو، زۆر شیواو نیهه ئەم شته بگوتری، سهی میران سهراوی تاکوو ئهوه ته مه نه خوی په ری شیوهی ئاوی نه بینیبوو! یان که متر چاوی پین که وتبوو، ئەمیش کورد بوو، به شیکی زۆری دهقه ری کرمانشان و کوردستان^۲ کوردنشین و دانیشتوانی ئەم به شان ه کوردن، ئافره ته کانیان به پینی دابونه ریتی باب و باپیران ئهوه په چه و رووبه ند و حیجاب ه یان نه بوو؛ به لام ئهوه خاتونه، به م نیونیا گیه وه که له

۲- کوردستان، لیزه دا نووسه ره مه به ستی له شاری سنه بووه. (وه رگیتر)

چەشنى بەرەبەيانى سەردەشت بزەى شيرىنى لە زەردەپەرى ئارباباى بانە جوانترى لەوپەرى ئەو ديمەنەنەوه بوو. لە ترس و خۆفى مەزەهەبى و سەنگىنى خەدە و ئاكارى بوو، يان خۆى لە ژيەر تەوژمى ئەوانەدا دەگرت؟ ئيتر هەرچيەك بوو هەر خيتر سەرى داخست، بە هۆى تەوسى كاريگەرى، بەلام گالتهى مەى خۆشى ئەو كە هينماى بى هاودەمى پيوە دياربوو هەرچەندە دارمال بوو لە زيرەكى و ژيرى، گول بزەيهكى خستە سەر ليوى، وەلامى پيدابا يان نەى دابا، ئەم گالته و لاتاوه لە پيش چاوى مشتەريەكان وەپەلە پەلى خستبوو. ئيتر بەبى ئەوئى قسەيهك بە زاريدا بى، يان وەرپووى خۆى بينى بۆ ئەوئى نانەكان لەسەر تەرازووئەكە دابنى خۆى گەياندە بەردەرگاي دووكان. كەوتبوو پەلەپرووزى و شاگەشكە ببوو، بە دواى ژنە چارشيو سبپيەكەدا، بەردەوام چەند كەسيك نانيان وەرگرت و رويشتن. يەكئ لەوانە كورپژگەيهكى زەردەل و لاواز بوو، شاگرد و لەوى داينانابوو، هاوتەمەنى عەبدول بوو كوتىكى هەراوى لەبەردا بوو، بۆ ئەوئى دەستى نەچى، پەنجەكانى كەردبوو بە نيو قولى كۆتەكەدا، مليوانەكەشى بە دەورى مليدا هەلدابوو، نانەكەى نايە بن هەنگلى و بە خيزايى دور كەوتەوه، سەىميران كەوتە گومان و دوودلى، ئاخۆ پارەى نانەكەى لى وەرگرت، يان وەرى نەگرت؟ لەوكاتەدا نانەكەى بۆ دادەنا هۆش و فكرى لەلاى خۆى نەمايوو. تەنانەت نەشى دەزانى چەندەى نان پيداو، بلي تەرازووئەكەى سەرى نەكەردى و ميزان كيشابيتى؟ نە كەم فرۆشى و نە مەغموون بوونيش، هيج لايەكيان باش نيە، بە تالۆكە خۆى گەياندە سەر شەقام و بانگى كورپژگەى كرد بگەرپتەوه. چرو چاوى كورە پر بوو لە پرسيار و سەرسوورمان، سەىميران، توورە و بى نارام، كەوتە پرسياركردن:

- چەندەت نان وەرگرت؟

كورە رەنگى تيكچوو:

- مەنيك!

- ئەى پوولەكەى؟

- كاكە گيان پارەم پيداي، بەخوا هەر ئەو حەلەى نانەكەت دەكيشا پوولم پيداي، خۆت

ليت وەرگرتم و لە داخلەكەت هاويشت!

- سويند مەخۆ بەرخم، راستم پيبلئ!

- به خوا درق ناکه م، پینج قرانی کۆن بوو، ئەسکناس ئەمەش سى قران باقى له دەستی تۆم

وهرگرت، ئەرى!

رووخسارى كۆره جورىك گۆردرابوو، ئەگەر تۆزىكى دىكهى له گەل گوتبايه، دەستى دەکرد به گريان. سەىميران، مەحتەل مابوو، چى پى بلى، چاوى له نىو داخلكه كرد، به بى ئەوهى پینج قرانى كۆره ببینی يان بۆى بگەرى، رووبه رووى ئەو سەرى له قاندا، هەر له و كاتەدا، عەبدول بۆ ئەو شۆينهى به رىيان كۆرديوو گەرايه وه، پاكه ته كولىره شيرينهى كرىبوو له بهر دەم وهستاكهى له سەر سهكۆى دووكان داینا، به زمانىكى زۆر و كه م ناقایل، هەميشه ئەمه رەفتارى بوو گوتى:

- تۆ نەتگوت، بۆ ئەو مندالەم كۆرپوه خيزو بهرد دەستى سووتاندوو؟

زۆرم حەول له گەلدا، داىكى لىي وەر نه گرتم، وتم. وهستاكەم دەستوورى داوه بیدەم به تۆ. گوتى: - ئاوى لووتى هەلقووراند و له باتى ئەوهى رسته كه ته و او بكا، هەر وهك به ئەركى خۆى دەزانی و تازه وهبیری هاتبۆوه، مەنقەله گله كهى له بهر دەستى وهستاكهى هەلگرت و بردى پرى بكا له خەلووز و خيرا بيگه شىننیتە وه، سەىميران زۆر رازى نەبوو به سىلهى چاوىك لىي روانى:

- ئەدى بۆچى له جىي خۆت مت بووى؟ هەلبەت گوتوويه تى وهستاكەت گوى خوار، وانیه؟ شىباوى حورمەت نەبووه بۆ تۆ كه وته خۆرابى، ببیه و بیدە به شاتر زەمان، بالیتانى بهش بكا. پاكه ته كهى له سەر سهكۆكه هەلگرت و له كاتىكدا خەرىكى بىر كۆرندە وه بوو، خەيال رفاندبووى دایه دەست، شاگردەكه، له وهبەرى شوسته كه وه هیشتا سىبەر دانه هاتبوو، له نىو جوولەى ئەم گشته خەلكه كه به بى وازى به شوسته كه دا تیدە په رین، شنيله سووره كهى مندالەى وه بهرچا و كهوت، سەر په نجهى ژنه كهى به دهسته وه بوو، ئەویش پى به پىي ئەو هەنگاوى دەنا، نهكا زۆرى ماندوو بكا، جارو باره هەلویتسه په كى بۆ دەكرد. دا دهاته وه و دەى دواند دیسان وه رى دهكە و تنه وه. ئەوانهى به شانیدا تیدە په رین به بى ئەوهى راوهستى يان ئاوپرى لى بداته وه و لىي رامینن، خۆيان دوور دهگرت. سەىميران، به هۆى ئەوهى له دووره وه ئەو دیمه نهى به لىلى دهبىنى، به هەله له م خەلكه تیدە گەيشت. زۆر به داخ وه بوو، ئیتر له و كاتەدا ئەوانى له چا و ون بوو، بانگى له جىنشینه كهى كرد و فرمانیان بداتى و دەستوورىان به سەردا لىیدا له بهر خۆیه وه فكرى كۆرده وه:

- هوما، به راستی دلّبر و پەری پوخساری! فرە خۆراگر و زیرەکی! هەناسە ساردە، هیشتا کالتر لەو دیە بزانی تەلاق یانی چی، جاری نازانی، بیوژنی بۆ ئافرەتییکی ئاوا شوخ و لەبار و مندال کار، ئەویش لە ئاوا شاریکی گەورە و پوژگاریکی ئەوەندە هیچ و پووچدا، بەبێ گەورە، بێ خاوەن، چەندە بەلایەکی زلە! بە راستی دەردیکی گرانبە، ئینسان چۆن باوەر بکا، کێ بە تاوانبار بزانی، ژنیک بەم گشتە نەجیبی و جوانییەو، هەر وەک خۆی دەبیژی، مال و حال، حەز و ئاواتی هەبوو، مندالی بوو، جا بە هەر هۆیک ئیستا لییان دوور کەوتۆتەو، هاوژینی هەبوو، چاک یان خەراپ حاواوە یان نەحاواوە، ئیتر هەرچۆنیک بووبێ یان نەیتوانیبێ خزمەتی ژنیکی ئاوا جوان و نازدار بکات بلێی ئەو پیرە پیاویک بووبێ؟ کیشە و ناتەواوی هەر بە راستی لەلایەن ئەو میزدەووە بووبێ؟ یاخۆم ئەم ئافرەتە خاوەن کەم و کوری بێ؟

فکر و خەیاڵاتیکی بێ تام، بێ بنەما، ئەویش لە کات و ساتییکی ئاوا ناو دەخت و ناچۆردا، لە نیو خیزەرەدی مشتەریدا بۆ بردنەوێ نانی ئیواری، غەلبە غەلب و دەنگ و هەرای ئەم خەلکە بە ئامیزی ئەم بازارەو، شەقامی قەرەبالغ، خەیاڵ زوو زوو دەچێ و بیری بلاو دەبێ، قەسەکانی ئەم ژنە، بە تەواوی جوولە و ئاکاریەو، میزدەکەوی وەک دیو و درنج نیشان دەدا، وەک رەمۆزنیکی لەلای خەلکی باسی دەکرد، هەر ئەوی بە خەراپ دەنواند، بەلام بەخشەندە بەم کەسە دەلێن لیبووردنی هەبێ؛ کەس هەیه پاک و بێ تاوان بێ. مرۆیکە بەهەست و دل ناسکی وەک سەمی میرانیش کە خاوەن خەدیەکی ئینسانی و هەناوی تەژی لە ویژدانە کە ئەمانە لە باب و باپیرانەو بە میرات پێگەیشتوو، چۆن بۆی دەکرێ مافی خۆی بەو نەدا؟ لە کردار و ئاکاریدا، رووالەتی، شیو و روانینی، لە هەموو شت گرینگتر سەر و پوتلاک و جلک و پۆشاکێ هەژارانە، راستەقینەیک لە ژیر پەردەدا بەرپیوار بوو، ئەوانە باسی قیناتکردن و خۆراگری و دان بەخۆدا گرتن و لە سەر ووی هەمووشیانەو، نەجیبی و داوین پākی کرد. خۆ ئەگەر ئەم ژنە عەیبییکی هەبایە، بەم گشتە جوانی و خەرامانییەو ئیستا لە نیو شاردا دەنگی دا بۆو، هەر کەسیکی تر بایە تاکوو ئەمرۆکە لە سەت ئاوی دا بوو. گەورەیی ئەم جۆرە کەسانە لەو دیە هێچ شتی ناتوانی هەلیان بفریوینی، تەنانەت ئالتوون و زەمبەریش، ئەم عەشقە درۆزانە، کە ئەمرۆ بە بەرچاوەو، تەنیا باس لە خاپاندن و گزی و دەهۆ دەکا، ئەوینیکی پووکەش، لە راستیدا، هێچ گومان نییە لە داوین پākی ئەم خاتوونە، ئەگەر وانەبایە، بەم ژیانەوی ئەوی تێدایە، هەلبێران لە مال و مندال؛ بیوژنی لەم پوژگارە تووشەدا، تەنیا و بیکەس، نەدار و

بى دەرامەت، بى بەرگ و چوار دىۋار يىك، ئەمىر ۋەك سىرمە ھەر سەعاتى بە دەم سەگ و تاژىيە كەۋە دەبوۋ!

ئەوانە فكر و خەيال يىك بوون، دەكرا بدركى، ۋەك ھەست و سۈزىك تارىك و پەرىپنوار خۇيان خزان دىبوۋە نىۋو مشك و دلى سەى مىرانەۋە. يەك بە دىۋاى يەكدا، زۆر بە رىك و پىكى، جى نشىنە كەى خۇى راسپارد، كە لەۋكاتەدا، خۇى بە لاشىپانەى دەرگا كەۋە خالافان دىبوۋ، ئىتر لەمەۋلا، ئەۋ بچى نانى ھەندى لە مشتەرىيە كانى دوكان بىات، بە تاىبەت ياۋەر! سەرۋكى داپرەى تىپ، بەسە با عەبدول نەچى، كە نىۋو چاۋانىكى رەشى ھەيە. سەىر كەردنى غەزەبى لى دەبارى، ئەم ژنە چارشىۋو سىپىيە كە مانگى چارە لە بەرجۋانىيە كەى شەرمە زار دەبىت لە سەرتاپاى حورمەت و خۇشەۋىستى دەبارى چۈن شت لە دەست ئەم چلكنە سەرھالۇزاۋە ۋەردەگرى و دەيدا بەۋ مندالە، كورپژگە يەك بە جلوبەرگى كازروونى فىرگەۋە لە باتى ئەۋ نانەى كە لە دوكان ۋەرى گرتىۋو كاغەزىكى مۆركراۋى دا بە سەى مىران، زۆر بە حورمەتەۋە، كە لەۋە پىشتەر خۇى بۇ نامادە كەردىبو، گوتى:

- دايىم زۆرى سلاۋ لى دەكردى، گوتى، ھەر ئەۋ مۆرە مان ماۋە، ئىتر مۇرمان نە ماۋە.

ئەۋ مىر مندالە كورى بىنە مالە يەكى ھەژار و بى دەرامەت بو، سەى مىران بە وىژدانىكى ئاسۋودەۋە سەرانسۋى دەكردن و بالى ۋەسەر كىشاپوون. ھەرچەندە ئەۋ لە كاتى گەسك لىدان و خاۋىن كەردنەۋەى دوكانە كەدا، بەسەر كرىكارەكانەۋە دەى گوران د بەلام لە راستىدا مرۋىەكى دللاۋا و خىرۋەند و نىازپاك بو. ئەگەر بۇ سەت مەن نان مۇرى بە نەدارىك بدايە قەت ۋاى نەدەزانى نانىكى لە مالە كەى بەخشىۋە. قەت نىۋوچاۋانى تىك نەدەنا. ئەم شىۋە كەردارە بۇ ئەم كەسانە حوكمى ۋەك خۋىن بەخشىنى ۋابو. بىجگە لەۋەى لە كاتى ۋادا دەمارەكان پىر دەبنەۋە لە خۋىنى تازە ھەناۋىش پشۋو يەكى باشى دىتەۋە بەر، ئەم يارمەتى دانە ھىچ كە كەم و كورتى نەدەھىنا تەنانەت، بەرەكەت و سامانىشى بە دىۋاۋە بو، ئىتر بەبى ئەۋەى بىرۋەكە يەكى كال مىشكى دابگرى، پوۋى كەردە كورپژگە و گوتى:

- زۆر باشە، ئەمشەۋ يان سەبى بەيانى بىست مەنى دىكەتان پىدە دەم، خۇ جارى خەلۋوزە كەتان تەۋاۋ نەبوۋە، ۋانىيە؟ جارىكى تر كە ھاتى بۇ نان، دەفرىك، يان بايە يەك لە تەك خۇتدا بىنە و بىدە بە سلېمان، ھەرۋەختى ئاردى جوانمان ھەبو، دوۋ. سى مەنت بداتى، با لە مالى بتانى، بۇ ھەلۋا و پىرپۆلە و شتى ۋا...

ئىتر بە رېز و حورمەتەو بەرپى كىرد. ژنە چارشىو سىپىيەكەش بەھۆى ئەوھى ھىشتا گەنج بوو دەيتوانى مىرد بىكەتەو، بەلام وەك ئەم بىنەمالەيە دەستكورت و چاۋ لە دەست نەبوو. لەو دەچو زۆرتەر لە ئەوان شىاوى يارمەتى و ئاۋرلېدانەو بى، لەبەر خۇيەو گوتى:

- بلىنى جارىكى تر بىبىنمەو؟ خۆزگە پتر لە حال و رۆژى ئاگادار دەبووم؛ بىمپرسىبايە گوزەرانى چۆنە و چ داھاتىكى ھەيە، خۇ ئەگەر نەفەقە و مارەيى بە مىردەكەى بەخشيۋە، ئىستاش لە خىزمەتەو دەورە ئەى چۆن بەرپى دەچى، كى ژيانى ئەم ئافرەتە بەرپىو دەبا، خۇ بە باى خودا بەرپى ناچى! لە چ رېگەيەكەو خۇى دەژىنى؟ بىژى پاشەكەوتىكى ھەبى؟ كەسىك بژىوى ژيانى دابىن دەكا؟ يان...

لېوى خۇى بە ددان گەزى، بۇ ئەوھى بىر و فكىرى دزىو نەچىتە كەللەيەو ھەردو لەبى دەستى بە سەروچاۋىدا ھىنا، لە تەۋىلپەو تاكلو گەبى بە چەناگەى، وەك ئەوھى دەرفەتېكى باشى لەكىس چوۋبى، يان ئەوھى ھەستېك لە ناخەو، ئەوى لە رۇداۋىكى مەزن سەبارەت بەم ئاگادار كىردىتەو، بەلام بىرو ئەندىشە ، ئەم ئاۋىنە بالانۋىنەى ژيان، لە ئاست راقە و لىكدانەوھى رەمز و راز بى دەسەلات دەرچو، لە دللى خۇيدا گوتى:

- لە راستىدا بۇچى ئەشى، مروف توۋشى گومان و دوۋدىلى بىت؟ بەچى ديارە بژىوى ئەم ئافرەتە تەنيا ئەم پاروھ نانە نەبى كە رۇژانە لە منى دەكرى؟ جىگەى سەرسوۋرمانە، ئەم ژنە بىرو مىشكى بەسەر يەكدا ھەلشېلاوم، خۆزگە جارىكى دىكە ھەبىنم، ھەرچۆنىك بى زۆر بە دژۋارى بەرپى دەچى، لە تەۋاۋى جوۋلە و رەفتارىدا وادەردەكەۋى. لە ھەنگۋرەى بەھارى تەمەنىدا بە ھەزاران چرۇ و خونچە ھەيە و دانەيەكيان نەترووكاۋە، جىنى داخە شەختە بىگەزى و زىيان ھەلىۋەرىنى و خاكى رەش بالاي داپوشى، ئەمە ھىشتاكى كىچ و كال و كالفامە وەك پەرى گول ناسكە كزە با. دەۋەرىنى. ژيان بەم ئەدگارە ساكارەبەو ھىكجار ئالۆز و گرىۋوچكەيە. زۆر بە ھاسانى دەتوانى گەنجان بە لارىدا بەرپىت. وەكو كەرەكەى دەجال لە تەۋاۋى توۋكى بەدەنى دەنگ و ئاۋازىك بەرز دەبىتەو، بۇ ئەوھى مروفەكان بە لارىدا ببات و ۋەدوۋى خۇى بدات، دەبى ئەم شتەنەى پىنگوتى، ئەوھى نىازى بە پەند و ئامۇژگارى ھەيە، فرەزان و بەسالچوۋانىش جارىۋايە پىۋىستىيان بە وشىار بوۋنەوھ و ئامۇژگارى ھەيە. ئەگەر تا چەند رۆژىتر لە پشت ئەم دەزگا و تەرازوۋە نەبىنم، ئەشى باۋكانە چەند وتەيەكى بە گویدا بدەم و نەسىحەتى بكم. شوۋىنى ژيان يان لە ھەرلايەك بى مالى مىردەكەى دەبىنمەوھ

خو له وه زیاتر نییه سئ به سئ ته لاقی داوه! ناخو به پیچه وانهی وتهی ئەم خانمه له مالی خودادا دستیک نییه ئەم دووه ویک بخاته وه، تان وپۆی ئەم تهونه تپوه بدا. زور دور نییه بتوانم قسه له کاریندا بکهم و بویان بېم به کولوسه بېب و ویکیان بخمه وه. چ هیه له وه خیرتر، بو رهزای خودا کاریکت له دست بئ، بهینی دوو دل چاک بکهیته وه، دایکیک بهریه وه لای جگه رگۆشه کانی، ژن و میردیک ئاشت بکهیته وه.

به هوی تاریک داهاتنی شهو ناخواخانه که قهره بالغ ببوو، ئەویش له پهستا خهریکی نان کیشان بوو. مشتەری به پئ ده کرد و پاره ی دهخسته داخله که وه. وروکاس دهجولایه وه، خووی پئ گرتبوو، به نیشانه ی پهسندکردن ئاخیرین بیروکه یه که خزابوه نیو میتشکیه وه، سهریکی له قاند. خو ئەگه ر تهرازووداره وازی وازییه که ی هاتبايه وه سه ر کاره که ی، وازی هینابا له م ئاکار و رهفتاره دزیوه ی که هیه تی، چونکه ئەم کردارانه له شان و شکوی پیاویکی ئاوا مه زن و ژیر ناکالیته وه، دور نه بوو که بو ئەوی بخوازی. ئەم پیاوه، ژیان و گوزهرانیکی سارد و سړی هه بوو، له چه شنی مروقه ره به نه کان دیوه زمه ی ته نیایی به سه ر شانیه وه ببوو به دۆلپا. ژیانی تژی بوو له دووره پهریزی و راکردن له دست روونکی به بئ یه که و دوو لی کردن، مزگینی ئاوا خوشی بده می خو ی له دهورم دهگیرئ. من سه ربرده ی ئەم ئاسکۆکه یه ی به گویدا بده م، وهک ئەوه وایه گولیکی چاو له باران له فینکایی ئیواره دا ئاوی ده بن بکه ی. ده یگوت حه ق دهسته که ی که مه و به شی ناکا، ئەمه ش شتیک له سه رووی ئەوانی تره وه، ئیتر چ که م وکوورپییه کی دیکه ی هیه؟ له خو ی بیزار بوو ده چوو ه گیان، هه رچه نده دوو سالیکه هاتوته وه، ئەوه سینیهم جاره ئەم به زمه ی ناوه ته وه. له سه ر هه یچ و خوړایی ته نانه ت به بئ ئەوه ی گله و گازه نده و شکایه تی هه بئ دهستی له کار ده کیشاوه، به بئ ئەوه ی که سیک ئاگادار بکاته وه دووکانی به جئ ده هیشت و لپی ددها و ده رویشت سه ره پایی روو راستی و ده ست پایی، ره وشت به رزی، ماتل دهمای چ ناویک له سه ر ئەم کارانه ی دا بنیئ؟ ئیتر به م خووه دزیوه ی که هه بیوو، ناخو به راستی دهیتوانی ژنیکی ئاواکه خودا دایناوه هه رپیزی بگری وئاگات لپی بئ، به خته وه رت بکا؟ ئەمه ش قسه و باس هه لده گری و که م کیشیه که نه بوو. پاکه ره وه ی دووکانه که چه ند هه له بی قوپاوی سه ره تالی به دهسته وه بوو، له گه ل ده فری ئارد تی کردن، له پر خو ی کرد به دووکانه که دا، ئەو پیاوه مرو فیکی دال گوشتی کورته بالای رووته له بوو، کوسته و بی موو، به هوی نه خوشییه که وه که زیانی به میتشکی گه یانده بوو، به بئ ئەوه ی به خو ی بزانی،

له کاتی ږاوہستاندا بهی جوولہ نه بوو. نه گه رچی به ږوالهت هیږو گیزوکه بوو، به لام له راستیدا، فره کارکره و زحمهت کیش و ماندوو نه ناس و نه رک ږاپه ږین بوو. شیوهی جل و بهرگ له بهرکردن، دهم و ږاویز، هات و چو کردن و کارهکانی، بیر کردنه و هشی، ببوه جی سرنج و وهپیکه نین خستی کریکارهکان و ته نانهت سهی میرانیش، نه و ږیاوه کورته بالایه، گالته چی و قه شمر نه بوو، به لام دهورو بهرکهی بهی نه وهی به خوی بزانی، کردبوویانه هوی دلخوشی و ږی ږاواردن خویان. ته و او کردبوویان به حنه کچی، بو نه وهی مهراق و تالی ژیان بهم شوخی و جه فنگانه داپوشن و له بیر خویانی بهر نه وه. ته نه که نارده که، چوار مهنی ته و او بوو، به شیوهیه که هلیگرتبوو دهتگوت داشقه و عاره بانهی شکاوه به ږیدا دهروی، نارده کهی برد و له سهر ته خار او ه که دای نا. له بهر دهم دهرگا که وه گه ږایه وه، گه سکی ناردمالینه کهی دهست دایه، خاوهن کار به یانی زوو بوی ساز کردبوو. دهستی به ږیشکوکانیدا دهینا و تاقی دهرده وه، هلی دهسه نگاند بزانی چونه. ږیره میرد بوو، به لام له بهر نه وهی ږوخساری بی تووک بوو، که س نهیده زانی ته مهنی چه نده ده بی، قه لافه تی نه و له گه ل خه لکی ناسایی توفیری هه بوو، پشتینیکی پانی له سهر کوته نه ستور و نارداوییه کهی به ستبوو. به سهر نه قاج و قووله باریکه یدا ږوزه وانهی هه لکیشا بوو. بهم شیوهیه و تیکه ل پیکه له ی که تایه تی دهری ږوژه لاتی کرماشانه به سهی میرانی گوت، لاوچیک نارده له بنی دهره که دا نه ماوه، به بیستی نه هه واله، خاوهن کار له ږر دهستی له کار هه لگرت و نان کیشانه کهی به جی هیشت و به سه رسوو ږمانه وه ږوی تی کرد:

- شتی چا بلن سلیمان، چو نارده نه ماوه؟ مه گه باراشه کهی به یانی هیشتا نه گه یوه ته جی؟ (چاویکی له کاتژمیره گیرفانییه کهی کرد) بهم حیسابه زور سهیر نییه نه مشه و بهی نارده بین. نه و ږوره ږیاوه گه ره کییه تی ته فره مان بدا و کلاومان بنیته سهر، دیسان به ته مایه درق و ده هومان له گه ل بکات، تو بیژه به شی چه ند هه ویر، نارده له دهره که دا ماوه، بلنی نه وهی له که ندووه که دایه به شی نانی به یانی بکا؟

سلیمان به سهر قولی کراسه کهی، ناوی لووتی خاوین کرده وه، که له سهرمان هاتبووه خوارئ، به دهوری خویدا خولاوه و گوتی:

- ماموستا، نه ته نه که ږوتیهی که ئیستا هیناومه، نه وه هه موویه تی، ته نانهت له دهستم له بنی گیراوه، داته قانندی ناوی، دارو دیوارم دامالیوه، به شی ږایه کی نان کردنی به یانی ده کا،

ئەمە لە دە جار گەسك دانەوہ بە دەست هاتوہ. بەلام دوايە چبکہین؟ کاری ئەوانە زۆر جیئ
متمانە نییە، خۇ ئەگەر ھەروا بپواتە پیش و دەست لەسەر دەست دابنیین و چاوەرپوان وەمیین
بیگومان ھەر وەك جاری پینشو ھەر وەھا پینشتریش سبەئ نیوہرۇ دەبئ خرپ لیئ بخواین.

. خاوەن کار گوتی: لە سەر ووی ھەموویانەوہ، ئەوہی زۆر گرینگە، سلیمان، نانی
سەربازخانە کە یە، وادیارە تۆ ئەوانت ھەر لە بیر نەما بوو، ئەوان چۆن رازی بکەین؟ بەلام
ئەوہی پئی ناوی، ئاش و ئاشەوان بگرە و هاتم! ملی رئی بگرە و کورانە خۆت بنوینە، تاکوو رۆژ
نە پەریوہ بچۆ بۆ سەراو، با بزائم چی دەکا.

سلیمان لەوکاتەدا کە خەریکی توندکردنەوہی پینشینە کە ی بوو، بۆلە بۆلیکی کرد و لە بن
لیوہوہ، بۆ دایکی ئاشەوانی داگرت:

. ئاخری بەم شەوہ تاریکە لەم زستانە ساردەدا کە تف ھەلاوئی دەیبەستئ، تووشی ئەم
رینگا سەختەیان کردم، ملی بشکئ چ ئاشەوانیکە، بەلام مەشەدی گیان لەوہ دەترسم ئەم گشتە
رینگایە ببیرم ئەو سەرمايەش خۇ بۆ باسکردن نابئ، ھەر وا بگەریمەوہ و دەم لە پووش بم.
سەئ میران خیرەتی وەبەر شاگردە کە ی نا:

. دل سارد مەبە، ناوی خوا ی لی بینە و راپەرە! برۆ ھەرچی لە بەرد نەرمتەر بوو بیھینە،
سەریک لە ئاشەکانی تریش ھەلبینە، لەوانیش بی یەك. دوو بار بە قەرز وەر بگرە و بیھینەوہ،
ھەرچۆنیک بی ئەم شەو من ئاردم لە تۆ دەوئ. بەبی ئارد نەگەرپیئەوہ، وەك چۆن مەلا
ئەحمەدی ئاردەویلی داوای ئاوی لە خودا کرد. ھەر وەختی بە ئاردەوہ گەرپیتەوہ منیش ئەم
چیرۆکەت بۆ دەگیرمەوہ. سلیمان داھاتەوہ و لە پەنا سەكۆکە پرزۆلیک نانی برژاوی
ھەلگرتەوہ، فووی لیکرد و خستییە بەر ددانی:

. مامۆستا، دەزانی من لە چی سەرم سوور ماوہ؟ لەوہی تۆ کە لە سایەئ حەمدی خوداوە،
دەستت لە ھەموو کارەکاندا ھەبە و بەرپیوہ بەری، بەشی سەنتەری پیشەبیەکان و سەریکی لە
نیو سەراند، ئاشەوان ئالۆگۆر دەکە ی، لە چەشنی حاکمیک حوکمت رەوايە و ئاغاش بە تۆکەر
ناگری، ئیتر درۆ نییە کە دەلین دنیا یان زۆردار دەیخوات، یان بیتعار!

سەئ میران پیکەنینی ھات بە قسەکانی ئەو:

. بەلام مامۆستای ئەتۆ، لەلایەك فریودراوہ لە لایەکی تر تووک لی کراوہ، جاری کەسینک
بەرپیوہ بەری بەشی سنفی پیشەکان بی لەمە زیاتری بە نسیب نابئ. ئیستاش ئەگەر دەتەوہئ

بچی هه تا کوو تاریک دانه هاتوو هه وهی بکه وه، به شکم بتوانی شتیک بکه ی خۆ وهک من به پوژوو نی، له برسان چۆکت بله رزی. دهی بابی من له خورا نییه کریکاره کان پیت ده لنین مه یتر نه سیمی؛ ببزوو چاوی من با بزانه چۆن دنییه وه شیر دهی یان ریوی. مانگی ره مه زانه، دوو باریش بینی، پوژیکی ته واوه، هه مه ده دانه پاشماوهش داده نیم بۆ قۆشه ن و سه ربازان، ئیتر ئازا بچۆ و بگه ریوه ده برۆ بزانه چی ده که ی، به عه بدول ئیژم ده رکی که ندوو هه که بخنی! گوئی بگره!

پیاوه کریی کاره که، وه پئی که وتبوو، گه رایه وه و سهی میران هه مه ی به قسه کانی خۆی زیاد کرد:

- هه گه ر زانیم ئاشه که خراپ بووه، یان خه ریکی بیراز کردنن - هه ر له وی ده مینه وه هه تا کوو وه کار ده که وی شه ویکیش لاق ده بن کورسی ده کیشم که یفی له لایه - هه ی ئافه رینت لی بی ره حمه ت له و شیرهی تو خواردت، ته واو بوخۆت مه لایه کی، ئیتر له چیت که مه! له وانیه له پیش تا وه لاتن به ئارده وه بگه رییه وه، دهی بابی من، به خوام سپاردی، من که تو م هه بی ئیتر خه می هه چم نییه!

هه و که پویشت، له به رده م یه ک دوو مشت هری و سه ره مه له ی دوو کان، به پیکه نینه وه، له قه لافه تی راما و پاشمله گوئی:

- هه مه ش بوخۆی. دنیا یه کی هه یه، هه رچه نده ته مه نی له شه ست تیپه ریوه، به لام هه رکه س دهی بینی واده زانی تازه سی سالانه، تا کوو ئیستا که س به پروتی نهیدیوه. زۆر که س بروایان وایه هه م پیاوه نیره موکه به لام من دلنیم سه ره رای پیری، هه چی له پیاوه تی که م نییه. به لی خه لیفه هه مزه، ئاخری نه تتوانی په رده له سه ر هه م رازه لاده ی، شتیکمان لی روون بکه یه وه؟ زۆر سه یره، له نیو کریکاره کانی هه م دوو کانه دا ته نیا شاتر زه مان خاوه ن ژن و مندا له. هه مزه گه ره کی بوو، به گویره ی هه و هه رکه ی له هه ستوی بوو، نانه که ببات بۆ مالی یاوه ر، رووی کرده خاوه ن کار و گوئی:

- هه گه ر پیت باشه، له وسه ر که گه رامه وه، سه ریک له مالی حه بیب هه لدینم؛ تا هه وجیه من بزانه، که س لی نه پرسیه وه، له دوای سی پوژ نووستن له ژیر کورسی سارد و سپدا، که ته نیا گوئی له قوو ره ی زگی خۆی بووه، ده بی هه وه نده ی هه قل و ئاوه ز هه بی بگه ریته وه بۆ سه رکاره که ی. ئیستا نه ورۆز خه پۆل بیکاره، هه میشه له سه ر سه کۆی چایخانه که رو نیشتوو ه،

خەرىكى ھەلگەندى بن باخەلىيەتى، ھەر لىو بىزىيوى لەبەر دەمتدا حازر و ئامادەيە، تا ئەوجىيەى من بىناسم ئىنسانىكى خەراپ نىيە.

خاوەن كار گوتى:

- نەورۇز، ھاودىيەكەى شاتر دەلىتى؟ كاك زەمان، دوينى. گوتى: ئىنسانىكى باشە، بەلام بىستومە، خەرىكى قوماركردەنە، خەرىكى خواردەنە ۋە ۋەمەينۆشى وشتى واشە ، ھەر بۇيە پۇژىك كار دەكاو دە پۇژ بىكارە، ھەرچۇنىك بى ئەم يەكدوو پۇژە خۇم تەرازوودارى دەكەم، بەشكەم حەبىب بىتەۋە، باۋەر ناكەم بۇ كەسىكى تر من فرى بدا، قەسەى ئەۋەم نىيە، وان لە تەرازوودارى بەينى و مىلى كارىكى دىكە بگرى، ئەۋەتا، نەمگوت؟! پەيدا دەبى.

خاوەن كار و كرىكار واقيان ورمابوو، خۇيان بۇ راگىر نەبوو، ھىشتا قەسەكە لە دەمى سەىمىران دەرەنەچووبوو، قەلافەتى لەر و لاۋازى تەرازوودار ۋەك سىتەرى تەژەيەك ھاتە سەر لاشىپانەى دەرگای دوكانەكە. لە حالىكدا ئىچاۋانى تىكنابوو، سالاۋىكى ساردى بە زەويدادا، سەيد مىران بەبى ئەۋەى بە خۇى بزانى لە پشت تەرازوۋەكەۋە ھاتە ئەملاۋە ھەنگاۋىك بەرەۋپىرى چوو، بە روو خۇشىيەۋە كە شاگەشكە ببوو، گوتى:

- ئە بەمە دەلەين پىاۋى دروست و حىسابى. ۋەللا كورى بابى خۇتى حەبىب، ھەر ئىستا باسى تۇمان دەكرد. خەرىك بووم ھەمزەم بە دۋادا دەناردى، ھىوادارم لەم ماۋەيەدا بە باشى پشوت دابى و ھىلاكىت لە لەش دەرچووبى؛ زۆر باشە، ھەمزە تۇ بچۇ بەلاى كارى خۇتەۋە، ئىستا كە حەبىت ھاتوۋە بەلاى كارى خۇيەۋە، منىش ئەمشەۋ دەچم و چاوم بە ياۋەر دەكەۋى، كارم پىيەتى، تۇ كە بەم لايەدا دەرۋى، بزانه كەى لە مال دەبى، منىش بتوانم ببىنم، يان ھەر لىيگەر، ئەمە كارى تۇ نىيە، ئەمشەۋ ھەرچۇنىك بى دەبى چاوم پىنى بەكەۋى.

حەبىب بە ھۇى خەجالەتى و شەرمەۋە، كە لە دەرۋونى پرا دەرەكەۋت، قەراخى شەپكەكەى ھەلگىشا لە ژىر كۆتەكەيەۋە، دەستى لە كەلەكەى ناو بەبى ئەۋەى سەيرى چاۋەكانى خاوەن كارەكەى بكا، بە شىۋەى نارازىيەك گوتى:

- ھاتبووم كاك زەمان ببىنم، كارم بەۋە.

سەىمىران بە سىلەى چاۋ سەيرى كرد:

- ئەگەر داۋاى پۈۈل و پارەى لىدەكەى، پىنمگوتوۋە پىتەندا، ئەم كارانە بەسە، لەمە زىاتر دەردم مەدوئىنە، خەرىكە دىقم پى دەكەى! لەۋەتى دوكانەكەت بەسەردا بەجى ھىشتووم، دارو

بهردی به سهر یه که وه نه ماوه. ئاخو دته وئ داوای قهره بوو لیکن دهنه وهت لیکه م؟ پیت وایه
پیاوی ژیر کاری ئاوا بکات؟ ئه تو کردووته، ئه گهر هه موو به یانییه ک له گهل تاوه هلات بینی
دووکان و زووتر له و کاتهی خوت، ترازوو بسپیتری به خلیفه یان هه رکه سیکی تر ئه وه من
کیشه یه کم نییه، من داهاتی پوژانه م له تو ده وئ، دهرگای دووکانه که پپوه بده و برؤ، به لام
شه و او شه و داخله که بکه دهستی منه وه، له وه دلنیا به هه تا سهت سالیس گله ییم له تو نایی.

مات بوون و هه وری نیوچاوانی حه بیب ریگر بوو له گه رانه وهی بو سه ر کاره که ی. به م
تاریفه ی که سه ی میران ده چروه بنج و بناوانی ته رازوو داره که ی به تی رادیوی و که م تا قه تی قوئی
کورهی گرت و له پشت سه کوکه داینا:

- وه ر دانیشه به رخی من! نه تو له منت چاکتر گیر ده که وئ و نه منیش له تو باشتر. له م
پوژانه دا گیره و کیشه یه کم هه یه، خو ئه گهر به هیوای خوا له کولم بیته وه ئه و نا هیلم توش له
من ناقایل بی نامه وئ به هه لوا هه لوا دهمت شیرین بکه م، کلاویش ت نانیمه سه ر، من دهمه وئ
گفتت بده می، شهرت و په یمانت له ته کا ببه ستم، ئه گهر تو کاک حه بیب، بی وه فابی و له و
وه خته دا به کارم دئی، وه ک تاژییه که ی قوباد له کاتی تی به رانداندا گوت دئ! من به رامبه ر به تو
بی وه فا نام، قه تیشم هه لئاوار دووی. زورم کار پیته. هه والی خوشم بو تو پپینه، هه روا سووک
و سانا نا هیلم له چه نگم دهرچی. جاری با بته که م به پیاو و کو و زنجیرت دهمل بکه م، ژنیکت
بو به یمن و بی به خاوه نی خاوو خیزان، جا ئه و کاتی که ئه رک و به پررسیه تی خیزانت که وته
ئه ستو زوریه ک له م خده و ئا کارانه ت دهنیه لاه و وازیان لی ده هینی، به لام ئه وه نده ش بزانه
ئه و کو ته ی دیکه مه ئه ستوی ئه تو، ئه وه کو تی ره حمه ته نه ک ره حمه ت!؟

با ئیتر ئه مجار هه ر له ده ست من نارازی بی؛ له مه ولا هه ر خوت ئارده که وه ر بگره و
باوه رت نه بی به کول کیشان؛ ته و او بوو گری نیوچاوت بکه وه، دوو کاتژمیر که رو باری
ئاشه وان مه حتل بکه، وایان لی بی ئارده که له قه پان نه دن و هه روا به تالی بکه ن و برؤن.
سه ی میران شانی خوی که به گچی دیواره که سپی ببوو ته کاندی و کاتی زانی حه بیب هیچ
نالئ، له دل وه یان به نابه دلی، یه که م مشت ته ری به ری کرد. پاره ی نیو داخله که ی هیئا دهری
و، دراوه کاغه زیه کانی جوئ کرده وه و زور به تا قه ت ژماردی و له ته نکه ی باخه لی نا،
قهره پووله که شی به ته رازوو دار ئه سپارد. سوو ریکی به نیو دووکانه که دا لیدا و گه رایه وه،
هه رچه نده له بابه تی وه دره نگ که وتنی ئاشه وان و که ندووی به تال نیوچاوانی تی ک نابوو،

گه پانه وهی حه بیب بۆ ئه و مایه ی دلخوشی بو، ئیتر مانه وهی له وی زۆر گرینگ نه بو. له دوی چهند خولهک بهردهوام له سه ر پى پارهستان، به زمانى به پۆژوو، ئه وهنده ی ماندوو بو، ئه وهنده برسى و تینوو نه بو. ئیشتیبای مژیک جگه ره، تینی بۆ هینابوو. له و کاته دا که خه ریک بوو به ره و مال ده بۆوه به چاویکی دۆستانه وه سه یریکی ته رازوو دا ره که ی کرد. نیتوچاوانی گه ش ببۆوه ئه م پیاوه چل و چهند ساله یه، ئه وهنده له خۆ رازی و ده مارگرژ بو هه سه ته وه ر بوو له چه شنى پیری شه ست ساله تووکی ره ش له سه ریدا نه ما بوو. له گه ل تیری گیژ و نانکه ر و هه ویرشیل دایمه و ده ره م مۆن و پوو تال بوو. هه لسه وکه وتی وه ک ئه و که سانه بوو که له گه ل خویان تری بزى به شه ردین. وشک و خیره سه ر، نه کو ل و نه حاواوه. توورهبی و که م جیکه لدانى ئه م پیاوه له سه ر بابه تیکی بچووک هه میشه کیشه ی ناوه ته وه و دووکه له که ی به چاوی خۆیدا چوو و گرفتی بۆ هه مووان ساز کردوه، هه ر بۆیه ره وشتی جوان و شیاوی له ژیر ئه وانه دا په نای گرتبوو له وه ختی ئاساییدا مرو فیکى که مدوو و هیور بوو. هه زی نه ده کرد ده ست بخته کارى هچ که سیکه وه. پیاویکی پوراست و ئاکار جوان بوو، حیسابات و سیایى حه ق و داها تى قسه ی له سه ر نه بوو. شه و به شه و به بی که م و کوورپی هه تاکوو ئاخه رقوانی له فروشى دووکان به بی ئه ملاو ئه ولا ده کرده به ری ده ستی خاوه ن کاره که ی، دوازه قرانى حه قى رۆژانه ی خۆی هه لده گرت، وه ختی پیلوه بی مژۆله که ی قورسایى ده خسته سه ر چاوی و لای ده برد، ده یگوت:

- من نه م ژماردوو، تو خۆت بیژمیره بزانه چهنده یه ئیتر سه ی میران دراوه درشته کانی، له ورده پووله که هه لده وارد و زۆر به ئیشتیاوه ملی ده نا له بژاردنی. له دوی په نجا تمه ن، ئه مچار ئه وه ی تری ده تمه ن قه ره پوول بوو له ولاوه دای ده نا. به دیتنی ئه م پاره یه ش به ری چاوی پوونا ده بۆوه و زه رده خه نده ی خۆشحالی له کاروباری رۆژانه و داها ته که ی ده نیشه سه ر لیوی، به بی پیچ و په نا، به هۆی رازی بوونی له ته رازوو داری بی ده غه ل و ده ست پاک بۆ وینه ده یگوت:

- فروشى دوینى و ئەمپووت، حه بیب ته نیا ته مه نیکیان نیوان هه یه، ئه مه ش زۆر ئاساییه، خوايه قه ت شوکری تو ته واو ناکه م، خه یرو به ره که تى خۆتمان لی مه گره وه! رزق و رۆزی برژینه به سه ر ئه م دووکانه دا!

بوونی ترازووداریکی دستپاک بۆ ئەم نانه‌وايه، له گه‌وه‌ر به نرختره. سه‌ی‌میران سه‌راوی ئەم‌ی‌باش ده‌زانی، جگه له‌مه‌ش بر‌وای وابوو، ئەو مال‌ه‌ی سه‌گی تیدابن، فریشته و په‌ری سه‌ری پیداناکا. ئەو کارو که‌سه‌ی گزی و فرت‌وفیلی تیدابن قه‌ت، زیاد ناکا، خیرو به‌ره‌که‌ت لینی دوور ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه، جا بۆیه هه‌ر ته‌نیا تۆزیک بالی وه‌سه‌ر حه‌بیب کیشابا نه‌ختیک له‌گه‌لی نه‌رم‌ونیان ببا و چاوی به‌سه‌ریه‌وه با، ئاوا سه‌ر لیشی‌واو نه‌ده‌بوو. ئیستاش ئەگه‌ر ده‌رگای ئەم باسه بکه‌ینه‌وه، واته ئەگه‌ر ئەم ژنه چارشییو سپیبه پیم‌ل بئ و می‌رد به‌م پیاوه بکا ئاخۆ ده‌توانی له‌گه‌ل تاقت و هه‌وسه‌له‌ی ئەو سازگار بئ؟ بلینی حه‌بیب به‌م حه‌ق‌ده‌سته که‌مه‌ی وه‌ری‌ده‌گرت بتوانی له‌ عۆده‌ی ئاواها خانمیک بیه‌ته ده‌ری، یان هه‌ر ژنیکی دیکه؟ ئەو له‌ حه‌وت ئاسمان ئەستیره‌یه‌کی شک نه‌ده‌برد، ته‌نیا جییه‌ک که‌ شه‌وی تیدا پوژ ده‌کرده‌وه مالی خالی بوو. ده‌بوو وردتر لینی بداته‌وه و سه‌نگ و سووکی بکا. به‌لام ئەم ئافه‌رته، به‌م هه‌موو له‌نجه‌و لار و جوانییه‌وه ئاخۆم جن و په‌ری نه‌بوو؟ خوا بۆ تا‌قی‌کاری و ئەزموون به‌نده‌ی خۆی به‌ جل‌وبه‌رگی به‌شه‌رانه‌وه په‌وانه‌ی سه‌ر زه‌وی کردبوو؟ ئەگه‌رچی سه‌ی‌میران ده‌ستی به‌ هه‌موو لایه‌کدا راده‌گه‌یی و ده‌سه‌لاتدار بوو، به‌لام به‌ دشواری ده‌یتوانی له‌م کاره بکو‌لیته‌وه، له‌م‌لاشه‌وه ئەو نییه‌تی چاکه‌ی هه‌بوو، هه‌ر بۆیه دژواری ئاوا بۆ ئەو زور ئالۆسکاو نه‌بوو، ده‌بوو سه‌ره تاله‌کان وه‌دۆزی و گری‌پوو‌چکه‌کان بکاته‌وه، گرفته‌کان راپه‌رینی و له‌ حه‌ولی خۆی دۆش‌دا نه‌می‌نی. سه‌ی‌میران به‌م فک‌ره و بیرو‌کانه‌وه، هی‌دی هی‌دی به‌ره‌و مال ده‌بۆوه. خۆر به‌ ته‌واوی به‌ ناخی چیاکاندا رۆ چوو‌بوو. کات‌میزه‌که‌ی له‌ باخه‌لی ده‌ره‌ینا، ده‌خوله‌کی مابوو بۆ به‌ربانگ، وه‌ختی وه‌بیری هاته‌وه، نویژی نیوه‌رۆ و عه‌سری چوو بوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه گو‌تی:

. له‌ بی‌رکردن تاوان نییه، له‌ مالی به‌ قه‌لا ده‌یان‌گیرمه‌وه.

به‌شى دووهم

ئەو شەوہ لە دواى بەربانگ، سەىميران تاكوو درەنگانىك بە نوێژانەوہ بوو، لەبەر ئەوہى نوێژى نيوەرۆ و عەسرى خستە پال ئەوان، لە سووچىكى ژوورەكەدا بەرمالى راخستبوو، لە نيوەرەستى ديوەكەدا، كورسىيەكى چوار پىچكە بە ليفەيەكى ئەتلەسى و سەرپوشىكى سپىيەوہ، ژنىك و چوار منداڵ پىيان تىكىشابوو. ژنەكە خۆى بە بەختەوہرتىن مەرۆف دەزانى، بە ھەستىكەوہ غەبغەبەى خۆى نىشان دەدا، سەرى بە سەرشانىدا خستبوو، ھەرچەندە چارشىوہكەى سەرى كەوتبووہ سەرشانى، بەلام ھىشتا خەرمانى بسك و پەرچەمى قەترانى لە ھامىزدا بوو. بە چاوہ رەشەكانىدا كە بەراستى خومارى ناز بوون، ھەنيە و سەر كۆلمى لە چەشنى سىوہ لاسوورەى ، روخسارى بى‌غەلوغەشى كەدەتگوت بەرى دەستيان پىداھىتاوہ، نىشانەى ئافرەتتىكى ساخيان پىوہ دياربوو. مەرۆفى ژىر و ھوشيار بە بىنىنى ئەم قىنووسى يەزدانىيە بۆى دەرەكەوت، تەمەنى لە دەوروبەرى سى سال دەبى و نابى. نىگا و روانىنى پر بە وەفا و خۆشەويستى سەبارەت بە مىزد و منداڵ، بزەى شىرىنى سەر لىووى لە ھەر ئان و ساتىكا، مزگىنى رۆچىكى تەپرو پاراوى پىبوو، بەدوور لە ھەور و ھەلاى خەفەت و مەراوہتى، گشتى ئەمانە نوينگەى ئەو راستىيە بوون كە ژنىكى بەختەوہرە، خاتوونىكە سەرمەستى ژيانىكى تەژى لە خۆشى و تەبايى، بە واتا سروشتىيەكەى دوور لە تەنگ و چەلمەى زەمانە. لە داراى دنيا ھىچى كەم نىيە. ئەو خانمە بەختەوہرە، ئاسكەخاتوونە، خىزانى سەىميران سەراوى، خاوەنى نانەواخانە و داىكى منداڵەكان لەو بەرى كورسىيەكە، رۆوبەرووى ئەو، كلارا، يان بە كوردىيەكەى گلارە، نازدارى داىە و بابى، چراى مالەكە، دانىشتبوو. كىژۆلەيەكى ناسك و جوانكىلە، لىو بە كەنين و ئارام، تەمەن لە يازدە بەھاردا. گلارە بە كوردى واتە گلئەى چاو، ھەر وەك لە بەرگى كىتئەكەى قوتابخانەى بەردەستىرا دەرەكەوت، چوارەمى سەرەتايى دەخويند. لە دواى ئەو سى براكەى لەخۆى منداڵتربوو، بارام و بىژەن و مەھدى؛ يەكەم كورپان تۆ سالى بوو، دايمە لەلاى ژوور و لە تەنىشت باوكى دادەنىشت و پالى بە تەختى خەوتنەكەوہ دەدا و خەرىكى نووسىنى دەرس و مەشقى بوو، دووھمىيان شەش سالان بوو. جارى نەچووبووہ، قوتابخانە، لەلاى خوارووى كورسىيەكە درىژ ببوو. خەرىكى بزۆزى بوو.

دهسته که قورماویه کانی بن میچی دهژماردن. له دنیای خویدا یاریی بهم دیمه نه چلکن و سهیرانه دهکردکه دلۆپه و ئاوهچۆره سازی کردبوون . سنیهم کور یان تهمانی دوو سالان ونهختیک ؟، ئه و هیشتا به بهر دایکییه وه بوو. له مه مکیان نه بریبۆوه. به شانی دایکییه وه راوه ستابوو، خهریکی چه کاندنی مه مکه مژه که ی بوو. زهرده ل و بی دار و بار وهک ژیتک خوی خزاندبووه نیو جل و بهرگی زستانیه وه. له سه ر باسکی راستی نووشته و دوعای چاوه زار ، و قورعانی له قاپی بهرگ زیو گیراو به سه ر سینگییه وه شوڤر بیۆوه و دوو چل بسم الله به سه ر سه ر ییه وه. ئه وانه گشتی مه تال و له مپه ر بوون ، ئای به شکوو ئه م منداله بیاریزی له نفوسی پیس و چاوی چلکن و ته حاته های ئه م و ئه و و سه دان جرو جانه وهر. هه ر له یه که م دیتندا، به بی ئه وه ی خوی پیوه ماندوو بکه ی بۆت ده رده که وت، روخساریان، هه ر وهک ته ویلی ته خت و لووتی قوله و ئه دگاری گه نم رهنگی هه ر چواریان چوو بووه سه ر بابیان. دم و لیوی نهختیک گوشتن و چاو و بروی رهش و مه ستیان، به تاییه ت وهختی زه رده ده ی گرتن و پیده که نین ته و او له دایکیان ده چوون. جم و جۆل و روانینی منداله کان به گشتی به ده وری کورسییه که وه ده ری ده خست برسییانه و چاوه روانن بابیان له نوێژکردن بیته وه و دانیشنه سه ر سفره ی شیو خواردن.

دایکی زارۆکان، مه هدی چکۆله ی له کۆشی خویدا دانابوو، بۆ ئه وه ی نه چیته به رده می بابی و نوێژه که ی لی تیک نه دا، کایه ی له گه ل ده کرد و شیعر و چیرۆکی بۆ ده خوینده وه، ده یگوت، لاقی ئه و منداله نوێژی نییه نابی بچیته سه ر به رماله که. ئه گه ر چووبا مۆر و ته سبیجی باوکی هه لده گرت و به ملاو ئه لادا فری ده دا، به سه ر چراو شووشه ی ده رگادا یان سه روچاوی ئه وانی تر، ده ستی ده برد بۆ زنجیری سه عاته که ی گیرفانی. شه و کلاوه که ی له سه ری بابی داده گرت و ده چوووه کۆلی و نوێژه که ی لی ده شیواند. له میژ نه بوو، ده ردیکی بیدهرمان هه ستابۆوه. مه علوم نه بوو سوور یژه یه یان میکوته و هاو له، زۆری نه مابوو دایکی شینی بۆ بگێڕی و سه ری بۆ له هه ش بنی، له مالدیا ببوو به گۆله جهرگه و یه کی دای ده نا و یه کی هه لیده گرت.

گره زۆکیان کردبوو. په لپ و بیانوی ده گرت و لاقی له عه رزی ده ژهنی. ورکی ده گرت و داوی ماست و دۆشاوی ده کرد! ته نانه ت ده رو جیرانیش وهختی هه لیان ده گرت، ده بوو به بی مائل بوون چی ویستبایه له بهر ده ستیدا دایان نابایه. نه ده بوو هه یچ که س دلێ بشکینی. وهختی مه هدی نه خۆش که وت دایکی، ده ستی لی شوشتبوو، چاو به فرمیسک و ده روون پر له سووتمان رووی کرده خۆره لات و ده ستی کرد به دوعا و پارانه وه و له گه ل خوای خوی شه رت و په یمانی به ست به و مه رجه ی

مندالەكەى چاك بېتەو، بە ماوہى ھەوت سالان تووكى سەرى مەھدى ھەلنەپاچى و بەقەى كىشى قژەسەرى، زىوى خالس نەزرى ئىمام رەزا بكا. سىيەرى ئەو مەرگەساتەى كە ھەرەشەى لە چىژ و خۆشىيەكانى ئەم خانمە بەختەوەرە دەكرد، ئىستا بە چاكبوونەوہى زارۇكەى چەند رۇژىك دەبوو ھەورى پەژارەى رەوى بۆو، ئاسمان ژيانى سامال و پەپوولەى بزەش گەرابۆوہ بۆسەر چرۆى لىۆى. ئاسكە خانم كە بە مەرازى دللى خۆى گەببىو، ھەر وەك ھاجەرە خاتونى داپكى ئىسماعىل كەوتبووہ نىۆ كۆشى شادى و خۆشىيەوہ. كاتى دىتى مىردەكەى لە نوىژ كردن نەبۆتەوہ بە چاوى پر لە خۆشەويستى و دلۇفانىيەوہ كۆرپەكەى كە تازە لە چنگ ھەزىاى مەرگ رزگارى ھاتبوو كرده باوہشى، وەك بىژى ئەوسات و كاتانەى ھاتبوونەوہ بەر چاوى بە گەرمى بە سنگى خۆيەوہ كۆشى و بە سۆزىكى دايكانەوہ چەند جارىك راي مووسى و بە دەنگى بەرز خۆى لە دەور گىرا و بە قوربانى بوو، لىو بەكەنين و لە ناخى دللىيەوہ پەنجە چكۆلەكانى خستە نىۆ لەپى دەستى خۆيەوہ و ماچى كردن، دل پر ئاوات و سەرى پر لە شۆرى ژيانى بەسەردا گرت و قامكە بارىكەكانى يەكە يەكە بۆ كرده قولەمىچە و گوتى:

«ئەوہ دەلى، دەچم بۆ ماللى پوورم، ئەوہ دەلى كچ دەدزم لە خەزورم! ئەوہ دەلى، ئەگەر پىيان زانين؟ ئەوہ دەلى كەسيان بە من ناويرى! ئازام ھەر وەكوو شيرى!»

بە راويژىكى شىرىن و جوان، رستەى كۆتايى بە دەمدا ھات و قامكە كەلەى بۆ خەواند، مندالەكە بە دەم قسەكانى دايكىيەوہ دەترىقايەوہ، بۆ ئەوہى ئەمجارىش يارىيەكە دەست پىيەكەنەوہ مندالە خىرا مستى كردهوہ.

ئاسكەخانم چاويكى لە مىردەكەى كرد، دەتگوت ئەوكابرايە ئەمشەو دەيەوى نوىژى جەعفەرى تەيار بخوئى. واى تىگەياند مندالەكەى بەسەردا بەجى بىللى و بېرات بە لاي نان دانان و شىوہەكەيانەوہ.

سەىمىران نوىژى «شىوان وخەوتنان»ى تەواو كردبوو، ئىستاش لە رەكەتەى چوارەمى نوىژى قەزاي نىوہرۇدا بوو. بەلام كەوتە گومانەوہ لە سىيەمدا يان چوارەم. سوود و زيانى ژيان، ئەوانەى كە ھاتبوونە دى و نەھاتبوون. تىكە لاوبوونى پلان و بىرۇكەكانى، يان رەنگىبى ئەم رستە شىعەرەكەى خىزانى سەرنجى راكىشابى، ئازام ھەر وەكوو شيرى، ئىتر واى دانا، كە چوارەم بى و سەرى بە سووژدەى ھەلە دادا، بە دواى ئەمىشدا مللى نا لە گىرانەوہى نوىژى عەسر، لەوئىشدا نەى زانى لە رەكەتەى يەكدايە يان دوو كوئىتەى خەيال ھەلىگرت! چۆن بەلابەوہ سەپرنەبى ھەر بەراستى

نەیدەزانی لە کوێی نوێژەکە یایە، ئاسکە خانم کە ھۆشی لە لای ئەو بوو بۆ وریا کردنە وە ی زۆر بە ھینمی یارمەتی دا.

- ئەمشەو لە کوێی پیاوێکە؟ رەکەتەتی چوارەم، سوبحانە لا.

وەختی سە ی میران سلاوی نوێژەکە ی داو، دۆ عاکانی دوا ی نوێژی خویند و دەستی بە سەر و چاویدا ھینا، خیزانی زۆر بە وردی لە روخساری رامابوو. نەکا بێر و ھۆشی ئاویتە ی کیشە یەکی قول بووبی، میژدەکە ی لە کاتی ھاتنە وە بۆ مائی ھەوالی گەرانە وە ی ھەبیبی تەرازووداری پێدا بوون، ئیتر لە بە یانییە وە ناچار نەبوو بەر لە تاو کە و تن بچیتە نانە واخانە. لە مانگی پەمە زاندا بە ھۆی شە و نوێژ و گازە و پارانە وە، سە ی میرانیش ھەر وە ک ئەو کەسانە ی لە ژیانکی تیز و پردان، خوو عادەتی وابوو، لە پاش نوێژی بە یانی ھەتا ھەشت و نۆ و جاری وابوو تاکوو نزیک نیوەرۆ خەریکی ھەسانە وە و پشوودان دەبوو، بەرمالەکە ی لە م لاوہ دانا و قاچی کیشا ژیر کورسییەکە، لە شوینی ھەمیشە یی خۆی دانیشت و گوئی:

- ژنەکە دەستوو برد کە و خیزا نان دابنی، لە دوای شیو خواردن، دەچمە دەری ئیش و کارم ھە یە.

باویشکی داو، بە بی تاقەتی دەستی بە دەموچاوی خۆیدا ھینا، ئاسکە مەمکی لە دەمی مندالەکە سەندە وە و لەو کاتەدا کە خەریک بوو ھەستیتە سەر پێ لێی پرسی:

- چ کاریکت ھە یە؟ زۆر گرنگە، ھەر دەبی ئەمشەو جیبە جیبی بکە ی؟ ئەمڕۆ عەسر دایکە باجی و پەعنای کچی ھاتبوونە ئیزە، ھەز دەکەن ئەمشەو بۆ سەعاتیکیش بی بچینە مالەکە یان و سەریکیان لێ ھەلبینن. ئەم پیریژنە ئەمە بۆ سێ جار دەچی داوامان لێدەکا بچین، بۆ مالەکە یان، ئەم زستانە دوو جار ھەستاون و ھاتوون سەریان داوین. کەچی ئیمە شە و یەک نەچووین دیدە نییەکیان بکە ین. ئەگەر ئیمە جاریک دەرگایان لێ نەکە ینە وە ئەم ژنە پیرە لە لای زاواکە ی بە خۆیدا دەشکیتە وە و پیتی دەلن: دنیا ئاوا یە، مەشەدی ئیمە و مانان بە مال نازانی، دەعیە ی ناھینی لە سەر بەرە ی شە قام مالیک دانیشی. ئەمە شیواو نییە، ئەوان چاویان لیمانە، دلایان بە خۆیان دەمیتنی، جگە لە وانەش من گەتم پێداون ئەمشەو چاوەریمانن. لە وانە یە ئەزیە تیشیان کیشا بی و شە و چەرە یان ئامادە کردبی! ئەگەر ھەزیش ناکە ی ئیمە ببین، ئەو ھە تەنیا خۆت بچۆ و سەریکیان لێ ھەلبینە و قەننە کیشیک لە لایان دانیشە، چاوی پێ کە و تن خیرە و سەردانیش پێویستە، من و مندالم قەرزباری ئەو دایک و کچە ین.

سە ی میران گوئی:

. ئەم قسانە ھەمووی لە جیی خۆی، جاری با بمینی، کەسیک بئیرە پئیان بلی سبە شەو چاوەریمان بن. دەبی بجم بۆ مائی یاوەر، سەرۆکی دایرە سیپا و سەربازان. ھەوتووێھە کە بە تەمام بجم و بۆم نەگونجاو. بئجگە لەمەش دەلی، بەسەر پنیەکەو ھەتا دووکان بجم، شینواری کارەکانمان وەک خۆی نەماو، سلیمانم ناردوو ھە بۆ ئاشی، نازانم دەگەریتەو، ناگەریتەو.

ئاسکە، وەختی زانی مێردەکە ی کاری ھەیە، لەو زیا تر سەری خۆی لەگەل نەھیشاند. دەشی زانی ھەرچیەک بلی ھەر ئەو ھە، قسە قسە ی خۆیەتی، چ لە مائی و چ لە دەری، نە دەبوو قسە لە قسەیدا بکە، لەمانەش گرنگتر، ئەوشەو ھە وادیار بوو سە ی میران وەک شەوانی رابردوو سەرو خۆکی خوش نەبوو، ھەرچەندی مەھدی خۆی دەپەتا خزان بوو، بەلام نەیدەواند و یاری لەگەل نەدەکرد. ھەر وەک لە نیو مال و مندالەکانیشی دا نەبی وابوو. ئاسکە وای بیر دەکر دەو، لەوانە یە کیشە ی نیوان خۆی و شاترداری بیت، قەول وابوو نرخی نان لە نیو شار دابەزی! ئەو نەندی ئەو ھەوالی ھەبوو سە ی میران ھیشتا ھەنگاویکی باشی ھەلنەگرتبوو، ئەم نیوچاوانە ی سە ی میران سینیەری خستبوو سەر دلی خانمەکە ی، سەیر دەبی مێردەکە ی نەتوانی دەروەستی شارەداری تازە بیت، بە چۆک داھانتی بەرپۆ ھەری دایرە پیشە و سنفی دەردیکی کەم نییە، ئەم کیشە و گرفتانە لە گشت کار و پیشەکاندا بەرچاوە، ئاسمانی ھێچ کەسپ و کاریک بەبی ھەور و ھەلا نییە. سە ی میرانیش لەم کیشمە کیشە بی بەش نییە؛ کەوابی ئاسکە خاتوون، سەرەرای سەدان فکرو خەیا ل لەمەر کاروباری مێردەکە ی، واش نەبوو ئەم بابەتە ئەو نەندە گۆرەو شاری بدات نان دانان و شیوہ خواردنی لە بیر بچیتەو، جیی خۆیەتی لە پیشدا لە بیر ی چارەسەر کردنی زگە کە دا بن، مەلھەم و دەرمان زۆر و زەو نەندە بۆ دەردەکانی دی.

لە ژیا نی شەو و روژی ئەم بنەمالە یە دا، ئەم چرکە ساتە، کاتیکی خوش و پر لە بەختە وەری بوو. تەنانەت پیشتریش، ھەر لەو کاتەو، قەلەکان دەستە دەستە بەسەر سەری ھەسارە کەو دەفرین و شابالبیان لە تەویلی زەردەپەر دەسوو، ھەوا مزگینی شەو و ھاتنەو ی مێردەکە ی بۆ مائی پئیدە دا، ئاسکە لە دلەو ھۆشی خۆشی بوو. پر بە دل، بە خۆشییەکی نیھانییەو لە ھەسارە کە دا، لەسەر پلیکانی ھەیوانە کەو چاوەروانی بوو. بەردی تیف تیفە دراوی پلیکان، ھیشتا تینی ھەتاوی نیوەرۆیان بە لەشەو ھەما بوو، ھەر وەک گەرمای دل و دەروونی ئەو، کە شە ھەورەکانی لاجانگی ئاسمانی ئەرخەوانی و ئامال خۆلەمیشی لە چەشنی میگە لە مەرپک شەو ھە پیش خۆی دابوون. تاریک و روون و رەو و رەو دەستە ملانی یە کدی دەبوون، مشکیکی بالدار لە ژیر میچی بەر ھەیوانە کە دا،

هیلانەى کردبوو. له باوهشى ههسارهکهدا دهخولایهوه، مندالەکانى تهواو ههستیان به چێژى ژيان دهکرد، هاوکات لهگهڵ هاوڕێکانیان خهريکى يارى و جۆلانچى کردن بوون. به ههسارهکهدا غاريان دهدا و خۆيان دهخستهوه پهنا داىکيان ئەو لهگهڵ ژنى هاوسامالەکان، سهرقالى قسه و باسى خۆيان بوون. خۆيان دهخسته پشت داىکيان و چارشينوى سهريان دهکيشان، بۆ ئەوهى له دەست يهکترى خيرا بزگاريان بيت، دهيان قیژاند، ههلهدهاتن و دهگهراوه، ههروهک سهروهى بههاری، دهروو ژووريان پڕکردبوو له شادى و خۆشى، لهگهڵ دهنگى پيو و کوخينى سهىميران، ئەمه نيشانهى هاتتهوهى بوو، پيى رادهگهياندى، ئەوا هاتمهوه، ژنى جيرانهکان ههريهکهو خوى کردهوه به ژوورى خويدا، ناسکهخانم کهوته راسته و پاسته کردنى چارشينوکهى سهرى. به حورمهتيكى بي ئەژمارهوه، بهبى ئەوهى بهتهماى وهلامىک بي، سلاوى لیدهکرد: چى به دهستهوه با، له ميوه، ميوژ و گويز، يان سهوزه و کاهوو، لى وهردهگرت و به دلچىکى پڕ له خۆشى و ئاسوودهوه وهخۆ دهکوت بۆ شيو سازکردن، بۆ قبوولى و سهرو پييهكى چهور و پڕ له پيواز و پۆن به شەوى زستان له دەورى يهک دانيشن و نۆشى گيانيانى بکن. پرووى دهکرده چيشتخانه، گشتى ئەمانه تاسه و هيوايهكى تهژى له بهختهوهرى و چيژ و ئاوازيكى شادىهينى به ههناوى کابانى مال دهبهخشى و له چهشنى بههار رۆحىکى تهپو تازهى دهچۆراندە دهروونى ئەم بنهمالهيهوه.

کامهرانى و داهاى باشى ئەم پياوه له ئيش و کاريدا، پي راکهيشتن و تهبابى، دلگهرمى ئاسکه خاتون به مال و ميرد، به شيوهيهک مهکۆى بنهمالهى گهرم وگور راگرتبوو تهناهت پرسنگى ئەم بهختهوهريه چوارچينووى ماللهکەى چراخان کردبوو.

لهکاتى شيوخوراندنهکهدا، پشيله، کهلهبهريکى دابوو به دهراگای ژوورهکه، سهىميران چاوى به قهلافتهى ژنى جيرانهکهيان کهوت له بهر ههيوانه تاريکهکهدا راوهستابوو، واديار بوو دهيويست بيته ژوورى، بهلام چونکه زانبووى ئەوان خهريکى شيوخوراندن، دوودل بوو بگهريتهوه يان بچيته ژوورى، له ئاخريدا بهبى ئەوهى لاق بنيته سهه پشتى پليکانهکه بۆ دواوه گهرايهوه، سهىميران پارووهکەى له دهمدا بوو، زۆر به وردى ههولى دهدا له کهليني دهراگاکهوه، رهنگى چارشينو نويزى ژنهکه بناسى، گوتى:

- وادياربوو نوقرهى خيزانى گولمههمهه بوو، رهنگى هاتى داواى پوول بکا، بۆ هيشتا ميردهکهى نههاوتتهوه؟ ئەمه سى رۆژه مشتى گهمنى بۆ ئيمه بووجارى نهکردوه، بلينى له کوپى بى؟ ههرا نايبينم.

ئاسكە وەلامى داوھ:

لەو رۆژەوھ تاووبان خوش بووھ، لەگەل میزدی خوشكەكەى دوو بەدوو چوون بۇ تاقەوسان. بەتەمان ئەگەر بۇيان جیبەجى ببى ئەمسال لەوئى بیستان و تەرەكالى دابچیتن. ئەتو باخكەت پینەدان ئەوان دلیان هیشاوه، ئەمرو عەسر دایكە باجى و كیزەكەى لیزەبوون خورشید زمانى بە گلەبى بوو لیمان، دەیگوت لە زمان منەوھ بە مەشەدى بیژە، بە سایەى گولەگەنمیکەوھ گولە جۆیەكیش ئاو دەخواتەوھ، راستە لە دواى زیارەتى مەشەد و كەربەلا، نۆرە دەگاتە حەج، بەلام لەو دنیا بەر لە ھەموو شتیک پرسیار و وەلامى دەروجیران دیتە گۆرئ.

لەو دنیا چیبیان بەسەر دەروجیرانەوھ داوھ؟ ئەوان بە دەستى بەتال چۆن دەتوانن بەم باخە رابگن؟ باخەوانى لیزانى گەرەكە. باخ بە ئیجارەگرتن كەرەستەى دەوئ، تەنیا ئەزموون و بەلەدى بەكار نایە دەبوو پیبیان بیژى، مەشەدى لە ئیجارەدانى باخكە بە ئیوھ نینگەران نییە، ئاخۆ دەتوانن تەنیا خەرجى نوسینگەیک بە دواى یەكدا بەدن؟ تاكوو ئەمرو كئ بە خەيال بووھ بە مال؟ تاكوو ئەوان پینى بگن؟ ئەم ژنە لە دارای دنیادا تەنیا فیزی بۆلە و تانە و تەشەر بووھ.

نا، من هیچم پینەگوتووه! من كارم پینىچیبە؛ گوتم ئەوسال پیاوھكەم بە نیاز نییە باخكە بە كەس بە ئیجارە بدات.

ھەر بە راستى وایە، ئیتر لەمە بەدواوھ هیچ سالیك باخى خۆم بە ئیجارە نادەم. بۇ مەگەر من گۆج و ئیفلیجم، نەتوانم بە باخكەى خۆم رابگم؟ جا بۇ مال لە ساحیومال حەرامە؟ وەكوو بیستومە پارەكە، دووسەد و چل تەمنیان لە فروشى سیو و قەیسى وەدەست كەوتووھ، لەم شارەدا گویز و تریكەشیان بە نرخى سەت تەمەن بە كەسیكى دیکە بە ئیجارە داوھ، ئەو كەسەش لە ئاخریدا پەنجا تەمەنى بۇ مابۆوھ، ئەمە بیجگە لە ھەرمى و ھەلووژەكەى كە لە تەواوى سەراودا بەنامیە، من باسى ئەوانە ھەر ناكەم. سەرەرای ئەمانەش ئیجارەچییبەكەى ئیمە هیشتا دەنالى و دەمالى و بە قەسى خۆى زەرەد و زیانى كردووھ. گەژە پیاو، وادەزانى گیل و نەزانى دەستكەوتووھ، لیم راسپاردووھ ئیتر دوو سالەكەى تەواو بووھ، نامەوئ ئەمسال بە كەسى بە ئیجارە بەدەم؛ تازە ئەمە لە خیرو بیز چۆتە دەرئ، باخ بە ئیجارەدان كەمتر لە پینچ سال كاریكى ھەلە. ھەلەیهكى زۆر گەورە. ئەم پیاوھ دەستەوستانە لە ماوھى دوو سالدا ھەر بۇ بیرەوهریش بئ تەنیا نەمامیكى لەم باخەدا نەچەقاندووھ! داخكەم ئەگەر شەش دانگى ھى خۆم دەبوو قەت كاریوام نەدەكرد.

ئاسكە، لە خۆشبیاندا دەمی پربوو لە ئاو، گوتی:

- زۆر باشە، شەریكەكەت مەرزەم بکە ئەو سەن دانگەت پێبفرۆشی، بێنی پیمان نەفرۆشی؟
- زۆریش لەو دەچێ، ئەم کارە بکا، بەلام جاری ئەم ملکە بەبێ کێشە نییە، نۆقرەم بۆ بانگ بکە
بزانی بۆچی هاتبوو، هیچ بە میردەكەى قەرزدار نیم. لێگەر پێ دەى، ئەمشەویش پارەیان دەدەمى،
تەنیا تۆ ئەوەندە بەو بلی، ئەگەر گۆلمەمەد کارىكى تری بە دەستەوێه بیت و من ئاگادار
بكاتەوه، با من بزانی دەمەوى چ بکەم. سەىمیران قسەكەى تەواو کرد و بە دەستى چەپى لە
گیرفانى راستى سەن قران قەرەپوولى هینا دەرى، گەراییەوه و نەختیک نۆكە كولاولى لەگەل نەرمە
گوشت کردە پاروو. لە دەرى را گۆییان لە دەنگى نۆقرە بوو بە دەنگى هەژارانەوه پرسى:

- ئاسكە خاتون، بانگت کردم؟

ئاسكە دیسان خۆى گەیاندەوه بەر هەیانەكە.

- ئەرى نۆقرەگیان، سەىمیران ئەم پارەو پوولەى پیدام بیدەم بە تۆ. دەلى چەند رۆژیکە
گۆلمەمەد لەکوێهە وا دیار نییە؟ تاكوو چەند ساتىكى تر ئەگەر هاتەوه مالى خیرا ببنیرە با بیت
مەشەدى کارى پنیهتی. منیش کارى خۆم پنیهتی، گەرەكمە بەسەر پنیهكەوه هەتاكوو مالى دایكە
باجى بنیرم. ئەم پارووش بەهە جەلال.

نۆقرە پنی عەیب بوو پارووه نانەكەى لە دەست وەرگری، گوتى هەردوو مندالەكەم نانیان
خواردوو و نووستون. بەلام ئەم قسەیه بۆ خۆقوتار کردن بوو، سربووه سربووى مندالەکان
دەهاتە دەرى؟، هەر لەو وەختەدا كۆرە هەشت سالانەكە، جەلال، بە شوین دایکیدا هاتبوو دەرى و
بە توورەبوونەوه هەردوو تاي دەرگاكەى تەقوكت بە یەكدا دەكیشا. نۆقرە لێ پرسى:

- کارى چت بە دایكە باجى هەبوو، وادیارە حەز ناكەن ئەمشەو بچن بۆ مالى ئەوان. كەس
نازانى گولى (گۆلمەمەد) خەرىكى چیبە، شەوى وایە وەمال ناكەوێتەوه، دەنا ئەم ئەركە بە من
بسپیرە.

نۆقرەى هاوسامال، نان و گوشتەكەى لە دەست وەرگرت، ئاسكە بە سەرسوورمانەوه تێپارما:
- نۆقرە، یانى بەم شەوه تاریكە؟ پیت وانییه بەم کارە گولى خەراپ بێر بكاتەوه؟ ئەوه هاتوو
لەپەر هاتەوه توى لە كولانەكەدا دیت، چیت پێدەلێ؟ خۆ ئەگەر گەرەكەكە، چۆخە سوور^۲ نەبوايه،

۳- چۆخەسوور، لەو رۆژگارەدا ناوبانگى بە خراپى رۆیوه!

هیشتا زور گرنگ نه بوو، دهکرا چراتورهکه هه لگری و جه لال له گه ل خوت ببهی، خیرا بجی و بگه رینه وه.

- ئیستا هه ر ئه م کاره ده کم. ئاسکه خانم، نه کا به چاویکی زور کم من ببینی. بۆ گولیش هیچ خوت په روش مه که، ئه گه ر ئیستا ئه ویش له مال بایه ده زانم منی ده نارده، خوی نه ده چوو، ئه و دلای له من پاکه ده زانی دز نه به ره ی گورگ نه خوره م، ترسیشم نییه له شه وی تاریک و له ریگی باریک، جا ئیتر، ئه وه ی به مال و نامووسی خه لک هه لده شاخی ده بی بجی ده می گلارو بکا، هه ر ئیستا ده چم و خیراش ده گه رینه وه، خانم گیان خیرا پئم بلی راسپارده ت چیه؟

- پینان بلی مه شه دی تو زیک سه رمای بووه، ئه مشه و چاوه ریمان مه بن، خوا راست ببینی سبه ی شه و میوانیان ده بین، هه ر ئه وه نده.

نوقره چارشینوئیژی ژنی خاوه ن مالی به ئه مانه ت وه رگرت و ده سته جه لاله چلمنه که ی گرت و چراتور به ده ست له چه ساری چوونه ده ری. ئیتر ئه مجار ئاسکه خانم دلنیا بوو له وه ی ئه و بنه ماله ی چاوه ری نه کردوه.

دایکه باجی، پیریژنیکی دلوقان و نان به چه رام نه بوو. ئه م ژنه له گه ل ره عنای کچی دوو سال له مه و به ر، هه ر له م ژیرزه مینه ی ئیستا نوقره ی تیندایه ده ژیان، له به ر ئه وه ی که سیک نه بوو بژیوی ئه وان دابین بکا، یارمه تی ئاسکه خانم و کاری مالانیا ن ده کرد. هه ر له جل شوری و له له یی و مال هه لگرتن و ترشی دانان و زور کاری دیکه ش. زور به ی کاره قورسه کانی نیو مال له زیمه ی ئه م دایک و کچه بوو. دایکه پیره له هه ریشه برینه وه دا زور به سه لیه بوو. زور که س له سالی دا هه ریشه ی خویان به وی ده برییه وه، به لام داها تی ئه م زهحه تانه به شی گوزه رانی ئه وانی نه ده کرد. له و پوژوه ره عنای کچی دا به سه ر عه مه له ی شه قام ماله کانی شاره وانی ئیتر له و ژیرزه مینه دا گویتسیانه وه، قوربان عه لی زاوای ناسراو به سه رجووچه قوربان، خه لکی شاره دیکه ی خویان بوو (جوکاری مه لایر) داها تی روژانه ی ئه وه نده نه بوو شتیک پاشه که وت بکا، سالانه دوو خه رواریکی گه نم له ملکی شاملوی گه وه ی مه لایره وه بۆ ده هات، وه کوو به شه میرات. پیاویکی ئارام و خه وش بوو. پیریژن زاوای له وه باشتری له هیچ کوئی گیر نه ده که وت، ته نیا عه بییکی که هه بیوو ئه وه بوو زور بله بوو، ئه مه ش بۆ پیاویک له مالدیا زور به عه یب و ئیراد نه ده اته ئه ژمار.

ئاسکه وه ختی گه راپه وه بۆ ژووره که، گو تی:

- بەلام ئەگەر سەبەبى شەو كارت ھەبى، دەبى ئەمەش بزانی ئەم پیریژنە بە یەكجاری دلی له من دیشی؟ ویستم پئی بلنم، لەم جەژنەدا بیته ئیزه و چەند روژیک لەلامان بمیینهوه، ختته تو، ئای تو چەندە نەوسنی، لە پیش ئیمەدا دئیە سەر سفره! ھوت گەرەك لیزه دوور بی، بۆن دەكات و دەزانی چیمان لیناوه!

ئاسكە، پشیلەى لە ژووری وەدەر نا، دەرگای جووت کرد، سەى میران گوتی:

- خو ئەگەر وەكوو بەعزە پشیلەىەك بیته ژووری و لە شوینیك ھەلتووتەكی و میاو میاو نەكا، ئەوئەندە نەیتە ژووری و نەچیتە دەرئ، قەیدی ناکا، بەلام كە دەچیتە دەرئ، دەلئی تەلیسە كای بە كوڵەویە، تەوا دەرگاكة دەكاتەو و دەرەپەرئ.

ئاسكە گەرپایەو سەر سفره و خوانەكە، بەرلیكەى سەر سنگی مەھدی راستەو پاستە کرد. لەسەر كورسییەكە داى نیشاندەو، بۆ ئەوێ خواردەنەكەى بداتی بە پشە پشە ھەلى فریواند، بریک لە تلیتەكەى بەردەمى لىشاردەو، گوتی:

- ھەر ئیستا تیز شیرم کردووی، ئیتر لە بەشەكەى ئیمە مەخۆ، مەمكەكە بۆ تو باشتەر، ئەى لەم پشیلە پیسە فیزی زیانى كردن بوو، دەبى فكریكى بۆ بكەین، ئەمڕۆكە چۆتە چیشخانەى سەفییه و دەفرى چیشتەكەى وەرگێراو و ھەموو گوشتەكەى خواردوو، تازە فیزی ئەم نەزمە بوو، نیوہرۆ لە ناچاریدا نان و پەنیریان خواردوو.

بارام گوتی:

- با، وەك سەگ دەرمان داوی بكەین، با بتۆپئ!

باوكی ئوبالی بۆ كیشا:

- پشیلە ھوت شایى زەرەد بدا، كوشتتى واجبە. ھەمزە یان سلیمان دەنیرم دەتەلیسیكى بخت، بببا لە جیئەكى دوور فریى بدات، ئیتر قەت نەتوانئ بەم مالا دا بیتهو، ئەو ڕەشەمە تەواو دەبئ، ئەمجار دەرەكی، دەرسم ھەمارەكەش پیس و بی لەزەت بكا، بە میاو میاو مپشكمان دەبەن. دەم و دەستی بە دەسماڵەكەى دەستی خاوین كردهو و چو لەلای سەرئ پالی دایەو، بە دەنگیكى نیرانەو، پیش ئەوێ شێوہكەى بخوات ھیچی نەدركاندبوو، لە چی نیگەرانە:

شوكر كەندوو و گورەى دووكان پر بوو، گەنمە سپییەكەى نارەبوومان بۆ ئاش، ئەمڕۆ نانمان لیکرد، سپى و جوان دەلئی بەفرە، خەلكیش ھەزى پیدەكەن، بەلام پیت و بەرەكەتى نییە، وەك بیرم

لیکړدو ته ووه دهېی ئو گه نمه گنځاوه ی میسری تیکه ل بکه م، به م جوړه هردو وکیان لیک دده م و ده ی فرؤ شم!

- مه به ستت کامه گه نمه؟ نه کا هر ئو وه بی له ماهیده شته وه بویان هیئاوین و له مالئ ماو ته وه؟ که وایی له به یانییوه ئاشه وان دیته ئیره؛ ئه مسال چ زوو، وهختی هه ماره کان هات. له م کاتی باران و له نگیزه یه دا دهرک و بانمان لئ نامینئ، ولاتمان لئ پیس ده بی! ده بی هه موو رؤژئ خه ریکی خاوین کردنه وه بین.

- سه ره پای ئه مه ش ده بی زور وریای دارو درهختی نیو حه وشه که بین. یه کسمه کان نه یان کړووسیننه وه. ئه شی دار بییه که ش به قور سواخ بده ی. هر مانگیکمان ماوه بؤ ناگری نه ورؤز، ده بی باخچه که شیو بکه ی، گول و پرحانه ی لئ داچینئ. به یانی وه بیرم بینه وه، بؤ ساخ کردنه وه ی دیواری باخه که کریکار بگرم.

ئاسکه، سفره و خوانی له سه ر کورسی کو کرده وه، له ده فریکدا ئاوی هیئا، بؤ ئه وه ی میړده که ی ددانه تاقمه که ی بشوړئ، گوئی:

- ئه گه ر بیت و باخه که به ده ست خومانه وه بی و نه یده ی به ئیچاره، ئه وسا کاری کشت وکال و خانوه که چؤن ده بی؟ تو ته نیا بالئ، چؤن به هه موو لایه ک راده گه ی؟ خو ئه گه ر عیسا ی خوشکه زات نه چووبا بؤ قه سری شیرین، دیسانیش هه ر باش بوو ده ی توانی یارمه تیت بدات.

سه ی میران، هه رچه نده وازی له وه لام دانه وه نه بوو له ژیر لیوه وه، په ریبه نیو قسه کانیه وه:

- خانم تو خوا لیم گه ری! خوشکه زای من ئه گه ر خوشکه زابایه، چؤن منی به جئ ده هیشت و خو ئه گه ر نه ختیک ئاوه زی هه با، به شارانه وه ویل ده بوو؟ له ماوه ی مانگیک سه فه ری مه شه دمد، داری به سه ر به ردی دوو کانه وه نه هیشت، ته رازووداری هه ر به و بسپیژم جوانه. که سی وام هه بی بیگانه م بؤچییه؟ بابی برد و چوونه نه وسوود، بؤ ئه وه ی له سازکردنی هیلی ئاسندا کار بکه ن، سه ری کرد به گوئدا و له پاش چوار سال بی نان و بی دؤ به ره قه ی رییدا هاته وه بؤ کرماشان. ئیستاش که ئیستایه، هه ر به راستی نایه وی فیزی ئه زمون و ئیسانیه ت بی، ئه وه ته نیا بؤ شاخ و کیو و قاچاقچی باشه، دوازه مانگه ی خودا به چؤل و بیابانه وه بی، هه ر شه وه ئ له په نا به ردیک رؤژ بکاته وه، له بن داریک خوی وه شارئ، دوو جار بکه ویته داوی پیای ده ولته وه جاریک سابوون و ده مسال له خانه قینه وه بیئی بؤ قه سری شیرین، مایه باش بیته وه! ئه مه ش کار و که سپه فیزی بووه.

داخم ناچی

بۇ ئەم پۈل و پارەيەى بۇ خويندەوارکردنى ئەو کردمە مستى ميرزا حەسەنى مەكتەب دارەوہ.
 بۇ مەگەر ئەوانەى باخى سەرى و ئاشى خوارتيان ھەيە بە ھيوای برازا و خوشکەزان ياريدەيان
 بەدەن؟ ئەمرۇ خزم وکەس واتە پۈل، چ لەوہ چاکتر کەست نەبى و منەت لە رەنجى شانى خۆت،
 بەلئنت پى دەدەم ئەمسال بە باخەکەش رابگەم و لە بەرەى ئەو مالئکى خوشيش ساز بکەم.
 - بە تەماى خودا، گوئى شەيتان کەربى!

بارام و بيزە کەوتنە خۆشى خۆشى و تريفانەوہ بيريان لەوہ دەکردەوہ لە داھاتوودا خانووى
 خوشيان دەبى، بە يەکەوہ قەسيان دەکرد. مەھدى کە چووبووە سەر کورسيەکە لە قەراخى
 راوہستا و ھەر وەک ھەموو شەوى ئەمە کارى بوو، لەپەر خۆى فېندا نيو باوہشى باوکيەوہ،
 سەىميران سەرقالى قەسەکردن بوو، تاکوو نەکەوتە کوشىيەوہ نەيزانى بەلام باش بوو زوو
 گرتيەوہ. بە زيرەکيەكى مندالانەوہ، پئکەنى و دەستى بە سەريدا ھيتا و ماچى کرد. نەخشە و
 گەلەلەى باخ و زەوى و خانووسازکردن و گەرم و گورى و دلخوشىيى ژن و مندال و فکر و خەيالى
 ئەو ژنە نەشميلانە چارشىوسپيەى تا رادەيەک لە بير بردبووہ. ئەو لە ئاوينەى خەيالى خۇيدا، چ بە
 راستەقینە ژيانى پەر لە بەختەوہرى خۆى لە پيش چاوى بوو، بۇ مەگەر فەلسەفەى ژيان جودا
 لەوہيە، کە مروف لە پىناو بنەمالەى خۇيدا ھەول و تىکوشانى ھەبى؟ بە سەربەرزى رىچکەى ژيان
 بپيوى؟ کەم و زۆر بخوا و بڑى و يارمەتى ئەم و ئەو بدات و لە بىرى پاشە رۆژى دا بى؟ ئەگەر
 مانا و بەرەى ژيان ئەوہيە، وا ئەو لىي تىگەيوہ، ئەوہ زۆر باشە، لەمەر باوکەوہ چى لە ئەم و ئەو
 کەمتر بوو؟ ئاخۆم ئەرکى باوک بە گويزەى بۇچوونەکانى ئەرەستوو پەرودەى موسلمان ھەر
 ئەوہ نبيە ھوشى بە خاوو خيزانى خۇيەوہ بيت و رينويىنى ئەم کۆمەلگە بچووکە بە راست و
 دروستى وئەستو بگرى و رينويىيان بيت؟ ئاگای لىيان بى ژن و مندال لاپرى و چەواشە نەبن و
 فېرى مروفايەتبيان بکات؟ عەولادىک چىژى لە دلوقانى و حورمەتى باوک وەرئەگرتى، فرە دژوارە
 ئيمان دار و خواپەرست بى؛ پاسکاليش ھەر لەسەر ئەم برىوايە بوو، ئەوين و خوشەويستى
 سەرچاودى برىوايە بە راستەقینە و دانەرى ئەم کەون و مەکانە. مندالە بيبست و شەش مانگانەکەى
 بە شان و پليدا ھەلدەرۆچکا، بۇ ئەوہى دەستى بگاتە شەوکلەوہکەى و داى بگرى، کەللەسەرە
 بىگۆشتەکەى دەتگوت ھەرمينيە بەسەر لاسکەکەيەوہ ئەمبارە و بارى دەکرد سەىميران بۇ ئەوہى
 سەر بخاتە سەرى، باسى نەکرد، بزانى دەتوانى کلاوہکەى لە سەرى دابگرى. مندالە زۆرى خۇ
 ماندوو کرد و ھانکاندى، لەپەر راوہستا و ھىچى بۇ نەکرا، وەک ئەوہى چاوى پەر بوويىتەوہ، کەوتە

هه لگلو فینی هه ردوو چاوی و خۆی خسته وه باوه شی دایکی، باوکی بیکه نی، ناخۆ به خته وه ری له مه زیاتر هه یه! که ئەو هینشتا پینی نه گه ییی؟ ئەم مندالانه خۆشی و ناخۆشی ئەو بوون. ئەوانه چێژی ژیان و هیوای دوا رۆژ بوون، روخساری پر له ئارامی و خوشه ویستی که نینی ئەوان، وه که سۆزی سروهی بای شه مال تا پۆی په ژاره و خه فه تی راده مالی، ترووسکه ی ده خسته نیوچاوانی، زه رده خه نده و گریانیان، ویست و هزی مندالانه یان، تریقانه وه و بوونی ئەوان بوو ریگه ی بۆ داهاتوو خۆش ده کردن و هه ناوی ده به خشی به ژیانان. ته نیا هه ر به هۆی ئەم مندالانه وه نه بوو؛ ئەم گشته هه لات هه لات و چه وسانه وه و کړوکاشه به شه و و رۆژ؟ مه گه ر هه ر ئەو مه هدییه نه بوو که خۆی نیوی نابوو (سه ره رمی)، هه روک له باوکه وه پینی برا بوو، له روو و لاوان، ده یتوانی له دلّه وه خۆشی نه وی؟ ئەمه زور سه یر و سه مه ره نییه، ئەو مندالانه ی له روو بیدارو بارن، یان نه خۆشن دایک و باب زۆر تریان خۆش ده ویی، سۆز و لاواندنه وه ی ئەو بۆ ئەم منداله، وه کوو تیشکی خۆر بۆ گول و سه وزه زار ژیان به خشه، ئەم پیاوه ژیر و هه ق ناسه، وه ختی بۆ بینینی یاوه ر له جیی خۆی هه ستا و ئاسکه، تاکوو ده رگای ده ری به رینی کرد. ئەم هه لس و کهوت و بیروکانه ئاویته ی ئەو یینکه که سه رچاوه ی بنه ماله و خاو و خیزانه، ئەمه چوار سال به سه ر ژیان ئەم ژن و شوو هدا تیه ری، ژنیکی خان و مان و به مال داری، ئاکاری ئەو دووه، هه میشه وه کوو شنه ی کوساران به رامه ی نوی پی بووه و باخی سه وزی ژیان بۆن خۆش و گه شاوه کردوو، وه کوو به فراو تینویه تیی ئەم ریپوارانه ی شکاندوو و بووه به مایه ی به خته وه ریی ئەم کویه. له م ماوه یه دا، ئاسمانی ژیان ئەم ژن و میرده غه دری به خویه وه نه یینی. ئەم خاتوونه خۆبه خشه، له هه ر بواریکه وه که به توی که م وینه بوو. هه رچه نده له رابردوو دا، یه کدوو جاریک تووشی ته نگ و چه له مه هاتوو، به لام به بریای هه ندی که س، ئەمه جیی سه رسوو رمان و تیرامانه، که هه یچ کوسپیک نه یتوانیوه ریگر بی له پیکه وه ژیان ئەم ژن و میرده، ئاسکه زور به دل و نه رم و نیان و تاکوو ئیستاش که س ده نگ و هه رای لی نه بیستوو ه.

ئەو رۆژه ی یه که م به خت و یه که م ته خت ده ستی ئەم ژنه بیکه سه، به لام خۆش به خته ی نایه نیو ده ستی ئەم مرۆقه وه، بۆ که س جیی باوه ر نه بوو، ئەستیره ی به ختی ئەوه پرشنگدار بی، که له ماوه ی که متر له پینج سالدا، بتوانن له نزمترین، پینلیکه ی په یژه ی ژیان بگه نه به رزترین، که وا فره که س ئاواته خوازی ئەم ژیان و مال و حاله ی ئەوان بن. ئەم راستیه به هیزتر له بیره وه ری رۆژانی مندالی، ئەوه نده بی بایه خ نه بوو، هه یچ کاتی سه ید میران له بیرى بجیته وه، ئەو کاتی به رۆژدا له نیو باخه کان

باخه‌وانی و له ئاشه‌کانی ده‌وروبه‌ری شار ئاشه‌وانی ده‌کرد. هاوینان باخه‌وان و زستانان کار و پیشه‌ی ئاشه‌وانی بوو، میوه‌ فرۆشی و ئال‌وویری ده‌کرد و پیتی کاریکی سووک و چرووک نه‌بوو، به‌لام ئه‌گه‌ر پاستت ده‌وئ، سه‌ی‌میران، یان هه‌ر وه‌کو سه‌راوییه‌کان به‌ نیوی دایکییه‌وه بانگیان ده‌کرد. (میران خاوه‌ر)، سه‌ره‌رای گشت ئه‌مانه‌ خوۆشی نه‌یده‌زانی کینیه و ته‌نانه‌ت بۆچی زیندووه. له‌و کاته‌دا سی و پینج سالی ته‌مه‌ن بوو، تووکی سه‌ری ماش و برنجی و پیری به‌ره‌و پیری ها‌تیبو! له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا ته‌نیا هه‌ر ئه‌وه‌نده ئه‌زمونه‌ بی‌کا‌کله‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو، وشک و سه‌ره‌رۆ و به‌ین هه‌ست و خو‌ به‌ به‌رپرس‌زان، سی و پینج سالی ته‌مه‌نی با بردی. له‌گه‌ل یه‌کی له‌ ئا‌غا‌کانی سه‌راو بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی تالانه‌که‌یان، به‌ ده‌ستی سالارده‌وله‌ی تالانچی برابوو، به‌ دووی سپا و ئوردووی ئه‌ودا تا‌کوو کوردستان چوو بوو. هه‌تا‌کوو ئه‌وپه‌رپی با‌کوور ئاواره و ليقه‌وماو سه‌ری خوۆی هه‌لگرتبوو، به‌ بی ئه‌وه مه‌شرووته‌چی یان بله‌وز و لاساریک بی. ماوه‌یه‌کی باش به‌ شاخ و کپوانه‌وه بوو، له‌ ئاخ‌رخشدا به‌ برینداری و گولله‌که‌ش که هه‌ر له‌ جه‌سته‌یدا ماوه، ده‌ست به‌تال و بی‌په‌تی گه‌رايه‌وه بۆ کرماشان.

له‌ که‌س‌و‌کاری نزیک، هه‌ر خوشکی چ‌کۆله‌ی ما‌بۆوه، ئه‌ویش می‌ردی کردبوو، چوو‌بووه مالی‌ میرد، خوش‌که‌زایه‌کیشی هه‌بوو، واته‌ عیسوو، وه‌ختی ئاسکه‌ می‌ردی پی‌کرد ئه‌و کوره‌ ده‌ سالان بوو، ئه‌و رۆژه‌ی ئه‌م خانمه‌ی گواسته‌وه، ئیتر نه‌یویست له‌ سه‌راو بمینیتته‌وه، هه‌وا‌ی شار چووه که‌له‌یه‌وه، تا‌کوو بتوانی به‌ختی خوۆی که‌ ئیستا، که‌سیکی دیکه‌شی لیبووه به‌ سه‌ر‌بار، جا ئیتر خاس یان خراو تا‌قی ب‌کاته‌وه، ئه‌ویش له‌ شوینیکی فراوانتر. ئاسکه‌ له‌ کاتی ماره‌ برینیدا شازده‌ سالان بوو، واته‌ که‌متر له‌ نیوه‌ی سه‌روه‌تی می‌رده‌که‌ی، زۆر‌زان و هه‌ر له‌ گه‌نجی‌را، سه‌ره‌ژنی لئ‌ده‌کالایه‌وه. به‌کار و ده‌ست‌ره‌نگین بوو. به‌ نانی ویشکی رازی و له‌گه‌ل می‌ردی خوۆی پیتی راکیشا. ئه‌م کر و ته‌ونه‌ خودا بۆ خوۆی جوان رایه‌ل و تان‌وپۆی تیوه‌ دابوو. ئه‌ویش ک‌چۆله‌یه‌کی ليقه‌وماو بوو له‌ مالی‌ پووری ده‌ژیا، ئه‌وان بالیان وه‌سه‌ر کیشابوو! هه‌ر له‌ سپیده‌ی به‌یانه‌وه تا‌کوو مال‌نووستنان له‌ کویره‌وه‌ری و مه‌راه‌ته‌دا بوو. می‌ردی پووری ناو و ناوبانگیکی نه‌بوو، مرۆیه‌کی زحمه‌ت‌کیش و فه‌قیرۆکه‌ بوو، له‌ ماله‌که‌ی خویدا نانی ده‌کرد و ده‌یبرده‌ نیو بازار ده‌ی‌فرۆشت هه‌ر ئه‌مه‌ ببوووه‌ نزیک‌ترین که‌سی ئه‌م کیزۆله‌یه، که‌ شه‌و و رۆژ دووکه‌لی، دار و چ‌رپی و ته‌پاله‌ به‌ چاویدا ده‌چوو. ئه‌م که‌سانه‌ی ده‌لین ژیان و ئه‌رکی رۆژانی مندالی کاردانه‌وه‌ی هه‌یه له‌ دواروژی ژیا‌ندا، مرۆف قال ده‌کات و خاراو ده‌بی و باری ده‌هتتی، ئه‌مه‌ راسته و ئه‌مانه‌ی ئه‌م قسه‌گه‌له‌یان کردووه ئه‌زمونیان بووه و به‌ چاوی خو‌یان دیتوویانه.

وانه‌ی پشوو دریزی و کار و ته‌قالا، که ده‌بیته هۆی سه‌رفرازی و راوه‌ستاوی مرۆف، خیزانی ئەم پیاوه هەر له‌و ده‌ورانه‌وه فیزی ببوو. یه‌که‌م پرسیاریک، له‌و شارهدا، له‌سه‌ر می‌شکی ئەوان ره‌گی داکوتا، ئەوه بوو چی بکه‌ن و چی نه‌که‌ن؟ ئاشکرایه، که ئەم تازه‌زاویه، له‌هه‌ل‌ومه‌رجیکدا نه‌بوو که بتوانی خه‌ریکی باخه‌وانی و ئاشه‌وانی بیت. ئاسکه بۆ نان‌کردن سوینه‌یه‌کی هه‌ویر شینان و سیلیکی به‌ئهمانه‌ت له‌ پووری وه‌رگرت، به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر له‌ راسته‌ بازاره‌که‌دا توانیان دووکانیک بۆ خۆیان بکه‌نه‌وه، خۆ ئە‌گه‌ر ئە‌زموونی رابردووی ئاسکه نه‌بوايه له‌ راستیدا ئە‌وانه به‌ ده‌ستی به‌تال ئە‌م کاره‌یان ده‌ست‌پێ کردبوو، ئیستاش که ئیستایه ئاسکه سه‌رپێچ و هه‌لکیش و به‌ره‌ل‌بیته کوردییه‌که‌ی ئە‌وکاتی خۆی که به‌ بووکی هاتبوو هه‌ر مابووی وه‌ک یادگاریک هه‌لی‌گرتبوون. هه‌میشه له‌ نیو یه‌خدانه‌که‌یدا بوون. ده‌ ئیتر مرۆف چون ده‌توانی ئاوه‌ها ژنیک له‌ بیری خۆی بباته‌وه؟ له‌ ماوه‌ی نوێژکردندا و به‌ر له‌ شیو خواردنیش، ئە‌و فکر و بیرۆکانه له‌ چه‌شنی هه‌نگ له‌سه‌ر می‌شکی سه‌ی‌میران پووره‌یان دا‌بوو، ئە‌وکاته‌ی بۆخۆی ده‌چوو بۆ کولکه و دار هینان، بۆ ئاوردوو یان ئاشه و ئاش ده‌سوورایه‌وه بۆ کرینی ئاردی هه‌رزان گوزیژی وه‌پیش خۆی دها و رووی ده‌کرده سه‌راو و ده‌ورو به‌ری، ملی‌ده‌نا، له‌ فرت‌وفیل و خاپینۆکی و چاوبه‌ستن، ئە‌م ژنه‌ش ماندوو نه‌ناسانه به‌ ویژدانی به‌ هیزه‌وه له‌ دووکانه‌که‌دا ده‌مایه‌وه، هه‌روری کوردی له‌ نیوچاوانی ده‌به‌ست و لویه‌کی وه‌به‌ر ده‌می دها و قۆلی لی‌هه‌ل‌ده‌مالی، هیمه‌ت له‌ خۆی و قه‌وه‌ت له‌ خوا ده‌ستی ده‌کرد به‌ کار کردن. هه‌ویری ده‌شیللا و تهن‌دووری داده‌خست، گونگی ده‌گرت و هه‌ر خۆی نانی به‌ تهن‌دووره‌وه دها، ده‌بیرد له‌ بازار ده‌ی‌فرۆشت. خۆ ئە‌گه‌ر ئە‌و پوژگاره پڕ له‌ زه‌حمه‌ت و کوزیه‌وه‌رییه که لی‌واولیوه له‌ بیره‌وه‌ری شیرین ره‌شمالی له‌ بیر چوونه‌وه و فه‌راموشی به‌ سه‌ر هه‌لکیشن، ئە‌وه گومانی تیدا نییه، ئە‌م ساردو و سه‌ریه‌ش به‌رامبه‌ر به‌ ئە‌م ژنه‌ ده‌کردی ئاسکه نانی ده‌کرد، چ نانیک، نانی گه‌لا، گه‌لا، تیر نه‌ده‌بووی له‌ خواردنی. دوو سال و نیو ئە‌مه کاریان بوو.

سه‌ی‌میرانیک خیزانی مه‌رزهمی کرد ده‌ست بکه‌ن به‌م کاره تازه‌یه، ئیستا به‌ دل و گیان تیوه چوو‌بوو. ئە‌م ژن و میرده ئیتر به‌بێ ئە‌وه‌ی بزانه‌ن ماندوو بوون به‌ری چ داریکه و ئاره‌ق رشتن ئاوی چ بناریکه، پوژ تاکی ئیواره کاریان ده‌کرد و شه‌وانه‌ش هاوین و زستان هه‌ر له‌م دووکانه‌دا پشوویان دها و ده‌خه‌وتن، پوژگاریک هاته‌ پێشی که ئیتر مانه‌وه‌ی ئە‌م خاتوونه له‌سه‌ر ئە‌و کاره

فره زحمت و نه‌شیاو بوو. ویستا ئی دوازه ساله له دواى ئەم گشته ئارهق رشتن و دووکه‌ل هه‌لمژین و کویره‌وه‌ریه، ئیستا په‌نایه‌کی بیده‌نگ و ئارامی گه‌ره‌ک بوو، تاکوو ورده ورده چاوه‌روانی میوانیک بی که له به‌هه‌شته‌وه به‌رهو ئەم ماله به‌رپه‌ویه. ده‌سته‌که‌وتی دوو سال و نیو ماندوو‌بوون و کارکردن له پال ئەم ئاگر و گه‌رمایه‌دا، چیاوی له چله‌کیشان که‌متر نه‌بوو، ئەوان بیجگه له و که‌ل‌وپه‌له‌ی بۆ پیداو‌یستی ژیا‌نی خۆیان ک‌ری‌بو‌ویان، سئ‌سه‌ت تمه‌ن پارهیان وه‌سه‌ر په‌ک نابوو، له‌و پاره و پووله په‌نجا تمه‌ن وه‌ک ده‌سته‌مایه هه‌میشه به ده‌سته‌پانه‌وه بوو، ئەوه‌ی‌تریان ئاسکه له سووچیک‌ی ژوو‌ره‌که‌دا شار‌د‌بو‌ویه‌وه، ئەم پوول و پارهیه خوین و شیله‌ی گیانی ئەم ژن و میزده گه‌نجه بوو، به‌تایبه‌ت ئاسکه. ئەمه سامانیکی مه‌زن بوو که له نیوان دوو قامکی پیرۆزه‌وه دیمه‌نی پر له هیوا و به‌ره‌که‌تی به‌وان نیشان ده‌دا، هه‌ر ئەو داهاتووه که له پیش ئەودا بۆ سه‌ی‌میران هیکجار تاریک و نامۆ بوو، ئەگه‌ر ئەم پارهیه نه‌ده‌بوو، ئیستا ئەو چ پیاویک بوو؟ گول‌مه‌مه‌د، یان شتیک له‌و سه‌رت‌ر، میزدی خوشکه‌که‌ی، ئا‌غا‌جان، هه‌ردووکیان ک‌ری‌چی ئەو بوون. نانی وشکیان شک نه‌ده‌برد.

ئەو ژن و میزده، زۆربه‌ی کات له‌سه‌ر ئەم ئاریشه و گرفتانه قه‌قه‌ر و ده‌نگ و هه‌رایان بوو. که‌سیان له ده‌سته چاره‌نوس کلا نه‌بوون، ئاسکه هه‌ر به‌ چاوی هه‌ویره‌که سه‌یری پوول و پارهی ده‌کرد، ئەگه‌ر جوان هه‌لبی ئەوه زیاد ده‌کا، سه‌ی‌میران، هه‌زی له ده‌سمایه و زوو ده‌وله‌مه‌ند‌بوون هه‌بوو، بۆ ئەم لایه‌نه‌شی پشت‌ئه‌ستوور بوو به‌ کارکردن، له نیو باس و ده‌مه‌ته‌قه‌ی ئەواندا، دايمه بنه‌ماله‌ی گول‌مه‌مه‌د و ئا‌غا‌جان به‌ نموونه ده‌هاته‌وه، که سال دوازه مانگه هه‌ر وه‌کوو هه‌ستری ئالانی شه‌و و رۆژ کاروانه‌رینان ده‌بری و هه‌چیشیان دیار نه‌بوو رۆژیک نانیا‌ن ده‌بوو، رۆژیک دویان نه‌ده‌بوو.

ئا‌غا‌جان، میزدی خورشید، کابرایه‌کی نه‌رمۆکه و دووره‌په‌ریز و هه‌میشه له نیو خۆیدا بوو، به‌ پێچه‌وانه‌ی رواله‌تی پیاویکی قلخن و نه‌دوین. ئەمه وای لیک‌رد‌بوو خا‌وو خه‌زان له ده‌ستی جارز و په‌ریشان بن. له مالدیا بۆ خه‌زانی و ته‌نیا منداله‌که‌ی ئەویش ئا‌غا حه‌مه خانیک بوو به‌بی تاج‌وته‌خت. سه‌ی‌میران ده‌یزانی دل‌په‌سه و په‌وشتی باش نییه، له‌گه‌ل که‌س سه‌روخ‌لکی خوش نه‌بوو، به‌ئیفا‌ده و لووت به‌رزبوو. ده‌عه‌ی نه‌ده‌هات ده‌سته بۆ هه‌موو کاریک به‌ری، سه‌ربان مالین و دووکان

٤- ویستا: Vesta، خوا‌ی جوانی و هه‌یمای بنه‌ماله‌یی له ١٧٩ ئەوسانه‌ی که‌ونارا‌ی یۆنان‌دا.

خاویز کردنه‌وهی به کهم ده‌زانی، له‌گه‌ل که‌س گه‌رم‌گوپ نه‌بوو، که‌م دل و ده‌روون و هه‌ر پوژ‌هی هه‌وای کاریک له که‌له‌ی د‌دا، له پاش چ‌ند پوژ‌یک وه‌پ‌ز ده‌بوو، هه‌ر وه‌ک سه‌ید میران ده‌یگوت، بی‌تاقه‌ت و به تاماح بوو. به‌لام ئا‌غاجان، هه‌میشه له کاریکی باش و ده‌رفه‌تی چاک ده‌گه‌را، چونکه خووخده‌ی جوان نه‌بوو و له‌سه‌ر کار نه‌ده‌ماوه، کاری چاکی وه‌ده‌ست که‌وتبا که‌لکی لی‌وه‌رنه‌ده‌گرت، ژیان و گوزه‌رانی ژن‌براکه‌ی له‌و باشتر نه‌بوو، ته‌نیا جیا‌وازیبه‌ک هه‌یان‌بوو گول‌مه‌مه‌د وه‌ک دو‌م وابوو. بوون و نه‌بوونی به‌لاوه‌ گرینگ نه‌بوو. ئه‌وکاته‌ی گیرفانی دوو شای‌ی تیدا نه‌بوو له هه‌موو وه‌ختی زیاتر که‌یفی ساز بوو. خو ئه‌گه‌ر وازی له کارکردن هه‌با، ماندوو‌بوونی نه‌ده‌زانی. له راستیدا وه‌ستای بوو‌جاریکردن بوو، به‌لام خوا داینا‌بوو له‌سه‌ر بیستان کار بکات. بیستان‌چیتی به که‌یفی ئه‌و بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌موو لچی ئه‌ستوو‌ر و قه‌پو‌ز به‌رانی هه‌لکه‌وتبوو، ده‌یگوت: خوا‌ه‌ند هه‌ر پوژ‌ی ئه‌وه‌ل منی بو‌ گول‌گرتنی خه‌یار و هارو‌ی دروست کردوه.

سی مانگه‌ی زستان وه‌روه‌ره به ده‌ست سه‌ربانه و بانی ده‌کردو به‌فری مالانی ده‌مالی و زو‌ریش دلی به‌م کاره‌ی خو‌ش بوو، سه‌رو سل‌او خو‌ش و دل و زمانی وه‌ک یه‌ک وابوو، سه‌ی‌میران به پی‌چه‌وانه‌ی ئا‌غاجان ئه‌وی خو‌ش ده‌ویست.

ئهم دوو بنه‌ماله‌یه خویان نه‌بی، ژن و منداله‌کانیشیان زه‌حمه‌تیان ده‌کیشا و دل‌یان به کارکردن د‌دا. پوره‌ به‌گم، دایکی خورشید و گول‌مه‌مه‌د، پی‌ریژنیکی چاو به په‌رو‌ش و بی‌تاقه‌ت بوو، کات و ساتی خوی به ته‌شی‌رستن و ماشه‌ره‌لگ‌ردن ده‌برده سه‌ر. هه‌موو پوژ‌ی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی تاوو بان گه‌رم ده‌بوو، چارشییی له شان‌وملی خوی گری د‌دا، پو‌وبه‌ندی وه‌به‌ر پووی د‌دا و خاو‌یز خاو‌یز، به‌ره‌ بازاره‌که شو‌پ ده‌بووه، ئه‌وه‌ی ر‌ستبووی به خوری و به‌رگن و لو‌که ده‌ی‌گو‌ریبه‌وه. به‌م پو‌وله‌ی له‌م ریگه‌یه‌وه وه‌ده‌ستی ده‌کوت، نیو دره‌م گوشتی ره‌شه و لاخی ده‌کری و بو شییی منداله‌کان. ده‌مه‌و نیوه‌رو ده‌گه‌راپه‌وه بو مالی، ئیتر ئه‌و پوژ‌ه تاکوو په‌رده‌ی ره‌شی شه‌و کچی هه‌تاوی ره‌ش‌پو‌ش ده‌کرد و شه‌و‌گار شه‌ق ده‌بوو، هه‌ر وه‌ک ناسک و نازداران له پشت پیا‌نو‌دا داده‌نیشتن، ئه‌ویش له‌به‌ر به‌پو‌چکان، یان به‌ر هه‌یوان و گو‌شه‌ی ژوو‌ره‌که‌ی له په‌نا خه‌په‌کی رو‌ده‌نیشت و هه‌ناسه‌سواریه‌که‌ی تیکه‌ل به‌ فره‌ی ئه‌م که‌ره‌سته دارینه‌ ده‌کرد و ماله‌و مال‌ ترکه و ناله‌ی ده‌رو‌یشت. له‌م کو‌تایانه‌دا، ئه‌م پی‌ریژنه که‌ هیوا و رو‌شنایی دوو بنه‌ماله‌ بوو، نه‌خوشین برستی لی‌چنی و به جی‌وبان که‌وت، له هه‌رجیبه‌ک با راده‌کش‌ا و ده‌ینالاند و ده‌نوزاپه‌وه، له‌به‌ر

ئەوئەى ژوورى كچهكەى لەبەر پىنى دالانەكەدا بوو، ھەمىشە لەسەر ھەست بوو تاكوو تەقەى دەرگای ھەسارى دەھات ھەر خۇى دەچوو دەىكردەو، نىگەران لەو ھە بوو لەو مالا پر لە غەلبە غەلبەدا كەس ئاگای لىنەبى و ئەگەرىش يەكى گوئى لىبوو بە ھىواى يەكى تر دەرکەژەن ھەر لە پشت دەرگا چاوەروان رابگرن، دەنا ئەگەرکوو دەنگى نەو پىنج سالەكەى واتە ھەمەھسىنى نەبىستىابە لە دلى خۇيدا واى دەزانى بە بىدەنگ چۆتە دەرى بۆسەر ھەوز و چالاوھەكە و لەوئىدا خنكاو! يان ئەگەر دەنگى دەبىست دەىگوت لەوانە يە كەسىك لىى دابى، ناھەقىشى نەبوو دايمە جىكە و نووكەى دەھات، جا چ لە كاتى كايە و يارىكردن دا بايە، يان لەسەر سفرە و وھختى شادى و خۇشى، ببوو ھوى پەرىشانى ھەمووان. سرووشت ئاورىكى بەخىزى لىنابۆو، وەك چۆن ھەزەرتى سلیمان دەستى لاواندەوئەى دەھىتا بە سەرى پەپوسلیمانەكەيدا و ئەو پەلەوەرە خۆش ھەبەرى بە تاج و بالى رەنگىن خەلات كەردبوو. ئەویش لەلایەن خواى خۇيەو تەجىكى كاكۆل زۆيىنى پىبرا بوو، بۆى ببوو بە مايەى عەزىيەت و ئازارى رۆح و جەستەى، دەرد و بەلا، كە داوین گىرى كەسىك دەبى لە دەرکەو بانەو دىتە ژوورى، بۆ ئەوئەى ئەم داىك و بابە چارە رەشەى تەواو بە ھمى نەھامەتیدا رۆبچن، ھەمە ھسىن كەچەلىكى بىدەرمان بوو، ئىتر سەرەراى ئەم گەشتە نەخۆشىنەى كە دەست و لاقىشى لىقەرز كەردبوو، پورە "بەگم" تووشى ترس و دلەكوتە و خورپەش ھاتبوو. دەرورچىران ماوئەيك بوو لە دەست خەرە و ھەراى خەرەكى ئەو ھەسابوونەو! بەلام بۆلە و ھاشوو ھوشەكەى لەمەر نەو و زۆر شتى ترەو ھەموولايەكى لە ھەراس نابوو.

دواى ئەمانەش بەرئو بەردنى نانساجى، نانكردن بە سىل، لەم چواررپىيانەدا، بەم گەفتەى ھاتبوو پىشى، دژوار بوو. سەىمىران ئاسكەى دووگىانى برد بۆ سەراو، لە مالى پورى داينا. بەم پارەيەى پاشەكەوتيان كەردبوو، دووسەت تەمەنى برد و لەگەل "نان سەنگەك"ى برادەرىكى بوو بە شەرىك و لەم دووكانەدا كارى دەكرد. لەگەل ئەوان دەستى لە قاپىكدا بوو، بەلام وەك خاوەن كار سىرى دەكرا. پىخۆرى ھەر وەك ئەوان وابوو، بەختەو ھەرى ھىوابەخۆبوون وەك ھەوئەى واپە و رۆح بە ژيان دەبەخشى. لەو ماوە كورەدا كە ئەو پىنى دا تىپەرى، ھەنگاو بە ھەنگاو بەرەو لووتكە ھەلدەچوو. جگە لەم كارەى خۇى چ جىيەكى ترى شك نەدەرد، بەلام واى لىھات، سەرەوت و سامانى پىكەو نە، كرى كارى لە خۇى كۆ كەردەو و لىرەو لەوئەى بە خاوەن كار و (ئاغا) بانگيان دەكرد. كەچى ئەم سەرکەوتنە لە رەنج و كارەكانى ئەوئەى كەم نەكەردبۆو، بەلام ھەرەك قانتلىك كە لە سنوورى خۇى پەرىبىتەو تە رادەيەك ھەستى بە ئارامى دەكرد. ئەوكاتەى وەبىر دەھاتەو كە

باخهوان بوو، دهچووه سهر درهخته‌کان و خه‌ریکی وه‌راندنی توشیرین ده‌بوو. چهنده که سیک له ژیر داره‌که‌دا، چارشینوکیان بؤ ده‌گرتوه و ئه‌ویش له‌گه‌ل به‌رزبوونه‌وه‌ی ناوی خودا و ده‌نگی سلاوات لقه‌کانی دارتووه‌که‌ی راده‌وه‌شاند. ئه‌و نانه‌واخانه‌یه بؤ سه‌ی‌میران ههر وهک ئه‌و دارتووه، وابوو که ده‌یان‌ته‌کانده سهر چارشینوه‌که. رازی بوو به‌م باروودوخه‌ی که تیتی‌دا بوو. له‌و لایه‌شه‌وه دلنیا بوو، که‌وتوته سهر رینبازی ژیان و ئه‌م ده‌رگایه‌ی دوزیوه‌ته‌وه که پیتی‌دا بچیته ژووری بؤ قوناخه‌کانی به‌رژه‌وه‌ندی سهره‌رای ئه‌مه‌ش هه‌میشه له‌ ئاسوی به‌هره‌مندی ده‌روانی. سه‌ری به‌ زور لایه‌ندا ده‌کرد و هاموشوی ئه‌م هاوریانه‌ی ده‌کرد که له‌ به‌شی سنفی و پیشه‌بییدا کاریکیان له‌ ده‌ست ده‌هات. وه‌کوو باز و هه‌لؤ وابوو له‌ به‌رزی‌را ده‌نکه جوی له‌سه‌ر زه‌وی به‌ چاو ده‌بینی. به‌و چاوه‌ تیزانه‌ی زور شوینی له‌ ژیر چاوه‌ده‌یری نابوو. وهک ده‌لین دایمه‌ خه‌ریکی کوروکاش و ملومو بوو. بؤسه‌ی ده‌نایه‌وه و ته‌مالی هه‌لده‌نا. شه‌قامه‌ گه‌وره‌که‌ی شار کاری له‌سه‌ر ده‌کرا یان به‌رینیان ده‌کرده‌وه، نانه‌واخانه‌یه‌ک له‌ داوینی شه‌قامه‌که‌ بوو، به‌ نیازی فرۆشتنی بوون، خاوه‌نه‌که‌ی پیوستی به‌ پاره‌ هه‌بوو. سه‌ی‌میران خولی‌خوش کرد و ده‌سپیشخه‌ری کرد و به‌ر له‌وه‌ی ده‌رکه‌و په‌نجه‌ره‌ی ویخن به‌ نرخیکی زور که‌م دوو‌کانه‌ی کپی و قه‌باله‌ی به‌ نیوی خوی نووسی و که‌ل‌وپه‌لی کاره‌که‌ی بؤوی گواسته‌وه و سه‌ربه‌خو و خاوه‌ن دوو‌کان ده‌ستی به‌ کاری خوی کرد، ئیتر له‌وکاته‌وه په‌نجه‌ره‌یه‌کی‌تری به‌ روودا کرایه‌وه و چاوی به‌ دنیا‌یه‌کی تازه‌تر بوون بؤوه، ئیتر له‌مه‌ودا سه‌ی‌میران ئاغا و کوپخای خوی بوو، له‌ ژیر ئه‌مر و فه‌رمانی شه‌ریک و ئه‌م و ئه‌ودا نه‌مابوو. دنیا به‌ که‌یفی خوی بوو هه‌رچونیک هه‌زی لینا، ئه‌سپی خوی ده‌ئاژووت. خوینده‌واری نه‌بوو، کاتوساتی ده‌ناسی و ژيرو و شیار بوو، جامباز و گزی‌کار نه‌بوو، به‌کار و ماندوونه‌ناس بوو، خوارو ژووری کاروباری خوی خیرا فیر بوو تیزه‌هین و به‌ ده‌ستوو برد بوو، زور به‌ سه‌بر و له‌خو بردوو بوو، ههر ئه‌وانه‌ش وای‌لیکرد، که بتوانی بیی به‌ خاوه‌نی زور شت، له‌گه‌ل کریکار و مشت‌ه‌ری و ئه‌موئه‌و وه‌های خو ریک خستوو به‌ جیی بروا و متمانه‌ی ژن و پیاو و وردو درشت. ئه‌م تابه‌تمه‌ندیانه به‌شیکی که‌م بوون له‌ ره‌فتار و خده‌ی ئه‌م پیاوه، وه‌ختیکیش له‌ دایره‌کان ناسییان و هاموو شوی ئه‌وانی کرد فره‌تر ناوبانگی به‌ شارو دیندا بلاو بؤوه. شه‌قامی تازه‌ی شار روژ له‌ دوی روژ ئاوه‌دان و قه‌ره‌بالغ‌تر ده‌بوو، ههر ئه‌و دوو‌کانه‌ چکۆله‌ی له‌ به‌رایدا به‌م گشته‌هول و ماندوو‌بوونه‌وه له‌ روژدا نه‌یده‌توانی په‌نجا مه‌ن بکاته‌ نان، ورده‌ ورده‌ جیی خوی کرده‌وه و په‌نجا مه‌ن بوو به‌ خه‌لواریک و خه‌لواریش گه‌یی به‌ دووان و دوو وه‌خته، کاریان ده‌کرد که

و مەبارەكى ئەم رۆژە تەواو نەدەببون. دەرو دیواریان بە فەرش و مافورە رازاندبۆۋە، شاپەر و خوشوئىزى بەناوبانگى ھىنابو لەگەل دوو ئافرەتى سەماكەر و چاوبەلەك، ئەو ميوانانەى چ بەپىۋە و چ دانىشتببون چىژيان ۋەردەگرت و تىر تەماشای ئەم شادى و خوشىيە نەدەببون نوقل و شەراب و گول و بەرامەى خوش بۆ ورد و درشت بەلاش بوو، لە شانى باخچەكە تەختىك رازابۆۋە، ۋەك تەختى شاھان، دەوریان چىببوو بە گولى زەرد و سوور بۇندار و بىبۆن.

دۆشەكى ئەتلەسى و بالىفە و پۆپەشمىنى ھەورىشم دلىك و ھەزار دل ئاشق و ئەویندارى دەبوو، ۋەختى ئەم دوو مندالە خوا پىداۋەيان ھىنا، يەكیان سى سالاھ و ئەوى تریان شەش سالاھ بە جلوبەرگى رەنگاۋرەنگ و بۆينباخ و پاپیون رازاۋە، جۋانتر لە بووكە چىنى پشت ویتىرین و جامخانەكان. مىرزا ئەبى شاتر ھەردووكیانى ھىنا نىو ميوانەكانەۋە، بوو بە شادى و چەپلەلىدان و نوقل ھەلخستنەۋە، شاپەرى دەنگخوش تىچرىكاند:

«پىرۆز بى پىرۆز بى جەژنى لەدايكبوونت.» سەماچىيان بە ناز و خەمزەۋە، دەھاتن و دەچوون بە لەنجە و بەلار، بوو بە شاپى و ھەلپەركى و كۆرى دىلان و پەشەبەلەك خەلك لەسەر سەربان و ھەوشە و ھەسار و دەرو ژوور بە چاۋىك و سەت چاۋ ھاتبۋونە سەير و تەمasha، بۆ بەرگى لە چاۋى چلكن، كەلەشئىركيان لە دەور گىزان و گاو گەردوونىيان بۆ كردن!

سەيد مىران لەۋپەرى ھەسارەكە چاۋى لە تەخت و دەستى دەلاك بېببوو، بزەى شادى و خوشحالى لەسەر لىو و لە دلەۋە ھەستى بە بەختەۋەرى دەكرد. بەلام سەرەراى ئەم دلخوشىيە ترس و دلەۋاۋكىنى پىۋە ديار بوو؛ ئاسكە زور لەۋ خەراپتر، لە پەرىشانى و دلەكوتەدا بوو! ئاخەر دايكان بۆ جگەرگوشەكانىيان دایمە دلىان لە مستىياندايە، بۆ ئەۋەى لە نىو ژاناندا، بە خۇدا نەشكىنەۋە لە يەكى لە ژوورەكاندا ھەردوو قاچى كىشابوۋە نىو تەشتىك ئاۋى سارد، نوقرە و سەفییە خاتوون بەلایەۋە راۋەستا بون. ئەم بۆنە خوشە بەبى گرفت و دوور لە پوداۋ كوتايى پىتھات؛ ئەو كەسانەى لەۋ كۆرە خوشەدا بەشدار بىوون بە ئامىزىك بىرەۋەرىي خوشەۋە روویان كردهۋە خانە و لانەى خۇيان و بۆ ھەمىشە ئەم دىمەنە پىرۆزەيان لە دل و مىشكى خۇياندا ھەلگرت. نانەۋاخانەكان، كەسىان لە بىر نەكرابون، لە ورد و درشتەۋە، لە ۋەستا و كرىكارەۋە بە فەقىر و ھەژارەۋە لىيان گىرابوۋونەۋە و بانگەھىشتن كرابون، لەپاش چەرخوخولىك نەجوۋلانى دە سالاھ؛ بۆ يەكەم جار بوو، ھەشاماتىكى ئەۋەندە بەرچاۋ لە دايرەى سنفى و پىشەيى بە دەورى يەكدا ۋەخر بىنەۋە، زۆرى وایان تىدابو تەنانەت يەكتىريان نەدەناسى، يەكى لە ھاۋكارەكانى سەىمىران لە

كۆتايى مەراسىمە كەدا كە بۇ خواھافىزى خۇى خزاندىبوو پەنا دەستى، سەرى بىردە بىن گويچكەى و
 بە زمانىكى تەر و پاو، بەلام تىكەل بە لاتاو و سەركۈنە كىردن گوتى:
 - بە كەوچكىك ئاو مەكەو مەلە! كاكى برا، نەختىك لە سەرەخۇ بە!
 بە دواى ئەوئىشدا سىرت و خورت پەيدا بوو، بەلام سەى مىران بەم ورتە ورتە گويى نەدەبىزوت.
 خوا بە سەرىدا رىشتىبوو، ئەوئىش لەو رۆژەدا مستى نەقووچاندىبوو، ھەلبەت بەم جۆرەى كە نەيارانى
 ئەو بىرىيان دەكرەدەو، واش نەبوو، دەيزانى چىبىكات و چۆن خەرج بكا، ھەروا رەمەكى پىيدا
 نەدابوو، دوو رۆژ دواى ئەم دەعواتى خەتەنە سوورانە، كۆ بوونەو ھەيەكى سىنقى و پىشەيى لە ماللى
 خۇيدا گىرت و ھاوكار و دۇستانى دەنگيان پىداو بوو بە نوئىنەرى ناناوئاخانى شارەكە و دەستى لە
 دايەرى سىنقى گىر بوو، ھەر لەو رۆژەدا، ئەو دەلاكەى مندالەكانى ئەوى خەتەنە كىردبوو، رۆژى
 دووسى كەرەت جانتاىەك بە دەستەو دەھات بۇ سەردانىان و دەرمانى دەكرەن، جەواد و جەلال،
 مندالەكانى خورشىد و نوقرەشى خەتەنە كىرد؛ ئەم نوقل و شەكراوئى مابۇو و دەستى لىنەدرايوو،
 لەو رۆژەدا بەسەر ميواناندا دابەش كرا و ھەر بۇ ئەوانىش كەلەبايىكىان سەربىرى، بەم نىيازەى كار
 و خىراتەكەيان بەبى كەم و كورتى بەرپوئە چووبى. ميوان بۇ ئەم رايە دەر و ژوورىان تەنىبوو. لە
 پاش كۆتايى دەنگدان و رۆشىنتى زۆرىەك لە رىشچەرمووھەكان، داوايان لە خانەخوئى كىرد بە
 گۆرانى و سەماكرەن كۆر و مەجلىسىيان بۇ وەرپازىنى. ئەوئىش تەپل و نايەى حىسەنخان لەگەل ئەم
 چەند كەسە خاوەن لەنجە و لارەى كە بە رەقس و سەمايان ھەموو كەسىان دەخستە جۆش و سۆز
 و قلى و بلى يەو؛ خاوەن ماللى سەر و دل خۆش و دللاوا، كە ئىستا خاوەنى تەخت و بەختە و گا بە
 دەنگى دەروا و سەرىكە لە نىو سەراند، ئەو مروقە نەبوو دللى ميوانان لە خۇ برەنجىنى و جوابە
 جەنگيان بكات، ھەر خىرا گول مەمەد كە دايمە دەست لەسەر سىنگ و ئىستابوو ناردى بە دووى
 گۆرانى بىژ و سەماچىيەكانىدا، ئىتر ئەوانىش ھاتن و تاكوو دوو كاترەمىر لە شەو رابورد، دەنگى تەپل
 و نايە، كۆرى سەما و رەشەبەلكى گىژا و شەكراو خىر كرا، بىروات نەدەكرە بە تەمەنت كۆر و
 ئاھەنگ و بەزى ئەوئىش خۆشت بە چاو بىنىبى، ئەم كۆر و ئاھەنگە دورور بوو لە رەنگ و پووى
 سىياسى و رامىارى، ھەموويان ئەمەيان دەزانى، كار بە دەستانى شارەوانى و دايرەى گەنم و ئارد و
 نان و تەنانەت حاكم و بەرپوئەبەرىش رىگر نەبوون لەم كارانەى سىنقى و پىشەيى تەنانەت بۇ گەشە
 و نەشەى كارەكانى خۆشيان ھەزىيان دەكرە بەم جەژن و كۆبوونەوانە. ئەگىنا بە پىچەوانەى ئەم
 بىرۇكانەو، كارەكان لەنگ و لۆريان تىدەكەوت؛ بەلام بابەتەكە تەنيا لىرەدا كۆتايى نەدەھات خۇ

ئەگەر ئەم بىنانوويانە نەبوايە و جەژن و شەكراوخۆرى نەكرايە، چۆن سى كەس بە سى بىر و باوەرەوہ لە ورد و درشت لە مالىكدا جىيان دەبۆوہ و قەت دايرەى پۇليس و ئازان بەم كۆبوونەوہى نەدەزانى؟ ھەر ئەو ئازان و شارەوانىيەى خەلك بە ناوھيتانى لەرزە دەكەوتە گيانى و تەنانەت شای مەملەكەت بى روخسەتى ئەو رەشى لەسەر سىپى دانەدەنا.

لەو رۆژەوہ سەىمىران بوو بە بەرپۆوہبەرى سنف دەرگاىەكى تازەترى بە رۆودا كرايەوہ، ئەم ئەركە ھەلسوورانى تازەى بۆ زياد كرد، ھەر رۆژەى لە ئىدارەيەك بوو، شارەدارى و حكومەتى و ناوھندى حيزبى و بەشى ئارد و نان بوو بە مەيدان و مالى خۆى، بەرپرسيارەتى تازەى رچەى بۆ خوش كرد، لەگەل ھەموو كەس تىكەل نەبى، يان ئەوانەى لە دايرەدا كاريان دەكرد، زۆر جار ميواندارى لىدەكردن لە باخەكانى سەراو، سەرچاوەى ئاشەكان، تاقەوسان، ئەو رۆژانەى ھەور و ھەلا بوو، لە مالى خۆيدا ميواندارى دەكرد، ئاسكەخاتوونى خىزانى بە ھۆى ئەوہى ژن بوو! زۆر خۆى نيشان ئەم ميوانانە نەدەدا و لەودىوى پەردەوہ چايى و شەكراوى بەرپى ژوورى ميوانان دەكرد. مەگەر بە ھەلكەوت وەختى ميوان بە خاوو خىزانەوہ بە سەريان وەربيان، ھەر وەك ئەو رۆژەى بەرپىز ئازەرنووش كەفيل و سەرپەرشتىارى شارەدارى بە خۆى و خاوو خىزانەوہ بە سەرياندا دان و رۆژى ھەينى بارو بنەيان لە باخى ئەوان خستبوو.

ئاسكە لەو ھاتن و چوونەدا زۆرى خۆ ماندوو دەكرد، بۆ ئەوہى لە حورمەت و كەسايەتى سەىمىرانی مېردى كەم نەبىتەوہ، خۆشى وەكوو خانمىكى سالار و سەرەژن نيشان بدا بە گەفتولفتى خوش ھەلسووكەوتى لەگەل ميوانان دەكرد. ئەمىش لە جىبى خۆيدا ميوان و ميواندارى دەكرد و ژن و كچى دەروجيران و خوشكەزای بە دەورەوہ بوون، زەحمەتى زۆریش دەكەوتە ئەستوى شيرين جانخاتوون، داىكى رەزاخانى ئاشەوان، سەرەژنىكى توندو تۆل و خوشخولك و دل و دەروون پاك، سەرى مانگ و بنى مانگ ھەرچارەى بە بىنانوويەك ژنانى لە دەورى خۆى كۆ دەكردەوہ؛ مالىكەى لە نزيك قۆنسولگەرى و شابەندەرى ئىنگليز بوو، لەم كۆر و كۆيانەدا تەنيا ئافرەتان بەشدار دەبوون و رېگە بە پياوان نەدەدرا، ئىتر ژنان لەمپەر و رېگريان لە بەردەمدا نەبوو، ھەر بۆيە بە سەر و بسكى رۆوتەوہ سەمايان دەكرد و داخى دلى خۆيان لەم كۆبوونەوانەدا دەپشت. بىجگە لە مانەش، ئاسكە بەشى خۆى لە شادى و سەفادا بىبەش نەبوو، شەوانى ھەينى كۆر و كۆبوونەوہى نزا و رەوزەخوينى لە مالى ئەواندا بەرپۆوہ دەچوو، ھەرچەند جارىكى مەلاشخەلى عولەما، كە لە راستيدا واعيز و ئامۆژيار بوو نەوەك رەوزەخوين و ھەقايتەخوين،

بەشدار دەبوو، سۆز و ھەوايەکی خۆشی بە کۆبوونەووەکە دەبەخشی. زۆری درێژە نەدەدایە و خێرا دەستی پێدەکرد و زوو تەواوی دەکرد. ژنانی دەرو دراوسییه کۆ دەبوونەووە و وەک بارانە فرمیسیکیان دەباراند. چایەک و دەنکی خورمایان دەخوارد و کۆبوونەووە کۆتایی پێدەهات، جاری واش ھەبوو دەمانەووە و سەرقالی باس و ژبانی خۆیان دەبوون و بە ھەناوی بوون و نەبوون کیشە و ئاریشەکانیاندا دەچوونەووە و پەردەیان لەسەر خەمەکانیان ھەلەدەدایەووە، ئەم دانیشتنانە بۆ ئەو بنەمالانە کە بە ناوی تازییە و پەرسە و ئازییەتباری دەیانگرت، سەت کۆری شادی و خۆشی بە قوربانی بێ! ئەم میوان و میوانداری و نان بەدە و بینە و بەرە ی سەیمیران سەراوی لەگەڵ ھاوکاران و کارمەندانی ئیداری و سەردان و بەسەرکردنەووەی خیزانی لەگەڵ ئەم و ئەو ببوو ھۆی چاولیکەری و نان بە قەرزدان، ئەم کارەش دەبوو بە شیوەیەک بێ لە شان و شکۆی ئەوان کەم نەکاتەووە، سەرەرای ھەوز و چالۆ و چوار ھەیوان و بەرھەیوان، کە ئەوانە بۆ دانیشتنی ئیواران ھەر خۆش بوو لە زەردەپەر رامینی و شەنە بلوین ھەلبمژی، ئەگەر ژوورەکانی بەردەست بێتە سەر ھەساو، لە راستیدا پینچ ژووریان بە دەستەووە بوو. ئەم پینچ دیو، یەکیان ژووری بەردەست و دانیشتن بوو، ئەوی تریان ژووری میوان بوو بە ھەیوان و دەرووی جیاوازەووە. یەکی تریان ژوورەکە یەک بوو بە پال دیوی میوانانەووە، دایمە دەرگای ئاوالە و مندالان لەویدا خەریکی یاری و پەمبازین بوون. لە کاتی میوانداری و شەربەت خۆاردنەووەدا، یان کۆبوونەووەی کاروباری سنفی، وەکوو ژووری چایخانە بە کاریان دەھینا. بێجگە لەمانەش ژیرزەمینەکیان ھەبوو، کردبوویان بە ھەماری گەنم و جۆ، لە وەرزنی پاییزدا کە دەغل و دان کۆ دەکرایەووە و گەنمی تازە دەھاتە بازارەووە، سەیمیران ئەم ژیرزەوینە ی لێ پر دەکرد. دەرگای لێ پێوھەدا بۆ بەھاری، ئەو وەخت دانەویڵە لە بازاردا نەدەما نرخی دەچوووە سەری و دەرگای لێ دەخستە سەرپشت، سەیمیران بەم فکر و خەیاڵانە کە سەرچاوھەکی دەگەرایەووە بۆ وەدەست ھینانی سەروەت و سامان لە میتشکی مەوۆیقی بە تواناوە. دیارە ئەم بێر و ھۆشە کەمتر کەسێک خاوەننێت، ھەر بۆیە سەیمیران توانیبوو لە ماوێ ئەم چەند سالەدا بە باشی ھەستی و ببی بە خاوەنی سەروەت و سامانیکی زۆر. تەنانت قازانچ و بەرژەوھندی لە ھەرلایەک وەدەست کەوتب، خۆی لێدەدا و ھەنگاوی بۆ ھەلەدەگرت، ھەر بۆیە لەگەڵ عەلافەکانیشدا دەستی ھەبوو. پیاویکی کاسپ و نەوھستاو بوو، چ شتیکی بەقەی مامەلە و ئال و وێر ھەلاتر نییە، دوو دەست کورسی و سەندەلی و چەند مافوورەییەکی باش، کە بۆ ژووری جیژنی خەتەنە لە فەرھادخانێ کۆنەفرۆش، بە کرێی گرتیوو، لە مائی رای گرتن

و نه‌یدایه‌وه به‌خاوه‌نه‌که‌ی فه‌رښ و مافووره‌ی کاشان و تان‌وپړی هه‌وریشمی یه‌که‌ده‌ست، ده‌ستی له‌ دل‌ی نه‌ده‌بڼووه، بییان‌داته‌وه به‌خاوه‌نه‌که‌ی، سه‌ی‌میران له‌ سه‌ره‌تای پاره‌ وه‌سه‌ریه‌کشان و ده‌وله‌دندیدا بوو، شادی و خوښی ده‌وله‌مندی له‌چه‌شنی مژ و هه‌لمی به‌ر قه‌د و نساران ده‌وری ته‌نیوو. له‌خه‌ون و خه‌یالیدا نه‌وه‌ی ده‌ی‌بینی پاره‌ و دراو بوو. نه‌وه‌نددی له‌بازاره‌وه‌ ده‌هاته‌وه‌ بڼ مالی، هه‌رچیپه‌کی وه‌به‌ر چاو هاتبا ده‌یکړی و ده‌ی‌هیناپه‌وه‌ بڼ رازاندنه‌وه‌ی مال‌ه‌که‌ی، دل‌ به‌ دنیا و شایي به‌خو بوو، هه‌زی له‌هه‌رچیپه‌که‌ه‌با، به‌ومه‌رجه‌ی جیی سه‌رنج و هو‌ی رازاوه‌ی ده‌رو ژوور بایه، گوئی نه‌ده‌دا گرانی ده‌کړی و قه‌تیش په‌ژبوان نه‌ده‌بڼووه.

نه‌وه‌ی له‌ رو‌حی نه‌م مرو‌ف‌ده‌ا به‌دی ده‌کرد و نه‌وی به‌ وه‌ج و حورمه‌ته‌وه‌ ده‌رده‌خست، نه‌وه‌بوو، پشتمی ده‌به‌ست به‌هیزی بیر و بازووی خو‌ی و له‌سه‌ر ملک و مالی خه‌لک چاو نه‌زیرنه‌ بوو، سه‌بارت به‌ نه‌م و نه‌و خیرومه‌ند و بڼ هه‌مووان جیی ریز و ئیحتوبار بوو، به‌ر له‌ هه‌موشت شوویه‌کی به‌ته‌واو مانا بوو به‌گشت تاییه‌ت‌مه‌ندیپه‌کانه‌وه‌ بڼ ئاسکه‌ی خیزانی. ئیتر ئاسکه‌ خانم له‌مه‌ زیاتر چی له‌خوا گه‌ره‌ک نه‌بوو. میزدی ساماندار و به‌خته‌وه‌ر، مندالی ساخ و پاک و خاوین، مال‌وحالی ئارام و گه‌رم‌وگور. ئاسکه‌ باری ژیانی به‌لای خو‌شیدا سوورابوو. نه‌ نه‌و کچوله‌ چاره‌ر‌ه‌سه‌ی مالی پووری بوو، نه‌ نه‌و ژنه‌ چلکن و و سه‌رپنچراوه‌ی که‌ شه‌و و روژ له‌گه‌ل ئاگر و دووکه‌ل به‌ره‌وروو بوو له‌ دووکانه‌که‌ی چوار‌ربیان‌دا، نه‌م دنیاپه‌ دیمه‌نیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی هه‌یه، په‌کی ده‌باهه‌ لووتکه‌ی سه‌رکه‌وتن، په‌کی ده‌خاته‌ ئازار و که‌وتن. نه‌مه‌ش ئاسکه‌ و نه‌وه‌ش ژیانیکی تیزو ته‌سه‌ل و به‌بی چاوه‌روانی، کن بوو بتوانی پیش‌بینی نه‌مه‌ بکا، نه‌م گورانه‌ به‌سه‌ر نه‌واندا بڼ؟ به‌ هه‌ر کووچه‌ و کولانیکدا تیده‌په‌ړی، باس هه‌ر باسی سه‌ی‌میرانی میزدی بوو، تاریفی خو‌ی بوو، وای بیر ده‌کرده‌وه‌ بوونی نه‌و و میزده‌که‌ی بڼ ده‌روجیران گرنکه‌ و نه‌وان له‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌ کاردانه‌وه‌ی تاییه‌ت‌بیان هه‌یه، شایي و شین، خیر و شه‌ر، هه‌رچی هه‌بوو له‌ مزل و مالی نه‌واندا به‌رپوه‌ ده‌چوو، قاپ و قازاخ، هه‌وچو‌ش و مه‌نجه‌لی مس و که‌ل‌وپه‌لی چیشخانه‌ و قاوه‌خوری و نیرگه‌له‌ و میزو کورسی هه‌ر له‌ مالی نه‌وانه‌وه‌ ده‌برا بڼ مالان و ده‌رو دراوسیپه‌ لی به‌هرمه‌ند ده‌بوون. ته‌نانه‌ت زور جاری واهه‌بوو ژن و ئافره‌تی دوور و نژیک ئالتوون و زه‌مبه‌ری ئاسکه‌یان به‌ نه‌مانه‌ت وهرده‌گرت بڼ شایي و دیلانی. نه‌ دل‌ی که‌سی ده‌شکاند و نه‌ ده‌ستی به‌ رووی

۵- ئیحتوبار: کورداندنی وشه‌ی ئیعتیاره‌....

که سه‌وه دنا. جووتیک بازنه‌ی سن مه‌ناتی و ملوانکه‌ی ده مه‌ناتی، گول و گواره‌ی پر په‌رنگ و دوو نالقه کل‌که‌وانه‌ی سهر به فیرووزه، ئەمانه گشتی زیو و زهمبه‌ری به‌نرخ‌ی ئاسکه خاتوون بوون. بیگومان به زحمه‌ت و رهنجی شانی خوی له ره‌یگه‌ی چینی کلاش و تیری‌گیری و به‌راموه‌ی خه‌رج و پاشه‌که‌وتی رۆژانه‌ی مال نابوو‌یه سه‌ریه‌ک و ئەم ئالتوونانه‌ی پی‌کریبوو.

ئاسکه ده‌سته‌نه‌خشین، هه‌ر ده قامکه‌که‌ی گه‌وه‌ری له‌ده‌باری! له کلاش چنیدا، وه‌ستاکاریکی له‌هاتوو بوو، زۆر که‌س بۆ فیروونی ئەم هونه‌ره ده‌سته‌ودامینی ده‌بوون، زه‌ری و ر‌وبابه هه‌ردوو که‌کانی خورشید و نوقره، له‌به‌ر ده‌ستیدا بوون. ر‌وبابه له نیو که‌کاندا له هه‌مووان پتر هه‌زی له‌و هونه‌ره بوو. که‌کانی تر هیشتا فیری چینی ده‌وره‌یه‌ک نه‌ببوون ئەو به ته‌واوی ده‌ستی‌کردبوو به چینی سه‌ره‌په‌نجی کلاشیک. مرۆفیکی له کل‌ده‌ره‌هاتوو بوو. کاره‌کانی مشت‌ه‌ری‌گر و له بازاردا بره‌ویان هه‌بوو. ئاسکه بۆ هه‌ر جووتیک چوار قرانی پاره پینده‌دا. له ئاخ‌رشیدا، ده‌وره‌ی ده‌گرتن و راسته‌و پاسته‌ی ده‌کردن. جووتی به‌هه‌وت قران له بازار ده‌ی‌فرۆشتنه‌وه. هه‌ر کام له که‌کان که فریتی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت و سه‌ره‌تای بۆ داده‌مه‌زاند، ده‌نکی شیرینی و قرانیکی پاره ده‌کرده ده‌ستیانه‌وه، به‌م شیوه‌یه، ره‌وتی ژیان ده‌چوو به‌ره‌وه. له‌مه‌ زیاتر ئاخۆ به‌خته‌وه‌ری چه‌ند ده‌روازه‌یه‌کی تری هه‌یه که به‌ره‌و ر‌ووی خانمیکی ئەوه‌نده ساکار و که‌م‌دا‌وادا نه‌کرا‌بیته‌وه؟ فه‌رش و ماف‌وره‌ی ژیر پی‌کراو و ده‌ستکری کرمان و کاشان، ر‌ازاوه به‌گول و بولبول و هه‌وز و ماسی، که هه‌زاران دل‌چاوی هه‌زی به‌سه‌ردا ئەدووری، مال و می‌رد و خانووی چوار وه‌رز و دل‌ی خوش، نیتر له چی که‌م بوو. مندالی تیرو پر و خاوین کولیزه به‌ر‌وومه‌تیان چه‌ور ده‌بوو، له ناز و نیعمه‌ت‌دا بالایان ده‌کرد. رۆژ له دای رۆژ وه‌ک بلیی به‌گویی هه‌لییان ده‌کیشان گه‌وره ده‌بوون به‌خویندا ده‌هاتن، بۆ جاریک نه‌بوو دانیشه‌ سه‌ر سه‌ره‌ی به‌تال، ورکی شتیک بگرن و ده‌ستییان نه‌که‌وی، ئەوانه مندالی خو‌پینداو بوون ئاسۆی به‌ختیان ر‌ووناک و پر له‌گه‌شانه‌وه بوو، گه‌میه‌ی به‌ختیان له زه‌ریای مه‌ند و هه‌میندا به‌ره‌و دوورگه‌ی هیوا و هه‌سانه‌وه و رۆژ له دای رۆژ دنیا‌یه‌کی تازه‌تر ده‌ئا‌زووت. ئاسکه له‌سه‌ر عه‌رشه و به‌ره‌ه‌یوانی ئەم گه‌میه‌ خو‌ش‌روه‌ته‌دا شازنیتی هه‌ر له‌خوی جوان بوو. تیروژی خوشبه‌ختی ته‌لار و برج و بارووی ئەو که‌سانه ده‌نه‌نگیوی و دیوی په‌ژاره و خه‌فه‌ت له ئاقاری ژیانیدا به‌دی ناکه‌ن و ده‌یان‌تاریتی. ده‌با ئەم شازنه‌ خه‌رامانه شنه‌ی ئیواران بۆن و به‌رامه‌ی بسک و په‌رچه‌می بدا به‌سه‌ر لووتی تاسه‌بارانی چرکه‌یه‌ک دل‌خوشیدا؛ ئەوه بوو که ئەم خاتوونه له‌خه‌و و له‌خه‌یالدا خوشبه‌ختی و سه‌رو دل‌خوش می‌رد و

مندالی به چاو ده بیینی. ئەو له مندالییەوه له گەل کلۆلی و کوێرەوهری راهاتبوو، ئیستا به شه قاوێک له و بهری پردی رۆژه رهشییهوه گه بیوووه ئەو بهری بهخته وهری. باوهری زوری هه بوو به هات و نه هات و چاره نووس. خه لک دوی نه بوو نانی پینوه بخوات، ئەو خیکه رۆن و کووپه په نیری دهست لینه دراوی له پاشخان سه ره به مۆر بوو، تازه پیناکه وتوو نو کیسه بوو، به لام تامی به شمهینه تی و تالی ژیا نی چه شت بوو، ژنیکی رهندهر و دل به دنیا و شایی به خۆ بوو، هه ره وه نه دی له کاری مال و پیراگه یشتنی مندالان ده بووه، دهستی ده کرد به پینه و په رۆ و کلاش چنن، نه یده زانی سه عاتیک بیکار دانیشی، وهک ههنگ وابوو دایمه خه ریکی شیله و گهردو و گول گرتن بوو، هه رچه نده به سه ر خیر و خۆشیدا که وتبوو به لام بیزار بوو له بیکاری و پالدا نه وه؛ خوی به که یخاژن و که ی خاتووی مال هه ساو ده کرد و خوی دوور ده گرت له چاونه زیری و قسه هیتان و بردنی ژنانه و فیتنه یی و دوو زمانی، ده یزانی خۆ تی هه لقووتان دن له خورا ده بیته هوی که م نرخی و نزم بوونه وهی حورمهت و گه وره یی له نیو خه لکدا؛ بیجگه له مانهش عه زابی و یژدان و رۆح له هه راس نان. هه ر بۆیه کاریکی ده کرد قسه ی که سی نه یه ته وه سه ر و وهک ئاوی نه ی بی غه ور وایی له ته واوی ژیا نیدا! هه میشه له سه رو روخساری زه رده خه ندهت به دی ده کرد و له گەل هه مووشت کۆک و هیچی شی په سندنه ده کرد. ئەوهی جه رگی ئەوی ده کۆلی خه فتهت و په ژاره ی ئەم و ئەو بوو! هۆیه که شی بۆ ئەوه ده گه رایه وه، ئەو به خه م و خه فتهت عاده تی گرتبوو، له نیو رهنج و کوێرەوهریدا قال ببوو، به شی خوی حالی بوو، تیده گه یشت له دنیا ی هه ل خه له تین و چاوبه ست. زور بنه ماله ی ده ناسی نوکه ر و قه ره واش و سه گ و تاژییان را گرتبوو! ئەو مالانه ی کو شک و قه لا و ژیا نی شاهانه و ژووری نوکه ر و کلفه تیان ئاوا بوو! کاره با و گلۆپی رهنگا ورهنگ و پلاکی میسوار و زهنگی ده رگیا ن هه بوو. له ژیر ئەم ماله دا، بنه ماله یه کی ئەرمه نی ده ژیا ن، هه رچه نده ئەوان کریچی بوون به لام نوکه ر و قه ره واش نه بوون، تاکوو ئەو جیهی جووله و کرداریان ده ری ده خست، ژن و میردی بنه ماله، دوو که لی کوانوو، هه وشه و هه ساری به گول و ریحانه، بوو که شووشه و لیستووی مندالان، کۆک بوون له دنیا یه کی تیز و ته سه ل و بانتر له خه لکی ئاسایی بوون. ئەم شت گه له له دل و ده روونی ژنیکی سی سه ل هه توی چه ز و تاسه و خۆشی خۆشیه کی به رین و به ربلاوی دا چه نده بوو. به لام ئاسکه قهت نه بوو جاریک چاوی ته ماح و ئاره زوو به سه ر مالی که سدا زه ق بکاته وه. ده یزانی به خیلی بنه مای ره سدلی و بیده سه لاتیه و بی قیمه تی مرۆف نیشان ئەدا، ئەگه ر میرده که ی ئەو له گو ره پانی میژوودا سامان و شان و شکوی خوی وه لا نا، پالی بدایه به فه قیر و

هه ژارهوه، ئه و ژن و منداله چۆنیاں بېر دهكردهوه؟ هه رچۆنېك بې تېكهال بوون له گهل فه قير و هه ژار باشته نهك له گهل ساماندار و خۆبهزلزان. بهختي ئه م ژنه باشي هيتابوو، خاوو خيزان به گشتي، به «خانم» ناويان دهبرد، له دووای ئه م گورانه تاكوو رادهيك گه ورهیی له ژيانيدا پووی دابوو، هه ر وهك خۆی مابۆوه و خۆی لئنه گورا بوو، وهك چۆن زارۆيهك دهستی له داوینتی دايکی بهر نابي، يان ئه گهر وهسوسه و بېرۆكه يهك سېبهري بخستبايه ته سه ر دلې بۆ ئه وهی رابردووی تال و بزيووی له بېر بهرېته وه. ئه وکاتې، له نيو هاوساكاندا كه سيك هه بوو به تانه و ته شه ر پلاری بۆ بهاوی و وهخۆی بېنېته وانی:

سلاوت لېنې ئاسكه خاتون؛ ئه وه چ زوو خۆت لېگورا؟ ناحهقت نيه! ژيانې ئه و كه سانه ديمه نېكي زيندوو بوو له رابردووی خۆی، هه ر وهك كه په نك و زهنگاله كهی هه ياس⁶، بۆ ئه وهی خۆی له بېر نه چيته وه به سه ر ئه م و ئه ودا فيز لېته دا، ئه و به چاوی خۆی زۆری ديتبوو له بهرزان نهوی ده بوون و له نه ويان بهرز ده بوونه وه، ئېتر ئه م ژنه بې غه ل و غه شه چی ده يکهی له خوا دهويست؟ ئه شي دابنېشي و شوکری يه زدان به جي بېنې.

زۆرجار، كه به دهووری يه كديدا كو ده بوونه وه و باسی رابردووی خۆيان ده كرد، ئه و غوربه تی هه لده ستا و پووی ده كرده ته شقی ئاسمان و له ناخی دلّه وه گازی ده كرد و زمانې به خېر و چاكه ده گه را:

- خواوه ندا، ئېتر ئاسكه چ ئاوات و ئاره زوويه کی ماوه كه له ده رگانه ت وه پارې و توش ناموورادی نه كهی؟ ته نيا رايه ك ئه م ئاواته ی ليوه ربگره و له روحمی خۆت بې به شي مه كه، بتوانم جارېك، ته نيا جارېك به زيارته ی ئيمام رهزا شاد بېم و خۆلی ده رگای ماچ بكم و ته ويلم له ئاستانه ی ده رگای بسووم. هه ر ئه و ئيمامه به ريزه ی مه هدی له نه بوون پيدامه وه!

لېيان ده پرسى، ئاخۆم ته نيا له خوا رجا و پارانه وهی هه ر ئه وه نده يه؟ به زه رده خه نده يېكه وه وه لامی ده دا به وه:

- خوا خۆی به جارېك ته واوی ئاوات و ئاره زوويه ك جېبه جي ناكا، هه ر شته ی كات و وهختی خۆی هه يه، ئېستاش له مه زياتر هيو و هوميدېكي ترم له دلدا نيه.

6- هه ياس وهزيرى دهسته راستى سولتان مەحمودى غەزنەوى بۆ ئەوهى له خۆبايى نه بې رۆژئ جارېك سه رى ئه و سندوقه ی لادهبرد كه جل و به رگی شوانى ئه وکاتى خۆى تيدا هه لگرتبوو! وه رگير.

۔ له كۆييه پيتم نيشان بده!

۔ ئەو تانى لەم يەغدانهى بەردەستت دايە. بيته سەت تەنەكەت، تاكوو كليلى يەغدانهكەت بۇ

بيتم. هەرچى تىدا بوو له پاره و له پوول و مس و له زيو، هەر هەمووى بۇ تۆ.

۔ دە سويند بخۆ له كەلین و كولینى ژوورەكەدا سكهى پينج قرانىى ئەحمەد شاهى ت

نەشاردۆتەو، با ئيمەش بروات پىبكهين. ئيمە دەزانين تۆ كۆنەكارى. مەبەستم دووكانى

چوارپيانه، ئەوكاتى كە نان ساجييت دەكرد، خۆت وتت پارەم له بن عەرزىدا شاردۆتە. كەسيك

ئاوا زيرەك بى پارە و ئالتوونى خۆى ناخاتە سندوقە شريكەو!

ميرزا نەبى سەرقالى خويندەنەوى رۆژنامەيەكى ناوخۆ بوو، هاتە نيو قسەكانيانەو:

۔ ئەگەر سويند بخوا ئەو سەوداكتان هەر وەك خۆى دەمىنيتەو، يان پەژيوان دەبييهو؟

ئەگەر من بام لەباتى تۆ تەناتە بەر له سويند دانيش لەسەر قسەى خۆم سوور دەبووم. ئەگەر

بردييهو لەسەر من.

سەىميران گوتى:

۔ من ژن دەناسم، شەيتانى فريودا. ئەگەر سويند بخوا، ئەو لەجياتى سكهى پينج قرانى تاق

تەنى ئەحمەد شاهى له بن عەرزىدا شاردۆتەو، من لەخۆرا ئەم قسەيه ناكەم؛ شاهى نييه و

بەلكە پەهلەوييه!

ئاسكە نارازى و ئارام و لەسەرەخۆ سەرى بەسەر شانيدا بادا، خەرماني بسك و پەرچەمى

له ژير سەرپۆشەكەيدا كەرويشكەى كرد و گوتى:

۔ سويندى كەسم لەسەر نييه، جا بۇ من جيتى ئەوم گرتۆتەو تاكوو بچم پاره و پوولم له

قولكە و كونه مشكاندا بشارمەو؟ يان ئەوەى بە دزييهو كارىك بكەم، كەسيك شتى واببيژئ

رەنگيى گومانى له خۆى هەبى، هەر كەسە و لەخۆيهو سەيرى ئەوى تر دەكا.

سەىميران ئەم رەستەيهى كۆتايى زۆر بەدل نەبوو، بى ئەوەى ميوانەكان پييزانن ليى مۆر

بۆو، ئاسكەش لەم قسەيهى كردبووى پەژيوان بۆو، مەبەستى له كارى پەنامەكى ئەو بوو،

دەيانگوت، هاجەر دايمە له خەلوەتبيەكەدا خەريكى جەوهر كوتان بوو بۇ ميرزا نەبى، ئەم

جەوهرەش قاچاق بوو، مسقالي يەك قران قيمەتى بوو، ميرزا نەبى گوتى:

۔ له كەچەل وايە، هەموو كەس كەچەلە، من له دلەو باوەرم بە ئاسكە خانمە، دەزانم دروى

بە دەمدا نابات، ئەو پاره و پووليكە بە زەحمەت و رەنجى شانى خۆى بە دەستى هيتاوه، بە

شەرع و بە قانۇن مافى خۆيەتى و ھەللايىھەتى، مافى مەشەدى بەسەرھە نىيە، زۆر كەس باوەرپان وايە ژن بىجگە لە پارەى ھەمام، ئەو شتەى كە لەگەل خۆى لە مالى باوان ھىناويەتى كەسىكى دىكە مافى بە سەريەو نىيە، تەنانت وەختى گەرەكى بى خىر و خىرات بۆ دايك و بابى خۆشى بكا، ئەشى مېردەكەى ئەو مالى بۆ ھەلال بكات، من لەگەل ئەم بىر و باوەرە نىم، بەبى ئەوھى ژنەكان بچنە نىو قسەكانيانەو، ئەم دوو ھاورپىيە دەربارەى ھەق و مافى ژن بەگوپرى باوەرى ئىسلامى تاكوو نىوھى شەو ھەر چەلەھانى و دەمەتەقەيان بوو.

مىرزا نەبى پياويكى فامىدە و خويئندەوار بوو لە ھەرسىنەو مالى ھاتبوو، بىجگە لەوھى مرۆيەكى خۇپارىز و فرەزان و رىكوپىك بوو لە ژيان و دۆستايەتيدا، لەگەل خزم و كەس و دەرۇجىران و بەتايبەت سەيد مىران سەراوى لە ھىچ شتەى درىخى نەدەكرد. پياويكى بىفیز و بىداوا بوو، سەرو سلاوى لەگەل ورد و درشت وەكوو يەك وابوو، خىزانەكەشى دايكى سى مندال و خەلكى ھەرسىن بوو؛ ژنىكى خۆش مەشرەف و خۆش راويژ و ھەنەك بىژ بوو، يەكى بوو لەو ژنە قسەخۆشانەى دەقەرى ھەرسىن، لەگەل زۆريەك لە ژن و كچى دەوروبەرى خۆى توفىرى ھەبوو، رووكراو و بەگفت و لغت و لە نىو ژناندا خاوەنى ئازادىيەكى فرەتر بوو. لە نىو پياواندا ھىچ خۆى بە كەمتر نەدەزانى.

سەى مىران لە ھەر كۆر و كۆبوونەو ھەيكدا دادەنىشت باس ھەر باسى سەفەرى مەشەد و شوپنە دىدەنىيەكانى خۆراسان بوو. ھەر بۆيە ئاسكە لە ھەموو جىيەك باسى ئەم ئاوات و ئارەزووى خۆى دەكرد. شەو نەبوو بە گەوھەرشاد و سەقاخانەى سمايل تەلایيەو ھەون نەبىنى، ھەر ئەو ھەندەى بىديبا كەوشەكانى سوارى يەكتر بوون لە خۆشيدا دەترىقاو و دەيگوت:

. لە خوا بەزىاد بى، شوكر سەفەرمان لە پىشە، دەچىن بۆ زىارەت.

وەك ئەوھى زىارەت قەرزىك بى بەسەر شانىيەو بىر و راى وابوو ئەمە ئەرەكە و دەبوو جى بەجى بكات. ئەو پۆژەى سەى مىران بۆ جارى دووھم بەرەو خۆراسان وەرى كەوت و خىزانى لەگەل خۆى نەبرد، چاوى پەشى ئاسكە كال بۆو:

. لەوانەيە ھەزرەت جارى وەرم نەگرى و زىارەتم لى قەبوول نەكات!

لەو كاتەدا مەھدى چوار مانگى بوو، ئەم سەفەرە كۆتەر پىكەھات، چەند كەس لە دۆستانى مېردەكەى خۆيان لە دەسك نابوو بەرەو خۆراسان، سەى مىران لە پەر ھەواى سەفەر لە سەريدا،

خۆ ئەگەر ھاوړپیکانی ژنیان له گەل بایه، بیجگه له وهی ئاسکه بۆ ئەو وهک باره هیلکه واپوو به سەر شانییوه هیشتا له تەک خۆیدا دەبیرد، به لام زیارەت کەران هیچ کامیکیان ژنیان له و سەفەرەدا پێ نەبوو. ئەمانەش هەمووی بە جیتی خۆی نەدەکرا بەم پەلەپەله ئاسکه وەخۆ بکەوی و خۆی خەر بکاتەوه؛ ئەمڕۆ میژدە کەمی هاتەوه بۆ مائی و پیتی گوت دەچی بۆ زیارەتی مەشەد؛ راسپیتری خۆی گەیاند، ئەرکی دووکانی خستە ئەستۆی میرزا نەبی بۆ بەیانیدا به هیوای پازدە رۆژ چوون و گەرانهوه له مال دەرکەوت، هەر ئەوەندە خۆش بوو، گەیشتنه گاراج، له و کاتەدا که خەریک بوو سواری پاس بیت، بارامی کورپی له و حەلەدا له تەمەنی ئیستای بیژەن دابوو له گەل دایکی به جل و بەرگی رەنگاورەنگەوه هاتبوون بۆ بەرئێ کردنی سەمی میران، له وئ دەستی کرد به گریان خۆی به زهویدا کیشا و ورکی گرت ئەویش له گەل خۆی بەرئ، مسافیرهکان چەند کەسیکیان زیارەتکەری عارەب بوون، هەموویان سوار ببوون. شۆفیر نامادە له پشت سوکان، ماتۆری ماشین کاری دەکرد و جام و شوشەکانی دەلەرینهوه؛ له و کات و ساتە تەنگەدا بوو که سەمی میران له سەر پێشنیازی یەکی له ھاوړپیان، واتە مەشەدی نەورۆز عەلی رەحمەتی، کتوو پڕ بپاریی دا منداڵە کەمی له گەل خۆیدا ببات؛ ئاسکه که ناخافل به سەر ئەم فکەرەدا کەوتبوو نەیدەزانی چی بکا. دەستی تیکەل دەهات و کەوتیبوو دله کوته. ئەم چەند رۆژە دووربوونە زۆر بۆ دشوار بوو. زەر دەخەندەمی له سەر لیۆ و چاوی ئەشکی تیزابوو، ناچار دل پڕ له حەسرەت و پەڕیشانی رازی بوو به سەفەری جگەرگۆشە و خۆشەویستە کەمی، سنی رۆژ دواي سەفەری ئەوان، ئاش و دۆکلیوی نەزری وەسەر ئاگر نا و هەر جیرانەمی کاسە یەکی بۆ بردن، له پاش مانگیک دووری له میژد و منداڵ و مائی بپیاو، بۆ ژنیکی بەختەوهر وەکوو سالیکی تەواو بوو، هەرچەندە له و ماوەدا دوو تەلگراف له مەشەد و تارانەوه گەیشت به دەستی و تەلەفونیک له هەمەدانەوه له گەل میرزا نەبی، مەشەدی گەوره و چکۆله ساخ و سلامەت هاتنەوه نیۆ باوەشی به تینی بنەماله، خەلکی کرماشانی خۆین گەرن و میوانگر، که دایمە حەز به شادی و دلخۆشی دەکن، دەموو عەسریکی تاوو بان خۆش که شینیا بەرامەمی هەلاله و به رەزای بیستوونی مانگی گولان و بانەمەری به سەرشاردا دەپڕژاند، دە پازدە کەس له خاوهن نانەواخانەکان و یەک دوو ئاشەوان. ئەوانه دۆست و ھاوکاری نزیکی سەمی میران بوون به سواری دوو ترومبیلی سەر ئاوالای فۆرد، دەست به دەف و نایه هەتاکوو نزیک بیستوون چوونه پێشوازی زیارەت کەران، به خۆشی خۆشی و چەپلە لیدان گەرانهوه بۆ

باوهشى شار، پىلا و جلوبەرگ و كلاو لهگهل لهيستوك و بووكهشوشهسى جؤراوجؤر بؤ
 مندالان. قهوارهيەك پارچەى مەخمەرى شىنى كال بؤ ئاسكە، پالتويەكى چەرمى خۇراسانى بؤ
 خۇى، تۇپىك پارچەى بەرەك، چەند مەترىكى مىرزا نەبى ھەلىگرت. زەغفەران بؤ ئازەرنۇش،
 زىرە و عەنئاب و فىنككەرەو، تەسبىخ و ھەلوا و سابوونى قوم بؤ دەروجىران و خزمان، ئەم
 ديارى و سەوقاتەى لهگهل خۇى ھىنابوو. ھەركەسە و شتىكى بەرەكوت و خۇشحال بوون،
 ئىتر ئەوانەى باسما كىرد ھەر ھەموويان باش و له جىي خۇياندا بوون، بەلام سەرەراى ئەم
 گشتە راسپاردەيه خاكى پىرۇزى سەر گلگوى ھەزرتەى له بىر چوبوو، بىگومان ئەگەر
 ئاسكەش بەم گشتە ئاواتەو لهگهلى چوبوبايە لەبەر دلەكوتەى خۇشحالى ھەر وەك ئەوى
 دەكرد، بۇيە ئەويش له بىرى چۆو كه لهگهل خۇى نەبىردبوو، بەلام ئەوئەندە ھىوادار بوو كه
 ئەويش رۇژىك بە مەرازى دللى خۇى دەگا. خەلك بە ھۆى ئەوئە بئەمالەيەكى سەيدە و عەولادى
 پەيامبەرە، له پىشدا چۆونە بەخىز ھىنانەوئەى سەىمىران، يەكدوو كەس، له ھاوسەفەرەكانى
 سەىمىران، زۇر بۇيان گرنگ نەبوو ناو و ناوبانگ دەربەكەن، يان ئەوئەى له دەستىيان نەدەھات
 ميواندارى بەكەن. ئەو رۇژەى سەىمىران دەروجىرانى له دەورى خۇى كۆ كىردبوو،
 ھەردووكان چوون و تاكوو كۇتايى ميواندارىيەكە لەوى مانەو، خزم و ئەقرەبا باشيان
 ئاگادار كىردبوو يەكجى له مالى مەشەدى مىران كۆ بوونەتەو، بىن بؤ لايان! مەبەستىيان لەم
 كارە ئەوئە بوو كه بەشى خۇيان ھەرچەندىك بوو له ئاخىردا خەرچەكە بؤ خانەخوئى قەرەبوو
 بەكەنەو، بەلام سەىمىران پىاويك نەبوو شتىوا قەبوول بەكات و نەى ھىشت ھەر ناويشى بىنن.
 له سەفەرى ئەمجارەيدا ديارى و سەوقاتى دىكەشى ھىنابوو، ئەمانەش شتى تازە و
 بىرەوئەرى نوئى ئەو بوون، بىرەوئەرىيەك كه دەبوو تاكوو كۇتايى عومرى له بىرى نەچىتەو،
 سەيد له سەفەرى ئەمجارەى زۇر رازى بوو، ھەرچەندە لەو سەفەرەدا، بارام تووشى زەھمەت
 و ماندووبوونى كىردبوو، بىيانووى گرتبوو، بەلام پىي خۇش بوو، كورەكەى بؤ چەند رۇژىك له
 مال دوور كەوتتەوئە و لهگهل بابىدا چۆتە سەفەر و زيارەت. لەو ماوئەشدا ھاورپىيانى بابى
 وەرەزى خۇيان بەم كورە دەركىردبوو، جارو بارە گۇرانى بؤ دەگوتن و نەيدەھىشت
 مسافىرەكان سەرخەويك بشكىنن، ئەو بەردانەى دەژمارد كه ھەر پىنج كىلومەتر و بەردىكان
 له قەراخى جادەكە دانابوو، تاكوو شوئىنى مەبەست سىسەت و سى و شەش دانە بەرد بوو.
 وەختى ماشىن له كار دەكەوت، ئەوان ناچار دەبوون بؤ ماوئەيك بە پىيان برؤن. دەيان كىردە

كۆل و قەلاندۆش. يارى و قەسەى خۆشى مندالى له مالى حاجى له تىفى تارانى، كه مشتىكى پلاو كردبووه گىرفانى واى زانىبوو ميوژ و كشميشه، زور شتى تریش، ئەم دىتن و گەشت و سەيرانه هەمووى ببوو بە وێردى سەر زمانى سەىمىران، له نىو ئەم بېرەوهرىه خۆشانەدا باسى ئەم ژنە مەند و ماقولەى زۆر بەتام و خوێ دەگىراوه كه له بازاى پىنەچىپىهكانى مەشەد زگى بە كۆرەكەى سووتابوو! خەتاكەى خۆشى نەدەشاردەوه، هاوړىكانى چووبوونە حەرەم و خەرىكى زيارەت و دۆعا و پارانەوهى خۆيانبوون، ئەویش دەيهوئى بچى بۆلای ئەوان، بارام كه ببوو هۆى دواكهوتنى بابى، له نىو بازار گۆرۆ دەگرئ و لاقى له عەرزى دەژەنى و حەز ناكا بچى بۆ حەرەم و خەرىكى زيارەت و ماچكردى گۆرى ئىمام بىت، سەىمىران كه بۆى ژىر نابىتەوه، واتە تاقەتى نابى بىدوینى بە هىمنى لهگەلى وهجوولئى، بەم پەلپ و بىبانووه خوینى دەكولئى و چاوى لئى سوور دەكاتەوه، زللهيهكى دەبناگوئى دەسرهوینى، شوینى پىنچ قامكەكەى لەسەر روومهتى بەجى دەمینى، تومەز لەو كاتەدا دوو ژن لە مێژە ئاگایان لە گریان و شەرى ئەم باب و كۆرە بووه، هەستى دایكانەیان جوولاووه و خۆيان بۆ راگىر نەبووه، زگىيان بەم مندالە نامۆيه سووتاووه، هەلىنگ دەدنى، وەك ئەوهى مندالى خۆيان بى له دەستى دەستىن. يەكئى لەو ژنانە بەرزەبالا، وىچوو رىكوپىك، بەلار و لەنجه و چارشىوى سەرىدا، بە بىنى خۆش و جل و بەرگى خاويندا ئاشكرائى دەكرد خانمىكى مەند و ژىره، پەچەى له رووى لادا و بەندى دلئى سەىمىرانى بادا، روخسارى له چەشنى مانگ له ژىر هەورى چارشىوهوه دەرخت، بە لىوى شەكەرچىنى كه تىكەل بە چاى تال دەبى هاتە پەيفىن:

- بۆ لەم مندالە ئەدهى مەگەر تۆ بابى ئەو نى؟ ئاخۆم دایكى ئەو مندالەت لەگەل خۆت هىناوه؟ وەرە بۆلای من دەردت لە دایه! يانى تۆ نازانى ئەم بەستەزمانە چەندە بىرى دایكى دەكا؟!

ئىتر خانمە جوانە وەكوو دایكىكى بە ئەزموون و دل سۆز و دلۆقان دەستى بە سەرىدا هىنا، بە قەسە و گەتى شىرىن و رگ و گریانى له بىر بردبووه، بەراستى ئەمە بەهرهيهكى خوداى گەورهيه هەر وەكوو بىنى گولان له هەر لایهكەوه بى دلبر و سەرنج راکىشه، سەيد مىران تىگەيشتبوو بەرامبەر بە عەولادەكەى هەلەى كردووه، له قوولایى دلەوه قەسەكانى ئەم خاتوونە كارى تى كردبوو، بە جۆرىك كه دەستى بە مالى خۆيهوه ناو بەبەر چاوى ئەم دوو ژنەوه بردى له دووكانىك چەند لىستووكى (كەرەستەى يارىى مندالان)ى بۆ كرى، يەكئى لەو

بووکۆکانه که له شیرینی قورمیشی بوو له بهر دهمی خۆی دان و گهنمی ههڵدهگرتهوه، له دواى گهراڤهوهى که ئەم ڕووداوهى بۆ خیزانى دهگنرپایهوه، ههستى دایکانهى ئاسکه جوللا و گوتى:

- ياخو کورى نهرى! ههر دایکه دلى بۆ جگه رگۆشهى ژان دهکا! خۆ ئەگەر من لهو

سهعاته دا لهوى دهبووم ناو دهميم ماچ دهکرد!

که ربه لایى ههباس، پیره مێردى کۆر و وردبين هاوسامالى ئەوان بوو، ئەویش لهوى دانیشتبوو ژیر و وریا له بهر خۆیهوه گوتى:

- خه مى بۆ مه خۆ که کهم، خۆی له باتى تو ماچى کردووه!

ئاسکه که تازه زانیبووى قسه کهى به قازانجى میران تهواو بووه، به له بزىكى هیدی و ژنانه که پرپوو له تانه و ته شه ر گوتى:

- به راستى وات کرد مه شه دى؟

سهى میران به بى ئەوهى به خۆى بزانی زهرده کهوته سهردهم و لىوى و له وهلامدا گوتى:

- زۆرم ههز دهکرد چاکهى بدهمهوه، بهلام جى نه بوو، بۆ جارىکى تر له ههسارى ههرهه چاو م پى کهوتهوه، دانی هه دا به کۆترهکان، نیشان نه روژ عه لى م دا، غه رىقى رهحههه بى، گوتم: ئەوهتا، تاي خۆت دهسته کهوت، به شه ویک چل سال جوان ده بیهوه، خوا بیههخشى، دهتگوت ئاو له دلى ده پرژىنى، ته نانهه بۆ چهند چرکه یه که قسه مان له گه ل کرد؛ لى پرسیم حالى بارام چۆنه، ئەوم له گه ل نه بوو. ئەو خانمه ی شان به شانى ده رۆشیت، دهگوت دایکيهه تى، به ده م و ڤاویژياندا مه لوم بوو خه لکى تارانن، ئەو رۆژه ئەوان له زیارههه بیهونهوه، خه ریک بوون ده چوون بۆ سه ر قه برى خواجه ره بیهه شوینىکى زیارهه تى و سه یرانگایه کى سازگاره ئیمهش به دل پیمان خۆش بوو له گه لیان بچین، بهلام باراممان له گه ل نه بوو. ئەمهش به جى خۆى هاو ڤى گه ل هه ریه که و به لایه کدا رۆشیتبوون، هه والیان له ئیمه نه بوو.

ئاسکه به بى ئەوهى له قسه کانى سهى میران دل مه نه د بى، یان ئیره یى پى بر دى، به خۆش حالیه وه هه لیدایه:

- باشه دى، «هه ز م ده کرد چم به قسه مه نه بوو!» ئەمجار ده زانم پیاوان بۆچى ده چن بۆ هه شهه، لیره ئاشکرا ده بى، یه که م جار نه گه یشت به هه قده رۆژ، بهلام ئەمجار له مانگ تیهه رى، ته نانهه وهختى به خۆت ده زانى چت له گه ر فاندنا نه ماوه، یان ئەشى حاجى مهحمود ناغا وه بیرت بیه تیه وه ته لگرافیک بۆ مالى بنیرى! له خۆرا نییه من له گه ل خۆت نابهى، ژنه تیه وه

ھېچ ۋېپوچەي تارانى، خوا دەزانى لە چ بى خاۋەنېكەۋە بوۋە، ئاشقى سەرو سىمىلى تۇ بوۋە!
بەراستى شوورەيىيە بۇ ئىۋە بەم پىرىيە.

سەمىران قاقايەكى بۇ كىشا و زانى بەم قسانە خەرىكە دلى كرمى دەبى، بۇ ئەۋەي
نىگەرانى بېرەۋىنئىتەۋە گوتى:

- شوخىم لەگەل كردى زەعيفە! ويستم بزانم ئەتۇ چى دەلىلى. خۇ تۇ دەبى چاكتىر لە ھەموو
كەس ئەمن بناسى، ۋەك دەستى راست و چەپى خۇت، كاتىك دەمم پىر بوو لە ددان، تووكى
سەرم ۋەك پەرى رەشەدال بىرقەى دەھات خەرىكى ئەم بەزم و كەيفە نەبووم، ئىستاش
دەزانم جگە لە تۇ كەس بە پىاوم نازانى! خۇت باش دەزانى كەچەل پىاوى ھەمەدان نىيە! راستە
ئەۋ خانىمىكى شوخ و نازدار بوو قسەخۇش و لە ھەموو شت گىرنگىر زۇر دلۇقان بوو؛ بەلام
تۇش بەھەلەدا نەچى، كەسى بە پىاۋ نەدەزانى. لە نىۋ پىاۋاندا ۋەكوو پىاۋ ۋابوو، ژنە تارانى
زۇر ژىر و وريان، ئەم سەفەرەنەش بەجىيى خۇى لە چەند جىيەكى دىكەش لەگەل ژنى تارانى
ھەلسۋكەۋتم كر دوۋە، شتىۋام لى دىتوون، بۇ ھەر كەسىكى ۋەگىزىم ۋاقى ۋر دەمىنئى ئەۋان لە
چاۋ ئافەرەتى بەسەردا دراۋى لاي خۇمان زۇر لە پىنشتىرن، نە روو دەگىرن و نە چارشىۋىيان
گەرەكە، بەلام كى ھەيە پىيان بللى پىشتى چاۋت برۋىيە!

كەربەلايى ھەباس ژىرانە سەرىكى بۇ لەقاند:

- ئم، ئم! ئاسكەخانم من زۇرم دنيا ديۋە؛ سارد و گەرمى پۇژگارم چەشتوۋە و زۇر
دەرگام بە قوون كر دۇتەۋە! ۋەك دەللىن رىۋى گەرىدە لە شىزى نووستوۋ باشترە؛ دەبى نانىك
بخۇى نانىك لە رىيى خوادا بەدى توۋشت بوۋە بە توۋشى پىاۋىكى ئاۋا كەيخاۋا و خانەدانەۋە،
ئەم دنيايە پرىيە لە مروقى باش، بەلام مېردى چاك كەمتر دەستدەكەۋى، خدەي باش و
ۋىژدانى ئىنسانى، قورس و سەنگىنى ۋەك لەم مېردەي تۇدا بىنيوۋمە لە كەمتر كەسىكدا ھەيە؛
ھەلبەت نابى لىزەدا ئەم راستىيەش بشارىنەۋە مانگەشەۋ بە ئاسمانى سامالەۋە جوانە، ۋەختى
سەمىيران كەى خاتوۋىيەكى ۋەكوو ئاسكەخانمى ھەبىت، ئىتر ئەۋا مەلۇومە ناۋ و ناۋبانگى
شار و دى دادەپۇشى؛ ھەمىشە ئەمەم بە نازپەرى خىزانم وتوۋە، كە ئاسكە خانم بە ھەر
بابەتىكەۋە بىژى، لەم شارەدا تاى نىيە! فرىشتە و پەرىيە خوا بەتايىبەت بە كاكە مىرانى داۋە،
بەخۋاى بابم، كاكە مىران، تۇ دەبى ئەم خانمە بە گەۋھەر ھەلكىشى ئەشى كۆتەلى لە ئالتوون

دابریژی، تاکوو به پۆح زیندووی نابن ناوی هیچ ئافرهتیکت به زاردا بی، جا با جسنی له حۆری و پهریش بی.

ئهمجار پیره میرد کهوته لاگری و بهره قانی له ئافرهت گهلی دهقه ری کرماشان، بۆ رته کردنه وهی قسه که ی پیشووی سهی میران، باسی ئهم کچه کورده ی گنپراهه وه که وهختی خۆی له شه په کانی شوپشی مه شروته دا بۆ تۆله کردنه وهی خوینی براهی له زۆروژانی لاسار، چهکی کردبووه شانی و ژیانی له دوژمنان کردبووه قوززه لقورت و کونه مشکی له کردبوونه قه یسه ری.

که ره بلایی هه باس و ژنه که ی، نازپه ری، هه ره له کۆنه وه له وه گه په که دا بوون کۆنه جیران بوون، بنه ماله ی سه راوی به چاویکی خانه دان و گه رم و گوپ سه یری ئه و ژن و میرده یان ده کرد وه کوو شه خس و ابوون به لایانه وه، مام هه باس قه دیم خه لکی فه ریده نی ئیسفه هان بوو، له جه نجالیه که ی شوپشی مه شروته دا به نیازی زیاره تی که ره بلا، سه فه ری عیراق ده کات و له گه رانه وه دا، ده گاته کرماشان و پوول و پارهی له ته واو ده بی و ئیتر هه ره له م شاره ده مینیته وه، ژنیکی ده خوازی، ئیستاش خیزانی جل و به رگی کوردی کرماشان ده به رد ده کات و سه رو شه ده ی هه ره وهک خۆی ماوه، هه ره به زمانی دایکی ئه دوو و وشه یه کی فارسی نازانی، مندالی له و ژنه نه بووه، به ره له وهی چاوه به سته فه له ک چاوی به سته و دنیا ی پوونی له بکاته ئه نگوسته چاوه، ماوه یه که له سه ر دووکانی سه ی میران کاری کردبوو، له کاتی خۆیدا و له هه ره تی گه نجیدا چه ند سالیک نانه واخانه ی هه بووه و شاتری کردبوو، به لام ئیستا، ئیستا که کویره و گرده نشینه گوزهرانی له ریگه ی زه کات و سه رفتره و سه ده قه وه دابین ده کری، سه ی میران که پیاویکی خیرومه ند بوو ده ستگری هه ژار و لیه قه وماوانی ده کرد، بیجگه له زه کات و سه رفتره، سالی په نجا مه نی نان و دوو ته لیس خه لووزی نانه واخانه که ته نیا تایبه ت به ته ندووور بوو به کاری ژیر کورسی ده هات، بۆی ده نارده مالی، کری مالیشی له وه ره نه ده گرت و له زۆر بابه تی دیکه شه وه یارمه تی ده کرد و ئاوپی له ئه داوه. دایمه ده یگوت ئه م پیاوه نابینایه خیر و به ره که تی ئه م ماله یه، پیاویکی به وه ج و جی ریز بوو، هه شتا سال به هیاو و یژدانه وه ژیا بوو، تالی و سویری زۆری چه شتبوو و به شی خۆی پوژگاری قونه که و کردبوو، زۆری ده زانی ئه زمونیکه فره ی وه سه ره یه که نابوو. به لام مه خابن، ئه مرو زه مانه ده سته پیریکی ئاوا کویری شه ته ک دابوو، دیاربوو ئه م مروقه چاوی نه بوو، ئه ماما جوانتر له

چاوساخه‌کان ژیان و ده‌وروبه‌ری خۆی ده‌بینی؛ وه‌ک چۆن له ئا‌خاوتنا هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ بوو، له قه‌زاوه‌ت و نیو‌بژیوانیش‌دا ورد‌بین و ئارام ده‌جوولایه‌وه، دنیای به‌گۆره‌پانی شه‌ر ده‌بینی و مرو‌فیشی به‌لایه‌نگری خیر و چاکه‌، که‌س نه‌بوو ب‌لێ پیاویکی نابارو زمان‌شه‌ره‌ له پاش‌مله‌ باسی که‌سی نه‌ده‌کرد و ئه‌م ره‌فتاره‌ی به‌خوویه‌کی ده‌زیو داده‌نا، ئه‌م ئاکار و گوفتارانه‌ی له‌سه‌ر سه‌ی‌میران یه‌کجار کاریگه‌ر بوو. ته‌نیا کۆری گه‌وره‌ی له‌ژنیکی دیکه‌ی بوو، مالی جودای هه‌بوو، له‌گه‌ل بابی نه‌ما‌بوو، به‌هۆی لاساری و سه‌ربزیوی بییه‌ری کردبوو، سه‌ره‌پای کو‌تیه‌که‌ی، ئه‌وه‌نده وه‌ستایانه هه‌ناری ده‌شکاند و ده‌یخوارد، ده‌نکی نه‌ده‌خسته سه‌ر عه‌رزى ده‌یگوت ده‌نکه ده‌نکه‌ی ئه‌م هه‌ناره میوه‌ی به‌هه‌شته. له‌خاکه‌وه هاتوه و بۆ خاکیش ده‌گه‌پته‌وه، سه‌ی‌میران به‌پێزه‌وه سه‌یری ده‌کرد و زۆریشی بۆ به‌حورمه‌ت بوو، هه‌روه‌ختی ده‌هاته‌وه بۆ مالی و بی‌کار ده‌بوو ده‌چوو له‌لای داده‌نیشت، باسی مه‌سه‌له‌ی رۆژ و سه‌ربه‌رده و راپردوی خۆیان ده‌کرد؛ له‌دوای مردنیشی که‌چه‌ند سالی‌ک دواتر رووی‌دا، به‌خیر و چاکه‌ ناوی ده‌هینا، زۆرجار نوکته و قسه‌خۆشه‌کانی ئه‌م پیره‌مێرده‌ی ده‌گنێ‌پایه‌وه.

به شی سیتهم

سهی میران سهراوی له ژیر سۆلهی کارهباي دارتيلهکانی شهقامدا ئارام و هیور له مالی میرزا نهبی هاورییهوه، بهرهو کوختهو کهویلهکهی خوی ههنگاوی دهناز هه ره لهوی بهریانگی کردبووهز هه رهک دایمه بوی ببوه عادهت دهستهکانی له پشت خویهوه ههلیکابوو، سهری داخستبوو، بهدم فکر و ورده خهیا لهوه سهری نابووهر دهبوو پیلان و بهرنامهی تازهی کارساز بیتز له نیوان نانهوایان و سنف و ئاشهوانان، شارهداری تازهی شار به ناحزی لهگهل میرزا نهبی جوولابوووه و له دیوهکهی خوی دهری کردبوو، ئاژاوهی خستبووه نیو نانهواخانهکانهوه. کابرایهکی ناراست و خاپینۆک بوو. هه ره ئه و رۆژه سهریان به یهکهوه نابوو له نیو کهینوبهینی خویاندا گفتی پیدابوو، ئهگه نانهواخانهکهی له ژیر چاوهدیری شارهداریدا بیت، ئهوا وهک کهسیکی باوهی پیکراو و جیی متمانه و دهست رۆیشتوو، دهیتووانی بۆ ههموو لایهک زۆریه ی گرفت و کیشهکان چارهسهر بکات و گری کویرهکان بکاتهوه. هه ره وهکوو میرزا نهییش باوهری وابوو، ههچ گومانی لهم گفت و بهلینه نهبوو، یهکهه ههنگاوێک که شارهوانی ههلی دههینایهوه ئهوهبوو، دهیتوانی پیش بهم باراشانه بگری وا کوردهکان له گوندهکانهوه دهیان هینا بۆ ئاشهکانی شاری. هه رهچهنده لهم ساله بیئاو و بیبارانهدا، ئهه فکره به زیانی ئاشهوانان تهواو دهبوو، سوود و قازانجی زۆری بۆ نانهواخانهکان دهبوو. کری بار خیرا دادهبهزی، ئاشهوانهکان به مزهی کهمیش قایل دهن. ئهگه شارهداری ویستبای گرفت بۆ ئاشهوانان ساز بکات، دهیتوانی چل و ههشت کاتژمیر له ئاشیک، ههریهک له هاوکاران که رازی دهبوون، زیادی دهکرد، بهمجۆره خهلهکه که تاقی بکاتهوه، بزانی ئهوهی ئهوان دهیلین بهراستی ههروایه، زهرهه و قازانجیان وهکوو یهکه؟ ئیتر داواکاریش دهستی لهسهه دهست دانهدهنا، زۆر هاسانه تاکوو ئهوجییهی روون و ئاشکرایه دوو سی سالی دوایی نیشان ددها، ئاشهوانهکان لهمجۆره کارانهدا وریاتر لهوان بوون، شارهوانی بهلینی بهو دابوو پشتی بگری، بهلام ئاخۆم ئهه گفت و پهیمانه ههتا سهه بوو؟ ئهوه مهسهله و بابتهیک بوو ئهشیا داهاتوو کارکردن ئهه وهلامه بداتهوه.

ئىتر ھەرچۆنىكى لىكبدەنەو، سەىمىران دل خۆش بو، ئەو چاوپىكەوتنە و ئاشنابوونە لەگەل شارەدار و ھەرەشە و گورەشەيە ھەنگاويك بوو بەرەو ئاسۋى سەرکەوتن، وەختى بە سەوزە مەيداندا تىدەپەرى، وەك ئەوئەى لە دلەو ھەستى بە ھەناسەيەك كوردبى يان ئىلھامىك بە دلېدا ھاتبى و بەرامەى «ئەو»ى ھەلمژىبى سەرى بەرز كوردەو و دە ھەنگاۋ لە پىش خۆيەو ھوما سەرنجى راکىشا. چارشىو ھەسپىيەكەى جارانى بە سەر خۇيدا دابوو، رەوت و رۆينى، پاو و پوز و گورەويى تا سەر ئەژنۆى شتىك نەبوو چاوى ئەم پياو ھە تۆر نەگرى. ھەنيەى مانگەشەو و تەوارى چاوى لە نيو ھىلانەى چارشىويدا پەنايان گرتبوو. بەتالۆكە ھەنگاوى دەنا، وەك ئەوئەى مندالى بەرمەكانەى لە ژورىدا بەجى ھىشتىبى، ھەر ئەو بوو، بە بەرگ و پۇشاكىدا، بە لارو لەنجەيدا، دەكر بىجگە لەو كىبى؟ سەىمىران زوو ناسىيەو، بە رەوتى كۆتر و كەويدا دەيزانى خويەتى، بە سەرسورمانەو ئەم فەكە كەوتە سەر مېشكى، بەم شەو لە كۆيو دىت و بۆ كۆى دەجى، سەدان ھەنگەژالەى بزوز وروژانە سەر شانەى مېشكى! ئەو رۆژەى وەك خۆى كە مندالەكەى بە باوئەشەو بوو، ھاتبوو دوكان، تاكو ئەم ھەلە ھەفتەيەكى بەسەردا تىدەپەرى، لە ماوئەى ئەم دووربوونەدا زۆرى بىر لە تەنيايى و كاتوسات و چارەنوسى كوردبوو. ئەمە بۆ حاشالىكرن نابى، ژنىكى ئاوا كەم تەمەن و پەرىشيو، ھەر لە يەكەم جارى ئاشنابوونىدا چەكەرەى ھەستىكى لە دلې ئەودا سەوز كوردبوو، ھەرچەندە بۆ بىننى دووبارەى ھەولى لەدو نەدابوو، خەيال و فەكرى ئەو، ئەندىشە و مەراقى ئەو، لەم چەند رۆژەى كە بەسەرىدا تىپەرىبوو بۆ چركەيەكيش گۆمى خەيالى مەند رانەگرتبوو، سەيرىش نىيە ئەگەر ئەم و ئەو قامكى بۆ درىژ نەكەن و نەبىژن، ئەمە بوو پياو ھە ئىمان و دىن دارەكە، ئەم گىشتە نوىژ و رۆژو و زىكر و دۇعايە بۆ ئەمەبوو؟ ئاخۆم تەواوى ئەو مناجات و وىرد و گازانە نەيانتوانى ھەواى نەفسانى ئەو رابگرن و دەمى لاخۆرى قەمتەر بكنە؟ ئەگەر پىوئەرى قەزاوت و داوئەرى، ھەر وەكوو شەرع و دابونەرىت ھەردووكيان پابەندى ئەون، لە كرادارەو سەرچاوە بگرى، نەوەك لە فەكرىكى روت، وەلامەكەى ئەمەيە بۆچى توانىبووىان و باشىش توانىبووىان، بەلام لە بىرمان ناچىتەو ھە خەيال خۆى بەشىكە لە زىندەخەو، نمونەگەلى فرەمان لەبەردەستايە كە تەنانەت رەسوولانى خوداش لە ئەم رەوداوانە كە تەموو مژى خەيال بەسەرى ھىتاون نەى ھىشتوو ھەورەپەرىز بن. سەىمىران سەراوى شوئىكى ديارى و تايبەتى ھەيە، لە رۆژى ھەق و ھەساوئىشدا نامەى ھەمەل و كرادارمان دەخوئىنەو، نەك نامەى فەكر و خەيالمان، فەكر و خەيال گوناح و تاوان نىيە، مەگەر ئەوئەى پى لە بەرەى خۆت زياتر رابكىشى،

ئەو لەوانە غەور بخاتە سەر ئاویتەى ویزدان و ئاوز و دین، بیوژنیک بەم ھەموو جوانی و شوخ و پەقتارەو، ئەو ھەندە شیوہ پەری و بەم پەوت و لارەو، ئەم قینووس و کرى و ھەستایە بە ھیچ زمانى لە تارىف نایە، سەیر نییە بینەرى ژیر پەرىشان نەکات و فکر و ئەندیشەى بە بالای خەيالدا ھەلنەزى! زۆر کەس باوھریان وایە، بە ھوى ئەو ھى سەیدەکان بە پەچەلەک عەولادى پیغەمبەرن کە لە راستیدا دەچنەو ھە سەر ئەم ھەزەتە و بە شوین ئەودا دەپۆن. بۆ ئەو ھى جینشینیان لەم دنیا بەدا بىنى و تۆرمەیان زۆر بىت و پەسەنیاں کوپر نەبیتەو، فرەتر بەرامبەر بە ژنان سۆز و مەیلیان ھەيە، لەمەر باشى و خەراپى ئەم باوھرەو دەکرى ھەر ئەو ھەندە بیژین ئەگەر کو ئىسلام لەسەر ئەم پەوتە نەچووبا و ئەم مەبەستەى بۆ گرىگ نەبوايە، کەس بۆى نەبوو بەم ئایینە خاوەنى چەند ژن بىت، پیاویکى موسلمان ھەرکاتى مەیلی لى بوو دەسەلاتى ھەبوو دەتوانى مال و ھەرەمى خۆى تا ئەو جینەى بۆى دەلوو و ریگەى دەبىت پر بکا لە ژنان بە ھەلالى، چ مارەکراو بى چ سیغە بى! بەلام بىجگە لەم شتانە کە باسماں کرد، فکر و بىرى سەىمىران لە ماو ھى ئەم چەند شەو و پۆژەدا کە تىپەر بوون، بە دەورى پووگەيەکی تردا سوورابوو، ھەر وەک فکر و خەيالیکى شیواو یان پەنجى ویزدان کە دايمە لە ھەژاندن ناکەو:

ئەم ژنە بۆ ھاتە لای تو لەم شوینە بەرچاوەدا بۆ سفردى دلى بۆ تو ھەلرشت، مەبەستى لەم کارەى چىبوو؟ ئاخۆم بە زمانى بى زمانى داواى دەستبار و یارمەتى لىنە کردى؟ دوور نییە گىرۆدەى پەنج و کىشەيەک بى کە ناتوانى پوو بەروو بە زمان بەیانى بکا!

وختى بىرى لەم بابەتە دەکردەو، دەگەر ایهو ھۆسەر ئەم ھەست و سۆزەى کە بە درىژایى تەمەنى لەگەلى گەرە ببوو، خۆى دوور دەگرت لە فکر و خەيالەتى خۆپەرستانە، کە ئەمەش تەنیا ژاوە ژاوى پۆحە و ھىچى تر، سەرکۆنەى خۆى دەکرد؛ بۆچى بۆتە دەستخەروى خەيالى پەر پووچ و بى ھوودە، لەباتى ئەو ھى بە چاوى خوشک و برايەک لەم ژنە جوان و جىل و ھەناسە ساردە بروانى، تاسەى بە خاوەن بوون و رامکردنى ئەوى بە مپشکدا دەھات، ئەم فکرە عەزابى دەدا، بۆچى نەیتوانیبوو، کەوتوویەک ھەلگریتەو، یارمەتى لى قەوماویک بکا، ھەنگاویک ھەلگریک کە خواى لى پارزى بىت، وەک ئەو ھى تاوانیکى گورەى کردبى ھەستى بە شەرمەزارى دەکرد و پەشیمان بوو لەو نەجوولانەى؛ ریگە چارەيەیکى وای نەدۆزىبوو بە ویزدانیکى ئاسوودەو ھەنگاوى بۆ باویژى و نەھیلنى قەلایەک ھەرەس بىنى، بەلام ئىستا لە بەختى ئەو، ھەتاو لە ژیر ھەورى رەش ھاتۆتە دەرى و ئەو ھى لى دەگەر ھاتۆتە بەردەستى، فکرىک ھاتە سەر مپشکى:

- به بی ئەوەی پیمبزانى و شك بكا من وەدووى كەوتووم، دوور و نزىك لەگەلى دەپۆم، مالهەكەى دەستنىشان دەكەم و ئەمشەو يان ھەر نەبى بەيانى يەكئى لە ژنەكانى جىرانمان، يان چ لەو باشتر ئاسكەى خىزانم دەننرم بۆلای، ئەو باشتر دەتوانى ببوونى. ئىتر ئەگەر بەراستى شىاوى يارمەتى بوو يان گرى كۆپرەيەك لە گۆرندا ھەيە ئەمجار بۆ كۆرندەوئى دەست بەكار دەبم، ئەمە بە تەنيا كارى من نبیە، ئەشى ئاسكە وەخۆ بكەوئى، راوى كەو بە كەو دەكرئى.

ئەو كە ئەم فكر و خەيالە وروژابوو ھەرميشكى لە پىستى خۇيدا جىبى نەدەبوو، بە دىتنى ئەم ژنە كەوتبوو ھەر دەور، وردە وردە پەوتى خۇى ھيور كۆرەو، بۆ ئەوئى بتوانى ونى نەكا، شەقامەكە زۆر قەرەبالغ نەبوو، لى بزر بىت و نەى ببىتەو ھەندەش چۆل نەبوو كەسىك شكى تىبكا، نەخشە و پلانكى باشى بۆ داپشتبوو، بەلام بە پىچەوانەى ئەمانە، ھەرەراى ھول و تەقلاى زۆر، بۆ ئەوئى ژنە نەى ببىن، بلى مامزىكى ئاوا سرک و سل و وريا، ھەستى بە شىرىكى برسى نەكردى كە ماوئەكە بۆسەى بۆ ناوئەو؛ لەپر خۇى بە كۆلانكىدا كۆر، ئاخۆ گەرەكى نەبوو خۇى لى وەشارى؟

وختى گەيشتە نىرینەى كۆلانەكە، دوودلى بەرۆكى گرت، ديسان وەدووى بكەوئى، يان لى بگەرئى، با بروات بە دووى ژيان و كارى خۇيدا، ئەم ژنە چۆن بزانی ئەو چى لە دلدايە و بۆچى كەوتوتە شوئى، ئايا نبیەتى چاكەى ھەيە؟ بەراستى نەیدەزانى ئەم چۆن بىر دەكاتەو ھەندەش و فكرى ئەم بەلای ئەو ھەو بەرپىوار بوو، زۆرىش ھەو نەبوو ئەگەر لى بگەرئەو ھەندەش و خۇى لى ھەلبىكا تەننەت چەند جىنوىكىشى ئاراستە بكات:

«خوئى دانا زىبى بەم تەمەنەو ھەندەش تە شوئى ئافرەتىك؟ بۆ مەگەر ژن بەشەر نبیە بە تەنيا ببتە شار و بازار و لە مال ببتە دەرى؟ ھەمەرت نەمىنى چ پىاوىكى، خۆت نامووست نبیە؟ بەم ڤدینە بۆزەتەو تەرىق نابىتەو، وەدووى من دەكەوئى؟!»

ئىتر لىرەدا كار دەكەوئە رام كۆرندى ئاسكىكى سرکوسل، لەبزی شىرىن و داوى راوى گەرەك بوو، كارى خىر ماندووبوون و ھەزىەتى زۆرى دەوئى و پاشگەز بوونەو ھەشى تاوانە. بەلام ھەمىران بۆ ماوئە چەند چركەيەك، لە شوئى خۇى ھەبەسابوو، نەیدەزانى چى بكا، ئەوئى دەشىزانى لە بىرى چووبوو، ئەو كە زمانىكى تەر و پاراوى ھەبوو لە ئامۆزگارى و ھيور كۆرندەو، ھەمەرت و فرەزان بوو، كەچى ئىستا لە گىژاوىكدا گىرى كۆرندوو، پەلى دەكوتا بۆ خۆرگارى كۆرند و گەيشتن بە كەنارى رزگارى. وەك دەلئىن لەم چوون و نەچوونە ھەرى

سوورمابوو. وهختی وهخو هاته وه و له ناخرین پلیکانی په یژهی ترس و توقین وهسهر کهوت، که شان بهشانی ئەم پەری نازە له کولانی تەنگ و تاریکدا خەریکی قسە کردنە. ئەمە یەکهەم جار بوو، کهوا غیبهتی وهبەر خۆی نابوو سنگ بەریتە پیشی و سەری قسە ی دامەزرینی و لەم کارە ی خۆی چیژ وەر بگری، بەلام ئەم خانمە، گۆیا هەر ئەو پەری کردار و خاتونە نەرم و نییانهی بەرابری نییە کهوا ئەو دیتبووی، یەکهەم رسته یەک که له دەمی هاته دەری ئەمە بوو:

- ئەو دەو رۆژە پیوهم بت بینم بۆم هەناسووری. ناخو ئیو دەتوانن ئاوریکی لە چاره رەش و کولێکی وەک من لێقه و ماو بدەنە وه که هەربینا تووشی کارەساتیک هاتم داها توان بە داستان و حەقایت بیگری نە وه؟

ئیتەر که ئەم قسانە ی تەواو کرد، چەند هەنگاو کهوتە پیشە وه و لەبەر دەمی راوہستا، وەک ئەو ی لە پیاویکی بیگانە سل بکا، شەرمی دەکرد و ترسیشی لە دلدا بوو. سە ی میران تێدامابوو چی بیژی، ئەم رەفتاری ژنە هەر وەک سەو داسەریکی دابراو و سەرلێ شتیواو دەچوو، وەک بلێی لە دەست خۆشیی رای دەکرد، لە پەر راوہستا و تیی پاخوری:

- دە ی، وەلامی من بدەوه! یان ئەو ی توش وەک وو هەموو پیاوہکان هەر قسەت هە یە و بە سمیلی خۆت دەنازی؟ ئەگەر وایە بە ریی خۆتدا بگەریو و بەرۆکی من بەردە. هەر نەختیک کولانە که نیوچاوانی گرژ و مۆن نەبایە، بە جوانی بۆت دەردەکهوت، روخساری تاو بردووی ئەم پیاوہ چۆن سپی هەلگە راوہ، بە دەنگیکی نووساو که خیرا خیرا سەرو گویی شەقامەکانی دەشکاند گوتی:

- دادە خانم، لەو ی که وەشوینت کهوتووم، ئەگەر بزانی چ نیازیکم هە یە و چ نییە تیکم لە دلدا یە رەنگی برۆ نە که ی. بەو تەمایە نەها تووم که ئیو من ببینن بۆ یە دوور و نزیک کهوتوو مەتە شوینت مەنزل و مالت پی بزنام، دواتر خیزانم بنیرمە لای تو، بۆ ئەو ی وەک وو خوشکیکی دلۆفان یارمە تیت بدات، لەگەلت شانیک بداتە بەر باری خەمە کانت.

ژنە نیوچاوانی تیکنا و بە دەمی دا هاته وه:

- ژنە کهت بۆ کو ی دەنیری، بۆ مالی بی ئا برۆ وەکان بۆ مالیک که تەنیا شوینی حاوانە وه ی جندە و سەرلێ شتیواو و داماو و بەخت رەشن؟ بە راستی ئەو ندە دل ساف و ساویلکە ی؟ هیشتا نازانی لەگەل کێ بەرە و روو بووی؟ نەکا بزانی و توش بتەو ی پیم رابویری، دتەو ی کەرت لەسەر

خۆلەمیشى بەردەرگای من بگەوزىنى؟ بەلام بەھەلەدا چوۋى، ئەۋەى لىي دەگەرىى من نىم، تاكوو ئىستاشى لەگەل بى كەسىك نەيتوانىيوە بە نامەردى دەرگام بتهقىنى، كە تو دووهم كەس بى.

سەىمىران، زۆر ھىدى و لەسەرەخۇ گوتى:

. خوشكى كاكى، تكات لىدەكەم بەر لەۋەى كەسىك بناسى بە چاۋى ناھەز لىي مەپوانە و بە خەراپى مەبىنە ھەر ۋەك من سەبارەت بە ئىۋە فەكرى خراپم لەسەردا نىيە، تو بەلاى خۆتەۋە ھەرچۆنىكى، ئەۋا كەيفى خۆتە بەلام لەبەر چاۋى من خاتونىكى زۆر بەرىزى، شىباۋى ژيانىكى لەۋپەرى سەربەرزى و بەختەۋەرىداى، ھىچ بە كەم و كورپىشت نايىنم، دەتوانم بەم ئابرو و شەپاقەتەى كە لە مەترسىدايە و زۆرىشت خۆش دەۋى، يەكجار بۆى بە پەروشى، سویند بخۆم، بەشەرتى پىاوان، غايە بە دلەدا نەھاتوۋە و فەكرو خەيالى ھەۋەسبازانە نەھاتوۋە مىشكى من، بەلام بە وىژدانىكى بەخەبەرەۋە وام دەدل دايە يارمەتت بەدم و گىرو گرفتت لە كۆل بەكەمەۋە، تاكوو ئەۋ جىيەى لە دەستم دى لە گىژاۋى ژيان بە ھاۋارتەۋە بىم و پەلت بگرم. دەى خۆ تو ئەمەش بە تاوان و خەراپ نازانى، دەبوو زووتر من بە خۇمدا بىمەۋە و خۆم سەركونە بەكەم، بۆچى ئەۋەى ئىستا بە دىتتى تو لىم حالى بوۋە، پىشتەر نەمزانىبوو، ئەگەرچى پىشتىرش كابرايەك نەبووم لە قسان بگەرىم و نامەۋى خۆم لەم و لەۋ ھەلقوتىم، بەر لەۋەى خۆت سەرى قسە دابمەزىنى، ئەم ئىزنەم بە خۆم نەداۋە بىمە نىۋ دىناى ئافرەتتىكى نەدىۋو و نەناسەۋە، بە چت باۋەرە، لە ماۋەى ئەم حەفتەيدا نە شەۋ و نە روژ تەنيا بۆ چركەيەكىش تەمى پەژارەى تۆم لى دوور نەكەۋتوتەۋانى، ئەۋ ئاگرەى تو پىئى دەسووتى بزانە دوۋكەلەكەشى بە چاۋى مندا دەچى، ئاخۆم ئىستا ھەر بۆ ئەۋ مالا دەچىيەۋە كەۋا باست كرد؟ و منىش دەبى بىم بۆ ئەۋى؟

. بەلى راست ھەر بۆ ئەۋ مالا دەچم. روو دەكەمە ئەم وىرانەيە كە دوور نىيە بىتتە گورستانى شەپەف و ئابروۋى من، يان ئەگەر راستىت دەۋى ھەر ئىستاكەش بوۋە. بىجگە لەم بەقورئى گىراۋە كويى تر شك دەبەم، دەمەۋى لەمە زىاتر پەپوۋلەى تەمەنم بە دەم گرە مشقالى نەھامەتتەيەۋە ھەلنەپروۋزى، مستىك وردە شوۋشە قووت بەدم و كوتايى بەم چارەپەشەيە بھىنم، مەلى رۆحم رىزگار بەكەم! بە كۆلىك ھىۋا و ھومىدەۋە چوۋبووم بەسەر پىنيەكىشەۋە بى بۆ چركەيەك مندالە ھەناسە ساردەكانم بىنم، واى بۆ دەچووم ئەمروكە رۆژى تازىبارى و لەخۇدانە. ئەم خوشكە بەدەۋارەى ھەر ۋەكۋو خەلكى ئەم شارە لە مال ھاتوۋتە دەرى و مندالەكانى منىشى لەگەل خۆى ھىناۋتە دەرى. ھەر ۋەك سالەكانى رابردوۋ لە سەرى دەدا و دەچوۋە مزگەۋت و حوسىنىيەكان،

دو سعات له نیوهرق تینه پریوه تاکو ئیستا که ده گهریمه وه، له دالانی یه کئی له و مالانه ی گهره که که، چاوه پروانی مابومه وه، به لام ئه وه چاوه روانیه کی هه له یه! بئجگه له وهی من ئافره تیکی چاره رشم، ته نانه ت له م ساهه دا که دهمه وئ له چنگ ئه م به شمهینه تیه خوم قوتار بکه م، ده بی له منداله کانم دیدار ئاخر بم، ئاماده بووم، به ههر قیمة تیک بی، ئه گهر گیانیشم دابنیم بؤ ئاخرین جار چاوم به چاویان بکه وئ و لییان نزیک بیمه وه، به لام ئه و غه زه به، ماری هه وت سه ر له ئه ستوی هالی، دهستی به قورحان دا داوه، له هه رجیبه ک له ههر مالیک بییان بینم و بییان دوینم له سه ر پئشوره که ی هه زه که ی هه ساری رایان بکیشی و گوشا و گوش سه ریان ببری، ئیتر بویه جه رگم که بابه و ئاورم گرتوه. له لایه که وه دابران و دووری هه تا هه تایی له جگه رگوشه کانم، ئه وان مایه ی ژین و مانم بوون، له خوینی جه رگم، تو پیت وایه ئه وه ی گوتوویه تی نایکا، بؤ له دهستی نایه ت؟ ئای ئای! ئه گهر توسفالیک خو شه ویستی ئه م مندالانه ی له دلدا هه با، پیت وایه فکر و خه یالی وا له سه ری ده دام؟ ئاوری جه رگ هه لی گرتووم ئاوا کوچه و کولانم به کوله وه گرتوه، به لام هه ره شه و توله ی ئه وم له بیر ی چوو بووه، ئه من چووزانم ئه م سه ره به قوره، چ ناو و ناتوره یه کم وه دوو ده خا، چم پیده لی، ئه وه درووی مه م و زینه پیریژنه که ی فه رها ده خوین به ری چاوی گرتوه. کتکه نه وتینه یه، دهمویست ئه مه بلیم له لایه که وه دووری منداله کانم که دایکیان گه ره که و توزی سه غیری (هه تیوی) یان به سه ردا باریوه، له لایه کیشه وه تیکه رووخان و ئابرووچوون و قسه ی ئه م و ئه و، ته نانه ت ئه م ئافره ته ی که زه مانیک ده سه خوشک بووین و هام وشوی یه کدیما ده کرد، سویندیان به سه رم ده خوارد و له ئاوی شه ویان به پاکتر ده زانیم، وهختی ئیستا که له دووره وه سینه ره که شم ده بینن، خو ده دهنه پشت دیواره کان و هه ز ناکن چاویان به چاوم بکه وئ. وه ک ئه وه ی که سیکی گولیان دیتن، واده زانن تووشی ئاهق بووم، له نه خوشخانه وه پام کردوه، ئه وانیش تووش ده که م، یان شیت و ده سه ته وه شینم.

خاوه نی ئه م گشته دهر د و ئازاره بؤ ماوه یه ک زمانی له گو که وت. وه ک ئه وه ی لاق و دهستی سارد بووبیته وه هیزی جوولانی نه مابوو. شان به شانی تاریکی کولانه که پالی به دیواره که وه دا، دهستی کرده هیلانه ی دهم وچاوی و بؤ کلولی و مال ویرانی خوی له قولپه ی گریانیدا. گریان، له هه ناویکی پر له ئاگره وه، له دهر وونیکی له چه شنی بورکانه وه، بارانی ئه سرین به سه ر خه رمانه سووتاویکدا، هه لپشتنی زه رپایه ک به سه ر دارستانیکی ئاورتیبه ربوودا... سه ی میران به بیننی ئه م دیمه نه دهر وونی هه ژا و ئاگری گرت. مه حته ل مابوو، چی بلی، به کام وشه و رسته ئه م خاتوونه

نیوچاوان ره شه نارام بکاته وه، به چ زمانیک کورپه ی دلی له خه منیشتوی ژیر بکاته وه، له بهر خویه وه گوتی:

- بارودوخی ژیانی تو بو من زور جتی داخه، به لام ئیره جیه کی باش نییه، شوینی گریان نییه، هر دوردی به دلنیاییه وه دهرمانیکی ههیه، بو ئه وهنده زهخت دهخه یته سه رخوت، گوشار بو میشکت مه هینه، با برۆین، با برۆین، من که ئیستا به هه موو شتیکم زانیوه ئیتر چی ماوه، به دلنیاییه وه ئه وهنده بزانه تاکوو ئه م گپرو گرفته ت له کول نه که مه وه، ساتیک وچان ناده م، یان ده بی تو له گه لم بئی بو مالی ئیمه، یان ئه وه ی من بو هه ر لایه ک بچی له گه لت دیم، تازه ملم به ملته وه یه! دیم له وئ، قسه ده که یین، ده بی من بزانه چ ئه رکیکم له ئه ستویه؟ بو له وه زیاتره؟ تو چ گرفتاریه کت دیوه به شین و گریان چاره سه ر بووی؟

به دلؤفانییه کی راسته قینه و ئه فلاتوونی یه وه هر له سه ر چارشپوه که یه وه باسکی گرت، هوما به ناچاری کوتایی به گریان که ی هینا، به هه نکاوی خیرا خیرا، هه رچه نده بی هیوای تووشی شه له لی کردبوو، شان به شانی ئه م مرفه دلؤفانه که وته رئ، ژن و میردیکی پیر مندالیکیان له گه لدا بوو به په نایاندا تپه رین، له دوا ی چه ند چرکه یه ک بیده نگی، هوما، که به بارانی فرمیسی کولی دلی دامرکا بووه، گوتی:

- ئه شی تو له گه ل من بیی، بو ئه و شوینه ی که من لئی ده ژیم، چاره یه کی دیکه مان نییه، ئه میش نه ک ئه مشه و، سه به ی به یانی، وهختی دهرگا ده ژه نی، خوت ده که ی به خزمی میرده که م، ده لئی هاتووم ریکیان بخرمه وه، دیاره ئیوه به رۆژوون، به لام بو دروی له م چه شنه خوا گه وره و به خشه نده یه! له م ساته وه خته وه به چاوی فریشته یه ک له تو دهروانم که خوا بوی نارووم، هر ئه ویشه له ماوه ی ئه م چوار مانگه ره شه دا هه یا و حورمه تی ژنیکی بیکه س وه ک شووشه یه ک له مه عبه یی دوو به رداشدا پاراستووه، بویه ده لیم چوار مانگی ره ش ویستم له چنگ لافا و بزگارم بی به لام به سه ر ئاوردا که وتم، به هوی کالفامی و که م ئه زموونی مندالانه م، هه یا و حیسمه تی خوم به تالی مووی سه رمه وه به ست و دامه ده ست گه نجیکی که م ته من، تاکوو ئه میش بیبات و هر وه ک چون هارووت و مارووت سه ره وخوار هه لواسراون له دۆزه خیکی تردا هه لی واسن! ئه م ئاوره ی من کردوومه ته وه خاستر هر ئه مه یه داوینی خوم بسووتینی، بمکا به کولووی سووتاوی نیو ته ندوور، ئیتر ده زانم هر ئه مه یه چاره نووسی من، ده بی سه رم له هه ش بگرم! به لی برای خوم ئه وه ی ئیستا رووبه رووی تو راوه ستاوه، ژنیکی داماوی چاره ره شه، مامر خول به سه ر خویدا نه کا، کی ده توانی

ئەم كارەى لەگەلدا بكا، ئەمن مردووم مردوو! دەبى مردووى ئاواش گور بەگور بكرى، لەوئەتەى هەم قەتم خىر لە بەشى خۆم نەدى، لەوانەى تازە لەمەولاش هەر نەىبىنم، ژنىك ئەوئەندە ساويلكە و نەفام بى شىاوى ژيان نبىه، كەسىك بەمجۆرە بى لەگەل مەىمونيكا فەرقى چى هەىه، كەسىك برواى هەبى بە قسەى پرو پووچ و شەرت و پەىمانى درۆ، ئاوا خىرا هەلبفرىوى و پرو بكاكە رەقاسخانە و هۆلى سەما و خۆ پروتكردەنەوه، بەبى ئەملاو ئەولا هەر بۆ ئەم سەماپىكردەنە باشە، نەك ژيان و مال و حال و بە وىژدانەوه لە يانەى گەرمى بنەمالەدا بژى. دەبى وەك مەىمونهكەى لوتى هەباس خەرىكى رەمبازىن و جلىتان و قەلەمباز هاوئىشتن بى، نەك وەك ئىنسانىك بژى لىم مەپرسە ئەم كورە مەزمندالە يان ئەم كورە گەنجە كى بوو، چۆن بوو منى دىتەوه، خۆ ئەگەر نەهامەتى داوئىن گىرم بوو، ئەوئەندەم رۆشناىى دەستكەوت، بەر لەوهى چىرۆكى من و ئەو بە شوئىنى بگات كۆتابى پىهات، بەوپەرى پاكى و بىغەل و غەشى سوئىند دەخۆم بەو خواىەى كە ئەم شەو و رۆژەى رۆناوه، هەرچەندە ئەو زۆر نەرمەپر و چاوبەست بوو لە ئەوئىندارىدا، سەرەپراى ئەوهى بە دوو زمانى منى گەىاندبووه هەوارى دلخوازى خۆى، لە ماوهى حەوتەىهەك هاتوچۆ كەىنوبەىندا تەنىا بۆ جارىك نەىتوانى فرسەتم لىبىنى و لە تەنىابىدا بەرگىرى بكەوم، ئەو خاپىنووك و دەستبەرىك بوو هەر نەىبىتەوه؛ لەو كەسانەى كە شەو و رۆژ لەگەل ترۆمبىل و لۆرىدا دەژىن، بەىانى لىرەن و نانى نىوهرۆپۆيان لە تىرەگى ئاوهج دەخۆن و شەوئىش لە سەر باربەندى ماشىن لە گاراژىكى پىسى تاران خەوىان لىدەكەوى، لە هەموو جىئەكن و لە هىچ جىئەك نبىن، وەك ئەم دەروئىشانە وان لە هەر شوئىنىك شەو بەسەردا بى ئەو جىئە مالى ئەوانە، نە مال و حالىكىان هەىه و نە دەشتوانن خاوهنى ژن و مندال بن و لەسەر شەرت و پەىمانىك وەمىنن؛ دل و گىانسان بە شوئىن ماشىنەوهىه و داىمە شەو بە كىون، تەنىا ئاواتىك كە هەىانبى ئەوىه بە مردنى خۆيان بمرن، هەتا توانىيان بوختانىيان بۆ هەلبەستم، ناوو ناتوره و تۆمەتتىيان پىدادام، بە داوئىن تەر و مالانگەر ناوىان بردم، لە نەدىدە هەزار قسەىان وەدوو خستم، زۆر لە مەرەىمەىان خراپتر پىگوتم، وام بەسەر هاتبوو كە بە هىكجارى دەست لە پەردەى حەىا و حىسمەت هەلبگرم و ئەو كراسە رەشەى ئەوان دەبەر بكەم كە چوار سالى رەبەقە يەكئ دەىبەرى و يەكئ ئەىدوروى، خۆم لە چنگ ئەم تانەو بوختانانە رزگار بكەم، ئىتر وەگىان هاتىبووم، بەلام بەر لەوهى خۆم بكورژم و ئەوان بگەن بە لووتكەى ئارەزووىان، بۆ چارەدۆزى رەوتى كارەكەم، وام نىشاندا كە ئەوئىندار و سەوداسەرى كەسىكم؛ كارىكم كرد واز بىنى لە كاروبارى، رۆژ تاكى ئىئوارى تاكوو نىوهى شەو كىشك بدىرى و

هۆشى به منهوه بى و جواره بكيشى، ئههه ريگه چارههيك بوو بۇ بزگارى گياني خۆم پىمشك دههات، له دهست ئهوان نهجاتيم بى، دان بهوهدا دهنىم بۇ بزگارى ژنيك، خهتايهك له وه مهزنتر نييه دهست بهريت بۇ كاريكى ئاوا بويرانه كه له ههر ئان وساتيكدا دور نييه كهسيك دهستي به خويندا بچى، ئه وه پلاننك بوو تهنيا و تهنيا له ژنيكي سهرهپۇي وهكوو من دهووشايه وه، بهلام با ئه مەش بېژم، منيك كه بۇ بزگارى، به ويهپى رووه له ماللوي كه ئيتير ههر بۇ باسكردن نابى، خۆم كرده نيشانهى تيرو تانهى خزم و بيگانه، منيك كه گهيبوومه سهر ليواري ههلديريكي خويناوي كه وايى حهيف نه بوو له پاش ئه وهى گهيشتم به مهرام، دهست بنيم به رووي گهنجيكه وه كه بوو به مايهى رى خوشكهرى بۇ من. ئه وه لاويك بوو كاكوول خورمايى، چاوهكانى له ويتهى دهريا، به شان وياهو و كاري دهرويشى، بهمجورهى من له دوروهو ديتبووم له هيج بابه تيكه وه چى له پياوهتى كه نه بوو، نهختيك زمانى دهگرت، ئه مەش به لاي منهوه گرنك نه بوو، قهت نه مدهتوانى له گهل ئه م مروقهدا ساردوسر بم، ههر وهك دهلين تازه رپى گهرا نه وهم نه مابوو، ئه وه پردم تيك رووخاند بوو كه به سهريدا تيهه پييووم. ئه گهر نام پى گوتبا بى گومان وهره م ههلده هينا، وهك گاي قه شانم لى دههات ئه گهر ئاميزم بۇ حهز و تاسهى ئاوالا كرديا، ئابرووي له دهست چوم تهميد دهدا و پاك ده بوومه وه، به لام ئيستا، ئه و منى هيناوه ته ئه و ماله وه؟!

ئه وه ديگوت خاوهن ماله كه دهناسى، نيوانيان خوشه، به هوى دوستايه تي و متمانه وه منى بردو ته ئه وى، به لام من به م قسانه قايل نه ده بووم، له خۆم دهپرسى بوچى ئه و، ئه وه كارهى له گهل من كرد؟ ئاخو خه تايهك له من رووي دابوو؟ كه فوكوليك يان ساردوسر پيهكى له سه ماکه مدا بيني بوو؟ له كوئى و چوناوچون؟ ههر ئه وه نده دوزانم، ئه وه ئاگاداره سه ماکه ريكي باشم، رهنگه له شوينيك چاوى پىمكه وتى، له وانه يه سه بارهت به من پرسىارى كرديى، شايت، نرخى منيك كه پىشتم كر دو ته ميرد و مندالم هه وس بازانه وه دواى زمان شيريني و وه فاي ئه وه كه وتووم نهى زانيبى، يان ئه وهى گهرهكى بوو تاقيم بكاته وه و تهمبىم بكا، سه يرش نييه ئه گهر له و شاره نامويه دا چوار ديوار ييهك نه بى، ئيتير ئه م وتى كوتاييم لاموايه ته وواى ئه م بوون و نه بوونانه بگريته وه، چونكه ئه وه حه وتوويهك سه بارهت به من دهستي له گشت كارو كردارى ههلگر تبوو، چى نه بوو له داراي نيداا، مه گهر ئه م عه شقهى كه له خاكى رهش گولى سوور به ره م دههيتى، ئيتير كه سىك گيرودهى ئه م ياهو بى ئاماده يه به ديوارى سامانداراندا ههلزنى يان له پردى قهره سوو خوى ههلديرى بۇ باوه شى رووباره كه، ئه م به لاي منه وه زور سه ير نه بوو، سه ره راي ئه م هه موو خه يانه ته كه له

یەكەم ھەنگاودا لە خۆی نیشان دا، دژوارە ئەگەر بیژم بە گیان و بە دل منی خۆش ناوی، پەنگە ئەگەر مەودای بە دەستەووە بایە، رۆژگار دەرەتانی بۆ رەخساندبا، باشتر لەو بە ئاواتی خۆی دەگەشت کە پینی گەیی، بۆ ماوەیەك خۆی بە ئاو و ئاوردا دابوو تاكوو جل و بەرگ و پارە و كەل و پەلی ژیانم بۆ بینی، كاتی ھاتەووە منی لەو مالدە ناھێنی كە بە ئەوانی سپاردبووم. خاوەن مال، واتە ھەر ئەو كەسە ی كە ھۆلی سەماكردنی ھەلدەسووراند و بەرپۆبەر بوو، یان راستر بیژم، ژن و كچەكە ی دل سۆزانە، یان بۆ گەشەسەندنی كاری خۆیان خەریكی نەخشە و پلانن، ئەوكاتە ی ئەو دەگاتە بەردەرگای مالى دەلین:

- كیت دەوی؟ ئەو ژنە ی وا لەگەل ئیوہ ھاتە ئیرە، دوینی شەو بوخچەكە ی ھەلگرت و لیژە رویشت، چۆتە كوێ ئیتر ئیمە نازانین، بۆمان گرنگ نەبوو، بشزانین، نە زیو زیو بوو ئاگامان لی بی یان بیفرۆشین، نە پیاو كوژین سەرمان بریبی و لە چالمان نابی، بۆ ئەو ی دلنیا بی و باوہرت ھەبی بە قسەكە ی ئیمە دەتوانی لەگەل ھەركەس و ھەر مەقامیک دەرو ژووری ئەم مالدە بگەڕین.

وہختی ئەوان ئەم قسانە یان دەكرد، من لەو دیوی پەردە ی دەرگای ھەوشەكە راوہستابووم و چیان دەگوت گویم لییان بوو، وا ترسابووم ھەر ئەوہندە بوو دلّم دانەدەكەوت، بۆخوشم نەمدەزانی بۆچی دەبی ورتەم لە دەم دەرەنەیت، بەراستی ئەمە ی دەبوو روونەدا، رووی دا، كار كەوتە جیبەك پۆلیس دەست لە كارەكە وەریدا، وایان دانا خاوەنمال بە شوینی من نازانی و بە چاكیان زانی چ شتیك بەم كورە لاوہ نەلین؛ لەبەر ئەو ی لە بنەرتدا داوا و شكایەتی ئەویان بەبی بنەما و بەخۆپایی زانی.

بەم جۆرە دەستی لە بەرۆكەم بۆو، بەلام - بۆ ماوەیەكی كورت لە قسەكردن وەستا، وەك ئەو ی لە گێرەنەوہی ئەم چیرۆكە تەنیا شەرمەزاری پیندەمینی، پەژیان بوو سە ی میران لەباتی ئەو دەستی بی كرد:

- بەلام، لە دەست جەردە رزگارت بوو. وەدەست چاوبەست كەوتی. پیت وانیبە باقی چیرۆكی ژیان ی تو ھەر بەم رستە ی تەوا بی؟ ئەو كەسە ی تو ی لە دەست ئەم ناپیاوہ رزگار كردووە و پارە یەكیشی بۆ سەرف كردووی ناہوئی بۆ ھەمیشە دەورت پەرژین بكا، لەو كارەدا پلانیک ی چاوبەستانە دەبینم.

- رەنگە تا رادەبەك وەك تو دەلیی وابی، ترس و زەبوونی مروّف یەكەمین خەنیم و دووژمنی

گیانی خۆیەتی، حەز دەكە ی درێژە ی ئەم چیرۆكە بژنەو ی؟

سهی میران چند ههنگاو له دوواوه له گهلی دههات، به خیراییهک که ئهدهب و خدهی تاییهتی
ئهووی دهردهخست، وهلامی دایهوه:

- به دل و گیان، ههزم لیه، پیمخوشه خال نه بویری. هیچم لی مهشارهوه با له تاریکیدا
نه مینمهوه، سبهینی که دیمه ئهووی به تهواوی ووردهکاریهکان نه زانم، خه بهرم له هه موو شتهکان
نه بی، وهک ئهوه وایه باله ستراو له زه ریدا مهله بکه، دهبی من بزانه له گهل کئی پرو به روم، به چ
زمانیک بییان دوینم، بزانه قسه وهرده گرن، چ کهس و ناکه سیکن! گوتت بییان بلیم راسپاردهی
میزده که تم، ئه منی نار دووه ویکتان بکه مه وه؟ به راستی ئهوه شانازییه به نسبی من دهبی، کوا
کار هیه له وه خیرتر؟ ئه مه کاریکی یه کجار به غیره تانهیه که تو کردووته، سیرت له رهگی حیاتیی
میزده که ت گرتووه، ئه مه زور شه رته، ئه مه تهواوی غیرهت و که رامه تی پیاوان دهگریته وه، ئیتر جیی
گومانت لی بریوه، به لام ئه وه که سهی که هیچ وهختی هیور نابیته وه بقووی به عهبدی خوا نابیی،
ئویش هه رچییهک بی مروقه و دلوثان و به خشه ندهیه، توش ئه گهر په شیمان بی و به چاویک له و
بروانی ئاوړیک بقو رابردو و بدهیه وه خوا له تاوانت خوش دهبی.

سهی میران به سیلهی چاویک سهیری هومای کرد و زه رده نیشته سه ر لیوی، ئه مه ته شه ر
بوو، مه به سستی له هاوسه ری «لووت» ی پیغه مبه ر بوو، وهختی هه لاتن له سه دووم، ئاوړی دایه وه و
له شوینی خووی بوو به بهرد، دریژه ی دا به قسه کانی:

- من له تین ویواوی ههستان و دانیشتنی ئه ودا سه بهارت به تو حه زیک ده بینم، عه شقیکی ناته واو
به سه ر لقو پوپه کانیه وه چرووی دهر کردووه، به لام نهک چرووی گول و گهلا، درک و چالوک!
ته نانهت ده توانم بیژم سه ر له به ری هه لس و که وتی نه شیواوی ئه وه که به لای تودا خوار ده بیته وه،
ماکه و هه وینه که ی هه ر ئه م سوژ و هه وینه یه، به خته وه ری تو و ئه م مروقه هه رچونیک بی له م
ژیا نه دا به یه که وه گری دراوه.

- نا، نا، من باسی کاریک ناکه م که خوا قه له می پیدا ناهیتی؛ رهنگه کیو به کیو بگات، به لام من و
ئه وه قهت. راسته که من هه ر ئه وکاته ی سی ته لاقم قه بوول کرد، له ته واوی کاره کانی خو م په ژیاوان
بوومه وه، به لام ئه مه پرو داویکی گشتیه تاییه ته به نافره تان. بیجگه له مهش خو ئه گهر سی ته لاقهش
نه کرابام، هیشتا ئاماده نه بووم پرو بکه مه وه ئه و ماله، پردیکمان نه هیشتووه پیندا به پرینه وه، من
هه تا مردن چاکه و پیاوه تی تو م له بهر چاو ون نابیی. سه ره رای ئه م گشته خه مخوری و
دل سوژییه تان ئه گهر ئه و دوو جگه رگوشانه م بقو بینیه وه، ئه وه ته نیا داوا یه که، ژنیکی چاره رهش و

بی‌ده‌سه‌لات له توی هه‌یه خۆم به‌سه‌ر که‌وشه‌کانتا ده‌خه‌م، تۆ ئه‌وه‌نده خێرۆمه‌ند و ساحه‌ب چاکه‌ی وه‌فریام بکه‌وی، خوا نا‌هومیدی دنیا و قیامه‌تت نا‌کا، وه‌ک گورگی بیچوو له‌به‌ر هه‌لگیراوم لئ‌هاتووه، شه‌و و رۆژ لوورهم دئ‌! هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ستم پینان بگا، وه‌کوو سیمه‌لی ئه‌فسانان ده‌یان‌خه‌مه‌ سه‌ر شانم و روو ده‌که‌مه‌وه گونده‌که‌مان، هه‌تا پشت کینوی قاف مه‌حته‌لییان نا‌که‌م، ئیتر له‌مه‌ولا به‌بی ئه‌وه‌ی بیر له‌ مێردکردن بکه‌مه‌وه هه‌ر به‌ بیوه‌ژنی له‌ سه‌ریان داده‌نیشم و گه‌وره‌یان ده‌که‌م و پینان ده‌گه‌یه‌نم. ئیستا که‌ خۆم چاره‌ره‌ش و نه‌گه‌ت بووم. به‌م ته‌مه‌نه‌وه خێرم له‌ جوانیم نه‌بینیوه، با من‌داله‌کانم له‌ ده‌ست نه‌بنه‌وه، با ئه‌وانیش نه‌بنه‌ ده‌سته‌چیله‌ی ئه‌م سووتمانه، ئه‌گه‌ر ژن و مێرد بوونه‌ته ئاور و پووشوو تاوانی ئه‌م دوو توله‌ چیه‌، من که‌ له‌ لای مێرد و ماڵ نه‌حه‌سامه‌وه شه‌و و رۆژ چاو به‌ فرمیسک و نان و شه‌قیان پیده‌دام، با من‌داله‌کانم له‌ کوشی خۆمدا بن با له‌به‌رچاوم بن ئه‌مانه کیشکچی‌ه‌یا و شه‌ره‌فی من، ئه‌وانم له‌کن بی ویزدانم ئاسووده‌یه.

هوما، وه‌ختی ئاخیرین وشه‌ی به‌ ده‌مدا هات وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ ده‌م خه‌وه‌وه ده‌رۆن، چه‌ند هه‌نگاو له‌ پیشتره‌وه بوو، رسته‌گه‌لیکی به‌ زماندا ده‌هات سه‌رو گوی شکاو، وه‌ک بلیی ترس و دل‌ه‌راوکتی هه‌بوو له‌و فکر و خه‌یالاته‌ی که‌ بییری لئ‌ده‌کردنه‌وه، له‌ شوینی خوی هه‌لوینسته‌ی کرد، تاکوو هاوریکه‌ی پنی‌گه‌یشه‌وه، هه‌ر به‌م زمانه‌ پر له‌ نه‌فرین و ئالۆزه‌ی سه‌ره‌تای دیداره‌که‌ی، پرسپاری کرد:

- تۆ بیته‌وايه بگه‌م به‌ ئاواتی خۆم؟ ئاخ، زۆر ده‌ترسم به‌ر له‌وه‌ی ئه‌م ئاواته‌م وه‌دی بیته‌ رۆح

بگاته‌ کونه‌ لووتم و دیدار ئاخ‌ر بم!

سه‌ی‌میران، غیره‌تی وه‌به‌ر ناو گوتی:

- باوه‌رت هه‌بی! باوه‌رت هه‌بی! که‌متر وابوو له‌ ژیانمدا ده‌ستم بۆ کاریک بریدی و به‌ ده‌ستمه‌وه نه‌هاتین، هۆیه‌که‌شی ئه‌وه‌بووه دایمه‌ پشتم به‌ خوا به‌ستوو؛ داوای یارمه‌تیم له‌و کردوو، ئه‌م ئاواته‌ به‌لای تۆوه که‌ ژنیکی ده‌ست‌به‌تال و بی‌ده‌سه‌لاتی له‌وانه‌یه‌ گه‌وره‌ بیته‌، درژوار و نه‌کراو بیته‌، ئه‌وانه‌ی دوورن له‌ خۆشه‌ویستان هه‌موو هه‌ر ئاوا بیر ده‌که‌نه‌وه، به‌لام گفتم ده‌دمه‌ی شه‌رت و په‌یمانته‌ گه‌لدا ده‌به‌ستم هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌مشه‌و رۆژ بیته‌وه، به‌یانی تیریژی خۆر ته‌ویلی شار بئه‌نگیوی، تۆ بزانه‌ ئاسۆی به‌خت به‌ری رووناکه‌ و ده‌رختی به‌خت سینه‌ر و به‌ری به‌ تۆ ده‌به‌خشی، ئیتر ته‌واوه، گرتی نیوچاوانته‌ بکه‌وه و چاوی هومیده‌واری هه‌لبه‌ره‌ و به‌جیی ئه‌م گریان

و خهفته خواردنه زهرده بجه سهر په پړه ليوټ، من سهرى خؤم له ريگه ي ئه م گرفت و كاردهى تو داده نيم.

- ئه گهر نه موى بگه ريمه وه بؤلادى؟

- چ له وه باشتر، هر له م شارهدا ژيان به رسهر، ناتهوى منداله كانټ بچنه قوتابخانه خوينده وار بن؟ ده ته وهى بيان به ي له ديهات بين به چى بيرت له داهاتووى ئه وان كردو ته وه؟ ببه شوان و گاو، رؤژ تاكى ئيوارى وهك قهل و مامر له سهر پهن و پال چينه بكن؟ پيت وايه كه س و كارټ كه ئيستا هوالى ژيان و گوزدرانى تويان نيبه و ناشيان هوى خه ميان بى، بيجگه له وهى ئاوا به جوانيش به ميرديان داي، پيشوازي له چوونه وهت ده كه ن؟

- مه به ستم ئه وه يه، ئه گهر له م شارهدا بمينمه وه گوشه گلهميك به ده سته وه بگرم پيت وايه زگى خؤم و عه ولاده كانم تير بكم؟ من باش ده زانم، ئه گهر ئه م پناوه منداله كانم بداته وه و به م كاره پيمل بى، كه سيك شك نابه م نانى ئه وانم بؤ بينيته وه، ئه و هر پاتولى پياوانى له پيدا يه، دنا ئه وه ندهى غيرت نيبه نان و نه فه قه ي ئه وان وه نه ستر بگرى، چ شتيكى له ژياندا به لاهه گرينگ نيبه، ئه م ش بؤ من له مولا كه له و ماله ي ئيستا بيمه دهرى هيكجار سهخت و دژواره، ناتوانم بيرى لى نه كه م وه.

سه ي ميران له پاش قه دريك بيده نكي گوتى:

- ئه و كاردهى تو باسى ده كه ي مه به ستم له چ جوړه كار يكه؟ ئه و كومه لگايه ي كه ئيمه تييدا ده زين، ژن، يان ئه شى كه ي خاتوى مال بيت، يان ئه وهى هاته دهرى و چووه نيو خه لكى ده بى وهك پنچ پينچوك و شه يتانو كه مالى به كوليبه وه بيت، بؤ هر جنيه ك چو له گهل خؤى ببيات، توند به هر دوو ده ستي چارشيوى سهرى خؤى بگرى با نه ببيات، هر ئه وه ندهى چاوى بيگانه به ژنيكى جوان و جحيل بكه وى ... ئه و يش كه سيكى وهك تو، بؤ ئه وهى خؤى رابگرى، ده بى ده ست بؤ گشت لايه ك راديروى، خانمه جوانه كه، ئه و تيشكى باوه ر و ئاكاره ي برياره دلئى ئيمه رووناك بكا ته وه، روانه مان پيالووى، ده ستم ان بى تاوان و ههنگومان به بى هه لخليسكان بى، هيشتاكه له ئاسؤى ئيمه وه دهر نه كه وتوه، تاكو تو به ئاوات و خه ياله وه ئاميز بكه يته وه، ژنيكى بى ده سلات و له چكه به سهر، چى له ده ست دى، ده توانى چى بكا؟ من له نه نيابى خؤمدا جاريك له روژه لات و جاريك له روژئاوام روانيوه، هيچ كار يكي تر نيبه بؤ تو له دهرى نه نيا ئه وه نه بى، كابانى مال بى و به منداله كان رابگه ي قه تم نه ديوه ژنيكى وهك تو به هر شيوه يه ك له نيو كومه لگادا، به شيوه ي

پیاوان خەریکی کار بن، ئەو قەسەییە لە کۆی و چ وەختی، چ کەسیک خستووێتە سەر زمانی تۆ؟! تۆ دەتووی هیمنی بناخەیی کۆمەلگا لە بەریەک هەلۆهشینتی؟ گەرەکتە لە بەر دەرگای نوێژگەیی شاردا بەرەبەرانت بگەن؟ وەختی بیکاری نرخی مەروفی ئەوەندە هینتاوەتە خواری کە حیسابی چارەوايەکی بۆ ناکەن ئیتر کار بۆ پیاو هەبە تاکوو بۆ ژن هەبێ!

ھوما، کە وەلامیکی پێنەبوو بیداتەو، خۆی لە باسەکە دوور خستەو، وەک بڵێی حەزی نەدەکرد، لەوکاتەدا فکر و خەییالی خۆی بشیوینتی، وای نیشان دەدا، و تەکانی ئەم پیاو و ئەو ترسانەیی ئەو بۆی باس کردوو، بەلایەو گرنگ نییە هەر بۆیە بەبێ هیچ پیشەکییەک، بە شوق و زەوقیکی مندالانەو بەبێ مەحتەل بوون گوتی:

- ئەم دلنیا بوونەیی تۆ گۆر و تینی بە من داو، یاخو بە دەمی تۆ بێ! من باوەر ناکەم ئاوا بەپەلە بەختەوهری و ئازادییەکی جارنم دەست بکەوێتەو.

سەیی میران بەو دلۆقانییەو کە لە دەروونیدا هەببوو، بە غیرەتییکی تەواو میزانەو، زیدەتر هیواداری کرد: - لە گشت باریکەو خاترت جەم بێ، ئەو گرفتانە زۆر لەو بچووکترن کە خویان پیاو ماندوو بکەین. تۆ بە من بیژە مەلەکت لە کۆییە، چۆنە و ئەوانەیی لەویدا دەژین، چۆن کەسیکن، هەر ئەوەندە بۆ من بەسە بە دل و گیان ھۆگریت بە ژیان هەبە، ناکرێ تۆم لەگەل خەلک لێبگۆرێ! تۆ خانمییکی ژیری و بۆ ژیانکی راستەقینە و سەربەخۆ ھەول دەدەیی. خاوەنی غیرەت و بوژیی، ھەرکاتی دەرگای حەسارت لەسەر داخەن، دەست لەسەر دەست دانانی چواردیواری لە بەریەک دەکیشییەو و دارو بەرد ھەلەوھەشینتی و دینی دەری، دل پیسی و بەرچاو تەنگیی کۆنە میردەکتە، بوونی درووی مەم و زین ھەر وەک دسەکت لەو مەلەدا، زەبوون و دلناسک و نازداریان کردووی. بەلام ئەوندە لە من وەرگری ئەشی رابردوو لە بییری خۆت بەریتەو، ئەگەر پیتەوایە تووشی ھەلە و ھەلخاسانیکی چووکە ھاتووی، ئەوەندە بزانی کە ئەو خووخی سەرووشتی خۆمانە کە تۆرەمەیی بابە ئادەمین، نابی بەبێ ھەلە بژین، بەلام ئەگەر وەکوو شەیتان شیای لەعەت و نەفرەتی یەزدانین.

قۆلی گرت تاکوو لەو قۆلکەیی کە ئاوی باران سازی کردبوو بپەیتەو. پیاویک کە ھەر لە دووکانداریکی بەقال دەچوو، تەقیلە بەسەر و چراتۆر بەدەست بەرەوروویان دەھات، سەیی میرانی دەناسی، ھوما لە پیشەوہ رویشت، پیاوھکان ئەحوال پرسی یەکییان کرد. چارەبەستەکە بە گەرمی خۆلکی سەیی میرانی کرد بۆ نان و پەنیریکی ھەژارانە، لەو دەچوو مەلەکی زۆر نزیک بیت،

دياربوو سەي ميران نەيدەتوانى ئەم خولك كەردنە قەبوول بكا، لە پاش خواحافىزى كردن، تازە كە دوور دەكەوتنەو پياوئەكە بە دەنگى بەرز گوتى:

- بە كاكە بارام بېژە، رەنگە ئىستا بووبىتە پياو، پوول و پارەى وەخړ كەردووه كلاوئەكەمى پىبكرمەو، لە بىرىتەى لە سەرمى داگرتوو لە رىگا ئاوقاى شىوو دۆلەكەى كرد؟ لە رىگاى خوراسان، ئەوكاتەى ترومبىلەكەمان پەكى كەوت، بلىى لە بىرى ماىى لە قەلاندۆشم كرد؟ سەي ميران بە رووخوشىيەو وەلامى داو:

- مەشەدى نەروژ عەلى، خوا لە گوناحى خوش بىن. ھەر وەرەوى خوى نەھىنا، بەراستى پياويكى خوش مەشرف بوو، بۆ ئەوئەى نىشانى بدا زورى بۆ گرىنگ نەبوو، گوتى، گەرە بوو ھەر باشتر با بردى.

لە ئانىشكى كولانەكەو ھىشتا دەنگى دەھاتە گوى:

- ئاى، كاكى خۆم، ئىمەش دەبىن رۆژىك بېرۆين. ئەمە وشترىكە لە دەرگاى ھەموو مالىك دەخەوى.

وەختى سەي ميران بە ھوماى گوت:

- ئەم پياوئەى دىتت، لە سەفەرى خوراسان لەگەلمان بوو ھوما بە شەرمىكەو زەرە گرتى:

- واديارە چوويەتە مەشەد، خوشى لە خۆت!

- دوو جار چووم، بە تەمام لە بەھارى داھاتووتوشدا بچم ئەگەر خوا بە قسەتمى بكا.

ھوما، كە جار جار دەكەوتە بەرەو جارى واش بوو شان بەشانى سەي ميران دەرپويشت، تاكوو ئەم كاتەش ئەوئەندەى سەر ھەلنەھىنابوو چاوى بە چاوى سەي ميران بکەوى، ھەر بە عادتەى ژنانە ھەنگاويك خوى خستە دواى سەي ميرانەو، ئىتر لەوكاتەدا كە چارشىيو نوپژەكەى سەرى راستەو پاستە دەكرد، بە سەرنجىكى وەرەو لە شان و باھوى ھاورىكەى روانى، تاكوو بزائى محامىيە بەغىرەت و ئازاكەى بەراستى چۆن پياويكە. ھەست و سۆزىك كە لە ھەناوئەو سەرچاوەى گرتبوو، لە چەشنى تافگەيەك بەسەر بالايدا دەرژا، بە بى ئەملاو ئەولا ئەمەكانسى پىوئە دياربوو، ھەلسوكەوت و خدەى ئەم پياوئە ھەرچۆنىك بىن لەگەل حاجى بەننا كە ھەموو كەس تف و نەفرىنى دەكا، وەك يەك ناچن، زورىان فەرە، نابى ئەم دووانە بە چاويك ببىنى، ئەوان بۆ ئەوئەى بەبەر دەرگاى خانەقاى «معاون» دا نەپۆن رىگاكەيان گۆرى بۆ كولانى سەنەتكاران، روويان كەردە كوچە تەنگەكانى پشت ھەمامەكە، ئەوى تارىكتر و كەمھات وچۆ بوو، بۆ پياويكى نيو بەدەرەوئەى

وهك سه‌ی‌میران پیاسه‌کردن له‌گه‌ل ئافره‌تیکی بیگانه‌دا له‌م کووچه و کولانه‌ی شار، بی‌گومان زۆر جینی ترس و پرسیار بوو، به‌لام باشییه‌که‌ی له‌وه‌دا بوو شه‌و بوو، په‌رده‌ی شه‌و ده‌توانی ته‌واوی باشییه‌کان و دزیویه‌کان له‌چاوی خه‌لک بشاریته‌وه، بیجگه له‌مانه‌ش ئه‌م پیاوه له‌ناخوه هه‌ستی به‌به‌رپرسی ده‌کرد و ویژدانی چاکه‌کاری له‌زاتیدا به‌هیز بوو. هه‌ر ئه‌و هیزو تینه‌ی ئه‌گه‌ر به‌لای هه‌وه‌س و ریا و خۆپه‌ره‌ستیدا نه‌خلیسکی مرۆفی بچووک ده‌باته‌ریزی په‌سه‌ولانی خواوه. ئه‌م پیاوه بۆ یه‌که‌م‌جار له‌ته‌واوی ئه‌مه‌نی خۆیدا تووشی ژنیک ببوو، بیجگه له‌داوین‌پاکی، دل و ده‌روونیشی هه‌ر ئاوا خاویز و بی‌غه‌ل‌وغه‌ش بوو. ناو پاک و شیوه‌ژن که‌س باوه‌ری نه‌ده‌کرد جاری میردی کردی، روانین و نیگای په‌ری‌ئاسای هینده‌دل‌به‌ر و سه‌رنج‌پراکیش بوو مه‌سیح‌ئاسا به‌ئیشاره‌تی په‌نجه‌ی گیانی وه‌به‌ر مردوو ده‌نا! ژنیک له‌چه‌شنی ئاو و به‌گه‌رمی ئاور، خووخه‌ و ئاکاری له‌کالیدا، شباو و له‌ئاکاردا گران و سه‌نگین و جوامیرانه‌بوو، له‌جووله‌ و ره‌فتاریدا، چاو نه‌رم و ده‌م به‌ره‌لا نه‌بوو، ئازار چه‌شتوو ره‌تینرابوو، جوانیکی به‌بالابراو و رۆحیکی سلۆک و ویل به‌دوای پزگاریدا هه‌نگاوی ده‌نا، ئیتر له‌سروشتی‌را هه‌ر وه‌ک په‌ری ده‌هاته‌پیش چاو، وه‌ک کۆتره‌شینه‌یه‌ک له‌چنگی باشوودا ئه‌سیر مابی، هوما گوتی:

- پیت‌خۆشه‌ بزانی وه‌ختی هاتییه‌ ئه‌و ماله‌ چاوت به‌خه‌لکیکی چۆن ده‌که‌وی؟ به‌یه‌ک قسه‌ بیبپه‌نوه له‌گه‌ل ژن و پیاویکی بی‌شه‌رم و حه‌یا تکاو، که‌هه‌وساریان له‌میژه‌ به‌ر بووه. ئه‌و چاوه‌بسته‌نه‌ سی‌حر و جادوویان لی‌کردم، هه‌ر بۆیه‌ ری‌م که‌وته ئه‌و ماله‌ هه‌رچه‌نده‌ زۆریش دل‌م خۆشه‌ به‌ ئه‌م قه‌ول و به‌لینه‌ی تو به‌لام له‌وه‌ ده‌ترسم؛ ئه‌م پیاوه جادوویانه‌ ده‌ستی پیت بگات و دل‌ساردت بکاته‌وه، ئه‌وسا په‌ژێوان ببییه‌وه و له‌گه‌ل خۆتدا نه‌مه‌بی، ئه‌و هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی کۆیله‌ی کرێبی، به‌قسه‌ی خۆی ئیستاش پاره‌ ده‌دا به‌کابرای گۆرین، ئه‌مه‌ بیجگه له‌وه‌ی پۆلیسه‌کانیشی به‌پوول کرپوه، مه‌گه‌ر نه‌ت‌بیستوه‌ زێر و زێو ژنی پاشا حیز ده‌کا؟! وای لینه‌کردوه به‌م گه‌ره‌که‌دا بیته‌وه، ئیتر بۆ من نه‌بیته‌ درۆ، قسه‌کانی ئه‌و چه‌نده‌ راست و ناراسته، به‌لام لی‌ره‌دا ئه‌وه‌ی ئاشکرا و به‌چاوه‌ من له‌ماوه‌ی ئه‌و سی‌مانگ و نیوه‌ی رابردوودا، بۆ خورده‌ و خۆراکم، بۆ جل‌وبه‌رگ و ئاور دوو خه‌لووزی زستانم تاکوو ئیستا بیست و هه‌شت تمه‌نم پوول و پاره‌ لی‌وه‌رگرتوه، کرێ فه‌رش و مال و ده‌فرو ئامانیشی هاتۆته‌ سه‌ر، که‌وابوو ئه‌گه‌ر وردی حیساب بکه‌ین شتی که‌متر له‌سه‌ت تمه‌ن پاره‌یه، ده‌بی ئه‌مه‌ش بیژم سه‌ت تمه‌ن پاره‌یه‌کی که‌م نییه، به‌شی سه‌فه‌ریکی زیاره‌تی مه‌شه‌د ده‌کا، بۆ چوون و گه‌رانه‌وه، به‌لام بۆ که‌سیک که‌هیمه‌تی پیاوانه‌ی نواندوه‌ باسکی

مەردايەتى لىھەلمالىيە، بۇ ئەۋەدى كۆپلەپ يەككى بىتەۋان بىرى و ديسان پزگارى بىكات، كەى بۆى گرىنگە، چاكەى ئاۋا لەلەى خوا قەت بزر نابى، لەو سى مانگ و نيوەدا كە بەسەرچوو، تالترین پوژانى ژيانم بىرەسەر، ھەرچەندە ئەم ژن و مىردە، سازندەيە زورجار خولگان كر دووم تىكەلىان بىم و دەستم لەگەلىان لە قاپىكدە بى، بەلام وام بە باش زانيوہ لىيان نزيك نەبمەوہ و ئەۋەندە بۆم بىرى خۆم دوور بىگرم، ئەم دوو كەسە لىمبوون بە قىرى كەۋاى سېى، لىمناپنەوہ ەك مەلەى تايىن دايە دىنە بىگويىم دەخوينىن، بە قەسەى ئەۋان بى، پوژى بەرى خوا منى ھىنايە سەر ئەم دنيا، فىرى ھونەرى رەقس و سەماكردن بى ئەمە بۇ ئەۋان فرە شەرىف و مەزەنە، ئەم پياۋە زمان لووسە بۇ ئەۋەى ھەلمخەلەتتىن، ھەرۋەختى ھاتوو ئاۋى گويىم دابدا، پلانم بۇ دابنى و داھاتويەكى باشم بۇ دەستنىشان بىكا، منىش بۇ ئەۋەى فرىوى چاۋى رەش و كاكۆلى ئالتوونى و گفە پوچ و بەتالەكەى نەخۆم، ئەۋەندەى دەھاتە ئەۋى بۇ رامكردن، لەبەر ئەۋەى دەورم چۆل نەبى ژنى خاۋەنمال يان كچەكەىم بانگ كر دوتە لای خۆم، سەرەنجام بە ھۆى ئەم وردەكارىانەم، ئەوم لە خۆم دوور خستوتە، ئافەرىنى بىگوتم، دەلى، راستە ئەمپۆكە ئەم خەلكە بە چاۋىكى تر سەرى ژەنىار و ھونەرمەندان دەكەن بەتايبەت ژنان، ناۋى ناشىرىنىيان لەسەر دادەننىن. بە چاۋى سووك لىيان دەروان، تەنەت ئامادەش نىن زەماۋەندىان لەگەلدا بىكەن، ئەگەر مردىش پىيانۋايە دەبى لە گورستان نەياننىژن، ئەۋانە حەقىقەتىك كە بەداخوہ، ھەمىشە لەگەلى بەرەورۋىن ئەگەر بە چاۋىكى وردىبىنانەۋە ژىر و وريا، بۇ راستىيەكان بىروانىن، تىدەگەىن كە ئەم كىشەيە خەتاي ئەۋان نىيە بەلكە تاۋانى ئىمەيە كە بە ھەلە لە شتەكان تىدەگەىن، تەنەت لە نىو ھاۋكارەكانى خوشماندا ئەمە باۋە، دەلىن سازندە واتە نانى بىكىفایەتى خواردن، يانى كار و كەسپىك كە سەرەتاكەى نەھامەتى، ئاخىرەكەشى ناحەزى و داماوہيە نە دنيايان ھەيە و نە ئاخىرەت، خۆمان بە دەستى خۆمان چال بۇ خۆمان ھەلدەقەنىن، شوپىن و مەقامى خۆمان نازانىن، ئىمە كە ستران بىژىن، دلى ئەم خەلكە شاد دەكەىن بە ھەلسۈكەۋتى ناشياۋ و ناشايست خۆمان سووك و چىرووك دەكەىن، ئالتوونىن كەچى نرخی تەنەكە بۇ ھونەركەمان دانانىن، بەلام ھىشتا گەرەكمانە ئەم و ئەۋ رىزمان لىبىگرن و لە كەرامەتمان بىروان. بۆچى باسى ئەم سەماكەرانە نەكەىن كە دىنە ئىرە، ئەۋانە زۆربەيان دەتوانن لە داھاتوودا بىنە ئەكتەر و باشترىن سەماكەرى ئەم شارە، بەلام بەداخوہ پىشئەۋەى خونچەيان بىبى بە گول بگەن بە پلەى ھونەرمەندى سەرمایەكى باشبن بۇ ولات و ئامىز ئامىز دلخۆشى بە ديارى بۇ خەلك بىنن چەۋاشە دەبن و خۆيان ئەدورپىنن، پشت دەكەنە

هونەر و بگره خه یانته دهکهن به عاشقانی خویان و تهواوی مروّقهکان لیزه‌دا، باسی ئەم به‌شه هەر ناکه‌ین، که ده‌بنه هوی فساد و دزیوی له نیو خه‌لگدا، ئەوانه زور زوو لاری دهن، هەر ئەوانه‌ی ده‌بنه هوی هه‌ل‌بیران ئەم چاره‌ره‌شانه، پشتییان تیده‌کهن و به‌رده‌م هه‌ل‌ده‌دن و له‌به‌ر بۆکه‌نیان خۆ ده‌دزهنه‌وه، یان هەر خویان نه‌فرینیان ده‌کهن و ئاوریان لێ‌ناده‌نه‌وه، به‌رله‌وه‌ی بگه‌نه‌ سه‌ر دووهم پلیکانی په‌یژه‌ی هونەر به‌رده‌بنه‌وه و ملیان ده‌شکی، ئەوه‌ی که پروون و ئاشکرایه، ئەکته‌ری پیاو یان ژن هه‌روه‌کوو بایه‌خ و جیوو مه‌کانی راسته‌قینه‌ی خۆی بۆ گرنکه و پیی‌ده‌نازی، ده‌شزانئ ئەم بایه‌خ و شوینه له هه‌ناوی ئەودا گه‌وه‌ریکه هیچ ژنگ و ژاریک کاری تێ‌ناکا، ئەم گه‌وه‌ره‌ش پارێزگاری و ته‌قوایه، ئەم ته‌قوایه که ژن خاوه‌نبه‌تی وه‌ختی ئاشکرا ده‌بی که چه‌ند ئاکار جوان و داوین پاک بی، وینه‌ی ئەو داره وایه ته‌ناف‌بازیک به‌سه‌ر ته‌نافه‌که‌وه راده‌گرئ؛ ژنیک که خاوه‌نی چه‌وه‌ری هونەر بیت و چوار ده‌وره‌ی هه‌وری دزیوی دای‌پۆشیبی، نه‌ک هەر ره‌سه‌ن و بنه‌مای خۆی به‌لکوو مال و می‌رد و مندال هه‌موو شته‌کانی ژیا‌نی خۆشی ده‌وی، زیاتر له ته‌واوی ئەوانه شه‌یدا و سووتای کارو هونەری خویه‌تی.

هوما چه‌ند جاریک به‌ دووکه‌لی ئەو جگه‌ره‌یه کۆخی که سه‌ید میران له بنه‌وپالیه‌یه‌وه دای‌گیرساند، میران گوتی:

. ئەم قسه‌یه زور راسته، به‌لام من هەر لیزه‌وه ده‌مه‌وی ئەمه‌ی پی‌بلیم. به‌ دووکه‌لی سیگارکه قه‌لسی؟

هه‌ردووکیان له پاش گه‌ران و پیاسه‌کردنیک زور ته‌واوی کۆچه و کۆلانی گه‌ره‌کی سه‌رچاوه‌یان لیکدا‌بوو. تازه گه‌یبوونه ژیر دارگو‌یزه‌که‌ی قه‌راخ ئاوشوران خورینکه ره‌شه‌ی به‌ناوبانگی شار، نزیک کۆلانی سه‌نه‌تی، بۆ ئەوه‌ی بتوانن به‌ وردی قسه‌ی خویان بکه‌ن، له سه‌ره‌خۆ هه‌نگاویان دهن، به‌بی ئەوه‌ی سه‌باره‌ت به‌ ئەم بابته‌ قسه‌یه‌ک بکه‌ن، به‌ سه‌ر پرده‌ داره‌که‌ی ئاو شو‌رندا، گه‌رانه‌وه بۆ ئەوه‌ر ئاوی پیس و چلکاو‌ی خورینکه‌که به‌ ئاوازیکی تابه‌ته‌وه سه‌ری خۆی نابۆوه، هه‌وایه‌کی فینک و نه‌رمه‌ با به‌ ئەسه‌پایی له‌نجه‌ی ده‌کرد، مزگینی بارانی پی‌بوو، سه‌ی‌میران له‌سه‌ر یه‌ک چه‌ند مژیک له جگه‌ره‌که داو دوور فری‌دا، ئارام و به‌ هیمنی گوتی:

. ئە به‌م‌جۆره‌ی ئەو باسی ده‌کا، من ده‌توانم بلیم مه‌گر نه‌وزوبالله کچی پیغه‌مبه‌ر یان فریشته‌ی ئاسمانی بیت، تاکوو بتوانئ له نیو ئەم گشته‌ برسی و چاو‌حیزانه‌دا، به‌سه‌ر ژن و خیزانی خۆی‌اندا چاو بۆ نامووسی خه‌لک ده‌گیرن، که بتوانی بدره‌وشیته‌وه و لاری و چه‌واشه‌ نه‌بی؛ هەر بۆ

ئەمىرۆ ناگەرپىتەو ھەر لە كۆنەو ھەم ئاوە وا پزّاوە ھونەر، بە بىر و باوەرى ئىمە كە خۇمان بە موسلمان دەزانىن واتە رابواردن و شەراوخورى، كەيف و ھەوەس، لە دنيای ھەوەس و خاپاندندا ھارووت و مارووت و فرىشتەى بەردەرگای خوا بوون، ھەزار سالیان ژىر فەرمانى كرد و دواتر لاپى بوون لەخۇرا نىبە پىغەمبەرى ئىمە مۇسقىقا و سەمای بە گشتى بە بناخەى ھەلە و ھەرزەبى داناوە، كە دەبىتە ماپەى شەپەنگىزى و دەستبەردان لە داوینى ھەيا؛ كەسەك بەمجۆرە لە دنيای خەيالدا بژى و لە نىو گەنداویكى ئەوئەندە پىسدا ژەنگ ھەلنەگرى و رەش نەبىتەو دەبى ئالتونى خالیس و بى خەوش بىت ئەمەش خەيال پلاوہ و ھىچى تر.

ھوما ھەروەك منالەك خەفەتى خۇى لە بىر چوووبىتەو درىژەى بە قسەكانىدا:

- ئەویش چ ئالتونىك، زىرى ھەژدە ھەيار ئەمە ھەر ئەو شتەپە، وا من بە ئەوم گوتووە، پىنموتووە، ئەگەر من ئەو كەسە بم وا تۆ باسى دەكەى، پىاوى باش، ئىستا لىرە چىم دەكرد؟ خو خەدى ئاوا واتە حاسلى تەمەنىك ئاكارى باش؟ ژنىكى ئاوا رەوشت بەرز و ئاكار جوان لەكوئى، روى قسەم لەلای ئىوہ نەبى، مروى ھەرزە و سازندەى وا لەكوئى؟ دەلى نا وانىبە، ئەم قسەپە مەكە، تۆ كە سەبارەت بە خوت بە ھەلەدا چووى من ھەلەم نەكردووە، لە ماللىكى ئاوا بىسەرەو بەردەدا كە بىشەرمى و رووتوقوتى پىوہ دىارە، رەفتارىكى جىنى پەسند و ئىنسانى، ئەمىش بۆ بىوہژنىكى جوان و مندالكارى وەكوو تۆ، لە ھەموو كەس ناوہشیتەو، داوى چەند سالىك ھەلوەداى شاران و تەمەن بەسەر چوون، ئەوہى بە ئاسمانەوہ بۆى دەگەرەم لەسەر زەوى وەگىرم كەوت. دەرکەوتنى تۆ بۆ من وەكوو تىشكى خور واپە كە لە شەوى ئەنگوستە چاودا شەقلى شەو بشكىنى، تۆ نەفەسى عىسا بووى رۆحىكى تازەت كەردوہ بەر جەستەى بىگيانمدا.

ئەمىش ئەگەر راست لىم دەوئى جگە لەوہى دەزانم لە كوئوہ ئەم قسانە دەكا، سەپرى خۇم دەكەم بەبى ئەوہى بە خۇم زانىبى، فرىوى سىحر و جادووى ئەوم خواردووە، ئەم پىاوە، وەك دەلین لە تەمەنى گەنجىدا چەند سالىك لە سوڤىت ژىاوە، رۆژى چوار مسقال تریاك دەكىشى، تاقتەى ئەوہى لىنراوہ چاو بگىزى و جوولەى ماپى، زمانىشى لەگو كەوتووە، ھەروەك باسەم كرد، دەستى ھەموو جادووبازىكى لە پىشتەوہ بەستووە، ولات نەماوہ نەى دىبى، وەك رىوى گەپىدە واپە، لە ھەر گوشەو كەنارىك شتىك فىز بووہ، زمانى مار و مىروو دەزانى! چۆتە نىو گرووپى رەقاسان و سەماكەرانى قەققازى و لەگەل بالىتزانى ئەوئى بۆ نواندى شانو سەردانى پىترزبۆرگ و مسكوى كەردووە، وەك شەھرىزادى ھەزارو يەكشەو واپە سەربەردە و چىرۆكان دەزانى بەبى كوتابى!

دهتوانی به مانگ مه لکه موت له پشت دەرگاوه چاوه‌پوان رابگری و تهره‌ی بدا، گوئی پین رابگری و له به‌جی‌هینانی ئه‌رک و فهرمانی سارد بکاتوه له‌سه‌ر ئه‌م زه‌وییه، ده‌لی ئاوا له من مه‌پوانه ئه‌گه‌ر نه‌هامه‌تی و غه‌دری رۆژگار به‌م شینویه به‌نگی کردووم ئه‌گه‌ر ئاگری شه‌ر نه‌بوایه، گه‌رده‌لولوی رۆژگار وه‌ک په‌ری میشتی هه‌لی‌نه‌گرتبایه‌م و له هونه‌ره‌که‌می دوور نه‌خستبایه‌م هه‌ر له ولاتی ئه‌ندیشه و فره‌زانی ئاوا مه‌زندا مابایه‌م ئیستا ئه‌ستیره‌یه‌ک بووم به ته‌ویلی ئاسمانی هونه‌روه، شان‌وشکزی ئه‌مه‌شم هه‌بوو. به عه‌ززه‌ته‌وه نیم بۆ ئه‌وه‌ی هاتوته سه‌ر ریگاکه‌م، دنیایه‌ک هیواو ئاواتم بوون به‌ژیر پوودا و کیشه‌ی پرو پووج و قورمی زه‌مانه‌وه. ئه‌وه ته‌مه‌نیکه هه‌ول ده‌ده‌م به‌لکوو ئه‌و رۆژگا‌ره له بیر خۆم ببه‌مه‌وه که بوته‌ خۆره‌ی دل و گیانم، به‌م دووکه‌ل و ته‌نیایی و نه‌غمانه‌وه ماوم له بۆ رۆحی کلۆلی خۆمی ده‌ژهنم. ته‌نیا ئه‌وانه‌ن دلداریم ده‌ده‌نه‌وه، چونکه من تامی شانازی هونه‌رم کردبوو، ده‌بوو تاکوو ئه‌و رۆژه‌ی به‌سه‌ر زیندووم به‌م باده‌ی به‌هه‌شتیه‌ی سه‌رمه‌ست بم.

سه‌ی‌میران، به‌ بزه‌یه‌کی تاله‌وه په‌ریه‌ نیو قسه‌کانی و گوئی:

- تامی شه‌راوی به‌هه‌شتی کردوو به‌جۆره ده‌نگی زوولاله.

- به‌لی، ئه‌م قسه‌نه‌ی بۆ به‌که‌رزانی من، ئه‌م لفت و راویژه له هه‌ناویکه‌وه دپته‌ ده‌ری، وه‌ک ئه‌وه‌ی من به‌ختی له‌ده‌ست چوو یان هه‌ست و ئیلهامی با بردووی هونه‌ریه‌که‌ی بووبیتم و دیسان هاتیبیتمه‌وه به‌رده‌می، ده‌لی، من ناحه‌قت ناگرم که دلت له کاری ئیمه هه‌لبه‌گه‌ری، به‌ خه‌یال‌پلاو نو‌قم له نیو نه‌شه‌بوون و دووکه‌ل و خه‌یال‌دا سه‌یرم بکه‌ی، ده‌زانم ئه‌و شان‌وشکویه‌ی که ده‌بین هونه‌رمه‌ندیک به‌ شانازییه‌وه هه‌بییت، ئه‌تۆش بروای پین ناکه‌یت. تو سه‌یری ره‌فتار و جووله‌ی ناپه‌سند و ده‌ست له داوین به‌ربووی ئه‌م سه‌ماکه‌ره به‌حورمه‌تانه ده‌که‌ی بۆ چاره‌نووسی ئه‌وان به په‌رۆشی، له‌وه ده‌ترسی داهاتووی خۆشت هه‌ر وابی، ئه‌و ره‌قاسانه هه‌ر باشه‌که‌یان ده‌لیم. ئه‌گه‌ر له بابه‌ت جه‌وه‌ه‌ری هونه‌ری، سه‌ماو جووله، خو و ره‌وشت، یان هه‌ر ئه‌و زیره‌کییه‌ی به‌رایه‌ی بتوان لاق له جی‌پیی تو دانین، هه‌چ وه‌ختی ناگه‌نه سه‌ر ئه‌م سه‌کویه‌ی که تو به‌م‌گشته داوین‌پاکی و سه‌لارییه‌وه پینی‌گه‌یشتووی، ئه‌وان شیایوی ئه‌م گه‌وره‌یه‌ی نین، ئه‌گه‌ر هونه‌ر گولیکی سووره، پاریزگاری ئاوی ژیر ئه‌و گۆله‌یه.

تیناگه‌م ئه‌مه‌ چ سه‌ریکه، هه‌ر هات زمانی بگه‌پۆ یه‌که‌م وشه‌یه‌ک که درز ده‌خاته سه‌ر لیبوی ئه‌مه‌یه، باسی نه‌زانی و بی‌ته‌قوایی و دووربوون له پاریزگاری من دینیتته‌ گۆرچ، ئه‌وه سی مانگی

رهبه قه مۆخى منى چنيوه، به بى ماندووبوون شير و ريويم بۇ دينيته وه، به لكوو بتوانى به گرووپه كهى خويه وه بم به ستيته وانى، هر چه نده، هموو رۇژى له بهر چاوى ژن و كچه كهى، له گهل مندا خريكى پرؤقه كردن و راهيتانه هرگيز كاريكى وام نه كردوو، بى ميلمى و ساردوسپرى پيوه دياربى، جا چ له پيش چاوى خوى بى يان له لاي ژنه كهى، ساردوسپرى و نفره تى دهر و نوم له نيو قسه و كاره كانى خويدا هستى پى كردوو و پياوه چه قه له و نه نده زه بوون بووه لووتى بگرى گياني دهرده چى، دهستى له داوينى دنيا به ربوو، به لام هر چه ندى بته وى خاپينوك و فيلباز و به ده هويه! چاوبه ستيكه به لوكه تهره فى خوى سهر دهرى، ده هوبازيكه روله له بهر دايك هه لده گرى، نه وه ندى دهرگا به قوون كر دوتوه شه يتان له حاستى سهر نه وى دهكا، زور سهره، ده لئى دهرانى بهختى من به كويدا ده كه وى، چى له نيوچاوانم نووسراوه له بهر دهى خوينيته وه! ترسى هه به پيش نه وهى وهك نه ستيره به كى دره وشاوهى نيو گرووپه كهى له سهر سن دهر كه وم، بينه ران به ديتنم شاگه شكه بين له دهستى رام كر دى، هزار ته لهى بۇ دانام، خه ريكي خه له تاندن و نهرم كر دنمه. ناماده به خوى به ئاو و ئاوردا بدا تاكوو من رازى و پيمل بم. دوو كهسى له شاگرده كانى خوى دهر كردوو، به هوى نه وهى ورياي ئاكار و كردارى خويان نه بوون. شه و رۇژ ترسى نه وهى له دلدايه نهكا، به كى له هاورى و هاو كاره كانى پى بزنان من له و ماله دام، رۇژيك به كى له و كه سانه به بى نه وهى پيشتر دهنگى كر دى، هاته ژوورى، له وكاته دا خه ريكي مه شق و پرؤقه فى سه مايه كى قه فقاى بووم، به ئامازهى نه و له پشت په ردهى ژووره كه خوم شارده وه، نه و پياوه نزيكهى نيو سه عات مهحتل ما، منيش وهك زيندانى هه له شوينى خوم مابوومه وه، نه وهنده رقم هه ستابوو ملمنا له خواردنى نه و كاسه گويزه فى له وى داندرا بوو، دهنكم ليبرى، هه وهك ديندار و نه لاجان ژن و كچه كهى راسپارد بوو، به تنيا له مال نه چمه دهرى. به خه يالى خوى شيره كهى كولاند بوو تنيا له سهر هه وين مهحتل مابوو. هه وينى بكات و ماست بگيرسى و دواتر سه رتويژى بگرى و سپاسى په زدان بكا. به ئينجه و فينجه وه، ته واوى نه خشه و پلانى داها تووى خوى بۇ دهست نيشان ده كردم و بهم جوړه به گوئى هه لده هيتام:

- ئيره ولاتى شادى هينى خه سره و باربده، چاوه كه م، خه لكى كر ماشان مروگه ليكى خوين گهرم و له دله وه نزىكن، هونه ردوست و دل تهرن، تنيا عه ييبك كه هه يانه نه وهيه، هه به ئاسته م بزنان كه سيك زمان دهر گرى، به لاله لاله، عاله مى وه دوو دهخن چاويان له چيژ و كه فى ژيانه، جوانى هونه ر ده بينن شاگه شكه دهن و واقيان و ر ده مينى. باوهش بۇ هونه ر مهنده دهر گره وه و له سهر

سەريانى دادەننن، بەلام چاوەروانى خواييان لىئەھيە، مەزى بىھونەريان لەلا سووكە، بە بچوكتەرين عەببى ئاكار و نەزم فامى ھەلدەبەزەنەو و خەتايەك ببين و ھەك مەيش لە تاريكىدا لە گەزە دەكەون. سەبارەت بە ئايين و سەياسەتەش ھەر بەم جۆرەن، ھەك گولەبەرۆژە وان، مەزىيەكى پاك پەرسەن بە يەك وشە، با بیدركنم، خەلكى ئەم شارە لە پەيشوازیدا گەرم و بەتەين، لە بەرپەركردن گەلى ساردوسر، خۆشبييان ئەمەيان قەبوولە، سەرەپاى ئەمانەش من لە نەوان تەواوى شارەكانى گەورە و بچووك كۆن و نووى ئيزان، ئەم دەقەرەم ھەلبەزاردووە بۆ كارى خۆم، بە واتايەكى تر، ئەگەر لە بنى كوولەكە بەدەم ئەم دەقەرە بوو لە ئاميزى گرتەم و بوو بە نەيشتمانم، ھەرچەندە كەبەريەكى تەرياكيم، دەستم بە دەمەم پانگا، بىئاوەز بۆ پارە كۆكردنەو، پەنج سالاە دانەشتووئى ئەم شارەم تەوانيمو چارداخەيك بۆ خۆم سەز بەكەم، كەچەكەم بە مەيزد داوہ و باوانى چاكەم رەگەل خستووە، بەختەو ھەرم كەردووە، لە ژەنەينى تاردا، دەست و پەنجەيەكەم ھەيە پەيوست بە تەريفات ناكە، لە بۆنەكاندا، لە شايى و جەژنى دەولەمەند و سامانداراندا دووجار دووجار بانگ كراوم. بەلام با ئەو ھەشت لىئەشارمەوہ تاكوو ئەيسەتە قەت بە ئاواتى دلى خۆم نەگەيشتووم، ئەو ھونەرى ئاويتەى ژيرى و جوانى راستەقەينە نەبەيت پەيم ھونەر نەبە، ھەر ھەك كەرماشانى دەلەين، ھەك چۆنەرى نەبەرزائ واپە. لە ماوہى ئەم كارەمدا ھەيشتە نەم تەوانيو سەمەكەريكى بە تەواوى مانا، جوان و خاوەن كەمال و مەتەين و نەرم و نەبيان بە جەوھەرى ھونەرەو، بەر سەرپۆشى پاريزگارەيو ھە پەيدا بەكەم، پەيزى رابەردووە لە زەماوہندى شاپانەى دۆكتۆر فەرۆخدا، كورى فەرەنگ ديتووئى موقبلەدۆلە، بانگ ھەيشتەن كرابووم، لە جەبى خۆم وشك بووم نەمەزانى لە بەينى ژنەكاندا كى ھەلبەزيرەم كە شياوى ئەم بەزم و شايە بيت، نەشكوورى ناكەم، ھەر ھەك دەلەين كە وشە كۆن لە بياواندا نەيمەتى يەزدانە! بەلام من ئەو پۆژە ژنى سەمەكەرم لەگەل خۆم نەبەرد، بېرم كەردەو ھەر نەبى با نەرخى پەنجەم نەشكى، من پەيش ئەوہى چاوم بە تۆ بەكوئ ھەر ھەكوو دۆدۆن شاي پيرو كلۆل، بەسەر تەرمى جەگەرگۆشەكانمەو، يانى ئەم تار و تەنبوورە شكاوہم دەستم لە ئەژنۆم وەرئنا بوو، تۆ ئەو شيرينەى خەسەرەوى لە پەرسەرت كەرد بە خەتوہتى خەفەت تەنيومدا، مەنت بە ئاوازى ھەستەبزوئى خۆت مەست و دل دۆراو كەرد، ھەكوو شەيدايانى زەويئى، بە ببينئى تۆ تەنەنەت ژان و نازارى جەستە و ناخم لە بېرى چۆوہ.

ئەوہ سەر لەبەر قەسەكانى ئەوہ كە بۆ تۆ دەگەيرمەوہ، ئەوہ وادەزانئى گەنجەكم و خوا لە كولاو كەوہ بۆى ناردۆتە خوارئ، بەم شيرين زمانى و بەم سەلسلە و پەلپەلانەى لە نيو قەسەكاندا ھەيە

که وتوومه ته گومانه وه، ده لیم په رنگه ئه و کابرایه به فیل و ته له که له هه ولای رام کردنی مندا بئ، له بهر ئه وهی بوره پیگ ده بیژئ له میوانییه کی تایبه تدا بینوییه تی چون سه ما ده کم، به دل ناشقی جو له ی من بووه، پند ده لی ئه گهر له زه ما وهنده که ی دکتور فه روخدا قوم له گه ل ده بوو، ده بووم به خاوه نی سه دان گه لای سوور و شین! زیروه شانیا ن ده کردی هه ر ئه سه که ناس بوو به سه رتدا ده با ری، خه لکی ئه م ده قه ره له شوینی خو ی بۆ شاباش دان و زیروه شان که س تایان نا کا، هه ر ئه وه نده ریگا که ی بزانی، با ئه مه شت به گویدا بده م چاوه راسته که م، پوول و پا ره نابیته ها وسه نگی داوین پاکی و پاریزگاری. ده بیته خه نی می ئه و، ئه گهر هونه ره که ت خوش ده وئ ئه شی چه کی نه جیمی و پاریزگاری لئ نه ستینی، وه ک چون محه رهم مانگی دلخو شی ره وه خوین و ماته مینی راسته قینه ی ئیمه ی ده فژهن و ده نگ بیژانه، خوشکینی و ساردوسری خو ره ی رو حی ژنانه، روانینی ئه م چاوانه ی تو ئه شی ئه و خوا به بیت که تا کوو ئیستا که س به چا و نه یدیوه! له بهر چاوی پاک و نا پاک خو ت دوور بگره. ته نیا بۆ هونه ره که ت بژی، نه ختیکیش خو را گر و قورس و سه نگی ن به، ئه م ژن و کچانه ی ها توونه ته با زا ری دل به ری به م کالایه وه قه ت په ژیا و نه بوونه وه، له راوی دلدا، به وینه ی شینت به نیچیری ک را زی و قه ناعه ت بکه، وه کوو خه زینه وایه، به لام به سه ر ئه م خه زینه یه وه هه زیایه ک له هیا و حورمه ت بکه پاسه وانی. هه رچه نده سه رتان ده هیشینم، قسه کانی ئه م پیا وه زمان لووسه ئه وه نده کا ری تی کر دووم به بزه ی سر وه یه ک ده که ومه هه له که سه ما، وه ک چون ده رویشان جه زمه ده یانگری و ناگایان له خو یان نامینی، به سه ر زه وییه وه ده بمه په ره کا یه ک ده چمه هه و و دیمه وه خواری به خو م نازانم چون په پووله به ئاسته م پئ به سه ر په ره ی گولدا ده نی، منیش ئاوام، ئه م شاره م به سه ردا ده رژی، چه پله م بۆ لیده دن وه ک گه لای داران ئه سه که ناسی سوور و شینم به سه ردا هه لده خه نه وه، جوانییه کانی دنیا له با وه شم ده گرن، له خه و و به خه به ریدا جوانترین جل وه برگی شاژنانی دنیا م بۆ ده هینئ، ئه و جل وه برگانه ی که شایانی سه ما که ره به نا و بانگه کانه، به وینه ی ساحیران ده مباته نیو باغی پر له گول و ریحانه پر به سییه کانم به رامه ی گولان هه لده مژم، له به ر خو مه وه ویره ویرم دیت و گول وشه له لیوم ده با ری، له دنیا ی خه ون و خه یالدا ملوانکه ی ئالتوون و پاوانه ی زیو و نیوتاجی ئه لماس نیشانم بۆ ده هینئ و له زیر و زیوم ده گری. له خه ویشدا لیو به که نینم، وه ک ده لین لیوی بئ بزه درزی دیواره.

سه میران، به لاچاویکه وه به لان نه ک به قینه وه چاوی بریه چاوه بازه کانی که له جوانیدا ده بوو ئه ستیره ی گه لاویژ سلای بستیته وه به زمانیکی ته رو پارا و گو تی:

- خه راپ نښه، به لام تو له چي دوډلي؟ ئه كونه ترياكښه، به راستي له كاري خويدا زيرهك و دهست بريكه! پلاني سهيرت بو داده پيژي.

هوما به خوبادانيكي جواني ژانده، كه نيشانه ي خوراگري، بي خه مي و هه وسه له ي مروفي له به رامبه ر ژواريه كاندا پيوه دياربوو چاوي له چاوي ميران كرد و به نازيکه وه كه كه زوي لي دهباري گوتي:

- ئوي، هه ر باسي مه كه!

سه ي ميران بو چرکه يه ك له جي خوي راوه ستا خوي لي شيرين خيل كرد و پرسبي:
- داپه له مه كه، وهك له قسه كاني تودا بوم دهركه وت ئه و كه سه ي باسي دهكه ي رهنگه هه ر ئه و حسين خاني (زهربي) بيت، تارژهن ي به ناوبانگ. پياويكي كه له گه تي دال گوشته، سمپليكي قه يتاني هه يه و توزيكيش گنه. هه موو به ياني رډيني تيف تيفه دهكات، بوين باخ و پاپيون ده به ستني و كه متر وايه مه ست نه بي، ده لي ماسيه برژاندوويانه، ته مه ني شه ست و پينج به هار ده بي، به لاني كه مه وه، ترياك و نه لكول تيكي شكاندوه، زوربه ي كات له چاخانه كه ي ژير سه كو داده نيشني، بسته دوو كانكي له حورياوا هه يه، له روظدا خوله كيكي ده رگاي ده كاته وه و خه ريكي چاك كرده وه ي تار و ته نبووره شكاو ده بي، من ئه و پياوه ده ناسم، سي سال له مه وه به ر، بو جه ژني خه ته نه كرده ي كوره كانم بانگم كرډبوو، دوو سه ماكه ري جوان و ناوقه د زرافي له گه ل خوي هيتابوو، ده يانگوت ئه وه جوته خوشكن، وهك له بيرم مابي يه كيان ناوي به دري بوو، به لي! به لي! به راستي ئه گه ر ئه وانه ئه و راي هيتابيتن، له ژير دهستي ئه ودا فيز بوويتن سه باره ت به هونه ره كه ي خوي هه رچه ندي بليي كه مي باس كرډووه، هه ر ئه و به رديه ي كه ناوم هيتا جل و به رگي به شيوه و موده ي گول ده به ردا بوو، ئه گه ر راستت ده وي وه ختي به و پؤشاكه وه له جي خوي جووله ي نه كرډبايه، يان به دم سروه ي خيه له وه به راست و چه پدا وه له نجه كه وتبا له گه ل گولي به راستي ليت تيك ده چوو، هينده به له نجه و لار ده هاتن و ده چوون، وات ده زاني سه رده سته ي پولي په ريبانن، نه رمه له نجه و سه ماي په ري ئاساي و اي كرد له ميوانان به بي مه ي مه ست و مه ي زده بوون، دوو روظ دواتر حسين خانم بو خه ته نه سووراني مندالي جيرانه كه مان بانگ هيشتن كرډه وه، ئه مجاره، خوشكي به دري، كه هه ر ئيستا ناويم له بير چووه، سه ماي خوباداني ده ست پي كرد، به م سه ما و ره خسه هه جووي چارشنيوي كرد و كرپتي ئه م ديارده يه ي نيشان دا، ئيتر من هه ر له و كاته وه زانيم ئه م مروقه فره زانه و كابرآيه كي كه م نښه.

ھوما بە بیستنی ئەم بابەتە سوورپکی ژنانەى لە خۆیدا، کە ئەمەش نیشانەى رازی نەبوونی پێوه دیار بوو، چارشێوەکەى سەرى ھەلکیشا و بە منجە منج گوتی:

بەدرى خوشکى گورەهیه، ئەو ھیشتا سەردەستەى ئەو، میردەکەى سالیگە مردووه و مندالیكى بۆ بەجى ماوه، بەم سەماو رەخسە خۆى بەختیو دەکا، تۆ نازانى چەندە گوزەرانى تال و ناخۆشى ھەیه! بەلام زۆر وەرپووى خۆى ناھینى، خوشکە چووکەلەکەشى وەک دیارە میردى کردووه و ئیستا لە ئەھوازە، بەدرى جوان ھەلدەپەرى، لە سەماکردندا زۆر زۆر بەنیوبانگە، بەلام ھیشتا حسینخان قەبوولى نىیە و پەسندى ناکا دەلى لە زۆرەى سەماکانیدا دەلى دەست و لاقى بەخەیه، رەخسەکەى مرؤف نادوینى، چىژ نابەخشى ھەلبەت جاروبارە لە منیش توورە دەبن، دەلى جوولەى تۆ پەلەى پێوه دیارە، بە تالۆکەى، وەک ئەوھى خىرا کوتایى پىبىنى و زوو خۆت رزگار بکەى بجى دانیشى ھەر ئەم پەلە کردنە دوژمنى ھونەرە و تۆش دەوہستىنى بەلام سەماى تۆ بزۆینەرى ھەست و ھۆشە، دلنابوون و زیندەخوہ، شادىھىن و خەفەت بەرە، لەودىوى جوولە و لەنجەتوہ شتىک ھەیه، لە چەشنى کۆکائىن ھۆش و ھەستى مرؤف دەرفىنى، ئەوہ وەک سرودىكى یەزدانى وایە، وەک سەماى (زۆربا) دوورە لە نىیەتى دىزوو ئارەزووى شەھەوت، جىواز لە ھەوہسى حەىوانى، دنىای تۆ دنىای خەفەت و دوودلئىھەکان، نەیارى و خۆپەرەستى، دەتوانم بىژم برسىیەتىش دەخاتە لاوہ، دەیانتارىنى، رۆحى ھونەرى لى دەچۆرى، وەک پەلکەزىرپنە لە پاش چەند رۆژ ھەورى پووتال و بارانى بە خورەم بە چەندىن رەنگەوہ بەرەو زەوى دەچەمىتەوہ، یان وەکوو کەشە ھەورىكى لۆکەى وەسەرورى گشت ھەوران دەکەوى، چونکە جوولە و خۆبادانى تۆ بەرى لە خۆویستىیە، ھەناو و ماکەى ھونەرە، کەرۆشکەى بالات، ئاواز و کیش و سەرۆای شىعرى سەعدى و نالىى پێوہ دیارە، باس لە دوورى و سووتان و لىوى حەبىبە دەکا، بەلام ئەگەر نالى باس لە لىوى ئال و پەرى گول دەکا، تۆ خۆت ھەناسەى یەزدانى پەرى گولى نىرگى، کاتى دەکەویبە سەماکردن، بە خەلسەى ھونەردا شۆر دەبیتەوہ رەمز و رازى کارى تۆ لە نىو ئەم خالەدا نوستوہ، جۆرىک ھاتوچۆ و جوولەى سەرسورھىنەرى فىز کردووم، دەبى قاچەکانم وەکوو خاچ دانىم و بە شەپۆلى چۆک و ئەژنۆم، برۆمە پىشى، دەلى تاکوو ئىستا ھىچ شاگردىک نەیتوانیوہ فىرى ئەم سەمايە بىت. لەبەر ئەوھى چەند شىوہ جوولە ئەشى بە یەکەوہ پىشان بەدا ئىستاش خەرىکم فىرى جۆرە سەمايەک دەبم نىکەلى ھەیه لە ھەلپەرىكى توركى و کوردى؛ گۆرانىبەكى بەياتى ھەیه، کچەکەى خۆى لەباتى دەبچرى، سەما و ھەلپەرىكى ئەو، ھەر وەکوو ئیوہش دىتووتانە، پرە لە

تازەگەرى، شەوق و زۇقىكى شاراۋەى تىدايە، بىنەر ۋاقى ۋر دەمىنى و بەسەر سوورمانەۋە سەيرى دەكا، خۇ ئەگەر لاسايى كوردنەۋەشى بى، بۇ ئىمە كە تاكوو ئىستا شتىۋامان نەدىۋە لەۋپەرى تازەيىدايە. ئەۋ گەرەككىيەتى ئەگەر من بەرىتە نىۋ ئەم گروپەۋە، خالىكى ون بوو ئاشكرا بكات و دىدەى تامەزۋىي دەۋرۋوبەرى ھونەرناسان بۇ لاي خۇى رابكىشى، بەلج من، منىك كە ئىستا دەمبىنى، ئاۋا لىقەۋماو و سووك بە دلېكى پىر بە ژان و ئازارەۋە پەنام بۇ ھىناۋى، ئەم پىاۋە بەم زمانە چەۋرەى كە بىكرى دەلەسە لىسەدە ئەۋەندەى بە شان و بالما دەلگوتوۋە، تەنانەت خۇم لىگۋاۋە و باۋەر ناكەم ئەۋە خۇم بم.

سەىمىران بە بزەيەكى تالەۋە چۈۋە نىۋ قسەكانىيەۋە:

- ئەگەر حافىزى شىرازى وىنەى يارەكەى لە دەفرى مەىدا بىنىۋە، ئەم پىاۋە لە جوانى تۇدا سەى ئالتونى ۋەبەر چاۋ دەكەۋى، لەۋانەيە من ھەلە بكەم، بەندەناس خودايە، ئەۋ كە دەزانى چەۋهەرى ھونەرمەندى لە زاتى تۇدا ھەيە ئەمە جىي گومان نىيە، ھەر شتەى توانايى و بەرھەقى خۇى پىۋىستە.

- تا رادەيەك ھەروايە، بەلام ھەروەكوو گوتت، ئەۋ بەرلەۋەى لە بىرى مندا بى بە فكرى گىرفانى خۇيەتى ئەۋىش لە بىنەۋە كۈنە، زىاتر خەيالپلاۋ دەكات و لە عالمى خەۋ و بەخەبەرىدا دەژى، نەك كارو كردار؛ ھەر ۋەك بە قسەكانىيەۋە ديارە، فرەتر خۇ ھەلكىش و ئەۋەى دەى بىژى ناي بىژى! گورىسى بە دەۋرى دنياۋا ھىناۋەتەۋە و ئەم بەر و ئەۋبەرى رۋوبارىك بە تەمايە بە شەقاۋىك بپەرپىتەۋە، بەلام ۋەختى بەسەر ئەسپى خەيالەۋە كەۋتە خوارى تازە دەزانى لە ژىر لىقە شەپەرى پىخەفىدايە. قسەى ۋا دەكا سەرت سوور دەمىنى، ئەۋ بالىت بازانەى ئەۋ دەگەلىان بوۋە، ھەر لە مندالىرا، لە تەمەن چۈار پىنج سالىيەۋە كە ئىسقان و پىشەيان ھىشتا نەرمە خەرىكى ئەم كارە بوون، بۇ ماۋەى دە، دوازە سال ھەرىكەۋە بە تواناى خۇيەۋە، ۋانەيان خۇيىدوۋە و مەشقىيان كىردوۋە، زۆرىەك لەۋ كەسانە نەيان توانىۋە دەۋرەكەيان بە سەركەۋتەۋە تەۋاۋ بكن، يان ماندوۋ بوون و كشاۋنەتەۋە، يان ئەۋەى ۋەرەز بوون، ئەم فەرمائىشتانە قەت بە گوئى مندا ناچى، مندالان بە قوتوۋى شەمچەيەك گەۋرەترىن گەمىە و كەشتى ساز دەكەن كە ئەمە لەسەر مېشىكى ھىچ سەنەتكار و پىشەسازىك سەۋز نابى، لە دنياى خەياللى خۇياندا رەۋانەى ئۇقياۋنوسەكانى دەكەن. ئەۋىش بە بوونى من، تەنيا منىك، بە تەمايە سەماى بالىت و ئۇپىرايەك لە نەبوون بىنئىتە بەرھەم و لە ئىراندا بە فىزىكەۋە دەستى بىتتە كەلەكەى، رەنگە بەرامەى خۇبىنى و تارىفاتم لەسەر ھەستى،

به لَام با ئەمەت لىنەشارمەوه، تەنيا ئامانجەم لەم قەسەيە پەردە لابەردنە لەسەر پاستىيەكان، پىنويستىش ناكات پىنگەت پىنگرم و بە شانوبالى خۇمدا ھەلبلىم و لە ھىچى نەبوو لە تارىفى خۇم رابچم، ئەمەش بەجىنى خۇى، بەم تارىفاتە تەنيا خۇم بچووك دەكەمەوه و بالى خۇم دەشكىنم، تاكوو ئەوجىيەى بىر و ئاوەزم بىر بكا، ئەم سەردەمەى ئىمە جارى ئەم ئەتوار و ئايىن و ئۆيىنە پەسند ناكا. ئىوھش كە بەم گشتە ئەدەب و ھەوسەلەوه تاكوو ئىستا گویتان بۆ زۆرۆيى و چەنەدرىژى من راگرتوو، دەزانم لە ناخوھە پىمپىدەكەنى، يان ئەوھى گريانت دى بەو ژيانەى من، دەلىئى ئاخۇم ئەمە چ دىو و درنجىكە، سەرەراى ئەمانەش دەبى دان بەوھدا بىنم، ھەر وەك حسينخان لىئى حالى بوو، بە گيان و بە دل ئەويندار و لە ھونەردا قال بووم. لەوانەيە، ئەگەر ئەم ھەست و ئىحساسە نەبووبا، بمتوانىيا ھەتا ئەو پۆژەى مووى سىپىم لە ئەژنۆيان دەھات لەگەل تەواوى كۆردو رەفتارە دزىوھەكانى مێردەكەم ھەلمكردبا و پىمپراكىشا، ئەم رازەى لە ماوھى پىنج سالىدا كە بۆ حاجى سەربە مۆرە، دەرگای بۆ تۆ دەشكىنم: ئەو دايك و بابەى باسەم كردن دايك و بابى راستەقىنەى من نەبوون، ئەوان لە تەمەنى چوار سالىدا ميان لە قەرەچى و كوچەران بە سەت مەن گەنم كرىو، ئاشقى سەرچۆپى من ببوون، لە دە سالىدا ناوبانگم بە ھەموو لايەكدا بلاو بوو، بۆ رازاندنەوھى شايى و زەماوھەندان، لە كامە ئاوايى دوورە و دەنگ پىنىناگا، كەژاوەيان دەھىنا و دەيان بردم، وەك ئەوھى من بووك بىم، پىش ئەوھى خۇم بناسم تەواری جوانىم لە دلى سەدان كۆرە لاو و مېرخاسى ناو كورداندا ھىلانەى خوش كرد، ھەلالەى گونا و شەوېوى شابىسكەم رىشەى لە دلى دەنگ خوشاندا داكوتا، ھەتا وای لىھات زىبابەم دوورى خستەمەوه، بۆ شارىكى نامۆى ھەلدىرام، ئەو بە ھەلگەوت رىئى كەوتبوو ئەم گوندە، بۆ ئەوھى بە خىيالى خۇى كە گىژەلووگەى شەر و ئاژاوە بىمپارىزى، وەختىكىش لە مالى حاجىدا بووم ھەموو كەس دەيزانى لە سەما و ھەلپەركىدا ھىچ كەس تام ناكا، بۆ مارەبىرەن و زەماوھەندان يەكەم كارتى دەعوەت و بانگھىشتن بە ناوى من دەنووسرا، يەكەم كەس بنەمالە بە دەستى خۇى بۆى دەھىنام و زۆرىشم بە قوربان و سەدەقە دەبوو كە دەست بە روويەوه نەنىم، منىش ھەروا سادە و ساكار رازى و پىمەل دەبووم. ھەر بۆيەش ئەم كارەم دەكرد، چوونكا كۆر و مەجلىسەكە تايبەت بە ئاڤرەتان بوو، دواترىش لە دلەوه ھەزم لەو كارە بوو، بەلام مێردەكەم، تا بلىئى لە دنيا بىخەبەر و بلەوز بوو، بۆ ئەوھى نىربوونى خۇى بەسەر منەوه نىشان بدا، بۆ ئەوھى پىمبلى ئاڤرەت ھىچ دەسەلاتىكى نىيە، بىجگە لەوھى رىگەى چوونى لىدەبىرەم، تەنانەت لە پىشخانەكەشدا سەندى دەكردم، ئەمجارىش لە كۆرى رايھىنانى

حسین‌خانا ته‌واو له پیاواردا کاری له‌گه‌ل ده‌کردم. ژنه‌که‌ی ته‌پلی لیده‌دا و کیزه‌که‌شی دایره‌ی زه‌نگی. نه‌غمه و نه‌وای سیحراوی ئه‌و که له زه‌خمه و تاره‌که‌ی به‌رز ده‌بیته‌وه، دار و به‌رد ده‌خاته هه‌له‌که سه‌ما ئیتر خۆ باسی ئیمه‌مانان هه‌ر ناکرئ! ئه‌وکاته‌ی خه‌ریکی ژنیینه و به‌ دم شه‌پولی ئاوازه‌وه رۆحی ده‌که‌ویده سه‌ما، به‌ هیچ لایه‌کدا ناروانی. به‌م تاریفه‌وه، وردترین جووله‌ی هه‌له‌په‌رکی ده‌بینی و ده‌یخاته ژیر نه‌زه‌ره‌وه، ئه‌مه‌ش له‌ که‌شف و که‌راماتی یان جادووی ئه‌و ته‌نیا فره‌زانه‌یه، که‌ ئه‌و تیییدا تهاوه‌ته‌وه و سه‌ماکه‌ری بۆ لای خۆی راکیشاوه، ئیتر هه‌مووی ئه‌وانه به‌لایه‌ک، منیش ویزدان و شه‌ره‌ف و نامووسی خۆم له‌ ته‌واوی ئه‌وانه زیاتر به‌لاوه‌ گرینگه و چیترم ناوی، به‌ فره‌رمایشته‌که‌ی خوت ئه‌و بوونه‌وه‌ره که له‌ نیو خه‌یال و خه‌ودا ده‌ژی و له‌ گه‌نداودا بی و ژه‌نگ نه‌گرئ و ره‌ش نه‌بیته‌وه، ئه‌شی پۆست و ئیسقانیشی له‌ ئالتوونی خالیس بیت، منیش به‌ ته‌نه‌که و مسی ئه‌و نابم.

سه‌ی‌میران، هه‌ر به‌م‌جۆره‌ی شان به‌شانی به‌کتر ده‌رۆیشتن، هه‌نیشکی به‌ باسکی هوما‌دا هینا، له‌ بن لیوه‌وه‌ گوتی:

- تو وا مه‌فرموو، زۆر له‌وه مه‌زنتری، ئه‌گه‌ر زیویش بی هه‌ر به‌ تو رازیم، تو له‌ زیویکی، ئالتوونی کانه‌کانی ئه‌فریقا و سوڤیه‌ت قه‌ت به‌ تو نابن.

هوما به‌م په‌سن و پیداهه‌ل‌دانه وه‌ک گولیک ئاوی له‌ بن کرابی ئاوا گه‌شایه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی گومانی نه‌بی له‌ جه‌سته‌ی سپی و ناسکی قۆلی به‌ بازنی به‌رز کرده‌وه و گوتی:

- به‌لام فایده‌ی چی، ژن به‌ختی سپی بی، ئه‌من ناوچاوانم ره‌شه. یاخوا ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌ رۆژی ئه‌زهل منی به‌ تووشی ئه‌م نابار و کریته‌وه کرد خۆشی له‌ خۆی نه‌بینی نه‌حه‌سیته‌وه، دیسان سپاس بۆ خوا که ده‌ستم له‌ ده‌ستی بۆوه.

هوما چرۆی لیوی له‌ ترووکه‌ که‌وت و مات بوو، ئه‌م رسته‌یه‌ی ئاخری مه‌ته‌لی فکری سه‌ی‌میرانی ئالۆزتر کرد، به‌راستی ئه‌و ژنه له‌ ناچاریدا یان به‌ نه‌خشه‌یه‌کی گه‌لاله‌کراو ئه‌م پیتشه‌کییه‌ی هه‌لنه‌چنیبوو بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌ ملی ئه‌و پیاوه توند بکا؟ به‌ گومان و دوو دلایه‌وه له‌ روخساری به‌فرینی راما، که له‌وه شه‌وه‌ تاریکه‌دا، ترووسکه‌ی ده‌هات، عه‌ززه‌تیکی بی‌چاره‌نووس به‌سه‌ر ته‌ویلیدا ببوو به‌ ته‌نکه‌ مژیک، دواي ئه‌وه‌ی چه‌ند هه‌نگاویکیان به‌ بی‌ده‌نگی هه‌ل‌ئیناوه، به‌ ئاوازیکی ئاسکه‌راییه‌وه که سه‌مای رۆحی لیده‌باری گوتی:

- ئەم چىرۆك و سەربىدەيەي ژيانىت بەراستى كارى تىكرىم، ئەوكاتەي كەسىك بوئرانە دان بە تاوانى خۇيدا دەنى ديارە بە دللەو پەشىمان بۇتەو و ئەوپەرى رەوشت و ئاكارجوانى خۇي نىشان ئەدا. ئەمما شتىكى تر هەيە لىتشاردومو، دەمەوى بزىنم تو كە لەملاو نەفرىنت لىيەھەيە و بە خراپى دەزانى ئەدى چۆنە مەشىقى لىو ەردەگرى بووئەتە مزرەقى بەردەستى، بۇچى سەكلى ساردەو بووى بۇ دەگە شىنپىيەو؟ ئەگەر تو شوق و حەزىت لەسەر گولكردى ئەم ھونەرەيە، ئەم بابەتە رىت پىنادا لە بەردەستى ئەم لۆتىيە پىرەدا كەوى بىي و بتكاتە تەسبىجى دەستى خۇي، بەم گىشتە ھىواو ئاواتەو، بەم ھەموو خۇشى و گولبزەي جوانىيەو، چۆن دەبى بىرىك لە داھاتووى خۆت نەكەيتەو؟ بۇچى بەرخى لە شىر گىراوئە لە بەر دەمى گورگى برسى بەرەللا دەكەي؟ وەك دەلەين، ئەوئەي مالى لە دەم رۇوبارە، دەبى ترسى لافاويشى لە دلدا بى.

- ھەر من نىم بە تەنيا، ئەي مندالەكانم بۇ نالىي، ئەو گرىمان من لە ئەلماسىك بووم جوان و درەوشاوە، ھىچ شتى نەتوانى بىرووشىنى، ئەو گەيشتم بەو پلەو پاىەي ئەو بە خەيال بىرى لى دەكاتەو دواتر چى، لە سەماكەرىك بەملاو؟ وەك چەپكەگولى سەر مىزى دەولەمەندان، ھەرگا بۇنم برا، فرىم دەدەن. ئاخۇ ئەمە بۇ مندالەكانم لە نىو ھاوال و ھاوتەمەنى خۇياندا، لە نىو خەلكى شار و دىدا نابىتە ماىەي سەرشۆرى و كەسرى شانيان؟ ئىتر باسى نەھامەتى لەو گەرەتر ناكەم، ئەگەر بىتو براكانم پى بزىنم چۆن ئەمەيان بۇ قەبوول دەكرى، چۆن سەرم ناتاشن و نامكەنە پەندى ئاوابى، خۇ ئەگەر بە قەولىك بە نەفرىنم بەن و فرىشم بەن ھىشتا دەزانم لە نىو خەلكدا سەريان ھەلئىيات، ئەوان كوردن و كوردىش بىغىرەت نىيە، ھەر لە كۆنەو بۇ جوامىزى بەنىوبانگن، ئەگەر زووتر لە بىرى خۇمدا نەدەبووم، ئەو داوو و تەپكەيەي لە دەست و پىنى من ھاللاو سەور سەور دەزانم ھەتاكو ئىستا لە ئەوكم توند بىو ئەستوى ھەلپىبووم ھەتا ئىستاشى لەگەل بى ھەر بە گزى و دەھۇ ئەم بوونەو ەرم راگىر كرىدو، وەختى دەتوانم لە دەستى رزگار بم و لەو مالەدا نەمىنم، كە ھەرچى ئەو داواي دەكا و لە منى دەوى كەم و زور پىيەدەمەو، تەنيا ھىوايەكىش ئەگەر ھەمە سۆز و دلۇقانى تويە و بەس. حەز دەكەم بە شىوہەيەكى گونجاو و ھەيەخۇ لەوى بىمە دەرى، دەرچونم لەو مالە ئاوا بە پەنامەكى و بەدزىيەو زور ژىرانە نىيە، چونكە داورۇژىك ھەيە و سەبى چاومان بە چاوى يەك دەكەوى، داوى ئەوئەي دەمەوى لەم شارەدا بژىم، نەخۇشپىيەك ھەيە لە ناچەي باشوور، بە «پىوك» بەناوبانگە، نازانم بىستوتە يان نا، ئەمە

حسین خان بۆی باس کردوم، شوینیک له جهستهی نهخۆش وهخوروو دهکهوی، ئەو شوینە دەبیتە برین، سەری کرمیک له بن پیستهکه دیتە دەری، وای تەزم پێدای! نهخۆشییهکی پیس و بهنازاره، ئەگەر ئەو کهسهی تووشی بووه، به بۆنه‌ی ژان و ئیشهوه ئاگای له خۆی نه‌بی ههول دها سەری کرمه بگرئ و پرای کیشن، بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی سەری کرم به‌ ده‌ستی‌ه‌وه‌ ده‌پچرئ و نه‌خۆشی‌ه‌که‌شی لئ پیس ده‌بی، ئەو دهر د و خه‌مه‌ی ئاوقای من بووه، کاکێ برا، زۆر وه‌ک ئەم پیوکه‌ ده‌چئ، چاک‌بوو ئەم قسه‌یه‌م له‌ بیر ما‌بوو، به‌یانی که‌ هاتی بۆ ئەوی تاکوو ئەوجیه‌ی ده‌توانی هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ به، به‌شکوو کاره‌که‌ به‌ خیز و خۆشی ته‌واو بیئ، تا ئەو جیه‌ی بۆت ده‌کرئ، هه‌ول بده‌ پازی بکه‌ی، هه‌ر وه‌کوو گوتم، تا راده‌یه‌ک خۆشت ده‌یناسی، ئەو پیاوه‌ پیر و نه‌خۆشه‌ بی‌قرم و قاله‌، بیجگه‌ له‌ ته‌ماحی مالی دنیا کرمی هه‌وا و هه‌وه‌سی مردووه‌، عه‌شق و هۆگری به‌ هونه‌ر، هه‌زیکی رووراست و حاشاهه‌لنه‌گره‌، به‌لام وه‌ختی رووبه‌ندی له‌سه‌ر شه‌رم و هه‌یا هه‌لگرت، ئیتر ده‌بی له‌به‌ری هه‌لیئ، خۆت ده‌زانی هه‌یا دلۆپیکه‌، ئەگه‌ر رژا تازه‌ هه‌لناگیریته‌وه‌، ئەو پیاوه‌ ئەگه‌ر دوور بی له‌ هیچی و پوچی و په‌ستی له‌ زمان‌شری، دوور نییه‌ له‌ دل‌پییسی و رق و قین. من باش ئاگاداری ئەم لایه‌نم، هه‌ز نا‌کا، ده‌ست‌خه‌روو بی، ببیته‌ گالته‌جاری ئەم و ئەو. ئەمه‌ش به‌جی خۆی نابێ ژنه‌ی له‌ بیر بکه‌ین. رووشکین و قسه‌ره‌قی وه‌ک خۆی که‌م هه‌یه‌، سه‌باره‌ت به‌ من هه‌ر باس و خواستیک بیته‌ گوڤرئ، لیم ده‌بیته‌ کرمی نیو برینی پیوک، ئەگه‌ر بۆ جارێک به‌م هه‌زه‌ درۆزنه‌وه‌ ته‌واوی دۆستانم له‌ خاسی و خراوی ئاگادار کرده‌وه‌، ئابرووی خۆم پێ‌برد، خۆ ناشکرئ وه‌ک دیلی قوراویم به‌سه‌ر بی، ئەگه‌ر ده‌رووجیرانی کۆنم ده‌زانن که‌سیکی ئاخ‌رشه‌پم، هیشتا قسه‌یه‌کی ایان وه‌روو نه‌داوم له‌ دل‌م کار بکا، زمانی خه‌لگ به‌لای خوایه‌، برای به‌ریزم، هه‌ز نا‌که‌م تووشی ئاوها چاره‌نووسیک بم، ده‌مویست ئەمه‌ بیژم، ئەم پیاوه‌ له‌ میژه‌ به‌ هیوای پوول و پاره‌ی سوور و شین، که‌ سه‌به‌ی خه‌لکی خۆش‌گوزه‌ران و دل‌ته‌ر به‌ ده‌رزله‌ له‌سه‌ر سنگی سه‌ماکه‌ری تازه‌کاری ده‌ده‌ن له‌ خۆش‌حالی‌دا ناوی خۆی له‌ بیر چۆته‌وه‌، وه‌ک مه‌ری به‌رخ‌مردوو له‌ خۆیم دوور ناخاته‌وه‌، با ده‌ست‌به‌رداری هه‌مووشت بم، ئەو جی باوکی بۆ من گرتووه‌، به‌ ناوی کچم کچم بانگم ده‌کا، ده‌لی تو له‌ جی نیرگزی، هه‌ر وه‌ختی له‌ کاره‌که‌ت وه‌ر‌ه‌ز بووی یان نه‌توانی، به‌ میرد‌ت ده‌ده‌م و جیازی باشت ره‌گه‌ل ده‌خه‌م، به‌لام هه‌ز ده‌که‌م میزد نه‌که‌ی. لام وایه‌ ده‌بی تو وه‌ک مۆمیک که‌ ده‌سووتی و خۆی ده‌کاته‌ قوربانی گری ژیان‌ت له‌ ری هونه‌ردا به‌خشی نه‌ک هونه‌ر بکه‌ی به‌ قوربانی ژیان، سه‌ر له‌به‌ری ئەو هونه‌ره‌مه‌نده‌ گه‌ورانه‌ی، که‌ ناو و ناوبانگیان که‌وشه‌نه‌کانی به‌زاندوو به‌مشپوه‌یه

بوون، منیش ته نیا گویی لی ده گرم و هیچ نالیم. له م گشته به هاره کیله ی که بؤخوی داده چینی ته نیا
 بؤ بهر ژه و هندی خوم قروقه پیم کردوه و هه یای خومم پاراستوه و له قوزاخدا خوم شار دوته وه
 بؤ ئه وهی ئه گهر له قولکه دام بهر نه بمه وه نیو چالوئیک تا ئیستاش بؤم روون نه بؤته وه، ئه وه هست
 و سؤزه ی ئه وه سهارهت به من چون ههست و هه زیک بووه، به لام به دریزایی ته منم ئه وه هندی له
 دنیا حالی بوو بیتم بوونه وه ری ئه وه نده سهر و سه مه رهم نه دیوه، ئه گهر سه ری بگاته
 په رپه رپه چکه ی ئاسمان دیسان لاقی له سه ر زه وییه، یابه ندی زه وییه، ره گیکی له هه یوانه؛
 زولجه ناحینه، بالی فریشته و جهسته ی ئه سپی هه یه زور باش ده زانم، ئه وه ی له دلما دایه، ئه گهر
 بؤم هاتبایه سه ر زمانم به راستی له هه مووشت دلساردم ده کرده وه، ئه گهر راستت ده وی به چه قی
 غه زه بدا چوه ئاوری له چا و بؤته وه، له بق و قیندا چی خراپه دهستی لی نه ده پاراست، وازی ده هینا
 له خاپاند و درق و ده هو دهیزانی تازه ئه مانه به کاری نابه ن، له چه شنی دیو و به راز له گه لم
 ده جوو لایه وه، ئیتر پشتی ده کرده خو و خده ی مروقایه تی، دیواری هه یاو حورمه تی ده روو خاندم،
 وهک تاووسی هیندوستان په رو بالی ره نگینی ده کردم، وهک مه لی ئه وسانان شاپه ری ده سووتاندم،
 بؤ ئه وه ی بؤ هه تا هه تایه، یان هه ر نه بی بؤ ماوه ی چه ند سالیک له به رده ستیدا بم، پیم ده لی ته نانهت
 ئه گهر ناویتری له م شارهدا ده ست به کار بین، یان ئه وه ی له کونه میرده کهت و له خزمانت ده ترسی،
 واز له هه مووشت ده هینین و بارگه ی سه فه ره له ده گرین، چ جینه کمان پی خؤش بوو روو له وی
 ده که یین، هه رجینه ک به دلی تو بی، بؤ من زور گرینگ نییه، که چه که م له بهر میرده که ی تازه لیزه
 هه لئا که ندری، تو بؤ من جینی ئه وه ده گریه وه، تو م له گه لدا بی، دووری ئه وم له بیر ده چیته وه، هه رچی
 تو بلئی قسه ت رهت نا که مه وه یه که م تو، دووه م ئه و تاره که به لامه وه زور خؤشه ویسته،
 یه حیاخان کاتی خوی به دیاری پی داوم، دوا ی ئه مانه ژن و مندا ل، ئاخوم له وه لامدانه وه به
 گومانی؟ بؤ ئه وه ی قسه یه کم کردبی و له راستیدا له بی ری داهاتودا بم بیده نگیم شکاند و ده نگم
 کرد، هه لیهت ئیوه خؤتان باشتر له من ئاگادارن، که ده ست پی کردنی سه مای کچی باوان، وهختی
 هاتوه، من له و شارهدا گه وره بووم ده زانم چیه و چونه، ده زانم چ مه ترسییه ک له ری دایه، به لام
 هه ر ئه م یه ک وشه یه لیم بوو به خوره، بؤ به یانیدا هه ر خه لگ بوو ده هاتن ماله که ی به کرئ بگرن،
 هه ر بویه ریگای به رودوام لی گیراوه، جه مسه ری دنیا م لی ویک هاتوته وه، ئه میش که وتوته
 په له پرووزی، ره مه زان روو له ته واو بوونه و به هاریش له ری دایه، گولی به هار له گه ل کاری ئه وه سه ر
 هه لهدا و ده ست پی ده کا، وهختی من زانیم له سه ر سه فره و ماله که شی به کرئ ده دا، باروبنه

دەپچیتەو و شوخی وەرەست دەگەرئ، پەشیمان بوومەو و لەو یاری و دایە مەمدە بە گورگە یەم، تەنانت بەم پەژێوانییەشی زانیم، بانگی کردم بۆ ژووڕەکە ی خۆی بە گرزێ و مۆنییەکە و تاکوو ئەم سەعاتە قەتم وا نەدیوو لێ پرسیم:

یان ئێرە، یان جییەکی تر، دەلێ چی؟ زۆر زوو فکری لێ بکەو و وەلامم لێت دەوئ!
ئێستا سی رۆژە بۆ ئیمزاکردنی قەولنامەکە ی دەستی دەستی دەکا، بە بوون و نەبوون چاوەروانی وەلامی منە، دەی هەوئ هاوڕێ لەگەڵ یەکی لە شاگردە باشەکانی و خیزانی کە لە راستیدا خەلکی رەشتە، بچینە دەرو دەشتی باکوور یان تەوریز.

ھوما، بە شێوێک قسەکانی خۆی تەواو کرد وەک بلێی لە بەرامبەر کاریکی جییەکی کراوا راوەستاو و لە خۆبەدەستە وەدان بەولاو چارە یەکی تری بۆ نەماوە تەو سەری خۆی داخست و لێوی بە دانی گەزی. سە ی میران لە بنەو سەیریکی روخساری کرد، جوانی و بەختە وەری ئەدگاری دەتگوت هەتاو لە پاش لیکردنەو ی بارانیککی خوش لە بن هەوران سەری هیناوە تە دەرئ، دواتر بە نازیکی مەندەو سەری جوولاند و بە شێوێک کە ترسیکی خۆرای گالته ی پێ دەکرد هەر لە وکاتەشدا هۆی دلنیا بوونی ئەو بوو گوتی:

- سبەینی بە بوون و نەبوون وەلامی دەدەمەو، تۆی لەگەڵ خۆی برد و ئیتر رویشت، ئەو وادەزانی ئەم ولاتە بیخاوەنە!
ھوما بە دەنگیککی لەرزۆکەو گوتی:

- بەم بەدبەختی و کلۆلیییە ی من بەسەر خۆم هیناوە، دەترسم ئەو نەدی دیکەش تووشی نەهامەتی بێم. بەخا ئەگەر ئامۆزاکەم دەبیستی وەختیک بەم کوچە و کۆلانە دا هاتووم و چووم، کراسی قورئان لەبەر بکەم هیشتا باوەر ناکات و گوشا و گوش سەرم دەبرئ. دەی، تاکوو چەند چرکە یەکی تر بەجیت دەهیلیم، ماله کە هەر لەم کۆلانە دایە یەکەم خانوو دەستی چەپ، لەو زیا تر لەگەڵ من مەیه! لەوانە یە ئێستا ژنەکە ی لەبەر دەرگای حەسارێ یان خۆی داییتە بەر سێبەری دیوارەکە و چاوەرێی من بیت، بێتوو بە یەکەو بەمان بیینی ریسەکە مان لێ دەبیتهو بە خوری، ژین و مانم بە توو تووش بەم خویە دەسپێزم کاکی خۆم. دیسانیش لێت دەپاریمەو سبەینی ئەگەر هاتی ئەو نەدی دەتوانی هیدی و لەسەرەخۆ بە، بە نەرمی لەگەڵیان وەجوولئ، بێر و میشکی خۆت بخەکار، لە بیرت نەچی رەنگە بێجگە لەم دوو بابەتە کە بۆم باس کردی بییانوی دیکەش بگرئ و زۆرتر داوا بکا، لەو ماوە یەدا مەشقی پێ کردووم پارە ی لێم گەرەک بی، کراسیککی تۆری و جووتیک

پیلایوی پاژنه بلندی بۆ سەندووم که جارێک لە بەرم نەکردوون، هەر لە کەن خۆشی دامناون، وست!
 ئەها یەکیەک بەرەو ئێرە دیت، ژنە چاوبەست و دەمته‌رەکه‌ی حسین‌خانه! دەزانم بە دواى مندا
 هاتووه، دەیهه‌وئى بزانی بۆ وه‌دره‌نگی که‌وتووم. به‌وه‌ی چاکه‌ شه‌وکۆیتره، ئەوه‌ خۆی به‌ کۆلانه‌که‌دا
 کرد، دوانیوه‌رۆیه‌ک به‌ته‌ما بووم له‌ مالى ده‌رکه‌وم، باوه‌ری نه‌ده‌کرد بم‌هه‌وئى مندا له‌ کانم ببینم،
 ده‌یویست وه‌دووم بکه‌وئى، چوو زانم ره‌نگه‌ تا کوو ئه‌و گه‌ره‌که‌ش به‌ شوینمه‌وه‌ بووبی.
 هوما هه‌لوێسته‌یه‌کی کرد دیار بوو چه‌زی به‌ رۆیشتن نه‌ده‌کرد، ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌ سرته
 سرته‌ی خۆی:

- له‌وه‌ زیاتر با سه‌رتان نه‌هه‌یشینم، سه‌یدگیان ئیتر خۆت و خۆای خۆت، تو هه‌موو که‌سی منی!
 سه‌ی‌میران به‌ تیرامانیکه‌وه‌ که‌ سه‌ری له‌و کاره‌ سوور مابوو، وه‌لامی دایه‌وه‌:
 - زۆر باشه، من غولام و خزمه‌تکاری ئێوه‌م، پشت به‌ خوا ده‌به‌ستم، ئەو کارسازی هه‌موو
 کارانه، ئیمه‌ی به‌نده‌ چمان له‌ ده‌ست نایا، داواى چی ده‌کەن له‌وه‌ دلنیا به‌ سه‌رپیچی ناکه‌م، ژیان و
 نامووسی تو ده‌پارێزم، جارێ تا سه‌به‌ینی مال‌ئاوا.

- خوا حافیز کاکه‌ سه‌ید، داواى سێ مانگ و نیو ترس و خۆف ئەمشه‌و له‌ سایه‌ی سه‌ری تۆوه
 تیر ده‌خه‌وم، ئەوه‌ل‌خوا و دووه‌میش تو، هەر لێزه‌وه‌ بگه‌رێوه‌.

به‌ په‌له‌پرووزی و به‌ دابی پیاوان ده‌ستی له‌گه‌ل لیکداوه‌ و به‌بێ ئەوه‌ی ئاوڕ بداته‌وه‌ به‌ خیرایی
 خۆی کرد به‌ کۆلانه‌که‌دا، سه‌ی‌میران چه‌ند چرکه‌یه‌ک له‌وئى راوه‌ستا، هوما له‌ ده‌رگای دا، به‌ ده‌نگی
 ده‌رکه‌ژنه‌ ژنیک که‌ له‌وه‌ ده‌چوو خیزانی حسین‌خان بی ده‌رگای کرده‌وه‌، فانووسیکی به‌ ده‌سته‌وه‌
 بوو به‌ر له‌ هه‌مووشت چراکه‌ی له‌ ده‌مووچاوی برده‌ پینشی و له‌م بیوه‌ژنه‌ جوانه‌ پاما:

- دا ته‌ماشام که‌ بتبینم، چاو و دل‌ت روون، وادیاره‌ مندا له‌ کانت بینی، کچی خۆم ئیمه‌ش هەر
 ئەمه‌مان گه‌ره‌که‌، سه‌باره‌ت به‌ هه‌مووشت خاترت چه‌م بی، وه‌ره‌ ژوورئى چت دیوه‌ له‌ نووکه‌وه‌
 بۆمان بگه‌رێوه‌!

هوما به‌ دلته‌نگیه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌:

- هەر وا چووم و هاتمه‌وه‌، بریا ملم بشکابا و نه‌چووبام، هەرچی له‌م کاول‌بووه‌دا زۆرم قسه‌
 نه‌رکرد و زمانی خۆم گه‌ردا! له‌گه‌ل ئەم خوشکه‌ سه‌رشینه‌ی ئەم دشه‌ داماوهم، ده‌توانم چی‌بیژم.
 له‌پاش دوو سه‌عات بینه‌وبه‌ره‌ ده‌ته‌وئى چیم ده‌ست که‌وتی؟ له‌ نیو قسه‌کانمدا به‌بێ ئەوه‌ی ئاگام له‌
 خۆم بی ناوینشانی ئێره‌م پێدا، خوا بکه‌م له‌ بییری چووبیته‌وه‌، قه‌یدی چیده‌کا، خۆ من نه‌چومه‌ته‌

قەحبەخانە، تاكوو ئابرووم بچى، ئىزە مالى ھونەر، نەك توور و گىزەر، ئەوانىش لە ئەوئەلەو دەيانزانی شىت و شەيدای ھونەر بووم.

سەىمىران بە دلەراوكنیو، دوور لە بىر كرنەو ھە تاكوو نىوقەدى كۆلانەكە رۆىشتبوو. ھىشتا بە جوانى گوتى لە دەنگى ئەوان دەبوو. پىرئىژن گوتى:

- ئەرى كچى خۆم، بە كارى چىدى، مالى كەست نەبردوو ھە تاكوو بىن لىت بىستىنەو، نە كارىكى دزىوت كر دوو، نە خراپەى كەسىشت وتوو، لەمەش بەملاو تۆ بۆیە لە دارى گەنمت خوارد بۆ ئەوئەى لە بەھەشت بىنە دەرى، لە كۆنەو ھە گوتوویانە سى شت گەنج و جىلان دەكوژى، دەردى عەشق و دوورى یار و شەرمەزارى، لە زمان تۆو بە مىزدەكەم گوتوو ھەر لىزە دەمىنەو، خۆ شارەكەى خۆمان تاعوون و گولبى تىنەكەوتوو، ھەر ئاوا سووك و ھاسان بەجى بىلین و روو بكەینە غەربى، بەلى كچە جوانەكەم، ناوبانگ و سەركەوتنت، ھەر وەكوو حسین خان باسى دەكا ئامىزى بۆ گرتوویەتەو، دلنبا بە دەگەیتە جىبەك ئەوئەى ئافرەتە بەخىلىت پىدەبا، تۆ نازانى رىوى بە پىرتەو ھەتوو ھەرچى پىاوە ئاخ ھەلدەكىشى بۆچى خوا نەىكردن بە ژن، ئەم جوانى و ھونەرەى تویان بەقسەمەت بووبا. بۆ ئەوئەى ھەوادار و ئاشقانان وەكوو تۆ زۆر بى!

جىرەى دەرگای ژوورى بە ئاستەم بەرگوى كەوت ئەمجار ھوما دەچوو باوئەشى ژوورەكەو، لەو كاتەدا سەىمىران بە دل و مىشكى پىرپ لە فكر و خەيالەو لە كۆلانى تارىك و سىخراوى پىشەگەران دەچوو دەرى لەبەر خۆیەو گوتى:

- بۆ ئەوئەى پوول و پارەیان وەچنگ بكەوى عەجەب كارمامزىكیان راو كر دوو! ئەو مىزدە مال وىزانە و سەرىشنىواوئەى بلى چى بوونەو ھەرىك بووبى ئاوا بە ھاسانى پىشتى كر دىتە ئەم سەروەت و سەفایە؟ چۆن دلئى ھاتوو لەم ھۆرى و پەرىیە دوور بكەوئەتەو؟ كى دەزانى، ھەنگوون و كەلارەیان نەگوتوو، سەىرە! سەىر! جوانى و بەژن و بالابى ئەو ژنە سەرى خواردوو ھە و بۆتە بەلای گىنانى! لەوانەىە كابرا لە خۆشياندا شىت بووبى و نەىزانىبى لەگەلى بجاوئەتەو، قولى رەشە لەبەر تىشكى مانگەشەو جوانە، مىزدى داھاتووى ھەركەس بى ھەر لە ئىستاو بەختەو ھەر!

شەوئەكى ئەوئەندە دوور نەبوو بەم خىراىبە بگاتە بەردەمى، سەىمىران سەراوى ئەگەرچى بە روونى نەىدەزانى چى روو دەدا، ھەر وەك شىوئەى خىرومەندان جوان و لە پىش چاوە بچوكترىن ترس و دوولئى لە خۆیدا ھەست پىنەدەكر، چونكە دەبوو دەستى پەرىبەكى بلوورنى دەریایى

بگری که دهستی یارمه‌تی بۆ دریژ کردوو و یارمه‌تی لێ ده‌خوای، ئه‌ویش چ ده‌ستیک هه‌ر وه‌کوو گوتم له‌ چه‌شنی بلوورناسک وه‌ک په‌ره‌ی گۆل، بۆ بزگارکردنی ئاوا زینده‌وه‌ریک غیره‌ت و جوامیری گه‌ره‌که هه‌ر بۆیه‌ میران زور میترا نه‌ باسکی لێ هه‌لمالی بوو، به‌ته‌مای بزگارکردنی تاووسی ئالتوونی بوو له‌ قه‌لای دیوان. بۆ نه‌جات‌دانی هه‌یا و ئابړو هه‌ستا بووه سه‌رپن. ئابړوویه‌کی لێ قه‌وماو هه‌رگا بچرژئ و بڕووخئ له‌ هیلاکه‌تا، گه‌ره‌کیان بوو وه‌ک مه‌سیح به‌ گۆلمیخی ژه‌هراوی به‌ خاچی دا بکه‌ن و دلئ نابه‌کارانی پئی بده‌نه‌وه، ئه‌وه تا قی کردنه‌وه و ئه‌زموونیکه به‌ نسیمی مه‌زنه‌ میران ده‌بن وه‌ک ده‌لین دار پیر ده‌بن و جاریک باز به‌ سه‌ریه‌وه ده‌نیشئ، ئاخۆم له‌م ده‌ورو زه‌مانه‌دا، هه‌رکه‌سه و به‌ که‌یفی خۆی ئه‌سپی خۆی لینگ ده‌دا، ئه‌مه‌ش تا قی کردنه‌وه یه‌کی پۆح نییه له‌ مه‌یدانی جلیتان و رمبازیندا؟ سه‌یاره‌ت به‌م بابه‌ته به‌ پپیوستی نه‌ده‌زانی له‌ کن ژنه‌که‌ی ده‌نگ بکا، چونکه ژنان له‌ ده‌ست باری کاری چاکه و خیراتدا قه‌ت له‌گه‌ل پیاوان نین و ناشین. به‌م جگه‌ره‌کیشانه‌ی که نه‌یده‌کوو ژانده‌وه؛ له‌ نیو جیگا که‌یدا، ئه‌م شه‌وه هه‌ر نه‌نووست و خه‌ریکی بیر کردنه‌وه بوو، ئاسکه که‌وتبووه گومان و دلله‌پاکیوه، بییری له‌وه ده‌کرده‌وه ئه‌م پیاوه خیرومه‌ند و به‌خته‌وه‌ره‌ی به‌م گشته سه‌رقالییه‌وه، نه‌کا تووشی کیشه‌یه‌ک هاتبئ، هه‌ر شته‌ی ئه‌گه‌ر له‌ جی خۆی دابنئ، که‌ین و به‌ینی نیوان سه‌ی میران و هوما مه‌ته‌لیکی خسته‌بووه به‌رده‌می سه‌ی میران، خۆشی نه‌یده‌زانی چۆن سه‌ره‌نده‌ری بکا، به‌لام ئه‌و پیاو بوو، پیاوان ئه‌گه‌ر نه‌توانن ره‌وتی ژیان و کاروباری خۆیان پیش‌بینی بکه‌ن چاره‌نووسی خۆیان به‌ ره‌وت و رووداوی رۆژگار ده‌سپێرن، له‌ ریگه‌ی ژیاندا مانه‌وه به‌ باش نازانن. ئه‌و زۆر بییری له‌ کیشه‌ی حسین‌خان نه‌ده‌کرده‌وه، هه‌رچه‌نده هوما وه‌ک رمۆزنیک ناوی ده‌برد، له‌ پیش‌چاوی سه‌ی میران کردبووی به‌ دیو و درنجیک، ئه‌و بییری له‌ خه‌زینه‌یه‌ک ده‌کرده‌وه له‌ شانس و به‌خت یان پیلانیک شه‌یتانی زۆر زیره‌کانه (سه‌ی میران دلنیا بوو پلانیک له‌گۆرئ دایه) به‌ نسیمی ئه‌وی کردبوو، له‌ دنیا‌ی خه‌یالی خۆیدا بیستوون و ناچه‌وستانیک دیکه‌ی هه‌لکه‌ندبوو، هوما له‌و تا قه‌دا به‌سه‌ر پشتی سه‌و دیزه‌وه ده‌بینی به‌ بۆنی بسک و ئه‌گریجه‌ی مه‌ست و سه‌رسام ببوو، به‌لام به‌ چ بیانویه‌ک، به‌ کامه غیره‌ته‌وه، ده‌یتوانی مرۆفیک که‌ خاوه‌نی هه‌موو مافیکی ئازادی و ئینسانیه‌ له‌ زیندان «لابیرنیت» و ڕکه‌ی پێچه‌لاو پووچی خۆیدا به‌ندی بکا؟ خۆپریه‌ پیاوی ئاوا، نازانی ده‌ست و ده‌می بشوا پارووی له‌ قه‌ده‌ر زاری نییه، ئه‌گه‌ر که‌له‌ی کای تیدانه‌با، ده‌بوو به‌بئ سه‌رئیشه‌ هوما به‌ ده‌سته‌وه بدا، بۆ ئه‌وه‌ی دوا رۆژ دار و فه‌لاقی نه‌که‌ن، ئه‌وانه‌ فکر و خه‌یالیک بوون له‌و شه‌وه‌دا له‌سه‌ر مێشکی سه‌ی میران پووره‌یان دا بوو، ئه‌و چ شتیکی

سه‌بارت به زیندانی خه‌یالی لابیرنیت که پاسه‌وان و حه‌ساری پیویست نه‌بوو چی‌وای نه‌ده‌زانی به‌لام مانای ئه‌وی له ژینانی پوژانه‌دا ده‌زانی، بۆره‌پیایگی سازژهن، له‌گه‌ل تاو که‌وتتی به‌یانی‌دا به‌ده‌نگی ده‌رکه‌ژنه‌ی ماله‌که‌ی وه‌خه‌به‌ر هات، که‌س نه‌بوو بیجگه‌ له‌ نانه‌وای ناو‌به‌ده‌ره‌وه‌ی شار، ته‌لاری فکر و ئاواتی له‌پر تیک‌پووخا، چما‌دلی له‌ لیدان که‌وت، وه‌ک ئه‌وه‌ی خوینی له‌شی ته‌واوو بووبی، پوخساری بوو به‌ لیمۆی بی‌ئاو، مۆغه‌ره‌ی پشتی که‌وته‌ له‌رزین، به‌م‌حاله‌شه‌وه‌ ده‌خۆی نووسا به‌سه‌ر پیوه‌ خۆی رابگری، ئه‌گه‌رچی ئه‌م دوو پیاوه، له‌میژ بوو یه‌ک‌دییان ده‌ناسی به‌یه‌که‌وه‌ سلاو و عه‌لیکیان ئه‌کرد. باری هه‌ناوی ئه‌وان وه‌کیه‌ک سه‌خه‌لت بوو، هه‌ر بویه‌ هه‌چ‌کامیان پیش‌ده‌ستییان نه‌کرد. سه‌ی‌میران، له‌و کاته‌دا لیوی باری گرتبوو، وره‌ی دا به‌خۆی و لینی‌پرسی:

- کارم به‌ خانمیکه‌ که‌له‌گه‌ت، ددانیکی زیری له‌ ده‌م‌دایه‌ به‌ ناوی هوما خاتون، ناوونیشانی ئیره‌یان پیدام، به‌لی ئیره‌یه، یه‌که‌م ده‌رگا ده‌ستی چه‌پ، مه‌نزلی حسین‌خان پیم‌وانییه، هه‌له‌م کردی، می‌رده‌که‌ی رای‌سپاردوم به‌شکم بتوانم پیکیان بینم، ئاشتیان بکه‌مه‌وه و وه‌ک جارن بجیته‌وه‌ سه‌ر مال‌وحالی خۆی.

به‌ ده‌م ئه‌م قسانه‌وه‌ چاویکی به‌ ده‌وری خۆیدا گیرا و به‌ زمانی لیوی ته‌ر کرد. ژنه‌که‌ی حسین‌خان به‌ سه‌رو پرچیکی سوور و په‌ریشانه‌وه، هاته‌ به‌رده‌میان پیر و ژاکاو تلپانی ته‌ری تیدا نه‌ماوو پسکه‌ پسک‌گوتی:

- خانمه‌ دان‌ئالتونییه‌که‌ می‌رده‌که‌ی توی نارده‌وه؟ هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ی سن ته‌لاقه‌ی ناوه‌ته‌ مستی؟

زارا ئه‌م کابرایه‌ چی‌ ده‌لی؟ چون‌شتی‌وا ده‌بی؟!

سه‌ر ریگاکه‌ی به‌ردا تاکوو سه‌ی‌میران چوه‌ نیو‌دالانه‌که، قسه‌ و کرداری ئه‌م په‌سووله‌ به‌م که‌په‌ی به‌یانیه‌ هه‌لگری په‌یام و ده‌سه‌لاتیکی تاییه‌ت بوو خورپه‌ی خسته‌ دلی ئه‌م ژن و می‌رده‌وه، ئیتر به‌تووی و نه‌ته‌ووی ئه‌وانی سست و بی‌ده‌سه‌لات ده‌کرد، حسین‌خان که‌ ده‌ستیکی که‌وتبوو هه‌ملاو ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی که‌وته‌ ئه‌ولا، چوو تو‌زیک دوور راوه‌ستا، مه‌حتهل ماوو بزانی ئاخری کار به‌کووی ده‌گا، له‌ سووچی حه‌ساره‌که‌وه‌ مۆره‌یه‌کی له‌ ژنه‌که‌ی کرد و به‌ ئاماژه‌وه‌ گوتی:

- نه‌مگوت مه‌هیله‌ به‌ ته‌نیا نه‌چیته‌ ده‌ری! هه‌لو ده‌ی رفینتی ئه‌وه‌ به‌ چاوی خۆت دیت.

وه‌ختی هوما، چارشینو به‌سه‌ر له‌ ژووره‌که‌ی خۆی هاته‌ ده‌ری له‌ ژووریکی به‌ قور سواخ‌دراو له‌ سووچی حه‌ساره‌که‌دا حسین ته‌په‌ل‌چی به‌ نیو‌چاوانی پر له‌ غه‌زه‌ب و شه‌ره‌وه‌ که‌ دل‌پرسی و

لاسارى پيۋە دياربوو تىي پاما بزاني چۆن له گەل ئەم راسپاردەيه رۈوبە رۈو دەبى و كارەكە بە كۆى دەگا بەلام ھەر لەو كاتەشدا زمانى ژنەكەى وەك چەقەنەى ئاش لە كار نەدەكەوت:

- من باوەر ناكەم، شتى وا ھەر نابى، چوار مانگە مېردەكەى ھەوالىك لە ئەو نازانى لىي نەپرسىو، نا، ئەم ژنەش شتى وا قەبوول ناك!

بەلام ئەم ژن و مېردە چاوبەستانە دەشيان زانى دەبى بکشپنەو و خۆ لەو كارە ھەلنە قوتىنن، وا خۆيان نیشان بىدەن كارىيان بەسەر كارى خەلكەو نىيە. كارىك نەكەن بە زىانى خۆيان زمانىان بگەرى ھەرچۈنكىكە رىگە نەدەن ئەم تەوارە دەستە مۇيە لەم مالا ھەلفرى، ھوما بە ھاتنى سەىمىران تەواو دلنبايوو كە درۆى لەگەلدا نەكراو، ھەر بۆيە بەبى ئەوئەى پەلەپەل لە خۆى نیشان بدا رەنگى سوور ھەلگەرا و ھاتە بەردەرگاى دالانەكە، بەلام پىش ئەوئەى قۆلى كەواكەى سەيد بىبىنى رۈوى وەرگىرا ھەنگاوىك كشا دواو، لەوكاتەدا خەرىكى راستەو پاستە كردنى چارشىتوئەكەى سەرى بوو بەجۆرىك خۇگىل كردنى ژنانەو گوتى:

- شتى وا نابى، ئەگەر بە تەماى چوونەو بەم، بۆچى تەلاقم وەردەگرت، خۆ شىت نەبووم دەستىان لىنەو ھەشاندووم، كەسپىش ناچارى نەكردبووم، نا، قسەى كەس ھەلى نەفرىواندووم، ئەوجارىش كەسىك ئاوا خىرا لە كردەو كارى خۆى پاشگەز بىيئەتەو، كەسىك كە دەزانى تاقەتى دوورى نىيە و بەرگەى جوودابى ناگرى بۆچى دەبى نەزانى لەگەل ژن و مندالى خۆى نەسازى؟ چۆن دەبى ئەوئەندە زمان شىر و ئاكار پىس بى، بۆ پىي و ابوو لە كووچە و كولانان ھەلى گرتوومەتەو، شەل و كويز و نووقسانم؟ خىز و خۇشىم لىنەدىو دەرد و ئازارىشى لە بىرم ناچىتەو، دل بە چى ئەم پىاوە خۇش بەكەم و بگەرىمەو بۆلاى؟ راست دەكا؟ لە رەفتار و كردارى خۆى پەشىمان بۆتەو؟ لەمەودوا بۆم باش دەبى و تالاوم بە گەروودا ناك؟ لىم دەگەرى چۆن پىم خۇشە لەو مالا دا ھەستم و دانىشم؟ زۆر باشە، منىش قسەم نىيە، بەلام ئەو خۇشكە سەرشىن و كتكە نەوتىنەى كە بۆتە درووى نىوان مەم و زىنان، چاوى دووسەرەى پىم ھەلنايا، لەوئى لا بەرى، نابى ئەو لەو مالا دا بىت، ئەوجار ئەگەر بەراستى ژنى دەوئى بىئىرى بە شوينمدا، بە نانى وشكى رازىم بەلام لەگەل سەگ ژىوار ناكەم، شتىكى تر، ئەو مندالانەى بۆ لىسەندووم؟ چ قازانجىك دەكا؟ گەرەكەى تى لەو زىاتر دەردم پىندا، يان ئەوئەى حەز دەكا ئەم ھەناسە ساردانە بىدايك ئاوارەى كووچە و كولانان بن ھەر سەعاتەى يەكى چەپۆكىان پىندا، كامىان؟! ئەگەر پىي وايە ئەوانە دەبنە ھۆى ئەوئەى من پەشىمان بىمەو، ئەو دەبى بزاني بەھەلدا چوو، بە مندالەكانم راوى من دەكا؟

باشتره دەستبەرداری ئەم گەشتە نەفامییەیی بێ مندالەکانم بۆ بنیزیتهوه، من ئەوهەندەیی پێویستم بە مندالەکانم ئەوهەندە پێویستم بە نان و ئاو نییە، چ بگا بە میزدکردنەوه هەر بیریشی لێناکەمەوه، ئەوهی دەلیم لە قوولایی دلمەمەوه دیتە دەری، بەبێ زیادو کەم، هەلبەت نان و نەفەقەیی ئەم چوار مانگەش لە گۆریدایە، من هەر ناوی ناهینم، کەسیک ئاوا بایدابیتەوه و ئاقل بووبی ئەشی دەرکی ئەم شتەشی هەبی؟

هوما بە فیزیکیهوه چاویکی لە کچەکی زارا و دایکی کە لە قەراخ هەوزەکە راوهستابوون قرتاند، پیریژن بە جوولەییەکی نەشیواو لوی چارشینووەکی گرتوو واوهی هینا، بۆ ئەوهی بە گوئی دا بچرپینی: نایەکی پێبلی و بۆ هەمیشە خۆت ڕزگا بکە، با ئەویش سەرینی خاترجەمی بنیتە ژیر سەری، کچەکی ئەوی هینا ئەولاه بە دەنگیک تەنانەت سەی میران گوئی لێبوو بە روویدا هەلشاخا:

- دایە، تۆ چیت بەسەر کیشەیی خەلکەوهیە، بۆچی بەرد دەخەیه سەر رێی ئەم و ئەو؟ خۆ ئیمە لەو نیویدا ئالقهو لەرزانی دەف و دایره نین. هەرکەسە و بۆخوی دەزانی چۆن بژی، بۆچی خەریکی نووشتەیی رەش دەنووسی؟ ئەو بەستەزمانە لەو پیاوه مندالی هەیه!

هوما رووی کردە سەی میران، ئەم قسانەیی ئەم ژنە لە بیری بردبووه زمانی بەروژوو، خەریک بوو بۆ پێچاندنەوهی جگەرەیک بچیتە بان سەکووی بەرەهەوانەکە دانیشی، هوما بە نەرمی گوئی:

- کاکەگیان هەرۆک گوتم، لە پێشدا مندالەکانم بداتەوه، بزانی بە دەستییهوه ماون، کەسیک گریژەنەیی دەرگای مالی خۆی خراپ بکا، دەرگاکی چۆن فری نادا، ئەو با پیاویش بێ هەستی دایکانی نییە، هەتا لەو بەستەزمانانە دور بەم ناتوانم بێخەم دابنیشم و لەگەڵ ئەو قەسە بکەم. مەل و مار بێچووی خۆی خۆش دەوێ چبگا بە ئینسان، لە پێشدا مندالەکانم بۆ بنیزی با چیدی لە دووریان هەلنەچۆم با لەویش دانییا بەم کە بەراستی هاتۆتە سەر رێگای راست، ئەم پیاوه لە ئەمرۆوه دەمرات و کارسازی منە، هەرکاریک، چ قەسەیهکیان هەیه بەم پیاوهی بیژن، تەواو بوو.

بەم هیمایهوه مەبەستی لە حسینخان بوو، ئەمەیی گوت و گەرپایهوه بۆ ئەوشانی هەسارەکە، وهختی سەی میران لە دەرگای ژوورەکە دەچوو دەری قاقای ژنەکان هەتا دور کەوتەوه بەرپێکرد. ژیرانە تیگەیشت ئەم خاتوونە خاسە چارهەیی هەر ئەوهبوو بەمشینووهی رەفتار بکات و بێتەگۆ، بەم گوتە و هەوایه تەواو دلسارد ببۆوه، دەیان بیروکە وهک خەرەنگەز شالاولیان بۆ هینابوو. بیستبووی ئەوهی دلی خاویتە خەونی خۆش دەبینی، بەلام هیچ کاریک بێزەحمەت نابێ.

شوكرى خواى كرد له كاتى قسهكانى ئەم ژنەدا جگەرەكەى دانەگىرساند. له دلى خۆيدا بىرى كردهوه: ئەوهى من دىتم پارووى هەموو كەس نىيە، بەلام حەيف، بە هەزار تەمەن بەنانىكە، رۆژىك دواتر لەگەل گەرمبوونى تاووبان خۆى گەيانده دووكانى حسين تەپلچى له گەرەكى خۇرپاوا، ئەوى گوزەرىك بوو بە درىژايى كەمتر له دووسەت مەتر ئالتوون فرۆش و بەزازان ئاوهدانىان كردبۆوه، ژن و ئافرهتانى جوان و تەرپۆش روويان تىدهكرد و بەمبۆنەوه تا بلىى قەرەبالغ بوو، ئەويش هەر ئەوهندهى دەرەفتىكيان هەبا، بەبى ئەوهى كارى بازاريان هەبى دەورىكى ئەم گوزەرهيان لىدهدا، ئىتر سەىمىران واى نىشان دا بە رىكەوت بەم گوزەردا هاتووه، هەرودها ويستوويهتى ئەحوالپرسىيهكى حسينخان بكا، بەپىى كار و بەرنامەى خۆى تەنيا تايەكى دەرگاى دووكانە بچووكەكەى كردبۆوه، جگەرەيهكى بە دەمەوه بوو، له نپو كوگاپەك دەسك و كووبى تار و كەمانچەدا، كە لهوانەبوو دوو سالىك لهو پيش لهوئى كەوتبوون، خەرىكى ژىلیدان و سازكردهوهى سازىك بوو. ئەويش بە بىوازى وهك ئەوهى بىگارى پىيكەن. سەىمىران له پشتهوه سالوى لىكرد، بۆ چركەيهك پالىدا بە لاشانى دەرگاكهوه، وهختى زانى كەس لهو دەوروبەرە ئاگى لى نىيە خىزا خۆى خزانده دووكانەكهوه، له بەرايدا بە گفتولفتىكى شىرىن و پىرانهوه وهك ئەوهى لهگەل هاوپىالهيهك بىته ئاخفتن له كار و كەسپى پرسىي، دواتر بە راشكاوى باسى هاوسامالە نەشمىلانەكەى هىتا گوڤى، واتە هوما خاتوون. حسينخان مژىكى له جگەرەكەىدا، بە ساردوسرىيهكى تايهتەوه گوتى:

- دوينى دواى رۆيشتنى تۆ قسهى لهگەل كردم؛ ئەو هەر لهسەر قەرار و برپهى خۆيهتى. هەر ئەوهى تۆ بىستت، حەقى خۆيهتى، سەرەنجام ئەوه خولى رۆژگارە بەبى ئەوهى رازى بوويتىن بە هاتتمان دەمانهينى و دەمانكاتە قەلماسكى دەستى خۆى. هەرتاوى بۆ لايەكمان توور دەدا، هەتا دەمرىن دەمانچەوسىنئىتەوه. باوهر ناكەم له قەبرىشدا بحەسىنئەوه! هەر ئەو مندالانە، كە له داهاوتودا جىي ئىمە دەگرهوه، له پاش ئىمە يادگار و تۆرمەى ئىمەن لەسەر گۆى زهوى، وهك خۆشت دەزانى ئەوانە بۆ دايك مانايەكى ترى هەيه تاكوو بۆ باب، داواكەى ئەو ويستىكى دايكانەيه، ئەو دايكە و حەقى خۆشپىيهتى. بەلام با من قسهيهكت پى بلىم بابى گشت قسهكان بى، برۆ بە شوين كارى خۆتەوه و وهدووى كلاوى لار مەكهوه، ئەو ژنە خەرىكە مندالەكانى وەربرىتهوه و دەبهى پىنكا؛ ئاخۆم تۆ لهگەل حاجى بەننا قەوم و خوئىشن؟

سەىمىران گوتى:

- چ له وه باشتتر ئيمه دوست و ناشنای چه ندين سالهين. له وهش به ولاره ئامانجی من کاری خیره، خو دهبی فکری ئه ولاشمان هه بی. به عه شقی خولای ههنگاوم هه لگرتوه، خمی ئه و مندالانه مه به بی دایک هه ر روژیکیان به مردنیکه. وهک ده لاین بو مندال مالی بی دایک وهک گورستان وایه، ئه مرق کاروباری خوم به جی هیشتوه بو ئه وهی بتوانم گری کویره یهک له ژيانی ئه م ژنه بکه مه وه حه ز ده که م له گه ل میرده که ی قسه بکه م به لکوو هه رچی خیرتر ئه و ماله ئاوه دان بکه مه وه. وه رگرتنه وهی ئه و مندالانه، وه ختی ماره ی بکاته وه و ئیتر وه رگرتنه وهی چی شتیکی تر له گوری دایه، ئه و ژن و میزده کاری خویان له ئه وه له وه تیک داوه، ئیستاکه خویان په شیمان بوونه ته وه، دهبی هه ردووکیان به دلای یه کدی وه جوولین و ئه و نه لای سیر و ئه م نه لای پیا، ته باو ره با و سازگار بن، وه ستا حاجی، هه رچی هه بی ئه شی قه بوولی بکا، به لام من نازانم، له دلای هومادا نیم، ئه و به ته مای چیه.

حسین خان له وکاته دا خه ریک بوو گریی په رده ی تاره که ی به رده می به دان ده کرده وه و گوتی:
- ته واو له بنی کووله که ته دا، دهبی ماره به جاش بکریته وه. تو پیاویکی گه ریده و دنیا دیده ی، نانه واشت هه یه، ئه گه ر نان جوان به ته ندووره وه نه برژی ده بیته هه لمه خاو و له سه ر دل دهبی به قور! دهبی هه ویره که ی جوان هه لای.

سه میران چی وا له م قسه و باسانه تینه گه یشت. به تو یکه وه قسه ی ده کرد.. نه یده زانی دلای ئه م که وله کونه چی تیدایه، دریزه ی به قسه کانی خوی دا:

- هه روایه، به خته وه رانه نانکه ریکی پیرم هه یه هه رکه له دایکی که وتوته خوارئ نیز نه بووه، بو شه ویک ئه و دهبه یین و ماره به جاشی ده که یین، ته نانه ت ریگه ناده یین چاویشی به چاوی بکه وئ!
- ئه مه فکریکی باشه، با بزاینن ئه و ده لای چی.

به لام سه یره که له وه دایه، تو، بو ئه وه نده به خه می؟ جا بو له و دنیا یه دا پیاو قاته، یان ئه وهی له نیوچاوی ئه و نووسراوه، هه ر دهبی ئه و حاجیه میزدی ئه و ژنه بیته؟! رهنگه تو به خته وه ری ئه و ژنه ت گه ره ک نه بی. پیاوی چاک په رده ی شه رم و نیوان خۆشی ئه م دووانه وهک که و بیژنگی قه ره چی لیها توه. وهک ئه م خوریا وایه حه یای پیوه نه ماوه، ئه گه ر تو بو خودا ئه و کاره ده که ی، ده ته وئ چاکه ت وه ری بی باشتتر ئه وه یه هه رچونیک بی منداله کانی بو بینی، ئه وه کاریکه له پیاو چاکان ده وه شیته وه، خۆت به وه وه ماندوو مه که میزدی پیده کاته وه یان نا، له وانیه پی خوش بی ماوه یهک به بیوه ژنی دانیشی، ئه و له میزد بیزاراوه، تازه دانوویان پیکه وه ناکولی، سه ری خۆت

مههيشينه، با من پرسيارىكت لى بكم: ئاخۇ ئىمه و خودامان حەيف و خەسار نىيە، ژنىك بەم ھەموو جوانىيەو، دەلىنى سەنەمى چىيىنە، بە قىنوس دەلى بىرۇ بەملاو، دەبى ئەم شارەى لە بارتەقادا بەدى، تەمەنىك لە ركەى پىاويكدا بى تەشى برىسى و پەرۇپال بشووا؟ جىى داخ نىيە قومرى و قەنارى لە كولانەدا زىندانى بكرى؟ تۆ وەك من ئەو ژنە ناناسى، ئەگەر حەزى مال و مىردى با بوچى تەلاقى وەردەگرت؟ خۆ شىت نىيە پەنا بەرىتە بەر خواردى تىراك، يان بەزۆر شىوہى دىكە كە بۆ باس كىردن نابى خەرىكى خۆكوشتن بىت و لە مندالەكانى دابىرى؟ ئىستاش ئەو لە مالى مندا جىى خۆشە گەيشتوتە ئەوشوینەى ئاواتەخوازى بوو، وەك مەلىك لە قەفەز پىزگارى بووبى بە ئاسمانى بەختەوہرىدا دەفرى و شەقەى بالى دى، ھەوايەكى سازگار ھەلدەمژى، خوا رۆژى ئەو ھەل بۆ مالى منى سازكردىبوو! بەبى پەردە پىت دەلىم، درۆ و دەھۇ بەكار نايات، پىنج سال لەو ھەپش، يەكەم رۆژىك ھەر لەو گەرەكە حازەرى ئىستا، لەبەر دووكانىكى وەردەفرۆشىدا كە ئىستا كىردووانە بە شىرىنىسازى، چاوم پىكىكەوت، بە چاويك ئەوہى من لە جوولە و لەخت ولارى ئەودا دىتم «ئازىتا» بە دەست و لاقى بووداوە نەىبىنى. نازانم لە كوئوہ دەست پىتىكەم، چۆنت بۆ بگىرەم وە تاكوو توش وەك من بچىتە بىچ وىناوانى، بمبوورە، ئەگەر راست دەوى: خۆ لە دنىادا تەنيا بۆ خواردن و مردن لە دايك نەبووين، مندالمان ببى و وەك ئازەلان رابويزىن، ئىمەى مروف ئەو ھەندە چارەرەشىن چ ھىچ لە دنىادا نازانىن. دل و دەروونمان پىر بووہ لە بۆگەنىوى ئاوشوران، ئىتر چىكەمان گەرەك بى، زۆر حەز بە ناز و نووز و گلەبى و بناشتى بىوہ ژنان ناكەم، كوئفىسيوش دەلى: «لە باتى ئەوہى تووك و نەفرىن لە تارىكى بكەيت، مۆمىك دابگىرسىنە.»

سەىمىران زەردەخەندەيەكى بۆ كرد و لەبەر خۆيەوہ گوتى:

- منىش لە لادى گەورە بووم، ھەواى ئازاد و سازگارم ھەلمژيوہ، لە زەنويزان دانىشتووم و لە ژىر تريفەى مانگەشەودا بلويزى شوان زاخاوى مىشكى داوم، سەبىرى شايى و دىلانىى كوپ و كچانى كەنگرەلكەن و شەنگەبىرىم كىردوہ، ئەو كوپ و كچانەى دەچوونە گىادوكلىو و گىلاخە و مەندى، دەزانم چى دەلىنى! ھونەرمەند دنيايەكى تايبەت بەخۆبى ھەيە، دوورە لە ھىچ و پوچى. تۆ ھەر لەو كاتەوہ بە دواى ئەو ژنەوہ بووى؟

حسىن تەپلچى لە نىو خرت و پىرتەكانى بەردەستىدا بەدواى شتىكدا دەگەر، لاموايە مزاب بووبى. وەختى نەىدبەوہ بە پەنجەى دەستى زىنگەى لە سازەكە ھەستاند، دواتر گوتى:

- خۆ ئەگەر منیش نەبام، يەكی تر ئەم كارەى دەكرد، من به بۆنەى كەسپەكەمەوه ئەم خەلكە دەناسم دەزانم ئەوانە كۆين، ئەوهى بېبىنى بەزمى كەى خسره وهى بۆ دەگىزى، هەموو كەس له خوداى داوايه به بووكى مالى بيت.

. ئاخۆم نەخشەو پلانى عەشقىكى ئاوا هەر ئەو كەسانە بۆ خۆيان ساز نەكردبوو؟

- فكر و بىرۆكەى ئەو ژنە، يان دەبى راست تر بىژم ئەوه كارى يەككە له هاوبىر و دەستە خوشكەكانى بووه ئىستاش جاروباره به پەنامەكى دىنە سەردانى، سىليا بەلن هاتەوه بىرم، هاوړى ژىرهكەى رۆزالىند له شانۆدا بەمجۆرهى تۆ دەتهوئى وىليام شكسپىر شاعىر و شانۆنامە نووسى بىوئىنەى ئىنگلىز - ئەوهى له قەفقاز هىتابوو سەر پەرده و پىشانى دابوو - ، منىش له و نمايشەدا ژەنيار بووم وەك ئەوانى دىكە، سىلياي دووهەم بەو دەللى: وەختى رىگەى شەرعى و عورفىت بۆ جودايى و تەلاق له دەست بۆتەوه هەرۆك ئەو زىندانىيە كە ئەبەدى بۆ برابۆوه (هەتا هەتايى) به ئەنقەست خۆى مراند و له زىندان رزگارى بوو، هەلات، توش هەر بەمشىويه ئەوئىن و خۆشەويستى خۆت له و پياوه بگرهوه و خۆت بمرىنە و برۆ، وابى له دواى تۆ به عومراتى ناوى ژنى به دەمدا نەيهت. رەنگبى ئەو فكر و قسەلۆكانە كە زۆرىش جىنى سەرنجە له پىشدا هىچ و بىتام بووبى له دەمى ئەو دوو هاوړىيەدا، بەلام حەز و هىوا وەك تىشكى مانگەشەو وايە رچە و بەرپىيان رىواناك دەكاتەوه، رەفتارىك كە نەفسى شەيتانى تىدابى، زۆر زووتر له دەروونى مرۆف كار دەكا، ئەوان دواى ئەوهى ماوهيهك بىريان لەم بابەتە كرىبۆوه، زۆر باشيان هەلگىر و وەرگىر كرىبوو، ئىتر دەستيان له گۆزەدا مابۆوه، بۆ ئەم كارە له كوئوه دەست پىيكەن، ئىتر ئەوه بوو دەزانى ئەوئىن واتە ئەوانەى بۆسەيان بۆ داناوو له خوشى گراوى شوخ و نازداريان به قاقاى خۆيان داچلەكۆين و له بەختى رەشيان ئەو كەسەى له جىنى عاشقى ناراست ئەم ئەركەى له ئەستۆ بوو، كەسىك گىل و حەپۆلە، گىرفان و كەللەى وەك يەك پوچ و بەتال بوو، ئەوانە خۆيان، مەست و بىخەم و داوئىن تەران ناودارى شارن به ئەنقەست كەسىكى ئاوا رىووت و رەجاليان كرده داردەستى خۆيان، بۆ ئەوهى تەوارى ئەوئىندارى بەسەر سەريهوه نەنىشيتەوه.

سەىمىران وەك كەسىكى كە گۆيزى بۆ بژمىرن به بىوازى روى خۆى نىشاندا و قسەكەى

ئەوى برى:

. ئەم ژنە شتىك له و ئەوئىندارى و سىنەسووتاوانە كە بوونەتە پلاسى مەيخانە دەزانى؟

- تا ئەوجىيەى من بۆنم كىردىن نا، نازانى بەلام ھەستى بە زىيانىك كىردوۋە! دەزانى قەل و دال بە دەورى دا دىن، خۇ لەوانەيە من بە ھەلدا چوويىتىم، ئەى خۇ دارو بەرد نىيە ھەست و ئىحساسى ھەيە ئەۋەندەش بىئاۋەز نىيە، دۆست و دوژمنى خۇى نەناسى، ئەگەر ترسىكى نەبا چۇن بەم جلوبەرگە كۆنەۋە لە مال دەھاتە دەرى؟ ئەو پىتى بە پۇلوانەۋە سوۋتاۋە، خۇ ئەگەر بۇى كىرابا، تەقىلەى لە گەدەى مەر و بزى دەكرىدە سەرى تاكوۋ ھەركەس بىدىبا ۋاى زانىبا دزىوتىن مرقۇقى ئەم شارەيە، ئەو ئەگەر حورمەت و ھەيى خۇى دەۋى، باش ئەۋەيە بە گوپى من بكا، من چاكەى ئەوم دەۋى، باشتىن جلوبەرگ بۇ ئەو كەۋە دەتوانى دەمى ئەم خەلكە بكاۋە تاقى چىرا، ستايشى بكن و ئافەرىمى پىبلىن بەرگى پارىزگارى و تەقۋايە كە دەبىتە ئەۋ ھونەرە، زۇرجار ئەمەم بە گويدا داۋە، مرقۇقى خاۋەن ھونەر قەت نامرى، بىرۇ ھونەر فىرىبە و پشتى خۇتى لىبىكەۋە.

سەىمىران زۇر بە كورتى گوتى:

- ئەى كە نەكرا، ژيانىكى خاۋىن و بىئاۋاۋەى مالى مېردى چاك ۋىبى ھەرا باۋەشى بۇ دەكاتەۋە.
 - بەلى پىۋاى قىت و چاۋى زىت زەبر و زەنگىكى ھەبى، نەك ئەۋ دىۋە خەرەفاۋە! ئىۋە ئەگەر لە نىزىكەۋە حال و رۇژى ئەم ژن و مېردەت دىبى ئەۋە لە من باشتر دەياناسى ئەمىان بەم گىشتە ئاكار و ئەتۋارەۋە، ئەۋىشيان بەۋ نىۋچاۋ و خولگە جۋانەۋە. پووشۋى بە پشتە ستۋىۋەۋە بىنى ئاور دەگرى، لەگەل كەپو لالېش ھەلناكا، تازە بوۋنەتە كىرد و پەنىر و سىر و مار. نابى چاۋەپۋانى حاۋانەۋەى ئەم دوۋانە بى. زۇرم پىسەيرە چۇن شتىۋا دەبى، تۇ كە ھەردوۋ لايان بە باشى دەناسى و تەورى بىدەم تىژ دەكەى ئەۋان ئەۋ پردەيان تىكپوۋخاندوۋە كە نەتۋانن بە سەرىدا ۋەپەرن، خەرىكى بە خۇراپى لەۋ نىۋەدا خۇت ماندوۋ دەكەى؟! بەلام با ئەمەشت پىبلىم - نا، دەبىن جارى خۇم سەركۋنە بكەم، سەبارەت بە ئىۋە كە لەم شارەدا بۇ ھەموۋكەس جىنى رىزن خەرىك دەبوۋ دلەم رەش بى ئەمە كارىكى نەگونجاۋە بۇ نانەۋايەكى بەناۋبانگى شار، خۇى بىباتە پىزى جاشان، كە دايمە خەرىكى مارە و تەلاقن، دەكرى پىسارىكت لىبىكەم؟

حسىنخان چاۋىكى دۆستانەى بە ماناۋە برىبە مەشەدى مىران، ۋەك ئەۋەى ھەناۋى پىشكىنىن كە لەۋلاى قسەكانىيەۋە ھاتبىتەۋە ۋە ھەموۋشت بۇ ئەۋ ۋەكوۋ يەك ۋايە، درىژەى بە قسەكانىدا:

- تۇ كە خۇت باش دەزانى، من سۇسم چوۋە و تۇزم ماۋە، پىشم لە سەر لىۋارى قەبرە، باۋم نەماۋە و لە مالى خۇمدا مىزم كەف ناكا، چۇن دەتۋانم تەماح لەۋ ژنە بكەم، تۇ ئەگەر بەندەناس بى، بە يەك تەماشى ئاساى دەبى بزانى ئەم كارە لە من ناۋەشپىتەۋە. سۇماى چاۋم نەماۋە و پىستم

به سەر ئیسقامندا وشک بووه، چیم بۆ نه ماوه له دارای جوانیم، بیجگه له بیره وهری پوژانی گهنجی، وهک ئەم ههنگهه به سەر هاتووه پیری رهنگی کوپین، بهم سۆز و ههوایهی که له کهلهه ماوه، ئەشی گهرد و گولی ههلالان بمژم و کهندووی لی بخنم، دانیشم و پالی لی بدهمهوه و ئیتر ورده ورده چاوه پوانی بای مه رگ بم که لای ته مه نم بوهرینی و بۆ هه می شه سهر بنیمه وه، هیشتا نه مگوتوه و ناتوانم بیژم ده ست له و خاتوونه بهر نادهم، چونکا به لینی ئەو با زۆریش بۆ من گرینگ و گران بی، لی م پوونه وهک سیبه ری هه وری به هاری وایه، ئەو که سه ش که بریاری داوه بۆ جاریکی تر خوانچه ی بوو کینی بۆ ئەو شوهره ژنه برانینته وه به ته دارهک و مه بارهک بیگو یزیته وه رهنگه یاسا و خه لکی له پشت بی؟ خو ئەگه ر من باوکی شی بایه م هیشتا نه مه توانی له لای خو م رای بگرم. به لام ناچارم ئەمه شت پی بلیم، من وهک ئەو لوهره دۆنه نه دیوه نیم، وهختی عه ره ب هاتنه سه ر ئیران ئالتوونی خو ی به زیو ده گو ییه وه.

سه ی میران، ته سه ی چه که ی له گیرفانی هیناده ری و ده ستی کرد به ته سه ی حات، حسین ته پل چی کیشی دا به قسه کانی:

- ئەگه ر به راستی ده ته وی ئەو ژنه رابگری منیش به شه رتی پیاوان چیم بۆ خه رج کردووه چیم له لای ئەوه ده ستی لی هه لده گرم و گهر دنی ئازاد ده که م، هه ر ئیستا ده رگای دوو کانم داده خه م و ده چینه وه مالی، وهک باوکی ک که که ی به میرد ده دا، ده ستی ده نیمه ده ستی تو وه، به لام وهک پوژی پوون لی م مه علومه، ئەگه ر تو له هه ربا به تیکه وه ژیا نی دابین بکه ی له ته ر بخوا و له وشک بنوی، که نیز و کاره که ری بۆ بگری و به که تان و مه لمه ل باوه شینی بکه ی، شیر ی چۆ له که ی بۆ به یینی وه هیشتا ناتوانی پوخی سئدم بکه ی، زور جوان بی ری لیکه وه، ئەم کاره پینچ مه نگه نه ی زوره، پوخی ئەو ژنه وهک ته واری ئەویندار و سه رخۆش وایه، دل دۆراوی دنیا یه کی تر و عاله میکی ته پو شه، عاله میک که ته نیا من به ره مزو رازی ده زانم و ده توانم پی بسپیرم، ئەویش ئەو هونه ره یه که ئەو شی ت و شه ی دایه تی، ئەگه ر تو پینت وایه ماله که ی من بۆ ئەو دۆزه خه دلنبا به ئەو وهک چۆن «ئوردیس»^۷ ئەوی به به هه شتی ژیا ن قه بووله و هه ر له وی ده مینیته وه، یان ئەگه ر بچیته ده ری، زۆری پیناچی ده گه ریته وه. هه ر بۆیه ئەم وته یه ت پی ده لیم تا کوو بزانی له گه ل ئاوا ژنیک به ره وروو

۷- ئوردیس: ژنی ئوروفه، وهختی به گریان و پارانه وهی میرده که ی ژیا نی هاته وه به رو زیندو و بووه، له دۆزه خ هاته ده ری ئاوپی بۆ دایه وه و دیسان گه راوه بۆ شوینی یه که م جاری.

دەبی، سەرەرای ئەوەش ژانەسەری دیکەى بە دواوەیە، ئەویش جیازی پیتەکی ئەوە لەگەڵ خۆی دەبیا بۆ مالى میزدی، ناشی نەزانی عاشقانی ئەو دلدز و دلدۆزە لە خاس و خراو هیشتا چ ڕووی نەداوە، دەستی لەسەر هەلناگرن، جارێ لە نیو هەور و ساودا و نیان کردووە، ئەوانگەل هەموو شەوێ لە مەیخانانی خوار و ژووری شار، خوینی خۆیان لەگەڵ مەى تیکەل دەکەن و بە یادی وەسلى یارەوه فری دەکەن، دەکری سووک و هاسان ئەمە پشتگوێ بخری؟ تو پیتواپە جاریکی تر چیرۆکی پر لە کارەساتی سولتان عەلى خانى زەند و خۆشەویستە جوانەکەى «شاخنەبات»، کە لە راستیدا نازداری کەرىم خان بوو لە پاشى مەرگی دەست ئەو کەوتبوو، دەبی جاریکی تر لە میژوودا زیندوو بیتتووە و ڕووبداتەووە؟^۸ ئەمەش بەجینی خۆی، ئەوە بەراستی «ئیسفەنکس»^۹ بەسەر مەزف و بە جەستە شینى مینى، کردە و ئاکاری دوور لە لیکدانەووە و بەرپیوارە، دەتوانم بە ئیمانەووە بیژم ئەوێ مانای ئەشق و ئەوین بى ئەو لى نازانى و بەم حالەشەووە بۆ ڕاوى گراوى خۆى وەکوو هیندووەکان بۆ گرتنى فىل، لەسەر رىگایدا چالیک هەلەدەکەن کە پەڕینەووە مەحال و ئەستەمە، لەمەر سۆز و دلدارییەووە جەللادیکە سەربەر، مەحکوم بە مەرگ لى ناسلەمیتەووە، هەر تاوێ لەسەر سازیکە و وەکوو ئاور بى ئامانە، ئەوینى ئەو وەک مەمکەمژەى مندالان وایە، هەلخەلەتینە و تیربوونى نینى. ئەو ژنە نینى کە تو بیژمى، سەهە چواردیوارى مالى میزد، ئەوشارە بۆ ئەو بچووک و تەنگە، لە مالى من بچیتە دەرى پىالەى شەرابە، بتەوئ و نەتەوئ لە نیو کۆرى مەخۆراندا دەست بە دەست دەگێرن. ئەو بۆ پیاویک هەر وەک (ئەلبورزى) ئەوینە ناراستەکەى باشە، نازانى لەکوئ لەدایک بووە بەرو پشتى کینى، ناشزانى ئابرووى بەرى چ داریکە، ئەمەش بازە، باز کە هەلقى تازە نیشتنەووەی ئەستەمە، زۆرم دنیا قونەکەو کردووە، بەشى خۆم شت دەزانم، فرەم خویندۆتەووە زۆرىشم چیرۆکان بیستووە، بۆ ئەو پیاووە دەبی وەک پشیلە بە دەمیەووە بگری و لە حەوت کوون بیشاریتەووە، پیاویکی بە ئیمان و خیرومەند و خاکەرێ وەک ئیو! ئەووە من وتم جا ئیتر تۆش کەیفى خۆتە، ئەووە تو و ئەمەش کچە، هەر وەک گوتم، هەر ئیستا دەچینەووە بۆ مالى خۆمان دادەنشین و ئەگەر بەرۆژوو نەبى پىالەیکە چایى دەخوینەووە، بانگى دەکەمە لای خۆمان، لە پیش چاوى

۸- سولتان عەلى خان زەند، لە پاش مردنى کەرىم خان مەحبوبەکەى بە ناوى شاخنەبات، بۆ جوانى بەناوبانگ بوو هەلىگرت و خۆى لە بەزم و ڕەزمى سیاسەت شارەدووە و ڕووى کردە کرماشان، بەلام چونکە مەممەدشا و دارو دەستەکەى حکوومەت نەیان هیشت بە خۆشى بیخوات، ئەووەل شاخەنەباتى کوشت و دواترىش خۆى.

۹- ئیسفەنکس: ڕمۆزنەى ئەفسانەى یۆنانى کۆن.

تو پئی دهلیم به مهیلی خوی بکا، کهس ری لی ناگری، هر له ئەم سعاته وه هه رجنیه کی پینخۆشه نازاد و رزگار ههک ئەوهی ئەم «کامارگوی» به رهن ئیرانییه م قهت تاقه رۆژیکیش نه دیوه و نه م ناسیوه، به لام با به سرته ئەم وتهیشت پین بیژم، برای من تو ئەو ژنه له گه ل خۆت ده بهی، خو ئەگه ر درهنگت ناسی ئەوه بزانه ده بیته په رۆی شین به سه رشانته وه، به ردی بناخت ده ردینی، ئەمه رۆ چ رۆژیکه؟ ئەگه ر ته مه ن باقی بی، رۆژیک دیت یه کدی ببینی نه وه.

سه ی میران، وادیاریوو له و دوو کانه تهنگ و تو زاو ییه دا ماندوو ببوو و کولنجی پشتی خوی ته قاند و له سه ر کورسیله که هه ستا، چوو ه به رده رگای دوو کانه که و گه رایه وه، به بی ئەوهی دانیشیته وه گوتی:

- ده زانم زور به هه له دا چووی، تو پیت وایه من له هه له ی ورد و درشتی له هه مبه ر دابه ز و رووه له مالاری و بیژنگ فرۆشی ئەو ژنه له مالی میزده که ی خه به رم نییه. له تو وایه هه یا و حورمه تی خۆم خۆش ناوی، دیم و به دیواری که سیکی ئاوادا سه ر ده که وم؟ ئەو ژنه سه ت ئەوهنده جوان و خاوه ن به ژن و بالا بی، نه به قهت حورمه تی من له نیو خه لکدا، جیی خوی کردۆته وه نه وه سه ر به خته وه ری ژن و منداله کانم که وتوو، من ئەوه نانی ژیری و مه ردا یه تییه ده یخۆم، زور چاک ده زانم ئەوه منم پیویستم به م خه لکه یه، نه ک ئەوان به من. سه ره رای ئەمه ش تو پیاویکی دنیا دیده و خوینده واری، من ئەگه ر به ته مای ئەو ژنه بایه م، بو له پشت سه رمه وه پارووم بو ده مم ده هینا، چکارم به م مه یدانه و ئەم گشته حیکایه ت و شانامه یه بوو؟ بو تو پیت وایه مالی مه لا ئەوهنده دووره؟ ئەوهنده ش مندال نیم تازه ره وره وه که م فری دابی، ئەو جاریش خو ئەگه ر ئیوه به راستی بابی ئەو ژنه بان، ئەوهنده تووشی ژانه سه ر نه ده بوون. ئەو ده مه ته قه یه شی نه ده ویست و له گه ل ئەم خاتوونه خاسه قسه ی خۆم ته واو ده کرد. توش پیت وانییه؟

- هر به راستی وایه، ئەبه مه دهلین قسه ی پیاوانه. ئەمجار بزانه قسه م ماوه، ئەگه ر تو لی ره دا مه به ستت به رژه وهندی خۆت نییه ئەم کیشه یه زوو ده بریته وه، گرینگه ئەمه رۆ چاوت به وه ستا حاجی به نای میزدی ئەو ژنه بکه وئ؟ مه به ستم له م پرسیاره ئەوه یه بییه مالی ئیبه و له گه ل ئەم ژنه دانیشی و قسه ی له گه ل بکه ی، ده راوی ده می تاقی بکه یه وه، هه ره ک دهلین، جیگای ر م ب بکه وه ئەوسا بیچه قینه. بو کاری ئاوا، که تاییه ته به ژن و میزد و خاوخیزان عه جه له کاری شه یتانه، کاریک مه که دوایی له ئەژنوی خۆت بده ی، زۆرم دیوه و ئەزموونم زوره بویه پیت ده لیم. هه رکاتی زانیت دلاره اوکی و گومانته هه یه و بیرت ئالوزه، ئەگه ر سه ره تای کاره که ش به باشی ده بینی ددان به خۆتا بگره و په له ی لی مه که. بریک له و

گرفت و کیشانه‌ی هه‌ودایان هالۆسکاوه پشتی تییکه و به وهخت و زهمانی بسپیتره، ورده ورده سه‌ره‌تای دهرده‌که‌وئ، خۆ تو له سایه‌ی همه‌دی خوداوه وهک من پیر نه‌بووی بکه‌ویه په‌له‌پرووزئ.

ده‌مولیوی ره‌ش و بارگرتووی حسین‌خان به زهرده‌خنده‌یه‌کی فیلاوی کرایه‌وه. پیلووی چاوه کز و ماته‌کانی نیشته سه‌ریه‌ک، به پرویه‌کی ساده و ساکاره‌وه که نه‌رمی پیوه دیاربوو لئی‌پرسی:

- ده‌کرئ ئەم پاش‌نیوه‌رۆیه له مالی خۆمان به یه‌که‌وه دانیشین؟

سه‌ی‌میران خه‌ریک‌بوو له ده‌رگا‌که بچیته ده‌رئ له‌به‌رخۆیه‌وه گو‌تی:

- ئەگه‌ر نه‌گه‌یه سه‌ره‌مه‌رگ! - به‌لئ چاوه‌رپیم به!

- سه‌عات چه‌نده دئی؟ پیم بلئ با هه‌ر دوو‌به‌دوو بین رو‌خسه‌ت به که‌سی‌تر نادم.

- کاتژمیر پینچ، نه‌ختیک دره‌نگ و زووتر.

ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ی‌میران له‌م قسه و باسه له‌گه‌ل حسین‌خان تیگه‌پشت و لئی‌هه‌لکراند، ئه‌وه‌بوو یان زۆری چه‌ز لیبه‌تی، یان ئه‌وه‌ی پئی خوش‌بوو به‌مجۆره کات رابویرئ و به زوویه‌ک هوما هه‌لبگرئ و پروو بکاته شاریکی دیکه، هه‌ر وهک ئەم فک‌ره‌ی له‌میژ بوو له دلدا بوو بویه به‌ته‌ما بوو له به‌رامبه‌ر یه‌ک راپان‌بگرئ. رۆژی دوا‌ی پینچ چرکه زووتر له وهخته‌که گه‌یشته کولانی سه‌نعه‌ت‌کاران و ته‌قه‌ی له ده‌رگا هه‌ستاند. کورپژگه‌یه‌ک هات به ده‌نگییه‌وه، هه‌ر له ته‌مه‌نی عه‌بدولی شاگردی خۆیدا ده‌بوو، به به‌ژن و بالا و جرته و جوله‌پیدا بو‌ت مه‌علوم ده‌بوو له ژیر سینیبه‌ری ئەم ره‌فاسخانه‌یه‌دا گه‌وره بووه، له‌وکاته‌دا کاکی میوانی بۆلای یه‌کی له ژووره‌کان له‌و سه‌ساره چوکه‌دا رپنوینی ده‌کرد، گو‌تی:

- حسین‌خان توزیک کاری هه‌یه، خه‌ریکی مه‌شق و سه‌ماکرده‌نه، هه‌ر ئیستا دیته خزمه‌تتان.

سه‌ی‌میران، له وریایی و لفتی فیرکراوی ئه‌و میزمن‌داله سه‌ری سوورما، له‌و ماله‌دا هه‌موو شته‌کان به‌پینی ده‌ستوور و نه‌زم و نیزامه، چ شتی هه‌رپه‌مه‌کی و له‌خۆرا نییه، ئەمه‌ش له ژبانی خه‌لکی ئاسایی‌دا به‌رچاو ناکه‌وئ، ره‌نگه‌ لیزه پاساری و ملوچک که به‌سه‌ر دار میوی سه‌ساره‌که‌وه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی پروو بکه‌نه‌وه هیلانه و له سه‌رما په‌نا بگرن له‌گه‌ل په‌له‌وه‌ری ده‌ورووبه‌ر جیاوازیان هه‌بن. کورپژگه‌ راستی پئی‌گوتبوو ئه‌و که تازه پئی‌نابووه گه‌رووی کولانه‌که سه‌ریه‌ی سازیکی به‌رگویی که‌وتبوو، وهک ده‌نگی خوشی تار. به‌لام تار نه‌بوو، ئه‌و زه‌وق و چه‌زه‌ خاوین و گیانه پر هه‌سته‌ی که به ده‌ست گیرو گرتی رۆژگار و هه‌لا و هه‌نگامه‌ی که‌سه‌پ‌و‌کاره‌وه تووشی رووشان و غه‌ور لئ‌نیشتن ده‌بی مه‌گه‌ر به تینی به‌سو‌ز و نه‌وای ئاواها چرکه‌یه‌ک له ته‌نگه‌ژه‌ی ژبان بیته ده‌رئ و به ئاسووده‌یی پشویه‌ک هه‌لبکیشئ، ته‌نیا شتیکیش که ده‌توانی ئەم هه‌وره بره‌وینئ و ئەم تاریکیه‌ بشواته‌وه مؤسیقایه و به‌س. به‌لام ئه‌و

په له وړه یې به سهر چلی دارانه وه دهجریوینې و به هه ناسه ی سروه چاو دهکاته وه، زورتر و زووتر بؤ چله پویان سهر دهکوه یې و مه ستانه پر به دل دهجریکینې. دهنګی ئو ګیتاره ی که له رزه ی دهخسته دلوه، به دهست و په نجه ی ژهنیاریک دههاته ګوئ که بیسه ره که ی نهیده توانی دل نه سپیږی بهم نه غمه و ئاوازه یان ئه مه هه به بروی سهر میران ئه وهنده پرچو ش و خرو ش بوو - پاله وانی ئه و چیروکه بهم ګشته حه یا و حورمهت و شاله سه وزه وه، بهم هه مو وهج و شان وشکویه وه که هه نه یې له ګه ره کدا هه بیوو نه یوانی پیش به بزه ی سهر لیوی بگری شو قی ئه دگاری بشاریته وه، له وانه یوو هه وه کوو سهنعان زونار بیسینې و دل بدوړینې، له و ژوورده ی تئې دا دانیشتیوو به سهر کورسیله که وه چاوه پروانی خاوهن مالی ده کرد، بؤ هه ر شتیکی ده پروانی ساکار و دل نه ویست بوو، په پوهلی چاو به لایدا نه ده چوو فه رش و مافوره کون و بی تین بوون، کورسی رهق و رووتی، ره فحه و تاقه ی رووت، ته نیا چتئ که ده کرا بلئې له م ژوورده ا به کار دیت، کوته لی عه نتیکه ی مه رمه رینی پیایک بوو به پیوه، به شان و باهو، به که وایه کی شو ر و چیندار و روخساری ته و او نورانی بوو. بؤ دووری ده پروانی و په نجه ی له سهر ژبی چه نگیک دانابوو، به شانی روژه لاته وه ده رگایه ک سهرنجی راده کیشا که ئه وی له ژوورده کانی په نای خو ی هه لداوارد، په رده یه کی مه لمه لی ئه رخه وانی پیدا شو ر ببوو، له بهر ئه وه ی کردبوویانه وه وات ده زانی بؤ ئه وه ی لیره وه به میوان رابگن یان چراهیک دابگریسینن «هه رچه ندی ئه و ماله کاره بایان هه بوو، به لام ویده چوو ئه وشه وه نوره کاره بای ئه م ګه ره که نه یې» که سیک ئه ګه ر هات و رووی کرده ئه م دیوه پیویستی به رو شنایی نه یې، ئه و پیاه ی که چه نگی به ده سته وه بوو ئیلهامی له شیعی رووده کی وهرده گرت و خاوهنی رو چیکی به رز و جه سته ی رو سته م بوو هه ر له و ژوورده ا سازی ده ژنی، ورده ورده خسه و خره می ده فه و دایره تیکه ل به ئاواز و ناله ی ګیتار بوو، هه رچه ند جاروباره بزه ی سروه به نیم نازیکه وه په رده ناسکه که ی لاده ا به لام سه ی میران له م وه تاغی په نایه وه که سیک سهرنجی رانه کیشابوو، بیری له و قسانه ده کرده وه روژیک پیشتر له ګه ل ئه م ته پل چپیه کردبووی، سهره پای ئه م پیتولی و سهریزوییه ی ده رده که وت زوریش لاسار و چه واشه نه یې، ئیستاش بؤ دوولت کردنی ئه م کولکه داره، شه قه مشار پیویست بوو. ده بی په له نه که یین و توژیک له سه ره خو بین، کاریکی باش ئه وه بوو سه ید کردی، له بیری بوو په نجا تمه ن پاره له ګه ل خو ی هه لبرگی، ئه مه ش پوولیکی کم نه بوو، به لام ئه وه ی بؤ ئه و ګرینګ بوو، شوینتی حاوانه وه ی ئه م ژنه بوو، له کوئ دای بی، نه ک هینانه ده رینی له و ماله، بهر له وه ی بگا ته ئه و ماله دیاری بؤ هوما کریبوو له ګه ل خو ی هینابووی سندوقیکی چووکه و مه خمه رپوش، بؤ هه لگرتنی جل و به رګ، عه بدولی شاگردی هه تا به رده رگا بؤی هه لگرتیوو، مه به سته ی له م دیاری و سه وقاته ئه وه بوو بهر له هه مووشت به حسین خان بسه لمینتی، چی

له ژیر سه‌ردايه، نه‌گه‌رچی زوړی نیوان له‌گه‌ل درو و ده‌له‌سه نه‌بوو نه‌مما نه‌و ری و شوینته‌ی بو‌گه‌یشتن به‌نامانجی به‌باش ده‌زانی، به‌م خه‌یاله‌ی که‌ببوه په‌پووله و به‌دم شنه‌ی مؤسیقاوه مه‌ست و سه‌رخوش شانه و شانی گولانی ده‌کرد. ه‌اوړی له‌گه‌ل نه‌م زیل و به‌مه، نه‌م میلویدی و کیش و سه‌روا ده‌وله‌م‌ند و سه‌یر و سه‌مه‌ریه که‌له‌نیو باخی گولاندا به‌ه‌موو جوانیبه‌کانیانه‌وه نه‌وه‌نده ه‌ست‌بزوین نین، کی سه‌رقالی ره‌قس‌کیشان و سه‌مایه؟

دلی سه‌ی‌میران که‌وته زرم‌وکوت، سه‌ید بو‌نه‌وه‌ی چاوی به‌هوما بکه‌وی رو‌وبه‌رووی ده‌رگای ه‌سه‌ساری دانیشتیوو؟، تاکوو بتوانی ده‌ری ببینی، به‌لام هوما له‌بنه‌وپالی خوی بوو، له‌و ژووره‌ی وا شه‌پولی مؤسیقا ئاوپرژینی کولی دلان بوو، حسین‌خان سازی ده‌ژه‌نی و نه‌ویش سه‌مای ده‌کرد، نه‌م راستیبه‌ش به‌گورپینی کورسیله‌یه‌ک نه‌ولاتر ده‌رده‌که‌وت، نه‌م سه‌ماچیبه‌کراسیکی نه‌تله‌سی «کاره‌بابی» زه‌ردباوی بیقولی له‌به‌ردا بوو، که‌له‌که‌باریک و داوین شوړ، ه‌هر وه‌ک په‌یکه‌ری په‌نا سو‌باکه، پرچی کورت و په‌ریشانی به‌ره‌نگی سووری ناله‌وه ه‌هر وه‌ک که‌م‌هندي ناشقان ده‌چو! ده‌سمالیکي شینی که‌م‌ره‌نگی به‌شو‌را به‌ورده گولینگ‌وه دابوو به‌سه‌ر شانیدا، لویه‌کی به‌دان گرتبوو، له‌کاتی چهرخ و خولدا، ده‌هالا نه‌ستوی بو‌نه‌وه‌ی نه‌وه‌نده‌تر جوانی شان‌ومل و سینه و به‌روکی نیشان بدا که‌ناسک و شل‌وملتر له‌ره‌حمه‌ت و دلوثانی یه‌زدان بوو. له‌خت‌ولار و جووله‌ی خو‌شبه‌زی وه‌ک چاو شاروکی مانگی شه‌وی چارده له‌نیو ه‌هور و ساودا، نه‌ک دلیک ه‌ه‌زار دلی که‌مه‌ندکیش ده‌کرد. به‌سه‌مای پر له‌سینر و نه‌فسوونی چاوی بیبه‌ری پیرو دلی شینخ و مه‌لای ده‌کرده شه‌مامه‌ی سه‌رتاقي دیوه‌خانان، ه‌ه‌رتاوه‌ی به‌نه‌زمیک و ه‌هر ساته‌ی به‌به‌زمیک وه‌ک تاووسی په‌روبال نه‌خشین به‌دم نه‌غمه‌ی ساز و ئاوازه‌وه ده‌رده‌که‌وت، ئاخوم حسین ته‌پل‌چی ه‌ه‌والی نه‌م دیدار و چاوپیکه‌وته‌ی پیداوو؟ داخوم نه‌م خودرخسته‌ه‌لم کات و ساته‌دا بو‌نه‌وه‌ نیبه‌شهرت و به‌لین بخاته‌ ژیر پی و به‌عالمی ئاشکرا رووی خه‌یانه‌ت بنوینی؟ نه‌م چوختی و ته‌پل‌چیبه‌به‌نه‌تقه‌ست نه‌م به‌رنامه‌یه‌ی ساز کردبوو، بو‌نه‌وه‌ی له‌مالی خویدا له‌به‌زمیکی چاوه‌شانه‌دا باده‌ی نه‌شقی پیبوشی و غیره‌ت بنوینی، چونکه‌ نه‌گه‌ر بو‌ژن چیژ وه‌رگرتنی عه‌شق بنه‌مای ژبانه، بو‌پیاو نه‌وپه‌ریه‌تی، ئاواها بیروکه‌یه‌کی دزیو و لوتبانه له‌کاتیکی ئاودا ه‌لقولاوی ده‌روونیکی چه‌واشه‌کارانه بوو، ریگای بو‌حاشا و پاکانه کردن نه‌هیشتیوو، به‌بی نه‌ملارو نه‌ولا حسین‌خان گه‌ره‌کی بوو پی‌بلی تازه نه‌م ژنه‌په‌رده‌ی شه‌رمی دپاوه، کاتیک مژی زه‌رده‌په‌ری ئیواری به‌ه‌لگرانی به‌رقی ژووره‌که‌له‌پر بزر بوو، میوانی به‌شه‌رم و حه‌یا که‌له‌ودیه‌و تاریکه‌دا پالی دابوو و به‌سه‌رنجه‌وه دیروانیبه‌نه‌ودیوی په‌رده‌که، توزیک خوی کو کرده‌وه بیده‌نگی قورسی خانه‌قا، ئارامی دلخوازی مزگه‌وت و نه‌وه‌رواو ه‌وریا

لهسهه یه که ی ئاواز و زرنکه و سه مایه هه مووی کار ناکاته سهه رۆح و هه ناوی پیاویکی لهه چه شه نه . بهه جهۆره واده ده کهوت سهه میران بهه دیتتی ئەم دیمه نه وهه رهن و بیزار بووبن، یان ئەوهی له گهل هه ست و سۆزی پیرانه ی یه که ناگریته وه، ئیتر ئەهجاره هیه چ شتیک بۆ ئەو بهه پیاوار نه بوو، سهه و بسکی شان هه کروی و چاو و برۆی قه ترانی و وه سهه تیکیشراوی، روخسار و بزهی شه که ره پڕیژی گه ردی له چه شنی گه ردی کهوی وه که مینای بیگه رده، نه باریک و نه زۆر بلندی، که ئافه تی ئەقل و هۆشه پیاوی دهوی له مه کری ده رباز بیت، که له که ی باریکی به زن و بالای زراوی شاعیره سه نه دی لیزگه ی خه یالی ده خسته سهه بیرى ژیری، سمت و پاشه لی توند و پتهوی هه ناسه ی له سینگى پیاوی خوادا قه تیس کرد خۆ ئەهه نالی و قاتانی ئیستا به مابان، به شک بیرو رایان ده گوری و له جوانی ناسیدا، له دارشته وه ی ناسکه غه زه لدا ده بوو پیناچو نه وه یه که بکه ن. به لام ئەوهی زیاده له هه ده سه رنجی سهه میرانی بۆلای خۆی به کیش کرد بوو شه قار و قلیشی کراس و پاوپووزی جوانی، وه که ده لین «به له کی ده لئی تووره». به دلناییه وه وه ستا کارانی گۆره پانی هونه ری په یکه رتاشی بهه دریزی میژوو ناتوانن لهه دیمه نه فینووسیک داب تاشن، ته نیا هه یکه لی ئەو شوخ و شه نکه دل کوژه بوو بهه سووړ و سه مایه وه که ده ی توانی بهه ئاگری به تینی کلپه بخاته ده روونی حسین خانه وه. په ره پیاو له شوینیک رۆنیشنبوو ته اوو روو به رووی ئەم خۆری له قایه، بهه جوړیک گیتاره که ی بهه خۆیه وه گووشیبوو وه که ئەوهی بیژی بوون بهه یه که جهسته، ههروه که زه رووی به ره هتاوی جار له گهل جار قه لافه تی دریز و باریکی ده جووه وه پال یه که و کو مته ده بووه، چاوه زه ق و لیله که ی له کاتی ئاساییدا مه ست و خومار بوو، بهه هۆی فره روانین و ره به نی پڕپوو له شوق و هه وکردنی هونه ر بهه جوړیک که ترسی ده خسته دلی بی نه وه وه که ئەوهی هینزیکى نادیار له دوو لاوه گوشاریان بۆ هینابن، هه ره یه که و بۆ شوینیکى بهرن. که ئیتر چ شتیک له بهر چاوی نادیار نه بن و بگا بهه ئەوهی پری و یستی دلی، ئەم کردگاره ی که له نیو ئەم که لوه بچوو که دا دنیا یه کی جه کردۆته وه، له جهسته دا هینز و له وه دا جو له، و له جو له دا ملوین ملوین دیارده و شوینی هینا وه ته دی، رازی ئەم بهه دی هینانه ی بۆ پیاویک درکاندبوو که ئیستا ههروه که چه زیای تامه زرۆ و بۆ تیرکردنی دوو چاوی تینووی بۆنی خوینی ده کرد. ئەهه گه ر توانایی په زدان ئەوه یه له جهسته دا جو له بهه دی بیینی، بهه زرمه ی زخمه ی سازه که ی وه که ئەوهی گرپیه که بکاته وه و شه ی تانیک رزگار بکا، بهه سه رو سه کووتی ئالوزاوی بهه دوو چاوی خانه ی جینایه ت و نییه تی پیسی ده روو ژووری هه تا بن میچ ئاخنیبوو، زیل و به می سه ره و بی وینه ی ناله ی ساز و سهه تتووری ههروه که تا فگه به سهه ته واوی ئەرکان و هیمنی وجود و جهسته دا دهاته خواری، ئەوه نه ده هژنه و راکیشهر بوو ته نانه ت میز و کورسیه کانیشی هینابوووه جو له و ره قس و سه ما. بهه نکللی لی کردن هه ره ئەو سیچره ی سه ره په نه جه

شەيتانىيە بوو ھەوای ئەشقى سەما و خۆبادانى خستبووھ دڵ و كەللەى ئەم خانمە شوخ و شەنگەو، ليزەدا ئەم ريبازەت و سەختىيەى لەش و ئاكارە ئەم كاردى پىن كەردبوو، ھەر بۇيە مەزەبى سەرووشت پەستى مېترا تەنيا بۇ تاقي كەردنەو، موریدی باوھفای خۆى ھاندەدا بۇ ئەوھى ئاوى وسلی بەسەردا بكات و لە پىسى و دزیوى بېپاريزی، قەت وانەبوو سالوومە ئەو ژنەى كە لە مېژوودا بە خراپە ناوى ھاتوو، بەم ھەموو تەمەننا و پارانەوھە كە سولتانی خونكار داوینی گرت، ئابەم جۆرە خۆى نیشان نەدا و لەبەر دەمیدا سەماى نەكردوو، وەك ئەم كچە كورده لەبەر دەمى ئەم تریاكى و پیركونییەدا بە نەرمە لەنجە و خۆبادانى جوانتر لە جوولەى پۇلى پەریان و بە لارەى مەمك و سووړى سەرپنچە و ناز و عیشوھ و گولبەزەى شیرین كە ھەوینی ئەم ھەموو سەماو لار و لەنجەبە بە سۆزى سازى ئەم موتربە بەنگیە، لە ناخیدا گیرسابوو. رۆحىكى شەيتانى ھونەر و ئاواز رژابووھە ناویبەو، ئەو سەماكەرپە، لەگەل ئەو ھوماپەى ئەو دیتبووى و نىوانى لەگەل خۆش كەردبوو زۆر لەبەك دوور بوون، نەك ھەر ژن ئەوھ بوونەوھریك بوو زۆر لەولای مروّف و ئینس و جنسەوھ، خۆ ئەگەر لەو كاتەدا خەنجەرت لیدابا بەخۆى نەدەزانی، بەراستى ئەم گشتە ھەستان و نیشتنەوھ و باللیكانە و رەوت و رۆیینه لە مرۆفیکى ئاسایى نەدەوھشایەوھ، مەگەر ئەوھى بلین، ھەوین و جەوھەرى ئەم سەماچییە تیکەلە لەگەل كەفى گەرمە شەپۇلى تووړە و بەلرڤە و ھاوارى زەربای خرۆشانى و یەكەمین تیریزى دەمەو ئاسۆى بەرەبەیان، خۆ ئەگەر لەوكاتەدا زۆربای یۆنانى بە چاوى دڵ سەیرى بكردایە بە دلنایبەوھ دەستى لە سەماى سەرنج راکیشى خۆى دەشووشت و تا رۆژى پەسلان وازى لیدەھینا، بەلام ئەم رینگەپەى ئەمە ھەنگاوى پیندا دەنا، قەت رینگەپەكى پاكان نەبوو، بەم حالەشەوھ بەراستى نەت دەتوانى واز لە پەسن و ستایشى بەینى و سەرى كرتوشى بۇ نەوى نەكەى، ئەم خەزینەى مینەرەبانى و جوانییە كە بینایى بۇ كوێر دەگنرپایەوھ، دلۆفانى لە جوانیرا تیکەل بە رەمزو رازى ھونەر دەكرد و ئەقل و ھوشى لە تەماشاجى دەرفاند، ھەروەك حسین خان دەیگوت: ئەمە دیاریبەكى یەزدانى بوو بۇ مرۆفى سەرگۆى زەوى. ئیتر ئیستا ئەو ھوماپەى ئەو دەى بینى وھا پشتمى كەردبووھ ژيانى وشك و ئاسایى، كە ئەم ژيانەش بۇ ئەو ھەروا بوو، كامارگۆى بەرەسەن ئیرانى تەنانەت ھەلس و كەوت و لەفز و گوڤتارى جى باوەر نەبوو! چ بگا بە تیکەل بوون و ھاوژینى لەگەل كریكارىكى بى زەوق و وشك وەك حاجى بەننا و دەووربەرى. تۆپە گولیک بوو لەبەر بین و بەرامەى خۆشى ھېچ ھەنگىك تاقەتى ئەوھى نەبوو توختى بكەوى و ھەلالەى بچنى و بۇنى پىوھ بگا و گەردو گولى ھەلبگرى. بەلام سەبارەت بە ھونەر، بەبى زیاد و كەم كە ھەزاران عەیب و عار دادەپۆشى دەتوانین چ داکوكیەك بكەین؟ تەنيا ئەو كۆمەلگا بەرینە بوو، دەیتوانى بەبى ئەوھى ئەم جوانە بە بەشى خۆى بزانی بوونى ئەو بە باوھشیکى ئاوالەوھ قەبوول بگا، ئەگەر

لهوپه‌په‌ری داوین‌ته‌پیشدا بواپه، هه‌روهک «فرینه»^{۱۰} کومه‌لگا به دهستی بژارده‌کانی خوی تاوان‌باریان ده‌کرد و دواتریش په‌ژیوان ده‌بوونه‌وه! ته‌نیا ئەم شته‌ی له‌و کاته‌دا هاتبووه به‌رزینی ئەم پیره‌میزده، ئەم بیرو ئەندیشه‌یه بوو که له‌ بن‌لیوه‌وه خیراخیرا ده‌یگوت:

نا، نا، ئەوه هه‌ر ده‌بی لیره‌ بمینیت‌ه‌وه نه‌ باغ بی‌ خاوه‌ن، نه‌ گول بی‌ په‌رژین بی. ئەم خیر و به‌ره‌که‌ته هه‌ر بۆ ئەوان باشه!

هه‌تا ئیستا قه‌ت وان‌ه‌بوو له‌ فکر و خه‌یالی سه‌یددا جیبه‌ک‌ه‌ی، هونه‌ر تا ئەم ئەندازه‌یه خاوه‌نی پله‌و پایه‌ بیت، لئی‌بگه‌رئ ئەم دویه هه‌ر بۆ ئەو دۆدانه‌یه چاکه، به‌لام ئەوه‌ی جینی تیرامان بوو، ئەو سینحرو جادووه بوو که له‌ژیر په‌نجه و له‌فزی ئەم پیاوه‌دا ده‌هاتوو ده‌چوو، به‌لام رواله‌تی پوولیکی سووتاو نرخ‌ی بوو. به‌لام هونه‌ر و گه‌وه‌ری لیده‌باری و شنه‌ئاسا له‌نجه‌ی وه‌گولی زه‌رد و سوور ده‌خست. قال‌بوون و توانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی ئەو بینه‌ری خوی ده‌خسته‌وه بی‌ری باربوودی مه‌زن، ئەو سازژنه‌ی رۆح‌کیشه‌ی که بۆ مه‌رگی په‌رویز دوا‌یین مه‌قامی خوی کوک ده‌کرد، تا‌کو له‌پاش قرتاندنی قامکه هونه‌رچینه‌کانی ساز و ر‌وبابی له‌ ناگر هاوی و تا ئەو پوژ‌ه‌ی به‌ رۆح زیندوو په‌نجه به‌ ساز و موسیقادا نه‌نی و ئەژتوی خه‌م له‌ نامیز بگرئ. ئەگه‌ر ئیستا ئەو خاوه‌ن ده‌سه‌لات‌بایه، یان ئەم پیاوه‌ی زیروه‌شان ده‌کرد و دیاری شایانه‌ی پیش‌کش ده‌کرد، یان هه‌ر وه‌کوو «سینیمار» له‌سه‌ر ئەم کوشک و قه‌لایه‌وه که به‌ دهستی پر هونه‌ری خوی ساز کرابوو به‌ری‌ده‌دایه‌وه و ملی ده‌شکاند. ئەو خه‌ون و خه‌یالانه‌ی له‌ نیو ئاوینه‌ی شیعی‌ی حافظا ره‌نگی دابۆه ئیستا به‌ ساز و په‌نجه‌ی ئەم پیره‌ خاوه‌ن هونه‌روه، گول و مه‌یگیز و باده و پیاله گشتی هاتبوونه ره‌قس و سه‌ما، بۆره‌ پیاوی ژهنیار به‌ کیمیای ئاواز و نه‌غمه‌وه جه‌سته‌ی گوستنی به‌ هه‌وینی هه‌ناسه‌ی رۆح‌نیک‌ه‌له‌شیلابوو ئیتر نه‌ت‌ده‌زانی له‌ پیواردا دل‌ی چبی‌تدایه و میشکی به‌چییه‌وه خه‌ریکه، ئەو ده‌ست و په‌نجه‌ی که به‌ سیم و تاریدا ده‌هیتا نه‌ختیکی‌تر تینی وه‌به‌ر نابا، به‌بی ئەملاو ئەولا ته‌واوی ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خ به‌رده‌بوونه‌وه و هونه‌ردۆست و ئیلاهی هونه‌ریش ئەوی بوون و نه‌بوون ده‌بوونه به‌رکلی شه‌ر و هه‌وه‌سی ئەم له‌هی و لافاوه.

سه‌ی‌میران که له‌ دنیای عارفانه‌ی خویدا وای‌زانی موسایه به‌سه‌ر کینی تووره‌وه، له‌ نا‌کاو داچله‌کی له‌ خه‌ویکی قورس و کوفراوی‌دا که نه‌یده‌زانی چه‌ند کاتژمیر و چرکه‌یه‌که تینی‌دا ماوه‌ته‌وه خه‌به‌ری بۆوه.

۱۰- فرینه: ئەو ژنه‌ جوانه‌ی که دادگای یۆنان به‌ تاوانی داوین‌ته‌ری محاکمه‌ی کرد، ئەمیش له‌ پیش‌چاوی داد‌ه‌ران خوی پروت کرده‌وه وه‌ختی به‌ جوانیه‌که‌ی سه‌رسام بوون له‌ بریاری خویان په‌شیمان بوونه‌وه.

دهنگ و نه‌وای خوښ، که هر وک خرمه‌ی باران و چریکه‌ی مه‌لان ده‌هاته گوئ، تنیا بیسه‌ری هونه‌رناس بهم ئاواز و پازهی دهنانی و له‌و دریا‌یه‌دا ده‌یتوانی و هم‌له بکه‌وئ، ئیره وک ئم شوینه باریکه و ابوو که‌وا خوی هونه‌ر ده‌سه‌لاتی ئه‌هریمه‌نی خوی به‌سه‌ر قوربانیدا ده‌سه‌پاند و نیشانی د‌دا وک ئه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌ستره‌ی که تاوانبار کراوه به چه‌ندجار مردن ده‌بوو و پروت و قوت خو له ئاور هاوئ! ئه‌گه‌ر ئم هم‌وو پیش‌خواردنه‌وه و توبه و ئه‌سته‌غفاره نه‌بوایه که خیراخیرا به ده‌میدا ده‌هات و پروی له بی‌شه‌رمی و ناحه‌زکاری ئه‌وان وهرنه‌گیرابایه، به دلنیا‌یی‌وه وک شیریی له قه‌فه‌ز دره‌په‌ریو خوی به ره‌قاسخانه‌که‌دا ده‌کرد و هرچی وه‌به‌ر ده‌ستی هاتبایه له تارو که‌مان و ده‌ف و گیتار ته‌واوی له‌سه‌ری ئم ته‌پل‌چییه‌دا ده‌شکاند و مه‌یدانی سه‌مای به خوین سوور ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و شه‌وی قه‌دره‌دا که بیست و یه‌که‌می مانگی پیروزی ره‌مه‌زان بوو، له‌وه زیاتر چاوی نه‌که‌وئ به له‌ش‌ولاری ره‌قاسه و سه‌رو سه‌کوتی ئم ده‌هؤل‌کوته، به شله‌ژاوی له دیوه‌که هاته‌ده‌رئ، شه‌رابی ئم ده‌نگ و هاواره چۆ‌رابوو هه‌ناو‌یی‌وه و تیکه‌ل به خوین و رۆحی بی‌خه‌وشی ببوو، تاکوو بی‌ه‌وال نه‌بی له دنیای چیژ و هاوده‌می خه‌رامانان، ئه‌وانه گشتی له ناخیدا کلپه‌یان سه‌ندبوو، یاوتینی ئم دیمه‌نه لئی‌بوو به شه‌مالی شیت وک نه‌رمه توزیک له‌گه‌ل خوی بردی، له کاتیکدا له‌رزو تاو پیچی د‌دا و به‌رپینی خوی به باشی نه‌دیبینی له کلومی ده‌رگاکه نووسا، بیکاته‌وه ناله و بانگ و هاوریکی مه‌ستانه که تیکه‌ل به ماندوو‌بوون و گوره‌یه‌کی پیرانه بوو، له دوا‌ی ماوه‌یه‌ک کار، بهم وشه‌گه‌له کرپه‌ی له هه‌ناوی هه‌ستاند:

- بلوور، بلوور، دوو چاوم، هر توی هیزی هه‌ناوم، ئیستا وهره، یاشا!!

سه‌میران له داخ و حه‌یفان سوور هه‌لگه‌رابوو، پته‌ت لیدابا ده‌ته‌قی! زور به تالۆکه به کولانی سه‌نه‌تیدا تیپه‌ری، له راستیدا ئم سه‌ماکه‌ره مه‌زبووتو مه‌سخ‌کراوه له مالی حسین‌خان به‌ده‌ر له ژیر تاقی ئم ئاسمانه‌دا کوئی دیکه‌ی هه‌بوو؟ چه‌نده باش بوو له‌خو‌را بۆ قسه‌کردن له‌گه‌ل حاجی به‌نتا خوی نه‌کرده به‌ردی قوچه‌قانی، چاو که‌ژالی سه‌ماچی، به داخه‌وه تازه له‌وه‌ی رابردوو کاریکی بۆ بکری، دیواری حه‌یا و حه‌سمه‌تی وای هه‌ره‌س هینابوو نه‌ده‌کرا به‌ره‌ریخی به‌ره‌ردا هه‌لچنن، ئه‌و له مه‌یدانی ره‌قس و ئاهه‌نگا ئه‌سیر و هه‌میشه مه‌ست و سه‌رخ‌شیک بوو که هۆش و ئاوه‌زی پارسه‌نگی که‌ره‌گ بوو، هه‌رچه‌ندی به گریان و لالانه‌وه‌ش ده‌سته‌ود‌وعا کپوزابایه‌وه خیزاتر ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر ئاکار و ره‌فتار و په‌ت و سنگی پینشووی، دیسانیش هر ئه‌و پیره جلفه ته‌واوی ئم حه‌یس‌وبه‌یسه‌ی به‌یانی زوو به‌بی پینچ‌وپه‌نا به‌و گوتبوو.

به‌شى چوارهم

سه‌ىميران سه‌رواى بى‌تاقه‌ت و په‌ريشان، به‌به‌ر ده‌رگايى دووكانه‌كه‌يدا ده‌هات و ده‌چوو بيجگه له‌ رۆژيكي ته‌واو له‌ مالئى چاوهرپوان مابۆوه، سى رۆژى عه‌له‌ن‌ته‌واو به‌يانى تا ئىوارى له‌م به‌رده‌رگايه‌دا كات و ساتى به‌ خۆرايى تىده‌په‌رى و بۆ ئه‌وه‌ى جىگه‌ى به‌تالى خۆى له‌ دووكانه‌كه‌دا پر بكا‌ته‌وه، به‌ بى‌هۆ ئه‌م‌ر و فه‌رمانى ده‌رده‌كرد، بۆ شاتر و تىرى‌گىزه‌كانى، به‌ راست و درۆ ده‌ستوورى ده‌دا، ده‌ستى له‌ كه‌ته‌و ده‌فه‌رى ئارده‌كه‌ ده‌دا، عه‌بدولى ده‌نارد بۆ شاخى رىوى! واى‌نیشان ده‌دا، چاوهرپيه‌ زوو بۆى به‌ينى، يان داده‌نېشت و ته‌سبىحه‌كه‌ى له‌ باخه‌لى ده‌هينا ده‌رى و سه‌رى قسه‌يه‌كى له‌گه‌ل حه‌بيب داده‌مه‌زاند، كه‌ بۆنى چاوهرپوانى پيوه‌ دياربوو، وه‌ختيكيش له‌ نيوان رىبىوارانى شه‌قامه‌كه‌دا له‌ دووره‌وه‌ چاوى به‌ خانمىكى چارشىو سپى ده‌كه‌وت به‌ره‌ولاي ئه‌وان نزيك ده‌بۆوه، به‌بى ئه‌وه‌ى ئاگايى له‌ خۆى بمىنى ته‌پوكوتى دلئى حه‌وت گه‌ره‌ك ده‌رؤيشت، وه‌ختى خانمى چارشىو به‌سه‌ر نزيك ده‌بۆوه و ده‌ى‌زانى «ئهو» نيه‌، ده‌رد و مه‌راق كرپۆه‌ى ده‌كرد به‌ سه‌ريدا و ئه‌وه‌نده‌ى‌تر چاوهرپوانى چاوى بى‌داده‌پچرى و ژان و بركى په‌يمان‌شكىنى و بى‌وه‌فايى چرنبوكى به‌ هه‌ناودا ده‌هينا و وه‌ك مار له‌ هه‌ژمه‌تان پىچى له‌ خۆى ده‌دا و له‌به‌ر خۆيه‌وه‌ ده‌يگوت:

- يانى‌چى؟ بۆ نه‌هات؟ ئه‌م ژنه‌ بۆ ئاوا ده‌كا؟ داخۆ نايه‌وى پياويكى كاسپكارى وه‌ك من ده‌سخه‌رۆ بكا، يان كه‌سيك په‌شيمانى كردۆته‌وه؟

ئهو شه‌وه‌ى وه‌بىرى هاتبۆوه‌ وا به‌ به‌كه‌وه‌ بوون، گريان و پارانه‌وه‌كه‌ى، تكاو داواكانى به‌ده‌م پياسه‌كردنه‌وه‌ له‌ كوچه‌ و كۆلانه‌ ته‌نگ و تاريكه‌كانى گه‌ره‌كى سه‌رچاوه‌، ئهو سه‌ماو ديلان و ره‌وت و رابواردنه‌ كه‌ له‌ قوولايى ده‌روونه‌وه‌ تين ده‌درا، وه‌كوو سه‌كلى سوور وابوو له‌ هه‌ناوى ئه‌م پياوده‌دا، ئه‌مانه‌ى به‌به‌ر چاويدا زيندوو ببوونه‌وه‌ و سه‌رى له‌م ئاگر و ئاوه‌ سوور مابوو.

درىژه‌ى چىرۆك، دواى ئاوه‌ها رۆژيك كه‌ سه‌ىميران به‌ قين و رق‌هه‌ستاوى له‌ مالئى حسين‌خان هاته‌ ده‌رى، ئىتر نه‌ى‌ويست تاكوو سى رۆژ دواى ئه‌وه‌ هه‌ر بىرى لى‌بكا‌ته‌وه‌ و خۆ له‌

کاری هوما بگه‌یه‌نی، به‌لام ئەم هەول و ددان‌به‌خۆدا گرتنه کارێکی مه‌حال بوو، تا ده‌هات چرۆی عه‌شقی پیری ده‌ترووکا و ئەو هه‌سته که له‌وانه‌یه سه‌رچاوه‌که‌ی ڕک و خۆشه‌ویستی له‌پاده‌به‌ده‌ر و یان غیره‌تی مه‌ردانه‌ی بۆته باعیس بیروکه‌ی ناشایست بورووژیته ناو دل و میشکی، زۆری حه‌ز ده‌کرد جارێکی دیکه و بۆ دواچار له شوینیک ئەو ژنه نه‌شمیل و هه‌وه‌سبازه ببینی و پێی‌بلی که گله‌یی لێ‌نه‌کات، ئەوه‌ی ئەم به‌ ئەرکی سه‌رشانی زانیوه و له ده‌ستی هاتووه جێبه‌جێی کردووه، به‌لام خه‌تایه‌ک که هه‌بێ ئەوه له‌لایه‌ن ئەو ژنه‌وه‌یه، به ده‌ستی ده‌لێ وهره‌و به چاو ده‌لێ مه‌یه! ئەم یه‌ک‌بان و دووه‌وايه بۆ هه‌رکه‌سیک بێ توورپه و تووسن و له دینی ده‌رده‌کا. له چوارشه‌ممه سوورتر، چیمان هه‌یه، ئەوه‌ی له چالێ ئاور که‌وتبێ چۆن به ئاور خۆی ده‌کوژینیته‌وه، ئیتر بۆ ئەوه‌ی له تاریکی ئەم رووداوه ڕزگاری بیت، ژیر و ڕه‌ندانه وه‌بیری ببینته‌وه ئەگه‌ر ئەو وه‌ک پهری ئەوسانان که له زه‌ریادا مه‌له‌وانان لاری ده‌کا، ئەمه‌یان به گیانی خۆی و تارژنه‌که‌ی به‌هه‌له‌ چوووه. سه‌ی‌میران ئەو کورپه نییه‌ فیکه‌ی خۆی نه‌ناسن و به که‌وچیک ئاو بکه‌ویتته مه‌له.

ئەو دوودلی و پارایه‌ی که سه‌باره‌ت به ئەو ژنه هه‌ی‌بوو زۆر به قایم و پته‌وی نه‌ده‌زانی، به‌لام سه‌ید له‌وه به گومان بوو که ئەو قه‌ره‌جه و زۆریش دوور نییه‌ کلاوی نه‌نابیته سه‌ری و به سو‌خه‌ری گرتبێ.

ئیت، سێ ڕۆژ ڕابرد و ئەو به‌بێ ئەوه‌ی یه‌کتر به قسه‌ ببینن، له مالی حسین‌خان هاته‌ده‌ری و ده‌رفه‌تی ژوان و چاوپێکه‌وتنیکی درێژ و باشی ده‌ست‌که‌وت به‌بێ ئەوه‌ی که‌سیک مزاحیم و نازاری بۆیان هه‌بێ، ته‌نگی نوێژی شینوان له‌و کاته‌دا که به گیرفانی پرپوه به‌ره‌و مال ده‌بۆوه له ده‌ربازگه‌ی به‌رده‌می گه‌رمای سه‌رتیپ، حسین ته‌پل‌چی ببینی که له نیو پالتوکه‌یدا کوشمه‌ی کردبوو، هه‌ر ده‌تگوت کونه ده‌لاکه جانتا‌که‌ی نابوووه بن‌پیلی، به لاره‌لار و لاتراسکه‌وه که نیشانه‌ی نه‌خۆشی پیوه دیار بوو، ژنه‌که‌ی بۆی ببوو به کۆله‌که و به‌ره‌و شه‌قامه‌که ده‌په‌رینه‌وه، به‌م ره‌وت و‌رۆینه‌دا دیار‌بوو بۆلای دوکتور ده‌چوون، سه‌ید به‌ته‌ما بوو ئەحوال‌پرسی بکا، به‌لام خێرا بیرو‌پای گۆری و فکریکی دیکه‌ی به میشکیدا هاتبوو، هه‌لیکی باشی ده‌ست‌که‌وتبوو بۆ ئەوه‌ی هوما ببینی، ئەگه‌ر له مال ده‌بوون قه‌ت ده‌رفه‌تی ئاوا‌ی ده‌ست‌نه‌ده‌که‌وت، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی ده‌نگی ده‌رگا به‌رز ببۆوه، ژنه له هه‌سه‌ره‌که‌وه هاتبووه دالان و به ده‌رگا کوتانه‌که‌یدا زانیووی ئەوه له ده‌رگا ده‌دا، به ڕاکردن خۆی کردبووه به وه‌تاغه‌که‌دا، چارشێوی دابوو به سه‌ریدا له گه‌رانه‌وه‌دا بزه

لههسر لیوو به ناز و غه مزه یه کی ئاشقانه وه که زوری باوه پ به پیروزی خوی نه بی دهرگای لی هه لگرتبوو، گوتبووی:

- هه ر ئیستا له هه وشه بووم له دلی خومدا ده مگوت ده چم سه ریکی لی هه لدینم، پنت بلیم، من وهک مشکی بالدار وام، که تاریک داها ت ده توانم له هیلان هه کم بیمه ده ری، ئه ویش ئه گه ر که س له مال نه بی و ئه و ده رفه ته م بۆ بیته پیئشی، به ته ما بووم به بیانوی نان کرین به سه ر پییه که وه بئم بۆ دووکان.

- بۆ له تو وایه من دايمه له دووکانم؟! بۆچی دههاتی بۆ دووکان؟

سهی میران پالی به لاشانی دهرگای هه وشه که وه دابوو، به چاویک که تانه و لومی دۆستانه ی پیوه دیار بوو سهیری به ژن و بالای هوما ی ده کرد، ئه ویش ده مو لیوی خونچه کرد بوو به نازیکی په رییا نه وه وه لاما ی دابۆوه:

- ئاشکرایه بۆچی، بۆ ئه وه ی بزائم بۆ ئه و رۆژه ی ها تی بۆ ئیره به بی ئه وه ی قسه یه کت ده ست بکه وئ یان دوو که لیمه له گه ل ئه و قسه بکه ی هه ستا ی رۆیشتی؟ ئه گه ر ئا کاریکت له من دیوه و به لات وه ناشیرین بووه، ئه وه تاوان له من نه بووه، بیجگه له وهش، مه گه ر نه ت ده ویست ئه و هونه ری منی شیت و شه یدای خوی کرد بوو ده ستی ده ئه ستو بکه م و بۆ دوا یین جار مال ئا وایی لی بکه م؟ من هه ر ئه و رۆژه به ر له وه ی تو بییه ئیره و له گه لتاندا بکه ومه قسه و گف تو وگو، لیم نه شار ده وه و ریک و راست به م پیره میرده م گوت: ئه وه ی ئه و لی ده گه ری ئه وه من نیم، نه هه زم له سه ما کردن و ره قس کیشانه و نه بۆشم جییه جی ده بی، به قه له میکی سوور ده ورم خه ت بدا، هه ریبا، ئه مرۆ و سه بی نی به جیم هیشتی، بۆ ئه وه ی منیش هه ر وه کو خه لگی ئاسایی پیم خو شه بژیم، ژیا نیکی هه یا به خویانه م هه بی، سویندم داوه، کاری به کارم نه بی و لیم بگه ری وه دووی چاره نووسی خۆم بکه وم، بۆم له بنی کوله که که داوه ئه گه ر ده ستم لی هه ل نه گری و زۆر تر بمخاته مه نگه نه وه شکایه تی لیده که م. دیاره دل گه رمیم هه ر تو بووی بۆیه روو به رووی را وه ستاوم و ئه وه ی له دلما بووه به گویم هه لئیا وه، ده بی هه ر ئه مشه و هه ر ئیستا له گه ل خۆت بمبه ی، حسین خانیش له و وه خته وه به ره و روو ئه م قسه یه م پی گو تو وه نه خو ش که و تو وه. خیزانی ده لی خورپه که و تو ته دلی ئه گه ر بمری خوینی به گه ردنی تو یه.

به م پینشیا ره کتوپره سهی میران داچله کی نه یزانی چی بی:

- حەى، لەگەڵ خۆم بتەبەم؟! سەيرە، بۆ زووتر ئەمەت پێنەدەگوتم؟! خۆ من جارێ جێبەجێ بۆ تۆ داين نەکردوو، سەبرتيك لينيگرە، با فكريكي لينيگەمەو، بۆت جيبەجی دەبی بۆ مالى خومان؟ خراپەكەى لەوهدايە ئیستا شەو، ئەگەر وانەبايە، بېرم لە شتيكي باش دەكردهو، ئەويش مالى خۆمانە، ژووريكي باشمان هەيه دەزانم تۆ پيى پازى دەبی، جارێ بە دەست خۆمانەويە، بەلام پيويستمان پيى نيبی، بە خيزانم گوتوو، بۆ ئەوہى ژوورى ميوان چۆل نەبی و دەستی دزی پينەگا باشوايە ئەم ژوورەى پەناى ئەو بدەين بە مالىكى كەمخيزان، يان كەسيكى رەبەن و حەيايەخۆ.

بە ژنەوتنى ئەم پيشنيارە، هوما چرۆى ليوى تروكاندبوو بە سەرسوورماوييەو گوتبووى:
- بيم بۆ مالى ئيو، بۆلاى ژن و مندالەكەى تۆ دەمكەيه دەرکەوان؟! فكري باش هەر ئاوا دەبی!
ئەوہ کارت بۆ كردم، تەنيا جلشۆرى و قەرەواشى مالانم كەم بوو، قەيدى ناکا زيندانيش بی بە گيان و دل پيى پازى دەبم، بەلام بەو مەرجهى خيرا مندالەکانم بۆ بينی. كاريكم بۆ جيبەجی بكەى بتوانم خۆم و مندالەکانم پيى بەرى بچين، ئەويش نەك هەموو كاريك، ئەشى لە بېرت مابى خۆت ئەو قەولەت پيداوم. بەمجۆرە من لە ژير دەستوور و ئەمرى تودام. بۆ هەرجيگايەكم بەرى ئەگەر جەهەندەميش بی دەستت وەرئى ناهينم و بەسەر بۆى دەروم. بەلام ئیستا وختى نيبی، دەزانم تۆش پيت جوان نيبی، با سەبەينى بی؟ وەك بېرى لى دەكەمەو ئەو ماله هەرچيپەك بن كەيفى خويانە، دەرەحق بە من چاکەيان کردوو خراپەيان بۆم نەبوو، كاريكى جوان نيبە منيش بە خراپە وەلاميان بدەمەو. ئەوہ دەبیتە لە چاکە هەلدان، بە گەرمى و گورى بەجتيان دەهيلم، نەك بە دزی و فزی، بيچگە لەوہش، پەنگە وازوو نەيەنەو، بەو شەوہ تاريكە كەس بەدەرەو نيبی، ئەوہاتوو بە فرسەتيان زانى و خويان بە ژووريدا كرد و ماله كەيان پيچايەو، هونەرمەندان مرقۆگەليكى پروت و هەژارن، ميوانگرن، ناننيكان هەبی لەگەل ميوانيان بەشى دەكەن، بەم حالەشەوہ بۆچى دزو نامەردان شەرەيان برفينن. زۆريش گوناحە، لەو رۆژەوہ نەخۆش كەوتووہ زۆرم زگ پيى دەسووتى، باوەر ناکەم بميتى.

ئەوان جارێكى تر بەم شەوہ لەو كۆلانە چۆلەدا لەبەر دەرگای ماله كە بازارى قەسەى خويان گەرم كردبوو، ئەگەرچى بە روالەت ژنە بە هەموو باريك پازى بوو وەدووى سەيد بكەوى بەلام پيى داگرتبوو لەسەر ئەو داواو گفەتى كە بە گوئى دا دابوو، بەتايبەت چوونى بۆ مالى سەىميران، ئەوہ بەلايەوہ زۆر گرینگ بوو، ئەم لايەنە بۆ هەردوو كيان جتي سەرنج بوو، ئەوہى بە ميتشكى سەىميران دا هاتبوو ئەوہبوو، هوما بە بيانووى كرى چى وەختيک بچى لە دەرگای ئەوان بدات كە

بۆخۇى لە مال بى، چارشىو نوژتەكەى بدا بە سەرىدا و بلى ژوورىكى كرىم دەوى، دوو مندالىشم ھەيە دواتر دەيان ھىنم، ژنەكانىش كە لە ھەوشەدان لىئى دەپرسن ئەى مىردەكەى، وەختى دەزانن تەلاقى سەندووه، زگيان پىئى دەسووتى، ھەر لەو كاتەشدا ئەوئىش دەچىتە نىو ژنەكان و بەبئ ئەوئى وائىشان بەدن كە يەكتر دەناسن پازى دەبى، ئەو وەتاغە بچووكەى بۆ چۆل بكەن، روون نەبوو ھوما چۆن بەم فكر و خەيالەى كە بۆى دارشتىوو پازى بوو يان چۆنى بىر لىئەكردەو، ھەرچۆنىك بوو ھىچكاميان فكرىكى لەوہ باشترىان بەدل و مېشكدا نەدەھات، ھەرچۆنىك بوو دەبوو بىرىكى لىئىكاتەوہ سەرى داخست و لەوكاتەدا دەستى بە چوارچىوہى دەرگاگەدا دەھىئا گوتى:

- شەوئىكى دوور و درىژە تا بەيانى فكرى خۆم دەكەمەوہ، ئەو نەخۆشكەوتنەى حسين خان مەترسى لەسەر من كم كردۆتەوہ، ئەم ھەلات ھەلاتەشى ناوى پەلە كارى شەيتانە، بەيانى چاوہرپىم، ئەگەر ھاتوو ديار نەبووم، ئەوہ بزائە لە جىئەكىدى ھەولى خۆم داوہ، ھەرچۆنىك بى ناھىلم لە من بى ھەوال بى، جارى زۆرم كار پىتە، بە پشتىوانى خۆمت دەزانم.

ئەوہ، چاوپىكەوتن و كورتنە ژوانىك بوو لەبەر دەرگای مالى حسين خان بەم سەرھەتای شەوہتارىكە و لەگەل ھوماخانمى چارشىو چەرموودا، ناوو نىشانى كۆلان و مالى خۇيانى بە تەواوى پىئىدبوو، بەيانى چاوہرپى دەبى، لەو كاتەدا حسين خان تەپلچى و نەخۆش لەگەل ژنەكەى لە كۆلانە گەورەكە دەرکەوتن، ئەوئىش دوور كەوتبۆوہ، بۆ بەيانىدا بە بيانوى شىئوكردى باخچەكەى ھەسارى خۆى بە گۆل داچەقاندنەوہ خافلاندىبوو، بەلام جارى نە گۆل سەوز دەبوو، نە يارەكەى ئەوئىش ھاتبوو بۆ مالى! قسەى پىئىشيان چەندە بە نرخە، جوانان بى وەفان، نەك ھەر ئەو رۆژە، تەنانتە سى رۆژ رابرد و مانگ لە ھەوران دەرئەكەوت، ھەر وەك ئەوئى لە بىرىشى نەمابى. وەفای جوانان وەك شنەى شەمال وایە، دەمىك دى و دەمىك نایە، وەك دەلین ئاشق و مەعشوق نىش و نووشيان زۆرە، ئەم دەرپىئەدانە ھەنگوئى شانەكە فرەتر دەكا. بەلام جا بۆ ئەو ژنە بە تەماى دل ئەستاندى دلى ياشىخ بوو؟ ئاخۆ ھەر وەك ئىشق و ھەواى رۆژانى لاوى لە دەروونى خۇيدا ھەست پى كرىدبوو، چاوى مەست و پەرى ئاساى ئەو ژنە گەنجە، روالەتى ئەوى چۆن دەبىنى بەم سەر و پىئە بۆزەوہ، بەم تاقمى ددانەوہ، ئەم چرچولۇچى تەوئىل رومەتە، وەفا و نىشانەيەكى پىاوانەى لى بەدى دەكرد، سەى مىران واى بۆدەچوو ئەم ژنە بەم ھەموو شۆخ و شەنگىيەوہ لەم شارەدا شای جوانانە، بەم گشتە دلدار و دلبەرەوہ كە لە دوور و نزىك خەرمانەيان داوہ لەو شارە

گه وره یه دا ده کړئ هه سستی مردبې و دلې بؤ جووتی خوئی نه کورکینې؟ به لام هه رچی هه بوو ئه و گه لیک له وه وریاتر بوو ئه وین داره که ی به ده لاقه ی رازه کانیدا شور ببیته وه.

به دم ئه و بیروکانه وه، ئه و پیاوه کاسپ کاره جگه ریه کی له گیرفانی هینا دهرئ بیکیشی، وه بیرى هاته وه به روژووه، خه مه که ی لئ قورستر بوو، گولوپى دارتيله کانی شه قام چه مؤله یان له بیجى شه و دنا، به ته او ی دلئ سارد ببووه، ده ی زانی تازه له وه دهرچووه به م درهنگ وه خته بیت و ببینی، هیوا برا و په ریشان کاتژمیره که ی له باخه لئ دهرهینا، بیست چرکه یه کی ما بوو بؤ به ربانگ، قه نده کیشیک خوئی خافلاند هر ئه وه نده ی دهنگی بانگی شیوان له مناره ی مزگه و ته وه دل و دهر و نئ ئاوپرژین کرد، به و نان و خورمایه ی حه بیب بؤ به ربانگی خوئی له به قاله که ی جیران دووکانی کړیبوو، روژووه که ی شکاند، جارئ گریبى توپلئ نه کرابووه جگه ریه داگیرساند. چه ندرجاریک شه مچه که ی راوه شانند و دوور فرییدا، له پاش سئ روژ چاوه پروانی و دلله کوته لئو به بار و دل به خه م چاوی ره شی کال بووه و ژوانگه ی به جئ هیشتو مالئ دلئ که دوو حه وتوو دهبوو شایى تیدا ده گه پ، به ته می خه م و خه فته ی خورایى کون برى کرد. ده سته ی کرد به سه رکونه و تانه و ته شهر و تواج له خوئی که بؤچی ده بئ ئه وه نده ساویلکه بئ دلدا به بیوه ژنیکی ئه وه نده بئ کیفایه ت، بیره وه ریه کانی له گه ل ئه م په رى دهریایه، له و کاته دا که وای بو ده چوو ده بئ به یه کجاری پشته تى بکات و له بیرى خوئی به ریته وه بؤ ئه و هک خه زینه یه ک و ابوو که به خه ون ده سته ی که وتبئ به م گشته تام و چیژه وه جئى برا نه بوو، به م هه نگاوه شل و وردانه وه که هه لئ ده هینایه وه له وه ده چوو به ره و مال بچيته وه، په شیمانیش نه بوو له و نییه ته خیز و چاکه ی له سه ریدایه و له گه ل ئه م نازداره ش بوونه ته دؤست و ناسیاو، ئه م چاوه رى بوون و نه هاتنه، ژان و نازاری له دل چه ندبوو، له لایه ن ئه و تازه دؤسته وه، هه روا که به شه قامه که دا شور ده بووه له به رده م دهرمان خانه یه ک له ودیوی جام و په نجه ره که وه ژنیکی چارشینو سپى سه رنجى بؤلای خوئی راکیشا، له سه ر کورسییه ک روئیشتبوو، نوسخه و کاغه زى دهوا و دهرمان به ده سته وه و نه خوئش و بئ حال سه رى نابوو به دهرگا که وه، سه ی میران به شله ژاوی و دلله کوته وه خوئی گه یانده نزیک دهرمان خانه، هوما نه بوو، هه وره برووسکه ی فکریک به میشکیدا تپه پرئ:

- نه کا له م کاتى سه رد و سه رمایه دا بئ که س و بیدر ئه م به سته زمانه نه خوئش که وتبئ؟ چووزانم، خو دار و به رد نییه، ئافره ته، ژن و شووشه وه ک یه کوان، ئه م کؤنه تریاکییه، له پیش چاوی ئه م ژنه خوئی کردو ته شیخی سه نعان، به و زمانه ی ئه و هه یه تی مار له کون ده هینیته دهرئ،

به کچم کچم و چاوه کهم هه‌لی فریواندوه، وهک مار وایه بۆ ئه‌وهی نیچیری خۆی راو بکا له‌به‌ر ده‌میدا خۆی ده‌تۆپینی، هه‌زار و یه‌ک مه‌کروو ئه‌فسوون ده‌زان، جارێ ئه‌مه دانیه‌ک له جادوو‌ه‌کانیه‌تی، ئه‌مه جادوو‌بازه هه‌ر سه‌عاته‌ی سیحریک ده‌نۆینی، وه‌ک ده‌وله‌ت وایه به‌عه‌را به‌که‌رویشک ده‌گرێ، ئه‌وانه بۆ که‌س جێی باوه‌ر نین، بۆ ئه‌وه نابن پشتیان پێ‌ببه‌ستی، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌یان باوه‌ر پێ‌بکه‌ بلین خوا و پێغه‌مبه‌ر هه‌یه، قه‌دیمی درۆیان نه‌کردوه، ئه‌وه‌ی ده‌هۆل و دمبه‌کی به‌شانه‌وه بوو، ئه‌شی رۆژه‌رییه‌ک لێی دوور بی! له‌ کۆلانی سه‌نعه‌ت‌کارانه‌وه به‌ره‌و شه‌قامیکی دیکه‌ تیه‌لبوو، هه‌روا هه‌ودای خه‌یالی له‌سه‌ردابوو.

- ژنیکی ئاوا بی‌ده‌ره‌تان ده‌بی چت لینی‌بووی، ئه‌وه‌ی راست بی‌ قه‌ولیکی وای‌نه‌داوه که‌ دیت بۆ مالی ئیمه، عه‌یبه‌که‌ له‌وه‌دایه، تاکوو ئیستا نه‌م‌توانیوه له‌ سووچیک داسه‌کینیم و به‌ وردی بی‌ری لێ‌بکه‌مه‌وه، قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م بزانی چی له‌ دلێ‌دایه، تا ئه‌وجیه‌ی بۆ من ر‌وون بۆته‌وه ئه‌و ژنه‌ شه‌ری ئه‌وه‌یه‌تی له‌و ماله‌ بیته‌ده‌ری، چاره‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ خۆم مه‌حتهل نه‌که‌م و بچم بۆلای ئه‌گه‌ر بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌کیش بی‌ چاوم پێ‌بکه‌وی. خۆ ناکرێ هه‌ر ئاوا به‌ ساردوس‌ری به‌سه‌ر شته‌کاندا تیه‌پم، جووله‌ و ر‌ابوونه‌کان ئه‌گه‌ر له‌ هه‌موو لایه‌ک سه‌رکه‌وتنیان به‌ دواوه‌ نییه، دانیشتن و ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست‌دانان هه‌ر دواکه‌وتن و له‌ کاروان به‌جێ‌مانه، ئه‌بی فیزی ری و شوینی ژیان بی‌ت و نه‌سه‌روه‌ی، ئه‌و ژنه‌ به‌م هه‌موو خۆشی خۆشیه‌وه که‌ بۆ خه‌لاس‌بوون له‌و ماله‌ هه‌ی‌بوو، چۆن ده‌کرێ له‌په‌ر پاشگه‌ز بیته‌وه، ده‌زانم ئیستاش هه‌ر له‌وییه و له‌وانه‌یه به‌لایه‌کی بۆ هات‌بیته‌ پیشی.

ئه‌و مرۆقه‌ به‌ ئیمان، که‌ له‌ دوو حه‌وتوو له‌وه‌پیش تووشی ئه‌و شله‌ژان و ئه‌شق و سه‌ودایه هات‌بوو، هه‌ستی ده‌کرد وزه و توانای خۆی له‌ ده‌ست‌داوه و سه‌ری دنیای لێ‌ویک هات‌وته‌وه، هه‌ر تاوه‌ی خه‌یالیک و هه‌ر ساته‌ی په‌ژاره‌یه‌ک ده‌بوون به‌ دالاش و به‌ ده‌ندووک و چر‌نووک له‌به‌ر یه‌کیان هه‌له‌ده‌چری، بی‌ر و ئه‌ندیشه‌ی پیرانه‌ی ئاویته‌ی هه‌وا و هه‌وه‌سی رۆژانی لاوه‌تی ببوو گری‌هه‌ز و ئه‌وین له‌ کۆنه‌ کوانوی ده‌روونییه‌وه مه‌شقه‌لانی بوو، به‌لام ئه‌و پیاوه به‌ ئه‌زمون و دنیادیتوه، چ ر‌ازیک له‌گه‌رێدا بوو ئاوا گه‌رێده و شیت و لیوه‌ی ئه‌م ژنه‌ بوو، دووری، ئه‌و پاسه‌وانی رۆحه، که‌ زۆر له‌وه‌پیشتر هاورپی یه‌کتر بوون. ناخۆم هه‌بوونی ئه‌م خه‌زینه‌ی ئاکاره به‌نرخه‌که‌ دیتوانی ئافره‌تیکی ئاوا جوان و کالفام له‌سه‌ر هه‌لدی‌ریک بگه‌ریته‌وه، باشتر نه‌بوو پیاویکی په‌نجا سه‌له‌ وریای ئه‌م گه‌وه‌ره‌ بی‌ت و له‌ ده‌ست‌دریژی جه‌رده و چاونه‌زیرانی بپاریزی؟ به‌راستی وایه، ده‌نا بۆ ده‌بوو به‌م چاوپیکه‌وتنه‌ی دوایه‌ ئه‌م هه‌موو سۆز و دوودلی و خۆ‌ون‌کردنه‌ ئه‌وی

ئاوا ئازار دابايە، ئەو شەو ئەگەر بۆى چووبايەتە ژوررئ، بەپاستى ئەو ژنە رېئى لئى دەگرت؟ ئاخۇم لەم تاريكە شەوودا لەبەر دەرگاي حەسارەكەدا چەندجار ئەو هيزە هانى دابوو هەنگاويك لئى نزيك بېتتەو و سووكەلە ماچيک لەسەر چەناگە و لئوى بە نەبات گۆش كراوى برفينئى؟ بەلام ئەوكاتەى لە هەريمى خۇپاريزيدا دئين و دەچين بېر و هرزى خاوين و ئاكارى شىباو لەگەل چيژ و سەفايەكى كاتى ناگۆرپينەو؟ ئەم دوو شتە بە ئەندازەى شەيتان و بەزدان لە يەكتر دوورن؛ كاتى گەيشتە كۆچەى سەنەت كاران لە دلئى خۇيدا گوتئى:

- ئىستا شەو و لەو دەچئ، وەك ئەو پوژە حسين خان و ژنەكەى چووبيتتە سەردوكتور، زور لەو دەچئ، ئەگەر هاتوو خولكى كردم بچمە مالئى، ئەقل رېگە نادا داواكەى رەت بكمەو، ئەگەر هاتوو، چووزانم،... ئەوئەندەش شل نەپيچراومەتەو شەيتان لە جووتم بكا، دەبئى توزيرى وريا بم، دەبئى بزائم چيروكى من و ئەو كچە قەرەجە بەكوئى دەگا.

فكر و خەيال دەستى لە كول نەدەكردەو، دەنگوت كچە قەرەجە جگى گورگى بە پشتيدا هيتاوە، بەلام لە دوودلئى و گوماندا قەتيس مابوو، هەر بۆيە بېرى لە ئابروچوونيك دەكردەو، بۆ ئەوئەى لەو كۆلانە ناو زراودا كەسيك نەئى ناسئى، مليونەى بالتوكەى هەلدابووە و لئوئارى شەپكەكەى تاكوو بناگوئى و سەرئەبىرۆى دادابووە، هەردوو دەستى دەگيرفانى نابوو. شوقى جگەرەكەى رووناكى خستبوو سەردەمو چاوى، جوولە و ئاكارى، هەنگاو و روانينى پېرپوو لە ترس و خەيالئى بوون و نەبوون. لە گەرۆوى كۆلانەكەدا كورپيژگەيەك دەفرىكى نەوت بە دەستەو بوو بە هۆى ترس لە خەياللات و تاريكى شان بە شانئى ئەو هەنگاوى دەنا، توزيرى ئەولاتر مالئىك لە شوئينئى قومارbazان بوو، دوو كەس خەرىكى دەمەقالئى بوون، لەو كۆلانە كويرەدا كە جيئى راوگەى كاميران بوو، دوودل و ئالۆز راوئستا بۆ ئەوئەى ئەو هيز و تينەى بيتتەو بەر كە لەو ماوئەيدا بە بروئى خۆى تووشى گرفت هاتبوو، مالهەكە بە سەردەرانهيەكى قورپينەو، نەوى و ناتەواو لە تاريك و روونئى ئەم شەوئەدا، كپ و داكەوتوو دانەچيرەى لئيدەكرد، ئەوئيش لەو كارەى كە هيتتە بيسمىلالئى لئى نەكردبوو، مات و حەيران مابووە، خواخوئى بوو دەرگاي مالهەكە زار داپچرئى و ئەو كەسەى ئەو بە تەماى بوو بيتتە دەرى و چاو و دلئى پئى روون بيتتەو. لە دلەو گازەى كرد و لە جەددى خۆى پارايەو بەجائ لئى قەبوول بكات و دلئى نازدار حەيرانئى لە بۆ نەرم بكا لە مال بيتتە دەرى، بەلام سەد داخ و مەخابن، نەيدەزانئى بچيتتە سەر بەحرش و شكى دەگا، بۆ پياويكى ئاوا ناسراو خەلك خۆشەويست زور حەيف بوو لەو كۆلانە بەدناوئەدا، ئەوئيش بەم تەنگى نوئىژئى شئوانە كەسيك

بیبینی پئی بلی کاری به کینی، به تهما بوو بچیته پینشی و دست به ری بۆ درگاژنه و خوی له م گومان و دوو دلییه دربارز بکات، به لام حەزبای ترس و ههای چاو لئ سوور کردبووه، خیرا دهستی سارد بووه، شهرمی له هوما دهکرد، له سهرو ردینی چهرمووی خوی دسله مییه وه زۆر ناوهخت بوو، چ بیانوییه کی به دهسته وه نه بوو، دوو هیزی به گور له ناخیدا دژ به به کتر وه ستابوون ئەشق و ئەوین به رهو ژوانگه په لکیشیان دهکرد، خو پاریزی به هه ره شه وه به رهنگاری ده بووه:

«من ده لیم شاری دلم باغ و گولستانه ده چم
عه قل ئەلی نا، قه سه به ی شوړشی مه ستانه نه چی
من ده لیم نوخته یی ئەو رهوزه یی ریزوانه ده چم
ئەو ده لی نا، ره شه، جی راه گه یی شه ی تانه نه چی»^{۱۱}
سه برت هه بی! سه ی میران سه برت هه بی!

ئەو ژنه له مه ر تۆوه بوو چونیکه دیکه ی هه یه، به م شه وه بوو کوئ ده چی؟
بیر و خه یالی خیرای ناومیشکی سه رچاوه ی له خه ون و خه یالی نزم فامی و لاوه تی گرتبوو؟
جۆریک هه لی پنچابوو به دم هه سستی ئالۆز و فکری سه یر و سه مه ره وه وای به زه یینیدا ده هات هه
له یه که م نیگادا له گه ل هوما وه ک چوونه بهر ئاوینه ته وای ره مز و رازی ئاشکرا ده بی. وه ک چۆن
سه ربازیگ گوئ شل ده کا بۆ فه رمانی ئەمیره که ی! ئەویش ئاوا گوئی له ترپه ی دلی خوی بوو، وه ک
ئەو شه وه ی له بهر دم سه و زه مه یدان چاوی پئی که وت و شوین پئی هه لگرت، له به ینی چوون و
نه چوون دا مه حته ل مابوو. نه یده زانی چبکا، بوچی هاتوته ئیره و چاره ی چیه، له پاش ماوه یه ک
دله راوکی وه ک که سیک ئەسه په ک له سه ری دابی، رووی کرده ئاخری ئەو کولانه ی که ده خزایه
باوه شی شه قامه که وه وه ک بلی بۆ فکر کرده وه یه ک پیویستی به پیاسه کردن بوو:

نابی نا، په له کردنی من کاره که تیک ده دا و ده بیته هوی دل ره ش بوونی، ئەو ره فتاری نه شیواوی
من کاریکی ژیرانه نییه، چه ند روژیکی دیکه خو راه گرم و په له ناکه م، ده زانم ئەو که سه نییه
وه دووم نه که وئ، من به حه واهه جو ره نال ده که م!

له پر هه نگاوی توند کرد، زۆر به خیرایی، له هه ناوی کولانه تاریکه که وه، به دوا ی ئەودا ده نگه
هه لاتتی لاقی دوو که س وه خوی هیناوه: یه کیان شاگری مۆبل سازه که ی ژیر سه کو بوو، ئەوی

۱۱- شیعره ی سه یدکامیلی ئیمامی زه نبیلی (ئاوات) ه.

به‌باشی دهناسی، ناو و ناوبانگیش له‌جیی خۆیدا قازانجی زۆره، خه‌لک به‌چاویکی دیکه‌سه‌یری ده‌که‌ن، زۆر جاریش به‌زیانی که‌سایه‌تی ته‌واو ده‌بی، بازاری گه‌وره‌یی و شه‌رافه‌تیش جاریک تووشی که‌ساسی بی، ئه‌ویش بۆ هه‌تا هه‌تا ده‌رگای دووکانی لی‌هه‌لپیکی، به‌م پیوودانگه‌سه‌ی‌میران سه‌راوی، به‌بی‌راوستان هه‌تا گه‌یشه‌ته سه‌رشانی شه‌قامه‌که‌گیر نه‌بوو، پوخساری سارد و نیوه ماندووی ئه‌و خه‌لکه‌ی له سه‌رکاری پۆژانه‌یان ده‌گه‌رانه‌وه بۆ نیو باوه‌شی گه‌رم و به‌تینی بنه‌ماله‌که‌یان، ته‌ق‌وکوتی عاره‌بانه و داشقه‌ی سه‌رشه‌قام به‌دوای ئه‌سه‌په‌کاندا به‌ده‌م نه‌رمه‌غار و را‌کردنه‌وه، ئیتر به‌سه‌ر یه‌که‌وه هه‌راو هوریا‌ی ئارام و هیوا‌به‌خشی شه‌قامه‌که‌چیرۆک و سه‌ربرده‌ی ره‌وتی ژیان و ئاکار و مانه‌وه‌ی کومه‌لگای له‌سینه‌دایه، بیر و خه‌یالیکی تازه‌هاتبووه سه‌رمیشکی و وره‌ی وه‌به‌ر نابوو: ئاخۆ باشته‌ر نه‌بوو هه‌ر زووتر چاوپۆشی له‌م ژنه‌بکرده‌یه و چووبایه‌به‌شوین کاروباری ژیانی ئاسایی خۆیه‌وه؟ جابۆ به‌راستی ئه‌و ژنه‌دلی لێسه‌ندبوو؟ ئه‌و چل و پینج ته‌مه‌نه‌ی که‌له‌ماوه‌ی ئه‌م چه‌ند پۆژهدا بۆ ئه‌و ژنه‌ی خه‌رج کردبوو کرێی مانگیکی دووکانیک بوو - پیویست به‌وتن نا‌که‌له‌ماوه‌ی دووجار چاوپیکه‌وتندا، هه‌رجاره‌ی به‌زۆری بیست ته‌مه‌نی بۆ خه‌رجی مالی دابوو به‌هوما به‌لام ئه‌مه‌گرینگ نییه. پیاو جاری‌ویه تووشی زه‌رد و قازانج ده‌بی، ئه‌میش وه‌ک ئه‌م خه‌لکه، ئه‌و به‌خه‌یالی خۆی بۆ ریگه‌ی چاکه‌هه‌نگاوی هه‌لگرتووه، بۆ ئه‌رکیکی مرۆفایه‌تی و دینی:

«تۆ چاکه‌بکه‌ و بیبه‌له‌ئای هاری»^{۱۲}

به‌م کۆپله‌شیعره‌که‌له‌چیرۆکه‌کانی هه‌زارو یه‌ک شه‌ودا بیستبووی چیرۆکیکی‌تری وه‌بیر هاتبووه، ته‌واو له‌گه‌ل ئه‌م پینشه‌ته‌ی له‌خۆی رووی‌دابوو یه‌کیان ده‌گرته‌وه، ده‌ستی به‌ردینه‌ماش‌وبرینجیه‌که‌ی خۆیدا هینا، وه‌ک ئه‌وه‌ی تازه‌بیری له‌ترس و روودانیک کردبیته‌وه سه‌ریکی بۆ له‌قاند:

- ئه‌رئ پیاوی ژیر! تازه به‌م ته‌مه‌نی په‌نجا سالییه‌وه خه‌ریکی دارگوژیم بۆ ده‌نیژی؟ که‌سیک نییه پیت بلێ پیاوی چاک خوا لێی‌گۆرپوی، ته‌قه‌لت له‌سه‌ر یه‌ک نه‌ماوه، ئه‌گه‌ر وه‌ختی خۆی ژنت هینابا ئیستا نه‌وه‌و نه‌تیژته‌هه‌بوو، شه‌رم نا‌که‌ی؟! پیری ئاخ‌ر شه‌ر، به‌لای ناخیرت ریش چه‌رمووی مالی خۆتی، خه‌ریکه‌ده‌بییه‌مه‌ستی مه‌یخانان، ئاگات له‌خۆت بره‌وه، کوربه‌ججیله‌ی؟

۱۲- چوارینه‌کانی خه‌یام، وه‌رگێرانی هه‌ژار

ئەگە ئەو شەھەرى دەدووی ئەم پاشاخوڤرە كەوتبووی كوچە و كۆلانت گەز دەكرد ناسياويك بۆقەتەى مىلى دەگرتى ئەوسا دەتزانى مەنىك چەند كىلويە؟! ئاخۇم ئەوكاتەى غوہلام على كۆنەفرۆش، ھاوسەفەرەكەى خۇراسانت لەوكاتەدا زەندى ئەم شلوملەت گرتبوو لە قولكەى ئاودەكە دەتپەراندەوہ، ئەمە بۇ تو لەلای خواوہ ورياكردنەوہيەك نەبوو؟ ئيمە با واى دانئين ئەو پياوہ توى لەگەل ئەو ژنە ديتووہ، ئەوكاتەى ھىچى نەوتووہو دەنگى نەكردووہ، پىتوانىيە سبەى لە جىتيەك لەلای ئەموئەو بلى فلان كەسم ديتووہ لەو شەوہدا، لە فلانە كوچە لەگەل فلانە ژن كە بەرماوى ھەموو كەسە، خەرىكى گەشت و گەران بوون؟! ئىستا دىن و ئيمان بەجنى خوى، بەلای ناخىرت عەولادى پىغەمبەرى بۇ چاوى ئەقل و ئاوەزت ھەل ناھىنى؟! مەگەر ئەم شارە كاوالبوہى ئيمە ھەر ئەوہ نىيە كە پىدەلین: بچۆ شارى كەس نەت ناسى، خۇ ھەل كىشە پڕ بە كراسى! چوووانى ھەر ئىستاش زەنگت نەزراپى!؟

بىجگە لەو سەندوقە جوانەى ئەو پۆژە لە يەخدان سازەكە بوى كړىبوو بە دەستى خوى بوى بردەبووہ مالى، لەو پۆژەوہ لە چاوہروانيدا ماڤوہ لە دوكانىك زورى ديارى و سەوقات بۇ كړىبوو پارەى دوكاندارى دابوو بەلام نەى ھىتابوہ، مەبەستى لەم كارە ئەوہبوو، ئەگەر پۆژىك رازى بوو وەك كرى چىيەك ھات لەو ژوورەى ئەوان دانىشت با لە نيو دەروجيراندا پروتوقوت نەبى و بەخۇيدا نەشكىتەوہ. دوور نىيە ھەر ئەم شتەش واى ليكردى لە بەلئى خوى پاشگەز بووبىتەوہ و ئەوى لە چاوہروانيدا ھىشتىتەوہ. وردە وردە فكر و خەيال واى ليكرد ئەو شتانەى كە بەتەما بوو لەبەر چاويان بگري وازيان لى بىنى و بچىتە لای دوكاندار پارەى كەل وپەلەكەى وەربرگىتەوہ، بۇ ئەم بابەتە ئەوہندە پوول و پارەى بۇ گرىنگ نەبوو، ھەرچەندە پياويكى زەحمەت كىش بوو لە ئالووڤىدا زۆر چەنەبازى نەدەكرد. وەختى پىنا ديوى ژوورىى دوكانەكە، خاوەن دوكان بە بزەوہ شت و مەكەكەى ئامادەكراو ناہ بەردەستى، لەبەر خۆيەوہ گوتى:

. تازە كارىكە و كراوہ، ئەگەر ئەو شايانى رىزلينان نەبوايە ئەوانەم دەبرد بۇ ئاسكەى خىزانم ئەوہ بەرەجىژنانە و زورىشى پىخۆش دەبى، لە قەدىمەوہ وتويانە، ھەتا خزم بى بىگانە بەدەر، پىلاوہكانى پارژنەبلىندە و بۇ لاقى ئەو نابى ھەلى دەگري بۇ كچەكەمان، يان ئەوہى بە كەوشى جىر دەى گورىتەوہ، كەيفى خۆيەتى، دەنا ئەگەر بە پىنى كرد با بۇخوى ھەلگري، بەستەكە بە كاغەزى جوانى كادوى پىچرابوہ، نابوويە ژىر پىلى، فكرى مال و حالى تەبا و گەرم وگوڤى خوى خۆشى خۆشى و بزەى پەريانەى مندالەكانى كە ئىستا باوك دەگاتەوہ نيويان روخسارى تريفەباران

کردبوو، له راستیدا «سهرهوت و سهفا» ی ماله که ی خوی له چاو ژنی خه لک چ عه بیبکی هه بوو، یانی وهک بیژنگ فروشیک نه ده هاته وه؟ درویان نه کردوه: چاو نه زیری وات لیده کا گوید ریژی جیران به هیستر بیینی، ترووسکه و بریقه ی چراتوړ له دووکانی شیرینی فرۆشی به شانی شه قامه که وه وهبیری هینایه وه ئه وه رهمه زان ته واو بوو جاریک منداله کانی دهمیان به زولووبیا و نووقله قازی نه که وتوو، به تایبته له م کات وساته دا بته وی دهمی مندالان شیرین بکه ی هیکجار سهیر و سهفای له لایه، به م هیوايه له م بهری شه قامه که وه بیه پښته وه بۆ ئه وه بهری شه قام، له نیو سه رسو وړمان و تاسانیکي زور به هیزدا، که قهت له چاوه پروانی ئه ودا نه بوو تهنانهت فکرو هزری ئه مه ی نه ده سه لماند، چوار- پینچ هه نګاو له پینچ خویه وه چاوی به «ئه و» که وت، به لئ هوما بوو، له گه ل منداله شنیل سووره که ی جاران، ژنیکي کورته بالاش له دوايه وه ده هات، دیاربوو ئه ویش دایکی منداله یه و کچه که ی حسین خان بوو، دلئ سهد له پر دهستی کرده وه به ته پوکوت به م چاوپیکه وتنه کوت وپر و چاوه پروان نه کراوه ئه و هه لکه وت و ریکه وت هه رچه نده له شاره چکوله کاندئا ئه م شتانه په یتا په یتا دیته پینشی ناکرئ پنی بیژین سوتفه و ریکه وت، ودها له پر داچله کی و وای وړما، له جنی خوی جوولئ نه کرد و به بی ئه وه ی بوی گرینگ بن که سیکي له ته کایه، وهک ئه وه ی دؤست و هاوړنیه کی چه ندین ساله ی تازه دبیته وه به زمانیکي ته واو خؤمانه به گهرمییه وه گوتی:

- ئای! هوماخانم، ئه وه خؤتی؟ یاخوا به خیر بییی وه للاً هه ر تو قه ول و به لئین بده ی! له به لا دووربی، وامزانی شتیک پروی داوه، تو ده زانی ئه وه چوار رۆژه من چاوه پروانی تومه، زؤرت بۆ به په رؤش بووم.

به م دیمه نه هوما رهنګی سوور هه لگه را، له ژیره وه لیوی خوی کرؤشت و له وکاته دا سهیری دواوه ی ده کرد، تاکوو ژنه که ی هاوړنی بیگاتی، گوتی:

- هه ر ئیستی له مه و بهر باسی ئیوه مان ده کرد، لیی ده پرسیم کاری من و حاجی بوو به چی؟ گوتم جارئ ئاغای سه راویم نه دیتوه هیچ هه والیکي تازه م پینیه، چاوه ریم له کن ئه و خه به ریکم بۆ بیینی و له و خه فته و چاوه پروانییه خه لاسیم بی، ده لئیی بۆ منداله کانم فجه م کرد، خو یارهبی که س نه خؤش نه بی و کاری نه که ویته دوکتور و دهرمان خانه، هاتین دهرزی و دهرمانی حسین خان وه ربرگین، ئه م هه ناسه سارده، رۆژ له دوا ی رۆژ لیی پیستر ده کا، نازانین چییه تی، پاره ی ئه م چه ند ده نکه حه ب و دهرزییه دوا زده تمه ن و پینچ قران بوو. ئه ویش یه کی له دهرمانه باشه کانیمان

دهست نه که وتوو، له م دهرمان خانیه گیر ناکه وی، وهک ده لاین ته نیا دهرمانخانه ی «سلامت» له نریک سه وزه مه میدان دهست ده که ی، ناوایان به نیمه وتوو، به لام به م شه وه کی هیه بگاته ئه وی؟ رسته که ی ته او نه کرد، به زیره کییه وه، که له بهر ژه وهندی خوی دا بوو، دهرمانه کانی نابوو ژیر چارشینوه که وه، چاویکی له کچی حسین خان کرد و بهر له وه ی ئه و بیته نیو قسه کانیه وه به گولخه نده به که وه چوو سه و ته کانی:

. جگه له مانه ش پاره مان لیبرابوو، ناغای سه راوی ئه م به سته یه چیه کریوته؟

. ئه م به سته و بوخچه یه... ئه م بوخچه یه... پیت بلیم، دیاری و سه قاتی میزده که ته بوی نارووی، ده یه وی دل ت چاک بگاته وه، من ناتوانم پیت بلیم و ناشزانم چیه تیدایه! هر ئیستا به ته مابوم بیم بولای تو، ده زمانی چاوه رپی ئه م هه واله خوشه بووی، پیم وتوو هوما له مالی خومانه، تاکوو ئیستا هه ر ئه و لی پرسیوی، با بزانه له مه و دوا تو چیده که ی، به هیوام به م نریکانه له سه ر ژیان و مال و حالی تازت، به که یف خو شی بت بیم، سه یره یانی حسین خان ناوا ناساخه؟ نوسخه که م بده یه، ئیوه بچنه وه بؤ مالی، هه ر ئیستا به سواری فایتوونیک ده چم وه ری ده گرم و خیرا دیمه وه.

کیژی حسین خان، چارشینوی کریبی ره شی به سه ر خویدا دابوو، ساده و ساکار وهک ئافره تیکی لادینی زوری خو له چارشینو نه پیچابوو، چاو و برو که ژال و کولمه گولین و چه ناگه ی باریک وهک خه رمانه ی گول. وهختی نوسخه که ی دایه ده ست هوما به شه رمه وه سه ری داخست، به ورده بزده یکی شه رمانه وه سه ری برده نریک هوما و چاو و دل روونی پی گوت و منداله که ی لی وه رگرت:

. پیروزه، منیش مزگینیم ده که وی، چه ند خوشه ئه مرو و سبه ی ده گه رپیه وه سه رمال و ژیانی خوت، شه قی میزد له نانی منه ت خوشتره. ئه گه ر ناغای سه راوی له گه ل تو دیته وه، ناوا من له پیتشه وه ده رومه وه.

. نابی، من و تو به یه که وه ده رپینه وه، ئه میش زوو ده مان گریته وه.

وهختی هوما ئه م رسته یه ی ته او کرد سه ی میران دهستی له فایتوونیک به رز کرد بووه، به سه رنجه وه له گه ل قسه کانی ئه و نوسخه ی وه رگرت و به سته که ی به ده سته وه بوو خوی گه یانده فه یتوونه که.

ئه شقی پیری و هه واو هه وه سی مندالانه له گه ل خه وی به یانان ئه وه نده خوشه، مرو ف و اهه ست ده کا بالی گرتوو و به ئاسمانیدا هه لده فری سه ی میران سه راوی کاتی گه یشته به رده رگای ئه و

دەرمانخانەییە و ناوونیشانی وەرگرتبوو، دەرمانەکەى کړى بۆ ئەوێ فەیتوونچى بەجئى نەهیلئى باقى پوول و پارەکەى وەرئەگرته.و. ئەو کەسەى حەب و دەرزیبەکەى دایەدەست، بالاپوشىکى خاوینى لەبەردا بوو وەک چۆرى شیر، چاویلکەىەکى «پەنس» لە چاویدا، پیاویکى چلسالە و سەر و پدین سبى! وریا و ئاگادار، وادیاربوو تازە هاتبوو ئەم شارە، بە سەرنجىکى خیراو و ردبىنیهکى تهواو هەرەک بىرمەندانى تازەکار هەردوو بەرى نوسخە و نوشتەى بالا بەرزى چاوی لیکرد و گوتى:

- ئەم نەخۆشە چى ئیوێه؟ هەرکەس بىت دیارە زۆر بەتەمەنە، هەر بۆیە ئەم گشتە دەرد و نەخۆشینه دەمیان لە هەناوى ناو، رەنگە بابت بى؟

سەىمىران گوتى:

- باوکى من، چل سال دەبئ نەماو، ئەم کەلاکە رۆژى چوار مسقال تریاک دەکیشئى.

- کەوابى برۆ لە فکرى تابووتیک دابە؛ هەر کەسێک ئەم دەواو دەرمانەى نووسیبى بنیادەمى ساخیش بىخوات هەلئاستیتەو، چ بگا بەم پیرە تریاکى و پئ لەسەر لیواری گۆرە، دووکەلى تریاک جەرگى کردۆتە هۆقەى بافور، بىجگە لەم قسانە شەفا بەدەست خودایە، ئەوانەى فیرى ئەم دووکەلە بوون وەک مورتازان وان دەرد و مەرگ کاریان لئناکا!

وختى سەىمىران گەیشته ئەوێ کۆلانى سەنعەتى، پىشەسازى، تازە دوو ژنەکە لە پىچى کۆلان ئاوا دەبوون، رەنگە ئەوان بە کارىکى دیکەو مەحتەل بووبیتن، یان بە پنى مندالەکە رۆیشتون بۆیە نەگەیشتون تەو مالى، سەىمىران پەلەى نەکرد تاکوو ئەوان تۆزىک دوور کەوتنەو، لە گۆشەى کۆلانەگەرەکەدا پىیان گەیشتهو، بەهوى ئەو چارشىوى هوما سبى بوو لە تارىکیدا زۆر باش دەبىندرا، بەدەم رىگاوه ئاورى دەدایەو بە ترسەو دەنگى هەلئنا:

- وەى، ئەو توى بە دوامانەوێ؟! ومختابوو دلم داکەوئى، ئەم کۆلانە کاولبوو چرایەکى تىدا نىبە.

هەر ئەوئەندەى هەرسىکيان چوونەو مالى، کچەکەى حسینخان لە حەسارىو دەوا بەدەست خۆى گەیانە ژوورەکەى بابى، هوما مىوانى خۆى بۆ لای ژوورى نزىک دالانەکە رىنۆیتى کرد. لەوکاتەدا خەرىکى هەلکردنى چرالامپاکە بوو گوتى:

- وادیارە ئەمشەو نۆرەى کووژانەوێ کارەباى ئەم گەرەکە بئ، ئەم نىرگزخانە ژنىکى زۆر دلۆفانە، مىردەکەى ئاشپەز و شىوکەرى جەنابى سەرۆکى پارىزگایە، بەریتان دەناسئى، لە بىرمە جارىک ناوى ئیووم لە دەم ئەو بىستوو، لەگەل خەزورى دانوویان بە یەکەو ناکولئى، دەلى پىشەرمە بىژئ ئەم تارژنە خەزورىەتى، حەز بە مردنى دەکا. نىرگزیش هەر قسەى مىردەکەى

دهکا، دهلج: تازه ئه و عومری خۆی کردووه، ئیتر نۆرهی ئیمهیه، بیتجگه له وه ئهگه هر حسین خان بمرئ، ئه م ماله تهواوی بۆ ئه و دهبی.

سهی میران پیش ئه وهی دابنیشی گوتی:

- پیم خوش بوو چووبام دیدهنیهکم کردبا، نهک دلێ له من هیشابن با گهردم ئازاد بکا.

- با نهزانی باشته، له وه ناچی نیرگز دهنگ بکا تو لیتهی، دهنگیش بکا هیچ نییه، هر دهبی ئه م

کاره لایهکی به لایهکدا بکهوی؟

کسهکهی له دمدا بوو له دهراگی ژوورهکهیان دا، نیرگز بوو، وهک ئه وهی ئه ویش لییان وه پهرز

بووبی به که نینیکی تاله وه گوتی:

- دایکیشم که وتووه، ئه ویش نهخوشه، بلایی کئ بزانی که له شاخ بگری، تو دهزانی؟ ههلبهت

وهختی ئاغای سهراوی رویشتن، ناتهوی سه ماوهر ههلبکهی؟ لئی بپرسه، له وانهیه هیشتا به ربانگی

نه کردبیته وه.

هوما له گه ل نیرگز چوه ژوورهکهی ئه ولاتر، له هه سارهکه دا، نیرگز تکای لیکرد:

- تو خوا ههروهختی ده پۆی که یفی خوته به لام ئه مشه و مه پۆ، زۆرم پیویستی به تویه.

- ئی خوشکی گیان بۆ ئه وهنده ساکاری، مه گهر من گه مالی حاجیاوام، ته نیا به کوت کوتیک، یان

به بی ئه مهش وه دووی کاروانیک بکهوم و له گه ل یه کئ تر برسی و توونی بگه ریمه وه، خاترجه م به

جاری هه ر لیته م.

- که وابن ئه وشه و قه رارو برئی خوت ته واو بکه، هه موو پۆژیک ئاوا هه لئاکه وی، به خت باشی

هیتاوه، هاکا ئه وانه شت له گۆر نا.

نیرگز زانیبووی ئه مه بروبیانوه و چوه نه وه لای حاجی به ننا نه خشه و پیلانیکه و هیچی تر،

به لام ئه م یه کبان و دووه وایه بۆ ئه وهیه یاری تازه بۆی له بنی کووله که بدات.

به لام له ولاشه وه له ژووریکی چووه که دا، وهختی سهی میران چوو له لای سه ری دانیش، له

پیشدا به دهسته سه ره کهی ئاره قه ی تویل و لاملی وشک کرده وه دواتر قوتووی سیگاره کهی له

باخه لی هیتاده ری، بۆ ئه وهی ماندوویی وه حه سی و جگه ره یه ک دابگیر سیتی! قوتووی جگه ره کهی له

داری «کهوت» و دهستکاری هونه رمه ندانی کوردستان بوو، پشته کهی به وینه ی شیریک نه خشابوو

و په نهجی به سه ر گویه کدا گرتبوو، زۆر وه ستایانه کاری له سه ر کرابوو، دهستکاریکی جوان بوو،

به باوه ری خاوه نه کهی ئه گه ر حکومه ت بیزانیبا، ده بیرد له ئه نتیکه خانه دای ده نا، به بی ئه وهی

سه‌بارت به‌م چٲوکارٲٲه شتٲک بزانی ئەوه دەسه‌لاتی جٲهانی ئٲنگٲزی نٲشان دەدا، ئەمه‌ی به شتٲکی جوانی مه‌شتٲانه دەزانی، هه‌موو که‌سٲک بۆی نه‌بوو ئەمه‌ به‌ده‌سته‌وه بگرئ، هه‌روه‌ختی دۆست و ئاشنایه‌ک ئەم قوتووه جوانه‌ی ده‌بٲنی چه‌زی ده‌کرد جگه‌ره‌یه‌ک دابگیرسٲنی، سه‌ی‌مٲران جگه‌ له‌م قوتووه قٲبٲله‌نه‌مایه‌کٲشی هه‌بوو هه‌روه‌ک به‌رده‌مۆره‌که‌ی دایمه‌ له‌ گیرفانی که‌واکه‌یدا بوو، بۆ یه‌که‌م‌جار ده‌چووه هه‌ر مالٲک به‌بٲ ئەوه‌ی له‌ که‌س بٲرسٲ ٲووگه‌ی ده‌بٲنٲیه‌وه و نوٲژه‌که‌ی ده‌خوٲنٲد، به‌لام لٲره‌دا مه‌به‌ستی ٲووگه‌ و نوٲژه‌ نه‌بوو ئەو مالّه هه‌ر له‌ ئەشکه‌وتی سمایی قوٲی^{١٣} ده‌چوو. شوٲنی هه‌لٲه‌ٲکٲ و ٲه‌خسی شه‌یتانان، نوٲژی چی و ٲووگه‌ی چی - به‌لکوو مه‌به‌ستی له‌م کاره‌ ئەوه‌بوو ئەو هه‌له‌ی به‌ ده‌رفه‌ت زانی و هه‌تاکوو ژنه‌ هاته‌ ژووری له‌ ئاوٲنه‌ی ٲشتی قٲبٲله‌نه‌ماکه‌دا چاوی له‌ خۆی کرد، بۆ ئەوه‌ی بزانی ٲه‌نگی نه‌گۆٲاوه! به‌ چاوی مشتته‌ری ده‌رو دیواری هه‌لسه‌نگاند. زۆرٲش بابه‌تی ژٲواری نه‌بوو، ته‌نٲا شتٲک سه‌رنجی بٲنه‌ری ده‌رفاند سن‌دووقه‌که‌ی سه‌ی‌مٲران بوو که‌ به‌ دیاری بۆی هٲنابوو. بن‌مٲچی داهاتبوو، ده‌سته‌کی قورماوی و دیواری ٲه‌ش و بۆر، چه‌ند وٲنه‌یه‌کی تازهی به‌ تاقه‌که‌وه چه‌سپاندبوو له‌ ٲشت توٲه‌ ٲارچه‌کانه‌وه، زۆریان هه‌ر وه‌ک کاغه‌زه‌کانی رٲکلام و ته‌بلیغاتی دوکتۆر ٲؤس تازه‌ بوون. یانی ئەم ژنه‌ له‌م ژووره‌ ٲووت و ناخۆشه‌دا ده‌ژٲا؟ ئەوه‌بوو هه‌موو‌جاری ده‌یگوت مالٲکی خۆش و بٲ‌هه‌رام هه‌یه‌، ٲٲاو به‌ چی ئەم ژنه‌ باوه‌ٲر بکا به‌ کاره‌که‌ی؟ ئەمه‌ کٲنه‌ و کٲ هه‌یه‌ به‌راستی سه‌ر له‌م ٲه‌مز و ٲازه‌ ده‌ربٲنی، ئاوا خه‌رابات نشٲٲٲکی بٲ‌ئازار، هه‌روه‌ک ٲه‌یکه‌ره‌یه‌کی شوخ و شه‌ٲال، چۆنه‌ له‌ ئاواها جٲٲه‌کدا ده‌گیرسٲته‌وه، ئەوانه‌ فکر و خه‌یالٲک بوون خٲزا خٲزا سه‌ریان ده‌کرد به‌ ژٲر سه‌یوانی بٲر و ه‌رزی ئەم ٲٲاوه‌دا، سه‌ی‌مٲران مه‌حتهل ما‌بوو، ٲه‌نگه‌ وای بٲر کردبٲته‌وه ٲوژٲٲک سه‌روبنی ئەم چٲروکه‌ی بۆ ٲوون ده‌بٲته‌وه، زۆرٲشی خۆ به‌م خه‌یاله‌وه ماندوو نه‌ده‌کرد، به‌لام ئەو له‌ سٲبه‌ر و ٲووناکٲدا، ما‌بۆوه، ئەوه‌ وه‌ک کابرای لٲه‌اتووه له‌لایه‌ک سوٲفی گوشه‌ی خانه‌قا و له‌لایه‌کٲش ٲٲٲری مه‌یخانه‌ بوو، له‌ نٲوان گومان و باوه‌ٲدا گیرٲی کردبوو. ئەگه‌ر ئەم ئەشقه‌ له‌ ده‌روونٲکی خاوتنه‌وه ته‌شه‌نه‌ی نه‌کردبا‌یه‌، تٲشکی نه‌ده‌که‌وته سه‌ر کۆشک و قه‌لای ئەم عاشقه‌ ٲٲٲره‌، هه‌رچۆنٲک بٲ، ئەم دل‌به‌ره‌ له‌و کۆنه‌ مٲرده‌ی مندالی هه‌بوو، وٲنه‌ی ئەوانی ٲٲشان دابوو، سه‌ی‌مٲران له‌ دووره‌وه حاجی دٲٲبوو، ٲٲاوٲکی که‌له‌گه‌ت و نه‌ختٲٲک چه‌ماوه‌ بوو، روخساری درٲژوکه‌ و شوئه‌ ئەسٲی هه‌لکه‌وتبوو!

١٣- جه‌رده‌ی به‌ناوبانگی شار، له‌ کۆندا.

کله لویپه لوی به ننايي به دسته وه به يانی و ئیوارئ به بهر نانه واخانه که ی ئدا دهات و دهچوو، هه میسه کوت یان پالتویه کی ددا به سهر شانیدا، وهختی به ریگادا راده برد، چاویکی دنوو قاند، بؤ ئه وهی دست پیوه بگری، وهک ئه وهی پی خۆش نه بی له گه ل ئه م و ئه و سهر و سلاوی هه بی، زور کهس له و که سانه ی له چاخانه کان داده نیشن باوه ریان وابوو له کاروباری خۆیدا چپوای له میعماریک که متر نییه، هوما کاغه زی ته لاق نامه که ی نیشان دابوو، هیشتا جه وه ره که ی وشک نه بیوه! به م نیشانه یه ریگی دل پیسی له سهد بریوه، سه بارهت به و، ئه ویش ئه گهر فکر و خه یال دهست بهرداری بایه خراپ نه بوو.

. ئه م ژنه گهر خه تایه کی هه بی ده گهریته وه بؤ هه له و نه زانکار بییه کانی، بؤ په له کردن و هه له شه بی خوی ههر ئه مهش بۆته هوی ته لاق وه رگرتنه که ی، له دووریشه وه داکوکی و قه زاوهت کاریکی شیواو نییه، ههر چۆنیک بووی حورمهت و حه یای بنه ماله یی بؤ ئه و گرینگ بووه، دیاره له کرده ی خۆشی په شیمان بۆته وه. ناشکرئ هیوا بر اویشی بکه م.

له پاش ماوه یه ک چاوه پروانی به زهرده یه کی کاله وه په رده ی لادا و سه ماوه ری ئاماده ی هینا ژووری، به شهرمیکی ژنانه وه وهک که ی خاتوویه کی ریک و بییک پرسپاری لیکرد، ئاخوم به ربانگی کردۆته وه؟ سه ی میران له وه لامدا وتبووی ته نیا چایی ده خواته وه، ئه گهر به زهحمه تی نه زانی ئاو خورییه کی ئاو بؤ بیینی. هوما سه ماوه ره زهرده ی پچکه کورتی له خوار دیوه که وه له سه ر که شه فیک دانا و دیسان رۆیشه ته وه ده ری، جه ره یه ک ئاو له بهر هه یوانه که بوو شه ره یه کی پر کرد و له سه ر به ری دهستی دانا و له به رده می میوان رای گرت، وهختی هاته وه ژووری منداله شنیل سووره که ی له ته کدا بوو، دوو که ل کیشه که ی خسته سه ر سه ماوه ره که له خوار دیوه که وه دانیشت و به چارشپوه که ی دهست و لاق و سه رو کاکو لی داپوشی، ته نانه ت نه ی هیشت گویزینگی لاقیشی به ده ره وه بی، ته واو گۆره وییه کانی هه لده کیشا. سه ی میران ئاوه که ی خوار ده وه و به نه رمه بزیه که وه خۆشحالی خۆی نیشان دا، منداله که له چاو ئه و رۆژه ی ئه و دیبووی، شه ش مانگ گه وره تر ببوو، ژیر و ئاقلتر، ههستی به نامو یی ده کرد و له سهد رامابوو، پیی سه یه بوو ئه مه لیره چی ده کا، سه ی میران قوتووی جگه ره که ی به زهرده خه نده وه له سه ر به ره که چه ند جاریک ئه م باره و بار کرد و به دهنگیکی نووساو و ترسه وه، سه ری قسه ی دامه زراند:

. ده ی هوما خانم، ئه مهش بوو به گفت و به لاین؟ ئه م چاوه روانییه م نه بوو. باوه ر ناکه م خه تایه ک له من رووی دابی، که سیش قسه یه کی نه کردووه، ئه گهر واش بووی، له و خه تایه ی نه م کردووه

داوای به خشین دهکم! ئەگەر پیت خۆشه هەر له ئیستاوه، بهلینت ددهمى هەرچونیک تو بتهوى، به مەرچیک هەردووکمان رووړاست بین رازی دەبم، ئەگەرچی دلنیام دلوقانی تو لهگەڵ من، روژ له داوای روژ کوانووی دەروونم پر تین تر دهکا، هەر له روژی بهرێرا به نییهت و ئاواتیکی خاوین و گەرمهوه رووم تێکردووی، شهرت و پهیمانیک مرؤف لهگەڵ خوی دهی بهستی بههیزتره تاکوو لهگەڵ ئەم و ئەو، ئیستاش که بهخت به پیرمهوه هاتوو لهم ژووړه پهنایهدا هەرچی له دلندا ههیه بهبێ ئەملاو ئەولا پیمبلی و لهروو دامه مینه، له ماوهی ئەو چوار شهو و روژهدا بهراستی بیرت له پینشیارهکه کردۆتهوه؟

هوما، له جیگاکی خوی توزیک جوولا و ئاسوودهتر دانیشت، به شهرمیکهوه، وتهکانی ههواى دلتهنگی و پهشیمانی پینوهبوو گوتی:

. ئاغای سهراوی چیتان عەرز بکه، خو من ژنیک زیاتر نیم. هاتنم بو مالی ئیوه بهم وهخت و ساته‌ی بو من هاتۆته پینشی کاریکی باش نییه و دهزانم قسه‌ی لی ده‌بیته‌وه، خو زاری ئەم خه‌لکه مستی خۆت نییه بیقووچینی، یان ده‌بی سەر دابخه‌ی و هیچ نه‌لیی که دیق ده‌که‌ی و وەرهم هه‌لدینی، یان ده‌بی ببی به چه‌قه‌نه‌ی ئاش، پینشیاره‌که‌ی تو هەرچونیک بی خه‌لک به چاویکی دیکه سه‌یری ده‌کن. دۆستایه‌تی ژن و پیاو ئەگەر له‌سه‌ر بناخه‌ی براهه‌تی و خوشکایه‌تیش بی یان چه‌زیکه ئەفلاتوونی وهختی باسی کۆمه‌لگای کۆن و دواکه‌وته بی، چ له‌وه باشتره دوور به‌دوور بی، ئەمه شتیکه خۆشت باش ده‌زانی، دیواری ژنی بی‌میرد له دیواری هه‌مووکه‌س نزمتره، ئیستاش ژیان له نیو ئەم خه‌لکه‌دا ده‌ردیکی گرانه، ئەم هه‌موو خۆشاردنه‌وه‌یه‌ش جیه‌جی نابێ.

به‌دهم ته‌واوبوونی قسه‌که‌وه کاکۆلی مندا له‌که‌ی لادا، له ته‌نیشتی راوه‌ستابوو، سه‌ی‌میران گوتی:

. ئەمانه قسه‌ی دلت نییه، تو بوخۆت ده‌ژی، ئەم خه‌لکه‌ی ده‌ی‌بینی زۆربه‌ی کرێچیه له‌م شارهدا، توش وه‌ک ئەوان خۆت‌دانی، توش وهره ژووړیک بوخۆت بگره و تیی‌دا دانیشه، چ ده‌بی با ببی؟ وا خۆمان نیشان ده‌ده‌ین هه‌چمان هه‌چمان نانا سین، کاریشمان به‌ کاری په‌کدی نابێ، ئەگەر را‌ستت ده‌وی من حەز ناکەم له پینش‌چاوی من دوور بی دهمه‌وی له مالی مندا ژیانیکی خۆش و ئاسووده‌ت هه‌بی، به‌لام من نازانم مه‌به‌ستت له‌م خه‌لکه، کیه‌ی؟ ئەگەر مه‌به‌ستت ئەوانه‌ی حه‌ساری خۆمانه ئەوه ئەوان ئەوه‌نده ده‌ست‌به‌تال نیین ببن به‌ مله‌و ده‌رو ژووړی ئەم و ئەو بکۆلن، ئەوانه‌ی که‌ش‌ف و که‌راماتیان هه‌یه و ئەوانه‌ی سی‌حر و جادوو‌یان خۆیندوو ده‌زانن چت له نیو چاوان نووسراوه تا بیخویننه‌وه، به‌بی په‌رده پیمبلی بزنام له چی به‌گومانی؟ توش مرؤفیکی وه‌کوو ئەم

خه لکه، ئەگەر له چاو که سیک شتیک نییه، له ههزاران کهس دهوله مەندتری، با ئەمەشت پین یلیم، له نیو جیرانه کانی ئەم بەرو ئەو بەری خۆمان ئەوانە ی من دەیاناسم، تو له هه موویان سەلار و خان و مان تری، تو نەت ویستوو ه لەگەل پیاویک گوزەران بکە ی که له هیچ باریکەوه به دلای تو نییه و ناشتەوی عومرت بەزایه بچن، بۆ دەبی دەسەلاتی ژبانی خۆشت نەبی؟ بۆ مەگەر لەم شارەدا تو یە کەم کهسی تەلاقت وەرگرتوو ه؟ دلە گیان، ئەمانە قسە ی رووتن. تو بتەوی و نەتەوی میردبکە یەوه ماو یە ک بە تەنیا دەبی، پیویستت بە ژووریکە شەوی تیدا روژ بکە ی تەوه، له چاو و قسە ی ئەم خە لکه بتپارێژی، بۆ تو دەتەوی له مالی که سینکا ببی بە کارە کەر و قەرە واش، ئەگەر وای بیر لیدە کە یەوه ئەوه بزانه بەهە لدا چووی، وەک له دلای تو دابم وایه، هەولی ئەو تە کاریکی ئابروومە ندانەت هەبێ، (نەمامیک بە دەست و زەحمەتی مرۆف بنیژری بە ئاوی ئەوین پاراو بکری و بە دل ئاگاداری بن، گە لا ناوەرینی و قەت وشک نابێ)، ئەوه بنە ما و بەختە وەری ژبانە، کارکردن و عەشق و هیوا، کۆلە کە ی تەلاری خاوخیزانە، بەلام بە هەلوا هەلوا دەم شیرین نابێ، با من لێرەدا پرسیاریکت لی بکەم، ئاخۆم سۆزە و لۆراندنی هەوایە ک، بەرامە و جوانی گولیک، له باخچە و گولاندان، وەختی له کاری مال دەبیبە وه ناتحە سینینی تەوه، روحت تازە ناکاتە وه؟ دەزانم تو ش پینت وایە تازە دەبیتە وه، هونەر بەدی هینانە، بەکار و خۆماندوو کردن بە دەست دێ، تەواوی ئەوانە بۆ ئەوه دەگەریتە وه خەم و خەفەت و ماندوو بوون لایەری، دە ی کە وای سەبارەت بە تو باوەرێکی ترم هە یه، هەلبەت بەهە ل قسە کەم لی وەر نەگری، مەبەستم رەقس و سەماکردن نییه.

هوما پەرییە نیو قسە کانییە وه:

- بەلی دەزانم، بەلام له بیرت ناچن، که هەر بەهوی کارکردنە وه یه هزر و بیر دیتە ئاراه، کە وای جوانییە کانی خدە و ئاکار که بەشیکە له روچ و ئاکار و ئەزمون بالادەستی هە یه بەسەر جوانی روخساردا تو پینت وایە بەم خیراییە بتوانی قسە ی چرکە یە ک لە مە و پینشت بنییه ژیر پین؟ ئەگەر دۆزەخ ئەو جیگا گەرمە یه که تو باسی دەکە ی من حەز دەکەم روو بکە مە مزگەوت.

سە ی میران قاقا پیکە نی و گوتی: حەتمەن تازە ئەم فکەرە بە نەزرت گە یشت، نە ک لە وه پینشت، بەلام ئەگەر پرس بە من دەکە ی دەلیم هاویری لەگەل حسین خان و گرووپە کە ی بچۆ تەوریز یان شوینیکی تر، ئەوه باشتر لە وه یه روو بکە ی تە مزگەوت. هەر نەبی بە لای خۆتە وه رووت سبیبی، چونکە کە مەندی هونەر و ئارەزووت له ریکە ی هەستی مەعنەوی و زەوقی خۆتە وه ئەم خە لکه بە یە کە وه دەبەستیتە وه، بەلام له مزگەوتدا ئەشی پیچە وانە ی ئەمە رەفتار بکە ی، دەبی له گوناهان دووری

بکەى خۆت لە ئارى تۆبە ھەلکيشى، وريای چاو و زمانت بى و بۆ ئەو کفرەى بە دەمتا نەھاتووہ کەفارە بەدى، بەم پرى و شوپنەدا بچى و بە ئەسکوى شەرافتەوہ درۆزەگەرى بکەى، من لەو ماوہیەدا کە لەگەل تو بووم بە ئاشنا ئاکارو رەفتارى تايبەتى تۆم دیوہ، زانیومە کە نەفس بەرزى و شەرافەتى ژيان شتىکى راستەقینەى، کەسکىک وا بى دەتوانى لە دەوروبەرى خۆیدا بە رەنگى جۆراوجۆرەوہ، دەست بەسەر داوینى خۆیدا بگرى و خۆى بپارىزى.

- بەلام کاکى برا، ئەم بابەتە بۆ مرۆف، بەتايبەت ئەگەر ژن بى ئىزنى پىنادا، بە تەنیا لە دەراویک وەپەرى، ئەم و ئەو قولى ببینن، سوار ئەگەر جارکى کەوتە خواری، دەبى وریا ببیتەوہ، وەک دەلین ئەوہى جارکى مار ببگەزى لە پەتکى رەش و سپى سل دەکا، ژيانى ئابروومەندانەى مرۆف وەکوو جامى پەنجەرە وایە، دەبى ھەردوو پرووہکەى پاک وخواوین بى، ئەگەر ئەم بەلایەى ئىستا دەست بەردارم بى، لەمەولا چاو دەکەمەوہ و شیتانە سەر پتوہنانىم، واملپھاتووہ تەنانت باوہرم بە خۆشم نەماوہ. تازە پىموانیئە نەک بۆخۆم بە کارى کەسکىکى تر بىم، ئەگەر مندالەکانم ورد نەبان خەمى چىم ھەبوو، من دەبى بەختەوہرى خۆم لە مالى کەسکىکا وەدۆزم نە دەیناسم و نە دەشزانم کىئە، کەى لىم پەیدا دەبى و لە دەرگا دەدا، شىخ دەبى یان شەیتان، ئىستا ئەم بەختەوہریەى کە ھەر ناوى ھەيە بە مندالەکانمەوہ لەو کۆنەمىردە ھەمە وەک کترى شوانان دەرو و ژوورى وەک قىلى رەشە، ھەر بۆیە لیت دەپارپتەوہ کارىک بۆ پەیدا بکە لە نىو خەلکا سەرم ھەلبى، ئەگەر ئەمجارە نىوچاوانم نەبیتنا و زەنگم زرا، لەمەولا دەبى رىگەيەکى تر ھەلبىزىم.

- ئەم رىگایە کامەيە، مزگەوت؟ ئەگەر بە قسەى من دەکەى بچۆرە کلیسا، بۆ ئەوہى ببى بە ئەرمەنى، بەمجۆرە دەتوانى لە دەیرەکانى ئەواندا جىگایەک بۆ تو وەبىنم.

ھوما بە لەفزىکەوہ کە دەيزانى میوانەکەى تەوسى پىندا دەدا گوتى:

- نا، من لە دىنى خۆم بىزار نىم.

- کەوابى دەبى بزانى دىنى تو دەلئى وازى وازى بوون نادرووستە و ھەرام، کەسکىک خاوەنى ئەم حالەتە بى لە سەگ پىس ترە، ھەر بۆیە ئىسلام نەھى کردووہ لە سەلت و رەبەنان، خاتوونە بەرپزەکە تو چەندە ھەيا و حورمەتى خۆت بۆ گرینگە، من دە ئەوہندە، دوور بنواری خراپ نىيە، بەلام ھەوت جار شۆردن زۆر ھونەر نىيە، کەسکىک لە سەر گوئى سوانەيەک راوہستابوو، پىيانگوت واوہرە بەردەبىتەوہ، ھىندە واوہات تا لەملاوہ کەوتە خواری، ئەوہندە پارابى مەبە. بەتايبەت سەبارەت بە مىردکردنەوہ، ھەلبەت من زۆرت لىناکەم، تا ئەو رۆژەى من چاوم بە سەرتەوہ بى

وہک کچی خۆم وای، ئاخۆم ھەر بەم چاوە لە منیش دەروانی کہ سەیری ئەم خەراپات نشینە پیدەکە، یان تیشکی چارەیک لە چاوی مندا دەبینی؟ (ئەم وتە و قسانە، ئەم بەخشین و لەفز و فامە ی سەی میران گەرابۆوە بۆ یەکەم پوژدی پیکەوہ ئاشنابوونیان گفە و لفتیکی باوکانە و پر لە دلوڤانی.) شەرم و شکۆ درێژ دادرئ و دەبی و نابئ بنئ ئەملاوہ، ئەم دارە ی ئەتۆ لە منت گەرەکە ھێشتاکە لێرە گوئی نەداوہ، کارکردنی تۆ لە دەری کاریکی نەگونجاو نییە، بەلام لە چاوە رەقاسییەکەت ھەر جل و بەرگیان فەرقی ھەیە، جارئ پیم بئئ و لیم مەشاروہ، کەل و پەلی ناومال ھەرچی بەکەت مە دەنگ بکە؟ لە پیش ھەمووشتدا، مافوو رەیک دواتر ئاویتە، سەماوەر، نوین و بان، ھەرچی بەکەت نییە، خۆ من نازانم، کەسیک کە تەنیا بە چارشیوی سەریوہ لە مائی میرد ھاتییتە دەری، چی ھەیە لە خوا و یژدان و شەرافەتی خۆی بەولاوہ. ئەمەش لە گەرەبی خۆتە کە ددان بەخۆت دا دەنتی و خۆت بەرمنەتی ئەم و ئەو ناکە، من دەموئ ئەم شانازییەم پئ بیری داواکەم رەت نەکە یوہ، بەلام گەرەترین بەختوہری من ئەوہیە چارەیک مەعنەوی و راستەقینەت بۆ داگیرسینم، کە ئەمیش میردە، میرد بۆ ئافرەت وەک چارشیوی سەری وایە. لە گشت عەیب و عاریک دە ی پاریزی، ژن و میرد وەک دەستی راست و چەپی مرۆڤ وان ھیچیان بەبی ئەم دووانە مرۆڤیکی تەواو نین، من بەوہ رازی نابم تۆ بە کەیفی خۆت نەخشە و پیلان بۆ خۆت دا بیری، ئەم ریکە یەت پئ نادەم بە بی میرد لە خانووە چۆلدا خۆت زیندانی بکە، مرۆڤە مەزنەکان و توویانە ئافرەت وەکوو گول وایە خوا دا یناوہ بۆ بۆن کردنی پیاو. نازانم گویت لە وتەکانمە یان نا، ئەگەر دی بیستی چۆنی لیک دەدە یوہ، ئیتەر لە باوہری خۆمدا ئەوہی من دەستگیرم بووہ، ژنە ئەویش وەک مرواری وایە، ئەگەر لە مل نەکرئ ئەوہ ئەم بریقە و رەنگ و رووہی کە ھەییەتی نایمیئ.

ھوما بۆ ئەوہی سەید بزە ی سەرلیوی نەبینی، سەری خستە پشت مندالەکەوہ و بە لوی چارشیوہ کە روخساری خۆی دا پۆشی، بە ناز و خەمزوہ گوئی:

. ئەگەر قسە لە سەر ھەواو ھەو سە، ئەو نەدی کردم بەسە، بەم کەسە دەلین ئاقل و وشیار دوو جار مار لە کونیک پیوہی نەدا. کاکە گیان من دەزانم ئامانجی تۆ خیز و چاکە یە، بەلام ئەگەر دەتزانئ جل و بەرگم نییە ئەم سەندوو قەت بۆچی بۆ ھیتاوم؟ راست دەوی ئاغای سەراوی ھەر بەم ھویوہ نەمتوانئ بيم بۆ دووکانە کەت، کاریکی وات کردوہ، سەرم ھەلنایەت بيم بۆلات، نازانم چۆن چاکەت بدەمەوہ. جوړیک چاکەم لە گەل دەکە ی نە دەتوانم دەستی پیوہ بيم، نە ئەوہی بۆشەم قەرەبوو دەکریتەوہ. لە ماوہی ئەم چوار مانگەدا کە سیئەری میرد بە سەر وە نەبووہ، ھەر بەم

جله کۆنانهوه گۆزه راندوومه. ئەگەر بیدهی به کاریگەر و تیری گیریک پینی پازی نابێ! جلی تازهم نه کړیوه بۆ ئەوهی قسه م بۆ ساز نه کهن.

بۆ چه ند چرکه یه ک چاوی ته وار ئاسایی له سهی میران بری، به و مه به سته ی بزانی له مه به سته ی تیده گا، ئەمجار بۆ ئەوهی و اهه ست نه کا زه بوونی خۆی نیشان داوه، گوته:

- ئەمه ش ده زانم تو ده ته وهی دره حه ق به من چا که بکهی، ئامانجی دیکه ت نییه و ناشته ی، منیش پێشنیاری ئیوه م به لاره په نسد و پیروزه و پیم باشه! به لام ده مه وی بزانه ئەگەر هاتوو من له مالی تودا بارگه و بنه م به عه رزیدادا و خانمه که ت لاساری کرد و ناخو شکی که و ته نیوانه وه ئەوسا تو چیده که ی؟ وه ختی که سیک هه ولی کاریک ده دا، بیر له ئەنجامه که شی ده کاته وه، ئەوه گریمان گویت نه دا به بۆله و نیوچاوان تیک نانی خیرانت. ئەو یارمه تی و ئاو پر دانه وه یه ی تو بۆ من جا با به نییه تیکی برابانه ش بی ئەم خیزانه ی تو ناخاته سه رفکر و دل پیسییه وه؟

بۆ مه گەر من و تو له و نیوه دا مندال هه لده خه له تینین؟ من پیم وایه ژنیک له نیو مار و دوو پشکدا شه و رۆژ بکاته وه باشتره، نه ک به مه موو ترس و دوو دلییه وه ژیان به ریته سه ر، ترس و خو فیک که خه لکی ده ور ووبه ر کۆله وژ له ته ندو وره که ی وه رده دن، بۆ مه گەر هه ر ئەم مرۆفگه له نه بوون تومه ت و تاوانیان خسته پال دایکی عیسا ی نه بی، به چ ناو و نا توره یه که وه شار به ده ریان کرد؟ سهی میران له وه لامدا گوته:

- خیزانی من وه ک مه ری پیغه مبه ر وایه، دل و ده روون پاک و حاواوه، قه ت نه بووه له قسه ی من ده ربجی.

هوما بۆ ئەوهی فیت فیه گلیته که له ژیر سنووقی جله کان بۆ منداله که بینیته ده ری له جیتی خۆی هه ستابوو، وادیار بوو به باشی ئەم وته یه ی ئاخری نه بیست، هوما هه ر ده تگوت لاولاوه به چناردا هه لچووه، دلی سهی میرانی هینا بۆ وه هه ره تی لاوی، چه زی نه ده کرد فه رپوخ به حیتیان به یلی له کوشی نابوو ده سته ی به سه ریدا ده هینا، ده بزانی هه رجییه ک زارۆکی لیبی شه ی تان تو ختی نا که وی! مانه وهی ئەم منداله ده بووه هۆی گریدانی ده می خاوه ن مال و ته نانه ت سل کردنی میوانیش. له و کاته دا که فیت فیه که ی ده هینا ده ری هه ر ئەو وه خته ش کاکی میوان به چاوی مشت ته ری له به ژن و بالای ریک و له باری ده روانی، هوما له و ژووره ته نگ و بیده ره تانه دا هه سته ئاسکۆکه یه کی سرکی هه بوو له بۆسه ی نچیرفانیکی پیردا به لام سه ره رای ئەم گشته لیزانییه ی که له دل رفاندندا هه یبوو،

مهحتل مابوو چۆن شاهینی ئاواتی هه لفریوینی و به سهر سهری شای دهوله تی داهاتوویدا
بنی شیتیه!

کاتی گه رایه وه و له سهر جییه که ی ئه ولجاری دانیشه وه له دریزه ی قسه کانی پینشودا گوتی:

. ههر به قسه که ی خۆت ئه گهر له مزگهوت جیم نه بی خۆ له گۆرستان پیم ده که ن؟

سهید میران که له وکاته دا، چاوه کانی وهک موغنا تیس کاری لیکرد به خاتری ئه م قسه یه ی
سه رکۆنه ی کرد:

. ئه وه نه بوو به قسه، یاخوا له بای مه رگ به دور بی، تیشکی ژیان هیز و وزه وه به ر
چله گیایه ک، رووه کیک ده نی، ئه م گل و خاکه ره قه بسمی و سه ربنیته ده ری، ئه مه چیی، ئه گهر هیوا
و هومید نه بی؟ ئیتر خۆ مرۆف باسیکی تری هه یه، ئه ویش ئینسانیکی ئاواجوان و جه حیل خاوه نی
هه موو سهروهت و سامانیکی سهروشتی و مهعنه و ییه ئه م قسه یه بۆ که سیک هاتوه که شه شه ده ری
به ختی لی گیرای.

له کاتی ئه م وتانه دا سه ی میران سهیری وینه ی پستی قوتووی جگه ره که ی ده کرد، گوتی:

. ئه گهر توش نه ته وی به م ریگه یه دا بچی که ته واوی ژن و کچانی گه نج پیندا رویشتون، هه تا
ماویشن ههر پیندا ده پۆن، ده بی بزانی له جاران زیاتر ئه م خه لکه زارت لیده که نه وه، به منت
نه گوت بۆ هاتوو یه سه ر ئه م بروایه. ده ته وی ئاخ ره که ی به کوئی بگا؟ ئاخۆم به راستی هه ز ده که ی
ره به ن و ته رکه دنیا بی؟ یان ئه وه ی له پیاوان دلت هه لشیواوه و بیزار بووی؟ ئه گهر تۆ پیت وایه
دایم بلی بزانه م ریگه چاره چییه؟

. ههر ئه وه، ئاغای سه واوی، پارایی نیم، به لکوو ترسه، ئه ویش چ ترسیک، تۆقین، من بیتوو
به هه وی میرد بکه مه وه، ئه وه ده بی ده ست له جگه رگۆشه کانه م هه لبگرم، ئه و که سه ی منی له مالی
بابم هینا ده ری و له مالی خۆیدا به ندی کردم و مندا له کانی شیم له خوینی ئه ون ههر ئه م کاره ی له گه ل
کردم، جه رگی دام به ته ندووره وه، ئه م که سه ی ئه مرۆ مالی به ختی من رووناک ده کاته وه و بال
به سه ر چۆله که کانه م ده کیشی ئاخۆم چ مرۆفیک بی؟! خراپیان نه گوتووه یه که م ته خت و یه که
به خت، ئاسمانی به ختم باشی نه هیناوه سامال و بی ئه ستیره یه، ناکری به باریکی تر ئه م به شه تا قی
بکه یه وه؟ خۆ ئه گهر گرفتی من ئه م مندا لانه نه ده بوون له م شاره دا بۆ داده نیشتم، رۆژی ئه وه ل
ده گه رامه وه بۆ لادی، ئاشقه سووتا وه که ی خۆم ئه دۆزییه وه و پیم ده گوت ده ست بنی نیو ده ستی
کۆنه گراوی خۆت و هه مه دان بگه ر و هاتین. هه رچییه ک بیت به س نییه به دل و به گیان منی ده وی،

رهنگه دهنگم نه کردبى كوردهه يرانى من خاوهنى ژنيكى تره له شارى هممه دان، قهيدى ناكا، خو ئه گهر له منيش ببيزرايه دهيتوانى ژنيكى ديكه بهيني، ئه گهر فره ژنى باش نه بووا، بوچى ره سوولى خوا فتواى حلال بوونى ددها، به لام ئه مهى من پياويك نه بوو تهنيا ژنيك به خيو بكا!

هوما، كه تازه ئه م درويهى له دم دهرپه رى بوو ليوى خوئى گه زى و نيگاي به ريبى سه ر ئه وديوى شووشه تاريخه كه كرد، دواتر گه رايه وه سه ر شوقى لامپاكه، دريژه دى به قسه كاني:

- ئه گهر خه مى ئه م مندالانه م له دلدا نه بوايه ئيستا له ميژ بوو دهچومه ژير دهستور و فه رمانى حسين خانه وه و ده بووم به جوانترين سه ماكه رى ئه م شاره و به گه نداوى قوربه سه ريدا رۆ دهچووم! نازانم ئه رك و چاره نووسم چى به سه ر ديت و چون ده بى، يان هه ر ئه وه يه كه ئيستا تيداده تليمه وه، نه ك ئه وه ي نه زانم زور چاكيش ده زانم، وهختى ژن ئه م توانايه ي نيبه، يانى ئه م دهره تانه ي بو نارپه خسى كه بتوانى هه ره وكوو پياوان نانى رهنجى شانى خوئى بخوات؛ يان ده بى له م دهوروو زه مانه يه دا سه روه ت و سامانيكى هه بى كه نازانى له كويوه هاتوره، ئه وسا به بى خه م پالى لى بداته وه، ئه گهر وانه بى ئه شى مل دابنه ويئى و بچيته ژير نيرى پياويكه وه و بو هه موو به شيك رازى بى و نانى سه ده قه سه رى بخوات رهنگه ئيوه له دل و دهورونى خوئانه وه به شته كاندا بروان. به م ره شيبينيه ي منيش دلان بگيرى، ناحه قم مه گره له سيبه رى خوشم ترسم هه يه و به گومانم ئه مه ش ده زانم كه پياوه كان هه موويان له يه ك قووماش نيين. هه ركه س سميلى سوور بوو نابيته هه مزه ناغا. تا راده يه كى زوريش حه قت پيئده دم، به لام ناتوانم قسه ي دل و خده و تايبه ت مه ندى دهورونم بشارمه وه، تو نازانى چه نده له ناله بارى و زوره مى و داسه پاندى جارم. كچانى حه وا وه كوو گه وه روان ئه گهر خويان نرخی خويان بپاريزن كه س ناتوانى قيمه تيان بشكينى، پياو ده توانى له هه موو جيبه كدا له گه ل ئافره تدا بژى به لام بوى نيبه بى ريزى پى بكا، كه ي ئه مه پياوه تى و ئينسافه ژن بو رزگارى خوئى پشت بكا ته شه ر هف و حه ياي خوئى، ئه م كاريكى كردبوو ئيتر به جه رگم گه بيوو، من ژنيكى نه جيم و ساكار، چم به ئيره دابوو، نه فامى و كالى، سه ت خوزگه هه ر يه كه م رۆژ خو م هه لواسيبايه!

رق و قين به ريبينى هوماى گرت و مات بوو، ته وژمى شه رميك وه سه رى كشا و روى خوئى وه رگيزا، له ژير هه ورى چادره وه بارانى ئه سرينى داوه راند و له قولپه ي گريانى دا، خه مى ئه وه مه كاريكم بو پيدا بكه ي له چال نه ييمه ده رى و له قولكه بكه ومه وه، ئه م ترسه واى ليكر دووم دل م ره ش بوو، ئه گينا چ ژنيكى جوان و جحيل هه يه له دنيدا حه ز به ته نيايى و بى كه سى بكا؟ هه رچه ندى هيتا له سه ر قسه كاني خو م سوورم له تو ده پرسم په نا بو كوئى ببه م، چاره ي من چيبه؟

سه‌ی‌میران به تاقهت و چه‌وسه‌له‌وه گوئی بۆ شل‌کردبوو، شیوه‌ی قسه و راویژی بیده‌سه‌لاتی پیوه دیاربوو، به لویی چارشینوه‌که‌ی پروومهت و چاوی سرپییه‌وه، به‌بن ئه‌وه‌ی له‌سه‌ید بروانی به دوودلییه‌کی دوور له‌شاردنه‌وه، گوئی:

- پرس به‌من ده‌که‌ی چاره‌چییه، که‌چه‌ل‌ئه‌گه‌ر ده‌رمان‌که‌ر بایه، ده‌رمانی سه‌ری خوی ده‌کرد؛ فکر و چاره له‌ده‌ست که‌سه‌یک‌دایه‌هه‌مووشتیکی به‌ده‌سته‌وه‌بی. له‌بیلایه‌را ده‌نگی کیژی حسین‌خان هاته‌گوئی، به‌شوین منداله‌که‌ی‌دا هاتبوو، به‌شه‌رمیکه‌وه‌سوچی په‌رده‌ی لادا و به‌هومای گوئی:

- ئه‌م منداله، لیزه‌تووشی زه‌حمه‌تتان ده‌کا، فه‌رپوخ وه‌ره‌بابروین، دره‌نگه‌وختی خه‌وه‌که‌ت هاتووه، به‌م شه‌وه‌ئه‌م فیت‌فیت‌یه‌ت له‌کوئی هیناوه؟

ئیت‌ر به‌جوړیک که‌سه‌ی‌میران ئاگای لیته‌بوو لی‌پرسی، میوانه‌که‌ت تا‌که‌ی لیزه‌ده‌مینتیه‌وه، مه‌به‌ستی له‌م پرسیاره‌ئه‌مه‌بوو، زووتر قسه‌کانیان ته‌واو بکه‌ن و بچن به‌یه‌که‌وه‌دانیشن، منداله له‌ژووره‌که‌دا هه‌لبه‌ز دابه‌زی ده‌کرد و ده‌ی‌فیاندا، ئاخری له‌گه‌ل‌دایکی نه‌رپویش، نیرگز به‌ته‌نیا گه‌راپه‌وه‌بۆ ژووره‌که‌ی‌خوی، هوما دریزه‌ی به‌قسه‌کانی‌دا:

- ئه‌وه‌نده‌ی من تا‌ئه‌م ته‌مه‌نم له‌دنیا حالی بووم مروّف وه‌ختی قه‌دری سلّامه‌تی ده‌زانی که‌به‌ئازاریکه‌وه‌بتلیته‌وه، سواربوون جاریک عه‌بیه‌و دابه‌زین دووجار، ئاگای سه‌راوی.

ئه‌م ته‌واره‌دل‌رفینه‌ی زوری خه‌فته‌له‌دل‌دابوو، نه‌یده‌زانی چۆنی ده‌ربهری، ئه‌وه‌نده‌شله‌ژابوو لیوی باری گرتبوو، به‌جوانی قسه‌ی بۆ نه‌ده‌هات به‌نووی زمانی لیوی ته‌ر‌کرد و گوئی:

- ئاگای سه‌راوی، ئیستا که‌خه‌ریکم سه‌فه‌ی دل‌له‌لای تو‌هه‌لده‌رپژم، له‌راستیدا هه‌ز به‌مردنی خۆم ده‌که‌م، هه‌ر بویه‌خۆم به‌شه‌رمه‌زار ده‌زانم، بۆ ئه‌وه‌ی من دایکم و خۆشه‌ختی منداله‌کانم گه‌ره‌که‌، به‌خاتری ئه‌وانه‌له‌م چۆله‌وانییه‌دا به‌دوای سه‌یوانیکدا و یلم. له‌مه‌زیاتر، دل‌سۆزی من زمان و گه‌ت و ئاماژه‌ی که‌سه‌یکه‌له‌ده‌وه‌باوه‌رم پیته‌تی و پیاویکی دل‌و ده‌روون‌پاک و چاکه‌خوازه، ئه‌گه‌ر من له‌دلی تو‌دا جیگایه‌ک مابن به‌وه‌فا و سه‌فاوه، ئاگای سه‌راوی جیی خۆم کردۆته‌وه، ئه‌گه‌ر تو‌ره‌ش بووبیتم ئه‌وا خۆم سه‌رکونه‌ده‌که‌م. ئیستا که‌هه‌ردوو‌کمان قسه‌یه‌کمان پی‌نه‌ماوه، بۆ تو‌ز و غه‌وری سه‌ر ئاوینه‌که‌نه‌سپین؟ مروّف کاتی بۆی هه‌یه‌له‌ده‌رگاوه‌بچیته‌ژووری بۆچی به‌دیواردا سه‌رکه‌وئ و لاق‌وقولی خوی بشکینی، خه‌لک له‌خوی به‌گومان بکا، تو‌که‌ته‌مه‌نیک به‌حه‌یا و ویژدانه‌وه‌ژیاوی، ئه‌م ئیزنه‌به‌خۆت مه‌ده، هه‌یا و حوورمه‌تی ئافره‌تیکی جه‌حیل بکه‌ویته

مهترسييه وه كهس و كاري من تاكوو ئه مرق عهيب و ئيراديكيان نه هاتو ته وه سه ر. قهت سه رنه وي نه بوون پياوانه ژياون، تو ريگه مه ده ببه مه په روي شين به شاني ئه وان وه، هه تا مردن هه ر به م ئابروو چوونه وه سه ر به ربه نه وه، پياوي ژير ريگه نادا نه شيش بسووتي و نه كه باب، ئه گه ر ماره بپينيكي كاتي، چوارچيوه ي ژيانت لي ته نگ ناكات ئه وا ته واوي گرفته كان له سه ر ري لاده چن.

به چاويكي پاك و مه عسوومه وه له به ره كاله كه ي ژير پيي خويان راما، هه ردووكيان بيده نگ مابوونه وه، بيريان له قسه ي خه لك ده ركرده وه، فه رپوخ وه رهن بيوو بيانوي هه بوو بچيته ده ري، ئه و به ئارامي قسه ي ده كرد، واي هه ست ده كرد تو زيگ ته مي خه فه تي ره يو وه ته وه منداله كه خيزا خيزا ده چووه به ره هيوانه كه و ده گه رايه وه، له تاريكي ده ترسا، ئاخري داكي هات به دوويدا و له گه ل خوي بردي، له م چركه يه وه قسه و باسي نيوان سه يد و خانه خوي باريكي تري په يدا ده كرد، به بي پرده و روو ده ربايسي، بي گزي و فزي، شه قلي تاريكي؛ هوما شكاندي تاكوو ئه وه منده ي ديكه له دلي سه يدا جيي خوي بكاته وه، زمانيني رووت و ره وان چي هه لده رش ت له به ر چاو و زه يني سه يد دوور و گه وه ر بوو، به نييه تي پاكي و سه فاوه، ئيتر ئه م په رده ي شه رمه له نيواناندا نه ما، ته نيا گه ت و لفتي خو ش و هيو و هوميدي ئه م دوو دلدار و دل به رانه بوو له نيواناندا ئالقه ده بوون و تيگ ده چران و له به ريه ك ده كشانه وه، سه يد له ناخوه خزابووه نيو مه به ست و حزي خاكه رايي ئه م ژنه وه كه هه رچي ده يگوت له دليكي ساكار و بي فيل و پاكه وه سه رچاوه ي ده گرت. هه ر بويه ئه ميش له ده رووني خويدا هه ستي به رووراستي و خيزومه ندي ده كرد. يان ئه وه بؤ ئه و زور گرينگ بوو جوانترين ئافه رته ي ئه م شاره له ناخوه برواي پنيه تي، هوما ئيتر له به يني هه ور و ساوا نه مابوو، ئه وه ي له دليدا بوو هه مووي دركاندبوو. له هه مووش ت گرينگ تر شه و و روژ سه يد بيري لي كردبووه، قسه ي به ده سته وه نه مابوو، هه روه ك هوما قسه كه ي جوان بوو، نه شيش بسووتي و نه كه باب، گه وه رپياواني ديندار له خورا ماره بپيني كاتيان دانه مه زرانده وه، ئه م شتانه يان ديتووه بؤ ئه م كات وساتانه فكريان كر دو ته وه، هه لبه ت له نيوان زاناياني شيعه و سونيدا دژايه تي و ده مه ته فه هه يه، به لام بؤ مه گه ر ئه م ژنه له ولاتيكا ناژي كه مه زه به يي قانوني شيعه ي دوازه ئيمامي يه؟ جگه له مه ش سه يد بوو، به گوشت و خويته وه شوين كه وتوي ئالي عه باس (ع) بوو، له م ريبازهدا شك و گو مان له م پياوه نه ده وه شايه وه، به لام ئه گه ر هاتوو ئه م ژنه ي سيغه كرد، به چ زمانيك ئاسكه ي خيزاني رازي بكا؟ ژنيكي ئاوا خانم و دل و ده روون پاك كه سيكي واي نه بوو سه ركونه ي بكن و به م كاره ي مي زده كه ي توره بين، به لام ئه م خه لكه چي، خزمه كان چي، به تانوت

و لاتاو کونه جهرگی ناکه ن؟ خرابی کار له وهدابوو، له گهل ژنه که ی خده و پهفتاری کونیا ن هه مابوو له گهل هه رکه سیک ده بوون به دوست وایان ده زانی بربره ی پشتی خویان دوزیوه ته وه هه ست کردن به پیکه وه ژیان ده گاته جینه ک خزم و ناشناس پی بزانی، نه گه ر له به رامبه ر نه م داوایه دا به چوکدا بی نه وه دلئ ئاسکه له خوی ده رهنجینی، لومه و سه رگونه ی نه م و نه و کونه جهرگیان ده کرد، نه گه ر دهستی به پرویه وه دنا، نه وه دلئ نه م په ری و خساره ی له خوی ده رهنجانده و که رامه تی پیوانه ی خوی ژیرپی دنا، له وکاته دا که هوما چاوه روانی وه لامیک بوو، فکر و خه یالی کول و کورتی له تاریکترین دالانی بی ده رته انیدا ده خولایه وه، سه ری داخستبوو به تارو پوی به ره شه که وه خه ریکی یاری کردن بوو.

ماره برینیکی کورت ماوه بۆ هوما وهک نه وه و ابوو ده می گورگی لی به سترایی، به لام نه گه ر لینیان پرسیبایه، حه زی ده کرد سه یه به . نا. یه ک خوی ده رباز بکا، هوما ئیستاش که له ژوو ری کدا له گهل نه م پیاره دانیشتون، نه خیزانی نه وی دیتووه و نه ده شی ناسی، نه یه ده زانی چون ژنیکه، پیره، جوانه، پهفتار و ئاکاری چونه، ته نانه ت ناویشی نه ده زانی، یانی به راستی چ ویزدانیک نه مه ی به لاوه په سند بوو نه م ژیا نه ی که خیزانی هه بیوو بیشیوینی و حوری له به رامبه ر په ریدا رابگری و خوشی له م نیو هدا بیته رموزن؟ مروّف ده م بنیته جهرگی خوی باشتره نه ک نانی پیاو یک به گه روویدا بچینه خورای که خاونه ژن و منداله، جا نه مکاره با بۆ ماوه یه ک یان ته نیا یه ک کاترمیر بی، هوما زانی نه م بیده نگیه ی سه یه میران چی له پشته، سه یه به بی نه وه ی سه ره لینی له به رخویه وه گوئی:

- تو بیرت له وه کردوته وه ژنیک و چوار مندالم هه یه؟

هوما له و نیو هدا گیژ و شله ژا و مه حته ل مابوو نه وه ی به زمان به یانی کردبوو هه لقولای دل و میشکیک بوو وهک نه وه ی کارتی که ری ده وا و درمان و خه یالاتیکی ره شی به سه ره وه دیاربی و به سه ر بیر و فکری خویدا هه یچ ده سه لاتیکی نه مایی.

- به لی، زور چاک ده زانم ژن و مندالت هه یه، ده زانم، به لام نه وه توی ده بی بوار ببینی وه و خه می نه م گرفته بخوی، من له گیژاو یکدا گیرم خواردوه به هیوای یارمه تی، په نا بۆ هه رشتیک ده به م، که وتوومه ته په له قاژه، حه یا و حورمه تم له مه ترسی دایه، منداله کانم ئاواره ی کووچه و کولانن، نه قلم برناکات و دوو هه نگاو نه ولاتر نابینم.

رسته که ی نیو هه چل کردو وه بییری فه رپوخ که وته وه، هه ستا و خوی گه یانده به ره یوانه که، دایکی برده بوویه وه. وهختی دهنگی فه رپوخ بیست ئارام بۆوه و گه راپه وه بۆ ژوو ره که ی خوی،

دووکه لکیشی سه ماوره که ی لابر د و له ولاره داینا، سه ماور قولته قولت ده کولا، قوری ئاو تیوه رد ا و چایی دهم کرد. دهستی کرده وه به قسه کانی خوی:

- نه مجاریش قهیدی چی دهکا، بۆ مه گهر من گوتومه به هوی که سیکه وه که دوو رۆژه دهی ناسی و له گهلی بوی به دۆست، به خاتری چاره ره شیک ژن و مندالی خوت ئاواره بکهی؟ بۆ مه گهر من کیم ئه و داوا بهم له تو هه بی یان به هیوایم مالی تو بشیوینم؟ گوشت و ئیسقان، ئاغای سه راوی له یه کتر جوئ نابنه وه، منیک که ئازاری جوو دایی و ته لاقم چه شتووه له جگه رگوشه کانم دابراوم، چون ئیزنی ئه وه به خوم ئه دهم مال و حاللی که سیکی تر به سه ریه کدا بدهم. وهختی فکرو خه یالی ئاوا به میشکدا بی ئه شش شاربه درم بکهن، مه گهر بمرم نه گینا قهت فکری وا ناکه مه وه، که سیک نیازی وابی بۆچی هه ز به ماره برینکی کاتی دهکا، واته سیغه کردن، تو ماره کردنی یه کجاریت دهوی، ئه مه ناچاریه، دنا سیغه بۆ ژن بی ریزی کردنه، ژیرپی نانی که رامه تی ئافره ته، ئاغای سه راوی، داوات لی دهکم به سه رنجه وه له من بپروانه، ژیانیش له خوت مه شیوینه، وهختی له و ماله دا، یان هه رجیگایه کی تر، به دلی خوت نیومالیکم گرت و تییدا دانیشتم، بۆ ئه وهی قسه م نه یاته وه سه ر ناویکم له سه ر دانئ، له ژیانی ئاسای خومدا هه روهک هه موو ژنیک دهمه وی سیبه ری پیاویکم به سه ره وه بی، هه رچه نده ژنی دیکه شی هه بی، با بۆ ماوه یه کی کورتیش بی، ئیتر هه ر خوت داوهره به و دادم بپرسه، ئه گهر ده زانی خیزانت ناتوانی له گه ل من وه کوو هه وئیه ک سه ری سازگاری هه بی و له گه لم پی رابکیشی، چون رازی ده بی با به دلی ئه وی. من هه ر له ئه م چرکه ساته وه، وهک کاره کهر و قه ره واشیک دهستی تو ماچ ده کم، بۆیه ش ده لیم وهک قه ره واشیک له به ر ئه وهی له لایه نی تووه دلنیام و هه ست به بی که سی ناکه م ئه وه تو ی گیانی مامزیک له چنگ گه له گورگیک رزگار ده که ی. ئیتر ماوه ته وه بریاری خوت، ئه گهر بته وی بمبه ی بۆ مالی خوت، ماوه ته وه ره فتار و ئاکاری ژنه که ت، ئه وهی بۆ من گرینگه، با ژنی کاتی توش بم، ئه وه نده م کویری دیتووه، هینده م خه فه ت خواردووه و بی حورمه تیم پی کراوه، مه گهر له مه ودوا نرخی ژین و ژیان بزانه م. من بۆ سلامه تی و به خته وه ری منداله کانم، ئاماده م نانکه ری مالان بکه م، جل بشوم، که وایی ئه گهر کاره کهر بم چ له وه باشتر، له مالی که سیکی ئیمان دار و داوین پاکدا بم، پیاویکی سه یید و هه جازاده ی وهک تو، ژنیکم خا که رای و به نان و پیازیک رازیم، نه کارم به کاری تو یه و نه هیه چ شتی کم گه ره که، هه ر ئه وه نده ناویکم به سه ره وه بیت و له م دهسته ئه ژنویه رزگارم بی، هیه چی تر، خوت زور باش ده زانی ئه م خه لکه چۆنه، هه ره وه ها ئه مه ش ده سه لمینی، بۆ ژنیک له مالدا قسه ی

خه لگ له عه زابى گور ناخو شتره، تكات لیده کهم وام لینه یهت دوو که لی به دبختی و دامای له مه زیاتر به چاومدا بچی و بيم به پهنی عالم!

سهی میران به توورهبوونیکى نارامه وه گوتی:

. نا، نا، من رازی نیم، هوما خاتون، چو شتی وا دهی، من زورتر له تو پرؤشى گوزهران و ئەم حالەم که توی تیدای، سویند بهم شالەم، بهو ئیمامه ی په نام وه بهر بردووه، لهو رۆژه وه چوممه ته نیو ژيانی تووه و سه برده ی پر له ژان و کوستی تووم ژنه وتووه، ناراقارام لی هه لگیاره، خه م و خه یال هه لم دهگرئ، له هه ولی ئەوه دام ژيانیکى هیمن و پر له بهخته وه ریت بو دابین بکه م، تاوان بی یان چاکه و خيروومه ندی، په سندی یان ناپه سندن، رۆژ له دواى رۆژ خوشه و یستی تو له دلما هیلانه ی کردووه، هه ر ئەو ئەوینه ی که بو جگه رگوشه کانت هه ته، ده شزانم ئەوانیش وه کوو خوت، شیوه په یری و خوړاگرن، زورچاکه، چ له وه خاستر، به لام هوما خاتون، خوشت ده زانی هیچ نه بی له تو زیاتر دنیا م دیتووه، هه ر ئەوه نییه که سیک که سیکى خو ش بوئ حه ز به چاکه ی ده کا نه ک به خراپه ی، ده بی ریگای چاکى نیشان بد، نه ک به لاریبی دا بیبات، تو خانمیکى که م ته مه ن و بی فیلی، شیایى خزمه ت و ریز و حورمه تی، به هوی ناسازگاری بی کیفایه تی میرد و که م ئەم زومونی و کالفامی خو ته وه به بی ئەوه ی بوار بناسی و بیر له داهاتوو بکه یته وه قولت لی هه لمالیوه و له ئاوت داوه، وه ختی به خو ت زانیوه ئاو بردوتی و که وتوویه په له قاژئ، هه روه کوو باس ت کرد په نات بو دارو بهر د بردووه، ئەگه ر له من ده پرسى هیچ شتیک بى جگه له ژيانیکى خاوین و بی غه لوو غه ش ناتوانی رازی و بی خه م و خه فه تت بکا، تو ئەم رۆت له بهر چاوه، من سه به ینى ده بینم، به چی هینانى ویست و داواى تو به لای منه وه ئەوه نده ئاسانه وه ک موویه ک له ماست ده ربکیشی، ئەمه شانازییه کى مه زنه به نسیبی من بووه، ناوی کلفه ت و قه ره واش مه هیته، تو تاجی سه ری سه راوی و هومای بهخته وه رى به سه ر سه رمه وه، هه روه کوو وتم، له وه ده ترسم بى نم گول داچینم تیکان سه وز بی، مه به ستم له م وته یه خیر و خو شى توویه نه ک بهر ژه وه ندی خو م، عه یب و خه فه ت شتیک که فکر و بیرى من ئازار ددا و شه رمی لیده که م ئەوه یه، رۆژیک بی ت و بیژن سه ی میران سه راوی به م گشته شال و حورمه ته وه به م هه موو ئیسم و ره سمه وه که له نیو خه لکدا هه یه تی ویستی ژنیکی تر به ینى، حه یا و شه رمی وه لانا، بوو به جاش، ژنه ی ماره کرد و نه ی داوه به کونه میز ده که ی، خاتوونه نازداره که ئەگه ر هاتوو دواى ئەوه ی سیغه که ت ته واو بوو ئازاد بووی هه وا له سه رت بدا و بگه رێیه وه بو لای کۆنه میز ده که ت ئەوسا تیده که ی که چه نده قسه که م راسته و هه لگرى چ ناو و ناویشانى ک ده بم؟! پى م ده لى ناتووی میرد بکه یته وه، له لایه ن منه وه ئەم وته یه وه ک گواره به گویته وه بی ئەگه ر هاتوو چارشوی

سەرت با بردی و کەوتە حەوش و حەساری وەستا حاجی یەوە نابێ بچی بیهینتییەو. بەلام ئەم قەسەیت بە کەسیک بیژە، دنیای نەدیبین و ژن نەناسن، ئەم ئاfrتەتە ی کە خوا لە پەراسووی چەپی، ئادەم دەری هینا، قەول و قەراریشی بۆ ئەوە نابێ پشتی پێبەستی! وەکوو گول باسەفا و کەم وەفایە، ئیتر هەرچۆنیک بژمیری و دانا و زانا بێ، دیسانیش پەراسوویەکی کەمە و چرای هزر و ئاوەزی کەم سۆلەترە! بە قوڵی بیر ناکاتەوە سەرچۆل و بیر تەسکە، ئیش و کاری بە ئیشتیا و غەریزییە، نەک لە پرووی ئاوەز و ئەندیشەو، زوو بریار دەدا و خیرا پەژێوان دەبیتەو، بە قەسەیک هەلەدەچی و بێتاقەت دەبێ، هوما خاتوونیش ژنیکە هەرەوک هەموو ژنەکان، لە چاوە ئوانیش فرە سەلارە. هەر ئەم فکر و خەیاڵانە دەوریان تەنیو، قەسە ی دلی خوی نادرکین، وازی وازی و کرچ و کالە، هەرەوک چەند روژ لە مەو بەر گەفتی پێدام و قەول و بەلینی بەجی نەهینا.

- بەلێ، بەلام قەولی یە کجاریم نەدابوو، گوتبووم بیری لی دەکەمەو.

- تەواو بەلینیت پێنەدام، بەلام چوار روژ منی خۆشباوەرت چاوەری کرد، بۆ ئەو ی ئەمرو لێرە قەسە کەت بگوری، دەزانم سبە ی شتیکی تر دەلینی هەر بۆیە منیش ئەو نەندە حەوسەلە و تاقەتم زۆرە.

بزه ی شیرینی هوما لەوکاتەدا کە هەولی دەدا لە ژیر تویی چادەرکە ی بېشاریتەو، کەوتە بەر گازی چاوە راوچیپەکانی سە ی میرانەو، سە ی میران پێی خۆشبوو کە دەبی لە بەرامبەر داواکانی هوما بە چۆکدا نەیات، تام و چیژی بە قەسەکانی دەدا بەلکە ئەم بابەتە ی لە بیر بەریتەو و خوی لادا و دەستی دەستی پینکا، لە ژیر سە یوانی برۆکانیەو شاهین و بازی هەردوو چاوی سە یدانە ی کەوتبوونە گەمارۆدانی هوما ی نیچیرخاس، زەردەخەندە یەکی بۆ کرد، هوما زیرەکانە بە هەوری چارشویی مانگی روخساری شار دەو و تەواری لە دەست راوچی رزگار کرد، هەرچەندە تاکوو ئیستا ئەم ئیزنە ی بە خوی نەدابوو، یان دەر فەتە ی وای بۆ نە پەخسابوو، بە چاوی مشەتەری لە چاوە و ئەدگاری سە ی د پروانی و وردبیتەو، ئیتر بە وردە نیگایەکی ژیرانە و بە روانینی ئاfrتەتەو تینی پروانی و هەستی بە بۆنی جگەرە ی کرد. بۆ ئەو ی زەردە خەندە ی سەر لیوی نەبینی پشتی دەستی کردە لەمپەر بۆ دەمی، بە ناز و شەرمەو گوتی:

- تۆ چۆنی دادەنتی داین، هەرچۆنیک بین ئیمە لە ئیو بە باشترین،

سەرەرای ئەم خەم و خەفەتە ی لە دەروونیدا کە لەکە ببوون شلیز و گولالە سوورە لە شەرمی کۆلمە و سەرگۆنە ی بە پرودا کەوتبوون. خونچە ی دەم، چەناگە و گەردنی وەک مینای بێ گەردی حە پای لە هاوچووتی دەسەند و دیمەنی دلرفینی هەرەسی بە ئیمان و بروای جەدی گەورە ی سە ی د میران هینابوو،

ھەرچەندە زەعیفە و شیایى ئاۋرېلدانەۋە بوو، بەلام لەبەر چاۋى سەىمىران ھەر بەم ئافرەت بوونەى
 خۇيەۋە جوان و لەبەردلان بوو، وتەكانى ئەم دوايىەى ۋەك پەردى گول بەسەر ميواندا دابارين، بەلام
 مخابن ئەم تاۋوسى مەستە، ورياتر بوو لە ۋاۋچىيە چاۋەرۋان كراۋەكەى، بەجۇرىك سەرى بەردابوۋە
 و خۇى لە ژىر باۋەشى چارشىۋدا ھەشار دابوو تەنانەت نەيدەھىشت قولكى بەرگەردنىشى ۋەدەر
 بكەۋى، تەنيا ئەۋەى لە پىش چاۋى سەيد پروت و ئاشكرابوو دەست و پەنجەى ميرزايى و جوانى بوو،
 ھوما پيالە و ئىستىكانى چايى لە پىشتسەرى خۇى لەسەر تاقە بچوۋكەكە داگرت. ئاۋى گەرمى تىۋەردان
 سەماۋەر بە ئاۋازىكى نەرمەۋە گىزەگىزى دەھات. ھەلمى ئاۋى كولاۋتوو ئاۋىتەى شۇقى لامپا شووشەكە
 ببوو، كە لە نىۋانىندا ھەلگراۋو، ۋووناكى و گەرمایان بەم كۆر و ژووانگەيە دەبەخشى. ماۋەيەكى كورت
 تىپەرى و ھىچكاميان درزى لىۋيان نەترووكاندبوو، ئەم ماتبوون و بىدەنگىيە، بە ھەموو عىشۋە و ناز و
 ئىشارەتیکەۋە ۋەك بەرامەى گوللى زەرد و سوورى بەھارى ئاۋپېرژىنى گوللى دللى دەكردن و ھەست و
 سۆزى بەسەر شانى پەپوۋلەى خەيالەۋە بە ديارى بۆ دەھىتان. ھوما بە شەرمىكى سلۆك و ئاسكانەۋە
 تىكەل بە دەستتیکەل ھاتتىك چای جوان و بۇنخۇشى بۆ تىکرد و لەبەر دەستىدا داینا، گرى ئەشق و
 خۇشەۋىستى سەرەراى ئەم گىشتە خۇپارىزى و ددان بەخۇدانانە زۆرتەر لە دەروونى ميوان بە جۇش و
 كۆلتەر بوو، سەىمىران نەختىك خۇى قىت كردهۋە و بە لەفزی ئارام و رەمزاۋى خۇى شەقلى بىدەنگى
 شكاند:

. ئەگەر ھەزەدەكەى با ئەم بەستە و كادۆيە بكەينەۋە بزانی چى تىدایە؟ زۆرىش لەۋەناچى بەنرخ بى،
 بەلام ئەۋەى گرینگە بۆ ژنىكى ئاۋا وازى وازى و ئەستەمپەسند كە دللى لە پوخسارىى جوان و پاكترە، با
 بزانی سەلىقە و پەسندى خاۋەن ديارى چۆنە.

ھىشتا قسەكانى ئەۋ تەۋاۋ نەببوو بەستەى لەسەر تاقە ھىتاخوارى و ھەلىپچىرى. ھەرۋەك ئەمەى لە
 بىر نەمايى، جوانى شتومەك دەمى پىكرە تاقىچرا، ۋەى
 . بەراستى بۆ قسە دانامىنى! كچى حىسین خان سەرەراى ئەم ھۆگرى و ھاتۋچۆيەى ئىۋە بۆلاى من،
 كەچى باۋەرى كرد حاجى ديارى و سەۋقاتى بۆ ناردووم، بەراستى ئەم شتومەكەت بۆكى كرېۋە؟!
 . بۆ ئەۋكەسەى كە خۇى چاك دەزانى چەندەم خۇش دەۋى.

سەيد بۆ ئەۋەى ساردوسېرى بە قسەكەيەۋە ديار نەبى، بە ئەدایەكى تايبەت لىۋى خۇى گەزى، بە
 سىلەى چاۋ تىراما، ھوما خۇى لەبەر تەۋمى نىگای رانەگرت، گونای شەكرەسىۋى بە دەم قەمچى
 شەرمەۋە سوور ھەلگەرا، چاۋى رەش و ئاشقكۆۋزى سىچرىكى ئاھورايى لە خۇيدا ھەشار دابوو.

تاکوو به مژولی تیژی دلی ئەوینداری خاوەن دین و پارێزگاری بپیکێ، وهختی بهسته کرایهوه، جووتیک پێلاوی بریقهداری پاژنه بهرز و جووتیک گۆرهوی، کراسیکی کهژی تهنک بۆ ههواخوشی و چهندگله قژگیره‌ی بسک و ئەگریجه، ئەوانه‌ی لێوه‌رگرت هه‌رچه‌نده سووری کهوتبووه سهر لێو و روومه‌تی سکلێ ده‌روونی گه‌شاپووه، به‌لام هه‌شتا گریی نیوچاوانی له‌نیو مژی ته‌سکی ژووره‌که‌دا شاراوه نه‌بوو، دوودلی و نارازی بوونی پێوه دیاربوو. وهختی کراسه‌که‌ی ئەمباروبار ده‌کرد، شتیکی هه‌ست‌بزوین و مندال‌په‌سند بوو، زه‌رده‌ی سه‌رلێوی به‌ ویستی خۆی نه‌بوو، به‌ شوخ و شه‌نگیه‌کی ته‌واو خانمانه‌وه له‌ هه‌موو باریکه‌وه فانیله‌ی به‌ خۆی گرت و تاقی کرده‌وه، وادیاربوو بۆ به‌ری کورت و ته‌نگ بێ، بۆ ئەوه‌ی سپاس و پێ‌زانینی خۆی نیشان‌دای گوتی:

- ئاوی مه‌بینه، ئەمه چن‌دراوه و دوو ئاو بشۆری گوره ده‌بیته‌وه، له‌ خوشیان‌دا ده‌بی بلیم، ئەوه یه‌که‌م جاره فانیله‌یه‌کی ئاوا جوانم ده‌بی.

سه‌ی‌میران به‌ شادی و خوشیه‌کی هه‌فس‌کراو له‌ بۆ پیم‌ل‌بوون و به‌ دل‌وه‌ن‌یشتنی دیارییه‌که‌ی له‌ وه‌لام‌دا گوتی:

- پیم‌خۆش‌بوو له‌ به‌رت‌دا بم‌دیایه، به‌تایه‌ت پێلاوه‌کانت، ئەگه‌ر هاتوو گه‌وره و چکۆله‌ بوون ده‌یان‌گورمه‌وه، به‌داخه‌وه ژماره‌ی لاقی تۆم نه‌ده‌زانی، به‌ ئەقلی خۆم ئەمانه‌م بۆ هه‌ل‌گرتی.

هوما ته‌نانه‌ت زۆر دژبینه‌انه نووکی په‌نجه‌ی پێی له‌ کۆشی چادره‌که‌دا شار‌د‌بۆوه، هه‌تاکوو له‌ چاوی سه‌ی‌میرانی به‌شاریته‌وه، سه‌ید که‌ پێلاوه ته‌خته‌کانی ئەوی له‌ په‌نا ده‌رگا‌که‌ دیت، به‌بی ئەوه‌ی هه‌ستیه‌ سه‌رپێ، خۆی درێژ کرد و تایه‌کی هینا و پیکێ گرتن، وهختی چی لێ‌حالی نه‌بوو، خه‌ستییه‌وه سه‌رحه‌یگا‌که‌ی خۆی.

- به‌ هه‌ستی خۆم وام‌دانا ده‌بی لاق‌ت چکۆله‌ بێ، نازانم ده‌زانی یان نا، سه‌ر و که‌له‌ی گه‌وره بۆ پیاو قاچی بچووک بۆ ئافه‌رت نیشانه‌ی به‌خت و ئیقباله، فانیله‌که‌ت به‌ مه‌رجیک ملیوانه‌ی ته‌نگ و قو‌لی کورت نه‌بی ته‌نگیه‌که‌ی قه‌یدی‌ناکا، ئەگه‌ر تاقی بکه‌یه‌وه زه‌ره‌دیک له‌ خۆت ناده‌ی، ئەگه‌ر به‌ ئیرادی نازانی بیکه به‌رت.

هوما له‌ به‌وه‌ چاویکی لیک‌رد.

- عه‌به‌که‌ی ئەوه‌یه ئەگه‌ر جاریک له‌به‌رکرا، مه‌به‌ستم له‌ کراسه‌که‌یه، وه‌ری ناگرنه‌وه.

- ئەمە زۆر گرینگ نىيە، تۆ خەفەتى ئەم بەشە مەخۇ، ئەمەيان بۇ كچەكەم دەگىپمەوۈە دانەيەكى باشتر بۇ تۆ دەسىنم. ھەرچەند لە نىوان سەت دانە كراسدا ئەم فانىلەيەم بەدل بوو، رەنگى سەوزم زۆر خۇش دەوئ.

ھوما زۆرى ھەز بە مشتومر نەدەكرد، بە مەكر و نازىكى كچۆلانەوۈە كە نەختۆكەيەك قورس و سەنگىنى پىتو دياربوو كۆتەكەي بەرى دانا و فانىلەي كەرد بە سەر خۇيدا، بە گوشار و زەحمەتتىكى زۆر كەوشەكان دەپتەوۈە چوون. وەختى دەپتە دەكردن چارشىئوى دابوو بەسەر لاق و قوليدا، تەوژمى شەرم چەزى لەسەر كۆلمەي ھەستاندبوو، ھەر بۇيە لە ھەژمەتان لىوى خۇي دەگەزى، بۇوۈي چەند ھەنگاويك پىنيانەوۈە بروات ھەستا سەرىپ، چارشىئوۈەكەي نەدايەوۈە بە سەرىدا ھەر بە دەستىيەوۈە بوو بەلام لە بىرى چۆوۈە و لەسەر سەندووقەكە بەجىنى ھىشت، لەوكاتەدا بە وردە ھەنگاۈ ئەم سەرو ئەوسەرى ژوورەكەي كەرد و لە پىلاوۈەكانى رامابوو تەنورەكەي بانتر ھەلكىشا تاكوو قىت بەسەر پىتو راوەستى، چىن ولۆچى بەرۆك و كەلەكەي رېك و لەبار كەرد، رەنگى سەوزىكى كال تىكەل بە رووناكى ئارامى دىوۈەكە بە بەرچاۈى كاكى ميوانەوۈە رەنگى پەلكەزىنەي وەبىر دەھىنەيەوۈە، دەبوو زۆرتەر بەم كەوشانەوۈە بىت و بچى تاكوو بزائى بە پىنى تەواون يان بىيان گورىتەوۈە، ئەو كە بەم رەوت و رۆينەوۈە لەم وەتاغە بچوۈەكەدا دەھات و دەچوۈ بۇ چرەكەيەكىش جەردەي چاۈى سەيد لىي خافل نەبوو، ئەمە پەيكەرەي خۇاي جوانى بوو گياندار و شلشل خەرامان ھەنگاۈ دەنا، بەم بەژن و بالا جوانەوۈە كە ئىستا پىلاۈى پاژنە بلندى لەپى كەردبوو كەلەگەت و بەژن زراوتر دياربوو، بەم بەرچەم و بسكە چەترى و كىژۆلانەوۈە، گەردن بلوور و بالا ەرعەرى و پاشەلى پېر و كەلەكە بارىك، گۇناى سىئوى سوور، لەفزی شىرىن، دوو چاۈى تىرھاۈيژ دەستى شىرىنى لە پىشتەوۈە دەبەست، ھەبوونى پىاۈىكى بىگانە لەم ژوورەدا، شەرم و شكوى مندالانە يان تەنانەت ھەست كەردن بە شاجوانى خۇي لە بەرامبەر شىخىكى چاۈبرسىدا، ترووسكەيەكى دابوو بە روخسارى فەھادكوژى كە تىن و گەرمای ھاۈىن بەسەر خورماي دل رەقى گەرمىنى ناھىتىن. ئەگەر لەم سالانەي دوايىەدا، واتە ئەوكاتەي بانگەشەي لاىردنى لەچك و چارشىئوى ژنان داكەوت، زۆر سەير نەبوو پالەوانە مئوینەي ئەم چىرۆكە لە بەرامبەر ئەم خەونەدا خۇي وەبىنى و توشى شلەژاۈى بىت. بەلام ئەم وەختە ھەستى بەوۈە كەرد، شىتىكى شاراوۈ دەنى دەدا، وەك ئەوۈى لە چىنگ سەرما و بەستەلەك رزگار بوۈىن و سەھۆل بەندانى ھەناۈى تاۈاىتەوۈە، دللى عاشق و پىرانەي سەيد ھەزى دەكرد لەم كات و دەرفەتەدا باۈەش بكاتەوۈە و شادى پەريان دەئامىز بگرى پېر بەدل بە خۇيەوۈە بگوۈشى و لە شەھدى لىۈى مەرھەم بىتتە سەردلى بە زامى ئەۈىن كۆلەۈارى. ئەم ژنە كە بەزدانى مەزن بە بىھۇ ئەم

جوانی و به ژن زهراقییهی پنه به خشیوه تهنیا ههله و زووه لچوونیک ئاواى به سهر هینابوو، جگه له وهى عیب و ناحهزى له روالهت و ئاکاریدا نه ده بیندرا، ههله و رهفتارى ناشیانى هه رچهنده زهق و بهرچاویش بى جوانییه کهى تولهى بۆ کردۆته وه و دهکری به لارو له نهجه و چاوى گهلاویژی بهه خشی، پهناهیانی بۆ ئه و ماله و سهماکردنى له بهردهم حسینخان و عیبو ئیرادى ههر ئه وهنده بوو که شهونم به سهر په رهى گوله وه هه بهتى، ئه م خووشى و سهفایهى که به سهر روخسارى شیوه گولیه وه له ترووسکانه وهدا بوو، سهى میرانى هینابوو هه له که سهما، ئه مه په یكى هیوا و ئاواتى نووستوى بوو، ئه و ژنه چارشینو به سهرى له مه شه د چاوى پى که وتبوو له خه یال و زهینى ئه ودا جوانترین ژنى دنیا بوو به لام له به رامبه ر ئه م ئیلاهی ناز و جوانییه دا، به جگیکى سووتاو نه ده شیا، به جوریک تین وتاوى ئه وین و خو شه ویستى رهگى له دلئى ئه م پیاوه دیناره دا دا کوتابوو. به به کجارى سهنگه رى بره و پاریزگارى پى چۆل کردبوو ههر بۆیه هوما به ئاسانى مه رزه م نه ده بوو بۆ ماره برینیکى کاتى (سیغه)، لاقى هوما رانه هاتبوو به پیلایى پاژنه بلندى بریقه دار، له پر وه رگه را به نازیکى ژنانه وه زیرکاندى، دلئى سهید له و کاته دا بوو به په پوله یه کى بال زېرپین و به سهر خونچه ی لیوى هوما وه نیشته وه، دیوى ترس و سام له هه ناوى ئه ودا له چه شنى هه وره برووسکه یه ک زه رى له و زنجیره هه ستاند که زۆر له میژ بوو له ده ست و پى سهید پىچرابوو، فریشته ی سه رشانى چه پى پینووسى له مره که بى قیرین هه لکیشا تاکوو به خه تى درشت نامه یه کى تر بخاته سهر ئاکارى به ریزى. به لام سهید میران سه راوى ئه وهنده له گوناح و تاوان دوور بوو هه روه ک گۆى زه وى له تهنیا هه ساره ی ساردى بى هه وارى مانگ، ئه و که سانه ی گیرۆده ی ئه م یاسا و خو، نزاکه ت و باز نه یه ن له کومه لگادا، ئه گه ر گرینگی نه ده ن به م باس و خواسه، که ویست و هه زى ئه م پیاوه کاسپکاره یه، ئه م ییش هه زیکى چاکه خوازانه، به راستى تیگه یاندنى ئه م خه لکه کاریکى هه روا هاسان نه بوو. به ته وى و نه ته وى عیب و ئیراد و عه له م قه له میان بۆ سازده کرد، له و کات وساتى شه وه دا بۆ ده بى له نیو مال و مندالى خویدا پالى نه دا بته وه و بۆچى شه تان دوولینگانه ی به سهر ملیدا هینا وه ته وه و شه رم له ریشى سپى خو ی ناکات له ژووریکى ته نگ و په نادا، له گه ل ژنیکى ئاوا جوان و جیلدا چی ده کا؟ هه ز و ویست له قامووسى مرۆفدا زۆریش غه زیزه و خو ما ک نییه، مه یلییه و ده توانى جله وى به رنه ده ی، کورشى مه زن سه ره رپای ته واوى وه س وه سه کانى له (پان ته ئازن) ی جوانى شارى شوشى نه راوانى، نه کا گیرۆده ی بى و هوش و ئاوه زى له ده ست بچى، دلئى بدۆریتى، داوودى نه بىش که وته ژیر ته وه ژمى وه سوه سه و خه یاله وه، نه وه د و نو ژن له هه ره مخانه کهیدا بوون، ته سلیمى ویست و هه وه سى خو ی بوو، په رده ی که مالى دادرى و به نه خشه و پیلان دارشتن به لکه بتوانى بى به خاوه نى

نازدارەكەي؛ پياويكى زەببون و بىدەسلات. لە سوپنەي بەدى ھىنەردا قورپى مرۇقيان بەجۆرىك ھەلشىلاو، تاكوو لە بەرامبەر جلوى جوانىيەكانى سروشتيدا ھەزى خۇي بنوينى و لغاوى تاسە و ئاوات و ھەستى لەدەست بەربى و پەلامار بەرىت، ئەمەش بارى سروشتى خۇي ھەيە و ھەر ئەشى بىن، بزەي شيرىنى سەرلويى زارۇ گرىي دل دەكاتەوہ و شادى لە ھەناو دەچىنى. بۇ ئەوہى تەژىيە لە رووناكى و شيرىنى گيانى مرؤف، لە ئارامى و پاكى و بىتاوانى، ئىتر گشتى ئەمانە دەگەرپىنەوہ بۇ درىژدانى ژيانىكى بىغەل و غەش، سىيەرى دارەبى، خورەي رووباران شىنەي بەيان و دىمەنى زەردەپەر، سەفای رۆح و لا بەرى دەرد و پەژارەن بۇ مرؤف، ئەمانە لە برى رۆق و قىن، ھەرەشە و كىشە و ئاژاوەن كە ھەر ھەموويان خوويەكى كۆنى سروشتىن، نيوان خۇشى و دۆستايەتى و ئارامى، بە ژيان دەبەخشىن، بەرى ئاسۆي ھىوا رووناك نىشان ئەدەن. دووپشك دىمەنىكى دزىو و مورچرەك ھىنەرى ھەيە، ھەنگ و پەپوولە ھەردوو جوانن (ئەگەرچى زۆر كەس خۇشيان ناوى، ھەرچونكە ئەمىش پىنودەدا) ھەر وەكوو خۇبەخت كردن و لىخۇش بوون دەگەرپىتەوہ بۇ زال بوون بەسەر نەفس و چەوتىدا، جوانىش بە نىش و نۆشەوہ خدەيكى سروشتى و ياسايەكى دەروونىيە، ھەرچەندە خەت و نىشان و سەلىقە و پەنگ و بۆيى جودا جوداى لىدەبىتەوہ، بەلام بە گوزرەي زەمان و شوپىنى تايبەت گورانى بەسەردا دى، ھەر بۆيە ئەو تەوژمە ھەتاكوو كاتوساتى بەسەر نەچى دەست بەردارى ھىچ گياندارىك نابى. سروشت و ئىناكانى دەستكردى لە چەشنى ژيان بە دەستەوہ دەدا، بۇ ئەوہى مرؤف لەم ئاوينەدا بوونى خۇي ھەست پىنبا، ئەگەر بە جوانى لە ژيانى سەي مىران ورد بىنەوہ، نيوہى تەمەنى پەنجا سالەي لە باغ و بىستاندا تەواو كرىبوو، چاوى سەرمەستى دىمەن و پەنگى گولان، گوچكەي بە جريوہ و چرىكەي بولبول و قومرى و قەنارى، لووتى بە ھەلمژىنى بۆن و بەرامەي گياو گول و پىست و گوشتى ئاويتەي سروہ و لاواندەوہى خۇشى دار و درەختى شىوہ بەھەشتى بىوون. ئىتر بە دروستى ئەو پەردەمان بۇ لائەدرى و باوەر دەكەين شۆق و زۆقى تەواو پىن گەيبوو رۆحى زەرىف و دل ناسك بىوہ، بىجگە لە ھەلات ھەلاتى رۆژانەيدا بە شوپىن سەررەت نانەوہ، كە وەك ھەزىا كات و ساتى لووش دەكرد، ھىشتاكە دەرفەتى دەقۇستەوہ و لە ھەوش و ھەسارەكەيدا گول و سەوزەي دادەچەند. لە نيو تەواوى گولەكاندا ئەو زۆرتەر گولى شەم دانى خۇش دەويست. چونكە سەوز و سوور تىكەل بە يەكتەر بوون. دايمە خونچە و گولى دەكرد و لە چوار وەرزى سالدا گەش و جوان خەرىكى دلرپىنى خۇي بوو. لە ميواندارى و كووبونەوہى سنفىدا شوخى و گالتهى بە ھاورپىيانى وشكەسۆفى دەكرد قەوانى خۇش و گەرامافون يان ھەر بە وتەكەي خۇي «سندوقى ئاواز»ى دەھىتا و چرىكەي گورانى و سۆزى مۇسقىاى دەخزانە گويچكە و

دلی میوانانوه، یان دەچوو له چایخانهیهک به کرێی دهگرت، هه‌رچهنده به بیر و باوه‌ر له نیو بازنه‌یهکی ئەقیده‌یی‌دا بوو، به‌لام ئەوه‌ندش وشک نه‌بوو چه‌زیشی نه‌ده‌کرد باوه‌ش به سه‌رتاسه‌ری باخی به‌هه‌شتدا بکاتوو هه‌ر به ته‌نهای له‌ژێر سیبیه‌ری داری تووبا وه‌حه‌ستی، زۆرجار وابوو سندوقی ئاوازی نه‌ده‌برده‌وه بۆ خاوه‌نی و ده‌یگوت مال و مندالیش دل‌یان هه‌یه و با چه‌ند رۆژیک گوێی لێ‌بگرن. که‌وابی میران مروّیه‌ک نه‌بوو پشت بکاته ته‌واوی ئەزموون و سه‌ربرده‌ی ژیا‌نی خۆی، کێ ده‌زانێ؟ دل ده‌سه‌لاتداره و که‌م وا هه‌یه مروّف له به‌رامبه‌ریدا به چۆکدا نه‌هاتنی، ماوه‌یه‌کی باش به‌سه‌ر شابالی خه‌یاله‌وه له دیمه‌نی جوان و له‌خت و لاری په‌ریزاده‌ی دل‌به‌ری رامابوو وه‌ک ئەوه‌ی به خه‌یالی خۆی په‌پوله‌یه‌ک بی‌ت و له به‌هه‌شتی جوانی یه‌زدانیدا له‌م گۆل بۆ ئەو گۆل بفرێ و بال ببزیوێ، هوما کاتیک دانیشت و که‌وشه‌کانی له پینی خۆی دا‌که‌ند، گو‌تی:

- هه‌رشتیک تو په‌سندی بکه‌ی ئەشی عه‌یب و ئیرادی هه‌بی و به‌کار نه‌یه‌ت؟ دیاری می‌ردی خۆم

ده‌نیمه سه‌ر هه‌ردوو چاوم!

به‌ناز و له‌فزیکی شیرین و جادوو‌بازانه‌وه پیتی «می‌رد»‌ی درکاند، له‌م کاته‌دا ته‌زوی خۆش به گیانی میراندا هات و له‌شی که‌وته می‌رووله‌کردن. وه‌ک تاووسی مه‌ست خۆی له‌نگاند و به شه‌پۆلی بسک و په‌رچه‌می که‌وانی دوو برۆیی دا‌پۆشی و به ئەمری چاوی شه‌ره‌نگیزی تیری مژۆلی هه‌روژمیان کرده سه‌ر قه‌لای دلی ئاشقی، ئەمه یه‌که‌م‌جاره به ئەنقه‌ست هه‌روری له‌چک و ده‌ستمالی لادا‌بوو تاکوو به‌راستی به‌گراوی خۆی به‌سه‌لمی‌نی که‌ خۆری ئەوینی چه‌نده به‌تینه. به‌لام لینگی‌ک له پێ‌لاوه‌کانی، پێ‌لاوی چه‌پ وه‌ک مندا‌ل له مه‌مک نه‌ده‌بۆوه و له پینی دانه‌ده‌که‌ندرا، به زۆر و زه‌حه‌مت خه‌ریکی دا‌که‌ندنی بوو، که‌چی بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی چارشییوی له‌سه‌ر بۆ‌ته‌وه و پاوپووز و شلکه‌ی ران و به‌له‌ک وه‌ک هور‌ه‌ی لۆکه، که هه‌للاجان هه‌لی ده‌پێچن پۆ‌لووی ژێر خۆ‌له‌میش که‌وتوو‌ی سه‌یدی که‌شان‌دۆ‌ته‌وه و گری له ده‌روونی به‌راداوه، میران به‌بی ئەوه‌ی ئاگای له خۆی بی‌ت ئاوری جگه‌ره‌ی به‌ربۆ‌ته‌وه سه‌ر کوشی، ئەشق و هه‌وه‌س وه‌ختی ئاو‌یته‌ی په‌کدی ده‌بن وه‌کوو گۆل و به‌رامه وان هه‌چیان له‌یه‌ک هاو‌یتر نا‌کرێن، چه‌ز و شه‌ژان و برسیتی چاو و دلی سه‌ید میران له جۆش و کول‌دا وه‌ک شیر له هه‌لچووندا بوو. هه‌ر ئایه‌کی گه‌ره‌ک بوو گر له خه‌رمانی رۆح و په‌وانی به‌رز ببی‌ته‌وه، پیاویکی ژیر و به‌بیر بوو، به‌لام تا ئیستا که به‌م ته‌مه‌نه‌ی گه‌یشتبوو، قه‌ت به‌م‌جۆره هه‌ستی به‌ دلۆقانی و دل‌به‌ری ئاوا خاتوونیک نه‌کرد‌بوو. ئیتر ئەمه ر‌ووداویک هات‌بووه پێ‌شی، به‌گیان و جه‌سته‌وه به‌چه‌ز و تاسه‌وه هه‌له‌ده‌چۆقا و ده‌سووتا، وه‌ختی هوما پێ‌لاوی له کاخه‌زه‌که ده‌پێچاو له‌ولاوه دا‌ینا هه‌ستی به‌ بۆ‌ک‌ر‌و‌وز و سووتانی شتی‌ک کرد، چاوی به

دوروبه‌ردا گیترا، بۆسۆو بۆنی پارچه و په‌رۆ بوو، ئەم چاوگیزان و وردبوونه‌وه‌یه سه‌ی‌میرانی له سه‌یران و گه‌شتی باخی خه‌یال هینا ده‌ری، ئاوری جگه‌ره‌که به‌رببۆوه سه‌رکۆشی خۆی، به قه‌رای دووگمه‌یه‌ک پانتۆلی تازه و خه‌تداری سووتاندبوو، هوما به شله‌ژاوی و خه‌م‌خۆری هاوژینیکی راسته‌قینه یارمه‌تی‌دا و به یه‌که‌وه ئاوری تووتنه‌که‌یان کووژاندوه و زیریکاندی:

- به‌خوا خه‌یف، پینم‌ناخۆش بوو، ئەوه تو بووی سووتای؟!

میران به خۆیدا شکاوه، له شه‌رمان ره‌نگی تیک‌چوو، دوو لیۆی تامه‌زۆی رامووسانیک زه‌رده گرتی:

- به‌فدای چاوت بێ، ده‌یده‌م به خه‌یات چاکی ده‌کاته‌وه، یه‌ک تمه‌نی خه‌رجه.

- ئەگه‌ر سافی خۆی ده‌ست بکه‌وی، وات بۆ ئەدروومه‌وه دیاری نه‌دا.

سه‌ی‌میران به‌م زمان‌لووسیه‌ی هوما بزه‌که‌وته سه‌رلیۆی، به بیانوی رۆیشتن هه‌ستا سه‌رپێ، له‌وکاته‌دا خه‌ریک‌بوو میوانی به‌رێ بکا، چارشییۆی نه‌دابوو به سه‌ریدا ئەوه‌نده به‌و فانيله سه‌وه‌زه‌وه جوان بوو ده‌تگوت کیژی چارده‌ ساله‌یه. سه‌ی‌میران به تاسه‌وه وه‌ک ئەوه‌ی دلی رۆخسه‌تی رۆیشتنی پێنه‌ده‌دا باسکی گرت، له‌مه زیاتر بویری له خۆی نیشان نه‌دا، چاوی له چاوی بری و به سیخه‌ر و جادووی چاوی مه‌ستی ئەوه‌نده‌ی‌تر دلی که‌وتبووه جۆلانی، به ورته و وته‌ی پچرپچر توانی ئەوه‌نده بدرکینێ:

- بۆ ساتیکیش ناتوانم ئەمه‌ قه‌بوول بکه‌م، تو لی‌زه‌بی و تا‌قه‌ت نا‌هینم به ته‌نیا بی، ئی‌زه جیی تو نییه، زۆر بۆ من دژواره لی‌زه به‌جیت به‌یلم و برۆم، به‌لام به‌داخه‌وه به‌م بیوه‌خته هیچم له ده‌ست نایه‌ت... هوماگیان، یه‌که‌دوو رۆژیک سه‌برم لی‌بگه‌ره چاره‌ی ئەم ده‌رده ده‌که‌م و فکریکی لی‌ده‌که‌مه‌وه.

هه‌ر له‌و چرکه‌دا گۆپی ژووره‌که گیانی وه‌به‌ر هات بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک له جینی خۆی راوه‌ستا، تاکو له‌به‌ر شو‌قی خۆشی کاره‌با پر به‌دل له به‌ژن و بالایی جوان و له‌باری بروانی، ئەو که به زمانی شه‌رع بۆی له بنی کوله‌که‌دا بوو به‌دل حه‌زی لی‌ده‌کات و به هاوژینی قه‌بوولیه‌تی. به‌لام هه‌نگی روانینی ته‌نیا به‌سه‌ر په‌رچه‌م و بسکی په‌ریشانی‌دا گیرسایه‌وه که هه‌ر نه‌رمه‌ی گو‌چکه‌ی داپۆشیبوو، ئەم دیمه‌نه‌ی به بیلبله‌ی چاوی هه‌لگرت و له ده‌رگای وه‌تاغه‌که هاته ده‌ری و به‌ره‌و مال بۆوه.

به‌م شیوه‌یه ژوانگه‌ چۆل کرا، له‌گه‌ل هوما‌ی چارشییۆ سپی، به‌م گه‌شته سۆز و به‌رامه‌ی ئەوینه پر له سیخه‌ر و جادووه‌وه که له چه‌شنی سه‌یادان قولایی له هه‌ناوی گیر کردبوو به وینه‌ی قه‌شه‌ماسی خاویز خاویز بۆلای خۆی رای‌ده‌کینشا. به‌لام تازه چیرۆک ده‌ستی پێده‌کرد و خیلی ئاشقان به‌ره‌و هه‌وار

دەبوونەو، پیرەلاوی دلدۆراو کاتی ژوانگەى بەجى ھىشت و پووى کردووە کونەلانى، وەك كەسىك بە لاشانى دارستانىكدا پارېئى بۆن و ھەواى سازگارى خەفەت بەرى ھەلدەمژى و مەستانە ویرەویرى بوو، خوین بەرانی دل و جەستەى شەپۆل شەپۆل خوینیان دەگەیانده سەر مېشكى ھەستى بە تین و گەرماى لەپادەبەدەر دەکرد، كزەى زریانى شەوچىژ و ئارامى بە روحي دەبەخشی، پشتی لە شەنبا، ھەلكرد و جگەرەبەكى داگیرساند، ھۆر و لەسەرەخۆ بە كۆلانى پېشە سازاندا كەوتە ھەنگاونان، وەك بلیى بیست سال گەنج تر بۆتەو.

ھوما بە ئاشكراردنى ئوینی خۆى لە دلى ئەودا، ترووسكەى دابوو بە ژيانى و ھىواى بە دلى بەخشیبوو، تاكوو لە مالاكەى خۆى نزیكتر دەبوو، زۆرتر دەكەوتە ژیر رەھیلەى فكر و خەيالەو ھرکەبەك لە تارىكدا و چەند ھرکە لە رووناكیدا، بە چاو و دل و مېشك لە نیوان دەبى و نابیدا قەتیس مابوو، تازە دەھات تېگیا، كە ئەوانەى حسین خانى تارژەن ئەو پیاوہى لە كاتوساتى گيان كەنشتدا بە ئاوى مەخانە خۆى مۆمىایى كردبوو چەند حەق و رەق بوون و دەبوو بە ئاوى زېر بنووسرین. بەراستى بۆى ھەبوو بەم سەرى پېرییە تەلارى حەز و ئاواتى لەسەر دل و ئەشقى ئەم خاتونە دلپەینە دامەزرینى، خاتونىك كە تەنیا بۆ تاوىك ھاوشینى و دەنگ و راوژیى بیست سال تەمەنى مرۆقى بۆ دواوە دەگێرپاوە و لە چنگ پېرى خەلاسى دەکرد، شەنى خەيال بە تەماى دەستەملان و پېگەیشتن پەر و بالى بە مرۆف دەبەخشی و بە بەھەشتى بەریندا دەگێرا، وەك چۆن (جالینوسى حەكىم) بۆ تېپەربوون بە زەوى و ئاسماندا تەمەنىك بەم ئاواتەو مېشكى خۆى ماندوو كرد و ھەر بەم ئاواتەشەو سەرى نایەو. حسین خانى قوربەسەر ئەگەر ئەوشەو مەلى گيانى دەفړى و بەسەر باخى بەھەشتا شەقەى بالى دەھات حەقى خۆى بوو، بۆ ئەوہى كاتى بە نایەك وەلامى دابوو ئېتر بوونى لەم دنیاىدا چ سوود و قازانچىكى ھەبوو؟ ئىستاش لە زەینى سادە و پاكى سەىمیراندا، دیمەنى ئەو رۆژەى ھوما بە كراسى رەنگاوەرەنگى تاببەت بە رەقس و سەماوہ بەم ھەموو جوولە و خۆلەنگاندن و خۆبادانەو ھەر مابوو، ئېتر لە رېگای لۆمە و سەرکونەکردن پەریبوو و لە ئاوى پاکیدا بوو. ئاخۆم بە حەق ھرکەساتىكى ئاوا ھەر دەبوو لە ژيانى ئەودا بېتە پېشى، كە بتوانى لە تەنیاى خۆیدا بە شىوہى ھاروون تېر تەماشای ئەم خاتوو پەرییە بېت؟ ئەم خەون و خەيالانە لە دواى پېشنىارى ساكار و بە بې پەردەى ئەم ژنە ئېتر چىدى لەگەل حەقىقەت و راستەقینە جىاوازی نەبوو لە دنیاى بەخەبەرىدا وەرپاست گەرابوو، ئەمە بۆ ئەو ئەوئەندە جىى سەرسوورمان بوو، وەك ئەوہى كەسىك بۆ ماوہبەك لە مانگى چارە رامینى و لەپەر ھەست بكا بەسەر شانى مانگەو راوہستاوہ. بېر و ئەندىشەى پېرانەى ئەو ئەوئەندە بە توانا نەبوو

ناخی ئەو خەوانە بکۆلی و لە ژێر سەیوانی ئەم بەختە وەراییەدا پشوو بدات. بە ناچاری بە رابردوی خۆیدا شوڤ بپۆوه، وەکۆ بازەرگانیک بە دۆسیە و حیساباتی رابردودا دەچۆوه و سیایی کار و هەول و مامەڵە ی پۆژانە ی خۆی دەگرت. وا دەردەکەوت ژیانی رابردوی بە رەنج و زەحمەتەوه هیناوتە سەرئ، کراسی بەری بە سەر تاتیکەوه هەلەدەگۆفی و دەی شووشت، تا وای لپهات بوو بە خاوەنی مال و منداڵ و چواردیوارییەکی پڕ لە سەفا و وەفا، خاوەنی کرێکار و شاتر و نانکەر گەلێک کەس بە سابهی ئەم مەرقەوه حەسابوونەوه لە نیو مەزن و منداڵا ریزی هەبوو هەمووکەس بە چاوی گەورەیک پیتی دا دەروانی. بەم گشتە تیزی و تەسەلییەوه بەم هەموو خۆشی و ئارامی و ناوبانگەوه، بە تەماح و هەلپههەلپ و بەرزوونە ی بوونەوه کە بەم جیتی گەیبوو خۆی لئ گۆرابوو، راستە کە دەلین تاکوو نانی گەنم هەیه یۆ کولیرە ی جۆ دەخۆم، بەلام غەدر و بی وەفایی دەرەق بە ئاسکە ی خیزانی کە تەنیا خەتایەکی لەو ژنەدا بەدی دەکرد دلۆقانی و ساکاریەکی بوو دەبوو ئەو پیاوه هیندە بی ئینساف بی؟ ئەمە زولم و ژیری نانی حورمەت و کەرامەختی ئەم خاتوونە دل سۆزە نەبوو لەم مالهەدا؟ ئەویش لە پاش چارەدە سال پیکەوه ژیان و سەرخۆش و دلخۆش، تەباو رەبا، دایکی چوار مندالی گەورە و چکۆله، ئاخۆم کاریکی ژیرانە بوو ئەم ئافەرەتە بی تاوانە کە سووتاوی مال و میرد و مندالی خۆیتە هەوئی بەسەر بیت و تالای بە دەمدا بکری؟

وختی گەیشتە سەری کۆلانەکی خۆیان هەلوێستە یەکی کرد، تاکوو بچن شەمچەیک بکری لە دوکانی سەرکۆلانەکە، کوریک کە هینشتا تیخی لە ریدینی نەدابوو بە جل و بەرگی قوتابخانە ی نزامەوه قیت و قوز دە هەنگاو ئەولاتر دەهاتوو دەچوو، سەرشان و بەرۆکی کۆتەکە ی ساف و ئوتووکراو لەم تاریکییەدا بریقە ی دووگمە و کەمەربەندی دەهات، جگەرەیکە ی لە قولی مستی دا شار دپۆوه، جار جاریک مژیکی لیدەدا بەلام لەبەر ئەوه ی تازەکار بوو لینی نەدەکا لایەوه، سەید چەند جاریکی تریش ئەم کورە قەدو بالاجوانە ی لەم نزیکانە دیتبوو، وادیاربوو بە دەوری ئیرانی ساحەب خاتووندا دەهات، دیوار بە دیوارەوه بوون کچە جوان بوو لەوه دەچوو ئەم کورە ی خۆش بوئ بۆیه بەم شەوه کەمەندکیشی کردبوو. سەید حەزی نەدەکرد گەنجیکی هەژدە سالە سەری کۆلان بگری و شەوه ئاشقینی بکا، کچی جحیلی لە مالدا بوو، زۆرجار کە چاوی پیتی کەوتبوو ویستبووی لینی بگەریتەوه و قسەیکە ی بی بلئ:

- هەتیوه لوسکە یه، تو مەگەر لیرە جاوت ناوتەوه؟! دایک و خوشکت نییه شەو و پۆژ لیرە قوت

دەبییەوه؟!

بەلام جارى ھەر بە ئەوندە وازى لى ھىنا بوو بە مۆرەيەكەو سەيرى بكا و بەجى بىلىن. بەلام ئەمپايە خويندكارى قوتابخانەى نيزام ھەر ئەوندە چاوى بە سەيد كەوت سەرى دەقاپولكى خۇى گرت و بە ھىمنى فيزمالكى دايە و لەو دەوروبەرە نەما، يار خەزالى پارزدە سالەى كۆرە دور نەبوو ئىستا لە شىرىن خەودا بىن، يان ئەوندە ئاشق كووژ و وريا نەبوو بەم سەعات دەى شەوہ بىتە كۆلان و لەبەر دەرگاوە خەرىكى سەرەتاتكى بىت، سەيد پىكەننى ھات بەم دلەرو دلدارە كرچوكالە. وەبىرى ھاتەوہ رەفتارى ئەورۆژەى لەگەل ئەودا زۆر ناشىرىن بوو، تەنانت پياوى ئاقل بەمچەشنە لەگەل كەسدا ھەلسوكەوت ناك، پىنى خۇش بوو ھەر لەوى مابا و لە قوتووەكەى خۇى جگەرەيەكى تەعارف كردبايە، ھەستى بە پەشىمانى لەرادەبەدەر كردبوو و دەيزانى بەم كارەى دللى ئەوينداریكى گەزىوہ و دەرفەتى لەدەست دەرکردوو، بەلام ئەمەش دەزانى كە ئەم گەنجە تازە لە سەرەتاي رىگەدايە و لاوولا ئاسا ئەوہلى ھەلچوننەتى بە بەژنى دلدارىدا.

لەم كاتەدا كە دەرگاي ھەسارەكەى دەژەنى و چاوەروان مابوو كەسىك بىت و دەرگاي لىيكاتەوہ، بەھوى ماندوو بوون و فكر و خەيالەوہ دەستى بە سەردەرەنەى دەرگا نەوييەكە گرتبوو، يەك ناگا سەرى بەرز كەدوہ و فانوسىك بە ديوارەكەوہ سەرنجى راكىشا، بەلام ئەوندە بى تىن و كەم سۆلە بوو وەك بىژى بە گيانەللأوہ، ھەولى خۇى دابوو ھەرنەبى دەوروبەرى رووناك بكتەوہ بەلام نەتوانىبوو. شەقام مالى گەرەك نەوتى يەك شەوى خۇى بە سى شەو دەسووتاند، ھەر بۆيە وەك بى چرابى وابوو، ئەم فانوسەشىيان بە دەستورى سەىمىران بە شانى ئەم كۆلانەدا كردبوو، كاتىك كۆرەكەى خورشىد دەرگاي لى كەدوہ رووى كەردە دالانە پىچەلاو پووچەكە فكرىك بە مىشكى دا ھات:

- ئەوسال پىن دەننمە تەمەنى پەنجا سالىيەوہ، بەمەوى و نەمەوى پىرى بە پىرمەوہ ھاتوہ، تووكى رەش بە سەرمەوہ نەماوہ لە سى و دوو ددانەى خۇشم بى بەشم. ھەز و عەشقى لاوہتى و خۆرادانى جارانم تەواو بوون و با بردنى، بەلام سلكى ئەوينداری ئىستاش بە كزە بابەك دەگەشیتەوہ، منىش خەرىكم ھەرەك ئەم فانوسە بە زۆرى سۆلەى خۆم رادەگرم. بەلام نا، ئەوين و خۇشەويستى پىر نابى و ناشى ئاوا خىزا بە چۆكدا بىم، ئەوہى لە جەستەى مرؤفدا پىر نابى چاو و دلە، ئىتر ھەتاكوو چاوىش بىننى دل تەمەنئاي دەكا، خەلكىش بەلاى منەوہ گرىنگ نىيە، چى دلەين با بىلین، رىگە نادەم ئەم دەرفەتە زىرپىنەم لەدەست دەرچى ئەم ژنە دەھىنم و ھەر لەم مالەشدا داى دەننم.

ئەوينى ھوما كارىكى پىنەكردبوو ھەروا سووك و سانا وازى لى بەپىنى.

به‌شی پینجه‌م

دوو پوژ بوو جه‌ژنی په‌مه‌زان ته‌واو ببوو و هه‌وریکه‌ی خه‌ست و سپی پوخساری ئاسمانی ته‌نیبوو، سنی شه‌و و پوژ بوو به‌بی برانه‌وه نه‌ر مه‌ باران لی‌ی نه‌کردبووه، خه‌لک به‌م‌شیوه‌ی هه‌زیان ده‌کرد ریگه‌ی هات‌وچوی ماله‌و مالیان نه‌بوو، ورده‌ ورده‌ پیره‌ شه‌مال تیی‌توو‌راند و هه‌وری ئاوسی گه‌وال گه‌وال کردن ده‌وروبه‌ری عه‌سر بوو کو‌رکال له‌ قوتابخانه‌وه ده‌گه‌رابوونه‌وه، له‌ کوشی هه‌ساره‌ گه‌وره‌که‌دا خه‌ریکی یاری و هه‌لبه‌ز دابه‌ز بوون. ئەم مندال‌گه‌له‌ بریتی‌بوون له‌، بارام و بیژن کو‌ره‌کانی ئاسکه‌، جه‌واد و جه‌لال منداله‌کالنی خو‌رشید و نو‌قره‌، مسته‌فا، کو‌ری حاجی‌خانم. یه‌کی له‌ هاوساماله‌کان چه‌ند مندالی بچوو‌کتر له‌وی بوون، به‌لام هه‌موویان به‌ یه‌که‌وه‌ کایه‌ و یارییان نه‌ده‌کرد، له‌به‌رخویانه‌وه‌ ده‌یان‌قیژاند و هه‌لده‌به‌زین.

نو‌قره‌ی دایکی جه‌لال له‌ ژیرخانه‌که‌دا حاوا‌بووه‌، به‌ ته‌واو‌بوونی ئاوی پلووسک و بگره‌ و به‌رده‌ی مندالاندا زانی باران خو‌شی کردو‌ته‌وه‌، مجوعه‌یه‌کی مام‌ناوه‌ندی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو به‌ ده‌سمالیک سه‌ری داپوشیبوو له‌ پلیکانه‌ ته‌ر و قورینه‌کانه‌وه‌ هاته‌ سه‌ری و گه‌یشه‌ته‌ هه‌ساره‌که‌، چارشینو‌نیژی به‌ سه‌روه‌ نه‌بوو، ژنیکی دال‌گوشت و سی‌چل ساله‌ و گه‌نم‌رنگ بوو، له‌چک به‌سه‌ر و پانتولی ره‌ش ده‌پیدا، کوتی هاوینی می‌رده‌که‌ی دابوو به‌سه‌ر شانیدا زو‌ریش پینیه‌وه‌ ناشیرین دیاربوو، جه‌لال که‌سیک بوو که‌ به‌ تین‌وتاو مندالانی هه‌لده‌بیری و یاری له‌گه‌لدا ده‌کردن، چاوی به‌ دایکی که‌وت مجوعه‌ به‌ده‌ست به‌ زه‌رده‌خه‌نده‌وه‌ لی‌ی نزیک ده‌بیته‌وه‌، منالانی به‌چی هیشته‌ و له‌ سووچی دالانی پالی به‌ دیواره‌که‌وه‌دا، مجوعه‌که‌ نو‌قل و تو‌شه‌ی مندالانی له‌سه‌ر بوو، سنی پوژ بوو سفتاحی نه‌کردبوو به‌هوی بارانه‌وه‌، دوو قرانی ده‌ست‌مایه‌ بۆ دانا‌بوو، به‌لام مه‌گه‌ر منداله‌کانی ئاسکه‌، ئەگینا، کامه‌زارۆک پاره‌ی هه‌بوو له‌م هه‌ساره‌دا بیته‌ و بییدا به‌ نو‌قل و شیرینی.

نو‌قره‌ گه‌لیک تو‌وره‌ بوو له‌ منداله‌که‌ی خو‌ی، بریک لاسار و گو‌ی‌نه‌بیست بوو، وه‌ختی مندالان له‌ قوتابخانه‌ ده‌گه‌رانه‌وه‌ به‌ قسه‌ی دایکی نه‌ده‌کرد بچی له‌سه‌ر ری‌ی قوتابخانه‌ راوه‌ستی و ئەم

شترانه‌ی دایکی بوی ده‌کری خوردی بکاته‌وه. هر ئه‌وه‌نده‌ی شه‌و بارگه‌وبینه‌ی ده‌پنچایه‌وه به شال‌مل و سه‌رکلاو و کۆت و که‌وا، کورده‌ی وا داده‌پنچا ئه‌گهر له‌سه‌ر به‌فر و سه‌هۆل خه‌وتبا سه‌رما کاری لینه‌ده‌کرد. به‌لام هر ئه‌وه‌نده‌ی جه‌لال چاوی به‌مجوعمه‌ی نوقل و نه‌بات ده‌کوت ده‌تگوت مار و دوو‌پشکی تیدایه‌ رای‌ده‌کرد و توخنی نه‌ده‌که‌وت، چه‌ند رۆژ پینشتر له‌به‌ر باران نوقله‌کانی ته‌ر کردبوو، مندالان له‌ده‌وری کۆ ده‌بوونه‌وه‌ وایان ده‌زانی ئه‌و نوقلانه‌ی له‌ده‌م ناوه‌ و ته‌ری کردوون هر بۆیه‌ ده‌کشانه‌وه‌ و لینیان نه‌ده‌کری. ئیتر نوقره‌ وه‌ختی ده‌م و لووتی جه‌لالی چاو پینکه‌وت زانی بی‌فایده‌یه‌ نابی ئه‌وه‌نده‌ ددانی خۆی له‌گه‌ل سپی بکاته‌وه‌، به‌لام مه‌حتهل مابوو نه‌یده‌زانی نوقله‌کانی چی‌لینیک، ته‌رۆبهر هم‌مووی به‌یه‌که‌وه‌ نوووسابوون، نه‌ لینیان ده‌کری و نه‌ ده‌ستی له‌ دلی ده‌بۆوه‌ فریانیان بدات.

هیچ چاره‌ی نه‌ما، مجوعمه‌ی پر له‌ نوقلی له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌دا به‌جی هه‌یشت به‌شکم جه‌لال له‌ که‌ری شه‌یتان دابه‌زی و بیبات له‌ نیو مندالان بیفرۆشی. جه‌لال له‌ گه‌رووی دالانه‌که‌دا خۆی شارده‌بووه‌، دایکی جارئ هر به‌ بزه‌ و که‌نینه‌وه‌ پرووی له‌ نوقله‌ ته‌ره‌کان بوو، به‌لام کاتیک زانی به‌ زمانی خۆش جه‌لال وه‌لامی ناداته‌وه‌ به‌ سه‌ریدا شریخاندی، ده‌می کرده‌وه‌ و شه‌رت و شووی ده‌ره‌ینا، پرووی کرده‌ ده‌رگای چیشته‌خانه‌ له‌ نزیک چالاه‌وه‌، به‌ ئاسته‌م دووکه‌ل له‌ کلاره‌روژنه‌وه‌ به‌ره‌و ئاسمان لوول ده‌بوو، به‌ گله‌یی و بۆله‌بۆل له‌ ده‌ست مندالی ئه‌م زه‌مانه‌ و رۆژگاره‌ پرووی کرده‌ ئاسکه‌ خانم، که‌ خه‌ریکی شیو سازکردن بوو:

- تو ئاگات لینه‌ ئاسکه‌خاتوون ئه‌م بسته‌ منداله‌ چۆن هر له‌ ئیستاوه‌ جوا به‌چه‌نگی من ده‌کا؟! نازانم چی‌ لینیکه‌م، ده‌ی‌نیرمه‌ قوتابخانه‌ هر دووسنی رۆژه‌ هه‌لدی و دیته‌وه‌، له‌ هه‌یچ‌لایه‌ک به‌ند نابی، نه‌ به‌ لیدان چاری دئ و نه‌ عه‌قل و فامیکی هه‌یه‌، ئامۆزگاری و نه‌سیحه‌ت به‌ گویندا ناچی، ئه‌مه‌ش له‌ نوقل فرۆشنته‌که‌ی بۆ خۆشی حه‌زی له‌م کاره‌ بوو.

ئاسکه‌ دووکه‌لی بزووت و داروته‌پاله‌ چوو بوو به‌ چاویدا عاجز و په‌ریشان دیاربوو، بزووتی له‌ ژیر مه‌نجه‌ل هه‌تا ده‌ری، بردی له‌ حه‌وزه‌که‌ی هه‌لکیشا و کووژاندییه‌وه‌. وه‌ختی گه‌راپه‌وه‌ بۆ مه‌ته‌به‌خه‌که‌ گوتی:

- ده‌ته‌وی قسه‌یه‌کت پی‌بلیم؟ پینت‌ناخۆش نه‌بی خراپت باره‌یناوه‌، دهرد و مشکلی تو هر ئه‌وه‌یه‌. ئه‌وه‌نده‌ت به‌ ده‌مه‌وه‌ داوه‌، تو ده‌بی به‌ قسه‌ی ئه‌و بکه‌ی، جگه‌ له‌ مه‌ش هه‌یشتا نازانی ده‌بی چۆن ته‌ربیه‌تی ده‌ی، خوا به‌ گوناھی نه‌نووسی ئه‌م به‌یانیه‌ی له‌گه‌ل حاجی‌خانم باسی تۆمان ده‌کرد و

ھەر ئەمەشمان دەگوت، ئەو كاتى بەسەر جەلالدا دەت قىژاند. ئەمە نىيە شىۋەى مندال گەورەكردن، بە قىژە و ھەرا كار چاك نابى، مار بە زمانى خۇش لە كون دىتە دەرى، دەبى لەگەلى بە سەبر و تاقتە بى.

ئەم حىرانە ھەژارە دايمە ئەم و تەيەى لەسەر دەم بوو «گيانەكەم» لەبەر دەرگای مدبەخەكە ھەلترووشكا و بە پەرىشانىيەو ھە گوتى:

- گيانەكەم ئاخەر من نازانم چى لىيكەم؟! وەرھەمى بى ھەلىناوم، ئەم ھەموو داركارى كردنە چارەى ناكائەى منى چارەپەش قورى كويى بكەم بەسەر خۇمدا؟ ئەگەر تاكوو ئىستا لە ھەرماللىكى دىكەدا بوومايە پۇژى ھەزار جار شپەيان لى فېرى دەدامە دەرى، خۇ ئەمپۇ ئاگات لى بوو چ دەردىكى پىندام، خەرىك بووم پىشى ئاوى بارانەم دەگرت تاكوو بە پلىكانەكاندا نەيەتە ژىرزەمىنەكە، يەك بەم مالا ھاوارى دەكرد. نان، نان، نان، دەلىى بەچە خۇرەى لە زگدايە، شەو و پۇژ برسىيەتى، وەللاھى لە دەستى وەزالە ھاتووم دىقى بى كرىدوم ھەر ئەو سەعاتەى لەسەر سفەرى نانى كشاوئەتەو دەلىى قرى ھات، ھەر وەك قاتى و قرى بە دەمەو بەى وايە، ھەر ئەو ھەندەى گوتم، پۇلە سەبرىك بگرە بەشكەم ئەو بابە سەربەقورەت سى مانگە بىكار لەم مالا دا نىشتووە شتىك بۇ خواردن بىنپىتەو، لەقەى لەم گل و خۇلەدا، لەبەر دەرگاگە پىشى ئاوم پىگرتبوو، تەواوى ئاوەكە ھاتە ژوورى ولاتم لى نەما، قولكەى رەژىكەش پىبوو لە ئا و لاتم پىبوو لە بەورنگ و خۇلەمىش، ئەمەش لە كارى ئەم ەمەركورەت، برىا شەو بەر دبايەتەو، من، ئەو ھاتم باشتىرى بكەم، خەراپترم كرد، خەوخەوى و نارەسەن و سەربىزىو، بابى لە خۇى خەراپتر، تازە ئەمەش بوو بە بىانوويەك كە بۇ شەرو ھەللاى نىو مال چەند شەو لەو پىش بوو بۇى ھەستا چەخسىكى بكتى، بەلام خۇى خستە پىشت مەو و وەختا و وەختىك تكام بۇ كرد بە منى ببەخشى، بەلام گيانەكەم ئەمەش و چكەردەن؟ چبوو قازانچ و زەرەدى مندالى ئاوا؟ ئەمەش لە خىر و چاكەى شەو و پۇژ دايك و بابم بەراو بوو، نازانم بە چ زمانىك بىدوینم، دەلىى لە تاوى شەپتان دەرپەرىو، ئەم زستانەش بۇ ئىمە خىز و بەرەكەتى بە نىوچاوانەو نەبوو، ھەر ناروا و بىرپتەو، تەير و دالىش قرانىان تىكەوت.

ئاسكە لەو كاتەدا لەگەل دايكى جەلال خەرىكى برنج پاك كردن بوو، گوتى:

- خەتاي كىيە؟ پىاوەكەى توش، ھەمروكەم نەمىنى خۇ ماشاللا ئەو ھەندە توند و تۇل نىيە، ھەروەك دەلىن بۇ پىاوى دەستەوستان چ گەرمىن و چ كوستان، ئەو بە ھارىش ھات دوايە چى؟

بوو جارى كړدنېش بوو به كارو كېسې؟! هه تاكوو خه له و خه رمانى تازه نه يه ته نيو بازار، هه ر دېنې
تا ر بڙه نې! كاروبارى تا قه وسان و بېستان كارېش جارى ماو يه تې ده ست پېنكا.

ئيوه به خاترى چاله كورسى نه بوايه ده تان توانى ئەم ژووړه ي ئمبهر ئاوه دان بكه نه وه، ئيمه له
سالدا ته نيا رږڅيك كارمان پټې ده بې، مه شه دى پټې خو شه، له راستيدا هه ولى ئه وه مانه بېده ين به
كړئ، ئيتر چ له وه باشتر ئيوه ي تېدان، هه روه ختى كورسيت هه لگرت ئه و ديوه ئاوه دان بكه نه وه.

- يا خوا تو و مه شه دى هه زار سال بن گيانه كه كم، خوا سا يه ي ئيوه م له سه ر كه م نه كا، ئيمه ش تېيدا
بين هه ر سه عاتى كار تان پټې بوو پرس كړدى ناوئ كارى خو تانى تيدا به رپوه به رن. ئەم ئاوه سوږه
مه رپڙه ئيسنا چاره واكانى ناشه وان ده گه نې، ده يخونه وه، ئەى خو بريار وا بوو خاوه ن نانه واخانه كان
ئهمشه و بين له مالى ئيوه كو بېنه وه ئەى بو هيچ ده نگ نېيه؟

- قه رار وا بوو، به لام مي رده كه م گوتى كه وتوت هه چه ند رږڅيكى تر.

- يه كه دوو رږڅه ده بېنم مه شه دى وه ك خه مي ك له دلې دا بې وا يه.

- ئەم رږڅانه گيرو گرفتى زوره كار به ده ستانى شاره دارى خه ريكن گورپه يان پې ده رپه خسېن،
كور ه كه ت كه شه فه نو قله كه ي برد و رپوشت، ئە گه ر ده زانى ئهمشه و بابى لئى ده دا، با بيته لاي
من داله كانى من له وئ بې مي رده كه ت هيچ نالى، هه ر وه ك پېنم گوتى، خه تاى خو ته، ئە و كاته ت له بېره تازه
ها تېونه ئېزه؟ هه ر ئە وه نده له خه و هه لده ستا به بې ئە وه ي ده ست و چاوى بشورئ بو ئە وه ي له كول
خوتى بكه يته وه بابوله يه كت ده دا ده ستى و ده تگوت دايك به قوربان ت بې برؤ له و كه له وا يه دا خه ريكي
يارى كړدن به.

ئاسكه خانم، وه ك لاسا يې كړدنه وه يه ك به ده نكي گيراوى نو قه روه دريڙه ي به قسه كانى دا:

- وه ك ئە وه ي كه له واكون حه وشه و حه سارى مالى بابى من دالان بې، هه ر له رږڅى هه وه له وه كه
ده رو ژووړى كړد، به رله لات كړد و لېت نه پرسى له كوئيه و چى ده كا، ئە مړوكه ش لات و به رله لاي ئاواى
لې كه وتوت هه، چاره ئە وه يه پيوه ي بسووتې. ئە گه ر ئەم من داله سبه ينئ وه ك كور ه كه ي مور شيد بوو
به لات و چه قوكيش ئە وه وختى ته نيا كه سيك كه له و نيوه دا تا وان بارن دايك و بابى ئەم من داله يه،
هه لبه ت ئەمه راسته كور د بې باوك زور تر ناگاي لېنې به لام دايك، گه وړه كړدى من دال له ئە ستوى
دا يكه، من دال ده بې شه رم له دايك و بابى بكا؛ ده بې ئە وه نده بزاني، به جنبو و داركارى و قسه ي ناحه ز
من دال باش نابى، لېدان و پېدا دان من دال زور تر بې شه رم ده كا، به يانېش له لاي حاجى خانم باس م كړد،
رږڅيك بيڙه نى كورم گرووى گرت و داواى زه رپه بېنه كه ي بابى ده كړد، پېنم نه دا و گوتم له

سندووقەكەى بابى دايە و كليلش بە من نىيە، ئەشى راوەستى تاكوو بابى دىتەو، زياتر بەھانەى گرت و پىي بە عەرزىدا كىشا، گوتى بە لاقى پروتى دەچمە بەرھەيوانەكە، بە تەوسەوہ گوتم، ئافەرىن ئەو كارە بە! بەلام ئەگەر قەلەكان چوون بۇ بابتيان گىرايەوہ نەلىي دايە خەتاي تۇ بوو، بۇ ھىشتت بچن خەبەرى بەدەنى؟! قسەكەم تەواو بوو خۆى خزاندە سووچى ژوورەكەوہ و بە لىستووكەكەى خەرىكى يارى كردن بوو، ھەر لىم نەبىستەوہ باسى زەرەبىن بكا، ئەبەمە دەلىن ئاگالبيوون و عاملانن. بەلام خوشكى خۆم، تازە ئەم جەلالەى تۇ پىشەى رەق بوو، ھەمووشت ھەر بە شلكى دادى، چەندجارى تر بە گوئىدا داوى، بىنيزە بەر شوغل و كارىك با لەبەردەستى كەسىكدا فىزى كارىتت. مەگەر ئەم مىزدەى تۇ ھەر ئاوا دەمىنى نابى خەمىك لە بەيانى بخون؟ ئاخەر خۇ ھەر بخۇ و برو نىيە. بىدەنە دەست پياويكى بەويژدان با لە كلى بىنيتە دەرى، وانەبى بەملاو ئەولادا ھەلى.

. گيانەكەم لەم شارەدا جگە لەم مىزدەى تۇ كەسىك ناناسم بۇ من جىيى متمانە بىت، باوەر بە كى بەكم باشە؟ دلم لە كەس ئاوا ناخواتەوہ، ئىوہ رۆژى چەندە پارە دەدەن بە عەبدولە پىس، ھەموو رۆژىك نانەكە دەھىنيتەوہ، پىمخۆشە لەباتى ئەو جەلالى من بەرن بۇ نانەواخانە، ئەگەر لە بىرت بى رايە تر بەگوئىم ھەلىناوى، لە دووكانى ئىوہ بىت دەبەستىتەوہ.

. ھەك بزەنم عەبدول رۆژى سى شايى وەردەگرى و نانى سى جەمەش دەباتەوہ، بەلام ئەو لە جەلال باوخۆشترە، خۇ ئەگەر گەورەترىش نەبى حەز ناكە بە ناوى مندال بانگى بەن، زۆر زىت و وريايە، ئاگات لىيە وختى دىتە ئىرە، كارىكى پىدەسپىرم چەندە چوست و چالاک رادەپەرى و جىيەجىي دەكا، دەلىي پياوى گەورەبە بە دۆلچە ئاوا لە چالاوہكە ھەلدەكىشى بەبى ئەوہى چۆرىك برىژى، دەفرو گۆزەى لىپەر دەكا، كاروبارى دووكان رادەپەرىنى بۇ ھەويرشيلەكان لە مزگەوتەوہ ئاوا دەھىنى و سوپنەيان بۇ پردەكا، خۆى دەھارى و نانى مالان دەبات. دار و ئاوردوو ھەلدەچنى و جىبارى ئاشەوانان گەسك دەدا، ئارد بەتال دەكا و خۇ لە ھىچ نابوئىرى، جەلال لە نانەواخانە چى لەدەست دى، مەگەر بابۆلە بادان؟!

ئاسكە قاقايەكى كىشا، لەم رستەيە تەنيا و تەنيا مەبەستى شۇخى بوو، ھەوداى قسەكانى ديسان ھۆنىيەوہ:

. بەم حالەشەوہ مىزدەكەم و كرىكارەكان لىنارازىن دەلىن بەينىكە ناجسن بووہ و دل بەكار نادا، شەو درەنگانىك دەرگا بۇ لات و لووتان دەكاتەوہ لە پەنا تەندووورە گەرمەكە بخەون، بەلام لەبەر دلى تۇ بە گوئى مەشەدى ھەلدىنم. بەلكوو بەبى ئەوہى ئەم كورپىژگەبە دەرېكا، جەلالىش بەرىتە دووكان.

باشه له وی د خلاقې و توش عه زیهت ناکا، یان هر نه بی واز دینی له سوورانه وهی کووچه و کولانان. نیوارانیش تیرو پر دیته وه بۇ مالئ. به لئ نوقره گیان نه گره نه تارده فیرگه و قوتابخانه با له کول کولانان ببیته وه.

. ده زانم، نه گره نه م چهنه روژه زستانه به سهر بچی، ده بیهم له جتییه که دای ده مه زرنیم. خوا عمری دریژ...

دایکی جه لال وته که ی ته واو نه کرد ئاوری داوه بۇ دهری بزانی بوچی له پر هه راهه رای مندالان له هه ساره که دا ته واو بوو؟ ئاسکه هه که وگیر به ده ست سه ریکی کیشا دیوی دهری، به لئ سه ی میرانی میزدی بوو چه تره که ی به سته بوو خانمیکی چارشینو سپی به داوه و جوتیک که وشی پاژنه به رز له پیندا، گوره وی هه وریشمی قاوه بی هه لکیشا بوو به په نا ئه واندا روو به هه یوانه که سه رکه وتن. ژنه توندو تول چارشینوی به شان وملی دا دابوو، به ئاسته م به رپی خوی ده بینی، نه ختیکیش له بهر باران ته ر بیوو. نوقره به هوی ئه وهی چارشینوی به سه روه نه بوو له پشت دهرگای مدبه خه که خوی مات دا، شه رمی ده کرد له سه ی میرانی گوره ی بنه ماله، به لام سه ی د ئاوری له ژنه کان نه داوه، مندالانیش زوری لی ده ترسان، بۇ ئه وهی ریزی بگرن راوه ستان و وازیان له کایه و یاری هینا، وه ک بیژی به سه دان چاو سه یری ئه وه ده که ن سه ری داخست و به په له به پلیکانه کاندان سه رکه وت، ئاسکه له پیندا وای زانی نه م ژنه پیاوه که ی له گه ل هاتوه زور به لایه وه سه یر بوو، به لام وه ختی هه ردوکیان چونه ژووری، ئاسکه ته زیک به له شیدا هات و پیی به عه رزه وه وشک بوو، به سه رسوورمانیکه وه له نوقره پاما وه ک ئه وهی لئی به رسی:

. نه م ژنه کی به له گه ل سه ی د میران؟

خوایه خیر بیت!

دایکی جه لال هه روه ک ئه وه وراقی ورما بوو.

هه ستیکی نامۆ که ی خاتوی گه وره مالی داچله کاند، خورپه یه کی کتوپر که وته دلاییه وه، به په له برنجه که ی له ئاو کرد و کاره کانی راپه راند. ده ست وپلی به خاوی وشک کرده وه تاکوو بچی بولای میران و نه م ژنه، بزانی چ باسه؟ غه ربیه یه یان ناشنایه؟ مسافیره یان میوان؟ هه رچونیک بی ده بی بزانی کینی و چ که سه. هه رکه سینک بیت ئه وه له سه ریته ی به میوان رابگا، نوقره به پی دزه خوی کرده وه به ژیرزه مینه که دا، به ر له وهی ئاسکه بگاته لایان سه ی میران له به رده م خیزانیدا قوت بؤوه:

. کللی ژووری ئاودارخانه له کوئییه؟

به ته‌واوی رهنگی گورابوو، شهرمی له چاوی ئاسکه ده‌کرد، وهختی ئەم قسانە‌ی کرد نیگای خۆی له ژنه‌که‌ی ئەدزییه‌وه.

ئاسکه به‌په‌له خۆی به ژووری دانیشتن‌دا کرده، ده‌سته کلیلی له گول‌میخه‌که کرده‌وه و به ئە‌ده‌ب و ئیحته‌رامه‌وه دایه‌ده‌ستی:

- ژووری ئاودارخانه‌ت بۆچییه؟ ئەم ژنه کئی‌بوو له‌گه‌لت؟

سه‌ید له‌وکاته‌دا خه‌ریک‌بوو پیل‌اوه‌کانی به لاجامه‌ی ده‌رگا‌که پاک ده‌کرده‌وه و قوربه‌که‌ی ده‌سپری ته‌نانه‌ت سه‌ری به‌رز نه‌کرده‌وه چاو له چاوی ئاسکه بکا، گوتی:

- میوانه و ليقه‌وماو، له میرده‌که‌ی جوئ بۆته‌وه و ته‌لاقی وه‌رگرتوه، هېچ جینیه‌ک شک نابات، بۆ چه‌ند رۆژیک لیره میوانی تو ده‌بن، میرده‌که‌ی یان خزم‌وکه‌سی دین به شونتی‌دا.

ئاسکه‌ی به‌سته‌زمان و ساویلکه گوتی:

- وه‌ی، هه‌ناسه‌سارده، ناوی چیه‌ی؟

ژنی کینیه؟ بلئی نه‌یناسم، یان میرده‌که‌یم نه‌دیین؟ نه‌کا ژنه‌که‌ی حاجی مه‌لایری بیت، هه‌ویرشیله‌که‌ی دووکان، ده‌تگوت هه‌میشه شه‌ریانه و پارهی ناداتی، داوای له تو کردبوو هه‌فتانه له پارهی میرده‌که‌ی بگێرییه‌وه و بیده‌ی به‌و؟

سه‌ی‌میران به زه‌رده‌خه‌نده‌ییکه‌وه جوابی داوه:

- نا، هه‌ونییه، ژنی حاجیه‌که‌ی دیکه‌یه، تو نای‌ناسی، نه‌تدیوه، وه‌ستا حاجی به‌ننا، ده‌لین مالی له گه‌رکه‌ی فه‌یزاویه.

ئاسکه به خۆش‌حالییه‌وه:

- ده‌ی باشه کارم به‌وه‌نییه کینیه، میوانه و قه‌دری له‌سه‌ر چاوانه، شه‌وی هه‌ینییه و میوان خێرو به‌ره‌که‌ته، ئە‌ی بۆچی ئەم ژووره‌ی په‌نای خۆمانی پێ‌نا‌ده‌ی؟ ژووری ئاودارخانه نه‌ختی له خۆمان دووره، نالئی میوانه؟

- که‌لوپه‌لی نیومالی هه‌یه، په‌نگه ئە‌مشه‌و یان به‌یانی بچی بیان‌هینن، ئەم ژووره بچووکه بۆ ئە‌و باشه، له‌وانه‌یه شه‌رم بکا له په‌نا خۆمان بی، من وام‌پێ‌باشه، تو ده‌بن ئەم شتانه له من باشتر بزانی، ئیره قوناغی غه‌ریبانه برۆ خیرا به‌خیره‌هاتی بکه.

له‌که‌وش‌که‌نی وه‌تاغه‌گه‌وره‌که، ئاسکه خاتون ژنه‌میوانی به شه‌رم و نامۆیی به‌خیره‌هاتن کرد و زۆر به گه‌رمی ئە‌حوال‌پرسی له‌گه‌ل کرد. هه‌ردوو‌یان شه‌رمیان له په‌کدی ده‌کرد. ترسیک دلی

رېكدهگوشين ميوان پهنگي بزرکابوو پهريشان و مات، ههريان دهستبکا به گريان. ناسکه له موهخته دا حەزى نه دهکرد چاو له چاوى بېرى و نه وهندهى تر قورسايى شهرم و پهريشاني بخاته سەر، به لام حەزى نه دهکرد ئەم دەم و ليوه جوانه به گريانه وه ببيني، ژنه له ژير چارشيوه که دا هەر جينگلى له خوى ددا، ئەگەرچى له وکاته دا سهى ميران له خوار پليکانه کاني حەوشه که له ناسماني سامال رامابوو، باران روخسارى شوږدبووه و په له هه وريکى پيوه ديار نه بوو، هوما حەزى نه دهکرد چارشيوه کهى له سهرى دابگرى، ناسکه به ديتنى ئەم خانمه په رى شيويه که دلوانى و خوشه ويستى له ئەدگارى دهبارى خەم و په ژارهى به سه ردا بارى، به هه رجوریک بن بيوه ژن بوون زور ناخوشه، پير بى يان لاو، ئەم ژنهش ناوا ليقه و ماو نه يده توانى خهفتهى خوى بشاريته وه و بوى گرينگ نه بى ته لاق دراوه و مندالى به جى هينشتووه، ناسکه ورده خه يال دليان هه لده گلوفى و بوى به خەم بوو؛ ته نانه ت به بى ئەوهى له سه ر و ژيرى ئەم رووداوه ناگادار بى وهک ميوانه که دهکوشى ددرو په ژاره دا، پوشتى به ناستەم قسهى بۆ دههات.

ناسکه ميوانى برد بۆ ژوروى دانيشتن، چارشيوى خوى پيدا بيذا به سه ريدا، چارشيوه ته په کهى لى وه رگرت، هوما به شه رمه وه سه رى به ردا بووه له ژير کورسييه گه رمه که دانيشت. ناسکه سه ماوه رى بۆ هه لنه کرد. له دواى چوونه ده رتئى سهى ميران يه کدوو جار يکى تر چوو له لاي دانيشت. بۆ ئەوهى ئەم شه رمهى بره وى و توژيک بيدويئى، بۆچى ته لاقى وه رگرتبوو، وهختى زانى له ميژده کهى کچ و کور يکى لفه ودوانهى هه يه زياتر زگى پيئى سووتا، بۆ ئەوهى نهختيک دلى بداته وه نکاى له حاجى خانمى جيرانى کرد نيزگه له يه کى بۆ ناماده بکا، ئيتر ئەوى له لانا و خوى چوو به لاي نان و چيشته وه، ناسمان هه ر له روخسارى بووکى يه ک شه وه ده چوو ئەوهنده ساف و لووس بوو. شنهى ئيواره به دەم نه رمه له نجه وه مزگينى به هارى پيئوو، زورى نه ما بوو بۆ خا که ليوه زه وى له خه وى قورسى زستان وه خه به ر بيت و خوى بکيشيته وه و ده روده شت بخه ملى، دەم کيشه کهى له سه ر مه نجه له پلاو لا برد، بزاني ده مى کيشاوه، ناورى ژير قابله مهى خو رسته کهى کز کرد. بوئى خو شى پلاو وهک مژ له مدبه خه که دا وه ستابوو. ناسکه هه موو شه وانى هه ينى خو اردنى خو ش و پلاوى ليته نا، ئيتر واده بيئندرا کار يکى ترى نه ما بن، چاوى به ده ورو به رى داگيړا، سه وزهى خو اردنيش پاک کرابوو، ناوى برنجه کهى داينا بوو بۆ چاره واکانى ناسه وان سارد ببووه، به ئەسپايى بردى له پي شوږه کهى حه وزه که دا بيسمى لاى کرد و به تالى کرد. هه ر شتهى له شو يئى خوى به رى و جى داندرا بوو، له دلى خو يدا فکرى له حال و ئەحوالى ميوانه کهى ده کرد وه، جار ي نه يده زانى ناريشى چييه، بېرى له جوانى

و خهت و خال و چاو و برۆی کردهوه خییوی ترس و نیگه‌رانی نازاری ددها، بهم پرچ و بسک و قژه کورته‌وه که وهک چه‌تر به‌سه‌ر گوناو گه‌ردنی سافییه‌وه وه‌ستابوو دلّی ئاسکه‌ی کرمی کرد، چاو و برۆ و مژۆلی به‌ریز وه‌ستاوای بیجگه له خۆشه‌ویستی و دلۆفانی، فره سیخراوی و جادووباز دیاربوو. فانیه‌ی چه‌سپ و سه‌وزی له که‌له‌که‌ی توند ببوو سینگ و مه‌مکی قوتی شه‌رمیان له چاو ده‌سه‌ند. ئاسکه سه‌ری سوورمابوو میران ئەم په‌ری‌زاده‌یه‌ی له کوئی هیتاوه و چ که‌سیکه؟ بلیی ئەم مانگی تابانه‌ی به بی‌چارشیو دیتی؟ هه‌رچه‌نده باوه‌ریکی زۆری به سه‌ی‌میرانی می‌ردی هه‌بوو، به‌لام فکر و خه‌یال و رووژابونه سه‌رمیشکی، دلّی له رکه‌ی سینگی‌دا په‌یتا په‌یتا لینی ددها، ته‌نیا ئەوه‌نده‌ی لی‌حالیوو، هه‌ر ئەم دوانیوه‌رۆیه تووشی هاتوو و له‌وه‌پیش نه‌ی‌دیوه، ئەگه‌ر وانه‌با پیشتر ده‌نگی ده‌کرد، باوه‌ری وانه‌بوو شتی لی‌وه‌شاری، بلیی ئەم چه‌ند رۆژه‌ی پیشتر حال و هه‌وسه‌له‌ی نه‌بوو هه‌ر به‌هوی ئەم ژنه‌وه نه‌بووبی؟ هه‌رچه‌نده ده‌کوشا فکری به لایه‌کدا نه‌ده‌سه‌روهت، هه‌نگی خه‌یالی به‌سه‌ر هه‌چ گول و گه‌لایه‌که‌وه ئارامی نه‌ده‌گرت، تا ئەم‌رۆ هه‌چ ناحه‌زیه‌کی له میرانی می‌ردی نه‌دیوو، به‌لام چبکات به ده‌ست وه‌سوه‌سه و خه‌یاله‌وه، بلیی شتیکی له بن‌سه‌ردا نه‌بی؟ ئاسکه ده‌یزانی ئەمشه‌و هه‌مووشت ئاشکرا ده‌بی و پوون ده‌بیته‌وه.

حه‌ممال و باربه‌رانی ئاشه‌وان هاتن و باره‌گه‌نمه‌که‌یان له‌گه‌ل خۆیاندا برد، به‌م‌ده‌مه و رۆژپه‌رینه‌ هه‌وش‌وه‌سه‌ر بوو به مه‌یدانی قه‌پان و پرپوو له‌جه‌نجالی. هوما‌ی چارشیو چه‌رمگ ئەمشه‌وه له ژووری به‌رده‌ست له‌گه‌ل ئاسکه و منداله‌کان به یه‌که‌وه نووستن، سه‌ی‌میران چوو ژووری میوانان، به‌یانی کاتی نان‌خواردن وه‌ختی میوانه‌که‌که‌ چووبوو ده‌ری سه‌ری قسه‌ی دامه‌زراند:

- هه‌ناسه‌سارده ته‌مه‌نیکی وای‌نییه، ده‌لی دوو مندالی ئاوه‌ل دووانه‌ی له می‌رده‌که‌ی هه‌یه، نازانی له‌سه‌ر چی ته‌لاق دراوه؟ سه‌ی‌میران به مه‌هدی کوریه‌وه سه‌رقال بوو، له به‌رده‌می بابی له‌سه‌ر لیقه‌ی کورسیه‌که به پتۆه راوه‌ستابوو، هۆشی له‌لای ئاسکه نه‌بوو. سه‌یری مه‌هدی ده‌کرد نانه‌که‌ی له چایی‌شیرین هه‌له‌که‌یتشا و ده‌یخوارد، به بی‌وازی وه‌لامی خیزانی داوه:

- ده‌ته‌وی بزانی بۆ ته‌لاق دراوه؟ ئەم هه‌موو ژنه‌ی ته‌لاق ئەدرین به‌خاتری چییه؟ رهنه‌گه به یه‌که‌وه نه‌سازبن. هه‌چی به تۆ نه‌گوت؟

- ئەویش هه‌ر ئەمه‌ی گوت که تۆ گوت. ده‌لی ده‌سه‌که‌ی ئاوری کردبۆوه و ئەو ماله‌ی دابوو به‌یه‌کدا، ژبانی لی‌تال کردبوو، بۆ ئەوه‌ی منداله‌که‌ی له‌بار بیات ویستبوی ده‌رمان‌خواردی بکا، وه‌ک

باسی دهکا میزدهکهی تهنیا هر ناوی پیوی لهسره، گهژه و گه‌لحویهکه بوخوی، به پیلایه لینی داوه و مندالی چوارمانگی له‌بار بردووه، وادیاره میزدهکهی زوریش ته‌من‌دار نییه، ژبانی سه‌گمه‌رگی و وهک بلئی هه‌وئ‌ساری هه‌بووه! مال و خانووی خویمان هه‌بووه، له ماوه‌ی دوو سالدا بوخوی سازی کردووه، هر ئه‌وانه‌ی بۆ باس کردم.

- ته‌واو بوو، ئه‌وه‌ی هه‌بووه و نه‌بووه لیت پرسپوه و ئه‌ویش وه‌لامی دایویه‌ته‌وه، چی‌تر ماوه بیرسی؟

- نا، من هیچم لئ‌نه‌پرسیوه، ئه‌مه بۆ خاوه‌نمال جوان نییه، یه‌که‌م شه‌و میوانی هه‌ل‌پینچی و پرسپاری لئ‌بکا، به‌بی ئه‌وه‌ی گریی دلی بکه‌مه‌وه بوخوی هه‌لی‌دایه و باسی کرد. زورم پئ‌سه‌یره پیاویک له‌و ژنه‌ مندالی هه‌بی، ئه‌ویش ژن ئاوا جوان، چونی ته‌لاق ده‌دا؟ گوناحیشه، چکارم به‌کاری ئه‌م و ئه‌وه، ژن و میردن به‌یانی بۆ یه‌کتری په‌ژبوان ده‌بنه‌وه، تو که نه‌ میزدهکه‌ی ده‌ناسی و نه‌ ئه‌م ژنه، چونت په‌یدا کردووه؟

ئاسکه مه‌به‌ستیکی وای‌نه‌بوو له‌م وته‌یه‌ی، به‌لام ئه‌م پرسپاره گریی خسته‌ دلی سه‌ی‌میرانه‌وه، به‌ بیرو خه‌یاله‌وه محتهل مابوو، سووتووی جگه‌ره‌که‌ی کرده‌ ته‌پله‌کی به‌رده‌ستی، فکری کرده‌وه و گوشاری بۆ میشکی خوی هینا شتیک بیژئ‌ خیزانی نه‌که‌وئته‌ گومانه‌وه، زور به‌ ساردوسرییه‌وه گوتی:

- له‌ مزگه‌وتی حاجی حه‌مه‌ته‌قی سالاری نوئ‌ژه‌که‌م دایه‌وه، ماموستا، به‌ په‌نامه‌کی ئاگاداری کردم. ئه‌م ئافه‌ته‌ جینه‌ک شک نابات په‌نای بۆ ئه‌م مزگه‌وته هیناوه، خزم‌وکه‌سی لیره‌ دوورن، په‌نگه‌ میزدهکه‌ی بۆی په‌شیمان ببئته‌وه، هه‌رچونیک‌بی لئ‌قه‌وماوه و که‌سی نییه، دیاره ئیره‌ مالی خودایه، به‌لام خۆ ناشئ‌ زه‌عیفه‌یه‌ک لیره‌ بمینئته‌وه، بیرم کرده‌وه له‌ تۆمان پیاو خاستر نییه، بۆ په‌زای خوا چه‌ند رۆژیک ریی بده‌ با له‌ مالی تو بی، له‌ ده‌ستت دیت ئه‌م خیره‌ بکه‌ی خوا چاکه‌ت ون ناکا؟

هوما هاته‌وه ژووری و ئه‌ویش قسه‌که‌ی بری. ئاسکه، هه‌رچه‌ندی باوه‌ری کرد به‌ قسه‌ی‌میران به‌لام دوودل بوو، ئه‌گه‌ر وایی، ئه‌م دیدار و به‌زمه‌ هی شه‌وی رابردووه، نه‌ک ئه‌م دوانیوه‌رۆیه، سه‌ی‌میران له‌وه‌پیش بیری له‌م سه‌عاته‌ کردبووه، هه‌ر بویه له‌ به‌ینی خویندا به‌ هوما‌ی وتبوو، که حاجی به‌ننای میزدی ده‌ناسی و ئاشنای خوئته‌ی هه‌ولده‌دا ریکیان بخاته‌وه، ئه‌م فکری‌میران ده‌یتوانی تا راده‌یه‌ک ئاسکه له‌ ده‌ست گئ‌ژاوی خه‌یالی خراب رزگار بکا، هه‌رچه‌ندی هوما‌ی هینابوووه مالی خوی به‌لام چ بریاریکی نه‌دابوو چیده‌کات و چی ناکات، هوما‌ی شیوه‌گول و به‌ژن و بالاجوان،

بەم گۆشتە جوانی و لەنجەو لارەو، ئاسکەى ھەناسەسارد ناحەقى نەبوو دلى كرمى نەبى و كىچ دەكەولى نەكەوى، بەلام ئاخۆ ئەو دەیتوانى بە قسەى ژنە دلى نەرم بىت و ھەوسارى حەيا و ھەوسەى بەرەللا بكات، دەست بۆ كارىك بەرى نە خىرى ئەم دىئای ھەبى و نە ئەولاش؟ ئەگەر وابى نابى كارىك بكا دواپۆژ بە بەرد لە ئەژتۆى خۆى بەدا، زۆر لەو پىش مەشەدى ئەم خەيال و بىرۆكانە ھەلیان پىنچابوو، بەلام ھەك دەلین جارى وا پىاوى ژێردەست نابا بۆ كارىك پەشمانى لەدوو بىت. جارى وابوو بىرى لیدەكردەو ھەر ئەو ھەندەى ئەم ئاسكە ناسكەى لە مالدایە و پەناى داوہ خىر و ھەسەناتىكى گەورەى بە نەسەیب بوو و تازە لەو ھەش دەرچووہ بتوانى دوو دل رازى رابگرى، ئاردى چووہ و تۆزى ماوہ. ھەر ئەم قسە و نەقلی پىشمانە ئەوى رازى كەردبوو، پىنچابوو پۆژى جارىك چاوى بە چاوى جوانى بكەوى توخژنى پىدەدات و سووكنایى دى! بەلام مەلوم بوو ئاسكە دەیزانى مىران مێردى ئەم ژنە ناناسى و ناشزانى كىتە. بە قسەكانىدا دەردەكەوت شتىكى بەرپىتوار لە ئارادایە و سەىمىران لە بنەوہ فكر و زكرى سەرقالە و ئەو قسانەى ئەو دژ بە يەكترن. ئاسكە وەختى دەیزانى ئەوان بە سەرت و خورت ئەدوین و زۆر قسەیان بە رەمزو ئامازەى، دەترسا كوگای لى تىك بچى و تان و پۆى رەشمالى ژيانى تال كىش بىت، ئەدى چۆن بوو فكرى سەىمىران لە مزگەوت گىرسایەوہ؟ دياربوو ھەر ئەو پۆژە لەگەل ھوما چووبوونە مزگەوت، قسەكەشى راست بوو، دەیتوانى سویند بخوا، ئەوان لە مزگەوتەوہ ھاتبوونەوہ بۆ مالى. مەلاى مزگەوت پىنچابوو ئەگەر لە دەستى دى تەلىسىك خەلووز و چەند مەن نان بەا فەقىرو لى قەوماوہى پەناى وەبەر مزگەوتەكەيان ھىناوہ، رووى سوال و داواكردى لە خەلك نىبە، ئەمەش قسەى چلەى زستان بوو، نەوہك ئەم نىوہ پۆیەى ئەو باسى كەرد.

ئەو پۆژە بە پىچەوانەى پۆژان سەىمىران درەنگەر لە جاران لە مال چووہ دەرى. خۆى خافلاندا تاكوو دەورى چۆل بوو، بتوانى پەردە لادات و بە ئاسكە بلى دنيا چ باسە! بە گوێى ھەلینا كە ئەو ژنە سى تەلاقەى لە مێردەكەى وەرگرتووہ و تازە ناتوانى بە ھىچ شىوہەك بچىتەوہ لای.

ئەگەر ھوما بە ھۆى غەرىبى و شەرمەوہ بە فكرى خەمەكانىیەوہ نەیتوانىبوو لەگەل ژنى خاوەنمال خىرا نىوانى خۆش بكات و گەرم و گوڤ بى، نەشەدەكرا ئاسكە رووى نەداتى و لەگەلى ساردوسر بىت. ئەو كە دايمە لە ئەمرو نىاى مێردەكەى دا بوو، ژنىكى ئەو ھەندە كال نەبوو، ميان بە چاوپىكەوتنى پەشمان بىتەوہ، ھەك دەلین ئەگەر نانى جۆ بوو خولكى گەنمىن بوو، ئەویش ئاڤرەتىكى مال لى تىك چووى ھەك ھوما، ھەر ئەو پۆژە سەىمىران لە مال چووہ دەرى، گەسكى لە ئاسكە سەند و

دەرژووری دامالی، هر شهوی که باسی ژیان و خه مەکانی خۆی کردبوو گه وره و بچوکی ئەو ماله ئاگادار بوونەوه، به مپینه خورشید و نوقره باوهریان وابوو سهی میران کلفهت و قهرهواشی بۆ ئاسکه خاتون گرتوه، ئاشکرایه ژینکی ئاوا خانم و به مال داری، دلوفان و نهرمونیان، مالیش دهنگوت کاروانسه رایه به یانی تاکوو ئیواری له خو نه ده بووه، مافی خۆی بوو ئەگەر کلفهتی بۆ بگری، کاریکی ئاوا زۆر سهیر نه بوو له شان و بالی سهی میران ده کالایه وه، تاکوو ئەوجیهی دەر و جیران ئەو پیاوه یان دهناسی نهینی کار و گه لیک به وهج بوو. پیاویکی دست و دل کراوه بوو، ده بوو له هر بابە تیکه وه پشتی لیکه یه وه، خۆی وهک خاوهن مال نیشان نه ددها، له گه ل کری چیدا وهک برا وابوو دستی که سی له گوزدها نه ده به سه ته وه، زوری پاره ی کریشینی به لاره گرینگ نه بوو، باوه ری وابوو ئەوان مروفن چوار دیواریه کیان پیویست بوو، کهس نه ی بیست جار یک بیژی کرینچیم هه یه، ته نیا ده یگوت جیرانه کانم، له هر کات و ساتیکدا ئەگەر ئاسکه خاتون به یه کجاری وه بن کاران بکه و تبابه، قهت وانه بوو ئاواریکی لی بداته وه، ته نانهت فوویه کی بۆ له سه ماوه ره که بکر دایه، بیجگه له قه ندشکاندن و قه له شتتی دار و کولگه ی سو بیا و ته ندوور به ئامان و زامان دست ی بۆ هیچ کاریک نه دبرد، ئەگەر ئەو ماله ئاو بی برد بایه ره شی له سه ر سپی دانه دهن! به که م و که سه ری ده زانی پیاو له مالدا یارمه تی خیزانی بکا، هه ستی ده کرد له نرخ و پیزی که م ده کاته، ده شی زانی ئەو ژانه ی له سه ساره که دا به بی منه ت ئاو له خیزانی ده دهنه وه و یارمه تی دهن. ئیتر هه رچونیک بوو سه ی میران پیاویکی خو به زلزان و دهمارگرژ نه بوو، خو شیهی کان به هی خۆی بزانی و زه حمهت و چه وسانه وهش بۆ خیزانی به جی به یلی.

به لی، ئاسکه خانم پالی دابوو به لیواری به رده شینه ی به ره هیوانه که وه، له بهر شه رم و خه جاله تی شه تلی ئاره قه ببوو و یه ک دوو جار یک هه ولی دا گه سه که له ده ست میوانه که ی وه رگری، ئەمه کاریکی جوان نه بوو، به لام چبکا خۆی رازی به م کاره بوو، هه رچه ندی زوری هه ولدا گه سک و خا که نازی له ده ست ده ربینی، به لام هوما لی ده پارا وه و ده یگوت تو بچۆ له ژووری دانیشه و راحهت پالی لیده وه، ئاخۆم به م شیهیه ده کوشا لی فه ی منه ت له سه ر خۆی لابدات؟ به تاقه شه ویک ئاسکه خو گا و که لی له بهر پیدا نه گوشتبووه و هیلکه ی سیمورگی له کیوی قافه وه بۆ نه هیتابوو، ئەی بوچی وای ده کرد، چاکه ی چی ده دایه وه؟ یانی گه ره کی بوو خۆی له لا شیرین بکات و له دلی ئاسکه دا جیی خۆی بکاته وه؟ پیزی لی ده گرت بۆ ئەوه ی گه وره یی و حورمه تی خۆی نیشان بدات، یان بۆ ئەوه ئەم کاره ی ده کرد، بلکوو بتوانی نه ختوکه یه ک خۆی له چنگ دیوی خه م و په ژاره بشاری ته وه؟ ئەوکاتی

هیشتا لایلۆن و باخه و ئەمچۆره شتانه تیکەل بە ژیانی خەلک نەببون. میوانی مەحتەل و بێکاری ئاسکە ژێرپراخەری خەوی بیژەن کە هەموو شەوی کوندەیهکی میز پیندا دەکرد بەبێ ئەوەی لە چاوی جیرانەکانی وەشاری و گوێی بە قسەیی ئەوان بدات، تەنانەت بەباشی ناوی ئەوانی نەدەزانی، دەیشۆرد و بە یارمەتی ئاسکە دەیاندا بە تەنافەکەدا، زوو و شک ببیتەوه، لە تەواوی کارەکانی نیو مالددا بە ئەشق و عەلاقەوه کاری دەکرد و وەک ئەوەی بە مالی خۆی بزانی دەستی بە هەموو شتیکیەوه دەسووتا، ئیتر وای لێهاتبوو ئاسکە وەک خوشکی خۆی تەماشای دەکرد، بەراستی خانم و خاتوون یوون هەر لە خۆی دەکالایەوه، ئەو وای بۆدەچوو میژدەکەیی پێیتوووه لە کاروباری مالددا یاریدهی بدا لە هەلس وکەوتیدا وەک تازە بووکیک دەچوو، تەنیا بەرێ و شوینی مالهکەیی نەدەزانی، ئەو ژنەیی کە دەیگوت مالی میژدەکەیی بۆ ئەو وەک دۆژە وابوو، ئەو ژنیک نەبوو بۆ کاروباری نیومال دابمینی، لە مالی خۆیدا کار بە دەستییهوه کۆلابوو. ئاسکە لە زمان خوشکی سەیی میران بیستبووی کە ئەو ژنە ئەوەندە خان ومانە مالی لە مالی پاشا رەنگین تره، میژدەکەیی میژد نەبوو، ئەگینا کەس نەبوو لە بەرامبەریدا بلی مال و حال مەهیه، نیوان خوشی و گورج وگۆلی هوما بیر و فکری دراوسێکانی ئالۆز کردبوو، ئەو ژنانە رۆژ نەبوو قۆل هەلنەمالن و یارمەتی ئاسکە خانم نەدەن هەر بەم بۆنەشەوه بوو لەلای خاوەن مال و خیزانەکەیی ئەوەندە شیرین بوون، بەهار و پاییز بەبێ من و تویی دەستیان لە کاراندا بوو، هەر لە شیو و کۆلەوه بگره تا دەگا بە هارەکردن و ساوهرکوتان و هەرشتەبرینەوه و وردکردنی خویی و نۆک لە ئاوکردن، لەپە کردن و دانەویڵەیی زستان، بۆ میوانداری و جەژن و هەرکاریکی تر هەرەوهز لە ئارادا بوو بەبێ ئەوەی کەس چاوه‌ڕوانی دەستەوام بێ. خەمی ئەوان لەوەرا دەستی پێ کردبوو ئاسکە تازە کارەکەری جوان و وریای لەبەردەستایه کار بە ئەوان ناسپیرێ، بەلام واش نەبوو لە کۆنەوه گوتوو یانە شایهک کەلکی دەکەوێتە گەدایهک، ئەو ترسەیی لە دلی ئاسکەدا هیلانەیی کردبوو ژنەکانیش هەستیان پێ کردبوو، ئاسکە ئەوەندەیی متمانه و باوهر بە سەیی میران هەبوو، رێگەیی بە بیروکە و خەپالی رهش نەدەدا دلی غەور بگرێ، بەلام وەختی دەیدیت هوما ی دیدەمەست لەو مالددا بەبەر دەمی میراندا دیت و دەچی، ئەویش بە چ لارو لەنجەیهکەوه هەر وەک شاعیری دەفەرمن: «جوانه رەوت و رۆینت گیانە لەبەر سایهت مرەم» بۆ مەگەر هەر ژن نەبوو شیخی سەنعانی لە دین وەرگێرا؟ جوانی خۆی لە خۆیدا ئاوره، ئاوریش لە خەرمان نزیک بێ روحمی پێ ناکا و دەیسووتینی، چیرۆکی ئەم ژنە لە مزگەوتەوه هاتە مالی میران و لەویشەوه بە کۆلاناندا تەشەنەیی کرد وەک دەلێن گۆزەیی سوور ئاوی دەلاندا. رۆژ نەبوو ژنانی گەرەک بە بیانووی بردنی ئاو خۆیان

نه كړدبايه به هساری مالی میراندا، به لام خو سید دنیای قونه که و کړدبوو نه دهبوو هم ژنه بینته مالی، هو ژنانه زیاتر له قسه دهگه ران، تا کوو بزاند دیناسن، له وه پیش دیتوویانه یان نا، هم ژنه خو ماسی نه بوو، خو بکا به روو باراندا، مزگوتیش خانه ی خودایه، ئیتر خو به ردی به که عبه دا نه دابوو، هوما فانیله و پتلاوی پانیه به رزی دانابوو، له چکه سپیبه که ی ئاسکه ی دابوو به سهریدا و ژیرچه نه یه کی لیدابوو، به م کاره ی دم وچاوی زوریه ک له جیرانه کانی به ستیوو، وهختی له کار ده بووه و دهچوو لاقی له ژیر کورسی ده کیشا و خو ی به بیژنه وه سهرقال ده کړد. ده یگوت دووانه که ی هویش چوار سالیانه، (هومایوون و که تایوون)، زور له بیژن دهچن. ماله کانی نیو هوشه که زور و که م خوویان پی گرتبوو.

خوشیان دهویست، به لام وهختی دهیان زانی حه ز نا کا پرساری لی بکن بوچی ته لاقی وه رگرتوه هویش دهنگیان نه ده کړد. هو ری خو زمانی هم خه لکه ش گری ندری، هو هی زور حه زی ده کړد سهر بکا به کلاو روژنه ی هم و هو دا ته نیا خورشید خاتوونی خیزانی ئا غاجان بوو.

- رهنگه مه لای مزگوت، بسک و کاکولی خه پهره و جوان و گهر دنی رووتی دیتبی، بو یه وتوویه تی، پنم باش نییه له مزگوتی بمینیته وه.

نه نه سه فییه، دایکی حاجی خانم، پی ریژنیکی به ته من و سهرسیپی و خوش مه شرف بوو، به بی مه حته ل بوون گوتی:

خو من هو مه لایم نه دیوه و ناشزانم چ که سیکه. ههر که سی، هو ونده ده زانم فره ریش چه رمگ نه بوو که تا کوو بتوانی گهر دنی رووتی هم فریشته خاسه بشاریته وه.

حاجی خانمی کچی گوتی:

- جتی خو یه تی ئاسکه خاتوون هم خه به ره خوشه به ری بو شیرین جان خانم، دایکی جه واهیز هو له شتی وا دهگه ری، ده یکاته شانق و نوقلی مه جلیسی میوانه کانی. جا هو تو بزانه فریشته یه ک له خیلی شه پتان خو ی خستوته پشت دوانگه ی مزگه و ته وه، مه لاش به دم لاحه و له وه لاوه گهر کی بووه له مزگوت دهری په ری نی.

شیرین جان خانم، ههر هو ژنه مه جلیس خوشه بوو سهری مانگ و بنی مانگ به بیانوویه که وه ژنانی له ماله که ی خویدا کو ده کړد وه له پشت کونسول خانه ی ئینگلیز.

دهمو و عسر هوما له دهرگای هساری چووه دهری، دوی کات میتریک هه مالیک به دواوه که لوپه لیک ی چه ندان زوری پینه بوو گه رایه وه، خاتو خورشید به بیانووی یارمه تی دانی خو ی گه یانده

ژورره چكوله، شتومهكى هوما تهنيا ئهو سندوقه بوو سهىميران بوى كرپيوو، له گهل بريك خرتوپرتى ساده و ساكارى ژئانه و تهشت و تاسى گه رماو. هه ر لهو عادوسه دا سهىميران وه ژورره كهوت، به دهستوورى ئهو ئاسكه دوو مافوورهى زيادى ژوورى به رده ستنى برد و له ئاودارخانه دا راي خست، وهختى ژورره كه يان ئاوه دان دهكرده وه سهىميران پالى به لاشپيانهى ده رگا كه وه دابوو، سهىرى دهكردن. ئهو رۆژهش هه ر وهك رۆژى رابردوو نه چووبوو بۆ دووكان. بۆ ئه وهى له م فاسيله يه دا قسه گه ليك له نيوان خوينا دا تاووتوى بكهن، هه ر خوئى بۆ هينانى كه ل و په له كهى له گه لى چووبوو بۆ مالى حسين خان. له م بهينه دا، بهختى سهىميران باش يان خراپى هينابى، حسين دمبه كچى به جى وبان كه وتبوو ياسينى له سه ر بوو. ژنه كهى هه زى نه ده كرد چاو له چاوى هوما ببرى. هه رچه ندى هه قى خوئى له وه پيش نه غدو پوخت لى وه رگرتبوو، هه لبه ت له گيرفانى سهىميران، چما بيانوى به دهسته وه بوو گوتى:

تو وهختى له مالى نه خوئى كه وتوى ئاوا ئاگام ليت بووه، تو مي رده كهى منت له جي دا خست! هه ر نه با، با ئهو هه ستا بيه ته وه ئه وسا برؤيشتايه ي؟ خراپه ي حسين خان چو بوو بۆ تو؟ ئاغاي سه راوى وهختى خوئى زه عفهرانم بۆ ئهو خانمه كرپوه و بۆم دم كرده وه، بيست تمه ن پارهى منى به لاهويه!

سهىميران چاويكى له هوما كرد، سهرى داخستبوو، له سه ر ئه وه نه وه ستنى بزاني وايه يان نا به لام درؤيه كى كرد به قه ت خوئى، زه عفهرانى دم كراو بۆ له بار بردنى مندال ده دن به ئافه رت بيخوات.

سى رۆژ دواى ئه وهى هوما هاتبووه ئه و ماله، دوو كاتزميرى مابوو بۆ نيوه رۆ سهىميران له كولانه كه دا گه رايه وه، رۆژيكى تاووساو هه واى سازگار رۆحى وه به ر مردوو ده نا يه ك دوو رۆژ بوو بارن لى كردبووه و ده كه وبان هه لمى له سه ر هه لده ستن، سه يد كو ت و بالته ي دانا و چووه سه ر سه ربان. گژوگيا و گه نميك تازه سه ريان هينابوووه ده رى هه لى كه دن و مى نا له باگردين ليدانى بانه كان. جگه له وهى بيژنه له گه ل خوئى بردبوو ده ي دواند، هه موو جارى كه ده گه يشته ليتواري گويتسوانه كه، دزه يه كى ده كرد و سه رنجى مده خه كهى ده دا، ناحه قى نه بوو، «كو ره جحيله ي سه ر سه ربانى بوو» هوما له به رده ستنى ئاسكه دا كارى ده كرد و سه رقالى قسه و باسى خوئان بوون. ژنه به زي ره كيه وه ئاسكه ي ئه دواند و به يى ئه وهى هه له بكا هوشى له لاي كو ره هيرانى بوو، سهىميران له ميژ بوو پيى نه نابوووه سه رسه ربان، ده وريكى به سه ربانه كه دا ليتا و گوتسوانه كانى ته پانده وه و ده ستنكى به به ر پلوسكه كاندا هينا، سه ربانه كان بۆ سالى داها توو پئويستيان به سوا خ كرده وه يه كى باش هه بوو، به هوى به زى گه ره كه كه وه له و بانه را به جوانى شان وملى شار ده بيندرا، مال و

خانوبه‌ره‌ی گه‌وره و به‌رین به‌سهربانی کورت و سه‌سه‌وه‌زه‌وه‌ دهر و ده‌شتیکی زوری پر کردبوو، هەر ده‌نگوت لیزه‌واره سه‌وزی ده‌کرده‌وه.

له دووره‌وه ده‌نگی شلپ‌وکوتی خوری شورندنی ژنان ده‌هات، زور که‌س هاتبوونه دهری و له‌به‌ر به‌ر به‌پوچکان خویان هه‌لخستیوو، یه‌کی فه‌رش و به‌ره‌ی ده‌ته‌کاند، ئه‌وی‌تر جلی به‌ته‌نافدا دها، یه‌کی‌تر په‌نجه‌ره‌ی ماسیوی سه‌رماته‌زیوی ده‌کرده‌وه میوانداری له‌ه‌وا‌ی به‌هاری ده‌کرد.

شنه‌ی شه‌مال و چریکه‌ی مه‌لان هیوا و هومییدی تازه‌ی به‌ژیانی گیانداران ده‌به‌خشی به‌تایبه‌ت توره‌مه‌ی بابادم. وهختی له‌سهربان هاته‌خواری هیچ کاریکی نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی کات رابویری چهند چرکه‌یه‌که له‌به‌ر دهرگای مدبه‌خه‌که ر‌اوه‌ستا و که‌وته دواندنی ئاسکه، ئیتر ئه‌م دوانیوه‌رۆیه کوبوونه‌وه‌ی سنفی به‌رپه‌ده‌چوو له‌پاش چهند رۆژیک دواکه‌وتن، ئاسکه‌ش له‌میژ بوو ئه‌رک و فه‌رمانی خۆی به‌جی هینابوو میوان با بیت، هیچ که‌م‌وکه‌سری نییه، هوماش ئه‌وه لیزه‌یه ئیتر له‌چی که‌مه، ته‌نیا خه‌میک که‌ ئه‌وه‌ه‌یبوو. ئه‌ی خۆزگه له‌ژیانی ژن و میزدا‌یه‌تیدا دا‌یبه له‌وه‌شنه‌خه‌م و مه‌لوولیا‌نه هه‌بایه ئه‌ویش ده‌بوو له‌و کاته‌وه که‌ یه‌که‌م که‌س دیته ژووری و ئاخ‌رین که‌س ده‌چیته دهری، مه‌علومیش نه‌بوو چهند کاتژمیر وهخت دها، ئیتر خۆ هەر ئه‌وه‌نه‌بوو ده‌بوا‌یه ته‌وا‌وی ئه‌وه ژنانه‌ی که‌ ده‌بوو خۆ دا‌پوشن له‌ژووره‌کانیان سه‌ر وه‌ده‌ر نه‌نین تاکوو چا‌وی پیا‌وی بیگانه‌ لینیان دور بی و نامه‌هره‌م نه‌بینن. سه‌ی‌میران هه‌زی نه‌ده‌کرد له‌وکاته‌دا که‌ پیا‌وه‌کان له‌وین، ژنان به‌نازادی له‌ژووری بینه‌دهری و به‌که‌یفی خویان به‌هه‌ساره‌که‌دا بین و بچن یان که‌سێک بییان‌بینی، ئه‌مه‌ش له‌خووخده‌ی پیا‌وانه‌ی ئه‌وه‌بوو، هه‌رچه‌نده له‌مه‌ر ژنانه‌وه ئه‌وه‌نده ر‌یگر و ئیزنی نه‌ده‌دا به‌که‌س سه‌رده‌ربینی، زۆرتر حورمه‌تی خۆی ده‌برده سه‌ری، ئه‌مجاریش سه‌ی‌میران، ئاسکه‌ی ر‌اسپاردبوو دانیشتن له‌م ماله‌دا ئابه‌م‌جۆره‌یه، لێ‌پرسی‌بوون نانی نیوه‌رۆ سازبووه؟ به‌ر‌ووی خۆشه‌وه چهند ته‌وسیکی پیدادان و ده‌ستی مه‌هدی گرت، له‌وکاته‌دا به‌رده‌ستی ژنه‌کانی گرتبوو له‌گه‌ل خۆی بردی بۆ به‌ره‌یوانی ژووری به‌رده‌ست. له‌وی وه‌ره‌زی خۆی به‌سه‌ر ده‌برد و یاری له‌گه‌ل زارۆکه‌که‌شی ده‌کرد، به‌لام کۆتری چا‌وی به‌سه‌ر گو‌یسوانه‌ی جی‌یه‌کی‌تره‌وه نیشتبوو، ئه‌م خۆش‌یه‌ش که‌ له‌چهند رۆژ له‌وه‌پیش‌تره‌وه له‌دایدا هینلانه‌ی کردبوو هوما‌ی شل‌وملی به‌م‌گشته‌ ئاوات و ئاره‌زووه‌وه هینابوو مائی، ئه‌مانه به‌م‌چهند شه‌وه‌ی هوما له‌ماله‌که‌ی خویدا بۆ‌ی‌بوو به‌نازار و تاسه‌یه‌کی هه‌ناوته‌زین. هه‌ست و ده‌روونی بی‌زووی به‌ئارامی ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر دنیا‌وه نه‌بی وابوو.

هوما شتی پیویست بوو چوو و هتاغه که، سه میران داره داره به کورکه کی ده کرد، به دوا ی
 ژندا خوی کرد به ژوریدا، بیژنه له هه یوانه که به جی هیشت. بیژنه دم و لووتی نا به شووشه ی
 ده رگا که هه هونه ری مندالانه ی خوی به بابی نیشان ددها، له دیوی شووشه که وه پان و فلچ دیاری
 ددها، بابی به م دیمه نه بوی پیده که نی هانی ددها زۆتر و ابکا، به چاویش هر له هومای دهرانی،
 چاوی مه ست و گه لاویژی هوما به هوی پیازورد کرده وه ئاوی تیزابوو، سه میران دلی ده یکورکاند.
 به دلنیا بییه وه، به هول و ئەزمونی دیرینه وه وهک ده لین راو بو کونه راوچی سهخت و دژوار نییه،
 بو رام کردنی شیر ی بردهستی فن و فیلی زوری دهرانی، سه ری قسه ی دامه زراند:

- وهک بزانه نه هاری ئەمپۆکه مان (قورمه سه وزییه) شله، ئاخۆم ده بی چهند خۆش و به تام بی،
 هوما خانم، پیت نه وتم شو رهت چیه؟

- هوما سه ره برز و سلۆک وهلامی دایه وه:

- هومای زهنی، به چوارپشت ده چینه وه سه ر بنه ماله ی که ریم خانی زهند.

- که ریم خانی زهند؟ نووری عه لانوور، که وای ئەمشه وه ده ستاوی خانمیک دهخۆم له مالباتی مه زنه
 میرانه، هر له ئیستاوه به بونه که ی مه ست بووم باوه ر نا که م که س تیری لی بخوات؟! که س بوی
 ناخوری!

- بوچی واده لئی ئاغای سه راوی؟ خۆ من خاریجی و جوودا دین نیم، به پیسم بزانی و ده ستاوی
 من نه خوی؟

- نا، هوما خانم، تو خراپ له من تیگه یشتی، دهستی تو دهستی فریشته و په ریانه و خواردنه که شت،
 خواردنی به هه شتییه، دهرانی چۆنه تو لیزه میوانی منی و له کوئی دنیا دا باوه میوان کار بکات و
 خواردن بو خاوه ن مال دروست بکا؟ چاوجوان ئەوینی.... تو «پیتی خۆشه ویستی هاته سه رزمانی و
 گتیرایه وه» دهرانی چی پی کردووم؟ له کونه وه وتوویانه، میوان تا سی پۆژ بهرز و به ریژه.
 ئەه ی له دوا ی سی پۆژ؟

- له دوا ی سی پۆژه خوینی شیرینه. به م قسه خۆشانه روخساری هوما وهک گول دیاری دا،
 رووی تی کرد و گوتی:

- ده ی ده ی! خوین شیرین و گوشتی نرم پیتشه و ئیسقانی له گه له، پیاو وریا نه بی له گه رووی
 ده گیر، «به وریایه وه چاویکی له بیژنه کرد له نیو ده رگا که دا راوه ستا بوو، دواتر گوتی:»

هه رچی زووتره کار و ئەرکی من راپه ریته!

- ئەر، ئەر، منىش ھەر ئەوم دەوى، نىچىر نابى ماتلى بکەى زو سەرى بېرى دەنا
گۆشتەكەى حەرام دەبى، ئەھاھا ھاھا.

ھوما بە نىونىگايەكەوہ برۆى لى ھەلتەکاند و گول بزهیکى نیشاندا، چاویکی بە ژوررەکەدا گىرا و
لەسەر کومیدەکە ئەوى گەرەکی بوو دەستی دایە، زۆرى نەمايوو چەند پيالە و دەفریک بەربداتەوہ،
میران ویستی یارمەتى بدا، بەلام نەیکرد، قوتووی سەوزەى وشک و زەعفەرانی بە دەستەوہ بوو،
چادرەکەى ئاسکەى کە دابوو بە سەریدا روخسارى تیدا شاردهوہ و بە خۇبادانىکی شیرینەوہ لە
وہتاغەکە چووہ دەرى، وەختى بە پەنا دەستی میراندا رادەبرد، سەرگۆناى سوورى وەک دلى پر
ئەوینى خاوەنمال ھەلدەبەزى. بەلام تا ئەو وەخۆ کەوت و جوولایەوہ چیژ لە کولم و بەرۆکی ھوماى
بەختەوہرى وەربگرى و تیکەل بە بەرامەى بەھارى بکات، نىچىرى خۇشبەزى گەیشتەوہ بەردەرگای
مدبەخ. بۆ چەند چرکە دواتریش میران بوو بە پەیکەرەیکەى گۆشتین و جوولەى نەکرد. بە شلەژان و
ئارەزوویەکی ئیرانەوہ حەپەسابوو، ئاخۆم لەوکاتەدا، ئەسپى ھەوہس لە مینشکیدا چ جلیتانیکى ھەبوو؟
لەم رووبەروو بوونەوہدا بە تەماى چ فکریک بوو ئاوا بە دیتنى ئەم ژنە دەسلاتی مینشک و ھەناوى
خۆى نەمايوو؟ گەرای ئەم ئەشەقە چ فەلسەفەیکەى لە پشتمەوہ بوو ئاوا بى شەرمانە کەمتر لە ماوہى
دوو چرکەدا لە دلیدا گوراپو روژ لە دواى روژ گەرە دەبوو تەنگى پى ھەلچىنبوو، چارە چبوو؟ دل و
مینشک ببوون بە گورەپانى ئەندیشە و خەيال و خەفەت، سەرى دنیاى لى ویک ھاتیوہ، ئینجا بەبى
ئەوہى بواری دەستبکەوى لەبەر خۆیەوہ گوتى:

- خوا ھاوار لە جوانى ئەم ژنە! روت و جوولانى ھەر ھەمووی رەقس و سەمايە! دەلئى کۆترە
لەنجە دەکا، خونچەى گول لە بەرامبەریدا بەشەرمەوہ سەر دادەخا، گەتولفتى شیرینی ئەقل و کەمالى،
دلیک و سەت دل ئاشقى دەبى، بە گیان و دل بۆى سووتاوم ساتى نەى بینم وادەزانم دنیاى لى ئاخىر
بووہ، خواى بانى سەر مەگەر ھەر خۆت وەفریام بکەوى رینگەم نیشان بەدەى؟! وەختە لە سووی ئەو
بتاویتمەوہ!

ھەر وەک تاسەباران ھەناسەیکەى قولی ھەلکیشا، لەوکاتەوہ کە پەنجە بچروکەکانى مەھدى بە
دەستەوہ بوو، بەرىدا، ناردى بچى بۆلای براکەى، بە یەکەوہ یارى بکەن، چووہ لای باخچەکە،
ئۆقرەى نەدەگرت، خەرمانى ھەناوى بە دەست ئاور و تین ویاوى ئەشەقەوہ دەسووتا و ھەلدەچۆقا
ئەگەر بە چاوى دل سەیرت بکردایە دووکەل و چرەچرمانى حەوت گەرەک ئەولاتریش بازى دابوو،
ئەو ئاخ و ھەناسەیکەى ئەو ھەلى دەکیشا، مەگەر قەیسى ویرانەمال لە دووی لەیلایە، یان مەم بۆ زین

ئاوا سووتابی...، دەچووه پیدی حەسارەکه و دەگەراییەو بەرھەییوانی، ئاوری ئەوینی ھوما بە ھەر ھەنگاویک کە ئەو ھەلی دەھیتاییەو، زیاتر خۆش دەبوو، فرەتر کلی دلی نیل دەدا و تەشەنەیی دەکرد بۆسەر مێشکی، خۆ ئەگەر ئەم حۆری لەقاییە، ھەر ئەوەندەیی ئیزن بداییە و توپە گولی کۆلمی بۆ ھەنگی تامەزرۆی رابگرتاییە، ئارامی و ئۆخژن دەکەوتە دل و گیانی و عیسانەفەس رۆحیکی تازەیی بەبەردا دەچوو، یان ئەگەر پەری ئیلهام بە گوئییدا بچرپانداییە پیرۆزی تۆش وەک گرتنی دەروازەیی ترووا بە دەستی ئاشیل، مەرگی لەگەڵداییە، بیگومان بەسەر بۆی دەچوو گرژی نەدەکەوتە نیوچاوانی. وەک شاعیر دەلی: «سەری نەبیتە سەرگەردی ئازیز / یاخوا داوەرئ وەک گەڵای پاییز.»

زۆری شیعەر دەزانی، بەلام تەنیا ئەم کۆپلەییە لە بیر مابوو، پیش ئەوہی ھوما بیینی لە جینی خۆیدا ئەمە وێردی سەرزمانی بوو، وەک بلنی بۆ دلی ئەو وتراوہ، ئەگەر ئەم پیاوہ بیجگە لە چوارچۆیە مالد بە رووراست و دلۆقان و نیوان خۆشی بە ناوبانگ بوو، حەزی نەدەکرد بە بۆنەیی ئارەزوویەکی کاتییەوہ دلی بەوہفای ئاسکە بشکیننی. دیسانیش ھەر بەخاتری ئەم نەرمونیانی و ئاکاروہ بوو، دەترسا ئاگری ئەوینی پەرە بستیننی و دووکەلی بچنی بە چاوی خاوو خیزانیدا، ترسی پەیمان شکیننی بەلین ژیری نان سات بەسات دای دەچلەکاند. لەم کارەیی کە بقیە و دەستی بۆ نەبردبوو تۆقیبوو، ئەم ئەشقیە لەم رووہوہ بە دزیو دەزانی لە ئاکار و ویزدانی جوامیری ژیری دەنی نەک شەری و مەزھەبی، پەژویان ببۆوہ، ھەر دەبوو یەکەم رۆژ وازی لی ھیناباییە، تازە دەیزانی دووگی چەور بی بەلا نییە، ئەو کە لەگەڵ عەسلان ئەم ھەمووہ ھەستابوو و دانیشتیوو، پیاویکی کاسب و حیسابگەریکی ئاوا لەزەبر بوو، چۆن بوو لیزەدا کورتی ھینابوو؟ بەم تەمەنەوہ تفلنی دل پیشقەتاری بوو. تەنیا شتیکی لەگۆریدا بوو، ئەویش ئەوہوو سەیی میران لە کۆلانی پشت مالی خۆیان شووشەییەکی پڕ لە زەرق و بەرقی دۆزببۆوہ و نابوویە بن باخەلی و ھینابووویەوہ خەریکبوو بە دیار خاوو خیزانی تەباو رەباوہ دەرگای بکاتوہ بەبی ئەوہی بزانی ئەمە ئاوری قودرەتە و چواردیواری مالی بە ژن و مندالەوہ ھەلەدەتەکیننی.

بەلی، بەدەم ئەم خەیلانەوہ چوو کۆت و بالتەکەیی لەسەر بەردی سەکۆکە ھەلگرت و بالتەکەیی کرد بە بزمارەکەدا و کۆتەکەشی دا بەسەر شانیدا، بەبی ئەوہی کاریکی ھەبی چووہ وەتاغی میوانان، ماوہییەکی مابوو مندالەکان لە قوتابخانە بیئەوہ و دانیشنە سەر نەھارخواردن، وەبیری ھاتوہ رۆژی جەژن تابلۆییەکی کرببوو، ئیستا بیکا بە شانی دیوارەکەدا، بە باشی زانی لەم فرسەتەدا ھوما بانگ بکاتە ژوروی با ئەم تابلۆ و پەیکەرە جوانانە بیینی، پچی بلنی ئەم عەسرە سی کەس لە ئەندامانی

پیشه‌یی دینه ئەم ماله‌ئە و ئەو چ کارێکی لە ئەستۆیە، چۆن هەلس و کەوت بکات باشە، جگە لە شەرم و حەیاى ژنانە، نابێ هیچ کەسیک ببینی، هیشتا چاره‌که سه‌عاتیک تینه‌په‌رپیوو گوێی لە تریه‌ی پنی هوما بوو له‌ که‌وشکه‌نه‌که، په‌رده‌که‌ی لادا، به‌ ده‌نگی پیاوسالاری بانگی کرد. ژنه‌ چوو بووه‌ ژووره‌که‌ی خۆی هوما به‌ ترس و دوودلی‌یه‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌، په‌نگی بزراکابوو، چاوه‌کانی په‌ربوون له‌ په‌رسیار، هه‌روه‌ک ئەوه‌ی قه‌ت ئەم پیاوه‌ی نه‌دیوه‌ و نایناسی.

- وه‌ره‌ ژووری کارمپینه‌، ده‌مه‌وی ئەم تابلۆیه‌ هه‌لواسم، له‌ دوره‌وه‌ سه‌یری بکه‌، بزانه‌ خوار نه‌بی. ئەوه‌ی گوت و په‌رده‌که‌ی داداوه‌ و له‌ به‌ر په‌نجیره‌که‌ واوه‌هات، به‌ هه‌یه‌جان و شله‌ژاوییه‌کی که‌م‌وینه‌وه‌ له‌ به‌رده‌م هوما دا شه‌رم داگیرت، بو‌خۆی پنی‌سه‌یر بوو بو‌ ده‌بی ئەوه‌ له‌ به‌رامبه‌ر ئەم ئافه‌رده‌دا نه‌رم بی‌ده‌سه‌لات بی، هوما به‌ دوودلی‌یه‌وه‌ مات راوه‌ستابوو، په‌رده‌ زه‌ریه‌که‌ی به‌ حه‌واوه‌ راگرتبوو، به‌ هۆی دادراوه‌ی په‌رده‌کان وه‌تاغه‌که‌ زۆر رووناک نه‌بوو، زۆر به‌ ساردوسری بو‌ی روانی، ئەوه‌ سی رۆژ بوو له‌و ماله‌دا بوو بو‌یه‌که‌م‌جار بوو هاتیوه‌ دیوی میوانان، ئەوه‌ی له‌یه‌که‌م نیگادا سه‌رنجی بینه‌ری له‌م ژووره‌دا بۆلای خۆی به‌کیش ده‌کرد، فه‌رش و مافووه‌ی به‌نرخ و په‌رگۆل بوو، په‌رده‌ی تازه‌مۆد به‌ دابی گه‌وره‌مالان، له‌ پیندی وه‌تاغه‌که‌ میزێکی درێژوکه‌ی لیبوو سه‌ماوه‌ر و پیاله‌ و چادانی به‌نرخ به‌سه‌روه‌ه‌ بوو، چواره‌هۆری دیوه‌که‌ به‌ سه‌نده‌لی و کورسی جوانی دانیشتن په‌ر بپوه‌، له‌ به‌رده‌م چهند کورسیه‌که‌دا ته‌له‌کی ژیکه‌له‌ داندرابوو، جگه‌ له‌مانه‌ش بو‌ ئەو که‌سانه‌ی فیری دانیشتنی سه‌رکورسی نه‌بوون بالیفه‌ی نه‌رم و هه‌وریشم داندرابوو، شه‌مدانی و چلچرای پیروژه‌یی ئاوینه‌ی سه‌رتاقه‌ی گه‌وره‌ و سه‌رپۆشی گولاوتوون، شه‌مدانییه‌کی سی لقی گۆل به‌سه‌ر، سه‌ماوه‌ریکی وه‌رشو، بیجگه‌ له‌ ئەو دانه‌یه‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌ بوو، ده‌وری و ده‌فرو ئامانی ئەنتیکه‌، جام و بلووری ده‌ستکاری ئیسفه‌هان به‌ سه‌لیقه‌یه‌کی جوانه‌وه‌ له‌سه‌ر په‌فحه‌ و تاقان ریز کرابوون. ده‌وروبه‌ری سو‌باکه‌ به‌ ته‌خته‌ کووره‌وه‌ نه‌خشانده‌بوویان به‌ پارچه‌ی تۆری و په‌نگاوپه‌نگه‌وه‌. سه‌ر تاقه‌ و به‌رتاقه‌ و په‌فحه‌ به‌ تۆری پووله‌که‌دار رازابوو، هه‌رچه‌ندی وه‌تاغه‌که‌ دیمه‌نی تابلۆی زۆری پیوه‌ دیاربوو به‌لام چهند وینه‌یه‌کی پیاوخاسان جوانی و په‌وه‌نه‌تیکی زۆری دا‌بوو به‌ دیوه‌که‌، به‌ هۆی ئەوه‌ی که‌متر ده‌رگا و په‌نجیره‌ی ده‌کرایه‌وه‌ وه‌تاغه‌که‌ بو‌نی جه‌للا و ئەلکۆلی ئەم تابلۆ و په‌یکه‌رانه‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ گرتبوو. بو‌ که‌سیک که‌ تازه‌ هاتو‌ته‌ ئیره‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئەم ئەنتیکه‌خانه‌یه‌ زۆر سه‌خته‌، به‌لام دیمه‌نی ئەو وینه‌ی پیاخاس و مزگه‌وت و مه‌نارانه‌ بوو له‌و کاته‌وه‌خته‌دا، بۆیه‌ هوما ویرای روو بکاته‌ ژووره‌که‌. یه‌که‌م تابلۆیه‌که‌ که‌ سه‌رنجی راکیشا وینه‌ی فره‌شته‌یه‌ک بوو به‌ روخساریکی

نوورانیهوه به دوو شابالی سپی و جوانهوه، په مینیک به دهسته وه شهیتان له ژیر پییدا که وتبوو، دواى
ئهوه وینهى نوورانی په سولانی یه زدان و ئیمام و پیاوچاکان بوو. هوما ئه وهنده به دلوه سهیری
ئم ویتانهى دهکرد و خه یالی بردبووی ناگای لینه بوو چارشئیوی سهری خزیه و له سه سر شان و ملی
جوانی ویتاوه، سهی میران له په نایدا راوه ستابوو له بهر خو یه وه گوتی:

له که یه وه تا ئیستا چارشئیوت فری داوه؟

هوما گوتی:

وینهى ئم ئیمام و پیشه وایانه ت بو لیره هه لواسیوه، خو ئیره ته کیه و خانه قا نییه؟ بو مه گهر
له چکه به سه ردادان کاریکی هه له یه؟

رووی له سهید وهر سووراند سهیری تابلوکانی ئه و بهری دیواره که ی کرد، سهی میران گوتی:
عهیب؟! ئه گهر راستت دهوی من هه ز ده که م ژن دایمه له چکه بدا به سه ریدا، ژن نابی ئم ئیزنه
به خو ی بدات پیاوی نامه حهرم مووی سهری ببینی. مه زه بی ئیمه زوری هه دیس و چیرۆکان هه یه،
که ده بی ئافره ت مووی سهری به دهروه نه بی بو شار دنه وهی روخساری ژن ئه وهنده پیداغری ناکا،
بو سه رو پرچی دهیکا. ژن ده توانی به بی روو به ند به ره و رووگه راوه ستی و نو یژ بخوینی، به لام
ئه گهر بی توو تالیک له مووی سهری به دهروه بیت نو یژه که ی به تاله و ده بی ه یچ.

هوما به جوانی چارشئیوی داوه به سه ریدا:

له م روژانه دا دهنگو دا که وتوه، مه قنه و چادره نامینی، بلنی ئم مه راست بی؟

زوریش سهیر نییه وای، ههروهک پیشتین و عهبا باوی نه ماوه، ئیستا یاساغه. ده سه ره و میزه ر و
کلاو یاساغه، مه ندیل و کلاوی په هله وی له سه ر لاچوو، ئه مړو که ئم خه لکه به د ودم بوون، هه رچی
بیژن هه روا ده بی! چارشئیو قه لایه بو ژن، ئه مه پیلانی قه رهنگه، ده یانه وی هه یا و ویژدانمان نه مینی،
قورئانمان لی بستین دینی ئیسلان لاواز بکه ن.

هوما بو دووه جار سهیری دهو روبه ری سو با که ی کرد ده نگوت بوو کی رازا وه یه، ئم به شه له م
نیوه دا ههروهک دیکورپات و به رجام خانه ی زه مبه رفروشان ببوو به جه رده ی چاوی هه ر
ته ماشاچییه ک، به لام له پیش چاوی ئه و هک مه زارگه ی خو ی ده بی نی که به سه ری وه راوه ستابن.
هه ناسه یه کی شاره وی هه لکیتشا و له نیوان بیر و فکری ئالوزدا گوتی:

ده لین ئه وکات ئه شی ژنه کانیش ههروهک پیاوان کلاو بکه نه سهریان و له گه ل یه کدی تیکه ل بین؟

ئه یه رو قور به سه رم! له م ئابرو چوونه! ئه ی چو ن ده بی؟

- دەى ئەو دياره چۆن دەبى، تەواوى ئەمانە نىشانەى دنيا ئاخىر بونە! ھەر دەبى ۋوبدا، دەبى شەرم و ھەيا لەلای ژن و پياو ھەلبىگىرى و ويژدان و بەرەكەت تەواو بى، شارەكان ھەرەك دىتوتە رىگەو بانىان بىبى بە ھىلى ئاسنى و پىتى (لا الە الا اللە) نەمىتى، تابوت لاقچى و دىجان و فەيتونى لەجى دابنن، دىن و ئىمان و باوەر و پياو ھەتى بشۆرىتەو ھە زولم و زور و فىسق و فوجور بە ولاتى وەرەبى. تا مەھدى نەپەت ھەر ئاوا دەبى و ئەمە قسەى پىشەواپانە رەت بوونەو ھى بۆ نىبە، ئەم ۋەكەش نەبى سۆزى ۋوبدەدا.

سىبەرى ئەم وتە و ھەدىسانەى ئەم پياو ۋوبادارە قورسايى خستە سەردل و مىشكى ھوما خانمەو، بە خەمەو ھەبوو كە ئەو ھال و ۋۆژە نەپەتە پىشەى ژن و پياو دەرپى فۆرى دەن. ئىتر ۋەك بىژى لەگەل ھەپشەپەكى قورس ۋوبە ۋوبو بىۋە قائىمتر چارشىۋى ھىنا سەرلوتى تەواو ھۆى داۋشەى، كە بچىتە دەرەى، چاۋى لەسەر تابلۇ گەورەكە گىرسايەو، لەسەر كورسەپەك لە پەنا مېزەكە داندراۋو. ۋەبىرى ھاتەو سەيد بۆچى قاۋى كرىبوو، بۆ ئەو ھى قسەپەك بكا لىپرسى:

- ئەم تابلۇپە بوو دەتكرد بە دىوارەكەدا؟ پۆشپىنەكەى لەسەر لادا، بە سەرسوۋرمانىكەو ھە نەيتوانى ددان بەخۇيدا بگرى:

- ئەپەرۋ چەند عەببە! ئەم ۋوت و قوتانە كىن؟ نەكا بتەۋى ئەمانەش لىزە بكەى بە دىوارەكەدا؟ ھەو، بە خۇدا تەواۋم كرى، ۋوتى چى، ئەوانە ئادەم و ھەوان، بۆ مەگەر تۆ داپە و بابى خۆت ناناسى؟ ئەۋكاتى ۋەك ئىستا بەرگ و پۆشاكى ئاوا جوان نەبوو، ژن و پياو بەبى ئەو ھى نەزەرى خراپ بكەن و بە عەيب و عارى بژمىرن بە يەكەو دەژيان، تەنبا بە چل و گەلای داران عەببى خۇيان دەشاردەو، ئەم ۋوتى و بىبەرگىيە بە سەدان سال ھات و پاربد، تۆرەمەى بابادەم بىكراس و دەرپى دەژيان. تا ئەو ھى جەمشىد ھات و جل ۋەبەرگى بۆ مروف ساز كرى. ئەوانە ۋوتن، بەلام نازانن ۋوت بوون چ ماناپەكى ھەپە.

سەىمىران بە پچرپچر قسەى بۆ دەھات، ھوما كە ھىچ لە مەبەست و مەنزورى ئەو تىنەدەگەشىت، بەلای وىنەكەو مەحتەل مابو، سەيد زۆرتى لىنى نىك بۆو، ھەزى نەدەكرد دەنگى بچىتە دىۋى دەرەى، تا ئەو دەچوۋە پىشەى ژنە زۆرتى دوور دەكەوتەو، مىران دل و مىشكى بە تاسەى رامووسانىكەو بوو، بەلام بەم خۇكلا گرتتەى ھوما تا دەھات دەردى كارى دەبوو، ئىتر ۋەك ئەو ھى لە دەفرىكى مسىندا شىر ھەلچى و چارەى نەمىتى پەردەى شەرمى بە ھەروو دەستى دادرى، ۋەك گورگى برسبى گەببە بەردەمى و لەسەر چادەرەو تونند باسكى و زەندى گرت.

هوما، ههروهک میثیکی میوان نهی و ابوو. زولف و روخساری چرووی دوو لیوی وهکو شهوبو و سوورهههلالان پر بون و بهرامه بوون. سهی میران به تهماح و تهمهتناوه چاوی تامهزروی له دوو چاوی خوماری بری و به لیوله ریوه به پارانهوه:

. هوما جوانه کهم!

هه نه وهنده و قسهی بو نه هات، باووتای دلداری ههروهک بورکانیک چپای نه نامی شله قاندبوو. زمانی چوه بهست گلینهی چاوی له نامیزی زهره و موشته ری دا تانه وه، چ چاره یه کی نه مابوو له بهرامه بر گری به تینی نه م چاوانه دا، ته وای و ته و جوله و پاژانی نه م پیاوه له بلنسهی دهر و نه وه سهراچاوهی دهگرت، نه ویش دهیزانی نه م تین و سووتانه به بن هو نییه، به بن درو و دهقو گفتی پیندابوو چارهی دهر دی دهکا، ئیتر بویه دهستی گرتیوو هینابووی بو مالی خوی، نه وه سی روژ و شهوه به بن نه وهی خوه له چاوی بکهوی، ههول ددها بو دهره تان و ناوه ها فرسه تیک، تاکوو بزانی فکری چی له ژیر سهردایه و به تهمای چپیه؟ بوچی خهریکه دهستی دهستی و نه مرو و سبه یینی پیده کا؟ له م چرکه ساته دا که دوو چاوی پر له حز و نارزه روی میران به تهمه ناوه له چاوی چه قیبوون، بن گومان و ته یه کی هه بوو که بیدرکینی. هوما هندی ترس و دله راوکی دلی ریک دهگوشی، به لام نه و له کوول و له جوشتر بوو، چاوه ری بوو بزانی ناخری و تهی دلی نه م پیاوه چپیه و چی له وهی؟

. ناسکه سلوکی چاوه که ژالم، ده به سیه تی دیقت پی کردم؟

سهی میران ههردوو دهستی له دوری که مری وه رینابوو، پهنگی روخساری ته و او گو رابوو ددانی ددانی نه دهگرت، هه ولیدا له چه شنی ههنگ لیو بنی به په ری لیوی ناسکییه وه، هوما دهستی هینا و کردی به له مپه ری به رده می خوی، وهک ناسکی له داو که وتوو ده له رزی و دهکوشا خوی راپسکینی، سهری به ملاو نه ولای شانیدا هه لده سوو راند. به ههردوو دهستی به رگری له روخساری خوی ده کرد، نه م دم و لیوه شانیهی ههنگینه لی نه ده کالاهه تووره و مرو مچ بی، له م چنگه په لماسییه دا چارشپوی سهری که وته خورای، له چکهی به ریووه و سهرو کاکولی جوان و شان و ملی رووت و پر له خالی نه وهندهی تر ناگری دهر وونی میرانی خوش کرد. به م گشته ههول و خومانوو کردنه وه سهی میران به ناواتی خوی نه گه یشت، دهستی لی هه لگرت و وهک لایکی هیوا براو دلشکاو له جی خوی مات و کر پی دا روانی. هوما زور توره بوو به لام چی له دهست نه ده هات، به نه دا و نه تواریکی ژنانه وه خوی بادا و له هه موو قهول و به لی نیک شیرینتر دوو زلهی به نه سپایی له روومه تی میران سهرواند.

له چكه كه ی هه لگرتوه و له شیوهی ئاسکی سلۆکی له چنگ راوچی به ربوو خۆی رزگار کرد و یهك دوو جار گورگه ئاوړی دایه وه ئاشقی ناموردی له وی به جی هیشت. له ژوره بچوکه که دا دلی وهك چۆله که ی سه ربړاو هه لده به زی، وهك چۆن مه لوچک باشوو ده ی هیڼی و دهیبا، ههستی ده کرد ته او رهنگی نه دگاری بزراکوه، دۆلپای ترس و په ریشانی دوولینگانه ی به سه ر ملیدا هینا بوه و قورسای مۆته که ی له سه ر سینگى هه ست پنده کرد. له سووچیکى وه تاغه که، داسه کنی و له چكه که ی داوه به سه ریدا، به لام گرځی لى نه دا، په له ی ئه وه ی بوو ئارام بیته وه و له ده ست دلّه کوته نه جاتی یی زوری لومه ی خۆی کرد:

- ژنه تیوه سه ربه هه شه، ئه مه کار بوو تو کردت؟ نه ده بوو خۆت بگردایه به م دیوه دا. ئه وه هاتوو له و ومخته دا ژنه که ی وه ژووړ که وتبا، یان یه کى له مندالله کانی له فیرگه را هاتبا یه ته وه له هه ساره که وه دهنگی هاتبا یه، تو چت ده کرد، له جی خۆت گیانت ده رنه ده چوو؟! ئیتر ئا بروو چوون چۆنه؟

به لام به ختی ئه و باشی هینا بوو هه ر وهك ئه وه ی ئه م ته نیشتی هه وشه یه چاوی که سی به سه ره وه نه یی وابوو. ته نانه ت هیه کس به به ر ئه م دوو وه تاغ و ئاودارخانه و هه یوانه دا تینه ده په ړی، چ بگا به وه ی مل به رز بکاته وه و بزانی له ژووړی به چیه وه سه رقاله. ورده ورده که ده هات هیور ده بۆوه رهنگی ده هاته وه سه ر دۆخه که ی جارانی و نه ختیک شله ژانی پیوه دیار بوو. به لوی چارشپوه که ی توزیک خۆی باوه شین کرد. ئه م چرکه ساته ی ماوه یه ک له مه و پیتش رووی دابوو که خه ریک بوو بۆ هه میسه نرخی له پیتش چاو و دلی میران دابه زینى، زۆریش ته ماشایی و سه یر بوو. له به رخویه وه که وه بیر کردنه وه:

- زۆرم پى سه یره، ئه م پیاوه هه رچه ندی به سه رو پۆتلاکیدا پیره میرده به لام به دل زور گه نجه. ده لئی کور ه جحیله یه له هه وه س ناکه وى، زور ئاشق دیاره. تینیکی به هیز سه رتاپای له شی داگرت بوو، نه یده زانی چیبکا، ئه وه نده ی به خۆیه وه کوشیم، له وانه بوو په راسوه کانم تیک بشکتینى، هه روهك به ته مه نی میوینه ی نه دییى وابوو، (زه رده که وه سه رلیوی) ئه م هه ناسه سارده، له و رۆژه وه منی هینا وه تیر ه وهك جووه که ی به سه ر هاتوو، له هه ردوو دینه که بووه، ده ستی به من ناگات و توخنی ژنه که ی خوشی ناکه وى، نازانم له به رچی خۆی گیل کردوو، چی له ژیر سه ردا یه تیناگه م؟ ئه گه ر منی ده وى ئه م ترس و دزه دزه ی له چیه، به هه لوا هه لوا ده م شیرین نابى، من که تازه له م ماله دام، ده یی زور به وریایی هه لس و که وت بکه م، خۆم قورس و سه نگین را بگرم، هه ر وهك تا ئه لحنیش ئاگام له

خۆم بووه، جارى با ئهوهندهى تر سه ماوهى ئه وىنى بېته كولا ئاخىر وای لیدی بما بۆ مالى مه لا و مارهم بكا.

به دهم ئهم فكر و خه يالاته وه له پر روانىنى له شوپىنك گىرسايه وه، روخسارى دلوفان و ميوانگر و له دله وه نزيكى ئاسكه بهم زهره خندهى كه دايمه له سهر لىويه تى به پيش چاوييه وه ماق مابوو، ئايا له توله سه ندنه وه ده گه رى يان بير له به ختى خوى ده كاته وه؟ وهك قانلىك ده چوو كه خه ونى جىنايه تىك وه خه به رى هينايى فكر و خه يالى رهش به هه موو بارىكدا خه رىك بوو به سهر يه كدا هه لى ده شىلا و سزاي رۆحى ددا، ئه وهى كه ئىستا بۆ ئه و بوته خه نيم و درووى مەمو زىنان كه سىكه وهك خوى ئافرهت، خاوه نى چوار مندال، سه رتاپاي له شى كه وته له رزىن، ئهم وته يه و ده بير هاته وه، هه وى، هه وى سارى، هه ر له نو سالىرا بىستىبووى، وه ختى داىكان له مندالى كچيان تووره ده بوون، پىنيان ده گوتن: ياخوا سه رت شىن بكه ي ره بى هه وىت به سهر بى، ئافره تان له مالى ميژد هه ر بهم وتانه داخى دلى خويان ده رده كرد، به رله وهى بچيته مال ميژد و بزاني ميژد چىيه بهم قسانه قه لس بوو بىزار بوو له م وته دزيوه، به لام ئىستا؟!

- ئاخ چم كرد به خۆم؟ ئه وه هاتوو ئهم پياوه مارهى كردم و بووم به خىزاني، ئهم ژنه ساكار و دل سوژهى كه ئاگاي له مەحموودى بىزه وال نىيه و له م ماله دا ئاغا و كوينا بوخويه تى، ئه مپروش ره شه بختيك به سه رى ده چى و چراى به خته وه رى ده كوژىننه وه، مال و حالى وهك چه پكى گولى لىده بىته دركه لان و بهم هه موو ئاوات و ئاره زوو مندالى گه وره كردوو و دلى به ژيانى خوى خو شه بلىى له مەودوا ئهم رووناكىيهى بۆ بمىنى و هه روهك جاران دلى به مال و مندالى خو ش بى؟ منى به خت ره شى مال وىزان چبكه م؟ ئهم دوو منداله هه ناسه ساردەم، ئهم دوو په پوله بال هه لپرووزا وه م چ نه هه مەتتیهك بوو رووى تى كردن، هه ر له داىك به ر بوونه وه وهك من نيوچاو رهش بوون بزەى سه ر لىويان وشك بوو. هانا بۆكى به رم؟! (كئ هه يه به دادم بگا؟!) ئه مەش له كلولى خو مه، ئه مەش به خت و نسيب بوو خوا به منى به خشى، هه ر خوى له كاران باش ده زاني، يه كئ ده خاته تالى و ئه وى تر ده خاته خو شى، ده نا منيش چىيم له ژنى خه لك كه متر بوو، چاره م چىيه به شى منى وا داوه، رۆژى ئه وه ل وای له نيوچاوان نوسىوم. هه ر ده بوو كاتئ له داىك به ربوومه وه له كو ش و باوه شى داىك و باب محرووم و بى به ش بم. منداله كانم له داوئى خۆم و خو شى له مال و مندال و ميژد و هه موو خو شىيه كى ئه و دنيايه دوور بم. بلىى دوو منداله كه م ئىستا ژىنيان چۆن بى؟ چ ئازاريك ببىن به ده ست بابى غه زب و پوورى سه رشىنه وه! ئه وه كه ي باوكه، ئه گه ر غه زب نىيه چىيه؟ باوك چۆن سوئند ده خوا،

هه‌رساعاتی بچم بیانیییم، گوشاوگوش سه‌ریان ببری، ئەمن دەیناسم دەزانم ئەمە چ بره‌کیکه، ئەگەر
رقی هه‌ستی خوین به‌رچاوی ده‌گرێ، کهس ناپاریزی، شه‌لم کویرم کهس نابویرم! چبگا به‌ روحم و
موحه‌به‌تی باوک ویزدانی ئینسانیشی نییه، ئاخ گورگی کیوانیش به‌ من نه‌بی!

ویستی هه‌ستی و وینه‌ی منداله‌کانی له‌ مجریه‌که‌ ده‌ربینی له‌ تاقه‌که‌دا دایینی، توژیک ته‌ماشایان
بکا، که‌میک سووکناپی بیت، هیزی نه‌بوو له‌ جیی خۆی ته‌کانیک بدات و بجوولی، وای‌ده‌زانی دلی له‌خو
بوته‌وه، ورده‌ ورده‌ غوربه‌تی هه‌ستا و لیزگی ئەسرین گلارگلار به‌سه‌ر گونای گولینیدا خزین بو
شیوی به‌روکی، بی‌ئهو‌ی جیه‌ک ببینی، ته‌نانه‌ت ئاگای له‌ فرمیشکه‌کانی بیت، له‌ شوپینکی نادیار
پامابوو، تاپویه‌ک رووناکی ژووره‌که‌ی شلوی کرد. هوما له‌ ژیر هه‌وری په‌ژاره‌دا سه‌ری به‌رز
کرده‌وه، ئاسکه‌ له‌ نیو ده‌رگا‌که‌دا راوه‌ستابوو پینیدا ده‌روانی:

- هوماگیان، دایکه‌که‌م بو په‌ریشانی؟!

هوما به‌خۆیدا شکاوه و سه‌ری داخست، رووی نه‌بوو چاو له‌ چاوی ژنیک ببری که‌ به‌قه‌ت دایکیک
دلۆقان و پروخۆش بوو، بی‌پنجوو په‌نا و بی‌غهل و غه‌ش بوو، ئیختیاری له‌ ده‌ست بووه‌ و وه‌ک
بارانی په‌له‌ روئدکی هه‌له‌هراند و سنگ و به‌روکی له‌ خووس گرت، ئاسکه‌ به‌ شه‌له‌ژاوی و ده‌ست‌تیکه‌ل
هاتنه‌وه‌ وه‌ک دایکیک کیژی خۆی ده‌نامه‌یز بگری باوه‌شی پیندا کرد و شان به‌شانی دانیشت، ئه‌ویش که‌
گریانیک به‌ربینی پیگرتبوو لێ‌پرسی:

- رۆله‌گیان بو ده‌گری؟ له‌ چی عاجزی، چی توی په‌ریشان کردوه، دایکه‌که‌م له‌ منی مه‌شاره‌وه!
من هه‌ز ناکه‌م میوانی خۆم مات و په‌ریشان ببینم، ئەوجاریش تو میوان نی، مالی خۆته‌ نابی هه‌ست
به‌ نامویی بکه‌ی، وه‌ک خوشکی خۆم حساب بکه‌، هه‌چم لێ‌مه‌شاره‌وه! چه‌ندئ له‌مه‌وبه‌ر هه‌چ
خه‌به‌ریک نه‌بوو، قسه‌ی خۆشت ده‌کرد، پیده‌که‌نیت، چبوو بو کتوپر گورابی چیت بیستوه‌ و
په‌ریشانی؟

هوما ناچار وه‌لامی دایه‌وه:

- هه‌چ نییه، داکێ گلاره‌خانم، بو به‌ختی خۆم ده‌گریم، گه‌یی له‌ که‌س ناکه‌م، ئەو میزده‌ ناپیاوه‌م!
ئهو له‌خوا نه‌ترسه‌، به‌ قسه‌ی خوشکه‌ چۆل‌بره‌که‌ی هه‌لی‌داشتم، ئه‌ویش له‌ وه‌ختیکدا که‌ منداله‌کانم
هه‌شتا ده‌ستیان به‌ داوینه‌وه‌ بوو نه‌یان‌ده‌توانی خۆیان ته‌ر و وشک بکه‌نه‌وه‌، هه‌لیانواردین، جه‌رگیان به‌
کوچه‌که‌وه‌ دام، جگه‌رگۆشه‌کانی خۆشم هه‌ر وه‌ک منیان به‌سه‌ر هات، بۆیه‌ ئاورم تینه‌ریبوه‌
خوشکی‌گیان ئەو هه‌ناسه‌ساردانه‌ چووه‌که‌ن، تو خوا ناهه‌قم مه‌گره‌، لێم به‌ ئیراد مه‌گره‌ وانازانم

به سهر عه زه وهم، به بى ئه وان هه رچيه كه ده خۆم واده زانم ده كه ويته كۆشمه وه، نازانم چيم به سهر دى، بۆ دواروژى خۆم ده گريم، ئاخۆم چاره نووسى من شياوى ئه وه نيه شينى بۆ بگيريم؟! ناهه قه تا ناسه خوشكى گيان، هه مروه كم نه مينى هه چ شتى به قه دى عه ولاد شيرين نيه، به لاهم ئه وه نده خۆت هه لمه چوقينه، تازه كاره و هاتوه له چيت كه مه؟ جوان نى، كه هه، خانمى، پاك و خاوينى، عومريكى وات نيه تازه ئه وه لى ده مه ته، له هه چت كه م نيه، هه موو كه س منه تته ده با، بۆ ده بى بگرى ئه م فرميسك هه لوه رانده نه ي پيناوى، ئه وه نده خه م و خه قه ت مه پيچه وه له سايه ي خاوه ساخ و سلاهه تى، كويز و شل نى، نابى خۆت بره نجينى، (وهك دايكيك ده سته هينا و ئه و قزانه ي بۆ لاداره هاتبوونه به رچاوى) توزيك دلته گه وره بى و ددان به خۆتدا بگره، ئه م ماله به مالى خۆت بزانه، ئيمه له به رامبه ر تودا خۆمان به خاوه ن مال نازانين.

سه ي ميرانى ميژدم وهك براى تو وايه، منيش خوشكى توم، تا ئه و روژه ي ئينسانيك داوات ده كا و تو به ئه م ماله رازى بى قه درت له سهر چاومه.

گريانى له كۆل و له جۆشى هوما پيشى قسه كردنى ليگرت، به لاهم روخسار و چاوى پر له فرميسك و هاوارى پر بوو له پارانه وه:

.. نا، نا، خوشكى شتى وا مه لى!

.. بوچى، له به رچى؟ تو چۆن فكر ده كه يته وه؟ يان ئه وه ي له م ماله دا خۆت به غه ريب ده زانى و هه ست ده كه ي بۆ ئيمه بووى به سه ربار؟ چى ئازارت ئه دا؟ دوورى مندا له كانته؟ زۆر سه ير نيه، ئه و كۆنه ميژده دل ره قه ت له به ر مندا له كانيشى بى په شيمان ببه يته وه و بيت خۆى بدا به سهر كه وشه كانته دا؟ هوما به چاوى پر له گريانه وه له ئاسكه رام، له و ماوه يه دا نه ي ويستبوو ئاسكه نيگه ران بكات، ئه م رازه ي نه دركاندبوو، سه رى كرده سه ر رانى و له قۆله ي گريانى دا:

.. ئه و... سه ته لاقه ي... داوم. تازه من چۆن ده توانم بجمه وه ئه و ماله؟ تازه له وه ده رچووه، من و ئه و خوشكه لارشاكوويه ي دانومان به يه كه وه ناكولى، به يه كه وه بمانخه نه ديزه يه كه وه گوشتمان ناكولى، من نامه وى تازه چاوم به چاوى ئه وان بكه وى، هه ز ناكمه ئه گه ر مرديشم ئه م ناپياوه مه يته كه م هه لېبگرى، به لاهم نامه وى له مندا له كانم دوور بم، له پيشدا ئاوا بيرم لى نه كردبووه، من ئه گه ر ئه م مندا لانه نه بوايه ن ليژه چيم ده كرد، بۆ ئاوا ئاواره و وه يلان ده مامه وه، هه ر يه كه م روژ ده گه رامه وه بۆ ئاوايه كه ي خۆمان، به پينان ده گه رامه وه، به لاهم چبكه م له به ر ئه م په پوولانه ده ستم له دل م نايه ته وه، ئه گه ر ئه وانم نه بايه ن ئيستاهه ت كفنم بزاندبوو، حازرم قه ره واشى بكه م نانكه رى مالان بكه م جل

بشۆم ههزار کۆیرهوهری به گیان بکرم بهلام چاوم له چاویان بئ. خۆزگه نهدهمردم و بۆ جاریکی دیکه دهمدیتن تیر بۆنم پیوه دهکردن!

ههردوو دهستی لهسهه دلی دانا و گریان و ههنیسکدان تهنگی پینهلچنی، به سهختی ههناسهی دهدههات، وهک مار گینگلی له خوی ددها، ئاسکه بهم قسهیه دانهچلهکی، که چهند پۆژه دهنگی نهکردوه و سینهتلاقهی له میزدهکهی وهرگرتوه، به پینچهوانهوه زوری بۆ به پهروش بوو، دایک ههروایه ئهوه دوو مندالهی «گلاره و بارام» ههتا نیوهپۆ له قوتابخانه دههاتنهوه دلی له مستی دا بوو. دهزانی ئهوه بیوهژنه ناسک و نازداره چ ئازاریک دهچیژی، ههه بۆیه گوتی:

- دهزانم چ دهردیک دهچیژی، ناحهقت ناگرم، ئازاری دووری فره بهژانه، ئاخ خوشکی گیان، چی لهگهڵ دهکری یاخوا ئهوه میزدهت نهحهسهیتهوه، خودا دهست به عهمری نهگری، بهلام دلنیا بههروا نابی تهنگانان بهریان کورته، کهس ناتوانی مندال له دایک و دایک له مندال بستینی، ئهوه خهلهکه ئاوی لیقهبوول ناکهن، تف و لهعنهتی دهکن، دایکهکههه، یهکجار وا له خۆت مهکه، گریان چارههی دهردان نییه، تو ناو و نیشانی مالهکهیانم بهدری، قهولت پیدهدهم، ئهمرۆ نا، - لهبهه ئهوهی عهسر میوانمان دیت بهیانی که مندالهکانم بهرپی مهدهسه کرد، دهچم بیچولهکانت دهبینم و ههواتت بۆ دینمهوه، ههه خۆم زۆرم دل پیوهیه بیانبینم. بهشکم بتوانم به نکاو پارانوه به مهکر و زمانی خوشبی بۆ چهند سهعاتیک لهگهڵ خۆم بیانهینم تاکوو چاوت پینان بکهوئ. ئیتر ههسته دهمووچاوت وشک بکهوه، ئهوه مندالهکان له فیرگه هاتنهوه، برسپانه دهبی نانی نیوهپۆیان بدهمی، سفرهم داخستوه، ههمووشتیکی حازر و ئامادهیه، مهشهدی و مندالهکان چاوهپیی تون. له ئهمرۆکهوه ههتا سهت سالی تر لهم ماله دا میوانی من بی نامهوی فرمیستک بینم. گریان شوومی باشی نییه، وهختی پیکهنین و خوشی ههیه، سههه و گورانی ههیه، ئیتر شین و گریان بی مانایه، تو چاو لهم دار بیبیهی نیو ههسارهکه بکه، نهتدیوه به هاتی بههار چۆن گهشاوهتهوه ئهوهنده ورده گهلاهی دهرکردوه، ههواي خوشی مانگی خاکهلیوه دل و میشکی مرۆف دهحهسهیتیهوه، ههه لهم پۆژانه دا، به یهکهوه دهچینه سههراکی، قهبری سهیزاده فاتمه^{۱۴} لهوی دهست له کیلان ورینه و بهردیک به کیلی گۆرپهکهوه بنی، مرادی خۆت لهو بخوازه، ئیمه ههفتانه ژنهکان کوبوونهوهمان ههیه لهمهولا توش لهگهڵ خۆمان دهبهین. پیمبلی بزنام شتی هونهری له کار و ئیشی ژناندا چی دهزانی، پهقس و سهماکردن دهزانی؟ بهم ژنانه و

۱۴- گلکویهکی پیروژه له کرماشان. گویا خزمهتکاری ههزهتی مهسوومه بووه.

دەستەخوشكانەت دەناسىنىم، جارىك لە نىزىكەو لەگەلئان دانىشى قەت حەز ناكەى لىيان دوور بى، ئىتر ھەر لە ئىستاوہ دلت مەكووژە، دلت تەرپەى بخوازى!

ھوما سەرى بۇلاى ئاسكە وەر سوورانە، سەرەراى گشت پەژارە و چارەرەشى خۇى زەردەخەندەيەكى خستە سەرلىوى، بۇ ئەم تەوسەى پىيەدادا، ئەگەر لەم سەعاتەدا مىردىكى بە دلى خۇى دەست بەكتاىە چەندە خۇى بە بەختەوەر دەزانى، ئاسكە زۇر خۇمانە بە گوئىدا چرپاند:

- تۆ نالىى سى تەلاقتە لىوەرگرتوہ، تازە بىرى لىمەكەوہ، پىاوى ئاوا ھىندە بىقىمەتە بۇ ئەوہ نابى پىلاوہكانتى پىھەلبرى، ھەموو كەس مەنت دەبا، لەوانەيە خۇشبەختى تۆ لەوہدا بووبى تاسەر ژنى ئەو كەبراىە نەبى، تازە لە دووى چووان مەچوو، بەلئىت دەدەمى كورپىكى جوان چاكى نىوقەد بارىك و خاوەنەسل و نەسەب بۇ ببىنمەوہ بەرد بىنتە سەردلى كۆنە مىردەكەت، چاوى بەراىى نەدا لەم شارەدا دانىشى و لىدا و براوات. با بچىن بۇ نىو ژنەكان لەگەلئان ئاشنا بى، تۆ لەگەل ئەوان پرووت خۇشبى، ئىتر تەواوہ، ژن با مانگى چارەدەش بى، با بەژن و بالاي جوانىش بى، ئەگەر ساردوسر و بى دەمودود بى ئەوہ بزائە دەرگاى بەختى لەسەر داخراوہ، تۆ بزائە دايكەكەم، بولبول كە ئاشقى گول دەبى بەختارى جوانىيەكەى نىيە، بەھوى بۇن و بەرامەى خۇشەيتى، ئافرەتەش واىە سەرو زمان خۇشى كەمەندى دلى پىاوہ، لە بىرت نەچى، ئەوى جىي دەست لەئەژنۆ وەرئان و شىن گىرآن نىيە، ئەوى شوينى رەقس و سەمايە جىي گورانى و قاقا و پىكەنبنە.

ھوما لە بنەوہ فرمىسكەكانى ھەلقورانە و گوتى:

- خوا مالت لىتەك نەدا، ئاسكەخاتون، قەتم چاكەى تۆ پىنادرئەتەوہ، تا ئەو پۆژەى ماوم كەنىز و قەرەواشى كەوشەكانى توم. (لەوہدابوو دەست بەكتاەوہ بە گريان بەلام خۇى راگرت.) تۆ برۆ منىش بەدواى تودا دىم.

ئەو رۆيشت و ھوما زۆر بىتاقەت لە جىي خۇى ھەستاو چووہ بەردەم ئاوينە چكۆلەى سەر تاقەكە. نەختىك بە خۇيدا روانى و بەو دەستمالەى بە دەستىيەوہ بوو چاوە تەرەكانى وشك كەردەوہ، دەرگاى مجرىيەكەى كەردەوہ و دل پر لە خەم سەيرى وىنەى زارپۆلەكانى كەرد. ھەناسەيەكى ھەلكىشا و لە شوينى خۇى داينانەوہ، مژۆلەكانى رىكوپىك كەردەوہ و بە نەرمى دەستىكى سووراو و سىپىاوى تەك بە گونايەدا ھىنا، جارىكى تر بە وردى سەرنجى روخسار خويدا، بە ھوى پەژارە و گريانەوہ تۆزىك ژىر چەناگەى ھەستاو، ئەمەش ئەوہندەى تر ملو بەرگەردنى جوان كەردبوو، ھەورى گريان و خەفەت ھىشتا بە روخسارىيەوہ ماوو، ھوما پىيەخۇش بوو سەىمىران بەم حالەوہ ببىنى و بزائى

گرياره، ئه وه كامه ژنه، ئاوا ته مهنى كه م بيټ و حه ز نه كا له سه ر پيى خو ى راوه ستى و مال و ژيانى خو شى هه بى له گه ل مي ردى باش دانه نيشى و مل دانه خات؟ به م هه موو دهر د و خه فه ته وه، كه تي كه ل به فكر و خه يالن، ري كه نادن بۆ چر كه يه ك مندا له كانى له بير بچي ته وه، قسه و هيو اپيدانى ئاسكه دل دانه وهى ئه م خاتوو نه به ريز و ئه و سو ز و عه شقه ي كه سه ي مي ران بۆ ئه و هه يه تي زورى خو شى له دل ده چه ند و به وجو زه ي فكري له مي ران ده كرده وه ئاسو يه كي رو ونى له به رده م خو يدا ده بي ني. له وه دل نيا بوو ئي ستا سه ي مي ران به دل يكي پر له خو شه وي ستى و ئه لاقه وه چا وى له دهر گاكه بر يوه تا كو و هه ر ئي ستا تيشكى يه زدان دهر بكه وي و بي دا له تاري كخانه ي دل ي پر له تا سه ي، ده يزاني كو يتر چه نده به ته ماي چا وه، مي رانيش ئه وه نده به هيو اي ئه وه، هه ر بۆ يه دل ي به ژيانى داها تو وى خو ش بو و، حه زى نه ده كرد رو ومه ته كانى سيس و ژا كا و ديارى بدا، به ر له وه ي له دي وه چكوله كه بچي ته دهر ي ديسان يش له سو وچى چارشو وه كه وه سه ي ري كي خو ى كرد له ئاو ينه كه دا، زه رده خه نده يه كي ئاشق كو وژى تا قى كرده وه به لي وه ته ره كانى، هه ر ئه و بز ه شيرينه ي كه بۆ يه كه مچار دل ي مي راني پى را و كر دبو و.

به شی شه شه م

به لاین و ابو هوما دوو سئ شه ویک وهک میوان له مالی سهی میران بی، بوو به ههفته یهک و ههفته بوو به پازده رۆژ، نه برا لئی پرسى و نه که سیک هات به شوینیدا، ژنه پیی خوش بوو له و ماله بمینیتته وه که یفی له رۆیشتن نه بوو، وهک مالی خوی دههات و دهچوو خه ریکی کارکردن بوو، وادیار بوو به م بارودوخه قایله، له و رۆژوهه پیی نابوو هه م ماله قه له و جوانتر ببوو، به یانان بهر له هه موویان له خه و هه لدهستا و له چالوده که ئاوی هه لده گوینا و رهژی دهگه شانده وه و سه ماوه ری تیده خست، منداله کانی ئاسکه ی له خه و هه لدهستاند و دهستی بیژهنی دهگرت و به قسه ی خوش دهیبرد له سه ر حه وزه که دهست و ده موچاوی بۆ ده شووشت، فیژی کردبوو سه ری به لایه کدا شاننه بکا، له نیو منداله کانی ئاسکه دا ئه وه یان که نه دهچوو قوتابخانه زورتری خوش دهویست. دایمه به شوینییه وه بوو، شه وانه تا خه وی لیده که وت چیروک و هه قایه تی بۆ باس دهکرد، زورچار قاچیان ده کیشایه ژیر کورسی و قسه ی بۆ دهگنراییه وه، هه روهختی باسی گوند و گوندنشینى بۆ دهکرد، هه رچهنده پشتاوپشتی له دتهات هاتبوونه سه ر دنیا و به نان و ئاوی لادی به رچوو بوون به لام چۆن خراپ بوو ئاوا زهمی لادی و ژیان و گوزهرانی دهکردن و به تیتالی و دزیوی ناوی دههینان! دهتگوت رهنگه ئه وه دهبی وهله دی تاران بی و قهت داری گهنمی نه دیوه، زۆربه ی کوبوونه وهی ئافره ته کان له نیوان کاتژمیر دووه وه تا چواری ئیواری دریزه ی دهکیشا، پییان دهکیشا ژیر کورسی گهرم، بیخه م و خه فته بازارى گالته و جهفه نگیان خوش دهکرد ئه وهش ته نیا بۆ کات رابواردن و دلخوشی خویان بوو. میوانی مه شره ف خوشی ئاسکه زۆری سه ربرده و نه قل و نه زیره ی خوش دهزانی، ئه وانه ی گوئی بیستی ده بوون قاقا پیده که نین و له سه ر گازه رای پشت دهکه وتن. ئیتر هه روهک ئاسکه بۆی روون ببۆه، هوما جگه له کیشه ی منداله کانی له وپرا چوار پینج سال ده بوو هه وای شاری هه لمژی بوو له گه ل هه موو خوشی و ناخوشییه کانی راهاتبوو، قهت ئاماده نه بوو بگه ریته وه و بۆ هه میشه له لادی بژی.

جاریک له زمانى خویه وه بیستبووی: ئاسکه خاتون تو خوت فکری لیکه وه، ژیان چهنده له گوندی دشواره، منیک ئه گه ر ههفته ی جاریک و دووچار نه چمه گه رماو گوزهرانم لی هه لده گیری و

دەللى دىنيا بەسەر سەرمەۋەيە، كەۋابى من چۆن دەتوانم لە دىدا بژىم، خەلكى دىھات جارى چى لە گەرماو و پاكو خاوينى نازانن، خۇ ئەگەر فىرى ژيانى شار نەبام بۆم گرینگ نەبوو منىش سايلى ئەم خەلكە، جگە لەوانەش، نە ھاۋژىنىكى باش شك دەبەم، نە دلم لەوى خۇشە، ھىچى نىيە كە من دلى خۇمى پى خۇش بكەم! چ خوا بەردارە، تەنيا شەخس و چاكيك ھەيە بە ناوى «ۋەيسى قەرەنى» زياتر ژنان دەچنە سەرى و داۋاى مرادى خۇيانى لىدەكەن و داۋاى لىدەكەن لەلاى يەزدان بۇيانا بيارىتەۋە، بەلام خوشكى ھەروەك نەفەرىكى قسەخوش دەيگىزايەۋە جارېك بۆ مەرازى دلى خۇى چووبوۋە سەرۋەيس ئىتر بۆ ھەمىشە تەمبى بوۋە ھەتا ماۋە بەم شاخ و كيۋەدا ھەلنەگەرې! دەيگوت ۋەيسى چى ، خۋاى لىرەزا بى دەللى عەرزى خودا قات بوۋە لەسەر ترۋپكى ئەم چىايە ۋەفاتى كردوۋە، ئە دارى لىيە، نە ئاو و نە ئاۋەدانى. رېگە دوور ھەلەموت تەۋاو رۆژە رېيەكە تا دەچىيە سەرى، ئەۋەيە شوينىك كە خەلكى چۆخەسپى دليان پىي خۇشە و دەچنە زيارەت و سەيران بەسەر نووكى ئەم شاخوۋە، ئاۋاى چى! ئەگەر باخىكى ھەبى ئەۋە ملك و مالى ئاغايە و پەغىەتى ھەناسەسارد مەگەر بۆ پمەرەكارى و بىگارى بچىتە ئەۋى، دەنا پىي بەۋىدا بچى لاقى دەشكىنن، بەلام خوا ببىرى چى لەوى زۆرە مېشەكويزە، مېشۋولە چاۋى ئىنسانى دەردىنن! مېشۋولەى مالاريا ئەگەر بە فىلەۋە بدات يەكتەختە لە عەرزى دەدا، ۋەختى شەۋ دادى ژيانى ئەم خەلكە ئىتر ژيان تازە ژيان نىيە، خۆھلگەرنەنن و خۇخوراندنە، لەۋلاشەۋە بۆنى پەين و پال و دەۋە و تەپالە ھەر بۆ باس كردن ناىي. ئاۋى چۆخە سپى بۆ خراپى بەناۋبانگە ئەۋەى لىي بخواتەۋە زگى ۋەك مەشكە ھەلدەستى، ئىتر من چۆن بەم دىيە دل خۇش بكەم، ۋەسىەت بى ئەگەر مردىشم لەوى مەمنىژن، جا نازانم خوانەكا رۆژىك كورە مامم بى بەشۋىنمدا و بە زۆر بمباتەۋە قورى كوى بكەم بەسەر خۇمدا، دەبى من چىبەم؟

جوانى و نازدارى و رەوت لارى ئەم تاۋوسى خاوييە، قەت لەگەل ژيانى لادى حاۋاۋە نەبوو، ژيانى سادە و ساكارى لادى بە ھەموو كەم و كورپىيە كانىيەۋە با لەۋلاۋە بوەستى ميوانى ئاسكەخاتون رۆژى بەرى يەزدان بۆ شارنشىنى ساز كردبوو، ھەر بۆيە بە دل و بە گيان لەگەل خاس و خراپى شار تىكەل ببوو، بە ھەموو شنىكى شار سازگار بوو، ۋەك چۆن ماسى بەبى دەريا ناژى ئەۋىش بەبى شار وشك دەبوو! ھەروەك حسين خانى تەپل چى دەيگوت، ئەم ئافرەتانە ۋەك دارى گولەباخۋان بەر لەۋەى تاۋ بکەۋى چرۆ دەردەكەن و خونچەيان دەپشكوى، خۇ ئەگەر ھوما دەنگىشى نەكردبايە، ھەموو مروڧىكى ژير و وشيار دەيزانى ئەم ژنە تازە ناچىتەۋە بۇلاى دى و

دهست له شار هه‌لناگرئ، ئەم راستییە پوژ به پوژ زیاتر به ئەدگاری ئەم ژنه‌وه دەرده‌که‌وت، هه‌لبه‌ت ئاسکه‌ش له‌و نیوه‌دا نه‌یده‌توانی گوی به هیچ نه‌دات و بئ‌خه‌م دابنیشی، پنی‌وابوو که‌س بۆی نییه‌ قسه‌ له‌ کاری خوادا بکا، به‌لام چوونه‌وه‌ی هوما بۆلای کونه‌ میرده‌که‌ی زور ئەسته‌م بوو. ئاسکه‌ی نه‌رم‌ونیان و بئ‌خه‌به‌ر له‌ دنیا، پوژ له‌ دوا‌ی پوژ به‌ده‌م فکر و خه‌یاله‌وه‌ ئالۆزتر ده‌بوو.

ئوه‌ پازده‌ پوژی ته‌واوه‌ سه‌‌میرانی میردی شه‌وانه‌ ناچیته‌ ژووره‌که‌ی خوی له‌لای ئه‌وان بخه‌وی، له‌ ژووری میوانان ده‌نوی، ماله‌که‌ ئه‌و حال و هه‌وایه‌ی جارانی نه‌مابوو، ئاسکه‌ به‌ینیک بوو ئەمه‌ی ده‌زانی به‌لام وه‌پرووی خوی نه‌ده‌هینا، پوژ له‌ دوا‌ی پوژ که‌ تپه‌پ ده‌بوو، له‌و ماله‌ خۆشه‌ی جاراند، ئەم‌رۆ، هه‌ستی به‌ گریمانه‌یه‌ک ده‌کرد، ئەویش هوما بوو له‌ هه‌ر سات و کاتیکدا که‌ له‌گه‌ل میران چاویان تیک‌ده‌چه‌قی، له‌ دل‌وه‌ خودا خودای بوو هه‌رچی زووتر براه‌یک یان ئاموزایه‌ک که‌ دایمه‌ هه‌لیان ده‌کیشی و له‌ تاریفاتیان تیر نابی بئین و پیلی بگرن و له‌گه‌ل خویان ببه‌ن، ئەگه‌ر وای لیه‌تابیه‌ ئیتر خوی ده‌یزانی چی بکا، ئەگه‌ر پویشتیابه‌ چ له‌وه‌ باشتر، ده‌نا ئەوکاتی کاسه‌ی خوی جوی ده‌کرده‌وه‌ و نه‌ده‌بووه‌ دمه‌لی نیوچاوانی. جل و په‌لاسی زوری ده‌دایه‌ و ئەویش یه‌کیک بوو وه‌ک باقی هاوساکان له‌ ژووری ئاودارخانه‌دا، ئاسکه‌ کاری به‌ کاری نه‌دابوو. تا ئەو پوژه‌ی میردی ده‌کرده‌وه‌ له‌ویدا ده‌ماوه‌، خه‌رج و گوزه‌رانی ئافره‌تیک‌ی لێقه‌وماو بۆ ئه‌وان بارگرانی نه‌بوو، هه‌ر ئەو خواردنه‌ی بۆ خویان درووست ده‌کرد به‌شی ئەویشی داده‌نا، بۆ ئەوه‌ی هه‌موو پوژی پێکه‌وشی له‌وی نه‌که‌وی به‌ منداله‌کانیدا سه‌‌ژمه‌ خواردنی بۆ ده‌نارد. بی‌ری له‌وه‌ش کرد‌بۆ‌وه‌ که‌ ئیتر له‌مه‌ولا کاری پیندا نه‌دات و داوای یارمه‌تیشی لێ‌نه‌کا، هه‌رچونیک بئ‌ بگه‌ریته‌وه‌ بۆ دۆخه‌که‌ی جاران.

ئاسکه‌ی به‌سته‌زمان بۆ ساتیکیش وانه‌بوو هه‌وری فکر و خه‌یالی له‌ ئاسمانی بی‌ر و ئەندیشه‌یدا بره‌وین. به‌لام شته‌که‌ به‌لایه‌وه‌ ئەوه‌نده‌ش خه‌ست نه‌بوو به‌ یه‌کجاری عه‌زایی بدات و کاریکی وابکا میوانه‌که‌ی پنی‌بزانی که‌ بۆته‌ مووی به‌رلووتیان، یان سه‌‌میران لێ‌ بره‌نجی و به‌ ناحه‌زی له‌گه‌لی وه‌ج‌وولئ. ئاسکه‌ له‌و ماوه‌یه‌دا کاریکی نه‌کرد جیرانه‌کان پنی‌بزان.

به‌یانییه‌ک هه‌روه‌ک پوژانی پینشوو چووبوو له‌ وه‌تاغی پینچ ده‌رگا جئ‌وبانی میرده‌که‌ی کۆ بکاته‌وه‌ «ئهم وه‌تاغه‌ ئەگه‌رچی سه‌‌ پهنجیره‌ و ده‌رگایه‌کی زیاتری تیدا نه‌بوو، پینان ده‌گوت پینچ ده‌ری» له‌ کاتی گه‌سک‌دانی ژووره‌که‌ تپه‌پ‌ریبوو په‌رده‌کانی لادا و په‌نجه‌ره‌کانی کرده‌وه‌ و شه‌پۆلی هه‌وایه‌کی به‌هاری هه‌ژوومی کرده‌ ژوورئ، به‌رامه‌ی کونی نیو دیوه‌که‌ی شارده‌وه‌، تیشک و

پرووناکى به تهواوهتى باوهشى به وهتاغهکهدا کرد. له ههسارى ژنهکان کاردار و بیکار لهسەر
 ليوارى ههوزهکه دورى سهفیهخاتوونيان دابوو قاپ و کهوچکيان دهشووشت بهدم زریکه و
 شریخهوه قسهى بۆ دهکردن. هوما له لایان دانیشتبوو، ئاسکه دهسته نوینهکەى پنچاوه و له جیگای
 خوی داینا، گوشهى فهرشهکەى هه لداوه بزانی موریانه لێ نه داوه، لهسەر ریشکوی فهرشهکه چاوی
 به قژگیره بهکی ئالتوونی کهوت، یه کهم جار وای زانی قژگیره ی خویه تی، به لام وهختی دهستی دایه
 بهرچاوی تاریک بوو، ته زیک به سه ریدا هاتوو له بهر پنییه وه ده رچوو! ئەو قژگیره ی وای نه بوو،
 گیرهکانی خوی رهش بوون، گلاره ی کچی به مودی قوتابخانه بسک و کاکولی لاده دا و به پارچه ی
 سپی ده بیه ستنی، ئەم قژگیره ئالتوونیه ی تاي ئەم گیرانه یه هوما خانمی میوانی له قژی ده دا، چه ند
 چرکه یه ک بوو به ده ستیه وه ئەمباره وباری ده کرد، لیوی خوی ده کرۆشت و پنیدا ده روانی.
 گه سه کهکەى له ده ست به ربۆوه، له راستیدا چه ند رۆژ له وه پیش هوما وتبوی دانه یه ک له
 قژگیرهکانی لێ بز بووه، به لام چاوی ئاسکه خانم روون! قژگیره ی ئەو له ژووری خه وتنی
 سه میران چیده کا؟ هه فته یه ک له وه پیش بوو هوما له چکه ی سه ری فریدا، ده یگوت پنی رانه هاتووم
 ملم عه زیه ت ده کا بلیی ئەو ژنه، که ی هاتبیته نیو وه تاغی پینچ ده ربیه وه؟ چۆن هاتبی؟ بۆ ده بی ئەو
 پنی نه زانیبی؟! قه ت باوه ری نه ده کرد له گه ل سه میران که ین وه پنیان هه بی، به خوی گوت دل ت
 چابی! ناحه قی نه بوو له و ژووره دا کاس و وړ بی، ئەم ژنه شه و رۆژ له به رده ستی خویدا بوو
 ته نانه ت بۆ نوستنیش له لای خوی بوو، وهختی خه وتن ئالقهریزی ده رگا که ی له دیوی خویانه وه
 هه لده پیک، ئاسکه ژنیکی خه وسوک و له سه ر هه ست بوو، شه وانه تاکو دلنیا نه بایه له ته واوی
 ده رگا و په نجه ره کان سه ری نه ده کرده سه ر سه رین. ئاسکه به ته واوی مانا که ی خاتوویه کی
 ریک و پیک بوو له و ماله دا، بۆ هه مووشت به مشوور بوو، له مالیکی ئاوا گه وره ماله دا، هه ر له
 کاروان سه را ده چوو ئەگه ر گه وره یه کی باشی تیدا نه بی دوو رۆژی پنی ناچی داری به سه ر
 به رده ییه وه نامینی، دوو نییه یه کیکی خۆ دابگری و له کات و وهختی باشدا فرسه تی ده ست بکه وئ
 و ده ستی خوی بوه شینی، له و کاته وه که میرده که ی به ته نیا ده خه وت شه وانه به ده نگیکی بچوک
 راده په ری گورانیکی ناخوش له و ماله دا په یدا ببوو، شه وانه تا به یانی له خه و به خه به ریدا بوو،
 دلنیا بوو له ژووری میوانان، له دیوه که ی خویان ده ترسا، له سه ر ئالقهریزه که وه قفلیکی پنیدا ده کرد
 بۆ خاتره جمی. ئەه ی بلیی؟! یانی؟!

ئاسكە ۋاي دەزانی وریای ھەمووشتیکە، دایمە چاری بە سەریەو ھەبو، قەت پوخسەتی ئەو ھەب دەدایە وەختی نووستن بۆ چرکەیکە بچیتە ژوری میزدەکە، کەمتر ۋابوو ریگە بەدا ھوما بچن جیگا بۆ میران پیندا بەدات، یانی بلیی ئەو ژنە ئەو ھەندە بی شەرم بووی خۆی خزان دیتتە پال سەمی میران؟ ئاخۆم سەمی میران بەم تەمەنەو ھەم ھەموو دۆعا و لالانەو ھەم تەسبیحاتەو، بەم گشتە نوێژ و رۆژوو و دیندارییەو ئەوای لێھاتوو، بەسەر مندا بە دۆش دەژەنی؟! قەت باوەر ناکەم، بەلام خۆ ئەگەر بێتوو خەریکی دزەکردن بێ زۆری پیناچن تەقەلی دەردەکەو.

ئاسکە لە پەر شلپینکی لە خۆبیدا و بەم رۆق و قینەو ھەم ھاشاوی بۆ ھینابوو خۆی گەیان دە بەرپەنجەرەکە بۆ ئەو ھەب بانیگ ھوما بکات و لێ پرسی، ئەو ھەب قژگیرەکی تۆ ۋا لێ دەگەرای؟ بە بزانی ژنە چ ھەلامیکە دەداتەو، بەلام لەوکاتەدا ھوما چوو بۆو ھەب دیو ھەب خۆی، ئاسکە بۆ ماو ھەبکی کورت لە بەر دەرگا ماتلما، لەو برباری دابووی خیزا پەشیمان بۆو، گیرەب سبک و ئەگریجەب خستە گیرفانی و رۆیشت بەلای کارەکانی خۆیو. وەختی ئەم پرسیارە نەبوو ھەلیگرت بۆ کاتی خۆی. سەیریشت نەبوو ئەم قژگیرە بێ نرخی ھەب ئەم ژنە مال و یرانە نەبێ، لەو رۆژو ھەب کە ئەو ژنە ھاتبوو ئەم مالا ھەب تەنیا جاریک ھەلکەوتبوو پینی بێتتە ئەم ھەب تاغە گەورەب، ئەویش ئەو رۆژە بوو کە لەچکەب بە سەر ھەبو، لەو ھەبیش تریشت لە ھەب زاندا جاریک خاوو خیزانی ئازەرنۆش رەئیسب بەشی دەغل و دان دوانیو ھەب ھەب میوانیان بوون، لەو ھەب دەچوو قژگیرەب بسکی دایک و کچەکانی بێ، لە نیو ھەب ئەو مانگە پیرۆزەدا بوو ھەب مالا ھەب بەرپز حاجی لەتیی تاران بۆستی خۆشەو بستی میزدەکەب لەگەل دایک و نۆکەر و مندالان دەچوون بۆ زیارەتی کەربەلا دوو شەو میوانی سەمی میران بوون و لەو ھەب تاغە گەورەدا نووستن. بەلام ئەم پیریژنە کە لە بەرچا و کورەکانیش دەست نوێژی ھەلنەدەگرت قژگیرەب لەکو بۆو؟ لەو رۆژو ھەب تاگوو ئیستا دە جاری ئەم ژوورە گەسک داو، شتی واناب، ئەم گیرەب دەکری گیرەب سەری ھوماخانم بیتت. دلاو دلی ناوی و بۆی مەگەر.

ئاسکە دەرگا و پەنجەرەکانی پێو ھەب و چوو ھەوشە ھوماش لەگەل ئەو گەیشتی، مەھدی بە باو ھەب ھەبوو لەگەل کچەکەب سەب خاتو سەفیبە خۆیان ھەب تیشکی خۆر دابوو قسەیان دەکرد. ئاسکە چوو پەنایان راولەستا، ژنە چارشیو ھەب لە سەری داگرتبوو لە بان سمتی گیرساقو ھەب، ئەو ھەب ئەو توارینکی جلفانە راولەستا بوو لەسەر پاژنەب لاقی خۆب بەدا، بە شیو ھەبکی چا و پەر لە ھەو ھەس و نێرخوازانە لەنجەب دەکرد، ئاسکە بە دوو چاوی پەر لە قینەو پینی دا روانی،

دهیویست بزانی ئاخۆم به پراستی ئه و حه یا لى هه لگيراره، واده زانی تازه بلویزه که ی ئاو بردوویه تی
بۆ پیاوه که ی چۆته ژووری؟ لاگیره که ی سه ری له بهر تیشکی خۆر بریقیه ده هات له گه ل ئه وه ی
ئاسکه دۆزیوویه وه تاییه که بوون. هه رچه نده ئاسکه ته واول دلیا بوو به لام سه بری گرت بزانی چی
به چی ده کا: ئه گه ر حه زی بکریایه لئی له قاول بدات ئه وه به باشی ده تیوانی و زۆریش هاسان بوو.

ئهم گومان و خه یالاته وای له ئاسکه کرد ئیتر له مه وولا زۆر چاوی به سه ر هوما وه بیته و به
وریاییه وه سه رنج بداته هه لسه وکه وتی میژده که شی. به مچۆره ی سه ید قسه ی بۆ کردبوو ته واول دلی
کرمی ببوو له ئاشنایی ئهم سه ید و زهن دییه! به م پروگرتن و چاوه ستانه یدا له به رده م سه ی میران
ته واول ده رکه وت فیل و ده وه یه و ئاسکه ی به سه ت زمانی پینده خه له تینن، ئه و قه ل فۆین و دیزه
به ده رخۆنه کردنه ی میرانی ش دیاربوو هیلکه له قه ل شارده نه وه یه.

پیاوه شاله سه وه زه که ی ئه وچاران به یانی زوو له مال وده در ده که وت و ده چوو به لای که سپ و
کاری خۆیه وه و نیوه رۆ، یان تاریکانی شه و ده هاته وه، به لام ئیستا له و وه خته وه ناسکه هوما پیی
ناوته ئهم ماله رۆژ نییه به بی هیچ کاریک دوو سی که ره ت خۆ به مالدنا نه کاته وه. په له هه وریکی
به عاسمانه وه ده کرده بیانوو ملی دهنه له باگردین لیدانی سه ربانه کان، شیوکردنی باخچه و
دووکانی سه وزه و که وه ر، هه لپاچینی سه رو گویلاکی شۆره بییه که ی حه ساری، یان ته نانه ت
خاوین کردنه وه ی شووشه ی ده رگا و په نجه ره کان. ئه وانه کارگه لیک بوو ئه و پیاوه له خوادترسه بۆ
ئه وه ی بیانوو ی ده ست به کوئ خۆی پیوه سه رقال ده کردن. هه روه ختی له ژووره که دا به ده وری
یه که دا کو ده بوونه وه و هوما له وئ نه ده بوو، سه ی میران خیرا مندالیکی دهناره شوینی، ده یگوت:

- گوناهه به ته نیا بی، په نگه هه ست به غه ربیی بکا، یان به خه یالی خۆی و بزانی لئی وه ره ز بووین.

هه روه که به نه بوونی هوما مات بوو که سی نه ده دواند، ده تکوت که ره که ی توپیوه. به عاله می
ئاشکرا وه ختی ئه و ده هات له گه لیان داده نیشت که یف که یفی خۆی بوو. قسه ی خۆشی ده کرد و
به گه رمی ده یدواندن و پیده که نی. هه ر ده تکوت حه وت میشی له کونیکدا دیتۆته وه. به سه عات له
گوئی کورسی داده نیشت و وه ک مریشکه به کورک جووله ی له خۆی ده بری و له مال نه ده چوو
ده ری، هه روه که هیچ کاریکی نه بی، ئه و کارو کرده وه ی میران تارمایی ره شی به سه ر ماله که دا
هیتابوو، زۆر جار ده چوو ده ست نوژی هه لده گرت و به بی ئه وه ی رکاتیک نوژی بخوینی به رگ و
لیبایی بکاته به ری و له مال ده رچی، ده هاته وه سه ر جیگا که ی خۆی داده نیشته وه. قوتوو ی
جگه ره که ی له گیرفانی ده هیتا ده ری و له سه ر کورسییه که دای دهنه. سه ری قسه یه کی داده مه زانده،

نیده‌بپیه‌وه ده‌بوو به حیكایه‌تی هه‌زارو یه‌ك‌شه‌و ئاسكه وه‌ره‌ز ده‌بوو، به‌لام به ناچارى گوتی ده‌دایه و هیچی نه‌ده‌گوت به پینچه‌وانه‌ی جارن قه‌ت له شینوو فراوینی نه‌ده‌پرسی و هه‌رچییه‌کیان له به‌رده‌م دانا‌بایه ده‌ی‌خوارد و ده‌كشایه‌وه، له‌وه‌ته‌ی ئه‌و ژنه هاتیبو به‌یانیان پارهی زۆرت‌ری دادنا و ده‌یگوت خواردنی باش دروست بکه‌ن. پنی‌خۆش‌بوو دایمه‌ سفره‌یان ره‌نگین و پر بئ و حه‌زیشی نه‌ده‌کرد له خواردنی بازار که‌لك وه‌ربگرن، ده‌یگوت سه‌وزه و کاهوو سفره‌ ده‌را‌زینیت‌ه‌وه، ترشی ئیشتییا ده‌کاته‌وه و مره‌با له مالئ هه‌یه و پارهی ناوی. مندالان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چاویان لی‌خافل بگردایه‌ن ده‌چونه‌ سه‌ر کووپه و مره‌بایان لیس دده‌ا، هه‌روه‌ختی ئاسکه به‌ شتیکه‌وه ده‌ستی گیرابا، یان خیرا به‌ ده‌نگی میرانه‌وه نه‌چووبا ئه‌و نینوچاوی لی‌تیک‌ده‌نا و چاوی لی‌سوور ده‌کرده‌وه. به‌یانیه‌ک ئه‌مری کرد نان و خوانیکی باش بۆ نیوه‌رۆ برانزینیت‌ه‌وه، کاتی نیوه‌رۆ هاته‌وه بۆ مالئ شاگرد که‌بابی عه‌ینوولای وه‌دواى خۆی دابوو به‌ ته‌به‌قیك که‌باب و نه‌عناوه، ئاسکه نه‌یده‌زانی ئه‌م هه‌موو خه‌رج‌کردن و پیدادانه‌ بۆچییه‌؟ له‌ داخ و رقدا به‌شیکى که‌بابه‌که‌ی دا به‌ منداله‌کانی خورشید و نوقره، بۆخۆی دانه‌یه‌کی خوارد و به‌شی خوشکه‌که‌شی دانا، له‌وکاته‌دا سفره‌ی راده‌خست له‌پر میوانیکی خۆشه‌ویستی میران وه‌ژوور که‌وت که‌ له‌و مال‌ه‌دا ریزی له‌سه‌ر چاوان بوو. ئه‌ویش ره‌زاخانی ئاشه‌وان پیاویکی به‌ ده‌هه‌ند و میوانگر بوو، ماوه‌یه‌ک بوو بارى ئه‌وانی ده‌برد بۆ دووکان. هوما خۆی کرده‌وه به‌ ژوه‌که‌ی خۆیدا، سه‌ی‌میران له‌ کاتیکدا به‌ره‌وپیری ده‌چوو به‌ مه‌شره‌ف‌خوشیه‌وه گوتی:

. ئاگات لێیه ئاسکه، تۆ ده‌لێی بۆچی که‌بابت هیناوه‌ته‌وه، تۆ نازانی به‌ دل ده‌مگوت میوانم دیت. له‌و هه‌موو که‌بابه‌ ته‌نیا دوو شیش مابۆوه، خۆ نه‌شده‌کرا ئه‌م دوو ده‌نکه له‌ پیش میوانی دابنئ و خۆشیان ده‌م به‌ قوته‌وه بگرن. یان بۆ منداله‌کانی دابنئ و...، ئاسکه خیرا جه‌لالی نوقره‌خاتوونی راسپارد، زوو بچی سینیه‌ک که‌باب بکړئ و بۆیان بینیت‌ه‌وه، ره‌زاخان کوپى ئه‌م پیریژنه قسه‌خۆشه‌ بوو که‌ ژنانی له‌ خۆی خر ده‌کرده‌وه و خه‌م و خه‌فته‌ی له‌ دل ده‌سپرن، ئه‌گه‌ر شیرین خاتونیش ریی له‌م کولانه‌ بکه‌وتایه‌ سه‌ریکی لیده‌دان و ئه‌حوال‌پرسی ده‌کردن. ورد و درشتی ئه‌و مال‌ه‌ خۆشیان ده‌ویست، ئه‌گه‌ر ده‌ستو دل کراوه‌یی و به‌خشین و پتادان به‌ هیچ و خورایی کاریکی شیاوه ئه‌وه ئه‌م پیاوه‌ چل سال ته‌مه‌نه هه‌ر ده‌لێی کوپه‌ میره‌ ژنه‌که‌شی نه‌ماوه، ئیتیر چ له‌وه‌ باشتر، ئه‌گه‌ر پاروو له‌ زار داکه‌وئ بۆ کۆش چاکه‌.

ئىتر كەي خاتوى ئەم مائە لەو ماوەيەدا لەگەڵ مێردەكەي ھەستابوو و دانىشتبوو بە ھەموو ڕەمزو ڕازىكى ميران ئاشنا بوو، دەيزانى ھەروەختى ميوانىك دىتە ئەو مائە سەي ميران واى دەزانی خەنبيان كەردوو، پىي خۆش بوو چى شك دەبا لەوكاتەدا لە پىيش ميوانى دانى. رۆژانە كە دەچوو چايبى خانەكان لە نيو دۆستاندا يەكەم كەسيك بوو كە خىزا دەستى دەكرد بە گىرفانىدا، بەلام بۆ ئەو ميوانە بەرز و بەريزە ئەوئەندە خۆشحالى لە خۆي نىشان دەدا، وەك ئەوئەي لە لووتى فىل بەربووبىتەو. تەواو شىواز و بەرنامەي ئەو مائە گۆردرابوو، ئەويش كەسيك كە نەيان دەزانی بە كوئىدا ھاتوو و لىيان پەيدا بوو، بەيانان ئەگەر دەنگى شىرفرۆش ھاتبا و شىريان نەكړىبا ئەوئە ئىتر دارى تەر و سەلاي سەگ بوو لەو مائە، لە ماوەي دوو ھەفتەدا چوار جاريان لەو مائەدا ھەليم^{۱۰} خواردبوو، شەوانە ھەركە پىي دەنا ديوى ژوورئ لە چەشنى كۆرە جھيلان چاوى دەگىزا و وىرەويى دەھات، تازە چراتۆرى سەندبوو ھەلى دەكرد و لە ژوورەكەدا ھەلى دەواسى، دەرو ژوور دەتگوت مانگەشەو، مندالان بەردەبوونە قلى و بلى و قسەي خۆش و گىرمانەوئەي مەتەل و شەوچەرە و كات ڤاواردن. بەم كارانەي واى كەردبوو بەيانى درەنگ و خەبەر بىن. جاران كەم دەست بلو بوو! ئەمجار خراپترى كەرد، مندالان پوول و پارەيان لى وەر دەگرت و دەياندا بە قەلم و دەيان تاشى، دەفتەرى دوو خەتيان پىدە ھىتا و دەياندراند. نە حىسابىك لەگۆرئىدا بوو نە دەيزانى لە رۆژدا چەندەي پارە پىداون. مندالانىش بۆيان گرىنگ نەبوو، گولە و دەرمانى بايزاغا، شەق لە كەندەلانى! بە بئەوئەي كەس داواي لىكردبى شەويك لە كاتى نان خواردندا رووى كەردە بارام و گوتى دووچەرەي بۆ دەكړئ (پاسكل) وەختى گەرەتريوو موتۆرسيكلت، بەختەوەرمانە واى لى ھاتبوو داھاتى رۆژانەي يەك بە دە بوو، كار و بەرنامەي قۆشەن و سپا بۆي ببوو بە دووگى چەر، نيوانى لەگەل ناوئەندى پىشەي و شارەوانى لەو پەرى باشيدا بوو. ھەر ئەوئەوئەي بىريارى دووچەرەي دابوو بە بارام ھوما دەستوورىدا لە بانگى مىللى حىسابى پاشەكەوتيان بۆ بكتەو. ئەمە فكرىكى تازە و جوان بوو لەو مائەدا، پىي خۆش بوو لەمەودا ھەر وەك ڤايردوو بەم زمانە كۆنە بانگ لە بايان نەكەن بابە، بەلكە بىژەن «ئاغا» ئەمەش بىرۆكەيەكى باش بوو. ھەر وەك لە ناخوئە بابى جەلال و بارام يەكيان نەدەگرتەو، دەبوو لە روالەتیشدا ھەروابن. ئىتر ھەر لەو وردە پىشنيارانەي كە ئەو دەي دا و ئاسكەش ھەزى پىدەكرد ئەمەبوو بۆچى ئەم مندالانە دەبى لە مائەو

۱۰ خواردنى بەيانان؛ پىكدئ لە گەنم و گوشتى كوتراو، بە شەكر و رۆنەو.

به كوردی قسه بكن! هر ئهوه بۆته هۆ نه توانن له دهري له لای فارس زمان، زمانيان بگيرى و قسهيان بۆ نهيهت، بۆ ئهوهى زمانيان رهوان بى با به فارسى باخيون. بۆ دهبي ههروهك بنه مالهى ئاغاواتان كۆت و شهروال له پى نهكهن و به بيژامهوه له مالى دانەنيشن باشوايه ئهم جل و بهرگه كورديه ئيتر له بهر نهكهن و پاتۆلى جافى شياوى عهشاير و لادى نشينانه! بۆ هر يهك له منداله كان ناويكى داتاشيبوو، وهك شابارام و بيژهن خان، نهك هر ئه و خاوى خيزانه، بهلكوو ههولى دها به زمانى لووس ئهوهى له و ههساره دايه بۆ لای خۆى رابكيشى، درۆ نيبه كه ده لىن دوو پشك به كلك پيوه دها ژن به زمان. هه رچه ندى رهفتار و هه لىس و كه وتى سهى ميران سه بارهت به ئاسكه گهرم و له وپه رى باشيدا بوو به لام ئاسكه هه ستى به وه كردبوو ئاسمانى ژيانى هه ورو هه لا گرتوو يه تى، كو انوو و هفا و مو حيبه تى ميران ته و او سارد بۆ ته وه. ئيتر به توى و نه ته وى ئه و پياوه وهك جارن نه ما بوو. ئاسكه ئهم نه هامة تيبانهى ته و او لى له چاوى هوما دا به دى ده كرد. ده لىن مار خۆشى له سير نه ده هات ده چوو له بهر ده رگاى كونه كهى شين ده بوو. له بهر سهى ميران زاتى نه بوو ئه گينا چارهى نه ده ويست، هر وهك خاتوو سه فيبه ده يگوت، ئه و چۆ لپه رى سهى ميران تازه په يداى كردوو، وهك ئاورى ژير كا و ايه. به شهوى تاريك ده ليزگه ملوانكه ده هۆ نيته وه و ناهيلى كه سيش پى بزاتى، خۆ ناشكرى ته و او لى خه تاكه بخه ينه سه ره ئه ستوى هوما، وهختى سهى ميران له مال نه ده بوو ده چوه ده رى، ئه و نده خانم و خاتوون بوو جيرانه كان سوينديان به سه رى ده خوارد. خۆ ئه گه ر سهى ميرانى لى ده رچى زۆر به بى ئه هه ميبهت له پياوه كانى ده روجيرانى ده روانى، وهك گول محه ممد و ئاغا جان، ته نانهت كوره جحيله كهى خاتوو سه فيبه ش، هه رچه ندى ره بن و ريكو پيك بوو، واى نه ده زانى سه ري شى پيوه يه، به سه رى رووتى به پيش چاوى بار به ره كانى ئاشه واندا ده هات و ده چوو، وهختى عه سر سهى ميران ده هاته وه گه نم بدا به حه مباله كان و به رپيان بكا، هر ئه وه ندهى ده نكى پى ده بيس خيرا خۆى ده گه يانده چادره كهى، ده نا له چكه و چارشيوى ژنيكى ده رفاند و ده يدا به سه ر سه ريدا، يان خۆى ده خسته ژير چارشيوى يه كى له خانمه كان. ئه گه ر ئه مه شى بۆ جيبه جى نه بو ايه له په نا يه كدا خۆى ده شار ده وه. به هه ر شيوه يه ك له ده ستى هاتبا يه رووى خۆى ده شار ده وه نه كا به سه رى رووت خاوه ن مال ببينى. چه ند جاريك پيش هاتبوو سه يد روو بكا ته وه تاغه گه و ره كه و هر له بهر ده رگا وه به گه رم و گو رى سه رى قسه يان دابه ستبوو. به لام ئهم ژنه زۆر له وه و رياتر بوو، كه ئه وان بيرى لى بكه نه وه، خيرا قاوى ده كرد له منداله كانى سهى ميران بۆ ئه وهى به ته نيا نه بى گلاره يان بيژهنى له لای خۆى گل ده دا وه، هه يوانى وه تاغه

گه وره که له و په پری دهرگای حساری بوو، وات ده زانی به ره هیوانی جیرانی مالی میرانه. وهختی سهی میران له هه یوانه که دا له گه ل هوما خه ریکی قسه و باسی خویان بوون، ئاسکه چوو له باخچه که خوله میش بینی، دهفره دارینه که ی پی بساوی، بشزانی که یخودا میران بچی بهری ناوه به بهری هوما خانمه وه. میران بۆ ئه وهی بیژهن هه لفرینی پوولی پیداو ناردی له دووکانی دهری شه مچهی بۆ بکری. هوما به شله ژاوی بیژهنی راگرت، له وکاته دا که له ژووری دههاته دهری گوتی: کورکه که مه نیره دهری هه رئیستا شه مچت بۆ دهینم. ئاسکه بۆ ئه وهی کاریک نهکا ئه وان پیی بزنان سوسهی کردوو، خوی کرده وه به مدبه خه که دا، وهختی هوما شه مچه که ی له و وهرگرت و دایه دست میران و گه رایه وه هه ساره که، ته و او روخساری سوور هه لگه رابوو دهتگوت نفورچی لیگی پراوه، بۆ ئه وهی قسه یه کی کردبی گوتی:

- ئیوه بیجگه له قهند و رۆن و ئارد و برینج، ئه و روده شتانه ی تر تاق ولۆقه له بازار دهکرن، ئه مهش به برۆای من وهختی به دهسته وه هه یه و جیبه جی دهبی به یه که که پت ته و اوی ئه و شتانه بکره و له مالدا دای نی، وهکوو نهوت، برنج، بیبار، زهرده چیوه، شه مچه. قسه که م به ئیراد وهرمه گره، کاتیک که ی خاتووی به ندکراوی مال بووم به ئاواته وه بووم ئاوا به ریکو پینکی مال برازینمه وه، به لام میرده که م هه و نه بوو هیچ حیسابیکی بۆ من نه ده کرد، تاکوو منیش بۆی بکه م، به لام خو ئه گه ر مه رمان نه بووه له په ریزی، پشکه لمان دیوه له هه ویزی. به ئاغای بیژهن خانم وتوو پوول و پاره دانی، ئه م دوانیوه رۆیه دهچین له بازار ته و اوی ئه م که ل و په لانه دهکرین و دهی هینینه وه، شتی چکه چکه به ره که تیشی نییه.

هه رچه نده ئاسکه، فکر و خه یال دهی هینا و دهی برد به لام ئه م بیروکه و به رنامه گه له ی هوما ی زور به دل بوو. خاتوو سه فیه له وکاته دا پالی دابوو به دهرگای مدبه خه که وه، نیوچاوانی تیکنا بوو. سهی میران له وکاته دا به ته ما بوو بجیته دهری خوی گه یانده به رده م ژنه کان، سه ره پای ته و او نه بوونی پیشنیاره کانی هوما، به خولک و خوویه کی خو شه وه رووی کرده میوانی له به ردلانی و گوتی:

- که وایی هه روهک وتت له مه ولا شه مچه و تووتن و په پری من ده که ویتته خو رای؟ ئیتر چ له وه باشتتر دهبی، هانی ئه وه ده. پازده بیست تمه ن پاره، بچن چی پیویسته بۆ مال بیکرن، به لام با ئه مه شتان له بیر نه چی، دووژمنیکتان بۆ زیاد بووه ئه گه ر وتتان کینی؟

خاتوو سه فیه وهلامی دایه وه:

- کەل کەمەری دووکاندار.

ھوما گوتی:

- پوولەکانی ئیمە بۆ ئەو شیرین بوو نەک بۆ خۆمان، دۆستی ئاوا ھەر نەبی باشە.

ئەو خۆشی خۆشییە سەی میران و ئەم جەرپە جەرپەیی ئیستا کە لێی پەیدا ببوو تەواو دیاربوو چی بەچی، وەک دەلێن بە خۆشییەدا نازانی گامیشە، بە مشەمشیدا نازانی گامیشە. ئاسکە ناحەقی نەبوو ئەگەر بیژێ میران خەرەفاو، کەوا بێ چۆن دان بە خۆدا بگرێ و دلی نەتۆقی. ھەر بۆیە گوتوو یانە ئازا جاریک دەمری و ترسەنۆک ھەزارجار، خاتوو سەفییە ھەموو جاریک وریای دەکردووە ئاگای لە خۆی بیت. ئەم پیریژنە زۆرزان و دنیا دیدە بوو، لەگەڵ حاجی خانمی کچی بۆ ئاسکە وەک خوشک و ابوون، ئاسکە لەو ژنە بێ فکرا نەبوو لەلای ھەموو کەس پرسیکە دلی بکاتووە و ئەم و ئەو لە کاروباری مالی خۆی ئاگادار بێ، زۆری دل بە مال و مێردی خۆی خۆش بوو، کاریکی وای نە دەکرد مێردەکە ی شەرمەزار بێ و لەلای خەلک سەری ھەلنەیات، ئەم دان بەخۆدانانە تا کە؟ خەبەر و باسی قژگیرە و ردە و ردە لە بیر دەچۆو، ھەستان و دانیشتنی مێردەکە ی مزگینی دلدار ی لەگەڵ ھوما ی شۆرەلاوی بە گویندا دەچراندن. تەواویان دەیانزانی ھوما جوان و نەرم و نیانە، بەلام نەک ئەو ھیچ عەیب و ئیرادیکی نەبێ، ھەر وەک حاجی خانم دەیگوت لە چەشنی تەواوی کوردەکان نەختۆکە یەک لووت کول بوو! بەلام پیر و جوان ھەرکە بۆ یەکەم جار دەیبینی دلی لە دەست دەبۆو و ئاشقی دەبوو، ئەگەرچی حاجی خانم ئەم قەسە یی کردبوو بەلام ھەمیشە دەچوو پووبەرووی دادەنیشت و چاوی لە چاوی دەبری تەنانەت جیرانەکانیش بە گەرە و بچوو کەووە وەک ئەو ژنە ئاشقی چاوەمەستەکانی ببوون.

رۆژیک سەی میران ھەر وەک جاران لە شوینی خۆی دانیشتبوو، لەلای سەروی ھەموویانەو، ھوما پووبەرووی بوو لە خوار کورسییە کەووە نان و چای نیوہرۆ خورابوو. منداڵەکان چووبوون بۆ قوتابخانە، لەو کاتەدا ئاسکە دەچوو دەری، گەراییەو و سەماوەرە ساردەکە ی لەسەر کورسی ھەلگرت و لەگەڵ خۆی بردی، ئەم کارانە دەبوو ھوما رای پەرینی، بەلام دانیشتبوو لاقی لە ژیر کورسی کیشابوو. سەی میران قەسە ی بۆ دەکرد. وایدەزانی ئەگەر لە نیو وتەکانی سەیددا ھەستی و بچی بەلای کاریکەووە بێریزی پندەکا. ئاسکە کتوپر خۆی بە ژووریدا کرد چاوی ھەلە ی نەکردبوو، مێردەکە ی بەلای چەپدا دەستی ھینابوو زەندو بازنی ھوما ی دەکوشی، یان تازە خەریکبوو پەنجە ی دەگرت ھوما زۆر بە زیرەکی روخساری خۆی داپۆشی. ئاسکە خۆی لیگیل کردن وەک ئاگای لە

هیچ نەبووین، بەلام لەوکاتەدا حەزی بە کوئیربونی خۆی دەکرد نەک ئەم دیمەنە ببینی. بەراستی لە چرکەیهکی بچووکەدا، یان بە روانینیک دەیتوانی لە تەواوی پەرمز و پازی ئەوان تینگات و پۆمانیکی قەبەیی لێساز بکا، رۆژی دواتر هەر دووبەدوو لەگەڵ بیژەنی کۆری دانیشتبوو لێی پرسی:

- بزانه دایکی خۆت چیت پێدەلێ، ئەم بەیانیه وهختی من له مدبهخهکه خهريکی ماسی چاککردن بووم ئاڤای بابت لهگه‌ل هوما چيان دهکرد له ژوره‌که‌دا؟
مندالله وه‌لامی داوه:

- هه‌چيان نه‌ده‌کرد، دانیشتبووون به‌یه‌که‌وه قسه‌يان ده‌کرد. هوما پێی‌گوتم بچم دلۆ بکرم قه‌راره‌ چاویلکه‌م بۆ ساز بکا. له‌و چاویلکه‌نه‌ی له‌ بازار داوام ده‌کردن. هەر ئیستا ده‌چم له‌ داخله‌که‌م قه‌ره‌پوول ده‌ربینم.

- نا نا، پێویست ناکا، له‌ داخله‌که‌ت پاره‌ ده‌ربینی، پوولت بۆ چیه‌؟ بۆ دلۆ؟ بۆخۆم ده‌چم چاویلکه‌ت بۆ ده‌کرم، باشه‌ پێم‌بیژه‌ بزانه‌م جگه‌ له‌ قسه‌کردن چی‌دیکه‌یان ده‌کرد؟ هوما چۆن دانیشتبوو؟ ئاوا وه‌ک من چارشینی دابوو به‌به‌ر ده‌میدا، یان ده‌موچاوی به‌ ده‌ره‌وه‌ بوو؟
- نا وه‌ختی تو هاتیه‌ژوورئ سهری داپۆشی له‌ پێشدا چادری دابوو به‌سه‌ر شانیدا.
- چۆن؟ دانیشانم ده‌ با ببینم.
- ئه‌رئ، به‌م‌جۆره‌.

- زۆر باشه‌، منیش هەر ئەوه‌نده‌م ده‌وئ، ئیتر هه‌مووشتیکم بۆ روون بۆوه، ئەو ژنه‌ ئەگه‌ر من ده‌بینئ سهری داده‌پۆشی نەک ئاڤای بابت.
- باشه‌ پاره‌م به‌هه‌رئ دلۆ ده‌کرم!

مندالله نه‌ی‌ده‌زانی چی به‌سه‌ر چیه‌وه‌یه. به‌م پرسیارانه‌دا بۆی ده‌رکه‌وت دایکی له‌ شتیکی نیگه‌رانه‌، بۆیه‌ ئاڤای لێبوو هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا، تازه‌ ده‌یزانی هه‌رچی ئەوان وتووایانه‌ به‌ قازانجی دایکی نه‌بووه، هەر بۆیه‌ له‌ دلۆ خۆیدا هه‌ستی به‌ په‌شیمانی ده‌کرد. به‌ دیتنی رۆخساری دایکی دلۆ پربوو، زۆری هوما خۆش‌ده‌ویست، شه‌وانه‌ سهری ده‌نا سه‌رپانی و چیرۆک و حه‌قابه‌تی تیتل و ببیلی بۆ ده‌گیرایه‌وه‌. ده‌سته‌ چکۆله‌کانی ده‌گرت و ده‌یبرد بۆ سه‌ربانی خۆیان و له‌و بانه‌را سه‌یری دیمه‌نی شاریان ده‌کرد. دایکیشی زۆر خۆش‌ده‌ویست، وه‌ک هه‌موو مندالیک به‌لام ئەم ژنه‌ مه‌شرف‌خۆشه‌ خۆی خزانده‌بووه‌ دلۆ بچووکێ ئەم توله‌شه‌وه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ ئەو هاتوو ماله‌که‌

رووناكییه کی خوشی تیکه وتبوو زۆر بهی وهخته کان بابی له مأل بوو، یان زووتر له بازار دهگه رایه وه، به قسه ی خوش و یاری له گه ل منداله کان کاتی دهبرده سه ر، بوونی هوما به خته وه ری ئه وانى تیک نه دابوو، ژنیک له گه ل هه موویان ئارای خوش بی و دایمه بزه له سه ر لیو و به مشوور بی چون ده بی ئه و ماله پیاوخراپی بکه ن و لیی دل پیس بن؟! بۆ مه گه ر چاکه ی ئه و نه بوو بیژنه ی ئه وه نده ی تر له لای دایکی خوشه ویست کردبوو؟ بیژنه مندالیکی زیت و وریا بوو گوئی رایه ل و قسه خوش بوو، دهیزانی بابی هوما ی خوش ده وئ.

به لام ئاسکه ی دایکی، خه فه ت و په ریشانی به روخسارییه وه دیاربوو، باوه ری به قسه ی منداله که ی هه بوو، دهیزانی بیژنه درۆ ناکا چی دیوه هه ر ئه وه ی بۆگنراوه ته وه، که چی له نیوان دوودلی دا مه حته ل مابوو! نه یده زانی له گه ل ئه و ژنه دووزمان و دوو پوو له گه ل ئه م تیل بازه چی بکا، جاریک ده یگوت رووی ناده می و له گه لی لالووت ده بم با ته واو تینگات ئیتر وای لیدی بۆخوی هه ستی بروات، به شکم نان و نه کی ئیمه بیگرئ و کویر بی. نازانی بچی له جییه ک خه ریکی دلدارى خوی بی قازانجیکی پینگا؟ ئه م پیاوه له جیى باوکی ئه وه بۆ ره زای خودا و سه ده قه سه ری منداله کانم ریگی داوه و هیناویه ته ئیره، بۆ ده بی مالمان بشیوینئ؟!

ئه ورۆژه ئاسکه ته واو به ری چاوی تاریک ببوو، زۆرتر له و رۆژه ی قۆگیره که ی دۆزیبووه، به لام جارنا جاریک دل خوشی خوی ده داوه و ده یگوت ره نگه وانه بی من له خۆرا فکر و خه یال هه لی گرتووم. که چی خیرا په شیمان ده بووه و هه زى نه ده کرد له و ماله دا چاوی به چاوی هوما بکه وئ، به لام گوله سووره ی سه ی میران به و هیوایه نه هاتبووه ئه و ماله خیرا به هاسانی بچیته ده ری، ئه و بۆ ئاسکه وه ک میوان وابوو، جارئ خه ریکه جی پی خوش ده کا. ئاسکه له کوئییه تی! خو ئه و له دلی سه ی میراندا نییه بزانی ئه وه ی له به رچاوانه له به ردلانه، بۆیه جارئ هه یج ده نگ نییه، ئاسکه دواى قسه کردن له گه ل بیژنه به نیشانه ی دل مه ندی و قسه لی ده رکیشان به میرانی گوت:

- ئه ی بۆ که سیک نایه ت له م ژنه بپرسی؟ کسه کسه پۆپه ره شه میوان رۆژیک و دووان خوشه؟! خو ئیره مالی مه لا نییه.

سه ی میران لچیکی لی هه لقورتاند:

- ئه من چوو زانم، ره نگه که س وکاره که ی پشتیان تی کردبی، یان له وانیه ئه و که س وکاره ی ئه و باسی ده کا هه مووی درۆ بی.

- جا بۆ ده بی درۆ بکا؟ ئه ی به ته ما ی چییه؟

سەي ميران مات بوو، بۆي گرينگ نەبوو ئاسكە بىر لە چى دەكاتەو، بەلام ئەم مات بوون و دەنگەنەکردنەي ميران ئاسكەي دل نینگەران تر کردبوو، ئەورۇژەي ئاسكە چوو لە مالى كۆنەمىزدەكەي مندالەكانى بۇ بەينى، مەبەستى ئەو بوو بەراستى قسەي ئەو ژنە تاقي بكاتەو، كەسيك راسپىزى برايهك، ئامۇزايەك، يەكيك بى بە شونىدا، تەلاق وەرگرتنى ئەم ژنە لە مىزدەكەي و ئاوا جوان و جاحيل ميرانيش كەوتبوو بەزىب ئاسكەي بە تەواوي پەريشان کردبوو، هەزار ريگەي تاقي كەردەو تەكۆ شتيكى لى حالى بيت، بەهەر جۆريك بى لەم مالى دەري پەرينى جارېك بەو ناو و نيشانەي لە هوماي وەرگرتبوو خۆي گەياندبوو گەرەكى فەيزاوا، بەلام هېچ كە ماله كەي نەديبوو زۆر چاك باران خووساندبووي لەو كووچە و كۆلانە تەنگ و تاريكانەدا، دواي ماندوو بوون و گەرانىكى زۆر بە رەقەي پىيەدا گەرابۆو بۇ مالى، لە رەنگو پوخسارى هومادا جوان دياربوو حەزى بە ئەم گەرانەي ئەو نەدەكرد. گوتبووي خوشكى مىزدەكەي مندالەكانى ناداتى، پىي خوش نەبوو هەتا مىزد نەكاتەو كەس بە جىو مەكانى بزاني، ئەمەش بە تەواوي مانا قسەيەك بووا هەرچەندە دايمە وينەي مندالەكانى ماچ دەكرد و دەينا بە سينگىيەو دەگريا و هەناسەي بۇ هەلدەكيشان، هەر ئەورۇژە ناو نيشانىكى واى نەدابوو بە ئاسكە خاتون تەواوي ئەو گەرەكە سەروبن نەكا، دواتر دەست بە تال بگەرېتەو، رۆژيك ئاسكە هەر بۇ تاقي كەردنەو هەش بووبى لە گەل مەهدى چوون بۆلاي دوكتۆر، مندالە تووشى هەلات مەت هاتبوو، لە گەرانەو هەدا سەريكى لە فەيزاوا هەلپتابوو. ئىتر ئەمجارە ئەو هەي و دەووي كەوتبوو و دەدەستى كەوت، بەلام باوهرى نەدەكرد، نەكا درۆيان پىوتتى، لە نيو قەدى كۆلانە تەنگەكەدا، جارى پىشتەر واى زانپوو ئەو شوپنە هەو نىيە گەرابۆو، رەنگە لە بەر بارانە زۆرەكەش بووبى وازى لە گەرانەكەي هيتابى، بۆيە نەي پرسىبوو.

وختى لە دەرگاي حەسارپىيەدا خوشكى مىزدەكەي هوما بە دەنگىيەو هات. بەپىي ئەو ناوونيشانەي لە هوماي وەرگرتبوو ئەوي ناسىيەو، ژنىكى تىك سەمراوي قەلەو بوو، دەموچا و هەلمساو و پەر لە چەرچ و لۆچ، بە روالەت مەرومۆچ و بزۆز دياربوو، دەتكوت تازە لە دەست چەلەحاننىك نەجاتى بوو، وختى زانى ئەو ژنە مندالىك بە ئامىزەو لە دەرگاي ئەوانى داو و لە تەرەف هوماو هاتوو، بەبى ئەو هەي سەري سوور بىمىنى و بۆي گرينگ بى بە زەردەخەندىكى تالەو بە سەرتاپاي بالاي ئاسكەيدا روانى، دواتر بە دەم بىرۆكەيەكەو هەناسەيەكى لە قورگى خۆيدا خنكاندوو دەست و پلى خۆي هەلگۆفى، ئاسكە ئەو ئەندە ژنەي بە ساردوسر و نىوچاوتالى دىت خەريك بوو لە بەر دەرگاوه بگەرېتەو، لە راستىدا هەنگاويك بۇ دواوه گەرايەو، بەلام بەباشى

نەدەزانی ئەو كارە بكا، پیریژن بە مۆنەوہ سەیری دەکرد و لیوی خۆی دەکرۆژی و پەنجەکانی خۆی دەتەقاند یانی بلیی ھەرەك حاجی وەستا ھەرەشە و گۆرەشەیی کردبوو مندالەکانی سەربرییی؟! بیژی بەرلەوہی بیت دەرگاگە بکاتەوہ دەستی نەنابیتە بینی مندالەکان؟! کەس نازانی ئەمانە چ گیانلەبەرێکن ئاسکەخاتوون لەگەل ئەوہی شانۆی مەکیسی نەدیبوو تەنانەت شانۆنامەکەشی نەخویندبۆوہ، ئیستا لیدی مەکیسی خوینخۆری چاوبەستی لەبەر دەمدا بوو بە کۆلیک پەشیمانی و تاوانەوہ، یەکەم پیتیک کە ھاہە سەرلیوی لیدی مەکیسی ئەوہبوو:

- دەستی براکەم خۆشیی دەردیگی پنداوہ ئەشی تا دەمری بنالینن. بەلام بەراستی خراپەیی ئیمە چی بوو؟! جگە لەوہی چاکەیی ئەو و مندالەکانیمان دەویست؟!

ئاسکە بە ترس و دلەکوئەوہ گوتی:

- خوشکی گیان تیناگەم ئیوہ باسی چی دەکەن. ئەمن ھوما ناردوومی بزنام مندالەکانی چۆن ئەگەر ریگە نادەیی بیانینم ئەوہ ھەر لێرەوہ دەگەریمەوہ، نە دەزانم بۆچی مندالی بەجی ھیشتووہ و نە خەبەریشم ھەییە کەیی لە میزدەکەیی جوی بۆتەوہ.

- من کارم بە رابردووی ئەوان نییە. وەرە ژووری ئەوسا دەزانی من دەلیمچی. وەرە ژووری سەت ئەوہندەتی تر لەو ژنە دلپەر بین کارمان بە راسپاردەیی ئەو نییە.

ئاسکە نەیدەویست پێ بنیتە دیوی ھەساری. بە تەکای ژنە تا نزیک دالانەکە رۆیشتە پینشی و لەوئ دانیشت. کچ و کورپیکی بەقەت یەک کە دیاربوو لڤەو دووانەکەیی ھوما بوون لەوسەری دالانەکەوہ سەرەتاتکینیان دەکرد، بزانی کینیە ھاوئە لە دەرگای ئەوانی داوہ، ھەر ئەوہندەیی پوریان دەرگای ھەساری پینوہا و گەرپایەوہ خیرا خویان کردوہ بە ژیرزەمینە نزمەکەدا و دەرگایان لەسەر خویان پینوہا. کۆنە دسەکەیی ھوما کە ناوی مەلووس بوو، بە تانەوہ گوتی:

- وادیارە ھوما زۆر خەمی مندالەکانییەتی، لەو پۆژەوہ براکەم تەلاقی داوہ دیارە چ ژنیکە. ئەوہنییە دیاری و بووکەشووشەیی بۆ کریون بە تۆدا ناردوویەتی؟!

ئاسکە بە سەر سوورمانەوہ چاوی لە دەستی خوی کرد، زانی ژنە بە تەوسەوہ ئاوا دەلی، مەلووس دیسان بەو زمانە تالەیی درێژەیی دا بە قسەکانی:

- ئەگەر ئەوہندە ژنیکی عەسل و جسنە و مندالەکانی بۆ گرینگ بوو، بۆ بەخاتری ھەتیوہ بەرلەپەکی لووسکە تەلاقی وەرگرت؟ لە براکەم تیزی خواردبوو، وەرەز بیوو؟ بۆچی دابووہ لانی بی شەرمی، ئەگەر چاوی نەیی دەبینی خۆ لووتی کون بوو، یان پێی خۆشبوو ھەر شەوہی بە دەست

کەسێکەوه بئێ و ڕوو بکاته کۆلانه زەنگزراوهکان؟ لەو ڕۆژەوه براکەم زانیویەتی لە چ کۆلان و مالایکە هەر ئەوەندەیه شیت نابی. یان ئیستاش وەک شیتی بەسەر هاتوو. جاریوایه بە قەستی کوشت لەو مندالانە دەدا، دەلی چۆنکی لەو ژنەن با هەر نەمێن! جاریواشه لەسەر کۆشی خۆیان دادەنی و دەیان لاوینتەوه، من نازانم ئەو بە تەمای چیبیه؟ بەلام ئەوەندە دەزانم تووشی نەخۆشی دەروونی هاتوو ڕۆژیک ئەو مندالانە یان کەسێک دەکوژێ! ئەوهی منی پەڕیشان کردوو ئەوهیه ناچی بەلای کارو کاسبیبیه. هەر نەبی بای دەری لیبدا تۆزیک میشکی ئارام دەبیتەوه. یانی هاتنی تو ئەمڕوکه بۆ مالی ئیمه گرفتیک حەل دەکات، خەمی براکەم کەم دەکاتەوه؟ ئەوه پرسیاریکه ئەگەر وەلام بەدیتهوه حەز دەکەم بە پیالەیهک چایی لێره دەمت شیرین بکه؟

ئاسکە ئیتر دلەکوتهی نەمابوو، باری مندالەکهی گۆری و دای بەسەر ئەو شانەتیریدا، گوتی:
 - نا، زۆرت سپاس دەکەم، چایی ناخۆمهوه، وەدرەنگی کەوتوووم دەبی بروم، ئەمه دوو جارە من دیمه ئەم گەرەکه. ئەم جارەیان مندالەکهم هینابوو بۆلای پزیشک، دەبوو من خۆم بە ئیوه ناساندا، بزانی ژنی کیم، کە لەو شارەدا ناسراوه، بەلام ئیستا لەبەر چەند هویەک ئەوه با بمینێ بۆ جاریکی دیکه، تەنیا ویستم پینت بیژم لەو ڕۆژەوه هوما لە براکەت جوئ بوتهوه لە مالی مندا دەژی. دەتوانم بەم ڕۆژە ڕووناکه سویند بخوم - نابی ئینسان هەرچییهکی بینی خیرا باوەر بکا، کوا لەکوین ئەو مندالە بەستەزمانانە، دایکی دامایان لەوانهیه سوپی بۆیان بیتەوه.

مەلوس هەر لە جیبی خۆیهوه بانگی هومایون و کەتایوونی کرد. هەردوویان وەک قوتابی دەوری مەکتەبخانە مات و مەلول هاتنە بەردەرگای ژیرزەمینەکه. ئاسکە بە زمانیکی دایکانەوه گوتی:

- وەبیش بەستەزمانانە! بۆ دەبی ئەوانه بە ئاوری ئەم ژن و پیاوهوه بسووتین؟! مندال بە بیدایک رەنگی مردووی لی دەنیشی، وەللاهی ئەوه تاوانیکی گەورەیه.

کۆرپه بە باوهشهوه هەستا سەرپێ، هەردووکیانی هینا لای خۆی دەستی بە سەردا هینان و لە بری دایکیان ماچی کردن. وردە وردە مەلوس خانم تووڕەییەکهی نیشتهوه و تەکی دا بە دیواری پەشیمانیهوه، ملی نا لە دەردەدل کردن و شکایەت و گلهو بناشت، لە ژنیکی بئێسەرە و بەرە و هەلەو هەرزە، بە قەسەکانیدا وادیاربوو زۆری شت لە دلدايه و حەز ناکا بیژی، خەریک بوو تاريفی چاکه و ئاکاری باشی خۆی دەکرد. بەلام ئاسکە دەبزانێ وەختی دەرگای لی هەلگرت چ خولکیکی هەبوو، دەپگوت بۆیه ئەو دوو مندالەهی لەو ژێرخانەدا بەند کردوو تاکوو نەچنە کۆلانی و لەگەل

مندالی خراپ فیڙی قسه‌ی دزیو و جوین فرۆشی نه‌بن. وهختی باسی مندالانی بی‌ئه‌ده‌بی کولانی ده‌کرد، به چاوه بزه‌کانی به ئاسکه‌ی ده‌گوت، من له‌و دایکانه نیم، ته‌نانه‌ت مندالان ناویرن تیکه‌ل به مندالی من بن. ئاسکه ده‌ستی سارد بۆوه و ده‌ستی له‌سه‌ر شانی منداله‌کان لاجرد تاکوو بچن یاری بکن، له‌وه نیگه‌ران بوو حاجی به‌ننا له‌پر بگه‌رپته‌وه بۆ مالی، ئه‌مه خوشکی بی‌ده‌بی براکه‌ی چیبی؟! مه‌لوس به قسه‌کانیدا وا ده‌رده‌کوت ئه‌گه‌ر ئاسکه پیشنیاری بردنی منداله‌کانی هوما بدا، ئه‌وه رازییه هه‌ردووکیانی بداتی. به‌لام ئه‌و ژنه فکریکی دیکه‌ی لی‌کردبۆوه، باسی بردنی مندالانی نه‌هینا گۆرئ. هه‌ر بۆیه خۆی بوارد له‌ ناوی خۆی و میزد و ماله‌که‌یان. ده‌یزانی بۆ ئه‌وه نابئ ناوو نیشانی مال بدا به‌م به‌عه‌زه مروفانه، ئه‌وانه ئاوا که‌م‌جیکه‌لدانه و خیرا وه‌ک شیر هه‌لده‌چن، گه‌ره‌کیان به‌سه‌ردا ده‌رپژن. له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی هه‌ردووکیان تیوه ده‌گلین. هه‌ولی‌دا بۆ خه‌لاس‌بوونی له‌ده‌ست ئه‌م ژنه بیانویه‌ک وه‌بینی و زوو خوداحافیزی بکا، گوتی بۆ کرئ‌چیتان نییه، هه‌ر ئه‌و پرسیاره‌ی ئاگری رق و لاساری ژنه چلو پینچ ساله‌ی خو‌شتر کرد، هه‌زار و یه‌ک ده‌لیل و بورهانی هینایه‌وه، که ورچ و به‌رازت له‌هه‌وشه‌دا بی‌باشتره له‌یه‌ک جیران و کرئ‌چی! ئیتر توفیر ناکا، ژن بی، پیر بی، جوان بی، هه‌ر ئه‌وه‌نده ته‌واو، کرئ‌چی بی‌ده‌بی روژده‌رییه‌ک لئی دوور بی.

به‌ده‌م و راویژی پیریژنه سه‌ر ئاسنینه‌دا وادیاریوو، ئه‌گه‌ر ئاسکه هه‌ولی خۆی له‌گه‌ل‌دا بایه خوش‌بوو هوما بگه‌رپته‌وه بۆلای حاجی‌به‌ننا و منداله‌کانی. ئاسکه له‌گه‌رانه‌وه‌دا بۆ مالی هه‌ستی ده‌کرد هه‌نگاریکی باشی هه‌لگرتوه. بو ئاشت کردنه‌وه‌ی ئه‌و ژن و میرده. له‌ملاشه‌وه مزگینی ده‌که‌وت منداله‌کانی هومای دیتوه، چونکه دایکیان باوه‌ری وابوو تازه له‌ منداله‌کانی دیدارئاخ ده‌بی! پنی‌ده‌گوت منداله‌کانی ساخ و سلامه‌تن. ئاسکه ده‌یزانی هه‌رچه‌نده هوما به قسه‌کانیدا پیمل نییه بچیته‌وه لای حاجی وه‌ستا، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌گویندا بخوینن ئه‌وه ته‌واو ده‌گوردرئ، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ مالی باب و برای بایه ره‌نگبی به قسه‌ی که‌سی نه‌کردبایه و قسه هه‌ر قسه‌ی خۆی بایه، به‌لام ئه‌م‌رۆکه ئه‌و سه‌رباری خه‌لکه و له‌ مالی نامه‌هره‌م‌دایه، ئه‌م ژبانه‌ش به‌عالمی ئاشکرا بۆ ئه‌و زه‌حمه‌ت و ئازار بوو. نه‌شه‌ده‌کرا متمانه‌ت به قسه‌کانی هه‌بی، له‌ولاشه‌وه ویده‌چوو ئه‌م خوشک و برایه رابردوو له‌بیر بیه‌نه‌وه، پشت بکه‌نه ناحه‌زه‌یه‌کان و رازی بین هوما بگه‌رپته‌وه، ئه‌وه‌ی له‌و نیوه‌دا ببو به‌گری سئ‌ته‌لاقه کردنی هوما بوو؛ هه‌روه‌ک ده‌گوترئ ئه‌مه‌ش ده‌ست نییه له‌گوزه‌دا مایی بۆ هه‌ر قفلێک کلێلیک هه‌یه، هه‌ر له‌کونه‌وه مه‌لاکان بۆ ئاواها گرفتی‌ک بیریکیان کردۆته‌وه؛ ماره‌به‌جاش! که‌وابی ئه‌گه‌ر گریکه به‌م نینۆخه بکریته‌وه ئه‌وا حاجی وه‌ستا رازی ده‌بی و کار

تەواو، ئەگەر بېتتو ئەو ژنە مل بەم كارە نەدا؟ بەلى كى دەزانى ئەو ژنە تا ئىستا لەكوى بوو، ئەو گەرەكە پيسانەى مەلووس ناوى بردن، بۇ براكەى باس كراو چ شتتیک بە بى ھۆ ناگوتتى، بەراستی دەبوو باسى ئەم سەردانەى ئەمپروكە كوردبووى بۇ مېردەكەى بگىرپتەو.

شەوئ، ھەرچى ھەبوو نەبوو ئاسكە بۇ مېرانی باس كرد، بە مېرانی گوت، ھەرچۆنىك بى حاجى بەننا پەيدا بكا، بەلكە خەمىك لەو مندالانە بخۆن و ئەو ژنە بەرنەووە سەرماڵ و ژبانى. وەختى ئەم قسانەى دەكرد ھوما لە ژوورەكەى خۆیدا بوو، سەى مېرانی كەوتە نپۆ فكر و خەيالەووە تۆزى سەرقتولى كراسەكەى تەكاند و بە بى وازى بى ئەووەى بېرارىك بدا گوتى:

- بابزانين چۆن دەبى.

ئاسكە لچى لى ھەلقووتاند و گوتى:

- چۆن دەبى بوو بە قسە؟! ھەرچى زووتر لایەكى بە لایەكدا بخە، ئەو ژنەتتووەت بۆچى لېرە ئەسىر كردووە، خۆ تۆ باب و باپىرى ئەو نى. تاكوو ئەمپروكە چاوەرئ بووین برايەك، كەسىكى بىن بە دوویدا و نەھاتن. ئىستا بەتەماى چى؟! ئەوان، ھەرەك دسەكەى دەگوت، يەكەم رۆژ و دووم رۆژ ھەوالى تەلاقووەرگرتتى ھومايان زانیوہ. كەس نازانى ئەم ژنە چى لەژىر سەردايە وا ئەوانىش پىشتیان تى كردووە، ھەرەك قەت خوشكیان نەبووبى، پىنج مانگە تەنیا و بى كەس لەم شارەدا وئىل و سەرگەردانە، مەشەدى ئەووەى دەلېم سەرپاكى قسەى خانباچییە، سەگ تاكوو گوروى نەبى چۆن بەرەللا دەكرى، وەخۆ بكەو، تاكوو حاجى گەرماو گەرم پەشیمان بۆتەو و لە ھەولى ژنىكى تردا نىيە، برو مەلا بەرەو لى ماره بكەو. بەم جۆرەى من ئەو مالا مە دیتووە ھەموویان چاوەرپن ھوما بگەرپتەو.

بەم قسانەى ئاسكەدا وادەردەكەوت ھىچ رىگەيەك نىيە لە بەردەم ھومادا، بۇ چوونەووەى بۆلای مېردەكەى، تەنیا لەسەر قسەى مېرانی راوہستاو، سەى مېرانی بە ساردوسپرى وەلامى داوہ:

- ئەگەر تاكوو ئىستا كەس و كارى ئەو ژنە نەھاتوون بە شوئىندا، ئەو دەگەرپتەو بۆ بى غېرەتى ئەوان، كوردەكان كچ بە مېرد دەدەن ئىتر كارىان بە چارەنووسى نىيە و ئىزنى پىنادەن بە توراوى بگەرپتەو بۇ مالى باوان، ھەر بۆيە لەو بابەتەو كەمتەرخەمن!

ئەو نەیدەوېست بەم خىرايىە ئەم رازە بدركىنى و بلى، كەس و كارىكى واى نىيە ئەو بە حەقدارى خۆى حىسابیان بۇ بكا، ئاسكە بەم قسانە قایل نەبوو، ھەر بۆيە بە سەركۆنەكردنەووە گوتى:

- پياوۋەكەگيان، پياوۋەكەگيان، تۇ زۇر خۇش باۋەرى، ياخو جىگاي ھەردوۋكمان نىۋەپراستى بەھەشت بىن. ھەرۋەك باسما كىرد، دور نىيە ئەگەر بەخاترى ھەيى خۇيان بۇ ھەمىشە پىشتيان تى كىردىن؟ نامەن زەمى كەس بەكم و گۇشتى كەس بخۇم! ئەمىرۇ من كە چووم بۇ گەرەكى فەيزاوا گولباجى تەنيا ئاھ و نالەى لە دەستى ھەبوو، بۇخۇشت دەزانى خەلكىش بە كەيفى خۇى قسە دەكەن و بۇى تىدەچىنن. بەلام با ئەمەش بلىم دلم لەو ژنە گۇراۋە، پياو ئەقلى خۇى بكاھە قازى. ئەگەر من ئەقلم ھەبى ئەو ژنە كارىكى كىردوۋە دىزىوتر و مەزىن تر لە ھەلەيە، لەۋەدەچى پەفتار و ئاكارى ناھەزى ھەبوۋىن، بۇيە كار بەم جىنيە گەيشتوۋە، ھەر بۇيە كەسىك لىن ناپرسىن، ئىتر كارم بەۋە نىيە ئەم چوار مانگە لەكوى بوۋە، لەگەل كى ژياۋە، ديارە ئىستا نايەن كەس بە سېرى بزانى و خزم و كەسى بە جىنو مەكانى بزىنن. ھەر ئەو ساعەتەى من مەھدىم بۇلاى دوكتور بىردوۋە، ئەۋىش چاۋى رىشتىبو لە مال دەركەۋتوۋە، بەر لەۋەى من بگەمەۋە مالى ئەو نىۋەسەات زووتر ھاتىۋە!

- ئەو قسانەى ئاسكە لە گوى سەىمىرانا دەنگى دەدايەۋە، دىسان وتى:

- ئەم دوانىۋەپۇيە خەرىكى شىۋ و كۆل بووم ھەر نەھاتە دەرى بېرسى تۇ چىدەكەى، ۋەك رۇژان نەماۋە و تەۋا ھەلسۋەكى گۇراۋە.

سەىمىران سەرى بەرز كىردەۋە بە نىۋچاۋان تالى و مۇنىكەۋە كە تايبەت بە خۇى بوۋ پرسى:

- پىي نەگوتى چۆتە كۆى؟! لىت نەپرسى!؟

ئاسكە بە تانەۋ تەشەرەۋە - ھەى! چۇن نەمپرسى! جا بۇ چەند رۇژ لەۋەپىش نىك بانگى شىۋان، مەھدى بە باۋەشەۋە بوۋ بە ھەۋاى ئەۋەى تاكوۋ بەردەرگاي ھەسارى بچى لە مال چۆتە دەرى، ۋەختى ھاتۆتەۋە ژوورى دوو سەعاتى پىچوۋە، دەنگى كىردوۋە لەكوى بوۋە؟! كى دەزانى ئەم ژنەتپوۋە خەرىكى چىيە، ئەۋەندە گەۋجەژنە نافامى تانە لە شوپنە. ئەمجارىش لەم سەعاتە بەدوۋاۋە منىش روى نادەمى كارم بە كارى نىيە.

ۋادىاربوۋ سەىمىران ھىچ ۋەلامىكى بۇ ئاسكە پىنەبو، نىۋچاۋانى تالتر كىرد و سەرى داخست، ئەۋەشەۋەى ئاسكە باسى كىرد، سەىمىران زۇر بە توۋرەبى لە ھوماى پرسىبوۋ بۇكوى چوۋە بۇ درەنگ ھاتۆتەۋە. لە ۋەلامدا گوتبوۋى چوۋبووم ژوورىكى بەكرى بگرم! - چاۋىكى لە نىنۇخەكانى خۇى كىردبوۋ بە مېرومۇچىيەۋە وتبوۋى: ھەزىناكەم چىدى سەربار بم، ھەر دەبى بىرىك بۇ خۇم بگەمەۋە، نەت بىستوۋە دەلېن، كىشەكشە مامرە رەشە مېۋان رۇژىك و دوۋان خۇشە!؟

ئاسكە وەختى زانى مېردەكەى فكر و خەيال ھەلىگرتووھ بە دىئابوونىكى تازەترەوھ درېژەىدا
بە قسە و باسەكەى:

- چاۋ لەوھ مەكە تەمەنى كەمە وەك ماستى مەيىوو وايە، ديارە تا بلىى چاۋى جوائە بەلام
زۆرى چاۋ بىنيوھ، كە ئەلھان ھەر بە دەست خاۋەننىوھ دەمىنى، ئەگەر رەسەن بايە لەسەر
ئاخورى ئىمە چىدەكرد!

سەىمىران بە فكرىكى مندالانەوھ گوتى:

- ھەر ئەلھان بانگى دەكەمە ئىزە و لىى دەپرسم بزائم ئەم بەيانىيە لەكۆى بووھ؟!

- بە تو بلىى بۆكۆى چووھ، ئەمەش بوو بە قسە، بۆ مەگەر ئەو گىتتى بە تو داوھ ئەگەر لە مال
پۇشستە دەرى پىت بلىى بۆكۆى دەچى و لەكۆى بووھ؟! ئەوھ مالانگەرىكە پۇلە لەبەر دايك
ھەلدەگرى، ئەتۆيى بەستەزمان چەندە ساكارى وادەزانى مندال لە بىشكە دەنى، جگە لەوھ كەفى
خۆيەتى خاى دەكرد دەرىپىكەى دەدا بە شانىدا! تو بۆچى خوينى خۆت تال دەكەى؛ نە كچى تۆيە
پىنىبىژى وابكە و وامەكە، نە كلفەت و قەرەواشى مە تاكرو دەستورى پىنبدەم. ئافرەتىكە بە
بىمىزد، ھەوسارى لە مى خۆيىدايە. ھەرەك خاتوو سەفییە دەلى تا ئىوارى كۆلانان بگەرئ كەس
نىيە بلىى بۆ وادەكەى، ئەوھ ئەگەر شتىكى لە بن سەردا نەبى با بچىتە دەرى قەيدى چىدەكا. خۇ
مىشك نىيە لىنگە كەوشى بە قاچەوھ بەستەن، نەچىتە مالى دراوسى و جىران. ئەوھ وەك ماكە و
وايە لە ئىز دەگەرئ، ناھەقىشى ناگرم گەنجە و تازە ھەولە دەمىيەتى، بىوژنىش باسكىتى
ھەيە. چىبكا، سبەينى تالى رەش لە سەرىدا نەمىنى چرچى دەموچاۋى شۆر بىتتەوھ كى ھەيە پىنىبلى
خالە كەرت بە چەندى؟! تو نازانى ئاگای لە خۆى براوھ لە ماوھى ئەم سى ھەفتەيەدا كە ھاتوتە ئىزە
پۇژ نىيە نەپەرىتە سەرسەربان، تو لە مالنى ئاگات لىبى، سەر لە كارى دەرنانەيتم لەم سەربانە چى
دېوھتەوھ. نەم دەوېست لەلای تو دەنگ بەم بەينىكە كۆرەكەى فەرەج خانى مالك، بەيانى و نېوھرو و
ئىوارە بۆتە داھاۋول لە سەرى كۆلانەكە، ھەر دەلى تۆبەدارە لەوچ رادەوھستى، ھاوسامالەكانى
كۆلان لەو پۇژوھ ئەم خانمە لىزە گىرساۋەتەوھ لىمان لوت خوارن. دەلىن جاروبارە لات و
بەرەللا سووسەى ئەم دەركو بانە دەكەن، ديارە لە ھەرلایەك كەلاك ھەبى قەل و دال پىن دەزانن.
نەدەكرا ئەم شتانە لە تو بشارمەوھ. بە بۆنەى ئەم سەرشىنەوھ سرتوخورت كەوتوتە نىو خەلكى
گەرەك، دەزانى مەن لە چى دېدۆنگم؟

سه‌ی‌میران گویی بۆ قسه‌کانی خیزانی شل کردبوو، له بنه‌وه چاوی لیکرد، ئاسکه شیوه‌ی قسه‌که‌ی به‌م‌باره‌دا خست:

- له‌وه دهرتسم رۆژیک له‌م ماله‌دا هه‌تا ئیمه‌ چاو ده‌که‌ینه‌وه زگ بیته به‌رچاوی! جا ئه‌وه‌وختی وهره ئه‌م که‌ره له‌م قراوه‌ بینه‌ده‌ری، تۆش پیت‌وانییه؟ بۆ ئه‌وه‌ی خۆی بدا به‌ کۆلی تودا برۆا ناکه‌ی ده‌ست له‌ هیچ بپاریزی؟

ئاسکه، تازه قسه‌که‌ی له‌ دهم دهرچوو، ئه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بیلێ گوتی، چاوی له‌ چاوی میران چه‌قاند، بزانی چ کاردانه‌وه‌یه‌کی هه‌یه له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م قسانه‌دا، فکر و بیرێ هاته‌وه‌ سه‌ر قژگیره‌که، ده‌ی‌ویست شتیکی دیکه‌ی بۆ رۆون بکاته‌وه؛ ئه‌گه‌ر بۆت گرینگ نییه‌ لیزه‌بێ چ له‌وه‌ باشتر خیرا ده‌ستی پتوه‌نی و با له‌م ماله‌دا نه‌می‌نی.

سه‌ی‌میران له‌م قسانه‌ی خیزانیدا شکی بۆخۆی نه‌ده‌چوو، هه‌روا که له‌ ئاسکه رامابوو یه‌ک دووجار چاوی ترووکاند، واته ئه‌م قسه‌لۆکانه به‌لایه‌وه‌ بئرخه، یانی ئاسکه زۆر له‌وه‌ به‌رزتره باسی ئه‌م‌جۆره‌ شتانه‌ بکا، ئه‌و شه‌وه‌ هه‌ر ئه‌مه‌یان رست و بایاند، سه‌فه‌ی شیویان راخت و هوما هاته ژووری، سه‌ی‌میران تا ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ و سه‌ری ده‌به‌ر خۆی نابوو. به‌ تووره‌یه‌وه‌ هه‌زی نه‌ده‌کرد سه‌یری ژنه‌ بکا، به‌لام بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک به‌م‌حاله‌ته‌ مایه‌وه، کاتیک سه‌ماوه‌ر به‌ گیزه‌گیز بیده‌نگی ژووره‌که‌ی شکاند، به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌ بیرێ چووبیته‌وه‌ له‌ وه‌ختیکێ باش دوو به‌دوو له‌گه‌لی دابنیشی پیتی بلێ بۆچی ئه‌و رۆژه‌ به‌یانی له‌ مائی چۆته‌ ده‌ری، وه‌ک جاران گری نیوچاوانی کرایه‌وه‌ و که‌وته‌ بزهبز. به‌ قسه‌ی خۆش که‌وته‌ دواندنێ منداڵه‌کانی و گالته‌ و گه‌پی له‌گه‌ل ده‌کردن. به‌لام په‌پوله‌ی چاوی له‌سه‌ر کۆلم و لئوی هوما ده‌سوورپایه‌وه. هه‌رچییه‌کی ده‌گوت ئه‌رای دوو چاوی شاهینی ئه‌و بوو که له‌ خوار کورسییه‌که‌وه‌ دانیشتبوو مه‌هه‌دی نابوو سه‌رکۆشی، ئه‌م قییافه‌ و روانینه‌ی میران به‌ خۆیه‌وه‌ گرتبوو، ده‌تگوت کورپکی پازده بیست سالانه‌یه‌ زه‌رده‌خه‌نده‌ی بانلیۆ و قسه‌کردنه‌که‌ی به‌ ته‌واوی له‌ ژیر نیگای ئاسکه‌دا زیت و زیندوو و ئاشکرا بوو، له‌وبه‌ری کورسییه‌که‌وه‌ ده‌ستی ده‌برد و سنگ و مه‌مکی مه‌هدی ختلیکه‌ ده‌دا، یاری به‌ منداڵه‌ کرد و قامکی ده‌نا ده‌می بۆ ئه‌وه‌ی گازی لئ‌بگری، تا وای‌لیهات ئاسکه‌ خۆی بۆ رانه‌گیرا و به‌بێ ئه‌وه‌ی داوای لئ‌بووردن بکا، پیلی مه‌هدی گرتوو له‌ کۆشی ژنه‌ هینایه‌ ده‌ری. منداڵه‌کان خه‌ریکی نان‌خواردن بوون مه‌هدی به‌ باوه‌شه‌وه‌ هینا و بردی که‌ بیخه‌وینی، له‌و ماوه‌یه‌دا که‌ ته‌واویان ده‌وری کورسییه‌که‌یان دابوو هوما به‌ ئه‌دا و ئه‌تواری کچانه‌وه‌ چاوشارۆکی ده‌کرد و له‌چه‌که‌ی سه‌ری ده‌کرده‌وه‌ و

دهیبه‌سته‌وه. وهک ئه‌وهی قه‌لسه‌ بگئیرئ، به‌ چاویکی پر له‌ خۆراگرییه‌وه‌ سه‌یری میرانی ده‌کرد. به‌لام به‌ مه‌به‌ستیکه‌وه‌، قسه‌کردنه‌که‌ی ئه‌گه‌رچی شه‌رمیکی رواله‌تی پئوه‌ دیاربوو ته‌نانه‌ت به‌ بن‌عیشوه‌ و ناز نه‌بوو، هه‌روهک خومات‌کردنه‌که‌ی ره‌مز و رازیکی جادووبازانه‌ بوو. ئاسکه‌ ئه‌وشه‌وه‌ به‌ قه‌رای ئه‌و سئ‌ه‌وتوو‌یه‌ شتی لی‌حالی بوو، هه‌وریکی تال به‌ره‌و ئاسمانی ژبانی به‌رئوه‌ بوو، میران و میوانی ئازیزی به‌مه‌ه‌وایه‌ که‌یفییان ساز بوو، که‌وابی چاره‌ی ئه‌و لیره‌دا چیبوو؟! لافاویکی به‌هیز ده‌وری خانووی به‌خته‌وه‌ری دابوو هه‌رئان دارو په‌ردووی رامالی، له‌پوژژه‌وه‌ ئه‌م ژنه‌تیوه‌ به‌لای ناخیری هاتبووه‌ ئه‌م ماله‌ میران، میرانه‌که‌ی جارن نه‌مابوو، که‌وتبووه‌ گیزاوی فکر و خه‌فه‌ته‌وه‌. چیبکا کوره‌ جیلله‌ی دل‌دوراو بوو! به‌ ده‌ست کچه‌ قه‌ره‌جه‌وه‌، ئه‌وه‌ش نه‌هامه‌تی بوو له‌ نیو پینج‌سه‌ت نوێژخویندا ماموستا سه‌ی‌میرانی ده‌ست‌نیشان کردبوو! ئه‌مه‌ش له‌ قازانجه‌کانی مزگه‌وت و نوێژخوینه‌کانی، به‌لام ئیستاش بۆ ئاسکه‌ی بیچاره‌ جیگای گومان بوو ئه‌م فه‌رمایشته‌ی میرده‌که‌ی.

منداله‌کان نه‌بی یه‌که‌ یه‌که‌ خه‌ویان لیکه‌وت، تا دره‌نگانی شه‌و ئه‌وان دانیشتن، ناسکه‌هوما وه‌نه‌وزی ده‌دا، چاوه‌ مه‌سته‌کانی ببوون به‌ هیلانه‌ی کوتری خه‌و، به‌لام به‌ زۆره‌ملی خوی راگرتبوو تاکوو میران وایزانی گویی بۆ چیرۆکی سه‌برده‌ی رۆژگاری لاوه‌تی ئه‌و شل کردووه‌، کاتی به‌ ته‌واوی خه‌و شلی کردن سه‌ی‌میران که‌ولپۆسه‌که‌ی دا به‌سه‌ر شانیدا و چووه‌ ده‌ری، ئاسکه‌ بیژنه‌ی برده‌ سه‌رجیخه‌وه‌که‌ی، جله‌ گه‌رمه‌کانی له‌به‌ر داکه‌ند، له‌میژ بوو له‌ خوار کورسییه‌که‌وه‌ نوستبوو، له‌وکاته‌دا به‌ چاویکی ته‌ژی له‌ رق و قین، بیزاری و به‌هیچ نه‌گرتن سه‌یری هوما‌ی کرد، که‌ خه‌ریک‌بوو فانیله‌که‌ی داده‌نا و خوی بۆ خه‌وتن حازر ده‌کرد. بییری ده‌کرده‌وه‌ چۆن بتوانئ ئه‌م ته‌واره‌ هه‌لفرینی، بیتوو توزیک ژیر و وریا نه‌بی شابازه‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌بیته‌وه‌. ئه‌و ژنه‌ی وا پووبه‌رووی دانیشتوووه‌ چ‌یگا به‌ پیاو، ئافه‌رتیش شه‌یدای ئه‌م قۆل و باسک و شان‌ومله‌ی ده‌بی، ئیتر خۆ سه‌ی‌میرانی میرده‌ی دارو به‌رد نییه‌ و مرۆفه‌ و چاوی ده‌بینی و ئاره‌زووی هه‌یه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ژیر دیواریکی هه‌ره‌س بردوودا راکشایی ترسی له‌ دل‌دا بوو هه‌رئان به‌ سه‌ریدا بیت. هه‌رچه‌نده‌ کراسی له‌به‌ردا بوو چاویکی له‌ سنگ و به‌رۆکی خوی کرد. به‌لام ئه‌م له‌کوئ و ئه‌و له‌کوئ! له‌وکاته‌دا ده‌رگای ژووره‌که‌ کرابوو مه‌ی‌رده‌که‌ی که‌ولپۆس به‌ شانوه‌ مژی له‌ جگه‌ره‌که‌ی ده‌دا، به‌بی ئه‌وه‌ی بیته‌ ژوورئ له‌ نیو ده‌رگاکه‌دا راوه‌ستا به‌ ده‌نگی به‌رز پرسئ:

- ئەو جلانە ھى تۆ نىن بەسەر تەنافەكەوھ؟ بەمچۆرەى ئاسمان نىچاۋى تىكناوھ ئەمشەو دەبىن باش ببارى، ئەرى بەراستى، لە بىرم نەبوو پىنتبىژم، مىرزا نەبى و ھاجەر خانمى خىزانى كە چەند رۇژىك بوو چووبوون بۇ ھەرسىن ھاتوونەتەوھ و مندالەكەيان نەخۇشە، باش وايە بچى ئەحوال پىرسى بەكى.

لە پىر دەرگای ژوورەكە زارى داچىرى و دىسان مىران قوت بۆو، ھوما كراسىكى ركابى لە بەردا بوو خۆى دەكىشاوھ لە جىبى خۆى داچلەكى و كەوتە دەست تىكەل ھاتن. كراسەكەى بەرى لەگەل چارشىونوژىكەى نابووھ ژىر سەرىنەكە، ناچار پىرىدا چارشىوھكەى ئاسكە و بە نابارى دای بە سەر خۇيدا، لەو ماوھ كەمەدا كە نەدەگەيشتە چركەيەك ئاسكە بە نىگەرانبىوھ ئاگای لە چاۋى برسى مىردەكەى بوو، كە ھەرەك زمانى مار بە سەر دار و بەرددا دەگەرى، ئەویش بەسەر شان و ملوى رووتى ھومادا دەگەرا، چاۋى لەسەر ھوما و قسەكانى لەگەل خىزانى بوو. ھەرچەندە شەو درەنگ بوو ئىتر وەختى قسە و باس نەبوو، ئاسكە خۆى بۇ نەگىرا و لىپى پىرسى:

- كام مندالى نەخۇشە؟ تۇخوا كەى چووى بۇ مالى ئەوان؟

- نا، مىرزا نەبىم لە قەپانى گەنم دىت، ھەردووكمان بەپەلە بووین، نە من لىمپىرسى و نە ئەویش دەنگى كرد.

بۆئەوھى ژوورەكە سارد نەبىتەوھ دەرگاكەى لەسەر پىئوھدان و ھاتە ژوورى، بەبى ئەوھى پىلاوھكانى دابكەنى لە خوار كورسىيەكەوھ لەسەر لىقەكە دانىشت، سووتووى جگەرەكەى كردە سەر كەشەفە گەورەكەى سەركورسىيەكە و دەستى كرد بە قسە كردن:

- نازانم كامىەك لە مندالەكانى نەخۇشە، دەيگوت ھاجەرىش ھاۋارى پىشت و لاقى دەكا، ھەر بۆيە زۆر لەوئى بوون. بەر لە جەژن ھاتوونەتەوھ بۇ شار، بەيانى بچۇ ئەحوال پىرسىيان بكە. بزائە كامەيان نەخۇشە، لەوانەپە منىش بىم. رەنگە دىارى و سەوقتاتى بۇ ئىمەش ھىتابى، رۆنە كەرەى ھەرسىن چىۋاى لە پەنبرى سۇنقۇر كەمتر نىيە، بچۇ ئەم جلانە لە تەنافەكە بكەوھ، ئەمشەو دای دەرىژى، بەھارە و نەورۆزى كوردانە، ھەورى بەھارى وەك جىچلى بانان وايە ئاشق و دل پىر لە جۇش و خروش. زەوى و زار دەبووژىننیتەوھ، دەرو دەشت دەخەملىنى.

سەىمىران بە تەواۋى شلەژابوو، رەنگو رووى پەرىبوو، لىۋى بارى گرتبوو، دەنگى نووسابوو. وەختى خۆلى جگەرەكەى دەتەكاندە سەركەشەفەكە ئاسكە سەرنجى دەستەكانى دا كە

دەلەرزىن. دەتگوت سەرى بە دىواردا داوھ ھۆشى بە خۆيەوھ نەمايو، كەوتيووھ ھاتەران و پاتەران. چاوەكانى راست و چەپ كەوتيوون.

نەھامەتى رووى تى كەردبوو! مېردەكەى گەرايووھ بۇ تەمەنى چارده و پاژدە سالى، بە داوى چاوى رەش و گەردنى پرا خالەوھ ببوو، تەنانەت لە ژوورەكەدا شەرمى لە ژنەكەى نەدەكرد. لە دللى خويدا نەيدەگوت ئەمە مرقە ئەقل و ئاوەزى ھەبە و چاوى باش و خراپ دەبينى، بەلام ليرەدا ئاسكە خاوەنى ھېچ ماف و دەسلەتتە نەبوو. مېردەكەى زورى ئاگا لەو ژنە بوو، ھەر بۆيە ئەمىش پىنى ناخوش بوو. ھەلبەت مېران سەرىكى ئاسوودەى نەبوو، لە ناخەوھ لەلاى خودا و بە چاويشدا شەرمەندەى لاى خيزانى بوو، ئەگەر ئاسكە چاوى لى خافل بكردايە، بەمشەوگارە دريژە كە ھەرەك گورگى برسى دەورى ميگەلى دابى خوى نەدەگەياندە ئەم شەكە ميوە؟ يانى ئەم پياوھ ئەوئەندە خوراگر بوو؟ ئەمە لە چاوە نەزىرى مېران بەدوور نەبوو ئەگەر تەنيا لە چەند چەركەشدا بوى بلوى خوى نەخاتە نيو كەژاوەى ئەم گول ئەندامەوھ. ئاخۆم ھەر لەم چەند چەركەيدا كە بە بيانوى جگەرەكيشان لەوى دانىشتبوو لەبەر دەميدا بە چۆكدا نەھاتبوو تاكوو پەچە لەسەر روخسارى لابادت و بە ویتەى بتپەرستان بە ليوھ لەرزە و روحيكى شلەژاو مل بىنى لە راموسانى؟

سەى مېران لە داوى تەواوبوونى سىگارەكەى چەند چەركە دواتریش ھەر لەوى دانىشتبوو، بەلام چونكە قسەيەكى پى نەبوو بەم بەھانەيەوھ توژىكى تروش لەلاى بمىنيتەوھ و چاوى تينووى بين بىنى بە ئاوى زولالى كانى چاويەوھ، مەجبوور بوو ھەستى، لەبەر ئەوھى لە ژوورە گەورەكەدا دل بەرىكى تر چاوەروانى دەكرد، بەلام نەك بە ئەندازەى ئەم ناسك و نازدارە. ئەو بە دەست فكر و خەيالەوھ دەھەژا و دەستوتو، كاتتەك لە دەرگاگە دەچووھ دەرى ئاسكە بەسەر مېراندە زرىكاندى و ئالقەرېزى دەرگاگەى ھەلپىكا، وەك خەمى ھوماى بيت گوتى:

ئەيەرۆ خوشكى ئەمە...، خۆت داپۆشە!

ھوما خەو لە چاوى تورايوو، بەم دەنگدانەى ئاسكە وەخو ھاتەوھ، تازە زانى چەندە بەحەيا و شەرم رووبەرووى جەنابى سەيد بۆتە بوتى شان و مل رووت، ژنى خانەخوئى كە وەك گول خزمەتى دەكرد و وەك چاوى ئاگای لى بوو، چەند روژىك بوو وادلى لى پيس كەردبوو بۆيە كەم جاريش بوو دەنگى دەدا، ھەلبەت ئاگای لە كەين و بەينى لەوھ پيشيان نەبوو كە چەند شەو ژوان و قسە و باس و گفتم و لغتياى لە نيوئاندا بوو، بەلام ئەو ھەر ئەو دەنگدانە سادە و ساكارە وەك تىريك و ابوو ئاراستەى شەرف و عيزەتى نەفسى ژنانەى خاتوو ھوما دەكرا، بەبى ئەوھى بە ھوى ئەم كارە

بزانی و ئەم گشتە داخ و دیقە نەپنچیتەو و چیدی ورهه می پێهه لئه هینی بیری له وه ده کردهوه به شینویهک له کۆل خۆی بکاتهوه، ده رگای ژوروه که ی کردهوه و چوو جله کانی له سه ر شانی ته نافه که داگرت. وهختی هوما و ئاسکه چوونه نیو جیگا که وه، هوما قسه که ی ئه و رۆژه که به نیوه چلی مابۆوه هینایه وه گۆری:

- نه بوونی میرد بۆ ژن ده ردیکی گرانه، بریا که سیک هه لکه وتیابه، خۆ ئه گه ر له چه ند شتیگ بگه رین بێ ژنی بۆ پیاو باشته، هه رچه نده من لیته واده زانم له مالی بابی خۆم دام به لام له فکری ئه وه دام، هه رکه یه که م پیاویک داوام بکا و لیم پیرسی، بۆم گرینگ نییه کتیه و کتی پێ ده لاین نامادم خۆمی لی ماره بکه م و بچم به لای مال و ژبانی خۆمه وه. هه رچیم بۆ دیته پیشی کرئوشی بۆ ده به م و خۆم به ده ست چاره نووسم ده سپیرم.

ئاسکه گۆتی:

- خرابی کاری ژن ئه وه یه وه ک که وه له قه فه ز کراوه، تۆش له م گه ر که دا نامۆی که س ناتناسی، هام وشووی که س نا که ی، ئه گه ر بزانی ئه م ماله خانمیکی ئاوا جوان و ریک و له باری تیدایه و له سه ر سواره، دلنیا به هه ر پیمان ده کړی وه لامی خوازی بێی که ر بدهینه وه، ئه م خه لکه به چیدا بزانی مالی سه ی میران ناسکه هوما ی تیدایه؟

- به لێ، ئه وه ی تۆ ده لیلی ته واو راسته، ده بی په له نه که م، مووروی کون هه موو که س هه لی ده گریته وه، سه باره ت به حاجی ده بی بلیم هه ره که خۆت با ست کرد، ئه وه نده په شیمان بۆ ته وه له باتی فرمی سک خوین له چاوی دی، منیش نامادم ددان به په شیمان بوونه وه ی خۆم دا بیتم، به لام به و مه رجه ی ئه و فیه میوه ی خوشکی له و ماله دا نه میتی، یان هه ر نه بی له ئاست ژبانی من قه مته ری بکات، به لام من تینا گه م ماره به جاش ئیتر چ به زمیکه؟ ئه ی له خۆم خه جاله تی، یا خوا که س تووشی ئه م نه هامه تییه نه بی.

ئیتیر هه تا شه و شه ق بوو ئه م دوو ژنه هه ر قسه یان کرد و حیکایه تی رۆسته م و زۆراییان بۆ یه کدی ده گێراوه، به شوخی و گالته رایان بوارد. ئاسکه نامۆژگاری ده کرد، یه که م ته خت و یه که م به خت، هه رچۆنیک بی له و پیاوه مندالی هیه و مندالی ش دۆزه خ بۆ دایک ده کاته به هه شت، میزدیک ئه و ژنه ی خۆش ده وئ مندالی لێی هه بی.

دوانیوه رۆی رۆژی داها توو خانم و خاتوون له سه ر ئه و نه خشه و به رنامه ی شه وی رابردوو دایاننا بوو خۆیان له ده سک نابوو بچن بۆ لای مه لووس خاتوون. به لام به هۆی ئه وه ی باران و

شلځووه بو له وه دهچو حاجی له مالئ خهوتبئ، هوما ترسی له دلدا بو نهیده ویست له گهل ئه و به ره و پرو بیته وه، ناسکه له خوئی رانه ده دیت به و سرما و کرپوهیه له مال بچیته درئی، به قامکه کانی تالعهی گرتوه خرابی بؤ هات! پاتولیکی نیمداشتی میرده که ی به دهسته وه بو، تازه به ته مای له پی کردنی نه بو، به ته ما بوو هلی بوه شینئ و بیکا به که وایهک بؤ پیره ژنی کورئی، بؤ پلاوی شه وی هوما خانم خه ریکی برنج پاک کردن بوو له سهر که شه فیک، فانیله که ی سهی میرانی له به ردا بوو، شکی سهی میرانی بریوو به بی له چکه و چارشپو دانیشتبوو، به گرم و گورئی ناسکه ی ده دواند و بازاری قسه ی خوش کردبوو، جار جاره ناسکه قامکی دهنه سهر لیوئی و چاوی له چاوی ده برئی، به شیکی میثکی بیری له وه ده کرده وه هه تاکوو دنگ نه کات و کیشی ئه م ژنه به لایه که دا نه خات دوو که له که ههر ده گه رپته وه بؤ چاوی خوئی. بیرو رای جیرانه کانیش به گشتی ههر له سهر ئه مه کوک بوو ده بی ههر چو نیک بی دهستی ئه م ژنه بگری و بیباته وه کن ئه و پیاوه ی چند هفته له مه و به ر حال و هاوسه ری ئه و بووه، ئه وه کاریک نه بوو هوما به تنیا هه نگاهای بؤ هه لگری، نه سهی میرانیش به شوین ئه م کاره دا دهچوو. ناسکه زوری حه ز له م دریزداد بریبه ی هوما نه بوو، وه ک ئه وه ی تا قه تی گوئی گرتنی نه مابن ئاماژه ی کرده کراسه که ی به ری هوما و گوئی:

. ئه م کراسانه تازه له نیو خه لکدا بوته مؤد، ئای بؤ زستان که یفی له لایه، چسپ و پر به بهر، خودا دایناوه بی که یته بهرت وه ک مندانان له سهر به فر خوئی پیوه بتلینیته وه، به سهی میرانم وتووهر کراسیکی ئاواش بؤ من بکری! به لام نه ک له و رهنگه ی به ری تو، من شینی کالم پی جوانه، چیم پی جوان بی سهی میران نالی نا، دایمه له خوا ده پاریمه وه نیوه ی عومری من بدا به و؛ ئینسان وهختی میزدی ئه م و ئه و ده بیئی چ بوونه وهریکن یان باسی خرابی نه وعه پیاویک ده ژنه وی تازه ده زانی پیاوی خوئی چه نده چاکه و ده بی به گه وه هر هلی بکیشی، وه لاهی ئه وه چارده ساله له گهل ئه م پیاوه دا ده ژیم خرابیم له خزما دیوه له وم نه دیوه، راسته ئه و رهفتار و ئاکاری تاییه ت به خوئی هیه و من له گهل چه ند شتیکی ئه و نیم، بریک ده ست بلاوه، حه ز و عه لاقه یی جوانانی هه یه تا بلئی بؤ مالی خوئی ده ست قوچاو نییه. حه ز ده کات خوئی نانی وشکی بخوات، به لام ئه گه ر که سیک هاته ماله که ی دایبیته سهر سفره ی ره نگین. منیش ئه م ماله بکه م به هیلگه یه ک و بیده م به م دیواره دا ده ستم وه ری ناهینی، بهرچاوته نگ نییه و زوریش دلواویه، ئه وه له و ماوه یه دا دیتووته چونه، ته نانه ت له دهره وه ی مالیش ئه وه ی بؤی گرینگ نه بی پوول و پاره یه، به خسه نده و خاوه ن که ره م و دلؤفانه، ئه مه شی باشه قه ت بؤ ئه وه چاکه ناکات چاوه روانی هه بی و به ته مای نان به قه رزدان نییه،

ریباباز و خاپیتوک نییه. بۆ وینه جاریک له ئالوویری گهمدا قازانجیکی باشی کردبوو که هاتهوه چارشینوی بۆ ئه و حاجی خانمهی هاوسامان کریبوو، دست و دلی ئاویه، زورجار به شوخی و جهفنگ سهر دهخاته سهری و دهلی ئاخری رۆژیک دهبم به زاوای دایکت، واته دهیخوازی، له گهل خاتوو سهفیهش نئیوانی خوشه پئی دهلی زاوا زیرینه! منیش قهت نیوچاوی لی تال ناکهم، ده زانم پئیان رادهبویری، خۆ له ههساریکی ئاوا گه وردها ئه هه موو خه لکهی تیدایه، ئه گهر دوو قسهی خوش و دوو جهفنگ نه بی ئه وه ئیتر هیچ ده بیته گۆرستان و ئه شی کهس ووتهی له دم دهرنه یهت، هه نهک و جهفنگ تام و چیژی ژیانه، به لام به و مهرجهی کهس له به ره ی خوی پی زیاتر رانه کیشی، له م بابه ته شه وه له سهی میران خاترجه م، پایویکه به رمالی له سهر ئاوا ده گهری.

دیارنه بوو ئاسکه مه به سستی له م شیر و ریوی هینانه وه یه چیه، ده لین به میشووله یه ان گوت پیوه دان له م گیزه گیزه خوشتره، به لام بۆچی قسهی دلی نه ده کرد و له چی ده ترسا به رپیوار بوو؛ بنه دهرزییه کی به ده سته وه بوو له بهینی ددانه کانی ده ژهنی، چاویکی له هه وشه که کرد بزانی خوشی کردوته وه یان ههر ده باری، پۆلیک پاساری ره شه نگیان دست نه ده که وت خویان گه یاندبووه به ره هیوانه که، به سریوه سریو به شوین داندئا ده گهران. دووانیان زۆر بی شه رمانه هاتبوونه به رده رگا که و خویان ده کرد به نیو که وشه کاندئا خیرا ده هاتنه وه ده ری، ئاسکه فکری کرده وه ئه گهر ئیستا بارام له مال ده بوو یان خوی تا قهتی هه بویه بیژنگی بۆ داده نان و چوار پینجیکی لی ده گرتن. ئاسمان ده سستی له شه ن کردن هه لگرتبوو. سه رتا سه ری ته نافه که به فری له سه ر هه لئیشتبوو. هه رجاره ی له شوینیکه وه به بی ده نگ ده که وته خورای و له زۆر جیگای گوینسوانه کان ته نکه به فر هه لگورما بوو، قه ل و قالاو قیره یان ده هات و به بی ئه وه ی ده نگی قاچیان بی دهنیشتن و قه نیان ده کرد. میرده که ی نوقره گه ره کی بوو سه ربانه کان دابدات به په یژه که دا سه رکه وت پاسارییه کان ترسان و تیکرا هه لفرین.

هوما گوتی:

. ئه گهر دلت ده یگری پیشکه شت ده کم. ئه گهر راستت ده وی منیش شینی کالم پی جوانه. شین بویه له گهل ئه م وه نه وشه یه ی به رم جوانتر ده کالایه وه.

هوما له خه یالی خویدا وای لیکدایه وه، ده بی سه ی میران له مر ئه م فانیله یه وه قسه ی بۆ ئاسکه کردی، ئه گهر که سیک بۆ ره زای خودا په نای ژنیک بدات و له مزگه وته وه بیهنیته وه ته بۆ ماله که ی خوی! بۆ ئه وه ی له نیو جیرانه کاندئا رووت نه بی کراسیکی بۆ کریوه، ئیتر خۆ کاریکی خراپی

نه كړدووه، نه و كه ته واوی هه ول و ده ولی چا كه كاری و ره و شت پاكی بوو، بلی هی هوما به مه به سستی
تاقی كړدنه وه نه م قسه یه ی نه كړدې، توزیكیش په نگی سوور هه لگه را بوو، بؤ نه وه ی خوی داپوشنی
و شه رمی بشاری ته وه فانیله كه ی هه لكش ابوو بؤ بن زه رده لیموی نه گهر سه ی میران له و كاته دا له
سووچی په رده وه چاوی پتی بكه و تبايه دوور نه بوو خوی له ده وری بگړی، چینی كراسه كه ی هیئا
خواری و به ناز و نووزیكه وه گوتی:

- زور جوانه، نه سپی پیشكه شی دیا نی ناژمیرن. به سه ده قه ی جه ردی بم، هه ره كه شالی خوی
حه زی له كراسی سه وزه.

ناسكه به ژنه و تنی نه م قسه یه وای زانی گوزه یه ك ناوی ساردیان به سه ردا كړدووه، بؤ
چركه یه ك ده سستی له كاره كه ی راگرت و به سه رسوورمانه وه له هوما راما، لیوی به ددانی گه زی و
له جتی خوی مات بوو. به نه قلی خویا زانی نه م پیلوانه شی تازه كریوه یان كه سیک به دیاری
پتی داوه، په كه م شه و به م كه وشه بریقه دارانه وه پتی نابوو ماله كه ی سه ی میران هه ر ده بوو له په كه م
رؤزه وه بیزانیا به بی هو نییه، نه م ژنه نه وه ونده نه م فانیله و كه وشانه ی به لاهه پیروزه، به لام قه ت
دل پیسی له میزده كه ی نه كړدبوو كه وای بؤی گرینگ نه بوو هوما بوچی ره و شتی مندالانه یه هه ر
نه و كاته سه رقالی كاره كه ی خوی بوو به زمانیکی جامبازبیه وه گوتی:

- منیش له مه ولا له باتی كه وشی پاته پیلاره ی پاژنه بلیند له پی ده كه م، هه ر له و كه وشه پاژنه
می شولانه ی تو، نه وانیش سه ی میران بؤتی كریوه؟

وه ختی سه ری به رز كړدوه روانینه كه ی ناسایی نه بوو، برؤی هه لته كاند، هوما تازه وریا بیووه
نه وه ی نه ده بوو بیلنی گوتو یه تی، هه ر نه و كاته ره نگیکی هیئا و برد، به بی دلنیا بوون وه لامی داوه:

- نه وانه ش نه و بؤی كریوم، به لام به پاره ی خوم. پاره ی كراسه كه شم پیداوه، زور له پیلاره كان
پازیم به لام بو پیم نابن، با بجم بییان هیئا تاقیان بكه وه، به لكوو بؤ پیت بیی ده یاندم به تو.

هوما بی نه وه ی ماتلی جواب دانه وه ی نه و بی كه شه فه برنجی نیوه پاك كراوی خسته بان كورسی
و دیسان تیكه ل بؤوه، هه سستا سه ری تاكوو بچی له دیوه كه ی خوی كه وشه پاژنه بلینده كان بینی،
وه ختی چووه ده ری هه سستی كړد ته ویلی گهرمه، بیری كړدوه باش بوو گوتی به پولی خوی بؤی
كریوه، وه ختی گه رایه وه كه وشه كانی له سه ر كورسییه كه دانا، ناسكه به بزیه کی كاله وه لیی پرسى:

- بؤ كه وشه كان، میران چه نده ی پاره داوه؟

- پیم وتی، هه ردووكیان به پاره ی خوم كړدراوه، ئیتر نازانم دانه ی به چه نده.

- تۆچه ندهت پاره پيداوه؟

- حهوت تمهن.

- حهوت تمهن؟! ميران ده يگوت، ده تمهن!

هوما به نيوچاوت تىكنانىكه وه كه جاروباره نيشانى دهدا و دوورهنگى ئهوى دهرده خست هاوكات له گه ل زمان ته له كردن و قسه بۆنه هاتن گوتى:

- دواتر باقى پووله كه م پيداوه.

ئاسكه وهختى درؤ و راستى بؤ دهر كه وت، تاسىك به سهريدا هات، بؤ خؤى شهرمى كرد له حهيا و بى حورمهتى ئه و ژنه، ئه گهر له و سهعاته دا به گاز ئازاى ئه ندامى پچرپايابيه ئوخه ي نهده هاتى، ههر بؤيه له و حه له دا ههستى به تىك چوونىك كرد و بؤ ئه وهى ئه م گومان و بى ده نكييه له نيؤ به رى هه ولى دا باسه كه بگورى و قسه يه كى تر دابمه زرينى، روانين و نيؤچاوانى ئه و ژنه واى كار تى كرد تواناى نه بوو زمانى بگهرى، ته نانه ت بىر و هؤشى به ته واوى له لاي خؤى نه مابوو، ههر بؤيه به ددانى ته قه لى سهر ئه ژنؤى پاتوله كه ي ده پچرى، ئه گهر ئه م ژنه و ئه و پياوه هيجيان له ژىرسه ردا نييه ئه وه بؤ ديزه به دهرخؤنه ده كا؟! له دلى خؤيدا گوتى:

- واوا ليكراوى سؤزانى! وهك كه و سهرى كردوو به بن به فردا، واده زانى كه س ناى بينى، ئه رى

به سهرى بابت! ئه وهى هه يه و نييه پىت وده ر ده خه م په له مه كه با ئه و درؤزنى مئردم بيته وه مالى، له پاش په نجا سال تازه خه ريكه تى هه لده چيته وه، ده بى به زمىكت پى بگيرم، ئه م دهر گايه نه بينييه وه كه پيدا هاتوو به ژوورى، خه يالى خاوت كردوو؟ پووچت كرد داواى كلاوى قووچت كرد.

ئاسكه، واى بؤچوو ئه گهر به زي ره كى و هوشيارى له گه لى نه جوول يته وه له گه ره كدا حه يايان ده چى، تۆچا و له روخسار و قه لافه تى مه كه، وهك دؤستى ناوه جاخ وا به لاقت ده گرى، ئه وه مئيش هه نگوينه، ده بى قانگى ده ي، چا و له و نه رم و نييانى به ي مه كه، (مه يژه مه ترسه گورگ برسى به، گورگى كه و له مه ر جيى مه ترسى به). به راستى فكرى كى گه و جانه بوو ئه گهر له و ماله دا ئه و ژنه به ملؤزم و خه ته ريكى گه و ره نه زانى.

تازه رؤژ په ريبوو، فرىا نه كه وت له گه ل جيرانه كان يانى خاتوو سه فى به و كچه كه ي قسه بكات و سه باره ت به م كراس و كه وشانه پرسى ان پىيكا، به په له هه ستا چوو به لاي شىو ساز كردنه وه،

سهی میران وهختی هاته وه بۆ مائی بهر له وهی ههچ قسه و باسیک بیته گۆرێ چاوی به خولک و نیوچاوانی ئاسکه کهوت، ههستی به ئازاریک کرد. کهولی نان پراخرا و له گلاره ی پرسی:
- بانگی هوما، ت کردووه؟

کچه چاویکی له دایکی کرد بزانی ئه و چی دهلی. ئاسکه دهفریکی چینی له بهردهست دابوو خهریک بوو به ئه سکوی دهی شیتواند. به رووگرژییه وه گوتی:

- دهمویست شیوه کهی بۆ بنیزمه دیوه کهی خۆی لێی بگهڕی با شهویک نانه که مان به دلّه وه بنووسی. پهنگ بی بۆ ئه ویش ئاوا باشتر بی، هانی گلاره ئه م دورییه چیشتهی بۆ به ره، ئه مهش نان و سهوزی و خویدان بینی بان که شه فه که، ولات به ستوویه تی وریابه له سه ر پلیکانه کان نه خزی، میران گویم لیبگره کارم پیته.

رهنگو رووی ئاسکه به ته وای تیک چوو بوو خۆشی ههستی کرد بوو له بهر نارعه تی دهستی دهله رزی، سهی میران قه لس و تووره پیکیدا دا بوو، له بن لیوه وه گوتی:

- ده ته وئ چی بلێی؟ ئه گه ر حه ز به هاتتی ئه و نا کهی بۆ ئه م ژووره، ئه م ئه خمو ته خمه ت له چیه، (به زه رده خه نده وه چاوی له گلاره کرد. وه ک ئه وهی ئه و قسه کهی بسه لمینێ) چ له وه باشتر، له و پوژوه هاته وته ئه م ماله له قه ره واشیک بانتر خۆی نیشان داوه، ئه وه ندهی من ده یینم به عه رزه وه ناوه ستی و خه ریکی کار کردنه، بیه جگه له وهی خه زمه تی تو ده کا کاری به کاری کی داوه؟
- وه للا ته و اوم کرد! جا بۆ نالئی جارن ئه و لیره نه بوو ماله که پیس بوو، به سنیه ئه و لیره ئه گینا سه گ به گرو وه ده ی بردین! زۆرم پین سه یره قه ت وام له تو رانه ده یینی.

میران بۆ ئه وهی ئاوری دهروونی خیزانی دامرکینی زور به حه وسه له قسه ی ده کرد. مه هدی به دهوری شه ربه ته که دا ده هات و ده چوو، ئاسکه چۆریکی به دهمییه وه کرد. مندا له که وته دهم ته قان دن و چا و نوو قان دن. سه ری هه لده ته کاند و گوتی: به ح به!

دایکی هه لی گرت و له سه ر کورسییه که دا ئنا، پلاو و گوشتی کرده سه ر دهو رییه که و نایه بان سینی و دایه ده ست کچه کهی بیبا بۆ هوما، ژنه له دوا ی بانگی عه سر به لاوله، که ئه م قسانه ی له دهم ده ره پهبوو، ئاسکه ش زۆری لێ تووره بوو خزابوو ژووره کهی خۆی. سهی میران گوتی:

- گلاره، ئه م که شه فه له سه ر کورسییه که دانئ با ده ستت ماندوو نه بی، (کچه به م قسه یه که یفی سازبوو) ئاسکه، چیه قسه تان له یه ک هه لبه زیوه ته وه؟ دیسان له مائی چۆته ده ری، یان که سیک قسه یه کی کردووه؟ چی بووه، ئه وه نده مرو مۆچی؟ له به یانییه وه موو به نیوانتاندا نه ده چوو.

ئاسكە، ئەۋەندە داخ لەدل بوو، زۆرى نەمابوو ھەرچى ھەيە و نىيە ھەلى بېرىڭى و بۆى لە بنى كۈولەكە بدات، بەلام ددانى بە خۇيدا گرت و دەنگى نەكرد، جارى ۋەختى ئەۋە نەبوو، مىران زۆر توورە بوو، دەرى نەدەخست، ئاسكە بە ھەموو خدە و ئاكارىكى ئەۋ ئاشنا بوو ھەر ئەۋەندە بەس بوو باسى فائىلە و كەشى پاژنە بلندى بگردايە، ۋەك گورپەكەى پورە ئامان پېرى پىندا دەكرد و لە خۇلى دەگەۋزاند. ئەمىش لەۋ خراپتر توورە و ئالۋزاو بوو، ھەۋلى دەدا بە ئارامى ۋەجۈۋلى و لە جىي خۇيدا قسەيەك بكا، ئەۋەندە پەشۈكايوو دەستى لە دەفرى شەربەتەكە درا و نىۋەى بەسەر فەرشەكەدا رڭا، لەۋكاتەدا لەگەل گلارە خەرىكى پاك كوردنەۋەى قالىيەكە بوون بە لالۋوتىكەۋە ۋەلامى دايەۋە:

- ھىچ ناخۇشىيە كمان نەبوو، بەلام با پىنت بلىم، ھەزناكەم بىتتە ئەم ژورە، لىي بگەرى با لە دىۋى خۇى دابنىشى، نامەۋى يارىدەم بدات و كارم بۆ بكات، كارم بە كارى نىيە، تا ئەۋ رۆژەى كەسىكى بۆ پەيدا بىي و بىيا و بروات، يان كەس و كارى بىي و بىيەن و بېرۇن. با ھەر لەم ژورەى خۇيدا بى، تا ئەۋجىيەى بۆم بگرى ھەر خۇم ھەۋلى بۆ دەدەم. بەلام ئەۋەندەش بزانە ئەۋ ژنە سادە و ساۋىلكە نىيە، نامەۋى پىنى بەم دىۋەدا بىت و بى رۋوبەروۋى تو دابنىشى، بۆم قەبوۋل ناكرى، سبەى ئەم خەلكە چى بە من دەلېن؟! ھەر لە ئىستائە دەروجىران بە چاۋىكى تر لە من دەروان، تەۋسەم پىداۋەدەن و تانەم لىدەدەن. خەتاي خۇم نىيە ھەز بە چارەى ناكەم مىران ھەر بۆيە ۋەك مار پىچ لە خۇم دەدەم. ھەموۋكەس دەلى ھوما لەگەل مېردەكەت كەين ۋە بىنى ھەيە!

سەى مىران لەۋكاتەدا خەرىكى قرتاندى نانەرقە بوو، زۆر بە دلەۋە گۈيى بۆ قسەكانى ئاسكە نەگرتىبوو، كارى بەۋە نەبوو شام و نەھار چى ئامادە كراۋە، بە پارو پارو خۇى نىۋەتتېر دەكرد. عادەتى كرىبوو بە نانى ۋەشكى، بەم پىشنىارەى ئاسكە قايىل بوو كە ھوما لە دىۋى خۇى شىۋ و فراۋىنى بخوات، بەلام ئەۋ بىرىكى دىكەى لىدەكردەۋە، ھەربۆيە بەم قسەى ئاخىرى ئاسكە زۆر تىكچو:

- جىرانەكان! جىرانەكان! جىرانەكان! بە گۆرى بابى خۇيان قاقا پىنكەن بۆ قسەيەكى دەيكەن! بۆ من لە دەمى ئەۋان تقيوم تاكوو بزانن من و ھوما كەين و بەيمىمان ھەيە؟ ئەم خەلكە چەندە بى چاۋ و روون! من نازانم ئەم مەردومە بۆ ئەۋەندە نەفام و بوختانچىن؟ گەرەكيانە بزانن ئەم خەلكە چى دەكەن و چى ناكەن. بى كار و بى بارن بەۋ خەلكە ھەلنەشاخىن چى بكەن. نەقلەكەى مېردى خورشىدخاتۋونە لە چاىخانە بۆى تىچاندوم! گوتۋويە قسەكەى مزگەۋت سەرپاكى درۆيە و

سەي میران زۆر لە مێژە نێوانی لە گەل ئەم ژنە خۆشە و فریوی داوێ تە لاق لە مێردە کە ی وەر بگری و لە خوی مارە بکا. بە لای ناسکە خانم منیش بە یینکە دەزانم ئەم دەرو جیرانانە خەریکن قولا پە مان دەگرن. هەر ئیستا لە پیش چاوی تو ئەم خوی پە پیاوێ بانگ دەکەم بێتە ئێرە و دوو تقی لە نیو چاوی دەکەم، پێی دەلێم دوو سال حەمبال و بەر دەستی من بووی نان و نمەک کویری نە کردی خەریکی درۆ و دە لە سە ی؟! رەحیم ئاژانی بۆ بانگ دەکەم تا پێی بلیی مە نیک چەند کیلویە.

ئەم قەسە یە زۆر ناخۆشە! ئەم خەلکە بۆ دە بی نانیش بخۆن و ناندینیش بدینن؟! وەرە لە م ولاتە دا نەویری چاکە و پیاو تیش بکە ی، ئە گەر ژنیکی جوان و جھیل تە لاق لە پیاوی خوی پری و بەر لە لا وەر بگری پێی دەلین لێی گە رین با ببیتە سۆزانی و جندە خانە کان جیئە تی، کویرن خاس و خراو نانسەن. باسی ئەم بە ناو پیاوانە ناکەن ژنە کانیان لە مال دەردە کەن، بە کە سیک دەوەر ن کە دال دە ی ئافرە تیکی لێ قە و ماوی داو، ئە وان دەست بە کلاوی خۆ یانە وە بگرن با نە ییا، کاریان بە کە س نە بی، قەسە ی خەلک ناخۆشە، دە نا دە ریا بە دە می سە گ گلاو نابن.

«ھوما لە گەل میردی تو کە ی ن و بە ی نی هە یە!» کێ ئەم فەرما ییشتە ی بە تو وتو وە؟ هە لە بە ت خاتوو خورشید ژنی ئەم هە تیو مچە یە، یان نو قە رە ی برا ژنی، ئە گەر راستت دە و ی دلم لە خاتوو سە فییە و کچە کە ی ئاو ناخواتە وە، هە رچە ندی زۆریش قورس و سە نگین، بە لام ئە وانیش ئەم نە خۆشینە یان هەر لە گە ل. ناز پە ر ی ژنی کە ر بە لای ی هە باس کاری بە م کارانە نییە. من باش دە زانم. ئە گەر ئەم ژنە تۆزیک ئەم جوانییە ی نە بوایە و هەر وە کوو زە ر ی دە م لار و وە ک پووباب چاوخیل بایە، دلنیام کە س کاری بە کاری ئیمە نە دا بوو، هەر ئە مە بۆ تە با عیسی بە دە ختی ئەو، با هوما نە بی و حۆری و پە ر ی بی، من تە نیا لە رینی خودادا پە نای ئەم ژنە چارە رە شە م داو، ئە گەر مە بە ستیکی دیکە م هە بوایە خۆ کاریکی ئە وە ندە گران نە بوو، دە متوانی هەر یە کە م روژ ببیە م بۆ لای شیخ لوتفوللا و لە و ی مارە ی بکە م! تە نیا تە مە نیک پارە م دە چوو، ئە م کارە م لە دە ست دە هات بە لام نە مکرد.

سە ی میران هیشتا گریی نیو چاوانی گرت بۆ خوی بە سەر کە وتوو دە زانی، لە کورسییە کە دوور کە و تە وە و پالی وە دە ستە نوینە کە وە دا، ناسکە دە فری پلا وە کە ی هە لگرت و لە سەر سفەرە کە دا ینا، هیچ کە یفی نە بوو. لە بن لێو وە گو تی:

- میران خۆت کچت هە یە قەسە ی وا مە کە!

هر ئه و عاجزى و نيوچا و تيكنانه ي ميژدهكه ي به عالمى ئاشكرا نيشانى دها كه خه تايه تى، چ قسه يه كى پى نه بوو بۇ خو په راننده وه، ئاسكەش ئه وهنده نه قام نه بوو ده يزانى به بى هو قه لس نابى، كاره كه ي له ژير سيبه ر هاتوته به ر پووناكى، چو نى لى ده شاريتته وه، ئاسكە وتى، بۇ نه تگرد له سه ر چى را وه ستابووى ده بوو بيكه ي!

سه ي ميران لامپا كه ي له نيوه راستى كه شه فه كه لابر د، جگه ره كه ي كو و ژان دبو وه، سه ره نو ي دايگير سانده وه، كاتى مژى له جگه ره كه دها، رو مه تى به قولدا ده چوون. تووتن چو و بو وه ژير زمانى تفى كرده وه و هر وهك هيشتا تو و په يى به تو لي بيه وه مابوو گو تى:

- من ئه و رۆژه نه مه زانى ده بى بزانه له كو ي ده خو يى له كو ي ده رى! گه ره كيانه ئابرووى خه لك ببه ن! له قاوه خانان دانيشن و باسى ئيمه بكه ن، زور چاك ده زانم هه مووى قسه ي ده رو جيرانه ده لين خو ي له و ژنه خو ش كرده وه، نه شم كرده وه خه ريكن به زور پيتم ده كه ن!

ئاسكە به م قسه يه به ندى دلى دا كه وت، له و كاته دا خه ريك بوو پلاوى ده كرده سه رده و ريبه كه ي بيژن، ده ستى به كه و گيره كه وه ره ق بوو. له ژير ليو وه زمانى تانه و ته شه رى به كار هينا، لى پى پرسى:

- ميران ده ته و ئى چيبكه ي، ناويكى له سه ر دابنى؟

- ئه رى، زمانى ئه م مه ردم گه له ده به ستم! سيغه بى، ماره بى، هر ژه ره ماريك بى، با چيدى چه قه يان نه يات. تازه ده زانم ژيان وهك جل و به رگى ليها تو وه ئه وه نده ي بو خوته ده ئه وه نده بو خه لكه! جا بو من له وه پيش ئه و ژنه م ناسيوه، زانيومه ميژده كه ي كيته؟ ئه وانم ديتو وه؟ بو من برو ي ئه وم بى جوانه لي ره رامگرتو وه تازه ئه م قسانه بو من نه هاتو وه له ريزه ي ئه م كار دانه دا نيم، ده رى ده كه م با برو ات.

ئاسكە خو ي خسته نيو قسه كانى:

- بو مه جبوورى هر ده بى ده رى بكه ي، كى قسه ي واى كرده وه؟ ئه م ليقه و ما وه په نا ي بو ئيمه هينا وه. په كيكه وهك ئه م درا و ستيانه، كارى به كارى كه س نيبه، به لكو و لايه كى به لايه كى دا بكه وى.

- ده مى ئه م خه لكه چى ليده كه ي؟

سه ي ميران له دو و ره وه ده و ريبه برينجكه ي كيشا به رده مى خو يى، ميشى تو و په يى به نيوچا و انيبه وه هه لئه فرېبوو، بۇ ئه وه ي قسه كه ي برېبېتته وه رووى كرده گلاره كه هيشتا هر به سه ر پيوه مه حته ل مابوو به په رۆشيبه وه چاوى له ده مى دا يكو بابى برېبوو، گو تى:

- تازه بچۆ ئەمشەویش بانگی بکه با بی له گهڵ ئیمه نانهکهی بخوات، به یانی فکریکی بۆ دهکه مهوه، یان ههروهک وتم، سووکهمارهیهکی دهخمه سهه و خۆم له دهست ئەم کیشه و ههلالیه قوتار دهکهم، یان ئەوهی ناهیلیم دل مه ند بیت جوابی دهکهم، ئابروو و کهرامهتی خۆم له سهرووی هه موو شتیکه وهیه.

ئاسکه ئارام ببۆوه، له بن لێوه وه بۆلاندی:

- چه م بی چه قه ل نابی، گلاره بچۆ بانگی بکه!

ئەمشه وهش، هه ر وهک شهوانی رابردوو تییه پی، له دوای شیوخواردن، هه باسه کویری جیرانیان (که ره لای) بۆ شه ونشینی هات بۆلای سهی میران. هه رچه نده مړومۆچی پتوه دیار بووه، به لام به خاتری میوانه کهی که وته جه فه نگ و قسهی خۆش، به لام دوای ئەوهی میوان رویشته خهت و هیلی نیوچاوانی تیک په پین. قوتووی جگه ره و مۆدنه ی هه لگرت و به بی ئەوهی ده رگا که پتوه بدات، به رقه سه ستاوی چوو ه ده ری و خۆی کرد به ژووری پینچ ده ریدا.

ئەوشه وه، فکر و خه یال وهک هه نگه ژاله دهوری ئاسکه یان دا و خه و له چاویدا بوو به بووکی توره نوک. له راستیدا چاوی چوو ه خه و نه چوو ه خه و له جیی خۆی راپه پی وهک ئەوهی گوئی له زرمه یه کی به هیز بووی، نه یزانی له که یه وه خه وی لیکه وتوو، کاتژمیری پشت سو باکه ی له بیر چوو بوو قورمیشی بکا، چرکه ی لی برابوو، له بینه نگی ژووره که ده ترسا، به خه یالی خۆی وای ده زانی میران چوو هوما به ری بۆلای مه لا سیخه ی بکا، گوئی له پرخه ی هوما بوو له وه به ری کورسییه که وه خه وتبوو، قسه کانی سهی میران له پیش چاوی ببوون به دیو و درنج، ده یزانی میران هوما ی خۆش ده وی، ئەوه شتی که نه بوو حاشای لینگا، ده ی که وایی چۆن ده زانی هه ر ئیستا ئەم کاره ناکا؟!

له گه ل یه که م قوو قه ی که له بابی به یانی به ئه سپایی له جیگا که ی هه ستا و ئالفه پیزی ده رگا که ی لابر د و به پینزه خۆی گه یانده به رده رگای ژووری پینچ ده ری، میران که هه ستی به ده نگی ده رگا کرد په شوکا و له جیی خۆی راست بووه، ئاره ق چنیکی له به ردا بوو ده رگای دیوه که ی کرده وه، بۆ ئەوهی باپه نه بی خیرا خۆی خزانده وه نیو جیگا که ی، پۆستینه که ی دا به شانیدا و به م تاریکیه جگه ره یه کی داگیرساند. ئاسکه چارشینوه سپیه که ی له خۆی کرده وه وهک تازه بووکان خۆی ده ئامیزی هاویشته، لیفه که ی دا به سه ر خۆیدا و دیسان لای برد:

- وهى ئەم ژورره چەندە ساردە! خۆ بمزانىيا ئاوايه قەت نەم دەهيشتت به تەنيا ليرە بخەوى، تۆ دايمة هاوارى لاقو قولت دەكەى، (سەىمىران زورجار به ژانى لاق ئيشەوه دەينالاند).

نيوچاوانى رۆشن بۆوه و شەپۆلى خەيالآتى هوما لىنى دوور كەوتبۆوه:

- ئەم چەند شەوه ئاوا سارد نەبوو، بارىنى ئەو بەفرە هەواكەى گۆرپوه.

دەستىكى به سەروچاوى خۆيدا هينا و له بن ليوهوه گوتى:

- خودا بەخىرى بگيرئ! لا اله الاالله! چەندە خەونىكى ناخۆشم دى، چىبوو، نازانم، لەكۆى بووم،

خەرىكبوو له گۆمىكدا بخنكىم؛ له بىرم چۆوه.

هەولى دا وهبىرى بىتەوه به لām نەيتوانى. له كەلىنى پەردەكەوه چاوى له دەرى كرد، تارىك

و پرونى بەيانى بوو، بەلام كەس كەسى نەدەناسى، له گىرفانى جليسقهكەى كە بەسەر

كورسىلەكەوه بوو كاتژمىرەكەى دەرھىنا و به وردى لىنى خورد بۆوه، له نيو تارىك و پرونى

ژوررەكەدا به نابەدلى گوتى:

- جارى زۆرى ماوه پۆژ بىتەوه. دواى شەش سەعات ئەمبارەوبار كردن تازە خەرىكبوو

خەوم لىبەكەوى تۆ له دەرگاتدا، شەيتان خەجالەت بى!

ئەمەى ئاخىرى تەواو به شوخى بوو، بۆئەوهى نەختىك بخەون، ئاسكە گوتى:

- ئەگەر دەتەوى بخەوى بخەوه، من كارم به تۆ نىيە، ئەگەر حەز ناكەى ليرە بم ئەوه دەچمەوه

لاى مندالەكان!

- بۆ حەز ناكەم ليرەبى؟ تازە خەوهكەم پەريوه.

ژنە به زمانى لووس و نەرمەنازىكەوه لىنى پرسى:

- كابراگيان، بۆ خەوت لى نەكەوتوووه؟ هەر لەبەر ئەوهى وتم جىرائەكان وادەللىن لەوه قەلسى؟

ئەم قەسەبەم تەنيا له دايكى حاجى خانم بىستووه، ئەويش بۆخۆت دەزانى چەندە حەنەكباز و

گالته چىبە. خاتوو سەفییە ژنىكى دل پاك و بى فرو فيله، قەت نىيەتى خراپى نىيە له و قسانە دىكا،

دلىشى به قەسى كەس غەور ناگرئ، دەلى ژيان بەم قەسە و گالته و گەپەوه خۆشە دەنا ئىنسان دىق

دەكا و دەمرئ، چىكا هەناسە ساردە، جەرگ سووتاووه، زاواكەى غەدرى لىكردووه، كچەكەى هەروا

ماووتەوه، ئەى ئەگەر كوو بەم شتانە دل خۆشبخۆى نەداتەوه به چى بىداتەوه، هەمووكەس ناتوانى

ئاوابى، ناكرئ لىنى به ئىراد بگرئ، بەلام من وامپى باشە هەرچۆنىك به چاكى دەزانى كاريكى بۆ

بکەى و ئاوا بە هەناسە ساردى نەمىنیتەوه، جوان نىيە ئەم بىوژەنە بەم تەمەنە کەمەوه لە مالى بىنگانەيە کدا بى، ئىرە پياوى جھىلى تىدايە، کابراگيان تو پىنتوايە قسەکەى من خراپە؟ ئاسکە نەيگوت منىش ئەمشەو و خەوم لىنەکەوتوو، بە وردە نازىکى زىردەکانەوه لى نازىک بۆوه و پالى پىوهدا، بەلام مىران هەروا لەگەلى سارد و سىر بوو، دەمو لىوى نا بە پوومەتى زىربىيەوه، دەستى بە سنگ و بەرۆکى تووکنى دا گىرا و لە ملى توند کرد و لە ژىر لىفە ئەتلەسىيەکەدا، بزىر بوون. سەى مىران گوتى:

- خوا بىبەخشى، باوکم بوو هاتبوو خەونم، بە يەکەوه چووبووين بۆ حج، بەلى، نە مال بىدەنگ و هەرا دەبى و نە قەبرىش بە بىعەزاب.

زۆرى هەولدا بە تەواوى ئەم خەونە سەير و سىنەمايەى دىتوو يەتى وەبىرى بىتەوه. ئىتر بەبى ئەوهى بىر لە قسەکانى ئاسکە بکاتەوه خۆى خستە سەر ئەو شانەى دىکەى و بارى نووستەنەکەى گورى. وەختى خىزانى خۆى خزانە ژىر لىفەکەوه لەشى وەک سەهۆل و ابوو تازە گەرم داهايتوو، لە دواى مانگىک دوورى لە ژنەکەى گەشت و سەيرانىکى وشک و بەتال و لە باخىکدا کە تەنانەت دەست بردن بۆ لق و ميوەى بڤە بوو چىگا بەوهى دەم شىرىن بکات و مەزەى بچىژى، ئىستاش بەم دەستە زىر و پەنجە ئەستورانەى خەرىکى بەى کوشىن و هەلگۆفنى سىنە و شلکەران و بەلەکى تورت و ناسکى ئاسکەيە، دەست لەهەر جىيەک دەبزیوى چىژى خۆشى پىدەبەخشى و بە دەم سەير و سەفاوه ئەم گەرمە باوہشە ئۆخژنى دەداتى. بە غىرەتەوه نەيدەتوانى لە چاوه رەشەکانى ژنەکەى بروانى کە مەستى بادەى خۆشەويستى و مەکرى ژنانە بوو، چونکە واى بىر دەکردەوه خەرىکە بە خەون و خەيالى پىرانەوه نەينووکى ئەشوق و ئەوينى شلوئى بکا. لە پاش ئەم قسە و باسەى شەوى کە لە نيوانياندا رىسراو هەلويزنرا، بە وتەکەى خۆى شەش سەعاتە هەر ئەم ديو ئەوديو دەکات و خەوى لى نەکەوتوو، ئاخىرى واى برىار دابوو، ئەم ترس و دزە دزە وەلابنى و بەپى شەرع و ياسا بچىتە پىش و خاتىمە بەم کىشەيە بەينى و دەست لە ئەستوى بووکى ئاواتى وەرئىنى. بەراستى لەم بابەتەوه بە يەکجارى لەسەر فکەرەکەى سوور بوو، بەلام بۆ چەقاندنى رىمب و نىزەى جىگای رىمى نەکردبۆوه، شەرمى دەکرد، لە چاوى هاوژىنى دىرىنى و لەو مندالە جوانانەى، لە دوست و زۆر بەى هاوړىکانى، (لە نيو هەمووياندا شەرمى لە کاکە رەزاخانى ئاشەوان و دايکى ئەو پياوه بوو کە بەراستى خۆشەويست و دۆستى راستەقىنە و گيانى بەگيانى سەى مىران بوون. ئاسکە لەگەل جەواھىرخانىمى خوشکى رەزاخان دەستەخوشک و گيانىک بوون لە دوو جەستەدا) بە فکر و بىرىکى

ئالۇزەوہ خەمى ھومای لەسەردا بوو، ئەم گشتە جوانییە، ئەم عیشوہ و نازە کە بۆتە ھۆی قسە و باس و ئازار و عەزىبەت تەننەت مأل و ژيانى خاووخیزانى بەم بۆنەییەوہ تووشى گرفت و ناتەبايى ھاتوون، لە لایەکی تریشەوہ کە بیرى لە وەسلای دلبەرى دەکردوہ سى مەلئاسا خۆی بەسەر لووتکەى قافەوہ دەبینى، سەرى لى شىوا بوو نەیدەزانى بەرەو چ لایەک بروانى، لە نىوان باخ و بىستاندا مەحتەل مابوو، لە بەینى ئاو و ئاوردا گیرى کردبوو، ناو و ناوبانگى جارانى لە نىو خەلکى شاردا، قسە و تیرو تانوتى ئەم و ئەو دەست ھەلگرتن لە بەژن و بالای ھوما، دەردى دوو ژنە، ھەرچەندى سەرى دەھینا و دەبیرد، ڕووى دەکردە ھەرلایەک ھەر شوورەى و لەمپەر بوو. بیرى دەکردوہ فکرى بە ھیچ جىبەک نەدەگەيى! خەزىنەییەکی باشى دىتبۆوہ نەیدەزانى لە چ شوینىکدا ھەشارى بدات، لە لایەکەوہ دەیزانى پىاوى دووژنە ھەموو جەرگى کونکونە، لەولاشەوہ دەستى لە دلى نەدەبۆوہ کە ھەر ئاوا بە ھاسانى لە دەستى بىیتەوہ، ئەوہ مانگىکى رەبەقە سەرى بۆتە گۆرپەپانى ھەزاران فکەر و ئەندىشەى ھەمەجۆر و ھەر سەعاتەى بیروکەیک رەشمالى خۆى تىدا ھەلدەدات و ھەرتاوى چەند شەرکەرەیک پىکەھەلدەپەرژین. ھەر ئەم فکەر و خەيالانە کە بە رۆژ شانى دەکردن و دەى رستن و دارو تەونى دەنايەوہ و شەویش ھەجمانى لى ھەلدەگىرا و سەدان رەنگ و گولى رەش و سپى لەسەر ئەم قالییە دەبینى و دەمىک دەبوو بە باخات و دەستى ھومای دەگرت و تىدا دەسوورپایەوہ و جارىکىش دەبوون بە ھەزىا و ھەلیان دەلووشى، ئیتر ھەرچى ھەبوو لە سووى یار و ھەژمەتى دلدارى نەیدەتوانى بەرەبەستىک بۆ لافاوى ھەوا و ھەوہسى ھەلبەستى! خۆ ئەگەر خۆى لەم گومان و دلەراوکىنە دەرباز بکرايە و باسىکى وىژدانى لە ئارادا نەبوايە، ئەوہ تىکەل بوون و بە دەستگرتنى ھوما بۆ ئەو وەک ئاوخواردنەوہ وابوو، سەرەراى گشت ئەمانە زۆر تەكى نەدابوو بە دیوارى وىژدانەوہ، خۆ ئەگەر پالیشى پىوہدایى، ئەوہ لە ڕووى کۆمەلگا دامابوو، ھەر ئەو کۆمەلگایە ھىم و بناخەى لەسەر دزى و گزى و فزى رۆنرابوو ھەوہس بازى و سەروەت و سامان برا گەورەى ھەموو شتە کى دەستى درىژترە شا بە سەپان ناگرى و عەیب و ئىرادىش ماست نىبە بە لىوى زىانى خۆرۆوہ دیاربى، ئەمە ھەر لە کۆنەوہ واھاتوہ و واچووہ، نە مەرگى ھەژار رەنگى ھەيە و نە تری دەولەمەند دەنگى ھەيە، ئەوکاتەى سەىمىران سەراوى لە ژىر لىفەى ئەتلەسىدا سەرى لەسەر سىنگى خىزانى دانابوو، بەبى ئەوہى پىلوو ببزىوى وەک ئەوہى ھىشتا خەوالوو بىت گوتى:

- تۆپتت وایه ئەگەر بۆ ماوهیەک ئەم ژنە سیخە بکەم و سووکە مارەیه کی بخەمە سەر، کاریکی

خراپە؟ یان زەرەدی بۆ پەز هەیه؟ بەلێنت ئەدەمئ نایی!

ئەو لەلای خۆی وای لیک دابوو بە ئەوێ کۆسپیک لەبەر دەمدا نەبی جارێ سووکە مارەیه کی لەسەر دانئ و دواتر ئازادی بکا، بەلام دەیزانی بەم کارە ی بئ حورمەتی بەو دەکا، ناچار بوو پەنا بەریتە بەر خاپاندن و فرت و فیل، ئاسکە بە بیستنی ئەم و تەیه که هیچ وەختی چاوەروانی نەدەکرد بە تەکانیک خۆی لە ژێر میران دەرباز کرد و هەردوو چاوی لی دەرپەراند:

- ئەو بە بۆم پروون بۆو بە قەهێ چلەپووشیک منت بۆ گرینگ نییە، نە مانای خۆشەویستی دەزانی و نە حورمەتت هەیه بۆ ژن و مندالی خۆت، دەتوئ لە نیو خزم و کەسدا گەمار و بی قیمەت لەبەر دەرگای حەسارت بکەم! بەراستی حەیف بۆ ئەو عەمرەم که بە زایە چوو، ئەمجار تیگەیشتم؟ من بۆ تۆ مردوو تۆ من بە هیچ نەگرتوو، ئەو من نیم! من ئەو ژنە نیم تۆ ئاوا بتوانی بمکە ی بە قەلماسەنگی دەستی خۆت، ئەم زمانە ی تۆ هەتە تەنیا بۆ راو و تەلەکە بازی بە کاری دەهینی و خەریکی دادۆشین، قەت ئەو حەقەت پئ نادەم! دەینم بە ملت، جەزای دنیام لەگەل کیشای.

- ئەگەر ئەم کارە لە بەرژەوێندی خۆمان بی ئەو حەقەم دەدایتی. ئەو پرۆژە ی لە مزگەوتەو هینامەو مامۆستا پیشنیاری پئ کردم، ئەو چەند پرۆژە ی لە مالی خۆتە عینوانیکی لەسەر دابنی، بەلام من لەبەر خاتری تۆ نەمکرد، ئیستاش سویند بە وێژدانم دەخۆم که چ بە فرمی و نافەرمی بی یان لە ژێر هەر عینوانیکدا بی لە سنووری خۆم تینەپەرم. ئەمەش تەنیا بۆ ئەوێ دەمی گورگ لە خۆمان ببەستین! ئەگینا دلت غایلە نەکات تازە من بەم تەمەنەو که عومری پیرەمەریکم بۆ ماوه، دەنکدەنک تالی رەش لە سەرما هەیه هەوای ژن هینان لە سەری دابیتم، ئەویش ئافرەتیک ئاوا چەلەنگ و دەلال، ئەوێندەش سەهەندە نیم. واش نییە، تۆ خراپ بیر ی لیدەکەیتەو، ئیستا زۆرتەر لە جارار بەلای مەوێ عازیز و خۆشەویستی، قەتیش وانابی خۆشەویستی بەینی من و تۆ سارد بییتەو، بەتەمام لە دوا ی ئەم ئاگری نەو پرۆژە سەفەریک بکەین و بت بەم بۆ خۆراسان. دەزانم بە هوی کاروباری نیومال و ماندوو بوونی لەراده بەدەر بەینی که جاز بوی، دەپۆین هەوایەک دەگورپن بۆ چەند پرۆژیک تۆزی شەکەتی و ماندوو بوون لە خۆمان دەتەکنین با رۆحمان نەختیک نۆی ببیتەو، تەواوی ئەو شوینانە ی لەو پینش دیتوومن پئی دا دەگەرپین و نیشانتی ئەدەم. ئیتر چ لەوێ خۆشتەر لە وەرزی بەهاردا بچی بۆ سەفەر. بەلام بەو مەرجه ی خۆت مندال نەکەیتەو و هەرچی بەک دەلیم گویم لی بگری. دوا ی ئەوێ ناوی سیخەم لە سەر دانا ئەو لەلای مالهەکە بەچی

دهيلين و گفتی بړیک دیاری و سهوقاتی پیدهدهم و ئه ویش دلی خوښ دهبی تاکوو ئه وکاته ی دهگه رینه وه ناگای له منداله کان دهبی، وهختیکیش هاتینه وه تو هر ئه و خانم و خاتوونه ی جارن و منیش میری گیانه که ی خوتم. ئیتر وهختی من کارم به کاری نه بی و به لایه وه نه چم دیاره، چ شتیک ناقه ومی، له و ماله دا له گه لمان بپیته شهریک و برابه ش. ههروهختی بمانه وی لیره نه مینی هیچمان له هیچ و دهبی زوریشمان سپاس بکا، ده توانی بچیته وه بولای حاجی به نای کونه میردی یان هر گه مژه یه کی تر با پروات میردی خو ی بکاته وه.

ئاسکه ههروهک که بوبوی وابوو، به نیوه نووزیه که وه که ته واو بیده سه لاتی و هیوا بپروای پیوه دیار بوبو گوتی:

- یانی به راستی تو مرخت له و ژنه خوښ نه کردووه؟ تو واده زانی من ئه وهنده کال فام و گیلوکه؟ نازانم له کوپوه ئه م قسانه ده که ی، میران گیان من ده زانم خه ریکه گیانت بو ئه و ژنه درده چی. پیوه دان له م وزه و زه باشته، چیم لئ ده شاریه وه هه رچی هیه و نییه له دیمی تودا به دی ده که م، بهر له وه ی پیو که وش ی لیره بکه وی ئیوه که ین و به ینتان هه بووه، له وکاته وه به ته مای بوبوی، پاره ت به سه ردا هه لده خسته وه فانیله و که وش ی گیلای پازنه سناریت بو کرپوه.

سه ی میران به خوښ خو لقی دروزنانه وه به وریایی ته واوه وه، وه لایمی داوه:

- فانیله و پیل او؟ بو هه رکه سیک دوو شتی ئاوی بو ژنیک کر ی ئیتر ئه وه حه زی لینده کا؟ ده بوو به ئه م هوش و ئاوه زی تو هه ته تا ئیستا دادوهریک بای. کار له خو ی جوان بوو ره سوولی نازدار، ئیزنی نه دا به ژنان ببن به «قازی و قه زاوه ت» بکه ن، ره نگب ئه م شتانه ی دیتبی خو زور دور نییه.

خیزانی به توندی به گژیدا چوو:

- چی دور نییه؟ چی دور نییه! مه نجه له که ی مه لا نه سه رهدینه زابی؟! من ده زانم ئه م چوختییه کتیه، بو نالی قه ت نیوه شه و خو ی ده پالت نه خزان دووه پیت وایه من مندالم مه لوتکه م ده که ی؟! ئه ری به سه ری خو ت! «توخن ی ناکه وم». ئیوه جار ی بو یه کدی حه رامن ئاوا ده که ن، نه خوازه پوژیک ببنه حه لال و هاوسه ری یه کا! ئه م قوژنه سه ره یه و تو به بپروای خو ت شالت سه وزه؟!

سه ی میران دوش دامابوو له به رامبه ر ئاسکه دا، ئه وه چی ده گوت:

- ئاسکه تو ده لی چی، خه ریکی ده پوین ی، هوما شه و له ژووره که ی دپته ده ری و خو ده کا به ژووره که ی مندا - من که سه ی میران سه راوی و حه لال و هاوسه ری چه ندسه اله ی تو م، سویند

دهخوم بهو شالنه سهوزهم، بهو پيشهوايهى دهستم به قفلهكهى گرتوه، پوچيشم ناگا و خهبرى له هيچ نيبه. توش كه ناوا دهبنيم يان دهراوينى، يان نهوهى كه ميشكت تنيكچوه، بوچى، شتى تريش ههيه، نهوهى له لاي تو خه ياله له لاي من به تاله، بزانه چهنده به هه له دا چووى، له پاش پازده سال پيكهوه بون، دواى چوار زهرنه قوته هيشتا ميژدى خوت نه ناسيوه، نه مهش به لاي منه وه جتي داخ و مخابن نيبه.

ژنه سهرى داخست و به خويدا هاته وه. له راستيدا وادياربوو هه لهى كردين، له پاش ماوه يه ك مات بوون گوته:

- ميرى گيان بمبووره، دهزانم ماوه يه كه به ته ووى فكر و هوشم له لاي خوم نيبه، شهوانه به دهم خه وهه راده چهنم، خه ونى ئالوز دهبنيم. ترس و خوف دام ده گري و خيرا قه لس دهم. به لام سويندت ددهم بهو پيشهوايهى دهستت به قفلى گرتوه و به وينه ي نه م پينچ پياوه چاكه، ده بى راستم پي بيژى، تو نه و ژنه ت خوش ده وى؟ نه گهر سيغه ي بكه ي كارت پي نايى؟

سهى ميران چاوه تيژه كانى چه قانده نيوچاوى نه سرين تيزاوى ئاسكه. زور به بى تاقه تى و به لومه وه پيلووى به يه كدا و رووى لى وه گيرا، كچى به بيان په نجه ي به ته ويلي ئاسودا هينا و شووشه و جامى په نجه ره كان رووناكايان تيكه وت. جريوه و چيكه ي پاسارى له گهل يه كه م گزنگى هه تاو چاوى به يانيان رامووسى، ميران هه روا پرسيارى خيزانه كه ي بى وه لام هيشت بووه، له جى وبانه كه ي هاته ده رى، جليسقه ي بى كو تى كرده به رى، كه وه تيسكنه كه ي دا به سه ر شانيدا بى نه وه ي له ئاسكه بروانى له ژوره كه چوه ده رى. چه ند چركه دواتر دهنگى كرانه وه و پيوه داني ده رگاي حه سارى به رز بووه، ئاسكه زانى كه ميژده كه ي له چه شنى مراوى پيوستى به ناو هه بوو بويه خيرا له مال ده رچوو، نه و كه له سه ر گازهر اى پشت راكشابوو باوه شيك پرچ و كه زى به سه ر باليفه كه دا په خش و پهريشان كر دبوو، به دوو چاوى ره ش و دارمال له خه فته و خه يال له دهسته كى ميچه كه ي ده روانى كه به رهنك و روئى بريقه داره وه به دهم رووناكى به يان نيه وه ده ترووسكانه وه، به دهم هه ناسه يه كه وه پيخه فى به جى هيشت و وه كوو بووكى شه و نه خه وتوو هه ستا سه رپن، ليفه و دوشه گى كو نه كرده وه، نه م هاتن و چوونه ش چ خه ميكي له دل نه سه رى، ته نيا نه وه بوو وه ك مه لى په ره وازه بوو دواى چه ند كاژميز له جووتى هه لبراو گه رايه وه بو سه ر هيلانه كه ي خو ي.

هیشتا زاروله‌کانی له ئامیزی فریشته‌ی خه‌ودا بوون، هوماش له خرپه‌ی خه‌ودا ده‌سته‌ملانی کوره‌ه‌یرانی خۆی بوو! زه‌ندی ناسک و سپی و سۆلی به‌سه‌ر بالیفه‌که‌وه نیگای ئاسکه‌ی بۆلای خۆی راکێشا. ئه‌و که تا ئیستا ئه‌وه‌نده به‌رق و قینه‌وه به‌که‌سیدا نه‌روانیبوو له‌حه‌ژمه‌تان لێوی خۆی به‌دانی کرۆشت. هوما جووله‌یه‌کی کرد باسکی ده‌ژێر پێخه‌فه‌که راکرد. به‌ده‌م خه‌وه‌وه لێوی خۆی مژی و سه‌رگۆنای راستی به‌په‌نجه‌خوراند. ئاسکه له‌نیوان دلپه‌ری و گریانه‌وه به‌خۆی گوت: . ئه‌م چاوبه‌سته پیش‌ئه‌وه‌ی بیته ئیژه له‌کۆی بووه؟! بۆچی ناچیته‌وه بۆ ئه‌و جیبه‌ی لێی بووه؟! چی له‌گیانی من ده‌وی؟!

په‌شیوو و سه‌رله‌شیاوو، نه‌یده‌زانی چبکا می‌رده‌که‌ی ئه‌وه به‌عالمی ئاشکرا پێی‌گوت، به‌ته‌مایه ئه‌م ژنه‌تیوه سیغه‌بکا، ئیتر ئه‌وه به‌راستی چلکه‌هه‌وریکه به‌ری ئاسمانی ئه‌م ژنه‌ده‌ته‌نی که چاره‌سه‌له‌وه‌په‌ری خۆشی و به‌ختیاریدا پیکه‌وه بوون و ئیستاش هه‌رچی هه‌ساره و خۆر و مانگی ئه‌شق و ئه‌وین و دلۆقانییه‌ده‌ی شاریته‌وه و لێسی ده‌دا، ته‌وژمی بۆغز و قین به‌شیوه‌یه‌که ده‌ی‌هه‌ژاند که نه‌یده‌توانی به‌فکرێکی ژیرانه‌وه‌گرییه‌که له‌گرفته‌که‌ی ره‌ها بکا، ته‌نیا شتی‌که که دل‌خۆشی پینده‌دایه‌وه ئه‌وه‌بوو ره‌نگی می‌رده‌که‌ی به‌م گشته‌که‌که‌له‌وه هه‌وه‌سه‌ی که له‌سه‌ریدایه‌دلی نه‌یه‌ت غه‌دری لێ‌بکات و داخ‌بنیته‌سه‌ردلی.

له‌دوای خواردنی به‌رقلیانی به‌ده‌م ئه‌م هه‌موو‌رق و قینه‌وه له‌مال‌ده‌رچوونی سه‌ی‌میران ئاسکه‌ش خۆی کۆ‌کرده‌وه و سه‌تل و جامی هه‌لگرت و گه‌رماوه‌که بگره‌و هاتم. هه‌رچه‌نده‌حه‌فته‌یه‌که زیاتر بوو ئاوی هه‌مامی نه‌دیوو ته‌نیا خۆی پشیله‌شۆر کرد و خیرا گه‌راپه‌وه له‌بیری مابوو قه‌ولی به‌هوما دابوو به‌یه‌که‌وه بچن بۆلای مه‌لووس‌خانم. به‌لام هوما له‌مال‌نه‌بوو جیرانه‌کان چاوپه‌ر له‌پرسیار ده‌وریان‌دا و پیا‌وت:

. می‌رده‌که‌ت هاته‌وه بۆ‌مائی و سه‌عاتیک له‌و ژووره‌چکۆله‌دا به‌یه‌که‌وه قسه‌یان کرد و دواتر دوو‌به‌دوو هه‌ستان و چوونه‌ده‌ری.

هوما ده‌رگای ژووره‌کانی له‌سه‌ر‌گازرای پشت‌کردبۆوه، ئاسکه به‌بیستنی ئه‌م هه‌واله‌وایزانی ئاسمان به‌سه‌ریدا به‌ر‌بۆوه، له‌په‌ر‌ره‌نگی مردووی لێ‌نیشت و له‌جیبی خۆی وشک‌بوو، له‌وه‌دلنیا‌بوو هوما‌ی‌بردوووه بۆلای مه‌لا، بۆ‌ئه‌وه‌ی بیکار‌دانه‌نیشتی و دل‌خۆشی خۆی دا‌بیته‌وه‌گوتی: . زۆر‌باشه، با‌بزانم ئه‌گه‌ر سیغه‌ی‌کردبێ له‌م‌ماله‌دا پێی‌نادهم، بۆ‌کۆیی‌ده‌بیا‌بیا، رووبابه‌بچۆ‌خیرا قوفلیک‌له‌ده‌رگای ئه‌م‌دیوه‌چکۆله‌به‌ده‌و کلێله‌کانم بۆ‌بینه‌با‌بینمه‌گیرفانم.

کچی نوقره خه ریکی کردنه وهی بوخچی همامی ئاسکه بوو خیرا به دنگ قسه که یه وه چوو. له دوی نیوسه عات دهرگای هسه ره که بالی کرده وه و خانم و ئاغا وه ژوور که وتن. ئه و قه له ی ئاسکه به دل لئی ده ترسا به سهر درهختی هسه ره که وه قراندی، هوما سهری داخستبوو خوی له ئامیزی چارشئیویدا مات کردبوو. له وکاته دا وهک بلئی یه که مچاره پیی نابیته ئه م ماله یه که پاست به ره وه هیوانه که لوول بوو، وهختی زانی دهرگای ژووره که ی داخراوه له په نا که وش که ن و دیواره که راوه ستا. سه ی میران وهک تازه له مه یخانه را گه رابیته وه دیم و روخساری ئه رخه وانی بوو، ههر له بهر دالانه که وه که ده چوره ژووری چاوی به ئاسکه که وت یه که دوو ژنی هاوساگان مات و په شیو له بهر دهمی دانیشتیوون رووی کرده ژووره که ی ئه و، هیزیکی نادیار واوه ی هینا ئه مهش شهرم و به خؤدا شکانه وه ی تاوانیک بوو که دره حق به هاوژینی خوی کردبووی له بان سه کوی ته رو ساردی به ره هیوانه که دانیشت به قولی کۆته که ی ئاره قه ی ته ویلی که نیشانه ی شهرم و په ریشانی بوو سرپیه وه، ئه و بسته ئاسمانه ی به سهر هسه ره که وه له نگه ری گرتبوو تا و تاو چارشئیوی هه و رانی وه سهر روخساری کیژی خۆره تاو هه لده کیشا و جار جاریش شنه یه که ده هاتوو به له ز رای ده مالین، تهنکه به فری کۆشی هه وشه که ش زریق وه بریقعه ده هات. وهک بیژی خشت و خالی ئالماسیان به هسه ره که وه کردوو. پلووسکه کان، تکه تک که وتبوونه چۆره چۆر، لاجانگی دارو دیوار شۆراوه ی ئای پیدا دیار بوو. جیرانه کان کئی بوون، جگه له خاتو سه فییه و کچه که ی و نوقره خانم، ئه وانیش وهختی دیتبوویان میران نه چوه ژووری و له بهر هه یوانه که دانیشت خیرا خویان کووزوو کردبوو بۆ ژووره کانی خویان. ئاسکه به خیسه یه که وه له میرانی روانیوو هه رچه ندی ده یویست دان به جهرگی خویدا بنی به بوغزیکي ژنانه وه لئی پرسی:

- له سه لای سبه ینیوه دوو به دوو چوو بوون بۆ کوئی، بۆلای شیخ لوتقوللا؟

سه ی میران له بنه وه ته ماشایه کی کرد و خیرا سهری داخست:

- گوئی مه دهری ئاسکه، ئه و ژنه هه تا ئه مروه که میوانی تو بووه، له مه ولاش هه روا، ئیتر بیبره وه و ته وای که.

ئاسکه به قه و لئوی خوی گه زی له هه ژمه تان ده تگوت به دوو که سان رای ده وه شینن. میران به بی ئه وه ی چاو له چاوی بکا، سهری دهنیو کۆشی خویدا بوو وهک خه تاباریک دریزه ی دا به قسه که ی:

- ورده ورده خەریکبوو ئابرووم ببەیتە ئابرووی بیژنگفرۆشان، نامەوی لە پاشملە تانەو تەشەری ئەم خەلگە بژنەوم، بێجگە لەوەش ژنیکی ئاوا، بێکەس و لێقەوماو چ خوا بەردارە ئاوارە ی کۆچە و کۆلانی شار بێت، جوان و چەلەنگ و هەوێلی دەمیەتی، ژیان و مال و میردی گەرەکە - ئاسکە بەبێ ئەوەی پراوەستی قسەکە ی تەواو بکا یان بپرسی بە ماوەی چەند پوژ سیغە ی کردوو هەوکتەدا فکری ئەوەی نەبوو:

- زۆر پیرۆزە، بە یەکەوێ پیر و غەرا بن، ئاخری گورزی خۆت وەشاندا!

ئەم ئاگر و رقی لە دەروونی ئاسکەدا گرپە گرپی بوو لەگەڵ ئەدگار و دوو چاوی مەستی زۆر لەیەک دوور بوون. ئیتر ئەو هەر خوی دەیزانی چۆن بە دەم داخ و دیقەو هەلەدەچۆقی، هیندە بە دەست عەزاب و خەفەتەو پادەژا چیدی خوی بۆ راگیر نەکرا و چوو دەبوەکە ی خوی، لە پەنا دەرگاگە هەلتوتەکا و دەستی لە ئەژنویان وەرینا و پشتی بە دیوارە ساردەکەو هەدا، فکر و خەیاڵ دەستاو دەستیان پێ کرد، بەم کەساسییەو زۆری پێنەچوو فکری تا چ جێیەک بری نەکرد. خیرا خوی گەیانەو بەردەرگای ژوورەکە، سە میران هەر لە جێی خوی بوو. جگەرە ی هەلەدەپینچا، لە بن لێو هەو بێ دەسەلاتی خوی نیشاندا:

- بۆ لەوی دانیشتووی؟ شەرم لە من دەکە ی؟ بۆ ناچیە پەردە، تو زۆر لەمیزە بە تەمای ئەم سەعاتە بووی، بۆ پێ لە عەیبی خۆت نانی، ئەو ژنە زۆر لەمیزە لە خشتە ی بردووی، من دەمزانی تا سەگ دەوێ ئەو دەردەپەری برۆ خۆشی لە خۆت، هیلکە ی مامری رەش و سپی هەر یەک تامە.

ورته ی لە خوی بری و دەستە کلێلەکانی توو پ هەلدا بۆ بەرەهەیانەکە، هەر لەم دەم دەستەدا گلارە و بارام لە قوتابخانەو هاتنەو بۆ مانی. لەبەر هەیانەکەو بە شەرمیکی مندالانەو سلاویان لە بابیان کرد و خویان کرد بە ژوورەکەدا. ئاسکە مات و مەلوول بێ تاقەت و دلشکاو کەو لی نانی لە پشت پەردەکە هینا دەری و لە بان کورسی رایخست فراوینی ئامادە ی بە ریز دانا، مندالان دەوری سفرەیان دا، ئەوانیش بە دیتتی چرو چاوی دایە و باو زانیان دەبێ دوو کەلیک بە چاویاندا چوو بێ، سە میران راست بۆو و دەستە کلێلی کرد بە بزمار ی بەرەهەیانەکەدا، کەوشە قوراپییەکانی تەکاند و وەک ئەو هە داوای لێخۆشبوون و ئاشت بوونەو بکا وەلای سەرووی مندالان کەوت. مەهدی خستە سەررانی و پاروویەکی بە دەمەو کرد. هەرەک نە بای دیبی و نە باران رووی کردە گلارە و بارام؛ لە وانە و مەدرەسە ی پرسین، بۆ نەو رۆز چ پاتۆل و کراسیکیان

بۆ بکری، لەوبەری پەنجەری جیرانەکانەوه سەرەتاتکە و تیکرامان بوو، هەر تیری نیگای ژنان بوو بەرەو ئەدگاری هوما لە کەوان دەرەچوو. ژنە توراوی قوون دەرکان ئەمڕۆ خانم و خاتوونی ماله و ئەشی لە سوور و ساتی شەوی زاوایی دا بێ، بەلام جاری هەر لە جینی خۆی وەستاوه کەس نایات سەرو مائی لە پایەندازی دابنی. ئاخیری چوو دەستی گرت و بردی بۆ ژووری خۆیان ئەگەر ئەمە خۆفریودان بوو بەلام لە راستیدا بە چی دیاربوو هەر وەک مێردەکەمی دەیگوت بە تەمای بەدەستگرتنی سیغەمی کردبێ؟ بەلام لەولاشەوه هوما، هەتا ئەو سەعاتەمی ئەوینداری نەگەیانده خزمەت ماموستا هەر لە ترس و دوودلی دا مابوو، بەتەوی و نەتەوی لە هەر چرکەیه کدا لەگەڵ ئاسکە یەکتریان دەبینی. ئیستا کە هەوری ترس و دلەراوکی رەوی بۆوه غیرەت و وزەیهکی لەخۆبایی لە میشکی دا پاپۆکەمی خواردبۆوه، بۆ ئەوەمی سەرسارد و داماو دەست لەسەر دەست نەمینیتەوه چارشینوی ترسی لەسەر خۆمی فریدا لەوکاتەدا ئەم پەندەمی وەبیر هاتەوه: نە مار کلکی لە بیر دەچی و نە باخەوان مەرگی کوری، لە دلی خۆیدا گوتی: لەم سەعاتەوه شەر دەست پێدەکات و یونین^{۱۶} تۆلە خۆمی دەکاتەوه ئەمە چ ژنیکە هەوی بەسەر بچی و سەردەبەر خۆمی بنی و وەک مەری پیغەمبەری کز دابنیشی؟ ناچار بە دەست ئەو فکر و خەیاڵەوه خۆمی لەدەسکنا بۆ بەرگری کردن لە خۆمی. لە راستیدا، تا ئەم حەلە و یژدان و رەوشتی ژنانەمی خۆمی لە بەردەم دەروجیراندا بە دزراوی دەبینی. مارەبڕینی لە سەمی میران بە گشت خۆشی و ناخۆشییەکانیەوه هەست کردن بە حەسانەوه لە ژیر سەیوانی مال و مێردا دەبینی. ئەمەش بەلایەوه سروشتی بوو زۆریش خۆمی بە سەرکەوتوو دەزانی، هەرچۆنیک بێ خاوەنی هەبوو خۆمی بە شەریکی پیاویک دەزانی و لەمەر کەمی خاتوویەتی و ژنیکە نیومال هیچی کەم نەبوو، کەوابن پیاویکی وەک سەمی میران بڕوادار و خاوەنی ئەسل و نەسەب و حەیا بەخۆمی دەستکەوتبوو وەک ئەوهوایە رپۆمی بە پیرەوه هاتبێ جارار کە براو خزم و کەسی نزیک پشتیان تی کردبوو خۆیان بە خاوەنی نەدەکرد، ئەمڕۆ دەتوانی سەری قیت رابگرێ هێچ شەرمیش لە داوینی خۆمی نەکا، لەسەر سفرەکە هەموویان بە دەوری یەکەوه بوون هەرچەندە دەستیکی بە دەموچاوی دا نەهینابوو بەلام هەرەک کچۆلان بە شەرمدا کەوتبوو لە بەردەم سەمی میران و ئاسکەدا سەری هەلنەدەهات. ئاسکە وەختی جوانی و خەرمانکی زیوینی دەموچاوی ئەو ژنەمی دەبینی هەرەسی بە تەلاری چەندین سەلەمی هینا و شابازی

۱۶- یونین: خواژنی یونانی، هاوژینی خودای خودایان.

چاونه زیری له سهر هیلانه‌ی ته‌واری پفاندووه و هه‌وای په‌یمانی نیوانیانی پین‌پساند؛ زیاده له جاران ناگری قینی بلیسه‌ی ده‌سند و هه‌زی ده‌کرد گوشت و ئیسقانی به‌سهر یه‌کدا بکروژی به‌لام به‌م‌حاله‌شوه زگی پیتی‌ده‌سووتا و قاقا بوی ده‌گریا، به‌به‌ختی ئافره‌تان که‌نینی ده‌هات! کاتیک هوما چووبووه ده‌ری له‌به‌رخویه‌وه بۆلاندی:

. خانمه سیغه‌یی، هه‌وی خاتوون! بزانه کچانی دایکه‌هه‌وا چهن چاره‌په‌ش و داماون. بۆ پاروه نانیک چۆن پیتل ده‌بن، سیغه‌ی هه‌رگ به‌سهر وه‌وای کلاری لار که‌وتووی، خه‌می نانت بی شووتی هه‌ر ئاوه!

شهو کاتی جیگاپیدان، بووک و زاوای پیر و لاه، به‌قنه‌کردن خویان خزنده ژووره چکۆله، هه‌رچه‌ندی شه‌و له‌ته‌مه‌نی جیحلی که‌م ده‌بۆوه، به‌لام به‌م کاتژمیر دوازده‌یه خاتوو سه‌فیه و کچه‌که‌ی هاتن له‌لای ئاسکه‌ دایان‌کوتا، ئەم دایک و کچه‌ زۆر دلۆقان و جیران‌خۆش بوون. خه‌میان له‌دلی ئەم و ئەو ده‌سپری و تو‌زیان له‌روخساری دۆستان ده‌ته‌کاند. هه‌ر بۆیه ئاسکه‌ وه‌ک دایک و خوشکی خۆی چاوی لیده‌کردن. خاتوو سه‌فیه‌ تالی په‌ش له‌سه‌ریدا نه‌مابوو به‌لام دایمه‌ له‌چکه‌ی ده‌دا به‌سه‌ریدا و نیوانیشی له‌گه‌ل خه‌نه و په‌نگ خۆش نه‌بوو، عومری خۆی کردبوو؛ ئەو جه‌رگ‌سووتاوی عه‌ولادی بوو کوریک‌ی سی‌ساله‌ی هه‌ر له‌م ماله‌دا جوانه‌مه‌رگ بوو، به‌وه‌ زۆر تیک‌ش‌کابوو، سه‌ره‌پای ئەم کاره‌سات و کۆسته‌گه‌وره‌یه، هه‌یشتا هه‌نه‌ک‌چی و قسه‌خۆش بوو، پیر بوو، به‌لام له‌گه‌ل پیران پیر و له‌گه‌ل لاهان گه‌نج بوو له‌گه‌ل کور و کچیک‌ی که‌ دوا‌ی سالیک زه‌ماوه‌ند به‌بیوه‌ژنی هاتبۆوه لای دایکی و می‌زده وه‌دووی ژیا‌نی خۆی که‌وتبوو له‌وه‌سه‌ره‌دا ده‌ژیان، په‌وشت و ئاکاری حاجی‌خانم دوا‌ی پینچ سال راکردنی می‌زده‌که‌ی به‌پینچه‌وانه‌ی دایکی زگ‌سووتاوی له‌وپه‌ری ئارامی و هه‌یمنی‌دا بوو.

ئیت‌ر ئەم دوو ژنه، تا سه‌لای سه‌بەینی ده‌وری ئاسکه‌یان چۆل نه‌کرد. ئاسکه‌ نازلیش‌تیاو خۆ دایک نه‌بوو به‌ترسی کچۆله‌ی په‌نجه‌ به‌خه‌نه‌وه چاوه‌روان مابیته‌وه که‌ی زاوا له‌په‌رده ده‌ردی، ژنیک بوو به‌ته‌نیا کورت‌کوتیک می‌زده‌که‌یان پفاندبوو، له‌م چرکه‌ ساتانه‌دا پین‌به‌پینی هه‌نگاوی په‌شی شه‌و مۆته‌که‌ی نه‌هامه‌تی به‌چه‌پۆک به‌سهر سه‌ریدا ده‌دا و ژووره‌که‌ش تا ده‌هات ته‌نگ و ته‌نگ‌تر ده‌بۆوه و گۆره‌و شاری ده‌دا، بی‌گومان ئەگه‌ر ئەو پیاو بوا‌یه و که‌سیک ژنه‌که‌ی داگیر کردبایه‌ ده‌رو ژووری به‌خوین سوور ده‌کرد. به‌لام مخابن ئافره‌ت بوو و بی‌ده‌سه‌لات؛ هه‌چی له‌ده‌ست نه‌ده‌هات! ئیت‌ر هه‌رچۆنیک بوو خاتوو سه‌فیه‌ی دلۆقان له‌ناخه‌وه هه‌ستی به‌ئازار و خه‌فته‌ی ئەم ژنه

كەم ئەزمونە دەكرد، دلدارى دەدايه وه و هيو و هوميدى وه بهر دنا، ئەوه ئاگرىكه و كه فووكوليك زورى پىناچى دادەمركى و تەواو دەبى، ئەم هەموو داخ و ديقە نە پىچىتەوه و خوى خەلاس نەكات. ئىتر چىدى لە دەست دەهات دلى ئەم خاتونەى پى بداتەوه؟

«دايكەكەم ئاسكە، وهختى دەزانى مېردەكەت دل دۆراوى ئەو ژنەيه، خۆت پەريشان مەكە، گرى پووشووه زوو تەواو دەبى، مەشەدى مېران ئەلخان وهك گاي سەر مانگابەكەل واپە هەوا دەكەلەى دايه و بە كەس داناكەوى، تو ناتوانى پىشى پىبىگرى دەبى بەرى بو بەرەللا بەكى مل پىوہبىنى و زور خوى ماندوو بكا، چارەى هەر ئەوہيه، شيوہن و دەگژراچوون كارەكە خراپتر دەكا، توش چاكى مەكە با خراپ نەبى، تو دەبى ئاگات لە خۆت بى، لەگەلى نەرم و بەسەبر بى، بە دەمىدا هەل مەشاخى شوول مەكە بە كونى زەرگەتەدا، بە زمانى خوښ و رەوشتى هېمنى لەگەلى وەجولوى و بوغز و كىنە بنى لاوه، هەروەك هېچ نەقەومابى و مال و مېردەكەى جارانه، ئەگەر قەولى زيارەتى پىداوى بە زمان بىگرە و زياتر بە دەورىدا وەرە با شەرت و بەلىنى بەجى بهىنى، (پىاو كاتىك لە ژن نىك دەبىتەوه خووى مندالى هەيه لاسارى دەكات و گروو دەگرى)، ناشى ئەم قەسەيت لە بىر بچى بە بارى قەللايهك حازرە مىلى خوى بو ژن بشكىنى! بە ماشەللايهكە وهك ئەسپى توسن دەتوانى رامى بەكى، لووت داژەننىن و نەدواندن و بۆلە و خوتە كارسان نىيه، قەسەى دايكى خۆت بەكە بە گوارە و بە گوچكەتەدا هەلى واسە، چ پوژىك و چ سالىك داوینى مەگرە و لىنى مەپارىوہ، پىنەلئى دەست لەو ژنە هەلبىگرى و توى خوښتر بوى، بە قەسەم نەكەى خراپ دەبىنى، وهك كچى خۆم ئاموژگاريت دەكەم نەرم و نىان بە، لە جاران زياتر تەكى پىوہ بدە بىتوو لەبزت دەلەبزی نەگەرى ئەوه هەموو خىز و خوښىيهكى ئەم مالەت لە دەست دەبىتەوه. بوخۆت دەزانى گوچكەى پشيله بقرنجىنى خىرا دەترنى، سەبر و قىناتت هەبى و ددان بە خۆتدا بگرە، هەر كەى خاتووہكەى جارانى و سەرقالى ئىش و كارى خۆت بە، خىرا قەلەمى دەست و پىت نەشكى و بەلپنت دەدەمى لە بەرى دەبەزى، دىسانىش دلنىات دەكەمەوه مەشەدى مېران زورىش عاشق و هەوہس باز بى هەر مانگىكە و بە قوندا دەكەوى بەجى دەهلى و پىشتى تىدەكا، ئەم قسانەى منت لە بىر نەچى و بت بىنم و تارىفت كەم.»

ئەم پەند و ئاموژگارىيه ژىرانەيهى ئەو ژنە كە هەر دەتگوت گاندى دەرسى داداوه زورى كار لەسەر ئاسكە كرد و رىگايەكى فرە ئاقلانەى وهبەر نابوو. بو ئەوہى كەس بە خوى خوښ نەكا، گولى زەردەخەندەى لەسەر لئوى پشكووت، حاجى خانم بە پەرۆشەوه پرسى:

- دایه، ئەی منداڵه‌که‌ی؟! ئەوه هاتوو سبە‌ی زگی پڕ بوو؟!

خاتوو سە‌فیه‌ بۆ رازی‌کردنی دای‌ی ئاسکە لەم شە‌وه مۆنه‌دا باری قسە‌که‌ی ئاوا گۆری:

- بە‌لێنت دە‌ده‌می ئە‌گەر خۆی حە‌زی پینە‌کا ناتوانی لەم ماله‌دا ببی بە‌ دایک، ئە‌و که‌ بە‌ گف‌تی خۆی جارێک منداڵی لە‌باری خۆی بردوو، ئە‌وه‌نده‌ی ئە‌قل و هۆش له‌ سە‌ردا هە‌یه‌ که‌ بزانی ئاوس‌بوون بۆ ئە‌و هات و نه‌هاته، جگه‌ له‌مانه‌ش، ئە‌و به‌ته‌مایه‌ به‌لای ناخیری بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆلای حاجی کۆنه‌مێردی، ئیستاش بی‌نی دانە‌یه‌ک لێ‌ره‌ بخاته‌وه‌؟!

کاتیک دوو ژنه‌ جیران به‌جیان هیشت به‌بی ئە‌وه‌ی فکری زگ‌په‌ربوونی هوما می‌شکی به‌جی به‌یلێ دای‌ خوشی خۆی دایه‌وه‌:

- راست ده‌کا خاتوو سە‌فیه‌، ئە‌م هە‌موو خە‌م و خە‌فه‌ته‌ی پیناوی ژنی سیغه‌یی و کاتی، پنی له‌سەر سە‌هۆل به‌نده‌، با جارێ تیری لی‌بخوات، ئە‌وسا به‌ نه‌رمی ده‌چمه‌ بن‌گوێه‌وه‌، تاکوو سیغه‌که‌ی هە‌ل‌وه‌شینی.

ورده‌ شە‌پۆلی دوو چاوی له‌ کاتیکدا منداڵه‌کان له‌ غورابی خە‌ودا بوون که‌ رویشکە‌ی کرد و هە‌ناسه‌یه‌کی پڕ له‌ بۆ‌گروزی هە‌لگیشا، له‌وه‌خته‌دا به‌ ئە‌سپایی خۆی خزانده‌ پال مه‌هدی بچکۆله‌ی فکر و خە‌یالی خستیانه‌ سەرپشتی ماینی یال‌چه‌رمو له‌گه‌ل خۆیان بردیان. هاوده‌می ئە‌م شە‌وه‌ مرچ و مۆنه‌ که‌ بۆ ئە‌و هە‌تا مردن له‌ بیر نه‌ده‌کرا، کۆرپه‌ و منداڵه‌ نازداره‌کانی بوون بی‌خه‌به‌ر له‌ فکر و ئە‌ندیشه‌ و ته‌ماح و چا‌و‌چنۆکی گه‌وره‌کان خه‌ونیان به‌ لیستوک بووکۆکه‌ و مرۆبه‌فرینه‌وه‌ ده‌بینی، چرا لامپاکه‌ش شوقیکی کزۆله‌ی به‌ ژووره‌که‌ ده‌به‌خشی، دیوار و ده‌سته‌که‌کانی شە‌وکۆژ ده‌کردن. دوا‌ی ئە‌ویش کاتژمیری لاشانی سۆباکه‌ په‌یتا په‌یتا چه‌پۆکی ده‌دا به‌سەر پیریژنه‌ سەرئاسنینه‌ی شە‌ودا و ماشه‌ری ته‌مه‌نی مرۆی هە‌ل‌ده‌ویزنی و دای‌ ئە‌م خاتوونه‌ ته‌مه‌ن سی‌ ساله‌ی راده‌ژنه‌ی:

هوما! هوما! سیغه‌! سیغه‌!

ئیتیر ده‌له‌کی شە‌و به‌ قازانجی حە‌ریف هەر خۆی ده‌کیشاوه‌ و به‌ری ئاسۆی به‌یانی به‌رنه‌ده‌دا و له‌ چه‌شنی مۆته‌که‌ و دۆلپا ئە‌م هە‌ناسه‌ سارده‌یان سه‌نگاوبه‌رد نابوو.

ئە‌و ئا‌وای لیک‌دابه‌وه‌، می‌زده‌که‌ی هه‌روه‌ک گف‌تی پیدابوو هوما‌ی وه‌ک ژنیکی کاتی سیغه‌ کردوو، له‌ راستیدا سه‌ی‌میران هەر ئە‌م فکره‌ی له‌ سە‌ردا بوو، به‌لام ئە‌م ژنه‌ زۆر چوختی بوو، به‌لێنی‌دا به‌ میران بۆ ماوه‌یه‌ک سووکه‌ ماره‌یه‌کی ببڕی، که‌چی وه‌ختی ده‌نگی وه‌سەر دیواری ئە‌و که‌وت ئە‌مه‌ی به‌ زیانی خۆی زانی و ملی بۆ دانە‌خست، سه‌یدی دای‌دۆراو، ورته‌ی له‌ دم‌ ده‌رنه‌هات،

گرې دلدارى فره به تين بوو، ئەى هەر ئەو نه بوو پيى ده گوت به گيان و به دل خوښى ده وئ؟ دهى كه وابهى سيغه ي چى؟! كى كوښته ي ديوه بستى ريشى بئ؟ بووك و زاواى گنج و پير، له مزگهوت نيوانيان تيك چوو، ههلبهت له سهر ماره برين و سيغه كردن نه بوو، سهى ميران به ته ما بوو به قسه ي ماموستا توبه به هوما بكا، به لام هوما ئەم كارەى به بئ حورمەت ده زانى و به سووكا يه تى پي كردنى دادەنا، ئەگەر ئاموژگارى ماموستا نه بابه هه رگيز رازى به م كارە نه ده بوو، دواى خو يندنى چەند سوو رەتيك و ته و او كردنى ده ستوورەكانى دينى كه بيست ده قيقه ي نه كيشا، ئيتر هەر وهك به دلى هوما بوو له مزگهوت هاتنه ده رى و پوو يان كرده ده فته رخانه، له وئ له سهر ئەم برياره پيكه و تن و ماره ي برى كه له ماليدا كارى به كارى ئاسكه نه بئ و به بئ دهنگ و ههرا دابنيشئ، بؤ ئەوه ي كيشه بؤ ئاسكه ساز نه كا ئەم به لينه ي له هوما سه ند. به لام ئاخو م ئەم قهول و قه راره كه بؤ خاپاندى و چاوبه ستن بوو بؤ ماوه يه كى دوور و دريژ ده كرا له و ماله دا ئەم ژنه نازليشئ و او ده ي پئ فريو بدرئ؟ هەر ئەو رۆژه له پاش ماره كردن، كاتى به يانى هوما وهختئ له رۆخى هه وزه كه خه ريكي شو ردى پيالە و ئيسكان بوو سه ره راي راسپيزيه كانى قورس و توندو تولى سهى ميران و شهرت و به لينى خو ي، قسه يه كى به حاجى خانم كوت، ژنه به هوشياريبه وه له وسه رى هاته وه، بؤ زياتر دلنيا بوون، خاتوو سه فيبه داريو شى كورى كه نيوه رۆ هاته وه بؤ مالى، ناردى بؤ ده فته رخانه ي سه ر شه قامه كه. ئاسكه ي سه ربه هه وى سه عاتيك دواتر ئاگادار بؤ وه ميرانى مي ردى ئاخري ده ستي خو ي وه شاندى.

بهشی حوتهم

ههوالی مارهکردنی هوما وهک کوتکی ئاسنگه ران زرمه ی له تهوقی سه ری ئاسکه ههستاند. بهمچۆره هوما بوو به ژنی شه رعیی سه ی میران. یان ههروهک دهلین بوو به ههوی ئاسکه. له و ماله دا ههقی بهسه ر هه مو شتیکه وه هه بوو، بیجگه له وه ی هوما جوان و شوخ و له بهر دلان بوو. هه ر ئه مه ش ببوو هه ی پهریشانی و ده راوکی میزده که ی. ئه ویش بی فیله و ته له که و بی درۆ و ده هۆ، ئیتر هه رچۆنیکی هه ساو بکه ی هوما بۆ سه ی میران بووکی تازه بوو، ههروهک دهلین: تازه هاتۆته بازار کۆنه بووه دلازار. ئاسکه هه تا وهختا وهختیک هه وش له لای خۆی نه بوو، ناحهقی نه بوو سزای رۆحی چه شتبوو، نه هیزی به رهقانی و خۆپاریزی هه بوو نه توانای شیوه ن و دل به تال کردنی هه بوو که خه شی خۆی بریژی، به بی ئه وه ی له ژوره که ی بیته ده ری ههروهک به دار له سهریان دابی ده که وت و هه لده ستاوه و ره تی ده برد و لاتراسکه ی ده به ست؛ هیزی ئه ژنۆی نه ما بوو هه یج کاریکی له ده ست نه ده هات، دوو رۆژ بوو خۆی و منداله کانی مۆری زه وادیان نه کردبوو، یان نه یان ده زانی چی ده خۆن و چی ده که ن.

له گه ردوونه ی ژیاندا زۆر کاتی واهه یه مرۆف هه ز به چاره ی که س ناکات، پێشی خۆش نییه که س بیدوینی و خۆشی بوئ، له هه موو که س و له هه موو شت، ته نانه ت له خۆشی بیزاره، وهک ئه وه ی هه یج هه یزیکی بۆ نه ما بیته وه و له گشت بواره کانی ژیان دا برابن وایه، نه تاقه تی کارکردن و راپه رینی هه یه و نه ئیشتییای خواردنیش ده کا، به دل هه ز ده کا کپ و مات له سووچیک ته نیا و بیده نگ دا بنیش له خالیگ رابمینی، یان ئه وه ی روومه تی به ئه سرین خوساوی نوقمی بالیفان بکات و بیر له هه یج نه کاته وه، ئه مه بوو ژیان و حال و رۆژی ئاسکه ی ویرانه مال، به سه ر زیندوو بوو به لام مه تی خۆی به کۆل ده گنیرا، بیزاری و نامورادی په روو پۆی پیوه نه هیشتبوو، داواکاری خورشیدخانمی ره ت کرده وه، قه ول و ابوو بچی به شوین نه که باجیدا گلغه ته که ی جارانی، بیت و چه ند رۆژیک له لای وه مینی، دلشکاو و هه ناسه سارد. نه ییده زانی به کامه هیوا و ئاواتیک دلی خۆی خۆش بکات و له مه ولا بۆچی بژی، ههروهک وو ده لوو ماخولیا ده سوو راپه وه و له به ر خۆیه وه ده ی راواند:

له سه ربانی را خۆم هه لده دیرم، پیتی ده لیم خۆم ده چالاهه که یه سه ساری ده هاوم.

سه میران کاتیک بیستی هه موو که سه زانیویه تی هوما ی ماره کردوو، خوی له ئاسکه دوور ده گرت و زاتی نه بوو توخنی بکهوئ، شه وانه هوما ده چوووه ژووهره چکوله و ئه وانیش له ژووهره گه وره که ده نووستن. جاری که م که سه به راست و ناراستی ئه م دوانه ی ده زانی، میران به باشی ده یزانی ژنه گه وره که ی چه نده لپی دل به ئازاره و به خوینی سه ری تونییه، به زه رده خه نده یه کی ده روونی و نیوه شه رمیکه وه که هه لقولاوی فکریکی فه لسه فی و ژیرانه بوو چاوه روان مابووهره بق و قینی ئاسکه له کول بچیته وه، ئه وسا به زمان لووسی و خاپینوکی داوای لیبوو رنی لیبکا، له و هه ل و ده رفه ته دا جاری بوی روون بوو ده نگوی ماره برین به کویدا و چوناوچون که وتوته سه ر زار و زمانان، هوما سویندی بۆ خواردبوو له مه ر ئه م بابه ته وه له ئه لف نه هاتوته بی. به م پیوودانگه سه ی میران بریاری وابوو له سه ر گفتی خوی سوور بی و هه رکه سه پرسباری کرد بیژی هوما سیغه یه. به لام وه هختی زانی ئه م چه پکه گوله خاتوو سه فییه به ئاویدا داوه دیسان هه ر قسه ی خوی بوو. ئاسکه ئافره تیکی خوش باوه ر و دلارام بوو، خو ئه گه ر به م گفتانه رازی نه بوایه، ده یتوانی له گه ل خوی بیبا بۆ ده فته رخانه له وئ راست و دروی بۆ روون ده بیته وه، میران بۆ ئه م کاره ئاماده بوو.

به یانی سییهم روژ، له داوی به رکولیک که خورشیدخانم له ژووهری منداله کانه وه بوی هینابوو (چه ند روژیک بوو به بی نانی به یانی له مال ده چوووه ده ری) به ر له وه ی له ده رگای سه ساری بچیته ده ری به سه ر پییه که وه خوی گه یانده لای ئاسکه، منداله کانی هیشتا نه چوووبوون بۆ قوتابخانه، ده رگای ژووهره که وه ک مروی مه شره ف خوش بزه ی له سه ر لیو بوو، میران چه ند جاریک کوخی و ئاسکه له ژووهریوه ژنه وتی و روخساری له سه ر پشتی بالنجه که شارده وه، دلشکاو و بی هیواتر له وه بوو ئه و میزده بی عه ده و په یمانه ی ببینی و له گه لی رووبه روو بیته وه، هه واوبان له وه پری خوشیدا بوو، نه ختیک به فر له کوشی سه ساره که دا مابوو، کوچه و کولان ئه وه نده کزر بیووهره جل و به رگی نوئ بکه یته به رت و قوراوی نه بی هه ر بویه سه ی میران له ژووهره گه وره که کوت و شه رواالی نه ورۆزی رابردوو ی که له پارچه ی فاستونی سوورمه یی خه تدار به دروونی دابوو کردیبه به ری و به بی پالتو، که وش و پیلایوی تازه ی بریقه ی ده هات، به جوړیک خوی شیک کردبوو ده تگوت تازه زاوایه له گه ل بووک بۆ پاکرانه وه ده چی بۆ مالی خه زووهران، هه ر ئه وه نده وه ژووهره که وت به م شه روااله وه وه لای سه ری که وت و له جیگای جارن لپی دانیش، له چاوترووکانیکدا مه دی خوی

دەئامىزى باوڭى ھاويشت، بەم سەير و پرواينەدا ئەم مندالەش دەيزانى داىڭى خەمىڭى لە دلدايە،
ميران بەو پەرۆيەى سەرشانى مندالەكە لوتى بۇ خاوين كردهو، تەماشايەكى گلازى كورد و
دەيزانى ئەويش لە بابى قەلسە لەلاى خوارەو خوى سەرقال كوردبو، بە ليوەلەرە و چاوى پر لە
ئەسرينەو سەرى بەردابو.

. گلارە بەتەمانى ئەمرو بچى بۇ قوتابخانە؟ خور گەيوەتە سەر حەسارەكە، دەزانی سەعات
چەندەيە؟

دەنگ و راويژى تىكەل پىكەل و تورپەي پيوە دياربو، سەرى سووراند و چاويكى لە
كاتژمىرى تەنيشت سۇباكە كرد:

. ئەمە چيە، ئەم كاتژمىرە خەوتوو؟

كچە بە ئاستەم پىلووى بەرز كردهو و لەبەرخويەو گوتى:

. قورميشمان نەكردوو.

. بوچى قورميشتان نەكردوو؟ ھەستە بچو بوم بينە با قورميشى بگەم.

لە نيو خرت و پرتى نيو مالدا ئەم كاتژمىرە كاتى خوى ئەگەر چوار تەمنى پيدراين ھەر وەك
سەگىكى بە وەفا لەو مالەدا جيگاي تايبەتى بۇ خوى كوردبو، ئەويش بەژدارىك بو لەو مالەدا،
بەم ساز و سەنتورە خۇشەى ئەم سەعاتە لىنى دەدا ھەموو پارشيوان خەبرى دەكردنەو، چركە
چرك و دەنگ و ئاوازي ئاوينەى ژيانى ئەم مالباە يان ھەر نەيى دەروونى ئاسكە بو. ھەر بۇيە
كەس نەبو لەو مالەدا خوشى نەوى و نەى پاريزى، بۇ قورميش كردن كەس نەدەچوو بەلايەو
سەىميران نەيى، وەختى كاتژمىرەكەى قورميش و ميزان كرد و دايە دەست كچەكەى تاكوو
بينيتەو شوينەكەى خوى، بارام لە بەردەم تاقەكە راوہستابوو چاوى بە پەرتووكەكانى خويدا
دەگپرا، پىيگوت:

. ئەى تو بەرگ و لىباست كردۆتە بەر، بوچى مەحتەل ماوى؟ بە تەماى چايچى قوتابخانە بى بە

شويتندا؟ ديسان لەگەل مندالانى كچە و كۆلان زۆرەوانيت گرتوو؟ نەتديوہ گيرفانت تا كوى
دادراوہ. بۇ نەداوہ بە داىكت بۆت بدوريتەو، جارى قەيدى ناك، يەكدوو دەرزى بەرۆكى لىندە،
نيوہرۆ كە ھاتتییەوہ بۆت چاك دەكا، برۆ باوكەكەم، برۆ قوتابخانەت وەدرەنگى دەكەوئ، عەسر
ئەگەر توانيت وەرە بۆلام لىباسى نەرۆزت بۆ دەكرم. ھانى ئەمەش پارەى رۆژانەكەتان.

دهستی کرد به گیرفانیدا و مشتیک قوشه و قهرهپوولی هینادهری، سکه‌یه‌کی پینج شای تیدابوو دای به گلاره؛ ئه‌مه‌ش یه‌کینکه له نه‌هامه‌تی ئافره‌ت و به‌خته‌وه‌ری نیرینه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سکه‌یه‌کی ده شای تاز و بریقه‌دار به نه‌سیبی کوره‌که‌ی بوو!

مندال‌ه‌کان پاره‌ی خویان وه‌رگرت، کیژۆله به چارشینوی سه‌رتاپا ره‌شه‌وه و براکه‌شی شیک و ژیکه‌له جانتای کرده شانی و ده‌رزیه‌کی به‌رۆکی له ده‌رگای گیرفانی‌دا و بی‌ده‌نگ و گوژپایه‌ل هه‌رکه‌سه و ریگای قوتابخانه‌ی خۆی گرت‌ه‌به‌ر، سه‌ی‌میران رووی کرده خیزانی که هیشتا سه‌ری له سه‌ر بالیفه‌که و چارشینوی به‌سه‌ر خۆی هه‌ل‌کیشابوو:

- ئاسکه بۆ بیده‌نگی؟! (دهستی له‌سه‌ر شانی دانا) چیبوو، بۆ وه‌لامم ناده‌یه‌وه؟! ئه‌وه چیه، بۆ

ده‌گریت؟

ژنه به چاوی په‌نماو و پر له گریان‌ه‌وه، ره‌نگ‌په‌ریو و دۆش‌داماو، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌وتوویی گرتی به ئارامی راست بۆوه و له‌سه‌ر جی‌وبانه‌که قنچه‌کی کرد. دل به کول و چاو به فرمیسک به‌ی ئه‌وه‌ی له نیو چاوی میران پروانی به لویی چارشینو نویژه‌که‌ی ئه‌سرینی له پروومه‌تی سپی. له‌ولای کورسییه‌وه بیژهنی زیت و سه‌رشیت دانیشتیوو، له چاو قه‌لافه‌تی وردی ته‌نیا سه‌ری به ده‌روه بوو. لووتی نابوو به نه‌رده‌ی کورسییه‌که‌وه به چاوه‌ ره‌ش و زیته‌کانی که ته‌ژی بوون له خه‌م و په‌ریشانی سه‌یری دایکی ده‌کرد. سه‌ی‌میران به له‌بزیکی هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ ئاسکه‌ی دواند:

- ئاسکه، من وام‌ده‌زانی به‌راستی تو ژنیکی زۆر ژیر و ئاقل‌داری قه‌ت وانیه‌ خۆت به بابه‌تیکی

ئه‌وه‌نده بی‌نرخه‌وه ماندوو بکه‌ی، ئه‌م فینگه‌ فینگ و شیوه‌نه‌ت له‌چیه؟ له‌خۆرا خوینی خۆت تال مه‌که، تو نازانی من به‌م کاره‌م حیا و ئابرووی ئه‌م ئافره‌ته لیقه‌وماوم کریوته‌وه، به‌لکو هه‌ر له‌م به‌ینه‌دا ده‌روویه‌کی به‌خیری لئ‌بکریته‌وه، زۆر شت هه‌یه په‌نگ‌بی جوان نه‌بی له‌لای تو باسیان بکه‌م، دوا‌ی ئه‌م گشته‌ قسه و ئامۆژگارییه ئه‌م چاوه‌روانییه‌م له تو نه‌بوو، ئه‌تویه‌کی سه‌ره‌ژن و که‌یخاتوو، ده‌ر و ژوورم لئ‌پر بکه‌ی، میران تاز هه‌رته‌ی لاوه‌تی و بزه‌بزه‌یه‌تی و دوا‌ی هه‌واو و هه‌وس که‌وتوو، به‌لام ئه‌م قسه و ره‌فتاره له‌خانمیکی وه‌ک تو نه‌ده‌کالاوه.

ئاسکه چاو پر له‌رۆندک و نه‌فهرت رووی تی‌کرد و به‌ده‌م لیوه‌له‌روه‌ه گوتی:

- میران، میران، به‌م رۆژه‌ه‌وه‌ پووناکه ئه‌م درۆیانه‌ چیه؟ کوره‌ه‌یبت کری به‌رد ده‌باری! پیت‌وايه

گه‌مژه و گیلۆکه‌م؟! ده‌ست بده به‌م قورئانه‌ی بان سه‌ماوه‌ره‌که‌دا ماره‌ت نه‌کردوه؟!

وتەكەى نيوەچل كىرد. بە شىۋەيەكى ناشىرىن چەند جارىك لچ و لىۋى ھەلقورتاند. ئەم بوغز و رقى لە ماۋەى ئەم دوو سى رۇژەدا لەسەر دلى ببوو بە ۋەرھەم، لە ئەۋكى سەرى كىرد و دای لە قولپەى گىران ئەۋىش چ شىۋەن و گىرانىك، دارو دىۋارى دەھەژاند و بەردى دەتاۋاندەۋە، كارى لە دلى جىرانەكان و تەنەت سەىمىرانىش كىرد. مەگەر لە كاتى مەرگى ئازىزان و شىن گىپى رەۋەخویندا، ئەگىنا قەت گىرانى ئاۋاى لە خىزانى نەبىستبو، بەلام ئەم گىران و لۇراندنە كزەى لە جەرگى مىراندە ھەستاندبو، شەپۇر و شىنى ئاسكە ۋاىنىشان دەدا ئاسمان و زەۋى ھەرەسى ھىتاۋە و ھەرىنا بە سەرىدا ھاتتە خوارى و بوون و ژىانى نوقمى زەۋى دەبى. (ۋەك بزە و پىكەنن قىلى دەم و لىۋ دەكاتەۋە، گىرانىش كولى دل دادەمكىنى.) سەىمىران بە تەۋاۋى لە ناخوۋە تىك پوۋخابوو، بەم گىران و لىۋەلەرەدەدا بۇى پوون بۇۋە خىزانى چۆتە دەفتەرخانە و پىيان وتوۋە سەىمىران ھومای مارەبىرپوۋە. بەپىچەۋانەى ئەۋەى كە دەبوو بە سەرىدا بىو و دلنەۋاىى بكا، زۆر ئاساىى گوتى:

- چىبوۋە! بۇ مەگەر ئاسمان پوۋخواۋە؟ پەلامارى مال و ناموسى خەلكم داۋە؟

- ھەيف بۇ ئەم چەند سالە ۋا توم نەناسى ھەيف!

- ئەلھان بىناسە! ئەلھان بىناسە! كۆپر بى چاۋىك نەپارى خۇى نەناسى، خۇ بەردم بە مالى

كابدە نەداۋە؟!

ئەۋ جگەرەى ھەلىپچاۋە نەىكىشا و خستىيەۋە نىۋ قوتوۋى سىگارە داركەۋتەكەۋە، بە توۋرەى لە جىنى خۇى راست بۇۋە. لەبەر دەرگاگە پىلاۋ و گالۇشەكانى ھەلكىشا و پىۋىستى بە پاژنە ھەلكىش نەبوۋ خاتوۋ سەفىيە و خورشىدخانم بە دەنگى گىرانەكەۋە ھاتبوۋنە بەرھەيوانەكە، بەبى ئەۋەى سەرى بەرز بكاۋەۋە بە بەردەمىاندا تىپەرى و لە دەرگای ھەسارى چوۋە دەرى.

لە دەم دەرگاگەدا لەگەل ھەبدولى شاگردى لووتيان بە لووتى يەكدا تەقىيەۋە، تازە دەستورى دەركردنى دابوو، كورپۇژگە لە بەيانىيەۋە بىكار بوۋ لەۋ دەۋرۋبەرە دەسۋوراپەۋە، ھەر ئەۋەندەى چاۋى بە سەىمىران كەۋت لە گوشەى دەرگاگەك خۇى مات كىرد. مىران قاۋى كىرد و ئەسكناسىكى پىنج قرانى بۇ فرىدا و تىپراخورى:

- بىرۇ ئىتر لەۋ نىكەنە نەت بىنم! بىرەدا بىيەۋە دەتدەمە دەست پۇلىس.

لە دلى خۇيدا گوتى:

- ئەم مندالە لەخۆرا لە من رەنجاو، سەرەپای ئەم گیلۆکەو خەوخەوییە قامکینکی کۆری نوقرە دەهینى، بەلام تەنیا ئەم هەتیو دەیزانى جارەن هوما لە کۆى بوو، واچاکە پىنى بەم گەرەكەدا نەيات خەتای خۆم بوو، دەبوو يەغدانەكە بەدەم بە عارەبانەچىپىك بەردبای بۆ مالى حسين خان.

لە ژووریدا، ژنان دەورى ئاسكەيان دابوو، بە بانگ و سەلا دەگريا، خاتوو سەفییە دەیزانى ئیتر سەمیران لە شانى كۆلانەكە ئاوا بوو، بەبى ئەوہى گۆى بە هوما بەدات لە ژوورەكەى خۆیەوہ دەژنەوئى يان نا بە دەنگىكى كچانەوہ گوتى:

- خۆت لەبەر گرى ئاورەكە دادەنیشى و دووكەلەكەشى دەكەى بە چاوى ئەودا، ئاش كارى خۆى دەكات و چەقەنە سەرورچاوى خۆى دەشكىنئى، بەم خۇدایە پیاو چاكتان تیدا نىيە، ئەگەر بشىبى، دەبى بە لۆكە بىكرى و بە نەوتى رەش ئاگرى بەدى ژن بەم گشتە جەمال و كەمالەوہ چ ئەقلئى رىگە دەدا هەوئى بەسەر بىنى، ئاخە ئیوہى پیاو، بۆ دەبى ئەوہندە غەدار و بىدل و ئەوین بن؟! سلاو لە ئەقل و ئاوەزتان!

ئەم رۆق و قینە كە لە دلئى ئەو ژنەدا بوو هەمووى دەگەراییەوہ بۆ داخ و دىقى زاواكەى لە دەست ئەو دەنالئى و بە سەرى میرانیدا دەمالئى. كچەكەى بە سەردا دابوو و تىتەقاندبوو، ئاسكە تەوئىلى لەسەر كەشكەژنۆى دانابوو بەبى ئەوہى گۆى بەدات بە لاواندەنەوہ و دلدانەوہى جیرانەكان شۆرپابەئى فرمىسكى بە چاودا دەهاتە خواری، ژنان زۆرى لە دەور گەران و خۆيان بە قوربان و سەدەقە كرد. سكلئى دەروونى وەژیر خۆلەمیشى هەناوى كەوت و مات بوو، نىزگەلەى ئامادەيان هینا و دایانە دەستى، جیرانەكان لە بىدەسلاتى خۆيان لە دەست رۆژگار و بەختى رەشى ئاسكە گازاندەيان دەكرد. بۆ ماوہىەك مات و بىدەنگ خەيال بەردنەوہ و دواتر خاتوو خورشید وەزمان هات و پرسى:

- چۆن زانیت مارەى كردووە؟

حاجى خانم وەلامى داوہ:

- وەختى هوما لەسەر پىشۆرەكەى حەزەكە رۆنیشتبوو دلنیابووم سەمیران مارەى كردووە، سىغە نەكراوہ، ژنى سىغەى نەبەنە دەفتەرخانە، سىغە نااسايیە و تاوانیشە، دواتریش براكەم نارد بۆ دەفتەرخانە و درۆ و راستىم بۆ دەرەكەوت.

خاتوون خورشید بە تانە و تەشەرەوہ:

- هەر نه‌يانکرد مستیک نه‌قول و میوژمان بدهنی و دهمان شیرین بکن. هەر نه‌بی نوقلی کوردییان پیندابییه‌ین^{۱۷}.

حاجی خانم گوتی:

- ئەم ژنه ریی ناکه‌وئ به نوقلی کوردی زارمان شیرین بکا، به هه‌لواکه‌ی دهم شیرین ده‌که‌ین. خوابکا من هه‌لواکه‌ی بۆ ساز بکه‌م. تاسەر ئەم ماله جیگای ئەو نابێ. ئاسکه خاتون ر‌ک به‌ربینی گرتبوو گوتی:

- من چه‌نده شل پینچراومه‌ته‌وه! زگم پینی‌ده‌سووتا، بۆی به‌ په‌رۆش بووم. له‌لای من ده‌یگوت، بووم به‌ به‌ردی قوچه‌قانی خوشم نازانم له‌ کوئی ده‌که‌وم. ده‌برۆن لینی‌بیرسن جیگا نه‌مابوو به‌سه‌ر کۆشی ئەم ژنه‌دا بکه‌وی دایکی چوار منداله‌؟!:

چاوه‌کانی وه‌ک گومی خوین و ابوون. دیسان خه‌ریک‌بوو مل بنیته‌وه له‌ فرمی‌سک هه‌لوه‌رانندن. حاجی خانم سه‌ری‌نا به‌ شانیه‌وه و ئارامی کرده‌وه، کچه‌که‌ی نوقره‌ به‌م دیمه‌نه‌ وا تیک‌چوو‌بوو، ئەم به‌سته‌زمانه‌ هه‌رچه‌ندی گوینچه‌ی گران بوو، وه‌ختی چرو چاوی وایلۆک چرو شین‌گیرانی بینی هه‌ستی به‌ خه‌فته‌ و دل‌ته‌نگی کرد. کیژی خاتون‌خورشید به‌ نیوه‌بزه‌یه‌کی کاله‌وه شه‌رم‌ن و به‌رپیوار گوتی:

- کاتیک ده‌نگی گریانی خانم ده‌هاته‌ ده‌ری هوما له‌سه‌ر هه‌وزه‌که‌ بوو. له‌به‌ر شه‌رم و هه‌یای خۆی فیزمالکی دایه‌ و ده‌رگای ژووره‌که‌ی له‌سه‌ر خۆی پێوه‌دا.

حاجی خانم به‌رپه‌رچی قسه‌که‌ی داوه‌:

- دلنیا به‌ وانیه‌، ئەم ژنه‌ نه‌ ترسیکی هه‌یه‌ و نه‌ ده‌شزانێ خه‌جاله‌تی چیه‌، ئەگه‌ر یه‌که‌سه‌عاته‌ له‌و ژووره‌ سه‌ر ناهینیته‌ ده‌ری، خه‌ریکه‌ بۆ چاوه‌به‌ستنی میرده‌که‌ی خۆی ساف و لووس ده‌کا، خۆی له‌گول ده‌دا، بیست ر‌ۆژی ته‌واو ئەم ژنه‌ له‌ مائی خۆیدا به‌ ده‌ورو به‌ریدا هاتوو قه‌در و حورمه‌تی گرت. ئەمه‌ش ده‌ست‌خۆشی و چاکه‌ بوو دایه‌وه. مال له‌ ساحیومال‌ه‌رامه‌!

خاتون‌خورشید گوتی:

- ئەگه‌ر بیزانیایه‌ شه‌رم و خه‌جاله‌تی چیه‌، کاری ئاوی نه‌ده‌کرد و به‌سه‌ر ژن نه‌ده‌هات. که‌سیک نییه‌ لینی‌بیرسن پیاویک بۆ تو قات بوو هاتی و له‌ پتی میرده‌ی ئەم ژنه‌ به‌هالی و ئەم ماله‌ به‌

۱۷- نوقلی کوردی: بریشکه، گه‌نمه‌ شامی هه‌لتوقاو.

یەكدا بدهی، تا ئەمڕۆكە كەس دلی لینی نەرهنجاو و له پهپوله بئازارتەر، یاخو سهی میران نەحەسینیوه وەك دلی ئەم ژنەت شكاندوه. كچەتیوه ئەگەر وەختی میردت هات نەچی كاری وابكە! بە سهری زیندوویی ئامۆژگاریت دەكەم ئاگەر بتهوی سەر بە ههوی میرد بكە شیری مەمكانت پئەحەرام بی بۆ كۆرەكەشم هەروا، ئەویش دوو ژن بینی شیری خۆمی حەلال ناكەم. دەزانی ئەو وەختی چیت دیتە ری؟ تاكوو ئەو رۆژە ی سەر دەنیتیوه ئازار دەبینی و نەحەسینیوه.

كچە بی ئەوهی شەرم دایبگری و رەنگی بگۆری، بزەیهکی سارد و كال دەمی پئیدا چەقاند. زەری كچۆلەیهکی سوور و سپی تا رادەیهكیش ناسكۆلە بوو، بە چكۆلەیی له سەربان بەرببۆوه، دەماری (عەسەب) بناگوونی پچرابوو لاچاوی چەپی نەختیک ئەستور بوو.

لهپاش ئەم دلداری و دلخۆشی دانەوه ژنگەل هەستان و یەكەیهكە بلاوهیان كرد و چوون بەلای كار و مالی خۆیانەوه، ئاسكە هەرچەندە دەستی بۆ هیچ كاریك نەدەچوو، چەند رۆژیک بوو فرمیسی سویری بەسەر ئاگری دەروونیدا دەباراند. بە تكاو تەمەننای خاتوسەفییه هەستا بە فكري نانی نیوه رۆی مندالەكانی بیت، بۆخۆشی دەیزانی لهبەر مندالەكانیش بی نابئ پەژارە دایگریت. ئەو فرمیسیكە له چاوی دایكەوه دەتکی، وەك ئەوه وایە ئاسنیک بەسەر دلی مندالەكەدا توابیتەوه. یەكەم شەپۆلی شین و شەپۆرەكە بەو جۆرە تئپەری. بە روالەت هاتبوو و رابردبوو بەلام له راستیدا دەردەكە ببەدرمان نەبوو. هەر وەك چۆن جنۆكە و شەیتان دەچنە كلێشە ی بنیادەمەوه و تووكی لی دەكەن و شەیتان چوو بووه جەلدی پیاو كەیهوه و ری لی هەتله كردبوو و خستە ی بردبوو. سهی میران بە پیچەوانە ی قسەكانی ئەم سەرەسۆدرەیه ی بە هیوای خۆشتر كردن و ئاوهدانی مال یان خزمەتیکی ئینسانی كردبی و هەنگاویکی باشی له ریگای مروفایه تی هەلگرتبی، وانەبوو، بەلكوو بۆ دامرکاندی ئاگری هەوهس و لغاگردنی ئەسپی ئارەزوو و ئیشتیای پیاوانە ی ئەم ژنە ی ماربەربیبوو. خوا بەدبەختی بەسەر شانی كەسدا ناهینئ، ئەوه مروفا دەبی چاو و گوئی بكاتەوه، هەتاكوو نەبیژی ناشی بییژیئ، بەلام جارئ میران له كوئیە تی، ئەوهی جارن دەبینی خەونیک بوو تەواو بوو، سەرەرای ئەوهی پیاویکی هیدی و لەسەرەخۆ و خزم دۆست بوو لاساری دەكرد و ملی بادەدا، ئەگەر كەسیك هەبوایه بە چەند قسە ی جوان و تانەو تەشەر و روون كردنەوه یەك پئیان گوتبا هەتاكوو پەلت گواوی نەبووه فریای خۆت بكەوه، دوور نەبوو دەرنگی بخات و نەچی ئەم مالان گەرە تەلاق نەداتەوه، كوا ئەو دەیزانی ئەوهی پئیشوو لەبەری بەزیبوو بۆیه یەخە ی خۆی لی هەلتەكاند؟ ژانەسەر بە شیلان چاك دەبی نەك بە قوربان و بە

لهگه‌ل خیزانی سړو بیدهنگی له خوی خرابتر، زستان و هاوین له کوشی مالدا نه‌دهاتنه ده‌ری و ته‌نانهت ده‌رگای ژورره‌کشیان نه‌ده‌کرده‌وه، په‌ری‌ناز به بیره‌وه‌ریه‌کانیدا ده‌چووه و پیره‌میردیش عاباب‌شان به دانیشته‌وه رووی ده‌کرده رووگه و به نویژانه‌وه سه‌رقال ده‌بوو، د‌نا ته‌سبجی ده‌گتړا و زیکر و دوعای ده‌خویندن. هه‌موو جارئ ده‌یگوت له سالی گرانی هه‌شتا‌وه‌هشتدا^{۱۸} ته‌م‌نی سیازده سال بووه، چیرۆک و سه‌ره‌بوره‌ی تال و شیرین و زور وزه‌وندی ده‌زانی و له شه‌ونشینه‌کانیدا باسی کردیوون و ئاسکه له بیري نه‌ده‌چووه و به‌لایه‌وه زور به‌ریز بوو، هه‌ر له راستیدا ئه‌م شه‌وانه‌ش قه‌ت له بیر ناچنه‌وه، ورد و درشتی ئه‌م ماله‌ ریژی که‌ربه‌لایان یه‌کجار له‌به‌ر بوو.

هه‌ر ئه‌و روژه عه‌سر بۆ یارمه‌تی‌دان و گله و گازنده ئاسکه خوی گه‌یاند ه‌ماله‌که‌یان، پیره‌میرد سه‌ری سوورما و زوریش په‌ریشان بوو. په‌ریشان له‌وه‌ی بۆچی سه‌ی‌میران ئه‌گه‌ر به نیازی کاریکی ئاوا بوو نه‌چوته کنی و پرسى پئنه‌کردوه، تاکوو به ده‌لیل و به‌لگه په‌شیمانی بکرایه‌ته‌وه و نه‌ی‌هیشته‌با ئه‌م ژنه ماره بکا، هه‌روهک په‌ری‌ناز ده‌یگوت ئه‌و حاجی به‌ننای کونه‌میردی هوماى ده‌ناسی و دیتبووی؛ زور شتی له‌مه‌ر ئه‌م کابرایه‌وه ده‌زانی، له شاره‌ چووکه‌کاندا خه‌لک به عه‌یب و عاری یه‌کدی ده‌زانن. ئه‌گه‌رچی له‌وه‌پیش له په‌ری‌نازی خیزانی ژنه‌وتبوو میران چی کردوه، به‌لام خوی له هه‌موو شت بوارد، دیسان سه‌باره‌ت به ته‌لاق و چۆنییه‌تی هاتنی هوما بۆ مالی ئه‌وانی پرسباری کرد، کاتیک له سه‌رپا هه‌موو شتی به گوئی خوی بیست، ده‌ی ده‌یه‌کی بۆ کرد و چه‌ند جاریک سه‌ری راوه‌شاند. ئه‌دگاری ئه‌م مروّفه مه‌سیح شنیویه به‌لام کور و نابینا، وای‌نیشان ده‌دا زور له‌میژ بووه پیش‌بینی ئاواها کاریکی له میران کردوه، به‌رله‌وه‌ی ئاسکه سه‌باره‌ت به‌م کیشیه‌یه لیو بزیوئ، ده‌ست‌پیش‌خه‌ری کرد. هه‌ر ئه‌م‌شه‌وه سه‌ی‌میران ده‌بینی و قسه‌ی ده‌گه‌ل ده‌کات، ئاسکه ته‌واو ره‌نگی مردووی له روو نیشته‌بوو به نیوه نووزه‌یه‌که‌وه پئی‌ووت، سه‌ی‌میران په‌ژیوان ببیته‌وه، ماره‌یی چی بئ بۆخوم ئه‌ی‌ده‌مئ، پیره‌میرد هه‌ستی به ریژنه فرمیسکی ئاسکه کردبوو به زمانیکی باوکانه به‌لینی‌دایه که‌ دلنیا‌یی:

- برۆ کچی خوم هیچ خه‌ف‌ه‌ت مه‌خو! بۆخوم ده‌زانم چونی بدوینم. برۆ ناگات له چاوه‌کانت بئ، ئه‌و ده‌بئ بگری بۆ به‌ختی ره‌شی ته‌نیا که‌سیکه، تو شوکور عه‌ولادت هه‌یه و پینچ که‌س پیکه‌وه‌ن،

تو که چوار پیچکەى خۆت داکوتاوە نه ئاو دەتبا نه ئاور دەتسووتینى، وەکوو ئەم کورسییەى پیمان تیکیشاوه جینگات قایمە. ئەو بى فکەرە تەختەى ورەگەر، تۆ برۆ ھۆشت بە مندالی خۆتەوہ بى.

ھەر ئو رۆژە بەرلەوہى شەو پەردەى رەشى بەسەر بالای شار ھەل بکیشى و پیرەمیرد دەستی بگاتە گوچکەى سەى میران و قسەى لەتەکدا بکات پورە بەگم لێو بە کەنین گەرپاوە، بەم زمانە لووسەى لەو ژوورە بەرتەنگەدا بە جوانى زاخاوى مېشکى دابوو دواندبوویى و ئاوى گویى دادابوو، نەک بە دوو زمانى ھەلداشتن، بەلگوو بە عینوانى دل سۆزى و کولۆ لەسەر رى لابردن، تىگەیاندبوو چ ھەلەبەھى مەزنى کردووہ و چۆن خۆى ھەلداوہ پىوتبوو، ئەگەر نایەوئ عەمر و جوانى بە زایە بچى، بەم گشتە جوانى و تەمەنە کەمەوہ کە ھەیتى، تاکوو ئەمرو باخى جوانى بە بەرە و بولبولان بۆ گولوى روى دەچریکین، تاکوو لەم سەیدە پیرە مندالی نەبووہ و نەبەسراوہتەوہ فکریک بۆ حال و رۆژى خۆى بکا، زۆر حەیفە عومرى با بیا بە سۆزەى شەمال.

ھوما لە وەلامدا وتبووى، بە خودا و رەسوولى ھەرچى دەکا و دەکړینى روى نییە ئاسکە خاتون ببینى، بۆ ئەوہى بتوانى بچیتە لای کۆنە میردەکەى رازى بەم مارەبرینە بوو، بۆ ماوہیەکى کورت ژنى کەسیکى تر بى، ئیستاش دەسەلات بەو پیاوہیە ئەگەر ئەمرو تەلاقى بدات باشتەرە نەک بەیانى.

ئاسکە ھەر خیزا ئەم ھەوالەى گەیاندە کەربەلایى ھەباس تاکوو بزانی دنیا چ باسە، کەربەلایى وتى:

- ئەگەر راستت دەوئ رەنگ بى مەشەدى ھەر بۆئەوہى ئەو ژنە بتوانى بگەریتەوہ بۆلای مندالەکانى ئەو کارەى کردبى، چوزانى بە تیریک دوو نیشانى نەپیکابى، جارئ پیم بیژن ئەو ھومايەى ئیوہ باسى دەکەن دیمی راوکردنى ماوہ؟

ئاسکە بە ساردوسرى وەلامى داہوہ:

- بەشى خۆى جوانە کەربەلایى، بەلام بۆ دەبى پیاوان ھەر فریوى چاویان بخۆن و ئەوہندە خاوو خلیسک بن؟ بۆ دەبى ھەرکە لە دەرگای ژوورئ چوونە دەرى چاو و برۆ رەشیکیان بینى وەک زارپۆلە و پوک لە بووکە شوشە دەگرئ، خیزا داوا بکەن و ژنى خویان تەلاق بەدن یان ھەوئى بەسەر بینن؟

- ھەلبەت ژنان وابیر دەکەنەوہ، بەلام بە پى شەریعەتى ئیسلام کە خەوش لەو بیروپادا نییە من و تۆ ناتوانین رەتى بکەینەوہ. ئەم حەقە بە پیاوان دراوہ و میردەکەى دەتوانى ئەگەر بۆى ھەلبسوورئ ژنىکى تریش لە خۆى مارە ببړئ، ئەمە یاسای موسلمانانە و ئەو ھەویرەش فرە ئاو

دهبا، به لامل تو له قسه كانم ناوا تيمه گه پشتيوانی له پياوړه كته دهكهم. نا، من سه ره پای هموو ريز و حورمه تم بؤ مه شه دی ئه م كارهی لئ قه بوول ناكهم و سه ركونه شی دهكهم.

كيژی خاتوو سه فييه تازه هاتبووه ژوورئ و پالی به ديواره كه وهدا و گوتی:

. ئه گهر ژنه به خوښی خوئی نه پوات به به زم وهدری دهنين. له و پوژوه ژنی سهی میرانه خوئی به كونی ژووریدا كړدوه و سه ر ناهينيته درئ، مه لامله لای كړدوه و كهس نادويښتی، ئه گهر له و ماله دا وهك هه ويی ئاسكه خانم بمينيته وه دهی وهك بايه قوش به تنيا بژی، ناوی دهنين بايه قوش.

به لئ، هر ئه وشه وه، سهی میران هاتوه و دوای ئه وهی له ژوره گوره كه به تنيا شيوی كړد پيره ميرد پهری نازی نارده شويښی، ئه گهر كاری نييه و تاقتی هه يه سه عاتيك ته شريف بينيته لای ئيمه هه ز دهكهم بريك دانيشين و قسه بكه ين. سهی میران هه رچه ندی ماندوو بوو گهره كي بوو بخه وئ رازی بوو بچی بولای كه ربه لای هه باس، هه رئه وهندهی پهری ناز له پليكانه كان چوه خواری، هوما وهك مشك له كون هاته درئ و خوئی كړد به ژوره گوره كه دا، سرته يه كي له گهل سهی میران كړد و خيرا گه راپه وه بؤ ژوره كهی خوئی، میران به دل دهی زانی كه ربه لای بؤچی به دوويدا ناردوه، گويی به قسه كهی هوما نه دا. به ئه خم و ته خمي كه وه هه ستا و كه وله تيسكنه ی دا به سه ر شانيدا جگه ره ی داگيرساند و چوه خزمه ت كه ربه لای هه باس، له به ر ده رگا كه ی ئه وان پوو به له هه ساره كه بوو به بی به ره يوان، له پليكانه كان وه سه ر كه وت و بؤ ئاگاداری چنه د جاريك كوخی، دهنگی نووساوی پيره ميرد له ژوره كه وه به رز بؤوه:

. فه رمون مه شه دی میران، فه رمون، كه ويلی خوتانه، به هاتنی ئيوه ناوه دان بؤوه، ناتوانم بيمه درئ داوی لنيووردن دهكهم، خو توش ماشه للات ليبي نييه ئه وهنده سه رقالی ناپه ر ژييه سه ر هيچ، تو بفه رمو كاممان ساردوسرين ئه وه زستان ته واو بوو جاريك يه كترمان ديوه؟ له بيرم نييه چيرؤكي كابرای به قال و پيغه مبه رم بؤ گيرا وييه ته وه يان نا؟ مروث كه ئيش و فه رمانی زور بوو هاوړئ و دؤستانی له بير ناميني، دانيشه با بزانه دنيا چ باسه؟ ئافره ت سه ماوهره كه ت هه ل كړدوه؟ مه شه دی چاخوړيكي له زه به ر.

سهی میران دهيزانی له شه و و پوژدا ئه و ژن و ميرده پيال هه يك چایی ناخون. هر بويه خيرا وتی، چایی ناخوم، ئه وانيش بيده ننگه يان لئ هينا و زور يان لئ نه كړد. ژووری ئه م ژن و پياوه شان به شانی ديوه كه ی ئاسكه وه بوو. ته نانه ت ده رگا يه كي به سه ر هه يوانه كه ی ئه واندا ده كرايه وه، دايمه

له دیوی ژووریوه داخرابوو دیزه و گوزه و کوپه‌له‌یان پیوه نابوو، له دوای شیو خواردن بیژن وینه‌ی ده‌کیشایه‌وه و ده‌یکرد به شان و ملی دیواره‌کانی ئەم ژوورهدا، به خه‌یالی خوی ته‌کیه و خانه‌قای دروست کردبوو.

له ماوه‌ی ئەم یه‌ک سه‌عاته‌دا که سه‌ی‌میران له‌وی دانیشتیوو، ئاسکه وای نه‌ده‌زانی شه‌وه یان رۆژه، سه‌ت جار ده‌مرد و زیندوو ده‌بۆوه، ئۆقره‌ی نه‌بوو، سه‌ره‌پای ئەم گشته ئه‌قل و ئاوه‌زه‌ی خوی بۆ راگیر نه‌کرا و چوو له پشت ده‌رگاکه خوی لیگرتن بزانی ده‌راوی ده‌می می‌رده‌که‌ی چپیه ئەه‌گرچی بویه‌ی ره‌شی شه‌و ده‌رو دیواری ره‌ش داگیرابوو به‌لام ئاسکه ناچار بوو له شوینی خوی بچه‌قی و پالیدا به دیواره‌که‌وه، هه‌روه‌ختی هوما له دیوه‌که‌ی خوی هاته ده‌ری له‌وی نه‌ی‌بینی. له‌وکاته‌وه مندا‌له‌کان هه‌ستیان به ئازار و خه‌فته‌ی دایکیان کردبوو ئیتر وازیان هینابوو له هاروهاجی و یاری کردن. تا‌کوو ئاسکه باشتر بتوانی گوێ له قسه‌یان بگری. کز و بیده‌نگ ده‌وری کورسییان دابوو ئەوان به‌ تنیا نه‌بوون حاجی‌خانم له‌لایان ما‌بۆوه، ئه‌ویش بیده‌نگ هه‌ر تاوه‌ی له خه‌یالیدا به‌ ته‌مای تاله تیشکیک له‌وی چاوه‌روانی هاته‌ه ژووری ئاسکه‌خاتون بوو. مه‌هدی چکۆله‌ی له‌سه‌ر کوشی دانابوو، ره‌ش و سپی لیک نه‌ده‌کرده‌وه، وینه‌ی لاپه‌ره‌کانی نیشان مه‌هدی ده‌دا، چاویکیشی له‌ به‌ره‌یوانه‌که‌ بوو، نه‌کا هوما به‌ بیانوی کاریک یان ئاو هه‌ل‌گو‌یزان بینه‌ ده‌ری و ئاسکه له‌ بن ئه‌و ده‌رگایه‌ ببنی، زیده له‌ مندا‌له‌کان بارام له‌ پڕ فکریکی کرده‌وه، به‌بێ ئه‌وه‌ی ئەوان له‌ نیازی خوی ئاگادار بکات، به‌ ئارامی سه‌ری کرد به‌ بن لیفه‌که‌دا، له‌ ژیر ئەم لیفه‌ تاریکه‌دا چاو به‌ فرمیسک له‌ خودای خوی ده‌پارایه‌وه به‌زه‌یی به‌ دلێ چکۆلانه‌ی‌دا بیت و بابی تا‌کوو دوو رۆژی دیکه هوما ته‌لاق بدات، له‌ دلێ پاکیدا به‌لینی دا به‌ خودای تا‌قانه‌ که ئیتر له‌مه‌ولا به‌ سه‌رپیوه هه‌لنه‌میزی و ئەو چوار قرانه‌ قه‌ره‌پووله‌ی له‌ کاتی نه‌وت کریندا دووکاندار له‌ بیرى چوو‌بوو پێی‌داته‌وه لێ‌وه‌ر‌ب‌گریته‌وه و بیدا به‌ سوال‌که‌ریک.

له پشت ده‌رگاکه، ئاسکه هه‌رچه‌نده گوئی شل کرد و له‌سه‌ر هه‌ست بوو نه‌ هیچی بیست و نه‌ زانیشی باسی چی‌ده‌کن. دوور له‌ ده‌رگاکه دانیشتیبون ده‌نگیان نه‌ده‌هاته ده‌ری، درزیک به‌ به‌ژنی ده‌رگاکه‌دا هاتبووه خوار، له‌و قه‌له‌شه‌وه می‌رده‌که‌ی ده‌بینی له‌ شانی چه‌پی کورسییه‌که‌ رۆنیشتیوو قه‌لافه‌تی له‌و شه‌وه‌دا بچوو‌کتر دیاری ده‌دا، ره‌نگ و روخساری ته‌واو میرانه و سه‌ر پڕ ئەندیشه‌ به‌هه‌ر ده‌می خوی ده‌روانی، به‌بێ ئه‌وه‌ی بزانی چی له‌ سه‌ردا دیت و ده‌چی، جاریک له‌سه‌ر پشتی کورسی یاری به‌ قوتووی جگه‌ره‌که‌ی ده‌کرد و جار‌جاره‌ش به‌ هوێ قسه‌کانی خانه‌خوێوه سه‌ری

دهلهقاند پەرىناز دور له كورسييهكه پشتى له پياوهكان بوو له فكر و خهياالى خويدا پرچى پەريانى به شانه دهكرد. پيره ميرندا شانى راستى كورسى گرتبوو، دهتگوت ژيژكه خوى كردوتهوه، به جووله جوولئ سەي ميراندا واده دهكهوت زور له و شهونشينييه بيزاره، زورى پينه چوو ههستا و بهدم خواحافيزى كردنهوه هاته دهري، بهجيجگه ئهوهى روو بكاته ژوورى مندا لهكان لووتى وهرسووراند و به نيوجاوانى مون و تالهوه خوى كرد به وهتاغه گهورهكهدا، ئاسكهى دل ناسك ههستى كرد كه ريش چهرموهكهى نهيتوانيوه بهنى سەي ميران با بدات، هيجى بوئه كراوه، له بنهيوبيدا هيزى پنى نهبوو له پەرىناز بېرسى چيان كرد و ئاخىر قسهكه به كوئى گهيشته. ئەم ژن و ميرده پيره دوو كاژمير له كاتى خهوهكهيان تنيهريبوو، به دواى سەي ميراندا چريان كوژاندهوه و خزانه ژير كورسى گهرومگوو، ئەگەر له ماوهى ئەو يهك سهعاته دا سەي ميران كهلميهيكى باشى به قازانجى ئاسكه له دم دهريهرييا بنهومان پەرىناز خيرا ههوالئ خوئى دهگهيانده ئاسكه خاتون، كه هيواي به گفتى سەي ميران ههبن. ئەو شهوه سهگى كولانان خهو چوو چاويان ئاسكه نهچوو چاوى، فكر و ئەنديشهى دزيو و دردونگ ههروهك چقل و چالوو ك به سەر لهشيدا دهتانهوه و له جهرگ و دلئ رادهچوون. ئەم لهپر گورانهى ميردهكهى وهك ئاورى قودرهت بهربوووه گيانى، ههريههزى دهكرد ههردوو چاوى كويز بئ و هوما نهبينئ، ئاخوم بهراستى ئەوه ناحهقى و غهدر نهبوو له بهرامبهر ئەم ژنه جوان و وهفادارهيدا كردبووى؟ يانى هيجكەس دلئ بهم ژنه نهدهسووتا و ئەم رهفتارهى سەي ميرانى به ناشايست نهدهزانئ و سهركونهيان نهدهكرد؟ كهوابئ بؤ دهبن ئەو ژنه ههناسهسارده له ژير تاوان و زولم و زوردا بتاويتهوه و دهستهو داويئى ميردهكهى بيت وهك جارن وهرگهري بؤ نيو مال و مندالئ تهباوو رهباي؟ ههريههك ههباس كهربهلايئ گوئى، هوما تهنيا كهسيكه و ئەوان پينج كهسن. هوما تهنيا بال و ئەوان ده دهست بوون. هوما قهلى سهردهرانه و ئەوان له مالئ خوياندا نيشتهجئ بوون. ئەوان لهو مالهدا چوار پتچكهيان به زهويدا بردبووه خوارئ، ههريههك بيريوكانه فرهتر دهيانهژانده و ههناويان دهكولئ، بهم چهند روزه دهر و ئازاره ئاسكهى نهرم و دل ناسك دايكي چوار مندالئ ژيكلانه و جوان، وهك بهفر تاوابووه دهتگوت خوئى قهبرانى بهسهردا باريوه، پهپولهئ روى پەريشانى له ركهى زهره و زهبوونى جهستهيدا ههولئ دهدا ههري ئان و سات ئەم زيندانه تاريك و شينداره بهجئ بهيلئ، كهرويشكى خهيال ههردهمهئ به لايهكىدا دهبرد و دهئسووراند و له بنهدهسلاتئ و دههتانيا دلتهنگتر له پيشوو دهگهرايهوه بؤ شوئنى خوئى و دهستهو ئەژنق سئ

کوچکەیی ھەلەتوتوتەکا. ھەر فکریکی کە نوێتر بوو لەسەر مێشکی لە پاش سەعاتیک دەبوو بە خۆرە و دل و ئیسقانی پینکەو دەکراند، لەبەر خۆیەو دەگوت، سبەیی بەیانی پیشئەو دە زەدرە لەسەران بدات و تیشکی خۆر مالان بئەنگیوی و پیاوان بە نیازی کارو کاسپی رۆژانەیان لە مال بچنە دەری بەبی سلوو و ئەحوالپرسی کوتو مت لێیان پرسی:

- ئیو کە حال و رۆژی منتان دیو، کێ مال و حالی ئو میردە منی ھەبوو، لە چی کەم بوو ئیو بیژن، ناخۆم لەگەل ئو ژنە ئەمە غەدر نەبوو لە منتان کرد؟ ئەم ژنە مالی منی نەشیواند، مال و میرد و ژیانی لێ داگیر نەکردووم؟ ئەوان چی دەلین؟

بە ئەدەب و حورمەتو دەلین:

- بەلێ ئاسکە خاتوون، ھەموو کەس دەزانی حەق بە تویە و ئەوان ناھەقیان دەرحەق بە تو

کردوو.

- دەی کەوایی من ھەرئێستا زۆر بە ناھەزی ئەم ژنەتیو سەر بەھەشە و دەدر دەنیم و

دیزەییکی رەشی بە دوودا دەشکینم.

- ھە ئافەریم ژنی ئازا، تو دەبوو یەکەم رۆژ ئو کارەت بکردایە، با ھیچ ژنیک نەویوێرا با سەر

بە ھەوی میرد بکا و پیاوھکانیش شەرم بیگرتان ئەمە کاریکی نامرۆفانە دەرحەق بە خیزانی

خۆیان دەیکەن، بۆ مەگەر ھێلکەیی مریشکی رەش و سپی ھەر یەکتام نییە؟ ھەر تامیکە، بەلام

پیاوان لەگەل خۆشیان درۆ دەکەن، ئەوان ئارەزوومەندن، ھەوەسباز و چاوتۆکن، ھەر ئەوئەندەیی

لە دەرگای حەساری خۆیان پێیان بردە دەری مێشی چاویان بەسەر پاشەلی ئافەرەتی ئەم بازارەو

دەنیشیتەو، تامەزرۆن تامەزرۆ ژنیک بە دەمیانەو پینکەنی وادەزانن خەلات کران، لە بیریان

دەچیتەو ژن و مندالیان ھەیی، حەیا و نامووسیان ھەیی، کەسیک حورمەت بۆ حەیا و نامووسی

خۆی دابنی بۆ خەلکیشی دادەنی، ئەمانە کەللەیان گەرمە درەنگ بە برینی خۆیان دەزانن، ھەتا

لاقیان بە پیسیدا نەچی بۆن ناکەن، دەنا سەیی میران لە چت کەم بوو، ژنی جوان و بە مالداریت

نەبوو دل سۆز و میھرەبان نەبوو، مالی گەرم و گور و مندالی عالو سالی نەخستبۆو، کوری جوان

و کاکۆل زێرین، کچی شوخ و شەرمی نەبوو، ئەی بۆچی وای کرد تیری خواربوو؟ لەچی؟ سەت

سواری میوان بە سەردا رژابایە وام دەزانی تاقە سواریکە کە بە کەم کەسری مالی خۆی زانی،

نانی لە مالدا نەبوایە کاریک نەدەکرد کەس پێیزانی، کەئ ئەوانە پیاوان، خۆ پیاو بوون ھەر بە ریش

و سمیل نییە، ئەگەر سمیل حەساوہ پشیلەش پیاو، کوا، ئەوئەندەیی کورەکانی ماچ دەکرد، قەت

پووی به گلاره ددها؟ ئه وهندهی ئهوانی دهنه سه رکۆشی جاریک دهستی به سه ری ئه م کچۆله دا دهینا؟ ئه م پیاوانه بۆ که م کردنه وهی ههوا و هه وهس نه بن پیتوایه ئافره تیان خوش گهره ک بن؟ پینم دهگوت پیاوه که، ئه وهنده له پیش چاوی ئه م کچه به کوردهکاندا مه نووسی، ئافره ته و دلای به خۆی ده مینتی (میهر و محیبه تی دایک و باوک بۆ عه ولاد به تابهت بۆ کچ وهک باران و تیشکی تاو وایه بۆ سه ر گول و گیا، کچ گوله، ئه م دووانه ی لئ بپری، سیس ده بی و هه لده وه ری، کچ بۆ مال وهک چرایه، هه رمالیک ئافره تی تیدا نه بی، کچی تیدا نه بی چارداخیکه بن ده لاقه، ته لاریکه به بی ده رگا و په نه ره)، ئیستاش ئاسکه خاتوون ئیمه گه وره و بچووکمان هه ق به تو ده دهین و پشتیوانی له تو ده که ی. به داری دهستی وه ده ری ده نین، ئه گه ر یه ک که سه تو هه زار که ست له پشته، ده ست له سه ر ده ست دامه نی و بی ری لیمه که وه شو ان تا کوو پتر دانیشی مه رده که ی دوور ده که ویته وه.

ئاسکه ئه مشه وه له سه ر چی خه وه که ی هه ر ئه م باره و باری کرد و به دم ئه م فکرا نه وه گێژی ده خوارد و چه رخ و خولی بوو، له دلای خۆیدا ده رو جیران خه لکی گه ره ک هه موو بۆ یان له ئه ستو ده دا، که سه ی میران زولمی لئی کردووه، به شه رتی یه که م هه نگاو هه لبگری ته وایان له پشتی راده وه ستن! ده ی ئه گه روایه ئه م هه موو خه م و خه فه ته له پای چی؟ چه ند وه خته خه ریکی شه ن و که و بیژانه، ده به سه ی ته هه سه بی پیژه! ئه گه ر هاتباو چارشینه که ی له خۆی پیچا ب - یان چارشینی بۆ چی بوو هه ر به م له چکه و ده ستمال و جل و به رگه کور دییه وه لئی راست ده بووه و ده رگای پیده گرت، که ی ده توانی زمانی بگه ری؟ بۆ ئه م خه لکه هه ر ده بی بلین فلان سوارچاک و فیساره جوامیز، ئه ی بۆ مه گه ر ئه مه شیزه ژن نه بوو، بۆ تاوانه ئه گه ر ژنیک راپه ری و له سه ر هه ق و مافی خۆی وه جواب بن؟ بۆ ئافره ت هه ر به خاتری ئه وه ی میوینه یه نابن زمانی بگه ری و توزی سه ری به کینی؟ ئه گه ر هوما ی له و هه ساره و ده ر نابایه خۆ سه ی میران سه ری نه ده بری، نه شی ده توانی له گه لی به شه ر بن، ته نیا سی رۆژ ده چوو وه تاغه گه وره که و تووره و په شیمان قسه ی له گه ل که س نه ده کرد و له شه رمه زا ریدا چاوی له چاوی ئاسکه نه ده بری، ئاسکه زۆری دل خۆشی خۆی داوه به شکم بتوانی سه رخه ویک بشکینی، به لام نه ی توانی، له گه ل کازیوه ی به یان دای له جام و شووشه به ندان ئاسکه مه حتل ما بوو وه خۆ بکه وئ یان ده ست له سه ر ده ستان دابنی، وه ختی تیرژی خۆر چله تیشکی کرده ملوانکه و ده ئه ستو و به روکی گو یسوانانی کرد، ئاسکه ی شه و نه خه وتوو، به هۆی په ریشانی زۆر و گوشاری ده ماره کانی سه ر و میتشکی، له چاو رۆژان دره نگتر لیفه ی له سه ر خۆی فری دا و له جیگا هاته ده ری، هه ستی کرد ته وای نه خشه و پیلان و بیرو که کانی

ئەوشەۋەى بۇتەۋە ھېچ، بۆچى پىسەكەى بېۋە خورى، خۇشى نەيدەزانى، لەبەرخۇيەۋە، دەىگوت ئەم خەلكە ھەر قەسەيان ھەيە، كى لەم رۇژگارەدا خەمى كىيەتى، تەنانت سەيرىش نەبوۋ ئەگەر پىيەكەنن، پىيەن شىت بوۋە، مىشكى تىكچوۋە، ئەمە كارىكى نەكراۋ بوۋ، خۇ ئەگەر بشكراپايە، ئەو ژنە خاۋەنى ئەم زاتە نەبوۋ، ئەۋە غىرەت و روۋەلمالاولى دەۋى، لەۋلاشەۋە بەتەما بوۋ بەرقليانى بدا بە مندالەكانى و دواترىش خەرىكى سازکردنى نان و خوانى نيۋەرۆ بىن. سەرى سوۋر مابوۋ ئەمشەۋە بۇ ئەۋە شابالى فرىنى ھىزو ورەيان پىدايوۋ. بۇ دەتگوت ھەلۋيە و بىچوۋى مامرى پفاندوۋە و بە ھەۋاۋە خەرىكە كەۋلى دەكا، جارىۋايە مروۋف بەدەست ئەم فكر و خەيالانەۋە دەگاتە سەر قوللەى قاف.

ئاسكە دۋاى ئەۋەى نانى بەيانىدا بە مندالەكان و سەىمىران لە مال چوۋە دەرى، خۇى كرد بە دىۋەكەى پەرىنازدا، پىرەمىرد لەسەر جىگاي ھەمىشەىى خۇى ۋەك بلىى شەۋىكە نەخەۋتوۋە دانىشتبوۋ، ۋەك پىرى چلەكىش دەستەكانى بەرەۋ دەرگاي بارى راگرتبوۋ بۇ دوۋرى دەروانى و بە ئاستەم لىۋى دەجوۋلا، يان نوئىژى دەخوئىند، يان زىكر و دۇعا، ھەرچەندە ئاسكە سلاولى ۋەپىش خۇى كەۋتوبوۋ بەلام زۇر درەنگتر ھەستى پىنكرد. دۋاى ئەۋەى خىزانى پىيەگوت ئاسكە لىزە بە نيۋەنوۋزەيەكەۋە پىر لە خەفەت و گلەيى گوتى:

- ئەۋە مىردەى تۇ ۋەك ئەۋەى لە جىگايەكى تر توۋرەيان كىرەى، ئەۋەندەى لىزە دانىشت دوۋ قسەم لىنەبىست، دوۋ قسەى نەكرد تاكوۋ بزەنم ھەۋىنى ئەم ماستە زۇرە يان كەمە، بەلام تۇ تاقەتت ھەبى و پىشت بە خودا بېستە، بەلكوۋ بتوانم لە دەرفەتىكى باشدا بىدوئىنم.

ئىتر سەرى بەرز كىردەۋە و پىلۋى لەسەر چاۋە قەلپوۋچەكانى لادا، ۋەك ئەۋەى بىھەۋى بىبىنى يان بىرەۋەرى و خەۋنەكۋنەكانى بە زەينىيدا تىپەپىبون، لەۋكاتەدا بە لەبىزى پىر لە ھىۋا و خۇشى كە ھىچ غەل و غەشى پىۋە دىار نەبوۋ ئەمەش لە چاۋگەيەكى پاك و زوۋلالەۋە دەھاتە دەرىۋى وتى:

- مەن ھەر ئىستا خەرىكبوۋم دۇعاى (امەن يىب)م بۇ تۇ دەخوئىند. لە يەزدان دەپارامەۋە ۋادىاربوۋ شەۋى رابردوۋ دىسان گىراۋى؟
پەرىناز وتى:

- ئەۋە نەبوۋ مەگەر پىنمەنگوتى، دەنگى خاتوۋخورشىد بوۋ، ئەۋە چەند سالە دەنگى ژنانى ئەۋە ھەسارە لىكناكەپتەۋە؟

- دهی، که وایی ئه و نه بوو، ئه ری کچی خۆم برۆ به لکوو ئه و خودایه و دوعای خیری من چاکهت وهری بیت، میزده کهت بگه پیته وه سه ر خهت و له کهری شهیتان بیته خواری، ئاگات له چاوه کانی خۆت بی، تا له دهستت نه بنه وه قه دریان نازانی.

ئاسکه گه پاره بۆ ژووره کهی خۆی، تا دههات دیواری هیوا و ئاواتی زیده تر زگی ده دا و ههره سی ده هینا، تاریکایی په ژاره و خه م له دل و میشکیدا خه ستر ده بووه، زۆری بیخه وی کیشابوو، سه ری خۆی بۆ راگیر نه ده بوو، ره نگه په ریو و لیو به بار چاوه کانی مات ببوون و ده کزانه وه سه ر و میشکی چلی ده دا، به ئاسته م هیزی له به ردا مابوو، هه زی نه ده کرد، میران به م رووخواویه بیبینی و دلی لئی بشیوی، دوانیوه رۆ له به ر تینی تاوی به ره په نجه ره ی ژووره که پاکشاو نه ختیک بوو ژایه وه.

وهختی که ره لایی هه باس هیچی بۆ نه کرا، ئاسکه میرزا نه بی هاوری و هاوکاری میرانی وه بیر ها ته وه، زۆر نیوانیان خۆش بوو، له برا خاستر بوون، ئه م ژنه کلۆل و هه ناو سوو تا وه، ئه و پیا وه نیان و میهره بانه شی خه سته زهحه مهت و پارانه وه، به لام به ر له هه نگا وه کهی هه سته به دل ساردی خۆی ده کرد. لیره شدا دوا ی ئه م گه شته سه رکونه و تیرو تانوته، سه ی میران زانی بووی، چ هه له یه کی گه وره ی کردوه، به لام له بز ی ده له بز ی ئه ویش نه گه رابوو، به و مانه یه ی برایه تیمان به جیگای خۆی هه رکه سه و کاری خۆی بۆخۆی با شتر ده زانی، ئاسکه ی بیچاره له ویش ده م له بۆش بوو.

ئه و رۆژه ی بۆ ئه وه ی هه واییک به ده ست بهینی چارشینو نویژه که ی دا به سه ریدا و مه ده ی به با وه شه وه، له گه ل بیژه نی کوری چوون بۆ گه ره کی «چه نانی» ها جه ره خاتوونی خیزانی نه یه هیشت بۆ نانی نیوه رۆ بگه رینه وه، دیار بوو ئاسکه پی خۆش بوو بمینیته وه، له و رۆژه وه تووشی ئه م کاره ساته ها تیوو ماله که ی خۆی لی ببوو به زیندان و هه زی ده کرد له گه ل که سپک دابنیشی و نه ختیک له خه مه کانی بدا به ده م با دا، ها جه ره خاتوون زۆری پی خۆش بوو، نه خۆشینه که ی روو به باشی بوو. کاتیک میرزا نه بی میردی ها ته وه ناردی به شوین منداله کانی ئاسکه دا که له قوتابخانه گه رابوونه وه تا ئه و جیگایه ی ده گونجی له گه ل مه شه دی میران بۆ نه هاری ئه مرۆکه میوانی ئه وان بن. له و میواندارییه دا، به بی ئه وه ی له وه پیتش، به رنامه ی بۆ داندرا بی، وه ک ئاشت بوونه وه ی خیزانیک ی لیها ت به یکه وه، له سه ر هه زو داوا کاری میرزا نه بی خاتوو هوما یان له گه ل خۆیان برد. ئاسکه به بی ئه وه ی که س تکای لیپکات، یان خانه خو ی رووی لیبنی ده ست پیتش خه ری کرد و

له گه لیان ناشت بۆوه و هومای ماچ کرد. ههروهک هه موویان ده یانزانی ئاسکه هیچی له دلیدا نه بوو. به تایبیت خووشی ده یانزی له ماوهی ئەم چهند شهو و رۆژهدا به هوی خه م و په ریشانی و دهنگ داگوپان سهی میرانیش وهک جارن نه چۆته سه رسفره و تیر زگی نانی نه خواردوه، ههزی نه ده کرد ئەم رهوته درێژه پهیدا بکات و چیدی هه وری رهش ئاسمانی ژیانینان بتهنئ. سهی میران لهو شه وهوه، که لیغه و دۆشهکی بووک و زاوایی خوئی دابوو به هوما و بردبووی له ژووره چکۆله که دای نابوو، ئیتر بهی راخه ر و پێخهف مابۆوه، شهوانه لهو ژووره گه ورده که لپۆسی ده دا به سه ر خویدا و هه تا به یانی ده سه ته ملانی بالیغه ی وشک و سه ر ده بوو، به لام هینده به ده مار بوو دهنگی نه ده کرد شهو تا به یانی به دم سه ر ماوه چه ق و چۆیه تی، ئەوانه قسه ی به رکوسی و گالته و جه فهنگ بوون که به سه رو گو یلاکی سهی میراندا ده دران. میرزا نه بی و ته نانه ت سهی میرانیش به له فزیک ئاشکرا و ئاشتیانه سه باره ت به دوو هه وئ و یان به گفتی ئەوان دوو خوشک قسه یان ده کرد و باسیان له حاوانه وه و ته بایی و پیکه وه ژیان ده کرد. دنیا په کی سه یه ر و سه مه ره یه، ته نانه ت میرزا نه بی بۆی ده رکه وت هه ر ده بوو سهی میران ئەم کاره ی بکر دایه، ئەم کاره به لای ئەوانه وه زۆر ئاسایی بوو، ئەوهی له دلی گران دیت ته نیا ئاسکه ی خیزانیه تی، ئەویش وادیاره دلی نه رم بووه و هه وره تاله که ره و یوه ته وه. ئیتر باسیک له م بابه ته وه هه ر نه کرا و له بیر یان چۆوه بۆچی لهو ماله کۆ بوونه ته وه، قسه و باسیان هینا سه ر کاروباری نانه واخانه و سنف و کارو که سه ی رۆژانه، له به شی پارێزگا وه داوای سهی میران یان کرد بوو، له هه وه لی به یانی به وه له و دایره مه حته ل مابوو و ئیستاش که ئیستایه نه ی توانی جه نابی سه روکی پارێزگا ببینی و بزانی چ کاریکی پپی بووه، فکری لیکر ده وه هه ر بۆ کاروباری ده نگدانه که یه، چهند رۆژیکه ئاگاداریان به نیو بازاردا بلاو کردۆته وه، ئەو که به رپۆه به ری به شی پشه یی بوو، مافی ئەوهی هه بوو به ناوی که سه یکه وه ده نگدا، سهی سه ت ده نگ له گو پێدا بوو، سه روکی پارێزگا له توره مه ی مالباتی قاجاره کان بوو، که سایه تی په کی سیاسی و به ناوبانگ و چهند سالیک وه زیری ده سه لاتداری حکومه تی شا بوو له له نده ن. له پێش ئەوه شدا هه وت هه شت سال له مه وه به ر بۆ ماوه یه ک ده سه لاتی کرماشانی به ده سه ته وه بوو، دياره له م شارهدا خه لک لینی رازی بوون و ئەم حه ز به مانه وه ی خوئی له ده ره قه ده کا، هه ر بۆیه سهی میران خووشی ده و یست و ریزی لیده گرت. له ده نگدانه که ی رابردوودا، وه ختی به رپۆه به رانی به شی پشه یی شاری کۆ کرد بۆوه ریزی زیده ی له سهی میران گرت بوو:

- «بەخىر بىيى ئاغاي سەي مىرانى خۇمان، دۆستى لەمىژىنەي خۇم، پىويست بە ناساندن ناكا كەس نىيە لەم شارەدا بەرپىزتان نەناسن. پىنمىللى! دووكانەكەت ھەر لە شوپىنى خۇي ماوہ؟»
 پىاويكى ئەوئەندە سەرقال و پىرگىرە و كىشە، ھەلبەت ئەگەر ھەركەسىكى تر بايە سەرى سوور دەما.

ئەم ھاوړى گەلە بەھوى ئەوئەي كارىان ھەبوو لە عەسرىكى زوودا ژنانيان بەجى ھىشت و لە مال چوونە دەرى.

ژنان كە دەورىان چۆل بوو سەرى قەسيان دامەزراند و گلەو بناشت ھاتەگورپى و ئاسكە بە بەرچاوى ھاجەرەخاتوونەو، زۆرى ھوما سەركۆنە كرد و دايەبەر تىرو توانچ، ھوما نەبھىشت ئاسكە قەسەكانى تەواو بكا، داي لە قولپەي گرىان و خۇي خستە بەردەست و پىي ئاسكەخاتووندا، بە شىوون و گرىانەو ماچى كرد و گوتى:

- تو ھەرچىيەك دەلىيى من بەقەست دەكەم، بلىيى برۆ دەروم، بلىيى بىمىنەو دەمىنمەو، تەنانەت ئەگەر بىژى بمرە دەمرم، بە دەستى خۇم گورم بوخۇم ھەلكەندوو، مردن بۇ من لە ھەمووشت باشترە، بەلام وەرە وەك خوشكى چاك دۇعا و نزام لىمەكە، ژنىكى بەختەوەر نىم، كلۆل نەبوایەم ئىستا لە پەنا مندالى خۇم دەبووم، و بمبوورە خوشكى مندالم ھەيە و مندالم وردە!

بەم قەسەيە ئاسكە لەم حالە ھاتە حالىكى دىكە و خۇي سەركۆنە كرد، نە دەبوو دۇعاي لەم ژنە چارەپەشە كردبايە، سەيرىش نىيە ئەگەر سەي مىران پىي وتبى ھەرچۆنىك بى بچۆ دلى چاك بكەو، ئىتر ئەم ژنە خەم لەدەلە بوى دەركەوت ھەويكەي ئەو قەولانەي بە پوورە بەگمى دابوو راست نەبوو، خۇ ئەگەر واشى وتبى، ئاسكە و ھاجەر يان كەسىكى تر نەيان دەتوانى ئەو ژنە پارزى بگەن ئەو مالە بەجى بھىللى.

دەمەوئىوارى ھەردوو ژنەكەي سەي مىران گەرانەو بۇ ماللى، سەي مىران پارەي پىدابوون بە سواری فەيتوون برۆنەو، بەلام ئاسكە پىي خۆش بوو بە پىاسە و بەدەم قەسەكردنەو بچنەو بۇ ماللى و ئەو پارەيەشى پاشەكەوت بكا، بىژەن و مەھدى لەتەك دايكاندا مابوونەو، يەكيان بە باوہشەو بوو، ئەو دوانەي دىكە لەگەل كورە گەورەكەي ھاجەرەخاتوون ھەر لەو مالە نانى نيوەرۆيان خواردبوو چووبوون بۇ قوتابخانە. تىشكى زەردەپەر دابووى لە شووشەبەند و ئاوينەبەندى بالەخانە و دووكان و فرۆشگاكان و دىمەنىكى تەواو زىركفتى بە بالاي شار بەخشىبوو، خەلك بە گەرمى بە شەقامەكاندا ھاموشۆيان دەكرد و لەبەر دەرگاي دووكانەكان كەلوپەلى جوان

و سه رنج پراکیش ریږوارانی بۆ ماوه یهک دوه و ستانده، به تویکولی گوږز و هه نار و پیاز هیلکه ی مامریان پهنگ کردبوو، گه وره و بچووک ناشقی ده بوو. مندالان ناگری نه ورؤزیان کردبووه و له دوور و نزیک دهنگی ته قو کوتی توق توقه ده هات و بونی دووکه ل و به هار ناویته یه کدی ببوون. که سیک ی وهک ئاسکه ئاوا سه رقال و مندالدار که نه ده پرژا سه ری خوی بخورینی، ته نیا سالی رایهک ئه م هه لو دهره ته ی بۆ هه لده که وئ، سه ریکی ئه م بازاره بدات، ئه گه ر هه چیش نه کرئ خۆ چاوه کانی له م گشته زه رق و به رقه ئاره زووی ده شک ی، ئیستا که هه ویکه ی وهک قه ره واشیک داوه ته دوا ی خوی و منداله که شی پی هه لگرتووه، چ له وه باشتر خه می دلی بره وینی و خه فه تی رۆحی داته کینی، به لام که ئاخۆم وه ختی ئه م ژنه خانم و خاتوونه له پینشه وه هه نگاوی دهنه بللی کولی دلی دامرکابی و چکیک له ئازاری ده روونی له که می دا بی؟ نا کرئ بینه ر به چاوپیکه وتنی رۆخساری بروا بکا ئه م ژنه ناسۆری ساریژ بووه و دهرد و مه رگی ته واو بووه، هه ره وک ده لین ئه و هه زار کونی له جه رگدایه، ئه گه ر بیژین به هاتنی هوما کیوی خه فه ت به سه ری دا نه رۆخا غه درمان له ئاسکه نه کردووه، ئاسکه به مال و میزدی خۆیه وه سووتابوو، ئه و رۆژانه ی وه بیه ر ده هاته وه به ساج و ته ندوور نانی ده کرد و پاره ی بۆ سه ی میران کۆ ده کرده وه، داخی ئه و میزده پی نه زانه دهردی ئه وی کاری کردبوو. ئه و مال ه به میرانه وه خۆش نه بوو، ئه وه بوونی ئاسکه بوو ئه و مال ه ی ئاوا ره نگین پاگرتبوو، مال ئه گه ر له نیو مالاندا تاقه، ئه گه ر ناوبانگی ده روا بی گومان که ی خاتووی باشی تیدایه، مال و ژنیان وتووه، هه رمالیک مندالی عال و سالی تیدا بوو ته باو ره با بوو ئه وه باشیه که ی بۆ ژنی خانه خوی ده گه ریته وه، مالیک که قوناعی غه ربیانه و هه میشه کوانووی گه رمه ئافه رته ی باشی تیدایه، ژنی چاکی تیدایه و به لام هه زار حه یف و مخابن بۆ ئه م پیاوگه له ی له چه شن ی سه ی میران که ناتوانن ریژی یای ئاسکه ی خویان بگرن.

ئاسکه ی به سه ته زمان جارئ ته نیا چاره ی ئه وه بوو ئه م ژینه تازه یه قه بوول بکات و پیراپیکیش، ئاسکه تا کوو ئه م حه له یه کشتی له بیه ر چوو بووه ئه ویش - خوا بوو! به هو ی په ری شان حالی نه پارا بووه ته نیا گریابوو. هه ر خودا که ریمی کارسازه لالانه وه و پارانه وه سوکنا یی به دل ده به خشی و مرادیش حاسل ده کا، میزده که ی خوی له ده سک نابوو به م نزیکانه بچئ بۆ مه شه د. له مالی میرزا نه بی با سه که یان تازه کرده وه که نیازی زیاره تیان هیه و به یه که وه سه فه ر بکه ن، میرزا نه بی قه ولی به هاجه رخانمی خیزانی دابوو بیبا بۆ زیاره تی ئیمام ره زا. خۆشی له خوی، سه ی میران به گه رم گوگری پی وتبوو هه ربیبا وه ری که وتین ورده ورده خۆت ئاماده بکه، ئاسکه

واي ده زانی پښوی به پیریوه هاتووه، ئەم هه واله زوری دل خوش کړدبوو، له دلی خویدا دهیگوت، هاوار و سکا لای خۆم ده بهم بۆ لای ئیمامی غریب، ههروهک سه دان کهس هاواریان وه بهر بردووه و دهستی یارمه تییان بۆ دريژ کړدووه، به لکه ئه ویش له لای یهزدانی مهزن بۆیان وه پارې و گری کویره ی ژانیان بکریته وه، ئه و ته نیا دؤعا و رجایه کی هه بوو، له لای ئەم پیاوچاکه، بچوک و به لای ئاسکه وه یه کجار گه و ره بوو. به ره وه ی هوما له سه ی میران مندالی بی، سه ی میران ته لاقی بدات، هه ره ئه وه نده کلاوسوور ده ست به داوینی بگری تازه هه لکه ندنی له م ماله دا مه حاله و هه یچ دؤعا و پارانه وه یه ک ناتوانی دهستی پی له م ژنه هه ل بگری.

کاتیک گه یشتنه وه مالی، ئاسکه به بی راوه ستان بانگی نوقره ی جیرانی کړد - هه ل به ت ئه گه ر گول محه ممه دی میزدی رازی بوایه هه والیکي خوشی بۆ ئه و پی بوو، ئه و ژنه له و پۆژه وه کاروباری میزده که ی ساردوسر بیووه، کاری بوجاری وانه بوو پی به ری بچن، هه میشه گل به ی له خاوه ن مال هه بوو: سه ی میران به ریو به ری دایره ی ئارد و نانه و میزده که ی منیش بیکاروباره. ئاسکه خاتوون خه لکی ئەم پۆژگار فره بی پهحم و دلن ئاوپ له کهس ناده نه وه!

له و پۆژه وه ئاسکه سه ی میرانی رازی کړدبوو جه لال چوو بووه نانه واخانه و له جیگی عه بدول کاری ده کړد. به لام هیشتا نوقره رازی نه بوو، ته مای و ابو میزده که شی له وی دامه زرینی، بۆیه ده لێن که سیک پیتدا پیوازی دووان. دووانت لی ده خوازی. ئاسکه، پیتش ئه وه ی هوما خانمی به سه ر بیت داوی له سه ی میران کړدبوو، کارو که سیپک بۆ پیاوه که ی نوقره په یدا بکات، به لام وادیار بوو میران به لالووتیکه وه جوابی دا بۆوه:

- خه لک چێ لنیکات ئەم زستانه له بن کورسی نه هاتو ته ده ری، بۆ ده بی من دهستی بگرم و ببه م له سه ر کار داینیم، ئه مه ش به جی خوی، مه گه ر من نه مبرد بۆ لای عه للاف باشی پۆژی چوار خه لوار گه نمی بۆ پاک بکا؟ ته ته له کاریکی ئه وه نده له زه بر نییه، هه موو کهس منه تی بکیشی، هه ر بۆیه بیکاره، خۆ ناچم باوه شینی بکه م، ده لی عه للافخانه ی چی، سه گ ساحه بی خوی ناناسی، کهس لی نه پرسیه وه خاله که ره ته چه نده، ده رگای هه مباریکیان لاکو مۆر کړدووه و له م تور هه اتانه، بچم له به ر عه للاف باشی پیاریمه وه هه موو به یانییه ک به کالیسه ک و فه ی توونه وه بچیته شوینی! بۆخوی بیبا بۆ سه رکاره که و بیهینیته وه، ئه و کار ناکا ده نا خاوه نکار په شیمان نه بۆ ته وه، بۆ ئه و چ فره قی هه یه ته قی بی یان نه قی بی، کریکار ده بی ئازا و وریا بی، کار کړدن ماندووبوونیشی هه یه بۆ له و خوته و

قسهی ناخوشیش دهبستی، ئەوه عەلافخانەیه چاک و خراپی تێدایە پیاو دەبی ئازا بی و بەشی خۆی بپچرئ، جارن وانەبوو زۆری دل بە کارو کەسپی دەدا، بەلام دەبی کەسیک کارەکە بداتە دەستی. - باشە، تۆ کاریگ بە دەستی.

- ئاخەر تۆ هەر دەلئی کار! بەلام خۆ دەبی کاریکی وای بۆ پەیدا بکەم پیاو لەرووی هەلبی لەلای خوا و عەبدی خوا سەری هەلبی؟ شاتری و تیری گێری وەستابی دەوی، هەمووکەس ناتوانی تەرازوودار بی، ئەم کارە پیاوی خۆی دەوی ئەگەرکوو بشیی من قەت نایەم حەبیب لەسەر کارەکی دەر بکەم و براکەم لە جێی دابنیم، گۆل محەممەد، خودا دایناوە بۆ پیمەرەکاری و جۆمالکردن و کەردوو هەلدان. پینسەیرە ئەمسال کەس پینی نەگوتوووە بۆ بیستانکاری، مەگەر کریکارەکانی خۆم دەر بکەم ئەو بەرمە جیی ئەوان. بەهیوای میزدی خوشکی بوو، کارەکی خۆی لە دەست دەرچوو، دەلین تیکۆشین بە هیوای جیران وشکە.

- بە قسهی من بکات دەینیرم بۆ هەرسین، ئیستا وەختی کاروباری نیۆباخە، من کریکارم گەرکە، وەختی ئاوداشتن و پاککردنەوی باخە، دەتوانی ژنەکەشی لەگەل خۆی بەریت، من پیاویکی بی ئینساف نیم، گویز بتهکی کارمان تەواو دەبی، پەنجا تمەن و دوو خەروال گەنمی دەدەمی. ئەوه هەوالیکی خۆش بوو ئاسکە دەیدا بە نوقرە، پیاووەکی لە خوشیان دەبوو هەر کلایوی حەوا بدا و بیگریتەوه بە قسهی میرزا نەبی حەقەکە بۆ زیاد دەرکرد. نوقرە ئەوی بۆ دوو مندالەکەشی زۆر باش بوو، جەلالیش لە کاری دووکانەکە نەجاتی دەبوو، عەبدول دەچۆوه سەر کارەکی خۆی، ئەوهی راستی بی لەو رۆژەوه بە قسهکی ئاسکە جەلالیان برده نانەواخانە و نانی عەبدولیان بری ئیتر ئاسکە وای دەزانی هیلانەمی مەل و مراوی تیکداو، زۆری هەست بە پەشیمانی دەرکرد. نە دەبوو ئەم مندالە بەستەزمانە بە دەرکردن بدا، هەمیشە بە دەست عەزابی ویژدانەوه ئازاری دەبینی، باوهری وابوو خوای عەبدول تووشی ئەم بەلایەمی کرد هەوی بەسەر بیت، خەلک کەوا بۆ هەتیوو دەکا، ئەو بەرگی لەبەر دارنیوو، عەبدول نە دایکی هەبوو نە باب هەرۆک لە زمان خۆیهوه ژنەوتیوی خوشکیکی نەخۆش و شەپلە لیداری هەبوو، تەنیا عەبدولی شک دەبرد پارووه نانیکی بۆ بەریتەوه، بەلام ئاسکە هەر لە یەکەم رۆژدا لە بیرری چوو بووه. بلئی دوعای ئەو ئافەرەتە نەخۆشە کاری لێ نەکردی؟ بۆ دوعا و نزا شتیکی هەروا کەمە؟ لەو رۆژانەوه کە ناراحەتی کەوتیوو ئەم ماله، دواي ماره برینهکە، ئەو هەوالی هەمووشتی هەبوو، کوپژێکە یەک دوو جار هاتیوو بەردەرگا، یەکەم رۆژ بیژەن هینابویه دالانەکە و نانی پێدابوو ئاسکە فکری وابوو، ئەگەر

پىرىپەشى ئەم ئۇنە بەم مالىدە نەھاتىبايە، پىپى خۇش بوو بۇ بەردەستى خۇيان بېھىننېتە مالى و مەھدى پىن بىسپىرى، مىدالەكانى تىرىشى لەلەى بۇ گرتىبوون لە مالدا دایمە خىزمەتكارىان ھەبوو، بەلام لەو رۇژدوھە ھوما ھاتىبوو چىشتىك وەك خۇى نەمابوو چىكا تازە ئەمەش لەو خىزانە جوودا نەبوو. ئاخۇم بە ھىنانى خىزمەتكارىك نان خۇرىك بەو مالىە زىاد نەدەبوو؟

بەراستى بە بۇنەى ئەم جىرانە دەستكورتەوۋە عەزابى دەبىنى ئەگەر ئەوان چوبان بۇ ھەرسىن، ئاسكە نىازى واپوو ژوورەكەى ئەوان بەكرى نەداتەوۋە، چەدبوو ئەو ژىرخانە بەتال بوایە، گەنم و كەل وپەلى مالىان تىدا دادەنا، ئەگەر پىيان خۇش نەبوایە بچنە ھەرسىن كەس كارى بە كارىان نەبوو، لە جىى خۇيان دادەنىشتن. نوقرە و دشەكەى زۇرىش دانوویان بە يەكەوۋە نەدەكوللا، ژىنىكى بىدار و بارو خۇش راپە بوو، زۇرى خۇ لە خورشىد نەدەگەیاند. لە گشت كاراندا دەتگوت ھەلوو، تا بانگىان دەكرد بچىتە ژوورەكە، خاتوون خورشىد دەگەشىتى وایدەزانى شتىكى بۇ خواردن دەدەنى، ئەگەر دەچوۋە ژوورەكە لە پىشدا دەچوۋە سەرتاقەكان، ئەو ئۇنە بىمەبەست و دلۇقان خىرا ئامادە دەبوو دەىگوت:

- بەلى، گىانەكەم كارى چىت پىنمبوو؟

نەختىك خۇى دەخلافاند و قسەى دەكرد، ھەروەك وتمان ھەمىشە «گىانەكەم»ى لەسەر دەم بوو، چ نوقرە و چ گول محەممەدى مىردى يەك لە يەكترى مېھرەبان و بەحورمەت بوون. عەیب و ئىرادىك كە ھەيان بوو بىكارى و بىداھاتى ئەوان بوو.

ئەمجارىش ئەم ئۇنە ھەژارە بە خاترى جىرانەكان و بەتايىبەت خاوەن مالىەكەى پىئى ئىراد بوو، ئەنا ھەر ئەوشەوۋە مىزدەكەى دەنارد بۇلاى مىرزا نەبى قسەى لەگەل بكا، گول محەممەد لە ئەوۋەلى بەيانىيەوۋە چووبوۋە دەرى و سەعاتىك لە شەو تىپەرىبوو ھىشتا نەھاتىبوۋە مالىەكەى خۇى.

ئەو رۇژدە ئاسكە لەگەل مىزدەكەى ئاشت بىۋە كاتىك سەى مىران ھاتەوۋە مالىە يەكپاست روى كرده ژوورەكەى ئاسكە. پىش ئەوۋەى بىئىرى بەشوىن ھومادا، بە زمانىكى زۇر خۇمانە و گەرم وگور چەند قسەىەكى لەگەل كرد:

- راستە ئەمپۇكە ھوما ئۇنى منە، بەلام ئەو چ ھەددى ھەيە وەك تو بى، ھاتنى ھوما بۇ ئەو مالىە وەك نەقلەكەى مەشكە رەقەيە بە جىگای بووك ھاتوۋە، من بۇيە ئەوم ھىناوۋە لەبەر دەستى تۇدا بىت و بچى، وەك كارەكەر و قەرەواشان خىزمەتت بكا، توكە ئاوا دایمە سەرقال و كەى خاتوۋى گەورە مالى تاكەى دەتەوۋى ئۇنە جىران بىن كارت بۇ بكەن و يارمەتت بەدن؟ ئىستاش كە بارى

قورسم له سەر شانت سووک کردوو، ده بئ زۆریش دلخۆش بئ. ئه ویش لیزه دا به رمنه تی تویه. چاوی کویر بئ ئه گهر خزمه تی مندالی تو نه کات. ئه و ده بئ ده می گلاو بکات بتوانی جیی تو بگریته وه، به لام توش ده بئ گه وره یی خۆت رابگری و وهک دوو خوشک له و ماله دا سهر به یه که وه بنین و کاریک بکه ن جیرانه کان نه زانن دوو هه وئ له م ماله دا ده ژین.

ئاسکه ده یزانی میزده که ی له بنه وه بره بوؤ ئه یه وئ شه ر و هه لا داکوژئ ئه م قسانه ده کا. چاره شی نه بوو به م وتانه دلی خۆی رازی نه کرد بایه چی ده کرد؟ ئه گهر شه و و رۆژ گه رابایه و خه فه تی خوارد بایه به راستی دلی ده توقی و ده مرد. هه روهک هاجه ره خاتوون ده یگوت به داخ و دیقه وه منداله کانی ده کوشت. ته نیا چاره ی ئه وه بوو پئی رابکیشی ورته ی له دم ده رنه یات هه یچ چاره یه کی تری نه بوو.

وه سه بئنی را ژیانکی نوئ دهستی پئ کرد. شه وانه سه ی میران به نۆره هه ر شه وه ی له لای به کیان بخه ویت. شه وه کانی تاق و جووت دانا، شه وی جووت له لای خانمه چکوله و شه وانی تاق بچیته ژووری ئاسکه خانمی گه وره، شه ممه شه وه کانیشی جووت حساب کردبوو شه وانی هه ینی هه روهک پیاوان ئازادن ئه ویش ئازاد بوو له هه رلایهک بئ که یفی خۆیه تی، ئه و دابه ش کردنی شه ونووسته له هه وه له وه بؤ ئاسکه ناخۆش بوو چه ند جاریک فکری کرده وه به سه ی میران بلئ شه وانه توخنی هوما نه که وئ و نه چیته ژووری ئه و، به بئ ئه وه ی هۆیه که ی بزانی له م بابه ته وه ههستی به بئ ده سه لاتی ده کرد. مروؤف تاکوو گرفتگی بؤ نه ییته پینشی نازانی چه ند له ژیر گوشار دایه، چه ند سال به بئ ده نگ و هه را له سه ر مال و ژیا نی خۆش و تیرو پر و ئاسوده له پر کوندیگ وه ژوور بکه وئ و هیلانه ی لئ بروخینی چاکه ئاواش هه ر ماوه که س نه وئیری پئی بلئ لیزه ههسته بچؤ له وئ دانیشه! هوما ئه و شه وانه ی سه ی میران له لای خه وتبا یان به ته نیا با به یانی له پینش هه مو یاندا له خه وه له ده ستا، سه ماوه ری ئاماده ده کرد له مدبه خه که. که وش و پیلای مندالانی مه درسه ئه گهر قوراوی بوایه ده شوشت و وشکی ده کرده وه. ئیتر تاکوو شه وی داهاتوو ئه و ژنه له و ماله دا کاری ده کرد و ده هاتوو ده چوو دره نگانیک دوا ی هه مو یان بؤ خه وتنه که ی ده چوو ژووری خۆی ده خه وت. سه ی میران ته نیا ئیجازه ی ئه وه ی پئ نه دابوو له بهر درگا شت بکری و به ته نیا له مال بچیته ده ری، دیار بوو زۆری دل به و ژیا نه خۆش بوو هه ر بۆیه به بئ ماندوو بوون وهک ماینی که حلال له و ماله دا ده هاتوو ده چوو. ئه م دل گه رمییه ی هوما ببوو خه میک له دلی ئاسکه دا، جارو باره یهک ده هاته سه ر پینشو رکه ی حه وزه که و ده ست نوژی هه له ده گرت و خۆی

دهكردوه به ژوره چكوله كهدا و نه گهر كه سېك له وئ نه بوايه نوږژى ده كرد. به لام ئاسكه به بې نه وئ به كهس بيژئ به دل ده يزاني و ته نانهت بوى هه بوو سوږند بخواه كه هوما نوږژ نازاني. له و سه روبه ندهدا كه ته نيا هه و ته يه كى مابوو بؤ شهوى نه وروژ كيشه كاني ئاسكه جياوازتر له جاران بوو، كارى نيو مال زياتر بيوو، ئاماده كردنى بهرگ و لېباسى مندالان، كوت و پانتولئ ئاغا بيژهن، ماشينى بهرگ دورينى نه بوو و نه شى ده زاني به ماكينه كار بكا، به لام ئهم كاره وردانه به لاي ئاسكه وه و هك ئاو خوار دنه وه و ابوو، ئهو ته قه ل و درو و مانه ي ئهو لئى ده دا، ماكينه ي چين و ژاپونى به روودا ده خست.

ژنان روژيكيان دانا بؤ مال هه لگرتن و فه رش ته كاندن و دامالينى ديوار و بن مېچ، ئهو روژه سه روچاوى خويان داپنچاو و چارشويان له خويان توند كرد و ئه وئ له دوو ژوره دا بوو برديانه ده رئ و گه سكيان ليدا، فه رش و مافووره زوريان لاکيش و كه ناره بوون، به يارمه تى نو قره و خاتو خورشيد ته كانديان. شووشه و ئاوينه به نديان پاك و خاوين سړى، په رده و ده فرى چيني و بلووريان هه موو شووشتن، ته ندوور و چاله كورسى ژورى ميوانيان پر كرده وه، هه رچه نده ئه وه كارى دوو پياو بوو، باسى نو قره مان كرد، ميرده كى له گه ل ميرزا نه بى ريك نه كه و تبوو، ئهو دواتر به سه ي ميراني و تيوو نه زمانيوه مندالى هه يه، ئه وان به كارى نيو باخ نايه ن په شيمان بؤ ته وه، مندالى گول محه ممه د ته و او لى و چلى داره كان ده شكينن. ئه و كاره بؤ كه سېك باشه خه لكى ديه كه بى، گول محه ممه د بؤ ئه وه نابى باخى پييسپيرى. ه

هه تاو له خورنشين دا مات بوو، سه ي ميران هاته وه بؤ مالى، ژوره كان به بون و به رامه يه كى خو شه وه را خرابوون. هه ر شته ي له شويى خوى پالى دابووه، ته نيا په رده كان مابوون و توويان پيدا بينن. ئاسكه زورى تارييف له هوما كرد بؤ كار جوانى و سه ليقه ي مؤده ي داب و ده ستوورى شارنشينى باش ده زاني. يه كى له ده رگا و ده ربه كان ماسبوو دواى كرانه وه ي، ژنه كان بويان دانه ده خرايه وه، بانگى سه ي ميرانيان كرد. ده رگاى ژوره گه و ره كه بوو. هوما ئه وه نده ماندوو بوو له ژوره بچو كه كه دا چارشويى به خويدا دابوو سه رى كر دبووه سه ر ده ستى و خوى لى كه و تبوو، ميران و ئاسكه بؤ چر كه يه ك له بهر ده رگا كه را وه ستان بزائن به راستى خه و تووه يان به خه به ره، له جئى خويدا جو ولايه وه و ورته يه كى له ده م ده ره ات، سه ي ميران كه ئاسكه له پشتيه وه را وه ستابوو به ده ست ئامازه ي بؤ كرد و له بن لئيه وه گوتى:

- وست به، به ده م خه وه قسه ده كا!

ناسکه هوما دهسمالی سهری داکه ندبوو بهم نوژی شتیوانه روخساری دهتگوت مانگی چاردهیه له پهردهی شهو هاتوته دهرئ، بسک و ئهگریجهی ههروهک پهپوله دوری شهمی گونایان دابوو. مژولی رهش و درژی که زور له میژ بوو له جهرگی میران کاریگر بوو به دهم خویکی خوشهوه له حالی فریشته خهودا بوون گول بزیهک کهوته سهرلئوی و به ئاستهم دهتزانای دهلی چی:

.مه بهستت ئاسکه خاتونه؟ حاحا، حاحا، بهلی بهلی، حاحا، حاحا...

ئاسکه به دلکوته و پهریشانییهوه ته ماشایهکی سهی میرانی کرد و لئی چوو په پیشی، تاکوو باشتر له قسهکانی حالی بیت، بهلام ئه مجار پچرپچر و رهوانتر دهستی پی کردهوه:

.نانا، قسهی وا مهکه!... زورم خوش دهوی... بیژن وهک کوری خوم وایه، ... جارئنا.

هه ناسهیهکی سارد له دهروونیکی پهریشانهوه قسهکانی پی نیوچل کرد. له گهل کی ئه قسانهه دهکرد، فریشته، مروف، یان شهیتان؟ ته نانهت سهی میران پیاو و دنیا دیده بوو به زهیی پیداهات ئیتر چ بگا به ئاسکه، نه دیده زانی خهوتوو یان له بهینی خه و به خه به ریاده، به سه سهری هوماوه راههستا و زوریش زگی پی سووتا، سهیریش نه بوو له خه و به خه به ریدا زور شتی نهینی بدرکینی، بهلام هوما به بی ئه وهی دهنگ و هه رایهک بی له پر چاوی هه لیتا و وهک مندالیک به ته نیا له ژووریکی تاریکا خهوتی به ترسهوه راست بووه، چاوی له چاوی هه ردوکیان بری، سهی میران بهم دیمه نه قاقا پیکه نی، ئاسکه خیرا باوهشی پیدا کرد و ئه ملاوئه ولای ماچ کرد:

خوشکی گیان! خوشکی گیان! ئاوا منت خوش دهوی و نه مزانیوه!

هوما مهحتل مابوو نه دیده زانی ئاسکه باسی چی دهکا، سهی میران به چرکه چرک خوی کرد به نیوانیاندای دهستی له مل کردن، کورانه هوما ی ماچ کرد و به دل سوزییهوه گوتی:

.لهم تاریکییه دا بو لیره خهوتوی؟ به دهم خهوهوه قسهت دهکرد.

ئاسکه به نیگه رانییهوه لئی پرسی:

.نه ته ده زانی دهلی چی؟

هوما سهریکی هه لته کاند، واته نازانم، مندالانه باویشکی دا و وهک ئه وهی دیسان بخهوتیهوه سهری کرده سهرشانی پیاوه که ی، سهی میران گوتی:

.حه ی، حه ی، خو خه ریکه بخهوتیهوه، دهلی منداله خوی داوه به سهرشاندا، دهستی لی بهر دهدهم دهکهوی، زور باشه لیت ده که پریم با بخهوی.

به ئەسپایی هومای لەسەر قالییەکه ڕاکیشا، بۆ ئەوەی خەو بەرییبات ملی نا لە گالته و گەپ، خیزرا خیزرا خیلکەئێ دەدا و چەنە و لیووی دەگەزێ، لە پاش چەند ماچ و رامووسانیک سێبەسێ چوونە ژوورە گەوردەکه، شوق و هاشەئێ چراتۆر هەناسەئێ لە تاریکی بریبوو، سەئێمیران باوەشی بە هومادا کرد و سووریکێ پینوھلێدا ئەویش دەستی دەئەستۆی کرد. ئاسکەش لەولاوە سەیری دەکردن خۆئێ بە شانی چەپی میرانەوہ هەلواسی، سەئێمیران وەک ئەوەئێ دوو تەلیس ئارد هەلبگرئێ، هەریەکەئێ دا بن پیلکێ هەرچەندە هوما بەژن زراف بوو بەلام وەک ئاسکە قورس و پتەو نەبوو، هەردووکیان چیژ و خوشییان بەم پیرەمێردە دەبەخشی، لە نیوہراستی ئەم ژوورە گەوردەئێدا کہ بە سەلیقەئێ ئەم دوو خاتوونە رازابووہ سەئێمیران هەریەکەئێ لەسەر رانیکێ دانابوو وای دەزانێ پاشای سەر تەختە و شازن دەوری داوہ، هەرچارەئێ یەکیانێ رادەمووسی و یەکیانێ قدیلقە دەدا، بۆئێ پینوہ دەکردن و تقورچکێ لئێ دەگرتن، گۆنای سێوئێ هەلدەمژین و بۆئێ بە بسک و ئەگرێجەوہ دەکردن. ئەم چیژ و خوشییە خودا بۆ ژن و پیاوئێ حەلال کردوہ، هەوینئێ ژیانە لە نیو خاووخیزاندا، ئەو خەونەئێ چەند شەو لەوہ پینش دیتبووئێ وەبیری ھاتبووہ، وەک بیرەوہرییەک یان وەک ڕووداوئیک، بەبەر چاوییەوہ زەق و زیندوو، لە راستیدا ژیانیش ھەر خەون و خەیاڵیکە و بەس، بەلام خەونیک کەس نەیدەووست ڕافەئێ بکات و لیکئێ بداتەوہ لەگەل باوکی رەحمەتئێ و چەند کەسیکی نەناس لە زیارەتئێ ئیمام رەزا بوون. دەپاراپایەوہ و پارچەئێ سوور و سپی و سەوزئێ لە چەشنئێ ئالای ئیران داوو بەسەر شانیدا، ئەوہ لەباتئێ ئیحرام بوو، ھەلبەت ئەوہ ئاواتئێ ھەموو موسلمانیکە ڕۆژیک بچن بۆ زیارەتئێ مالئێ خوا، بەلام ئاخۆم لیکدانەوہئێ ئەم خەونە ئیستا ھەر ئەوہ نەبوو بە چاوی خۆئێ دەبیینی؟ لایەکی جوانئێ و پاکئێ و سلامەتئێ بوو، واتە ھەر ئەو ڕەنگە سوورەئێ ئیحرامئێ، ئەو بەشەئێ تری خۆشئێ و ئارامئێ و سەیر و سەفای ژیان، واتە ھەر ئەو ڕەنگە سەوزەئێ ئیحرامئێ، دیمەن و ڕوخساری هوما، بە یازو لاجانگئێ تیف تیفە دراو و ناسک، بە تاوو تینیکئێ سێحراوئێ ھیزی وەبەر دەنا، تین و گوپئێ گەنجئێ و جوانئێ پیندەبەخشی، دوو چاوی خەوالووی پڕ لە وەفا و دلۆقانی ئاسکە ژیان و بەختەوہرئێ دەدا بە مندالەکانئێ. خۆشئێ و ئارامئێ و ھەسانەوہئێ پیندەبەخشی، بە سەر و ریشئێ سپی و خاویتەوہ لە نیوان ئالای ئیراندا بە ڕەنگئێ سەوز و سوورەوہ، ئیستاش کہ دەھاتەوہ مالئێ شەرمئێ دەکرد لەلای جیرانەکان سەری ھەلنەدەھات. زۆرئێ دل بە ژیان و مال و خیزانئێ خۆش بوو، بە ھیچ جۆریک ھەستی بە پەشیمانی نەدەکرد، لە کاتئێ نوێژ و تەسبیحاتدا شوکری یەزدانی دەکرد و ھیوای بەختەوہرئێ دەخواست و خۆئێ لە دنیا ئێ بەرزەنیشاندا دەبیینی و بزەئێ دەھاتە سەر لێو.

په نجا ته و او بوو له عومری جوانی

مه گهر له مه و لا قه دری بزانی.

وه سبه یینی را بریار و ابوو له دواي ته و او بوونی مال ه لگرتن و پاک و خاوینی هردوو ژنه کان به یه که وه بچن بؤ گهرمای بازار، ئه وه ئاخرین همام بوو له کوتایی سالی کوندا، ئیتر به ره و پیری سالی تازه دهچوون، لفکه و سه تل و جامی همامیان ئاماده کردبوو ئاسکه چارشوی ره شی دابوو به سردها، بؤ چه نجا جیرانه کانی راسپارد ئاگایان له مه هدی و بیژن بیت هه تا دوو منداله که ی دیکه یان له قوتابخانه دینه وه. له بیلایه بوو خچه ی همام ئاماده داندرابوو، مه حته لی هوما بوو، چوره دالانه که، هه ویکه ی زوری مه حته ل کردبوو، له وه دابوو خور بیته سه رمالان، ئاسکه نیگه رانی ئه وه بوو روژ درهنگ بی، ورده ورده جاز بوو به ته و سه وه گوتی:

. ئه ری هوما خاتوون! بؤ ساز نابی ئه وه نیوه روپه، ئه وه چیه ده لئی به بووکی ده چی! ده ترسم

ئیمه بچین و جیگا نه مینی، به بووکی هاتی ئه وه ندهت پینه چوو؟!

هوما دواي قونه قونیکي زور هاته هه ساری و به ته ما بوو بلی زوری دل پیوه نییه بیت بؤ همام،

بوو خچه که ی خوی هه لگرته وه.

ههر له به یانییه وه بیانوی ئه وه ی هه بوو گهرماوه که ی سه رتیپ گهرم نییه و ئاوه که ی ليله و ده چنه گهرماویکی دیکه، ئاسکه وتبووی ئیمه دایمه ده چینه همامی سه رتیپ، کیسه کیش و ده لاکي ئه وی ده یانسان و جگه له وانه ش، ئه م گهرماوه له مالی خویانه وه نزیکه، هوما هیچ وه لامیکی نه دابوو، ئاسکه زوری پینه ناخوش بوو، نه یده زانی چونی تیبگه یه نی، به لام وادیاربوو هوما توزیک لالوته ئاسکه وایزانی ده بی له وه لالوت بن که بوو خچه ی همامی پینه هه لده گری. مانگیک بوو هوما له و ماله دا بوو، ئه وه نده ی چوو بوو بؤ همام ههر به ته نیا و که سی له گه ل خوی نه بردبوو. وادیاره ئه مجاره ش هزی لیبوو به ته نیا بچن. بلی مه به ستیکی هه بووی له م ته نیاییه ی؟ ئه گهر شتیکی وا له گوریدا بوايه تا کوو ئیستا مه علوم ده بوو، ئاسکه به بی ئه وه ی زوری بؤ بیینی گوتی:

. قهیدی ناکا له بهر ماله که تو له مال به و دانیه رو بچو بؤ همام، یان سبه ی به یانی، بؤ فراوینی

منداله کان نه ختیگ دل داوا بووم رهنگه حاجی خانم پی نه کرئ نان و چاییان بداتی و پنیان رابگا، ئیستاش تو که ههر له مالی ده مینییه وه، خوشکی گیان، له ده ورو و بهری کاتژمیر ده، بیژن و مه هدی له گه ل تو نیوانیان خوشتره تا کوو له گه ل خاتوو خورشید. وهک دایکی خویان ده ستیان بگره و بومیان

بینه بۆ خەزینەى گەرماوھەكە. پرووتیان دەكەیه‌وه و دەیان‌دەیه دەستم، بەبى ئەوھى زۆرت مەحتەل
بەكم دەیان‌شۆم و لەگەل خۆت بىیان‌بەوہ بۆ مالى.

جاران ھاومالەكان ئەم كارانەیان بۆ ئاسكە دەكرد. بەلام زۆر جىي سەرنج بوو ھوما تەواو سەر
و خولكى تىك چووبوو، ئەم تكايەشى وەرئەگرتوو بە قسەى ئاسكەى نەكرد:
- ئەگەر راستت دەوى من ئەمرو قەر پىم خۆش نىبە لە مالى بچمە دەرى، سەرم زۆر دىشى و
دەمەوى پشووئەك بەدم.

ئاسكە زۆرتر چووہ فەكروہ، تەماشايەكى كرد و لەبەرخۆيەوہ گوتى:
- بللى مەبەستى چىي؟ بىتوو نەبى شتىكى لە ژىر سەردايە، بەخۆرايى لە مال نامىنئەوہ؟ دەبى بە
جىرانەكان بىژم ورياي بن، خويە خۆم و مندالم بە تو دەسپىزم.

ئاسكە بوخچەى ھەمامى ھەلگرت و كاتىك گەرايەوہ سىنئەرى دوانىوہرۆ لەبەر پىي دىوارەكاندا
بوو. مندالان نان و چايى خۆيان خواردبوو و رۆيشتبوون. سەىمىران ئەم نىوہرۆيە نەھاتبۆوہ، ھوما
بە پىچەوانەى دانى‌بەيانى بە گەرمى بەخىرھاتتەوہى كرد و عافىيەت و پىرۆزى پىگوت، بىژەن و
مەھدى لەگەل خاتوخورشيد چووبوون بۆ گەرماوھەكە و لە داوى ھەمام كردنىش بە پاك و خاوتنى
ھاتبوونەوہ و لەبەر بەرۆچكەى بەرھەيوانەكە دانىشتبوون ھەر ترووسكەى سەرو كاكۆل و
دەم‌وچاويان دەھات. روومەتى خرو پريان دەتگوت سىنئەلاسورويە برىقەى دىت. ھىشتا نەگەيشتبووہ
بەرھەيوانەكە مەھدى چكۆلە بەرھەپىرى داىكى ھەلات و خۆى دەئامىزى ھاويشت. ئاسكە چەند جارىك
جگەرگۆشەى ماچ كرد و بە سىنگى خۆيەوہ كوشى ھەرچەندى زۆرىش برسى بوو بە زمانىكى
داىكانەوہ بە دەنگى بەرز ئەم گۆرائىيەى بۆ كچەكەى گوت:

كابانم و كابانم خاوتنە دەرکوبانم

شوووشەى ھال و ئاوتنە ھەمووى پاك و خاوتنە

ئاوى گولان دەدێرم

چىوى ھەلدەوہژێرم.

ھەرچەندە ئاسكە كورەكەى بە باوہشەوہ بوو بەلام ھەمىشە ھەزى دەكرد ئەم شىعەرە بە دەنگ و
ئاواز بچرى، وەختى‌خۆى گلارە مندال بوو ئەم گۆرائىيەى بۆ دەگوت ھوما لىي پرسی، ئەمرو ئايا
ھەمام قەرەبالغ بوو؟ ئاوى گەرماو و خەزىنە لىخن نەبوو؟ ئاسكە ئەوئەندە لە گەرماوھەكەدا مابۆوہ،
سپىنئەى چاوى سوور ھەلگەرابوو، ھىشتا پرچەكانى ھەروا خاوبوون، خىراخىرا نانى دەخوارد و

ناچار وهلامی ههویکەشی دەدایهوه، به یهکهوه باسهکهیان گهرم بوو، گرژی و توورپیی بهیانی تهواو ببوو. چایی دواى نههاری خوارد و هوما ئیستیکان و حاجهتی نیوهپۆی که له بهر ههیوانهکه دانابوو یهکجی ههموویی بردن بۆ سهپیی شوورکهی ههزهکه، خیرا بیان شوورئ و بهروبوچهی ههلبگرئ و بچی بۆ ههمام. خاتوو سهفیه لهوئ خهریکی شت شووردن بوو لهگهڵ خاتووخورشید که له ژووردهکهی خوئ بوو به دهنگی بهرز قسهیان دهکرد، لهووهختهدا کهل و پهلی ههمام و بوخچهکهی ئاسکهیان هینایهوه، ئهوه کهسهی ئهوه شتانهی له ههمامهوه هینایهوه ميمکه ئهسغهر بوو، ژنیکی کزهلوکینهی سوور و سپی، ئهوهنده له گهرماودا کاری کردبوو چاوهکانی تهواو مات و پڕ و وشهدار بوون، ئهوهی ههركهس ئههه ژنه زهحمهتکیشهی دهبینی وایدهزانی گهوره کچی دهسالهیه دایمه کهننیکي بلحانهی به دهمهوه بوو واتدهزانی بهراستی مروقیکی تهواو نییه و خههیک لهمیژه دهستهمالانییه، ئهگهر ئهوه ژنه خهههر و باسی هوماى بۆ ئاسکه ئاشکرا نهکردایه رهنگی ئیستاش ئهه سهرو سهپه ههر له ژیر پهردهدا بمانایهوه، ئاسکه مههکی نایه دهمی مههدی و له بهر ههیوانهکه تهخت دانیشت. هههچنده له شیر گرتبوویهوه بهلام جارجار ههر دهیدایه، بانگی کرد:

. ميمکه ئهسغهر ئهوه هاتی؟

ئهوه ژنه خزمهتکاره بۆئهوهی دهستخوشانهکهی وهربگرئ ههر ماتههاتی بوو به دهنگیکي پڕ له شههمهوه وهلامی داوه:

. بهلی خانم، شتهکانم بۆ هیناویهوه، کارت پیم نییه بپۆم؟

. وههه کارم پیتته، بۆ زووتر نههاتی چایهک بخوئی، دهزانم سههه ناپههژئ چایهک بخوئی، وههه کاریکي چووکهه پیتته.

دواى ئهوهی خزمهتچی گهرماوهکه گههشته بهردههگای ژوورئ، ئاسکه ههستا و له پشت پهردهی ژووردهکه، گهروانکهیهک چایی و بریک قهندی بۆ دانا و له ژیر فههشهکهش یهکدوو شایی قهههپوول هههگرت:

. وههه ميمکه ئهسغهر، پههنگه تاکوو سالی تازه بت بینم، (مهههستی له نههروژ بوو) نههلی نهیزانی، ریشوولی ئههه جارته، به خوهرایی گران بوو! دههگوت گله سوورهیه، تهواوی گیانم دههکزیتهوه.

. ئاسکهخانم ئهوه خهتای من نییه، ئیوه زۆر ناسک و نازدارن کیسه و لفکهکهش زهر بوو، کهس گلهی له ریشوولی من نهههوه.

. بۆخوت ئههوانه ساز دهکهی؟

- نا خانمگيان، ئەوانە خيزانى ھەمامچى دروستيان دەكا، دەيدا بە من بيفرۇشم بە مشتەرييەكان، پارەى ئەم شتانه ھەر بۇ ئەوہ.

ئاسكە چەند پرسىيارى دىكەى لە خزمەتكارەكەى ھەمامى سەرتىپ كرد، ئەو ژنە كىسەكىش و دەلاكى ئەو گەرماوہ بوو، بەھوى ئەوہى بەيانى نەورۆز بوو، بەيانى تا ئىوارىيان دانابوو بۇ ژنان، لە پشت پەردەكە چەند بنە قەندى ترى ھىناو داى بە ژنە، ئەوئىش خستىيە پال شتەكان و لە چارشىئوہكەى پىچا، پىئىگوت:

- بۇ شەوى جەژن، بړىك برنجەم داناوہ بۇ مندالەكانت ھەروەختى دەستت گەشىت وەرە ببىوہ بۇ مالى، ئەم ژنە زەحمەتكىشە دەيزانى ئاسكە زۆرى بۇ باشە، دىنايەك سپاس و تەشەكورى لىكرد لە خوا پاراوہ قەت ناھومىد نەبى، ئاسكە بۇئەوہى چكەچكە لە ھەوزى ھەفەتى ھەلگويژى، بە سرتەوہ پىئىگوت، ئاخرى ھەويى بەسەر ھات:

- ميمكە ئەسغەر، دەلەين گەرماوہكە لىخن و رتووبەتى ھەيە، رەنگە ھەر لەبەر ئەوہبى كە ھاتىيە دەرى تا ماوہىەك ھەموو گىانت دەكزىتەوہ ئەونىيە منىش چاوم سوور بووہ دەلەئى خوئى تىدايە، گەرەكمە ئىتر لە سالى تازەوہ، بچمە گەرماوى فيرووزە، تارىفى پاكو خاوينى دەكەن. پىنمخوشە بىتەبەمە ئەوئى ئامادەى لەگەلم پىئى؟

ميمكە ئەسغەر بە رىگاوہ بوو بىروا تە دەرى، لەبەر دەرگاكە راوہستا. بە چاوہ بىئۆلەكانى بە سەرنجەوہ لە ھومای روانى پشتى لەو بوو لە لىوارى ھەوزەكە دانىشتىبوو، دىسان گەرايەوہ: دەزانم بەراستت نىيە خانم، ھەمام نىيە لەم شارەدا وەك گەرماوى سەرتىپ بىتەوہ، دەولەمەند و ئاغاوات ھەموو دىن لەو گەرماوہ خۇ دەشۆرن، نەت بىستوہ ھەمامى فيروز جنۆكەى لىيە؟ ئەوہ نىيە سالى كەسىك لەوئى دەمرئ!

ميمكە پىئىنايە ژورورەكە و بە نىشانەى پرسىيار ئامازەى بۆلاى ھوما كرد، ئەو ژنەى خەرىكى حاجەت شوشتنە كىئى؟ ئاسكە بەبى ئەوہى خۇى شلوئى بكا بە تەوسەوہ گوتى: - ئەمە جىرانى تازەمانە! ميمكە ئەسغەر ھەمىشە لە سەگى نووستوو بترسى.

ميمكە لەم رەستەى ئاخىرى چ ھالى نەبوو، لووتى ھەلقوتاند و چوہ بنگوتى ئاسكەوہ:

- ئۆى خوشكى، كى ئەم جىرانەى بۇ تۆ ھىناوہ؟ دەزانن كىئى؟ ئەم ژنە تىوہ كەس نىيە نەى ناسى!

ئاسكە، بە تالۆكە لە جىئى خۇى راست بۆوہ و لە نىوہراستى ژورورەكە بە سەرسوورمانەوہ

لىئى پرسى:

- بۆ ئەو كىنیه؟ مېمكە ئەسغەر تۆ لىكۆى دەيناسى!؟

- ژنىكى ناسكۆلە و چاۋ و برۆ جوان نىيە، پرچەكانى كۆرپە دىككات و بە ناز و لەنجە دىت و دەچى؟ جاران لە كۆلانى سەنەتكاران بوو، رۆبەرۆوى گەرماوى سەرئىپ، بەۋ ناۋنىشانەى دىانىكى ئالتۇنى لە دەمدايە، لە مالى كابرئايە كدا بوو خاۋەن مالىكەى پىرئىنىك بوو بە ناۋى زارا، خەلكى رەشت بوون. پىاۋەكەى تەپل و دايەرە لىدەدا و پىرئىن كار و پىشەى ئەۋەيە ژنە تۇراۋ بختە داۋەۋە و ئىتر چورزانم... بە ئەۋانە خۆيان بەخىۋ دەكەن، بەلى ئىستاش ئەۋان ھەر لەۋ گەرەكەدا دەژىن.

ئاسكە بۆ چەند چركەيەك لە جىنى خۆى وشك بوو خىيال برىيەۋە، ھەر ئەۋدەمەى ھوما ھاتبوو كەسىك ھەۋالى پىندا مىرئانان لەگەل پىرئىنىكى ئاۋا و ئاۋا دىتوۋە لە كۆلانى تەنگەكەى پشت ترومبىلخانە، سەى مىران پارەى ژماردوۋە و داۋىيە بە ژنەكە، بەلام ۋەختىك ئەم پىرسارەى لە مىردەكەى كىردبوو ئاۋاى ۋەلام دابۆۋە:

- رەزىخاتون ساحب مەتلەب، قەرەۋاشەكەى ناردىبوۋە بەردوۋكان داۋاى ئىجارەكەى كىردبوو، لە كۆلانىكەدا توشى ھاتم و پارەم پىندا.

ئاسكە ھەرچەندى دەيزانى مېمكە كار و دەردى زۆرە، زۆرى لىكرد و نەى ھىشت بىرات، پەردەى دەرگاكەى دادايەۋە و لە سوۋچىك دايىنا و بە پىرسار كىردنەۋە خاقلاندى، ئەۋ شتىكى ۋاى سەبارەت بە ھوما نەدەزانى، بەلام ھەر ئەۋە بۆ ئاسكە تەۋاۋ بوو، ئەۋ عاشقەى ھوماى لەۋى دانابو، پىاۋىكى كەلەگەت و چوارشانە و چاۋ و برۆ رەش بوو، كۆتى قولە و چەرمى دەكرە بەرى و شەرۋالى دەرەلىنگ تەنگى لە پىن دەكرە. دەست و بازۆلە كورت و لەسەر لۆق بوو، بەم بەرگەۋە قەلافەتىكى سەىرى دەنۋاند.

- مېمكە ئەسغەر، تەۋاۋ بوو؟ تۆزىك بىر بىكەۋە دەزانم زۆر شتى تىش ھەيە بىتەۋە بىرت! ھەز دەكەم بزانم ئەم جىرانە تازەمان لەۋەبەر كى بوۋە؟ ۋادىارە زۆر قوون بەگىچەلە. مىشكت ھەل كوشە بزانە چت دىتەۋە بىر!

- بەلى، ئەم ھەتىۋە ۋەك دەلەين لەسەر ترومبىل كار دەكا. جارىكىش لەسەر ئەم ژنەتىۋە چەقۆى ۋەشاندوۋە، چەند كەسىك خىرىك بوون بىرپىنن. زۆرتەر لەگەل زارا رەشتى كە لە مال دەردەكەۋتن و دەھاتتە بازار دەمدىتن، تەنبا جارىكىش ھاتتە گەرماۋەكەى ئىمە، ھەرۋەك وتم ژنەتىۋەيەكى داۋىن تەرە و كرىكارەكانىش زۆريان خۆ تىپەلدەساۋى، منىش كرىكارى ئەم ھەمامەم، شوۋكەشم لەۋى دەلاكە، بەلام ئەمەش لە من بژنەۋە، ئەم خەلكە دوۋ بەشن، لە ھەموۋ كەس فرەتر بە حال و ئەحوالى خەلك

دهزانن، يه کيان سهلمانی و ئه ویتړه مامی! خوشکښ گيان نه ت بیستووه له گهل عهسلان هه موو فهسلان؟ ئه بابان ویزانه دهلئی مانی که هلانه، هه موو پیاویک حزن به سوار بوونی دهکا، به لام فایده ی چی، نه ختی که مال باشتره له دنیا یه که جمال، هر ئه وهنده ی دههاته گه رماو ده که و خوی پروت ده کرده وه ژنان ده تگوت گای قه شانیان دیوه سهیریان ده کرد و چه مؤله یان لیده نا، وه ختی خوی شو رد و هات برواته ده ری ژنی خاوه ن گه رماو پیوت نکات لیده که م چاریکی دیکه مه یه ئه م گه رماوه.

ئاسکه دهیزانی هه رچی میمه که ئه سغه ر ده یلی خیلافی تیدا نییه، به بی ئه وه ی خوشکی کونه میرده که ی زور شتی بؤ باس کردبوو، به ئه داو ئه توار ی دا دیار بوو ئه م ژنه پاشه لی خاوین نییه، به لام هه رگ به سه ر سه ی میران، که نه یده زانی سه تی کردووه به قوونه وه، تازه گول و گواره ی ده وئ، ئاسکه وای ده زانی حوت میشی له کونیک دا دؤزیوه ته وه ههروهک چو ن (بوود)^{۱۹} له مهنزوموه ی هه تاویدا هه ساره یه کی دؤزیوه وه خو شحال بوو، ئه ویش بانگی خاتوو خورشیدی کرد و ئه وه ی ژنه وتبووی بؤی گیرایه وه، خورشید نه یکرده ناپیاوی بؤ ئه وه ی خه به ره که به قازانجی ئاسکه ته واو بووه، چه پوکیکی دا به سه ریدا:

- که وایی، چاو و دل ت رو شن! بؤ ئه وه وئ به ناوبانگه ی میرده که ت به سه ری هیناوی.

له وکاته دا میمه که له وئ نه ما بوو، برنجه که شی له گهل خوی بردبوو، ئاسکه به دم هه ناسه یه کی سارده وه سه ری راوه شان دبوو، وه که ئه وه ی بلئ:

- چی بکه م دایکه که م، بلیم چی خاتوو خورشید!

له وکاته دا هوما له حاجه ت شو ردن ته واو بوو بوخچه ی نایه بن بیلی بچی بؤ حه مام، خاتوو خورشید راوه سته هه تا ئاوا بوو، ئیتر له گهل ئاسکه هه ر ئه وه دیگوت و ئه ویتړه بؤی ده سه نده وه:

- وهک ده لئین ریش و مقه سته به ده سته خو ته وه یه، بیژه بزانه گه ره که ت چی بکه ی، تا ئه وجییه ی

من بزانه ئه و کولانه ی پرووی له حه مامی سه رتییه یه ک دوو دانه یه که نه بی مالی تیدا نییه، ئه گه ر جوان سهیری بکه ی که سانیکی تاییه ت به ویدا هام وشو ده که ن:

ئاسکه گوتی:

- ده ی ده ی، ئه و جار تیگه ی شتم، تو بلئ ئه م گه ری ده یه بؤچی ئه مرؤ له گهل من نه هات بؤ حه مام،

ته نانه ت رازی نه بوو ئه و دوو مندا له م بؤ بیته ی بیان شو رم، واهه ر نییه، ئه م پرچه براوه کاریکی هه بوو

بۆيە ئىيمەى بەرپى كرد. ئۆي! لە خۆم خەسارى خەلك برق دەيگرى مېردەكەى من فتيلى، دنيا چەند سەيرە بە كەحىلى خۆى رازى نەبوو ورچى هينايە سەرمان، بۆيە دەلېن مانگ ھەر لە ژيەر ھەوردا نامىنى، ئەو خۆى ئاسكە بوو سېرى ئەوئيش ئاشكرا بوو.

ئاسكە چەند سال بوو لەگەل ئەو مېردەى دەژيا، دەيزانى خدەو ئاكارى چۆنە، لە رەوشت پاكى ئەو شك و گومانى نەبوو، بەلام ئەوئەندەى سەرى دەھينا و دەبرد باوهرى نەدەكرد چۆن سەىميران دەچى كارى وادەكا، بزانى ھوما خراپە و دەشىھينى. نا، شتى و نايى، نەك ھەر ئەو، ھىچ پياويك كارى و ناكا، كەسيك ريز بۇ خۆى و بنەمالەى دابنى دەست بۇ كارى و نابات، تەنەتە خاتوخورشيد كە زۆرئيش خۆش باوهر بوو برواى نەدەكرد سەىميران ھاموشوى زارا رەشتى كرديى، ناسراو بە زارا دەتيرى، ئەم شتە يانى بىدېنى پشتكردن. لە خوا و پىغەمبەر ئەمە بىشەرميە، بىناموسىيە، سەىميرانىك پىيخۆش نەبوو كچەكەى خۆى كە پازدە سالىەتى بنىرئتە قوتابخانە، دەيگوت خويندەوارى بۇ ژن نەھاتووە گوناح و ئيرادە، سەىميرانىك دەتگوت مەلائيكەيە بەم خەسارەدا تيدەپەرى ھەموو ژنەكان شەرميان لىدەكرد، بۇ كەس دەيوئرا لە پير و جوان بە سەرى پووتى سەر دەريئى و بيتە بەرھەيوان و نيو خەسارەكە بەبى ئەوھى يەك و دووى لەگەل بكا، شېرى دەدا بە كۆليدا و دەرىدەكرد. چۆن دەچى ھەوسار بەرپوويەكى ئاوا دىئيتە نيو ئەم مال و حالە خۆشەى خۆى؟ شتى وای بۇ قەبوول ناكريى، كەس باوهر ناكا با قسەى خەلكيش لەوئى راوہستى سەيد شتى و ناكا، ئەوئەنيە ھوما چۆتە مزگەوتەكە، ئەوئەنيە بە مەلاى مزگەوتى و تووہ ليقەوماوہ و پەنايەك شك نابا، ئەوئەنيە سەىميران و تيووى نەيدەيوە و نەىناسيوە، باوهر ناكەم درۇ بىن.

ئاسكە فكرى كردهوہ بەراستى وەسيليەكى باشى دەستكەوتووہ، قسەكانى ميمكە ئەسغەر لەوكاتەدا ئەفسانەى سيمورغى وەبىر هينايەوہ. كە رۇستەم بە شوولى گزيچار پوئين تەن دەكوژئى، لەبەر خۆى دەپارايەوہ بەرلەوہى ئەم ژنەتيوە لە ميران ئاوس بيت تەلاقى بدات و بە پەرۆيەكى پيس كلكى بگرئى و ليزە بيباتە دەرى، خوا كارسازى كارانە، ئەوئەنيە ميمكە ئەسغەرى بۇ پەيدا بوو. لەبەردەم خاتوخورشيد و نوقرەخانم قەول و بەلئىندا مەريك بكاتە قوربانى و خوانى بىبى سىشەممەى نەزر كردهوہ، وەختى سەىميران ھوماى تەلاقدا، پەشيمان بيبتەوہ و وەرگەرئى بۇ نيو ئاميزى بنەمالەكەى جارانى. مەھدى لەوكاتەدا لەسەريەك دووجار پشمتى، ژنەكان ئەمەيان بە چاك زانى و گوتيان خيزە شوكور، نوقرەوتى:

نەكا، خانم لە خەزئەى گەرمادەكەدا پەلكەكانى ھۆنبيتەوہ، بۆيە ژنى بەسەر ھات!

- نا خوشكى گيان، دوو سالىش دەبن پەلكەم نەگرتتەتەو، بەلام ئىتر لەمەولا دەيان ھۆنمەو ە با پرچەكانم دريژ بىنەو، دەلئىن ئافرەت ھەرچەندى پەلكەى دريژ بى ئەوندەش بەختى بەرزە.

ئەوندەى ھوما چوۋە ھەمام و ھاتەو ەم ژنانە ھەر قسەيان كرد. ھەر ئەم دەيجنى و ئەو شەپىتكەى پىئو دەدا. خاتووخورشيد لە ژوورەكەى ئاسكە نەمايو، بەلام دوو ژنى دەمەو، واتە دايك و كچى ھەمەدانى پىشتر لە مال نەبوون، ئىستا ئەوانىش ھاتن و جىگاي ئەويان گرتەو، قسەى ھەموويان لەسەر ئەوندە ساخ بوۋە، كەسىكى گەورەتر راسپىرن وەكوو شىرىن جانخانم دايكى پەزاخانى ئاشەوان، ئەو جىرائى ئەوان نەبوو، سەىمىران قسەى لىقەبول دەكرد، ئەو دەيتوانى ئەم خەبەرەى پىبگەيەنى. پىويست بوو بە ھۆى ئەو ەى ئەو ژنە ھەرچى بىستبايە ئەو ەى دەگوت، نەخت و پوخت بە دەليل و بەلگە ھەموو شتى بە گوئدا بەدن و پىبلى ھەرچى زووتر چاو بكتاەو ئەو كەوى گەردن بەخالە فرىاي خۆى بگەوى چۆن ئەو نەيناسيو، عەيبى گەورە شارىك پىدەزانى، ئەو ژنە لە جوانىدا پرە لە ئەقلا قەرە، كەس ئەسپى چاك نابەخشى ئەم ژنە عەيبى نەبايە چۆن تەلاق دەدا، ئىتر ئەو ەى لازمە ئاسكە و حاجىخانمىيان لەگەل دايكى بچن بۇ مالى حاجى بەننا و زياتر سەبارەت بە ھوما پرسىيار بگەن و قسەيان دەستبگەوى، بەلكوو دەليلى تەلاقدان و بەرۆك لىدادىنى مىردەكەى بۇ ئەوان پروون بىتتەو. سەىمىران بۇ ئاگادار كەردنەو ەى ژنەكان لە ھەسارەكەدا، ھەر لەبەر دەرگاۋە چەند جارىك كۆخى. ژنان خىزا سەروچاوى خۆيان لە بن چارشىویدا شاردەو و بە شەرمىكەو ە سلاويان لىكرد و ھەركەسەى رۆبى بەلاى كارى خۆيەو، لەو رۆژەو ەم ژن گەل زانىبوويان سەىمىران ژنىكى دىكەى ھىناو زياتر لە جاران خۆيان دادەپۆشى و پرويان لىھەشار دەدا، ججىل و جوانان خۆيان لادەدا و لە ژىر پەچە و چارشىوۋەو چاوى شەرمىيان بەردەداو و تىپىرادەمان. وەك مرۆيەكى غەدار و بىكىفايەت سەبرىان دەكرد، دوو ژن و سى ژن لە روانگەى ئەوانەو ە كارىكى ھەيوانى بوو، جىاوازى نىوان مرۆف و ئاژەل لە چىدايە؟ ھەرەك يەك ناخون و نارپن؟ يانى ئەقل و ئاۋەزى مرۆف بەو ەى لەبانتەرە بە كەيفى خۆى ھەرچەندى ئارەزووى ھىنا بگرى و پىدا بفسى؟ زۆربەى مرۆگەل پرووى ھەيوانى دپندەيان سپى كەردتەتەو، تەماح و ھەوەسى بىنادەم كەى وەك ئىشتيا و ئارەزووى ئاژەلانە، ئاژەل كوا بەمچەشەنە دپندە و بىسەفەتە، مرۆف بەچى دادەكەوى؟ دەبرى، دەدپى، دەسووتىنى دەرووخىنى، ھەيوان بەشى زگى خۆى راو دەكا و دەكشىتەو، بەلام بىنادەم ھەدا نادا، داناكەوى، چاوى لە زگى گەورەترە، مىران چۆن دەبوو ئەم ئىزنە بەخۆى بدات ئەم بەلايە بەسەر

ژنهكهی بینځی، ښو له هه موو وهختیكدا له ژن، ژن و له پیاو پیاو بووه، ښم پیاوانه كهس نایان ناسن، داران له دوورهه سهریان سهوزه، ښوانه به شهو جهرده و به پوژ مهردن.

سهی میران دهركای ژوورهكهی كردهوه ښاسكه خهركی هه لكردنې چراكه بوو، منداله كان له پینشدا سهلامیان له شاچراغ و دواتر له بابیان كړد. سهی میران دهنگوت روڼ قازیان له قالبی داوه به گهرم وگوری جوای سهلامی مندالانی داوه، ښاسكه تهختوكه یهك دهمووچاوی تیفتیغه دابوو به نیمناز و مهكریكهوه یهكدوو ههنگاو به رهوپیری چوو، دهستی دا ماهووتهكه و توژ و ښاردی سهرشانی بو تهكاند. له بن لئوهوه خوی له دور گتړا و شانینکی له شانیدا، میران كرمی سهری بزووت و دور له چاوی مندالان (نهك وهك جارن) ورده ماچینکی له لیوی دزی، ښو ماچه تهواو بوی ښویتی پیوه دیاربوو. به پپی پاسپارده و دهستووری سهی میران قهول و ابوو هه لئس و كهوتی ښم دوو ژنه له و ماله دا له گه ل یهكدی و له تهك سهی میران ښوونده گهرم وگور بی وهك ښووی هه ریهكه و له مالی خویته تی و زوریش له یهكتر دوورن ښه گه رچی خهركی مال یهكبوو ژنهكان نیوهرو و شیو له دوری كهولیک كو دهبوونهوه بوئوهوی ههبله خهركی نهكهن. شهوانه ههركامیكیان ښورهیان بوایه سهی میران لهوی دهمایهوه و ښویتیښ دهخزایه دیوی خوی. تاكوو بهیانی كاری به ښو نهدهبوو، هه میشه له ژوورهكهی ښاسكه شیویان دهكرد. دهبی بیژم ښو قانونه سهی میران بوی دانابوون. ښوشهوهش ښورهی ښاسكه بوو.

دوای شیوخواردن، ههروهك شهوانی رابردوو له لای ژنان، سهی میران كهوته یاری و قدلیكه دانی مندالان به تاییهت مههدی چكوله، هه رچهنده هوما كهوت توینخی له خوی دامالییوو به لام ښوشهوه ښورهی نهبوو میرانیښ زوری سهرنج پینهدا، ښاسكه شه به شی خوی جوان و دلرفین، چاوی گهوره و مژولی هه لگتړا بووه و كهوانی ښه بروی باریک كړدبوو، كل و وهسمهش ښوهنده تر كارساز بوون، تاوی دوانیوهرو گونای گهزییوو له بهر په نجه رهكهوه، ښیرت ماندوویی ښم چهند روژهی له لهش دهروووو. پهلكهی رهش و قهترانی وهك ره شمار به سهر شانیدا شوږ بیوونهوه و سهریان له بهروك و شیوی مهكمانی دهسوو، ښمه دایمه ویستی خوی بوو ښم دوو ماره پاسهوانی به هی و بهروی بن و ښم موعجیزه و سیخره له راستیدا له لای هوما بوو، ژنه جادوو بازانه گولی بزهی دنا سهرلیوی و به برو و ښماژه پپی دهگوت ناتهوی له م باخ و بیستانه تاوی میوان بی؟ ته ماشا لیو و كولمی وهك سنیوم! (به دزیهوه قوپچهی بهروکی ترازاند تاكوو دولی مهكمانی نیشان میران بدات) چاوبهست نیم به لام له م سهرهتای به هاردها كوخ و هه رمیم بو هیناوی، ښاسکی تاتار نیم بوی موشكم

پیتیه، نۆرەى چۈنە سەرىستانى ئاسكەيە بەلام گۈلى باخى شلك و ساواى من حەز بە بىن كەردنى تۆ دەكا، - وەختى ھوما ھەستا و پووى كەردە ژوورەكەى خۇى ئاسكە ئۇخەى بە دلېدا ھات. مندالان بۇ ئەوہى جلو بەرگى جەژن تاقى بەكەنەوہ خۇيان شىك كەرد و بە بەردەمى مىراندە بە رېژە رۆيشتن. مەھدى بە پىلاوى سوورەوہ بە دابى عەسكەرى يەكدوو، يەكدوو، چەند جارنىك قالپيەكەى شىلا، رايەكيش كەوت، تىكرا پىنكەنەن. بارام دووچەرخەى وەبىر بابى ھىناوہ، قەرار وابوو بۆى بىرى. سەىمىران دەستى بە سەرىدا ھىنا و گوتى بەھىواى خوا داوى جەژن، وەختى لە مەشەد ھاتمەوہ لە تاران بۆت دەكرىم، لەوكاتەدا سەىرى كچەكەى دەكرد بە ئاسكەى وت:

- گلارە، ئىستا دەتوانى بنووسى و وەخويتى ئەگەر كورر بوايە لەگەل خۆم دەمبەرد، بۆئەوہى ھەوہجىم بە كەس نەكەوئى زيارەت نامەم بۇ بخوئىتەوہ، بەلام مىرزا نەبىم لەگەل، خەمام نىيە. بەو مەرجەى پەشىمان نەبىتەوہ و مەحتەلمان نەكا، تۈزىك وازى وازىيە.

ئاسكە پەرەى دوو لىوى لىكدا و گوتى:

- ھاجەر بەنيازە ھەردوو مندالەكەى بەيئى.

لەم قەسەيە، مەبەستى ئەوہوبو بىجگە لە مەھدى، بىژەن لەگەل خۇيان بەن. سەىمىران لە جوابدا گوتى:

- ھاجەر كاريكى باش ناكات، ئەو نازانى ئەو مندالانە لەوئى بۆ يان دەبن بە سەربار، لىت ناگەرئىن بە

دلئى خۆت زيارەت بەكەى، بردنى مندالىك زەحمەتى زۆرە چىگا بە دونىش!

مندالەكان ھىشتا رانەھاتبوون بە ناوى تازەى بابيان، جارنىك دەيانوت ئاغا، تاويك دەيانگوت بابە. ئاسكە ئەوہەندەى سەرنجى دەدا نەك ھەر سەبارەت بە مندالەكان نەگۈرەراوہ بەلكە ھەول دەدا ئەم كەردەيەى خۇى بە شىلەى محىبەت و دلۇقانى داپۇشى و بە چراى پووخۇشى زىدەتر پىرشنىگ بخاتە سەر تاريكى نىوانيان. مندالەكان خەويان لىكەوت و ئاسكە ھەركەسەو بردنى لەسەر شوئىنى خۇيان رايكيشان. ئەمە كارى ھەموو شەوئىكى بوو. ئەوشەوہ سەىمىران لەلاى ئەو ماپۆوہ، نۆرەى خۇى بوو. ھەرگا ئەو بىرو فكرە بە مىشكىدا دەھات ھەموو گىيانى دەلەرزى، نەكا بە قەولى شاعىر لە باخى گۈلچىنن دەستى وەرئى بىنى و باخەوان گازى كانەيكەى. ھەك ئەوہوابوو بە كەسىك بلىن چەند پۇژى تر دەژى و بە چ ئازارىك دەمرى، ئەوہەندەى بۆىكرا جوائترن زەردەخەندەى خستەسەر شانەى ھەنگوئى لىوى بۇ راوكردنى يارى دىرنى، دەنگوت زمانى چۆتە بەست و ھەرچەندى دەكا چرۆى لىوى بۇ ناترووكى، دلەكوتە و ترسىك كە خۇشى نەبەدەزانى لەچىراپە گەمارۆى دابوو. ھەناسەى بۇ

شەوانى لاوتى و رابردوۋ ھەلدەكىشا نە كەسىك ھەبوۋ لىىبترسى و نە خەنىم و دلبەرىكى تر لە بنەوپالەو ھە بۇسەى بۇ نابۇو ھە زور شەوان دلى شكاندبوو، زورجار بەبى دەستەملان خۇى لىتوراندبوو، لەبەر خۇىو ھە دىگوت ئەم دلانە ھەكوو چىنى و بلوور وان ھە تاكوو نەيان چىرژىنى و نەشكىن قەدرىان نازانى. ھەستى دەكرد ئىستا زورتر لە جاران پىويستى بە خۇشەويستى و ئاگالىيوون ھەبە، ئاواتى ئەو ھەبوۋ زور زوو بتوانى رەقىبى كلۇل و نامەبارەكى لەسەر رىگای خۇى لابەرى و بە محىبەت و گەرمتر لە جاران دەست لە ئەستوى مىرانى خۇى ھەرىنى.

وردەوردە گەردوونەى كاتژمىز بەرەو مال نووستان گلۇر بۇو، لەبەرئەو ھەى كورسىبەكە بۇ مندالان بەجى بىلن جىگای خۇيان لەولاو ھە راخست، جاران ئاسكە مندالەكانى لە بەرىك دەخەواند و خۇشيان لەو دىوى كورسى دەنووستن. بەلام ئىستا فكر و خەيال واى لىكردبوو لە بىرى نەمابوو، ئەگەر ھوما لە نۆرەى ئەودا بە تەنبا دەخەوت، ئەو ىش ھەرچۆنىك كەفى لىبا دەنووست، ھەختى ھەردووكيان خزانە ژىر لىفەكەو ھە، ئاسكە ھىلاك و ماندوۋ بوو گوتى:

ئەمەركە ھەتا بلىنى گەرمائەكەى سەرتىپ قەرەبالغ بوو! رىى رىدار نەبوو، دەرزىت ھەل خستبا نەدەكەوتە عەرزى، لە بەيانىبەو ھەلەو ىم بانگى نىوەرۇ ھەبەرم كەوتوۋ، بە عومرى خۇم شتى وام نەدىبوو.

سەى مىران دەستى بە دەرگای دەمىبەو ھە گرت و باوئىشكى دا، ھەك بلىنى بەردى بە شان كىشاو ھە، گوتى:

دەتەوئى بەم شەوئى جەژنە گەرمائە چۇل و ھۇل بىن؟ ھوما خەوتوۋە يان بەخەبەرە؟
ئەو ھەختى بىژەنم برە سەر گونجە چراكەى كوۋژابۇو خەوتبوو، ئىمە نەبى جىرانەكان كەس بەخەبەر نىبە، تۇ دەزانى ئەمەركە لەگەل من نەھات بۇ ھەمام، دوانىوەرۇ بە تەنبا رۇىشت.
چۇن شتى وا دەبى، بە ئىو ھە نەگوت بەبەكەو ھە بچن. مەگەر پىنەنگوتى ھەركارىك دەكا دەبى بە ئىزنى تۇ بى و بۇ ھەرجىگايەك دەجى بەبەكەو ھە بىن!؟

بە گورەى سەى مىران مەھدى راپەرى لەسەر جىگاكەى خۇى دانىشت. داىكى لىى دوور بوو دەستى كر بە گرىان. ئاسكە ھەلى گرت و برىبە لای خۇى، بە نەرمە لای لایە پىشتى تەپاندەو ھە گوتى:
بەلى تۇ واتگوت، بەلام ئەو ھەى دەبى بە قسەت بكا كىبە؟ ئەم ھەموۋەى لەبەر پارامەو ھە ئو دوو مندالەى بۇ نەھىتام لە گەرمائەكە بىبان شۇرم، نازانم بۇچى لە ھەمامى سەرتىپ بىزارە . كەفى خۇىەتى

من له پاشمله چکارم پښی داوه، ږهنگه دهردیکی هبښ له لای من دهنګ ناکا، له وانه یه له ږوی نه یات له گهل من بیته دهرئ، ږهنگه پښی خوش نه بی کهس به سږوتږی بزانی.

سهی میران بهم قسه یه ی ناخری زور تیکچوو به لام دهنګی نه کرد. کورته که ی بهری داکه ند و له سهر بالیفه که ی پشت سهری دانا، مه هدی له په نای دایکی خهوی لیکه وت. ناسکه به له بزیک ی شیرین دلخوشی داوه تکای لیکرد:

- میری گیان لیت ده پاریمه وه، نه وهنده ی هاتیبه لای من ناوی نه و ژنه مه هینه، نه گهر ده کری له بیر ی خوتی به ری ه وه باشته، نه وهنده ی ده بینم له و ماله دا نه و ژنه هه ویی منه و جیگا که ی لیکرتومه ته وه، نه عالی می نا شکر ا ته م وه سهر چاوم ده کشی، له وه ته ی نه و هاتو وه نه م ماله ی خوم لیبوته زیندان. تو گیانی نه م تولفه ی نیوانمان نه م ژنه ت خوش ده وی؟

میران توزیک قنچ بو وه و شانی خسته سهر بالنجه که و به زمانیک ی نارام به لام توزی تالی پیوه دیار بوو گوتی:

- ناسکه بوچی نه وهنده دل پیسی ده که ی؟! نه و ژنه سه ت سالی دیکه ش به پښی تو ناگاته وه، نه و قهره واش و کلفه تی به رده سستی تو و خزمه تکاری خوت و مندالنه ئیتر چ بارگرائیبه کی بو تو هه یه؟ نه به شی توی خوار دو وه و نه جیگای پی لیژ کردوی. له و ماله دا نانی خوی ده خوا و کاری خوی ده کا. ده ی باشه عمر و چاوی من، وه ختی نه م هه وایه ت له سهر دا بوو بوچی له لای من دهنګت نه کرد تاکو بو ت له هه ولدایم و کچیک ی حه یابه خو و داوین پاکت بو پیدا بکه م هه موو کهس ږه حمه ت بووی دایک و بابیان کردبایه، نه ک نه م ژنه تیوه، هینه ده گه ږاوه ږه رده ی ږاوه، که ی تو و نه و بابای عه یاره یان گوتو وه، نه وه یه دهر ده که میری گیان من پیوه ی دهنالینم! بیستومه ده لین سهیده کان هه تا میزیان که ف بکا به دوو ژن و سی ژن داناکه ون، به لام نه ک له گهل نه وه!

سهی میران نیوچاوی تیکنا و گوتی:

- وادیاره تو ده زانی کتیبه و چکاره بووه؟! ناسکه خانم، نه و ژنه هیشتا به چاکی ناوی تو و جیرانه دهم ږه کانت نازانی خه ریکن ناو ناتوره ی وه دوو دهنن؟! هه ستا و به قونه وه له سهر جیگا که ی دانیش ت. ناسکه وه لامی دایه وه:

- ناو ناتوره؟ ده ی که باوهر ناکه ی بچو له مو له و بږسه! بزانه خه لگی نه م شاره چی ده لین. تو چووزانی چه ندجار قه لی له قوون هه لفریوه؟! حه زم ده کرد نه م دوانیوه ږویه له مال بوایه ی راستیبه کانت به گوچکه ی خوت بیستایه. یه کی له به رده سته کانی حه مام، میمه که نه سفهر که لوپه لی

همامی بۆ هیئامه وه شتی وای سه بارهت بهم ژنه تیوه ده زانی شتی وای لیده گیزایه وه هر مه پرسه!
 ئه وهی من له و ژنه م بیست ئه گهر تو بت بیستبایه له جیتی خۆت وشک ده بووی، خه تای من بوو خۆم
 بۆ راگیر نه کرا، بریا هه روا بی هه وال بوایه تاکوو که سیک له ده ری په رده ی له سه ر ئه م خه قیقه ته بۆ
 لادایه ی. ئه وهنده بی ئابرووه له گه رمایه سه رتیپ چه پله یان لی ته قاندووه و وه ده ریان ناوه، پیت وایه
 به رده ستی همام چی ئه و ژنه ی ناخۆش ده وئ؟ خۆ ئاوی له ته ندووری ئه و نه کردووه، ئه و ژنه هیشتا
 نازانی هوما به سه ر من هاتووه، به لی، هر بۆیه له و گه رماوه ده ریان کردووه، له خۆرا نه بوو نه ده هات
 بۆ همامی سه رتیپ، ئاماده بوو بچین بۆ خه مامی فیروزه، یان خه مامیکی تر، تو ئه وهنده به ده ماری
 ئاماده نه بووی قسه که م ته وای بی له ده متام، تو نازانی خانم بۆ ئه وهی خه لک بخاته ته حا، ته حا و
 چاوی خاوه نی کویر بکا، به بیانوی ده ست نوێژ ده چیته سه ر پیتشۆرکه ی خه زه که و قول و باسکی
 سبی و چه رمگی بۆ کوری سه فییه خانم هه لده مالی، نوێژ له بن ده ستی بدا، ئه و جادوو بازه، کی بووه، له
 کوئ سه ری خۆی به قوردا کردووه، من له وه سه رم سوورماوه ئه و پیاوه چاکه ی من، چۆن تووشی
 بووه به تووشی ئه و بابان ویزانه وه؟ ئه وه که سوکاری خۆی له به ری به زیون یه خه یان لی هه لته کاندووه
 توش هه لته گرتو ته وه و مالی خۆت پێ ئاوه دان کردو ته وه؟ له هه مووشته خراپتر ماره ت کرد و له
 جی و بانی منت خزانده؟! ئه وه بوو چاکه ت ده رحه ق به من. چاره ده سه له حه لال و هاو سه ری تو م ده بوو
 ژنه گزیرم به سه ر بیئی؟! تو چۆن باوه رت به وه کردووه، به خه وت ئا و هیشتا ته ر نابی.

سه ی میران له باتی ئه وهی به سه ر نه چه وه گوئ بداته قسه کانی ئاسکه . ئه وشته ی ئاسکه له وی
 ده ویست هه ره که ئه وهی ده لوو کاریک قسه ی بۆ بکا، رووی لی وه رگنیا، له سه ر جیگا که ی خۆی پاکشا
 و چه ند چه رکه دواتر دیسان راست بووه. که مه کینک مه حته ل ما، ئه و جار هه ستا پێ، ئاسکه وایزانی
 ده یه وی ئا و بخواته وه، یان شۆقی چه رکه کز بکات، له دلی خۆیدا گوئی: هر بیکوو ژینمه وه باشتره،
 هه رچه نه ده زۆر تو وره و په ریشان بوو به لام وه بییری هاته وه نا کړئ شه وه که ی له خۆی تیک بدات. ئه وه
 شه ویک بوو دوا ی چه ند سه ل بووک و زاوایی وه بییری هاتبووه، ئه وشه وه یانه ی دلان بوو، ده بی
 کاریک بکا، به راستی هوما ی له بیر به ریته وه. هه ره که ژیران به ته کبیرن، ئه وین هیمی ئاره زووه
 خۆ شه ویستی دلوفانی لیده که ویته وه، به لام سه ره رای هه مووی ئه وانه سه ی میران ده ستی دا کو ته که ی،
 کلپه کان به ئه ستوی دیواره که دا کرابوون هه لی گرت و له ده رگای ژوورده که چوه ده ری.

ئاسکه قسه که له ده میدا بوو به سندان. به سه رسوورماوی له سه ر جیتی خۆی دانیشته. میژده که ی
 بۆچی وای کرد. به م شه وه له ژووره گه وره که کاری چیبوو کلپه کانی هه لگرت؟ بلی سه باره ت به م

هه‌واله چۆنی فکر کردبیته‌وه؟ ئاخۆم خه‌به‌ری هه‌مووشتیکی هه‌یه؟ یان ئه‌وه‌ی ئه‌م قسانه‌ی به‌ ته‌وه‌ین و ناحق ده‌زانی، ئاسکه کاسو و پ‌سه‌ری سوورما‌بوو. ته‌نیا گوئی له‌ جیره‌ی ده‌رگا‌که بوو. به‌ دلنایای زانی میرده‌که‌ی به‌م وتانه تیک‌چووه و توراو و به‌ دل‌مه‌ندی به‌جینی هیشت.

سه‌ی‌میران پنی‌وابوو ئه‌و قسه و قسه‌لۆکا‌نه که وه‌دووی هوما‌ی ده‌دن، خو ئه‌گه‌ر هاتوو راستیش بی‌ بۆئه‌وه نابئی گوئی لی‌بگری، هه‌ر یه‌کی‌که له‌و ژنانه به‌م گشته فروفیشاله‌ی که ده‌یان‌کرد خۆیان له‌ مه‌مه‌که‌خۆره‌یه‌ک به‌ پاکتر ده‌زانی و لۆیی چارشوویان عه‌رز‌ی ده‌مالی، ئه‌گه‌ر ئه‌وانه له‌ جیی هوما‌ بایه‌ن مه‌علوم نه‌بوو ئیستا چ ناوو ناو‌نیشانیکیان به‌ سه‌ردا ده‌برین. ئه‌ویش به‌م‌حال و پ‌وژده‌ی ئه‌و ژنه‌ تیی‌که‌وتیوو، یانی ئه‌وان‌بایه‌ن چه‌ندجار خۆیان دۆراندبوو؟ ئه‌و هه‌له‌یه‌ی هوما‌ کردبووی سه‌ی‌میران ده‌ی‌گیرایه‌وه بۆ کالفامی و بی‌گه‌وره‌یی ئه‌و، ئه‌وه‌ گرینگ بوو ئه‌و ژنه‌ سه‌ره‌رای هه‌واو هه‌وه‌سی لاوه‌تی هیشتا به‌ته‌مای ژیانکی‌ خاوی‌ن و ئاسایی بوو هه‌روه‌کوو هه‌موو ئه‌و ژنانه‌ی له‌ ژیر سییه‌ری مال و میردی خۆیان‌دان. بی‌جگه‌ له‌مانه، ئاسکه مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو تیکه‌ل به‌ ساخته‌چی و داوین‌پیشان بووه. میران وای بیر نه‌ده‌کرده‌وه، که‌وایی ئه‌م خه‌لکه‌ له‌ هیچی‌نه‌بوو بۆ قسه‌ ده‌که‌ن؟ ئه‌گه‌ر ئه‌و ژنانه‌ ده‌یانزانی پیش‌ئه‌وه‌ی به‌ گفتی ئه‌وان ئه‌م ژنه‌ بی‌که‌س‌و‌کاره‌ی بردۆته‌ مزگه‌وت و تۆبه‌ی پی‌کردوو، ئاخۆم وازیان لیده‌هینا و پاش‌مله‌ قسه‌یان نه‌ده‌کرد؟ واده‌بوو قوون بده‌نه‌وه‌ سه‌ر ده‌رپینی خۆیان و ئه‌وه‌نده‌ی لی‌نه‌پرسین؟ یان ئه‌و هه‌موو تانوو و ناتۆره‌یه‌ ده‌بووه‌ به‌ردی پر به‌ مست و ئه‌م ژنه‌ بی‌تا‌وانه‌یان پی‌ به‌درباران ده‌کرد؟ جوانی و تاوان وه‌ک قیلی‌که‌وای سپی‌ وایه، ئه‌مه‌ شتی‌که‌ له‌ هوما‌ی پ‌وداوه، هه‌له‌یه‌کی‌ چروکه‌ به‌سه‌ بۆ که‌سی‌که‌ سه‌دان قسه‌ی وه‌دوو بخه‌ن و شاربه‌ده‌ری بکه‌ن، ئه‌و ژنانه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ قسه‌یه‌کیان وه‌ده‌ست بکه‌وئ ئیتر باسی‌ سه‌ره، که‌ربه‌لایی هه‌باس و میرزا‌ نه‌بیش بۆ ئه‌وه‌ی خاوو‌خیزانی لی‌ئالۆز نه‌بی و توبوویان ته‌لاقی بده‌ و با ئه‌ویش بروا به‌لای ژیان‌ی ئاسایی خۆیه‌وه، دۆست و هاو‌پیکانی ده‌یانگوت سه‌ی‌میران له‌وه‌پیش ئاشنا‌یه‌تی له‌گه‌ل هوما‌ بووه، ئیستاش کئ ئه‌م قسانه‌ی به‌و گوتیوو نه‌یده‌زانی، ئه‌مه‌ش به‌جی‌خۆی خو ئه‌و ئافه‌رده‌ته‌ کاریکی‌ خرابی نه‌کردبوو خه‌لک چۆن بی‌ریان ده‌کرده‌وه‌ که‌یفی‌ خۆیان بوو. هه‌ر ئه‌و پ‌وژده‌ بردبووی بۆ مزگه‌وت و تۆبه‌ی پی‌کردوو، ئیتر ئه‌مه‌ش پاک‌بوونه‌وه‌ی دل و ده‌روونی ئه‌وه‌ له‌ گشت فکری‌ خراب و دل‌پسییه‌ک. ئیتر ئه‌وه‌نده‌ش شل نه‌پیچرا‌بووه‌ خیرا به‌قسه‌ی ئه‌م و ئه‌و ده‌ره‌له‌یی و ته‌لاقی بدات، جیی‌تیرامان بوو ئه‌و خه‌لکه‌ خۆیان به‌ ژیر و ئاقل‌دار ده‌زانی و گای‌ نیریشیان به‌ گون ده‌ناسی، هه‌له‌بت که‌ربه‌لایی هه‌باس راسته‌وخۆ شتی‌کی نه‌درکاند. ئه‌وه‌ی له‌ ده‌می هاته‌ده‌ری نه‌سیحه‌ت و

ئامۆزگارى بو. بەلام ھەر ئەو پياوھ لە بىرى چووبۆوھ ناشى كارى بە كارى نىوان ژن و مېرد و كيشەى خاوخىزان نەبى؟ يانى ئەو پنىخوش بوو كەسىك بەبەر چاويپەوھ زەمى عەسكەرى كورى بكا؟ لەوھەچوو بە تكاو پارانەوھ، لە تاوانى كورە نەفرىن كراوھكەى خوشبى؟ ئىستا كە ژن و مندالى ھەيە و خەرىكە سەرو ريشى سېى دەبى، ئەگەر وابوو بۇچى ئەورۆژە سەىمىران زەحمەتى وەبەر خۇى دابوو خوانى رازاندبۆوھ و زۆرىكە لە دۇست و ھاوپىيانى بانگ كردبوو، پىرەمېرد بەم گشتە ئاوەزەوھ ھەر ئەوھەندەى زانىبووى عەسكەر لە نىو خەلكەكە دانىشتووھ، دەيانەوئى بىبەخشى و لە تاوانى خوشبى، ھەستابوو چووبۆوھ ژورەكەى خۇى و دواتر گلەبى لەو كردبوو؟

سەىمىران چۇنى فكر دەكردەوھ كەيفى خۇى بوو، ئەوھى بۇ ئاسكە گرىنگ بوو ئەوھبوو مېردەكەى ھوماى خوشدەويست. دياربوو ھەزى نەدەكرد لە پاشملە باسى كەس بكا و لە قسە بكوئىتەوھ، باوھرى وابوو غەيبەت و ناوھىنانى ئەم و ئەو تەنيا خۇھەل كىشانە و ئاژاوە نانەوھە، ئەويش قەت زەمى كەسى نەدەكرد. ئەوانە با بىمىنى، بەلام با ئىمە بەراستى بزانىن ئەو قسانەى كە ئاسكە دەيكردن و شىوو وەردى دەدانەوھ مەبەستى ئەوھنەبوو ھوما لە بەرچاوى مېردەكەى رەشى بكا. ئۇى بۇ دەبوو ئەم سەيدە ئەوھەندە سست بىن راست و دروستى شتەكە لىك نەداتەوھ؟ ئەوشتەى ئاسكە بەتەماى بوو لەمېژ بوو كال ببۆوھ، لەخۇرا چىلكەى لە كونى ھەنگەژالە دەژەنى، خۇ ئەو بۆى روون نەبوو مېردەكەى لەوھپىش چۇنى ئەو ژنە ناسىوھ، با ھەر نەشى ناسىبى ئاخۆم دەردىك لەسەر ئەو سووك دەكا؟ بەلام ئاسكە زۆر لەوھ پەشىمان بوو خىرا ھەمووشتىكى لەلاى جىرانەكان دركاند و سەىمىرانىشى تىگەياندبوو. نەشى دەزانى چىبكا، فكرى كردەوھ ھەرچۇنىك بىن بچى سەىمىران بىنئىتەوھ بۇ ژورەكەى خۇى. لەگەلى نەرمونيان بىت و لىنىبېرسى بۇچى لىنىتوراوھ و بۇ بەجىنىھىشت. يانى ئەوانەى ئەو گوتىبووى دوور لە راستى بوون و چاوى رەشى دلەرەكەى پىنكال ببۆوھ.

ئاسكە لە نىو جىوبانى ساردىدا بىرى لە سەىمىران دەكردەوھ و بە دەم وردەخەيالەوھ ھەناسەى ھەلدەكىشا، بتەوئى و نەتەوئى، ديسان گوئى لە جىرەى دەركاى ژورە گەورەكە بوو. ئەوھەندە لەسەر ھەست نەبوو ھەر بۆيە پنىوابوو گوئى زرىنگاوەتەوھ، وەك دركى لە جەستەى راچى داچلەكى و لە جىنى خۇى راست بۆوھ، لە بىدەنگى شەودا گوئچكەى سووك كرد و بەسەر زىنى خەيالەوھ گوئى:

ئەگەر ئەقلم ھەبى ئەم ئاورتېبەربووھ خۇى خستە پالى.

بۇئەھى مەھدى وەخەبەر نەبات بە ئەسپایی لە جیخەوہکە ھاتەدەری، بۇ دانیابوون سەری بە سەر مندالەکاندا گرت. بیژن بە دەم خەوہو دەرویشت لیفەکەى پیدادا، دەستی دا چارشو نوێژەکەى و بە پیدزە چووہ حەساری و لەویشەوہ خۆى گەیانە بەرھەیوانە گەرەکە، ئاسمان سامال و زریانیش نەختیک دەرپوو، ھەرچەندە بە تۆی کراسیک ھاتبووہ دەری بەلام ھەستی بە سەرما نەدەکرد. دەنگى سرتەسرتى میران و ھوما نەک لە ژوورە گەرە، بەلکە لە ئاودارخانەکەوہ دەھاتە بەرگوى، کەوابى ئەوہ سەىمیران بوو خۆى خزانەبووہ دیوہکەى ھوما، رەنگە بەم نیوہشەوہ بە ھۆى توورەبوونى زۆر ھەرچى بە دەمیدا ھاتبى بەم ژنەى وتبى، ئاسکە ھەناسەى لە رەکەى سینگیدا قەتیس کرد و بە بىخشیپە گوێچکەى نا بە دەرگای ژوورەکەوہ، دەنگى زەریف و بەئاستەمى ھوماى دەبیست:

- ئەوہ ھاتى قەزات لە من! ئەوہ چۆنە خۆ ئەمشەو تۆرەى ئەوہ؟

- گوێ بەو مەدە. بەبى تو خەو ناچیتە چاوم، لە خەو رام پەراندی؟

- بە ئاستەم خەو دلى گرتبووم، لەم ژوورە سارد و سەردا تەنیا و بىھاو دەم چۆن خەوم لى دەکەوى، گوێم لە خشیپەى پیت بوو نیوہعوومر بووم، لە دلى خۆمدا گوتم بەم نیوہشەوہ بلئى کتیبى خۆى دەحەسارەکە خستبى! بەلام وەختى زانیم تو بووى دلم ئاسوودە بوو. دەستت بینە بزانیە چۆن دلم لیدەدا، وەى! ئەوہ بۇ دەستت دەلئى سەھۆلە!... ئەرى، بۇ پیم نالئى چۆن بوو ئەوت بەجھەیشت، بەم کارەى تو لەگەل من دەیکاتە ناخۆشى. نامەوى ئەو بەرنامەى بۆت دانابوون تىکی بەدەى. با مالەکە ناخۆشى تینەکەوى!

- بۇ چاوى مەستت لیم دەگەرئى، پیت وایە نازانم ئەورۆکە چۆنت خۆ لەگۆل داوہ؟! تو بۇ من ھەموو

یاسا و بریارىکى؛ گیانى سەىمیران جارئ لەم قسانە بگەرئى.

- کەسەکەم! تو ئەوہندە منت خۆش دەوى؟ چۆن باوەر بگەم.

بەتەوى و نەتەوى دەنا ئاواپە، ئەگەر ئەمشەو لە باخەلى تودا بمرم ئوخەى لە دلم دەکەوى. تو کولەکەى رۆحى خوا لە بەھەشتەوہ بۇ منى ناردووى. بۆچى نازانى تو گشت کەسمى. ئەوہندەى گەلای داران توم خۆش دەوى و بەقەى خیزی روبران ئەوم ناخۆش دەوى و لئى بیزارم، حەز ناکەم ھەناسەى بەرگویم بگەوى، وەختى لەلای ئەوم وادەزانم رۆحم لە بەند و زیندانداپە.

ھەرچەندە میران نزمتر قسەى دەکرد بەلام لئى حالى دەبوو. ئاسکە تەواو شلە ژابوو ھەستی بە ترپەى دلى خۆى دەکرد. دەستى لەسەر دلى دانا و بە نیکەرانییەوہ ئاوى دەمى قوتدا، گوێى لە دەنگى ھوما بوو کە دەیگوت:

- نه تگوت چۆن بوو هاتی بۆ ئیره؟ نیوانتان تیکچوو؟ یان به دزییه وه هاتی؟ به جیره ی دهرگای ژورره گوره که دا، له وه دهچن پرسیار یه که م راست بئ، بۆچی پئم نالئی قه زات له گیانم؟
 - ئه ری هه رویه. سه رو کلاومان تیکچوو، چاویان به رای ی نادا من و تو پیکه وه بین، ئه و ژنه له ورۆژه وه زانیویه تی ماره کراوی منی، واده زانی به سه ر سکل و په نگردا دیت و دهچن، رۆژیک هه باس که ربه لایی راده سپیری و شه ویک میرزا نه بی ده کاته تکاکار، ئیستاش که ده زانی هچی بۆ ناکری، خه ریکی شه رو ماره که یه.

سه ی میران مات بوو هوما به تاسه یه کی ژنانه وه پرس ی:
 - ده لئ چی؟ چی وتوو؟ من له و مالله دا ئاگام له هیچ نییه و چمه بیستوو، ئه م دوانیوه رۆیه هه تا چوممه ته هه مام و هاتوممه وه، له ژورره که ی خۆی له گه ل ژنی جیرانه کان دهرگایان له سه ر خۆیان پیوه داوه و سه ریان کردوو به نیو یه کدا، بۆخۆم ده زانم ئه و سه رتو خورته هه ر بۆ لیفه که ی مه لایه!
 - گوئی مه ده ری چاوه راسته که م. با هه ر بوهرن، چاویان دهری، ئه وان نازانم دلئیکه و شاعه باس بردی.

- بۆ لیم ده شاریی وه! به خوا ده بی پئم بلئی!
 - تو بۆ هه ر پیت خۆشه بزانی له وه دهچن که سیک وتبیتی تو له مالی حسین خان بووی، ژنه تیوه ئه وهنده گه وچه نایه وی بزانی له دهروده شت نه دۆزراویته وه، سه رم نه کردبووه سه ر سه رینه که ده ستی پی کرد. ئه ی چه نده ی لی دهری سی، به م قسانه ی زۆرت ره له به ر چاوم ده که وی، ئاوی دهریا به ده می سه گ گلاو نابن، هاتمه دهری و به جیم هیشت. هوما به نه رمه نازیکه وه گوئی:
 - ده زانم کوئی دیشن، ده بن ده ست له دلئیدا، چونکه ئاوی کردوو سه بی شه ویش مه چۆوه لای ئه و. توخوا لئی گه ری گۆرو گیانی بیت.
 - که سه گیان، تازه چاوی ره شی کال بۆوه، قه تی له لا ناخه وم. لئی گه ری شه و تا به یانی داره رای بن میچه که بژمیری.

هوما به زه ده خه نده یه که وه قسه که ی میرانی دووباره کرده وه:
 - با داران بژمیری، هه تا رۆژ ده بیته وه تا قه تی ناچی، ته واوه هچی که ی ناوی.
 ئاسکه گینگلی ده دا و چنگو پلی خۆی هه لده گلۆفی، بن ئارامی وه ک ره شای شه و چۆرا بۆوه نیو هه ناوی، دنای له پینش چاوی بووه چالی دۆزه خ. وایده زانی به سه ر لیواری هه لدیره که وه راوه ستاوه. ئاخۆم ئه وه هه ر ئه و سه ی میرانه که ی سالی سالان بوو هه ر ئه و میژده بوو ئاسکه ی له رۆحی خۆشتر

دهويست، ئيستا شتي وا دهلي؟ ئه گهر ههركهسيكي ديكه بايه لهباتي ئه و بهمشهوه مارومور له هيلانهي گهرم و نهرمي خويدا خهريكي هسانهويه ئه و مالهي بهسهر يهكدا دهرووخاند. ديسان جوولهي نهکرد و گوئي ههلهست، چهند چركهيهك ورتهيان ليبرا و دواتر چپه و سرتي ميران دهستي پيكردهوه. فشق و هوپي ژنه و شهقهي ماچ و راموسان! چريكهيهك له بن مهكي ئاسكهوه ههستا و بهشان و مليدا گهيشته ئهوكي، تهوژمي ژانكي بهقهوهت دلي ساده و بيكيني ريككوشي، ناخوم ئهوه چنگ و چرنوكي ئه داگيركه ره چاوبهسته نهبوو وا كزهي له ههناوي ههستاند. وهختي دهگهرايهوه بو ژوروهكهي خوي وهك تارمايهكي سه رليشنيواو له ههسارهكهدا مهحتل مابوو، تاريكه شهو سهرتاپاي ئه و مالهي له بيدهنگي ههلهكيشابوو، سريوه له دارو بهردهوه نهدههات. هاوسامالهكان زوريان چراكانيان مردبوو تيكرا له خهپهي خهودا بوون. ژنه واي نهدهزاني بهسهر پيوهيه، ئهوهنده پهريشان بوو لهسهر توقي سه ر دهخولايهوه، دهركا و پهنجهري ژوروهكان به بهرچاوييهوه بيون به ديو و درنج. لهم تاريكهشهوهدا دلداريك نهبوو بو ساتيك بيلاويني. مهگه ئه و كاكيشان و ههساره بزوزانهي له بان سهري بوون. ئاسكه سهري بهرز كردهوه و له تهشقي ئاسمان راما. دوو گلينه ي ژير كوماي خهفته لهسهر شاني ههوتهوانان گيرسانهوه. يهكي له و كومه له ئهستيرانه به ئاورينگ و پرشنگي زهرد و سوورهوه گول ئهسيتره ي لي دهبووه و دهووبهري خوي تيشكاويژ كردهبوو، ئاسكه ي دلناسكي ههناسهسارد، هيزي نهبوو بهسهر پيوه رابوهستي شاني دا به پشتي ديواري بهرههيوانهكهوه و دهستي له سنگي گيرا و قوپچه ي بهروكي ترازاند و لهوكاته دا كه ئه و دهسته ي تری بهره و ئاسمان بهرز كردهبووه، له بن ليوهوه چهند بوله يهكي ليوههات هاواري بو خواي باني سهري برد و سنگي كوتا، چي تری له دهست دههات، له سنگكوتان و نهفرين بهملاره ئه گهر تووك و دوعا چارهسازه دهبا كهس ئه م مافه ي لي زهوت نهكا.

به‌شی هه‌شته‌م

وه‌سبه‌ینی‌را مالی سه‌ی‌میران ده‌تگوت جه‌نگی مه‌غلوبه‌ی تیکه‌وتووه، هه‌تا ده‌روچیران بییان‌زانین کار له‌کار تراز، تازه‌ناسکه هه‌تاو سه‌رچلی داره‌بی راده‌مووسی، چرۆی تازه‌که‌م و زۆر تروکابوون و گۆل و ورده‌گه‌لای زه‌رد و سپی به‌ده‌م نه‌رمه‌بزه‌وه خه‌ریکی چاوشارۆکی بوون. مه‌لووچک و پاساری که هه‌یشتا ترسی سه‌رما و سۆله‌ی پیره‌زستانیان له‌دڵدا مابۆوه به‌سه‌ر لق و چلی دارانه‌وه ده‌یان‌جووکاند و ده‌یان‌جریواند و بالیان ده‌کرده‌وه و سنگیان وه‌به‌ر گه‌رمای که‌م‌تینی به‌یانی دابوو، کاتژمیر له‌سه‌ر شه‌شی ته‌واو که‌رویشکه‌ی ده‌کرد. ئاسکه بۆ ئاماده‌کردنی چایی به‌یانی له‌به‌ر ده‌رگای مدبه‌خه‌که خه‌ریکی خه‌لووز گه‌شاندنه‌وه بوو، ئەم کاره له راستیدا له ئەستۆی هوما بوو، به‌لام ئەو به‌یانیه به‌پیچه‌وانه‌ی رۆژان هه‌یشتا له‌خه‌وه‌ئنه‌ستابوو، له‌وه‌ده‌چوو به‌خه‌به‌ر بی‌به‌لام به‌ئه‌نقسه‌ست له‌ژیر لینه‌ی شه‌وه‌نیاته‌ده‌ری، ده‌نگی ورده‌کوکه‌ی سه‌ی‌میران به‌م به‌یانیه زوو هه‌ستابوو بۆ نوێژکردن له‌ودیبوی ده‌رگای داخراوی ژووره‌گه‌وره‌که‌وه ده‌هاته ئامیزی هه‌ساری، ئاسکه ئەوه‌نده په‌ریشان بوو ده‌ستی ده‌له‌رزی، خه‌لووزگه‌شینه‌وه‌ی به‌زه‌ویدا کیشا و پۆلوو په‌نگر پرژو بلاو بوو، ئاسکه به‌بی‌ئه‌وه‌ی بکه‌ویته‌په‌له‌پروزی، له‌سه‌ر به‌ردچینی هه‌ساره‌که ملی‌نا له‌خه‌لووز کو‌کردنه‌وه، ئەوه‌نده‌ی رق و قین له‌دڵدا بوو له‌ژیر لیوه‌وه بۆلاندی:

۔ مندال له‌لانکه‌ده‌نی، له‌و وایه‌نازانم دویتنی‌شه‌وه‌له‌کوئی خه‌وتووه، واده‌زانی وه‌ختی له‌من ده‌تۆری و به‌دزییه‌وه‌خۆ ده‌کا به‌ژووره‌که‌ی ئەودا ئیتر ئاگام له‌هیچ نییه. قه‌ره‌واش! قه‌ره‌واش! به‌گویتما ده‌خوینێ کلفه‌ت و قه‌ره‌واشی بۆ گرتووم؛ به‌قوربانی ئەو خودایه‌بم وا خیرا ئەوانه‌خۆشه‌ویست ده‌کا، ئەمه‌دوو رۆژه‌قه‌ره‌واشه، هه‌تمه‌ن سه‌به‌ی ده‌بیته‌ته‌ره‌ماش؟ به‌خوا ده‌زانم تازه‌له‌مه‌ولا من له‌و ماله‌په‌تی سه‌وه‌ته‌ش ته‌واو نیم. دوا‌ی چارده‌سال کۆیره‌وه‌ری، پاش چارده‌سال هیوا و هومید، ئەوه‌هه‌لم‌گرتوه، قوربه‌سه‌ری چ ژنیکه، بۆ من ئاوابوو، بۆ ئەو چۆن ده‌بی، له‌خۆم خه‌ساری که‌مم کۆیری دی؟ کئی ره‌نجی کیشا و کئی نیشته‌له‌سایه‌ی؟ به‌رۆژ نان‌که‌ری، به‌شه‌وه‌کاله‌چنین، له‌خوری تیسکیک له‌رونی نیسکیک، مالم پیکه‌وه‌نا، هه‌ی عه‌مرت نه‌میتنی رۆژگار تف له‌

نیوچاوانت خاکی خەسرەوانی تۆ کەمی بە چاکەمی چاکان دەزانی. پێخانەم داچەند وشکە تالووم
هەلگرتەوه!

دەستی کردەوه بە رەژی گەشاندنەوه، لەوکاتەدا هوما بۆ دەست و دەموچاوشوشتن خاویڕ
خاویڕ لە ژوورەکەمی خۆمی هاتەدەرئ، هێشتا چاومی بەخەوهوه بوو بەبێ ئەوهی خۆ لە ئاسکە
بگەیهنی چووه سەر لیواری حەوزەکە، دەستی بە ئاوهکەدا هێنا، گوێمی هەلخست بۆ تیرو تانوتی
ئاسکە، هێشتا دەموچاومی نەشۆردیوو سەری بۆلای ئاسکە وەرسووران. بەجوریک هاوساکان
نەژنەون، خۆمی لێ تۆرپە کرد:

- ئەو بۆلە بۆلەت لە چیبیە؟ ئەوه لەگەل کیتە؟

- کئ لەگەل تۆیەتی. پێوهندی بە تۆوه نییە خانم.

هوما بەبێ ئەوهی هۆشی لەلای خۆمی بێ یەکدوو شلپیدا بە دەموچاوییهوه، وەختی لەسەر
پیشۆرکەمی حەوزەکە هەلەدەستا بە لەفزی گلەو بناشت نەک شەر و هەللا گوتی:

- ئەئ پێوهندی بە کللارەوه هەیه؟ بەیانیبەک نەم توانی زوو لە خەو هەستم، خۆ دنیا کاوڵ

نەبووه؟! یان وادەزانی قەرەواش و کارەکەری تۆم؟

ئاسکە پێی خۆش نەبوو وەلامی بداتەوه، لە ترسی ئەوهی دەست بنینە قژی یەکتر هەموو گیانی
دەلەرزى، پۆلوو خەلۆوزی کردە ژێر سەماوەرەکەوه و دووگەل کیشەکەمی بەسەردا کرد. بۆ ئەوهی
مندالان لە خەو هەستینی بەپەلە خۆمی کردەوه بە ژوورەکەمی خۆیدا بەلام هێشتا تەواو نەچوووبوو
دیوی ژووری گوتی:

- نەخیر خانمی خانمان، من قەرەواش و کارەکەری تۆم. لەمەبەولاه تۆ خانم و من قەرەواش!

ئەو کەسانەمی بەرەللائی کووچەو کۆلانان زوو خۆشەویست دەبن، ئەوهی بێ حەیا و بێ شەرمە
لەلای میردی خۆمی جیگای زۆر گەرمە.

هوما لەسەر پلیکانەکان گوێمی هەلخست بزانی ئاسکە چی دەلی، بە ئارامی لە ژوورەکەدا
دەموچاومی وشک کردەوه و هاتەوه بەرکەوشکەنەکە، دەستی بە گۆشەمی هیوانەکەوه گرت و ملی
بۆلای حەسارەکە لار کردەوه و سەیری ژووری هەویکەمی کرد. بۆ چرکەیهک چاومی لە چاومی بری
ئەو هێشتا لە بیلایه بوو. ئەوجار وەک ئەوهی پازیک بدرکینی بە ئاماژەمی دەست گوتی:

- دەزانم کویت زۆر دیشی، هەر ئەوهندەت ماوه لیکبیبییهوه!

ئەو قسانەى ھوما پېش دەستى كىردنىك بوو بۇ سازبۇونى شەر و ئاژاوه لە مالاكەدا، ئاسكە چۆن دەيتوانى خۇى بخواتەوه و دەنگ نەكا، گلارە و بارام بە دەنگە دەنگى ئەوان وەخەبەر ھاتبوون و لەبەر ھەيوانەكە سەيرىيان دەكردن. بە توورەبوونىكى دايكانەوه كىردنىيەوه بە ژوورەكەدا، ديسان گەپايەوه و گوتى:

- من خەرىكم لىك دەبمەوه بابەى عەيار! دەلىي مامرى ئاشەوانى، من كارم بە كارى تۆداوه؟

خاتووخورشيد تۇخوا ئاگات لىيە ئەم چاوبەستە خەرىكە گورپەم پى دەپەخسىنى؟!

ئاسكە ھەك جاو سىپى بېووه، ژنە جيران لە مدبەخەكە خەرىكەبوو پەنگرى ھەلدەگرت، بەم ديمەنە واقى ورمابوو، ئىستا ژنى حەيايەخۇى گەورەمال پىنى شەرم بوو بىتە حەسارەكە و ئاگاي لەو شەرە بى لە پشت دەركاي ژوورەكەى خۇى گوتى ھەلخست. ھوما ديسان ھاتەوه بەركەوشكەنەكە قەرەچەناخانە پەردەى شەرمى دادرى و گوتى:

- من بابەى عەيار نىم، دەزانم كى مامرئاشەوانە، زۆر بەرز مەفرە نزم ئەنىشى، دەمت گرىدە و

وازم لى بىتە، بەخوا دەسم ھەلمالم كارىكت پىدەكەم بابە دەوارى شىرى نەكردىن، ئەگەر لەبەرت دادەنەوئىم بۇ ئەوھىە توش رىزم لىبىگى دەنا بە گەسكە كۆتەرەيەكت حەساو ناكەم.

ھەرچەندە ھوما كەمتر لە ئاسكە نەيدەشرىخانە، بەلام نەختى ھىورتر بوو، بە شىوھىەك لەفز و

كەلامى تىك نەچى سەرى بۆلاى ئاسكە ھەلتەكاند.

لە ناو مالىشدا ئەوئەندە گرىنگى بە چارشىونوئىژ نەدەدا، تەنانەت زۆرىشى لى بىزار بوو،

لەوكاتەدا چارشىو خزىبوو بۇ سەرشانى، گەردن و لايەكى بەرۆكى سىپى و ناسكى وەدەركەوت.

دياربوو شەرەكە لەسەر رق و ئىرەي پىبىردن بوو، بەلام مەعلوم نەبوو لە چى گىرەيان گرتووه،

ھەردوو ھەويكەش زۆر لەخۆپازى بوون.

ئاسكە دەمى پانەوہستا و جواوى داوه:

- تۆ دژوئىن بە من دەدەى تى ھەلدراو؟! ھەمووكەس قەسە بكا تۆ قەسە مەكە، ئەگەر چاكبايەى لە

پاش دوو زگ وەدەريان نەدەناى، بچۆ ولاتى كەس نەتناسى خۆت ھەلكىشە پىر بە كراسى، پىت وايە

نازانم كى بووى حەياتكاوى مالان گەر!

داریوش برای حاجی خانم بۇ ئاوه لگويزان چووه سەر چالاوہكە، كەنجىكى بىست و سى

سالانەى زۆر كەلگەت نەبوو، شىكەلانە و زۆرىش شەرمىون بوو، پىش ئەوہى ناسكە ھوما بىتە ئەو

مالە ھەلس و كەوتى زۆر خۆمانە بوو، تەنیا كەسىك بوو دايك و خوشك و خوشكە زايەكى لەو مالەدا

به‌خوبی ده‌کرد کریکاری دایره‌ی ریگابان بو، له هیمای‌دا ره‌فتاری مندالانه ده‌بیندرا، له‌چاو ته‌مەنی ده‌سال مندال‌تر دیاری ده‌دا، زۆرتر له‌و که‌سانه‌ ده‌چوو له‌ پیریشدا هه‌روا گه‌نج دیارن. ئیتر ئه‌و کارمەنده گه‌نجه‌ی دایره‌ی ریگابان به‌م ده‌نگ و هه‌رایه‌ له‌ خه‌و راپه‌ریبوو به‌بێ ئه‌وه‌ی ئاو هه‌لگۆزی و ده‌ست و چاوی بشۆری ئاقتاوه‌ی له‌ قه‌راخ هه‌وزه‌که‌ به‌جێ هه‌شت و گه‌رایه‌وه، هوما هه‌روه‌ک نه‌ بای دیبێ و نه‌ باران چارشێوی داوه‌ به‌سه‌ر خۆیدا، به‌ تیر و تانوته‌وه‌ که‌ دیاربوو ئه‌ویش هه‌زی له‌ شه‌ر نه‌بوو پووی کرده‌ ئاسکه‌ و گوته‌:

- چه‌یفه‌که‌ی که‌س نییه‌ لیت بپرسی به‌چی ده‌نازی، گوتم با دم نه‌که‌مه‌وه‌.

ئاسکه‌ به‌ غه‌زه‌به‌وه‌ به‌ سه‌ریدا شریخاندی:

- تو عیل و تایه‌فه‌یه‌کت به‌زاندوو هه‌ر ئیره‌ت مابوو؟

په‌نجه‌ره‌کانی ژوو‌ره‌ گه‌وره‌که‌ هه‌موو داخرابوون، به‌لام سه‌ی‌میران به‌ جوانی گوته‌ی له‌ شه‌ره‌ ده‌ندووکه‌ی ژنه‌کانی بو، به‌م به‌یانیه‌ گه‌ره‌کاو گه‌ره‌ک ده‌نگیان ده‌رۆیشت. سنگ شیری پشت ماکه‌ر قه‌فی سمیلی بردبوو به‌ نیو ده‌میدا و به‌ ددانی ده‌یگه‌زی بێ ئه‌وه‌ی له‌ جێی خۆی بجوولێ گوته‌ی لیگرتیوون. ئه‌م چه‌قه‌و هه‌رایه‌ تا ده‌هات زیاتر ده‌بوو، ئه‌ویش له‌و کات‌وساته‌دا پیاوی هاوساکان هه‌شتا له‌ مال بوون. میران که‌ خۆی به‌ قوله‌ میریک ده‌زانی ئه‌م به‌زمه‌ی زۆر له‌ دل‌ گران بوو، وایه‌زانی عالم‌ تف و له‌حنه‌تی ده‌کن. ئه‌م ژنانه‌ که‌ به‌م به‌یانیه‌ په‌رده‌یان درابوو، بلی ئیتر ئه‌مه‌ کاری هه‌موو رۆژیکیان نه‌بێ؟ بلی له‌مه‌ولا به‌یانی سه‌ی‌میران پیاله‌یه‌ک چایی به‌ گه‌روویدا بچینه‌ خورای و ناوی خوا بینی و پروات به‌ شوین پاروویه‌ک ناند؟ ئه‌و ژنانه‌ لینی‌بگه‌رین یه‌کیان له‌ به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌ و ئه‌ویتر له‌ که‌وش‌که‌نه‌که‌وه‌ سه‌نگه‌ر له‌ یه‌کتر نه‌گرن و به‌بێ گوته‌دان به‌ حورمه‌ت و که‌رامه‌تی بنه‌ماله‌ و ده‌روچیران ره‌هیل‌یه‌ی دژوین و قسه‌ی ناشیرین ده‌یه‌کتر نه‌سه‌ره‌وینن؟ به‌ بروای ئه‌و خه‌تای ئاسکه‌ بوو به‌م تلووحی به‌یانیه‌ ئاوری شه‌ری هه‌لایسان. ئه‌و بوو ده‌یگوت غه‌دم لیگراوه‌، رقی له‌ هوما هه‌لگرتیوو به‌بێ هیچ قسه‌یه‌ک شه‌رو هه‌لال‌ای خستبووه‌ نیو ماله‌که‌وه‌. وه‌ک قه‌ره‌چی ده‌ی‌شریخاند و هه‌موو جیرانه‌کانی هه‌تابوو سه‌یری خۆی. سه‌ی‌میران هه‌میشه‌ ئه‌وی له‌ هوما به‌ عاقل‌تر ده‌زانی وه‌ک سه‌ره‌ژنیک لینی‌ده‌روانی. وه‌ختی ئه‌م زریکاندنه‌ی دوایه‌ی له‌ دم‌ بیست ئیتر خوین به‌ری‌چاوی گرت و خۆی بۆ راگیر نه‌کرا. که‌وله‌مووی خوراسانی له‌ شانی داپنی و به‌ لایه‌کدا فرییدا و به‌ نیو‌چاوانی گرژ و مۆنه‌وه‌ ده‌موو ددانی به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌کروشت به‌ پلیکانه‌کاندا هاته‌ خورای، هوما له‌ بیلایه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چاوی به‌ میران که‌وت به‌ تالۆکه‌ خۆی کرده‌وه‌ به‌ ژوو‌ری

خویدا و ئالقه ریزی دەرگاکی هه لپیکا، ئاسکه له دهم دەرگای مدبه خه که سه ماوه ری کولاتوی به دهسته وه بوو دهیبرد بۆ ژووره که چایی دهم بکا، سه ماوه ری ودرشه و وهک دلی ئه و له کول و له جوش بوو. میران هیور هیور گه یشته سه ری و توند مه چه کی دهستی گرت، له ولاده ی سه ماوه داینا. بی ئه وه ی له مه به سستی حالی بیت چوونه به ره هیوانه که و له ویرا بۆ ژووره که، وهختی پینان نایه نیو ژووره که وه به بی هیچ پرسیار و وه لامیک کویت ژان دهکا با بیکوتم، مست و شهق و شه پلاغه جیگایه کی ئاسکه ی چاره ره شی به ساغی نه هیشت:

- باوه حیزی که ران دایکاو، چاوت نوقاندوو و دهمت کردۆته وه دته وئ ئابرو و حه یام به ری؟
 که مال باب! تو که نگی ئه وهنده رو وه له مالو بووی دته وئ دروجیرانم پی خوش بکه ی؟!
 ئاسکه ههردوو دهستی کرده له مپه ر بۆ سه روچاوی و سه ری دهکۆشی خوی نا. تا ماوه یه ک نووزه ی دهر نه هات دواتر له بن لیوه وه گوتی:

- دهست خۆش لیمده حه قی خۆمه تیمه له ده دهست خۆش سه ی میران لیمده، لیمده!
 جیرانه کانی نیو هه ساره که به ژن و پیاوه وه که ئه م دیمه ن و دهنگ و هه رایه یان زور پی ناخۆش بوو به نیگه رانییه وه گوئیان گرتبوو. ئه م زرم کوته له چه سنی ره شه با دل و هه ناوی ئه وانی هه لته کاند ئه م ژن و پیاوانه هه قیان بوو زور به خه م بن، ئه و ماله چه ندای چه ند ساله مه کوی ئارامی و هه سانه وه بوو قوناغی غه ربیان و لیه وه ماوان بوو ئه مرۆکه بۆته گۆره پانی نیوان دوو هه وئ ساری، ئاسکه خانم، جاران خانمه گه و ره ی ئه م بنه ماله بوو جاریک که س نه ی بیست به دهنگی بهرز بزریکنی و وشه ی دزیو به ده میدا بی، جاریک گله یی و دل مهن دی له که س نه بوو، که چی ئیستا به هوی ژنه تیویه که وه ئاوا بی حورمه تی پیده کرئ و که سایه تی له ناو ده چی. له و ماله دا ئه گه ر دهنگ و هه رایه ک بووبی ته نیا خورشید و ئاغا جان بوون، ژن و مندالی ده کرده وه به ژووریدا و دەرگای له سه ر پیوه ده دان قایشی شهروالی له هه لده گرتن یه که به یه ک ده یکو تان. قیژه و گریان دهر و ژووری پر ده کرد. دهنگ و هه رای پور به گم و بووک و نه وه کانیشی له لایه کی دیکه وه ژیا نی دانیش توانی له م هه ساره دا ده کرده قوز له قورت. زۆر جار جیرانه کان پینان پیده که نین، له پاش قه ده ریک ئاغا جان له مال ده چوو هه ری، بۆ ماوه یه ک خوی ون ده کرد. ههروهختی تمه نه پوولیکی دهست دهکوت مه نیک نان و تۆزیک گوشتی ده کرئ و ده هاته وه بۆ مالی. ئیتر ژن و میرد ههروهک هیچ نه بووبی له نیواناندا سه رخۆش و رووخۆش داده نیشتن، جاروباره ئه م بگره و بکووژه یه له و

ماله دا پرووی ددا و بیزارکردنه که شی دههاته وه گورپی، ئەم شەپ و هه رایه ش خاتوو خورشید سازی دهکرد و داره که ی ددا دست میزده که ی، دایمه گرمه ی دههات و بۆ تاویک نه ی ده برپوه:

- قور به سه رم بۆ سه روه رم!؟

به لام هه رچی هه بوو له و ماله هاواری برسپیه تی و نه داری بوو وه ک ده لێن سفره ی پر ناشتی ماله، مه گه ر مردن ئەم هه راو به زمه ی کپ بکردایه، شەپ و هه لای مالی سه ی میران له سه ر تیری بوو له خۆبایی بوون و لووت به رزی بوو. ئەم دوانه زۆر له یه ک جیاوازن. سه ی میران سه روای هه رچه نده زۆر توورپه بوو که مه کیک به هۆی رق هه ستاوی چاوی به رپیی خۆی نه ددی و ئەوه نده به ناحه زی کیشای به سه ر ئاسکه دا، بۆ ئەوه وایکرد هه ردوو ژنه که ی چاوترسین بکا، دیار بوو ئەوه ل خه تای ژنه گه وره که ی بوو به لام بۆ توقاندنی ژنی چکوله ئەم کاره ی کرد. دیاره خۆ ئه ویش بی تاوان نه بوو ئاسکه ئەگه رچی ئەم هه موو کوته که ی خوارد به لام فه زی لێوه نه هات، چاو به گریان و جهسته پرژان له سه ر لیواری کورسپیه که دانیشت سه وزی نه ورزی له سه ر بوو. بۆخۆی ره شتاله بوو ئەوه نده ی تر ره ش داگیرا و خوین تالتر بوو، له چه ژمه تان دهستی به قوتووی دارکه وتی جگه ره که وه ده له رزی. له شه وئیه پانتوله که ی به بزمازی دیواره که وه بوو هه ستا و دایگرت و له پنی کرد. خه ریک بوو له ژووره که بچینه ده ری سه یری کرد گلاره و بارام له سووچی ژووره که سه ریان کردوو به نیو یه کدا و بۆ دایکیان ده گرین. خه می ئەوانیشی بۆ زیاد بوو. له سه ر لیواری کورسپیه که دانیشته وه تا کوو جگه ره که ی ته واو بکا. بیری کردوه هه رچه نده زۆریش توورپه بووه و ئەم راسان و لیدان و پیدادانه نه دهبوو رووبدا و اچاکه توژیکیش له سه ره خۆ بی و زمانی نه سیحه ت و نامۆزگاری به کار بینن، به بی ناشت بوونه وه نه رواته ده ری، ئاسکه ی به خه تره ش له گوشه ی ژووره که هه ل کورما بوو به نیوه نووزه یه که وه بۆ به ختی خۆی هه لی ده پالوت. مه هدی خه به ری هیچی نه بوو به ئالفه ریزی سندوو قه که خه ریکی یاری کردن بوو، له نیو ئەم دهنگو هه رایه دا بیژهن هه ر له خه ودا بوو. (ئازاره کان قوتابخانه ن بۆ مروّف به ومه رجه ی میشک ژهنگی نه گرتیی) سه ی میران دوا ی ئەم هه لچوون و به رچاو تاریک بوونه هیور بۆوه و به له فزیکی ئارام که وته دلدانه وه:

- هه مووی خه تای منه، ئەوه نده ت به ده وردا هاتم، ئەوه نده م قه در لێنای تا له خۆت ده رچووی هه ر دهنگم نه کرد و به م به یانییه خۆم خواردوه و گوتم بزاتم واز دینن، وازت نه هینا، ده ست به ردار نه بووی درۆیان نه کردوو به زن ئەگه ر خوا غه زه بی لیبگرئ نانی شوان ده خوات، ئەو کوته کانه نۆش و گیانت بی کوته ک له به هه شته وه هاتوو، تۆ شیواوی قه در و حورمه ت نی!

به دوو چاوی دارمال له قین و غه زه ب ته ماشای قه لافه تی دارماو و هه ل کورماوی ئاسکە ی کرد. باوه ری نه ده کرد تاکوو ئیستا چون له گه ل ئەم ژنه ژیاوه، بۆ ئەم ته منه ی به خۆرایی برده سه ر. خۆشی نه یده زانی هوی چیه ئاوا گۆراوه، ئەوان ئەم هه موو سا له له بوون و نه بووندا پیکه وه ژیا بوون هه زیان ده کرد پینش مه رگی یه کدی بن، ئە ی ئیستا بۆ ئە وه نده نه فرینی له م ژنه یه، ئە وه هه ر ژنه که ی جارانه و ناخ و پوه له تی نه گۆراوه. بۆ له پینش چاوی ره ش بووه؟ هه تا جارن بوو به خیلی به خۆی ده برد، که س ژن و مالی سه ی میرانی نه بوو. ئە دی له کو یوه ئەم ژنه بوو به ده له دیو؟ ئە ی خۆ هوماش ههروهک ئەو ئافره ته و چی له و زیاتر نییه؟! دیسان سه ی میران رق و قین گرتی و به سه ریدا گۆراندی:

- چما به م به یانییه خه ریکه گه ره کم به سه روه ر بکا، ته منه نیکه به هیا و حورمه ته وه ژیاوم خه ریکه به سه عاتیک ئابرووم به ری حه یام بکاته حه یای پیازفروش! دۆستی وه ک تو م بی دوزم نم بۆچییه!

دیسان ریچه یه کی لیکرد و ژنه به توندی سه ری به رز کرده وه:

- من خه ریکم حه یای تو بکه مه حه یای پیازفروش یان خۆت خه ریکی ئەم په نده به سه ر خۆت دینی ئاغا سه ی میران. تو ژنی ره نگینت ده وی ئەک مالی سه نگین! برۆ کلاو بنی به تیلایگی سه رته وه برۆ.

ژنه ئیتر نه یده ویست ئە وه ی ده یزانی له دلای خۆیدا رای بگری، به چاوی پر له بوغز و قین سه یری نیوچاوی میرانی کرد. ئە وه یه که م جار بوو ئاسکه ئە وه نده خۆی دزیو نیشان بدات، ده ماری لاملی قامکیک هه ستابوو سه رو گه ردنی زۆر ناشیرین بوو. سه ی میران وه ک دیوانه یه ک چاوی لیده ره په راند. ددانه چیره یه کی لیکرد و سه یری راست و چه پی خۆی کرد. له ودیوی شووشه ی ده رگا که وه چاوی به شتیک که وت، ئە ویش بیله شکا وه که بوو له دوو کانه وه هینابوویه وه، له میژ بوو له به ر هه یوانه که داینا بوو. وادیار بوو ئە وه ی لای ده گه را دیتبوویه وه، چوه هه یوانه که و به پیله قه یه ک ده سکی بیلای له نیوه راسته وه کرد به دووان و خیرا گه رایه وه بۆ ژووره که، ئە وه ی به ده ستییه وه مابوو به قه ت داری خوری شو ردنی ژنه کوردیک بوو. جیرانه کان ترساو و په ریشان مه حتل مابوون. ئە و پیاوه به م تیلایه وه به ته مای چیه، وه ک ئە وه ی له پر شتیک رووی دابی به سه رسوو رمانه وه تیی رامابوون چکه ن و چییان له ده ست دیت، به ردی گه وره نیشانه ی شه ر نه کردنه، به لام سه ی میران خوین به ری چاوی گرتبوو، به ریپی خۆی نه ده بیینی. وه ختی گه یشته

بهردم ئاسكەى هەناسەسارد، دەستی بەرز كردهوه و چاوى نوقاند. شەلم كوئىرم كەس نابوئىرم، لە تەوقى سەريەوه هەتا بەرى پىي پىي داهاات پىشتى لە زگى نەرمتر كرد، ئەگەر لە شەپەكاندا فرىشتە دەستى ئىمام عەليان دەگرت بۆ ئەوهى هەموو هيزى خوى لە كار نەكا، لىزەدا شەيتان يارمەتى سەىمىرانيان دەدا بەلگە باشتر بتوانى بە سەرى ئەم ئافرەتەدا بكيشى، وەختى لە بەردەستى مىران دەرپەرى بە ئانىشكى شووشەى دەرگاگەى شكاند قىژە و هاواری دەرو ژوورى هینا لەرزىن. لە پاش ئەو زرىكە و قىژاندنە كەوت بە عەرزىدا و لە هۆش خۆى چوو. خوین لە سەرى بازەقەى بەست و پەلكەى خاوى ئەرخەوانى كرد. جىرانهكان چارشىودار و بىچارشينو پزانه حەسارەكە، تەيمانىكى گۆشتن لە ژن و مندال دەورى ئاسكەى بىهۆشيان گرت. زرىكە و قىژە و هەرايەك بوو دەتگوت جەنگى مەغلۆوبەيه:

- هەلى بگرن، بۆسۆى بۆ بگەن زەردەچىتو و رۆن دوو پىشك بىنن.

سەىمىران پىش ئەوهى بەكوئىتە ژىر چەپۆكى تانەو سەركونەى جىرانهكان خىرايهكى خۆى دزىبەوه، گرىى نىوچاوانى تىك نابوو مووى درىژى برۆى كەوتبوونە سەر پىلووى چاوى، يەخەو بەرۆكى بەبى دووگمە كرابوو، سەرئەژنۆى پانتۆلەكەى، هەر ئەو پانتۆلەى ئەوشەوه لە كۆلانى سەنعەتى كە ميوانى هوما بوو ئاورى جگەرە سووتاندى بەبى ئەوهى بە خۆى بزانى لە شتىك گىراوه هەلدرايوو، سەىمىران حەزى نەدەكرد كارەكە ئاواى لىبى، ئەوهندە توورە و رقەهستاو بوو دللى بىوو بە دار و بەرد بەزەى بە ئاسكەدا نەدەهات، بەر لەو كارەى پەژىوان بىوو و دللى پىي دەسووتا، بەبى ئەوهى پاروويهكى نان خواردى ئاسكەى سەرشكاوى بەسەر هاوساكاندا بەجى هىشت و لە مال چوو دەرى. بەو بەيانىبە بە بىنان و چا، چەند جگەرەيهكى كىشا دەرد و خەفەتىش لەوى راوهستى ئەوهندە پەرىشان بوو دەتگوت كەللەى سەريان جەپەبابە داوه، بۆ ئەوهى لە كووچە و كۆلان لە شەقام و بازار ئاشنايهك نەى بىنى خۆى گەياندە قاوهخانەيهكى چەپەك.

لەولاوه حاجى خانم بەپەلە خۆى گەياندە حەوشە، كوتە پەرويهك بەسەر تەنافەكەوه بوو خىرا داىگرت و شەمچەيهكى پىوهنا، خۆلەمىشى پەرق سووتاوى كۆ كردهوه و كردى بە بۆسۆ هاتەوه بۆ نىو ژوورەكە، بىوهژنە جاحىلە ئەمە يەكەم جار بوو بەبى چارشينو دانىشتوانى ئەم حەسارە دەيان بىنى، بە توى كراسىكى مۆر و لەچكەيهكى خالدارەوه دەهات و دەچوو. خۆشحالى و خەمخۆرى بە روخسارىبەوه دياربوو هەلسوو كەوتىكى لەخۆبايى كە پياوان سەبارەت بە ژنان هەر لە كۆنەوه لە خۆيان نىشان داوه، جىرانهكان لە هەولى پەيداكردى رۆنى دوو پىشك دابوون. ژنە

ئەرمەنىيەكى دىوار بە دىۋارى ئەوان كە موسلمانەكانى ئەو كۆلانە ھەر بە ناۋى «مادام» بانگيان دەكرد، ھاتە ھەسارەكە. بەدەم قىژدە ھەرواكەۋە ھاتبۇو بزائى چى پروىداۋە ئاگرە، ئاۋە يان مال پرووخواۋە. ئەو ژنە ساكار و بى ئازارە ھەمىشە پرچى لە پشتەۋە دەبەست و بستى دەسمالى ناسكى دەدا بە سەرىدا، جلوبەرگى مەدەخى لەبەر دەكرد و بە كۆلانەكەدا دەھات و دەچو، ئەو دەيزانى موسلمانەكان دەورىيان لىدەكرد و كەمتر توخنى دەكەتن . ھەرچەندى زۆرى بەلاۋە گرینگ نەبو، ئەۋىش خۆى لەوان ھەلنەدەقوتاند سى سال دەبوو لەم كۆلانەدا دەژيا، لەگەل ئاسكە ھاوسامال و دىوار بە دىوار بوون، لەو ماۋەدەدا ھىچ دل مەندىيەكى لە بنەمالەى سەىمىران نەبوو ئاسكەى خۇش دەۋىست. مىزدى ئەم خانمە «ياكوب» ناۋ لە بەشى فەنى و سەنەتى كۇمپانىياى نەوتى ئىران و ئىنگلىز كارى دەكرد. پىاۋىكى كورتهبالاى خەپلە و پىشەنە بو، ھەروەك ھەموو ئەرمەنىيەكان جوان ماۋو مادام ئەرمەنى لەوكاتەدا كە بۇ ئەۋى چوۋبوو كچە ھەوت سالانەكەى «ساتىك» لەگەل خۆى ھىنابوۋو. كىژۆلە ھەر لە بوۋكە چىنى دەچو، قزكال و سىپىلكەلانە، ئەۋەندە ئەو جلوبەرگەى لىدەكالاىۋە دەتگوت گول خۇنچەى دارەسىۋە، دەمولىۋى ناسك و دەور رىز ددانى مروارى، ھەر شىرىن بوو تەماشائى بكەى لە چاۋى پىس بەدەور بى دەتگوت خۆرى و پەرى دەموو چاۋيان بۇ شۇردوۋە، مادام كورىكىشى ھەبوو بە ناۋى شورا، ئەۋىش لەو قوتابخانەى بوو بارام دەرسى لى دەخویند، بەلام سالىك لە پىشتەر بو، ھەر ئەۋەندە ئاسكەى بىنى بە سەروچاۋى شەلالى خوین، ژنان ھاۋارىيان دەكرد، دەى رۇن دەۋپشك بىنن، نە عەبەسراۋ و بە شىۋەزارى ئەرمەنى و فارسى گوتى:

- سەبرىك بگرن، لازم نا، رۇن دەۋپشك.

بەبى ئەۋەى ئاۋر لە كچۆلەكەى بداتەۋە، بەپەلە گەرايەۋە بۇ مالى و سى چوار چركەى پىنەچوۋ شوۋشەيەك دەرمانى سۋور و چىنگىك لۆكەى ھىنا و ھاتەۋە، ژنان كۆلانىان بۇ كەدەۋە و رىگەيان بۇ چۆل كرد. خۆى گەياندە سەر ئاسكە و لە چەشنى پەرەستارىكى لىزان لۆكەى خاۋىنى لە دەرمان ھەلكىشا و پرچى خویناۋى ئاسكەى ھەناسەساردى لادا و برىنى سەرى بۇ دەرمان كرد. كەتان و مەلمەلى خاۋىنى داۋا كرد راست و چەپ سەرى بۇ بەست. كاتىك لە دەرمان كردن بۇۋە بە ھەستىكى دل سۇزانە و لەفزىكى شەرمەنەۋە گوتى:

من ھاتىبووم بە مەشەدى مىران بلىم دوو خەرۋار ئاردى ئەشتەرخانم دەۋى، لە ئاشىكى باش.

چاۋىكى لە ئاسكە كرد و بە سەرسوۋرمانەۋە سەرىكى بادا.

حاجی خانم له وکاته دا خه ریک بوو کومه خویناوییه که ی بهری ئاسکه ی داده کند به ئاماژه وه

گوته:

- میزده که ی به م داره لئی داوه.

ئهرمه نی چاوی دهر په راند و واقی ورما:

- زور کاریکی خراپه، زور خراپ!

ژنان چوونه بن پیلی ئاسکه و بردیانه ژیر کورسییه که وه، دووس سهرینیان به پشته وه نا. ژنه ئهرمه نی له سهر قالیه که دانیش و پالی به دیواره که وه دا، کچه که ی له بیلایه راوه ستابوو شهرمی دهکرد بیته ژووری بۆ نیو ژنه کان. ئه وهنده خاوین و له بهر دلان بوو یه کیک له ژنه کان له خویان رانه ده دی دهستی بگرن و بیهیننه ژووری، حاجی خانم گوته:

- مادام، موسلمان فره خراپ، زور خراپ. میزدی ئه و ژنه، دوو ژنی هه یه، (دوو قامکی

نیشان دا.)

مادام، زوری پی سهیر بوو:

- ئی! تو راست ده بیژی؟ من نه مزانیوه، ئه و ژنه ی تر له کوئییه؟

له وکاته دا حاجی خانم ببوو به دیلمانج ئاماژه ی بۆ ئه وه بهری هسهاره که کرد:

- ژنه تازه که ی له و ژووره ی دیکه یه، مادام، پیاوی کورد که ده وله مه ند بوو یان ژن هه لده گری

یان پیاو ده کوژی!

مادام ئهرمه نی زوری پیخوش بوو ژنه تازه که ی سه ی میران ببینی، له جی خویه وه سه ری کیشاده ری که سی نه دیت، بیری له و کاره ساته کرده وه به لام نه یزانی چۆن داخ و که سه ری خوی دهر ببری، ئاسکه وه ک بارانی په له بۆ به ختی خوی فرمیسی هه لده وه راند. خاتوو سه فیه له به ره یوانه که به لای قولته قولتی سه ماوهره زه رده وه مه حته ل مابوو هاته به رده رگای ژووره که و گوته:

- ئه و ژنه یازده سالی ته واو له مالی ئه و میزده ی کویری دنیای کیشا، شاو سه پان ئیره بیان پیده برد. وه ختی خواستی ئه و وابوو (قامکی ئاماژه ی خوی مژی و نیشان ئهرمه نی دا) دوا ی ئه وه ی چوار مندالی لی خستوته وه، ئه مړو که وتوته سه ر بار راستی و گا به دنگی دهر وا، تازه ده هاتن مانای ژیان و هه سانه وه بزانه خه لک له وانه وه فیزی مال و مالدار ی بیت و ئه م ژنه شه و و شه ونوخنیه کانی له بیر بچیته وه چووه ژنی به سه ر هیناوه، ملۆزمی بۆ هیناوه ته ژووری، کاری ئه و

کابرایه وهک ئەو تۆلەیهیهی تۆ وایه رۆژ تا ئیوارى به دەورى دا دى و خزمەتى دەکەى کهچی
 هەرئەوهندەى چووه دەرى یەسقانه پىستىک به دەمهوه دهگرى دهیپهئیتەوه بۆ کۆلانهکەى خۆى، بریا
 ئەو به عزه پیاوانه به قەت ئەم سەگەشیان شەرم و وهفا ببوايه. ئاوا غەدرى لەم ژنه دلپاکه
 نهکردبايه. ئەوانه چاوبرسى و پیرکونین دهنه ئەم ژنه چ عەیبیکى ههبوو، ماری سېرن کەس
 نایاناسى، نەتدیوه به شالى سەوز و ریشى قەلەمکارهوه چۆن دهچنه بن دەستی بیوه ژنانهوه؟
 دەلین سەید تاکوو میزبان کەف بکا دووسى ژنیان دەوى!

خاتوو سەفیه رووى قسەکانى له مادام بوو بئەوهى بزانی ناخۆم بەراستی لى تیدەگا یان نا،
 توورە و پەریشانى ئاسکە بوو. خیرا خیرا قسەى دەکرد، ئەرمەنى له مەبەستى پیریژن حالى بوو
 بەلام هەر بۆ ئەوهى نەیدەتوانى جواو بداتەوه هیچی نەگوت، له لایەکهوه شەرمى لهو ژنانه دهکرد
 که باش نەیدەناسین و لەولاشەوه که زمانى ئەوانى نەدەزانى زۆر به خۆیدا شکابۆوه. به ناسکە
 بزەیه کهوه چاویکی له گلاره و بارام کرد. ئەو دووانهى هەرچەندى کات زۆر درەنگ بوو هیشتا
 نهچوو بوون بۆ قوتابخانه. پینچکەى کورسیله که یان گرتبوو له پەنا دایکیان کوشمەیان کردبوو، بۆ
 چرکه یەک بیدەنگى مۆرى قرووقەپى له دەمى ژنان دا، بیژن چاوی کردەوه و له خەو هەستا، کاتیک
 قیت بۆوه و لەسەر چینگاکەى خۆى دانیشت ئەم هەموو ژنەى دیت دەورى دایکیان داوه و کەس
 ورتەى له دەم دەرنایەت، دایکى ئاوا سەرو سەکوئى پینچراوه، ئەو رۆژانهى وهبیر هاتەوه که بۆ
 رەوزەخوینى کۆ دەبوونەوه، رووى کردە خوشکى و گوتى:

- دادە، ئەى بۆ باوهشیخ رەوزە ناخوینى؟

نوقلى ئەم وتەیه بیدەنگى ژنانى شکاند.

هاوکات له گەل ژنان ئەرمەنى پیکەنى، درز کهوتە سەرلیوی بارگرتووی ئاسکە و به ئاستەم
 سەدەفى ددانى وهدر کهوت. بەلام چرکه یەک به لاملیدا تپهپرى و ناخیکى بۆ کرد. به ترسەوه
 پەنجەى به ئەستۆى خۆیدا هینا و دواتر به سەرى بیژەندا، لەوکات و ساته رەش و خویناویەدا که
 میردى وهفادارى به سەرى هینابوو، تەنیا دهلاقەیهک که رووناکى ئەدا به دل و چاوی،
 جگەرگۆشەکانى بوو. به کۆلیک ژان و پەژارهوه گوتى:

- ئەرى، دایه گیان بووه به باوهشیخ ئەوه نییه مەندیلی لەسەرى پینچاوه. بەلام ئاغاگیانت
 رەوزەکەى خویند. ئەوه نەورۆژانهى ئەمسال بوو بابت پینشکەشى کردین. دەستی نەرزى، بەلام من

و ئەو ژنه بى دەرىپىيە مابىتتان بزنى كۆلەش پۇژىك تۆلەى خۇى له بزنى شاخدار دەستىنى. خوا ئىوهم لى نەستىنى مىران چى دەكا با بىكا.

بىژەن له و قسەىەى داىكى و له و چاوانەى كه هەروەك پەپوولە به سەرىدا بارىبوون شەرم گرتى و سەرى داخست. چووہ بەردەم ساتىك، ئەو كەلەشىرە قورمىشىيەى بابى له مەشەد بۆى هىنابوو هىنای و له بەردەم مندالەدا داینا، بارامى براى كه هەولى دەدا خۇى له قوتابخانە بدزىتەوہ بۆى قورمىش كرد و لەسەر عەرزى داینا، هەروەك كەلەشىرى راستى دەندووكى به زەويدا دەكىشا، لەم دەرفەتەدا چاىى ئامادە بوو، بەلام هەرچەندى هەولیان دا مادام گىر نەبوو پىالەىەك چاىى بخواتەوہ. وتیان چاىى خویى نىيە تاكوو نەمەك گىر بى. سوور هەلگەرا و هىچى نەگوت، وەختى دەچووہ دەرى پىوتن وەختى ئاغامىران هاتەوہ به بۆنەى ئاشەكەوہ دىتەوہ و پىى دەلى، ئەوہ داب و دەستوورىكى دزىوہ و ئەگەر ئىسلامى ئىوہ رىگەى پىداون دوو ژن و چەند ژن بىنن برىارىكى هەلەىە و ئەم ئاكارە له ئىنسان ناوەشىتەوہ، لىدان و پىدادانىش بۆ ژن نەهاتوہ بنىادەم وەختى دەگاتە دەرهجەى ئىنسانىيەت و ئەقلانىيەت پەيدا دەكا نابى دەست بەرز بكاتەوہ و حەق و مافى مروفايەتى ژىرپى بنى. به زمانى ساتىكەوہ داواى كرد بىژەن بۆ كاتژمىرىك بچى بۆ مالى ئەوان به كەلەشىرەكە يارى بكەن.

ئەو پۇژە تاكوو تارىكانى شەو سەى مىران نەهاتەوہ بۆ مالى، لەو ماوہەدا ئاسكە سەرو دل پر له ژان راکشابوو بۆ بەخت و مىردى خەرەفاوى دەگريا و نەفرىنى پۇژگارى دەكرد. ئەمروكە تازە دەهات وەحەسى بۆچى پىشتى تى كرد و ئەم بەلایەى بەسەر هىنا، له درزى دەرگاوه ئاگای له حەسارەكە بوو كى دىت و دەروا، چاوەرئ بوو بزانی ئاغا مىرانى مىردى كەى تەشرىف دىنىتەوہ. بەم حالەشەوہ له چاو پۇژان هەستى به سووك بوون و دل ئارامىيەك دەكرد. ئەگەرچى خەم و پەژارە له هەوارى دلداى خىوہتى رەشى خۇى هەلدابوو بەلام هىشتا ترووسكەى هىواى بەدى دەكرد و به هۆى مندالەكانىيەوہ دوا پۇژى خۇى رووناك دەبىنى، لەو عادوسەدەدا، مىران به سەرو پووى خۆشەوہ چارەكەىەك هەنار به دەستەوہ لەگەل دوو كەسى نەناس به جل و بەرگى كوردىيەوہ هاتەوہ بۆ مالى، ماوہىەك پىشتر كورەكەى نوقرە وەختى نانەكەى بۆ هىنابوونەوہ، گوتبووى سەى مىران دوو مىوانى كوردى لەگەل بوو چوون بۆ چاىى خانە، لەباتى مەنىك نان ئەو پۇژە دوو مەنى نان ناردىوۆو، ئەوہ نىشانەى ئەوہبوو مىوانەكانى شەو له مالى مىران دەمىننەوہ، ديارە كوردىش نانخۆرىكى لەزەبەرە. ئاسكە بۆ ئەوہى مىوانەكان بناسى لەسەر جىگاكەى خۇى هەستا و

له دەرگاگه وه ته ماشایه کی کردن. یه کیان پیاوینی قه لافه تدار و ریک و پیک به ئارامی ههنگاوی دهنه، وایدەزانی سهیری بالاخانه و کوشکی بابل دهکا به ترسه وه ده پروانی. دهنگی ناسکی هوما له دواي ده کاتزمیر بیدهنگی له ژوره کهی خویدا - خوشی خوشی و گه شانه وه هاته دهری بۆ ئاو هه لگوزان، ئه وهی دهرده خست بیتوو نه بی ئه م میوان گه له که سوکاری ئه ون. به راستی ههرواش بوو، یه کی له و دوانه خالۆ که ره م کوره مامی هوما بوو، گویا کویخای چۆغه سپییه، کهی خودای له به ژن و بالای دهکالایه وه، ئه وی دیکه یان براگه و ره کهی بوو به ناوی براخاس، ئه وهنده به رگ و به ریکی شری ده به ردا بوو هوما پیی عه یب بوو له لای جیرانه کان بلی ئه مه یان برامه، به لام ئه وهنده خوشحال بوو نه یه زانی چیبکا، مندالانی فیر کرد دهر و جیران ئاگادار بکه نه وه که سوکاری هوما خانم هاتوو ههروهک ده یگوت چه ند سالیک ده بوو کوره مامی نه دیبوو، ئیستاش که خانمی خانمانه و ژنی گه و ره ماله ناههقی نه بوو دل خوش نه بی، له ویش خوشالتتر سهی میرانی میدردی بوو له وسه ری هه ساره که وه بانگی بارامی ده کرد پاره ی بداتی و خیرا بچی له دووکانی به قالی ماست بکری، میران بویه زور خوشحال بوو، دهر و جیران به خه یالی خویان ده یانگوت هوما که سوکاره کهی پشتیان تی کردوو، ئه و قسانه ی له مالی زارا ره شتی بۆیان ساز کردبوو خه ریک بوو نرخی سهی میرانی که م ده کرده وه و هاوساکان زور له هوما نزیک نه ده بوو نه وه، وه ککو قه ل و که و وا بوون. هه وته یه ک ده بوو پشتیان تی کردبوو ژنه وایدەزانی گوله بویه ئه وان توخنی ناکه ون. هه همیشه فکری له داها تووی خۆی ده کرده وه و هه ناسه ی هه لده کیشا و وه رووی خۆی نه ددها، یانی سهی میرانی ئه ویندار و دل دۆراوی ناسکه هوما ئاگای له م هه یسه به یسه نه بوو؟ هوما هه رچییه ک بوو له و ماله دا غه ریب بوو، نه شده بوو ئه وهنده له گه لی ساردوسر بن. میران هه ر له بنه ماله وه میوانگر و نانیده بوو، میوانی ئه مشه وی جیاووتر له جاران بوو، ئه وانه برا و ئاموزای خوشه و یسته کهی بوون، ده بوو زور خوشحال بی، شهک به رانیان له به ر پیندا بکووژیته وه، خزمی ژنه، به ره به ره، خزمی پیاهه دهر به دهره.

هوما ئه وهنده دلخۆش بوو وایدەزانی دنیا یان پینداوه، ئه وشه وه له مدبه خه که دوو جار له گه ل ئاسکه لووتیان به لووتی یه کدا ته قبییه وه. پیی خوش بوو قسه ی له گه ل بکا، به لام ئاسکه پروی لیوه رگیا و به به شه ری حیساب نه کرد. هیلکه و رۆنیکی جوانی ساز کردبوو به خورما رازاند بوو یه وه بابۆله یکه پیچاوه و دایه ده ست بیژهن. ئاسکه به قینه وه بابۆله کهی له ده ست بیژهن وه رگرت و تووری هه لدا بۆ هه وشه که، له و کاته دا کورپه سوور دهر فته ی هینا و هه لی گرت و

رڦاندی. هوما به دەوریدا هات و رڦایی له بهر دهکرد، به لکه له گه‌لی ئاشت بښته‌وه، به لام ئاسکه ئه‌وه‌نده رهنجا‌بوو ئاوا به خیرایی له دلی دهرنه‌ده‌چوو، له گه‌ل ئه‌و ژنه قسه بکات و بښوینی، فکری ده‌کرده‌وه دواى پښنج مانگ ئه‌م خزم‌وکه‌سه‌ی کى خه‌به‌ری پښابوون، چون ده‌یانزانی سه‌ی‌میران ماره‌ی کردووه چونه ئیستا وه‌بیریان که‌وتوته‌وه، وه‌بیری هاته‌وه ئه‌و رۆژه‌ی ماره‌ی کردبوو خه‌به‌ری دابوو به خزمانی هوما، به لام له‌و وه‌خته‌وه تازه هاتبوون. پښکه‌نښی به‌م‌شته ده‌هات، براخاس هه‌ر ئه‌وکاته‌ی گه‌ییه‌هه‌ساری نیشانی دابوو ئاوه‌زی پارسه‌نگی گه‌ره‌که له‌ خوار پلکانه‌کان پښلوی دا‌که‌ندبوو، ژنان به‌م دیمه‌نه‌هه‌ترقبابوونه‌وه و من‌دالان زمانیان له‌ ده‌ره‌هتایبوو، هوماش به‌م‌کاره‌ی برا‌که‌ی پښکه‌نښبوو.

ئه‌گه‌رچی سه‌ی رۆژی مابوو ئاورى نه‌ورۆز بکریته‌وه میوانه‌کان له‌ دى کاریان هه‌بوو، به‌په‌له‌ی گه‌رانه‌وه بوون. به‌ حورمه‌تی خانه‌خوینی سه‌ربه‌ده‌روه و به‌ناوبانگی چوار رۆژ له‌وى مانه‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌موو به‌ ده‌ورى یه‌که‌وه بوون له‌ ژووره‌گه‌وره‌که‌ دا‌ده‌نښتن. سه‌ی‌ژمه‌ له‌و دیوه‌دا بوون ته‌نیا بۆ خه‌وتن ئه‌وان ده‌چوونه ژوروى خویان. هوما و سه‌ی‌میران له‌ میوان‌خانه‌که‌ ده‌نووستن. براو ئاموزایان به‌رڦی ئاودارخانه‌ ده‌کرد. ئه‌گه‌رچی هه‌یشتا هه‌واى ده‌مه‌و به‌هار جه‌سته‌ی ده‌گه‌زى له‌ ژووره‌گه‌وره‌که‌دا مه‌نقه‌لی برنجی سکلی له‌سه‌ر بوو هوما جاروباره‌ ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی ده‌کرده‌وه، ئه‌و په‌رده‌ ناسک و گول‌دارانه‌ی وه‌ختی خوی ئاسکه به‌ دل‌و به‌داو هه‌لی‌واسییبوون، چیرۆکی به‌خته‌وه‌ری و ته‌بابی بنه‌ماله‌یان له‌خۆ گرتبوو ئیستا به‌ ده‌ستی هوما لاده‌دران. سه‌ماوه‌ری وه‌رشۆ له‌لایه‌ک قولته‌ قولت ده‌کولا و بونی چښستی خۆش ده‌رو ژوروى پر کردبوو، میوانی خوشکه‌ پۆن له‌ ئانښکه‌، هوما ده‌هاتوو ده‌چوو، پښده‌که‌نى و به‌ ده‌ورى براو ئاموزادا ده‌هات، له‌چکه‌ و چارشښوى توور هه‌ل‌دابوو وه‌ک تاووسى مه‌ست به‌سه‌ر فه‌رش و مافووره‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌ دواى ئه‌و ناخۆشبه‌یه‌ی که‌ بۆ ئه‌و ماله‌ هاتبوووه پښتی، ئاسکه‌ ئه‌یزانی می‌رده‌که‌ی به‌ هوی دل‌ناره‌حه‌تی و ئالۆزی فکری ئه‌م کاره‌ی کرد، به‌ته‌ما بوو زوو بیته‌ بۆلای ئاشتی بکاته‌وه، به‌تایبه‌ت له‌م سه‌ربه‌هه‌رده‌دا که‌ دۆست و ده‌ستگیران ئاشت ده‌بوونه‌وه، سه‌ی‌میران ئه‌گه‌رچی فیزو ئیفاده‌ ئه‌م رڦیگه‌ی پښه‌ده‌دا، به‌لام ناچار بوو په‌شیمان بښته‌وه و دل‌خۆشى ئاسکه‌ بداته‌وه و خه‌م و کوڤانی له‌ دل‌ بسپری. به‌لام به‌ پښچه‌وانه‌ی ئه‌و فکره‌ی ئاسکه‌ی سه‌رو دل‌شکاوه‌ییبوو، هوما هه‌ولێ ده‌دا زښده‌تر خوی شیرین بکات، هه‌ر بۆیه‌ سه‌ی‌میران سوورى دیبوو سه‌ماى له‌ بښر چوو بۆوه وه‌ختی له‌ دالانه‌که‌وه ده‌چوو هه‌ساری نه‌ که‌م و نه‌ زۆر ئاورى له‌ ژووره‌که‌ی ئاسکه‌ نه‌ده‌داپه‌وه، وه‌ک

نامۆیهک سه‌ری داده‌خست و پ‌وی ده‌کرده ژوره‌گه‌وره‌که، ئەم دارکاری‌کردنه‌ه‌قی ئاسکه‌نه‌بوو، نۆره‌شه‌وه‌که‌ی سووتابوو، هینشتا پیاو خراپیش بوو، ئەو پیاوه‌سه‌ره‌پای ئەم زولم و دارکاری‌کردنه‌ته‌مای ئەوه‌ی بوو ئاسکه‌ی سه‌رشکاو بچیته‌سلالوی و داوای لیبووردنی لیبکا. هەر له‌کۆنه‌وه‌ئەو مرقه‌لاسار و سه‌ره‌پۆیانه‌ره‌فتار و ره‌وشتی خۆیان تیک‌نه‌داوه، قه‌تیش دان به‌وه‌دانانین زۆربه‌ی کار و کرداریان هه‌له‌یه. ئاسکه‌به‌هه‌لس‌وکه‌وتی میران چاک ئاشنا بوو، هه‌زی ده‌کرد بۆ چه‌ند رۆژیک خۆی له‌جیگادا بخت، بزانی به‌راستی لیب‌ده‌پرسی و به‌ره‌ستاری لیده‌کا، بلیی لیب‌نه‌پرسی و به‌لایه‌وه‌نه‌یات؟ به‌و مه‌به‌سته‌به‌یانیه‌که‌به‌فری نیو باخچه‌که‌ی لادا، چنگیکی به‌فری خاوین خوارد، جامیکی برده‌ژووری، تاکو له‌سه‌ر سنگی دابنی و سینه‌پالوو بکا و تووشی ژان و برک بی، به‌لام نه‌ی‌ویزا ئەم‌کاره‌بکا. ئەم‌کاره‌ریگه‌ی ئەقل نه‌بوو، خۆی تووشی نه‌خۆشی بکات و ده‌غه‌زراپیت، کێ له‌ونیوه‌دا زه‌رده‌م‌ند ده‌بوو له‌خۆی زیاتر، منداله‌کانی پینیه‌وه‌گرفتار ده‌بوون و دهرس و قوتابخانه‌شیان ده‌چوو، کێبوو ئەو‌کاره‌بکا، مه‌ده، Medee خۆ ئەو ژنه‌که‌ی ژازۆن نه‌بوو چونکه‌مێرده‌که‌ی به‌ته‌مای کچی شاکورنه‌نت بوو جگه‌رگۆشه‌کانی سه‌ربیری و به‌م‌شیه‌یه‌ داخی دلێ به‌هه‌وی و مێرده‌که‌ی ده‌ریکا و به‌خه‌یال توله‌بکاته‌وه، ئەورۆژه‌ی که‌بۆ به‌یانیدا خالۆ که‌رم و براخاس خواحافیزیان ده‌کرد، وای به‌چاک زانی ره‌وشت به‌رزی له‌خۆی نیشان بدات و رق و کینه‌بنیته‌لاوه‌و له‌سه‌ب‌ینیدا قسه‌ی ده‌روجیرانی نه‌یاته‌وه‌سه‌ر په‌رۆ و پالی قه‌تماخه‌گرتووی سه‌ری کرده‌وه‌و له‌چه‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ی‌دا به‌سه‌ریدا و چوه‌ژوره‌گه‌وره‌که. زۆر به‌گه‌رمی که‌سه‌کانی هومای به‌خه‌ره‌اتن کرد. ئەوان له‌میژ بوو نانی نیوه‌پۆیان خواردبوو هوما له‌په‌نا سه‌ماوه‌ری وه‌رشۆ دانیشتیبوو به‌سه‌روخولکیکی خۆشه‌وه‌بزه‌ی له‌لیو نه‌ده‌که‌وت چایی بۆ تێکرد. سه‌ی‌میرانی میزدی سه‌رو رووخۆش هه‌ر بسکه‌ی سمیلی ده‌هات، له‌گه‌ل خزمی تازه‌ی ئەوه‌نده‌گه‌رم‌گوپ بوو ده‌تگوت دوا‌ی سه‌ده‌یه‌که‌بزربوون تازه‌به‌دیداریان شاد بۆته‌وه، باسی کیشه‌و گرفتی نیوان نانه‌واو سنف و ئاشه‌وانان که‌هه‌روه‌که‌شه‌ری ئێران و توران دوا‌یی نه‌ده‌هات. بیره‌وه‌ری خۆی بۆ ده‌گیڕانه‌وه‌و چۆن چوه‌بۆ مه‌شه‌د و خۆراسان و چی دیتوه‌و چی هیناوه‌و سه‌یاره‌ی دووکه‌لی شاعه‌بدول‌عه‌زیم و شوپنه‌ خۆشه‌کانی ولات و سه‌یرو سه‌فای جه‌ماران و دیاری و سه‌وقاتی هه‌مه‌په‌نگ، جاریکیش بارامی له‌گه‌ل خۆی بردووه‌و له‌بازاری پیلادوره‌کان زلله‌یه‌کی باشی تیسره‌واندووه، وه‌ک ئەوه‌ی شانامه‌و چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابیان بۆ وه‌خوینن، سه‌ی‌میران وه‌ختی بیسه‌ری تیگه‌یشتووی خۆی ده‌ست‌ده‌که‌وت هه‌ردوو گوچکه‌ی به‌ئیجاره‌ده‌گرت و له‌تاریقاتی خۆی راده‌چوو، وه‌ک خان و

ئاغاواتى ساماندار و بەدەسەلاتى لوپ و جوامىزان كىلاوى دىنا بە تىلاگى سەرىيە، قۇل و مەچەكى تا سەرنائىشكى ھەلدەكرد. چاوى دەبرىسكاو و بزە دەنىشتە سەرتىوى دىنى سى و وردى بە رىز دەردەكەوتن تەواو محىبەت و دلۇقانى لە پوخسارى دەبارى. زۇرجارخۇشى خۇشى نىوچاوانى نوورانى دەكرد، جارى و ابوو برۆى تىكەدەترىجاند و غورور و سامىك بەدى دەكرا، ھەموو جارى لە گەل و تەكانىدا دەستى دەجوولاند. ئەم جوولە و وردە چىرۆكانە سەربوھردە و باسى جوامىزى و نانبدەيى لە ھەگبەدا پىيوو ئەو كەسەي كە گوئى لىدەگرت دۆست بايە يان دوژمن، گەرەبايە يان بچووك خۇشى دەويست و كارىكى نەدەكرد لىي بىزار بىت، دل و دەروونى بەتال لە كىنە و دارمال بوو لە بىرەوھرى، لەمەر ئەم بابەتەنەسە ئاسكە مىزدى خۇى باش دەناسى، جەوھەرى پىناو ھىبەت و لەفز و راويژ و رەوشت بەرزى و كەرامەتى ئەو، بەومەرجەي مەزنايەتى خۇى بپارىزى و بزانى چۆن دەويى، ئەم تايبەت مەندىيانەش بەبى كەم و زىاد لە وجودى سەمىراندە بىندرا، ئىتر مىزدى ئاسكە ئەم دوانىوھەرۆيە لەوپەرى مىرخاسىدا لەويى دانىشتىبوو قەسەي دەكرد. لە يەكەم نىگادا بە ئاستەم نىوچاوانى تىكنا، بەلام زوو لە بىر خۇى بردەوھ و چۆوھ سەر قەسەكانى. ئەگەرچى ئاسكە سەرى شكاوى خەرىك بوو چاك دەبوو، بەلام دللى زۆر بىندرا بوو. بەم حالەشەوھ بەبى درۆ و دەھوى خۇشى دەويست. ئەگەر لەوكاتەدا كەسى بە دەورەوھ نەبوايە بىنگومان بەسەر دەست و پىنىدا دەكەوت و قۇل و باسكى تووكنى ماچ دەكرد و دەخستە سەر ئەستۆى خۇى. فرمىسكى دادەباراند و لە تاوانى بى تاوانى پەژىوان دەبووھ و عوزرى دەخواست. خالۆ كەرەم، ھەرەك لە گوپگرتن و دانىشتن و ئەدگاريدا دەردەكەوت، مرۆفكى مەجلىس خۇش و قەسەزان دىاربوو. ژىرانە گوئى دەگرت و بە حورمەتەوھ لە بىژەرى دەروانى و بەلىيى بۇ دەكرد: فەرمائىشتە و دەتقەرموو، زۆر جوانە و ئىتر بەم پستانە ھاوشىنەكەي ھاندەدا، بۇ قەسەي زىاتر و بىرەوھرى خۇشتەر. دانىشتنى چوار مىردەكى و بە ئەدەبوھ بە پروانين و تىرامان و دەست لەسەر دەست دانانى ئەو پىاوه چل و پىنج سالەيە نىشاندىرى پىاوپچاكى و بەوھجى ئەو بوو. خالۆ كەرەم گوئى بۇ ھەرەكەسكى بگرتبايە ژنبايە يان پىا، منالبايە يان گەرە تاركوو كوتايى قەسەكانى گوئى بۇ شل دەكرد و قەسەي پىنەدەبرى. وەك ئەوھى لە بەرامبەر ئاغاي گوندەكەياندا راوھستابى، ئەگەر پىيانگوتبايە ماست رەشە و قىل سىپىيە قەسەي بەرپەرچ نەدەدانەوھ، دەكەوتە فكر كەردەوھ بزانى نەك و تەي ئەوان راستبى و ئەم تاكووم ئىستا بە ھەلەدا چووبى. ئەم خدەو رەفتارە لە پوالەتيدا دىاربوو بەلام لە دەروونەوھ بىرو راي خۇى ھەبوو ئەم خۇبەكەم گرتتەشى لە گەرەيى و كەرامەتى ئەوي كەم نەدەكردەوھ، سەرچاوى تاوسوتوو

گه‌نم‌ره‌نگی له‌گه‌ل چاو و بژی‌ی ره‌ش و گه‌وره‌ی هه‌ر له‌ خۆ‌ی جوان بوو. رۆ‌خسار و قه‌لافه‌تی نیشانی ده‌دا پیاویکی به‌کارو ماندوو نه‌ناسه، هه‌روه‌ک هه‌موو لادئ‌نشینان به‌رز ده‌دوا، ده‌نگیکی نی‌رو کورانه‌ی هه‌بوو. کاتیک باسی له‌ شتیک ده‌کرد هینده به‌تامو خۆ‌ی قسه‌ی ده‌کرد هه‌ر شیرین بوو گۆ‌یی لینگری، به‌لام جاریک له‌لای هاوریکانی گوتیووی: هه‌روه‌ختی له‌سه‌ر بابه‌تیک سویندم خوارد بزانی شته‌که وانیه. سه‌ی‌میران هه‌ر بۆ‌یه به‌ چاکی چوو‌بووه دل‌یه‌وه، ده‌یزانی وته‌ی هیچ و بی‌نرخ به‌ ده‌میدا نایات. ئە‌م وه‌ج و می‌رخاسیه‌ی له‌ خالۆ‌ که‌رده‌ما هه‌بوو له‌ براخاسی برای هومادا نه‌ده‌بیندرا، مروفتیکی بیده‌نگ و که‌م‌دۆ‌ بوو، گۆ‌یی هه‌له‌ده‌خست و کاری به‌ هیچ نه‌دابوو. مووی سه‌رو گۆ‌یلاکی پاک تاشیبوو نه‌یا فۆ‌کله‌یه‌کی له‌ نی‌وچاوانیدا قوت کردبۆ‌وه. ته‌نکه سمیلی شو‌ر کردبو‌نه‌وه. سه‌رچه‌نه‌ی زۆ‌رت‌ر له‌ مه‌غول و ئۆ‌زه‌کی ده‌چوو تاکوو کوردیک، ئە‌گه‌ر سه‌عاتیک و سالیک له‌ شوینی خۆ‌ی جووله‌ی نه‌کردایه و که‌س نه‌یدواندایه له‌ ئە‌لف نه‌ده‌هاته بی، خۆ‌ ئە‌گه‌ر وته‌یه‌کی به‌ ده‌ما هاتبا هه‌ر وه‌ک ئە‌وه‌وابوو هیچی نه‌وتی، به‌لام به‌م بی‌ده‌م و دووبیه‌ش واتده‌زانی جوامیزیکی به‌ ده‌ستوبرده. به‌ ریکه‌وت هه‌ر ئە‌ورۆ‌ژه که‌ هاتبۆ‌وه شار له‌سه‌ر شه‌قام فه‌رمانده‌ی دژبانی ته‌قیه‌که‌ی له‌سه‌ر داده‌گرئ، بۆ‌ ئە‌وه‌ی خه‌لک به‌م سه‌ره تاشراوه‌ی پینکه‌نن. خۆ‌ ئە‌گه‌ر له‌گه‌ل سه‌ی‌میران نه‌بوايه ته‌نانه‌ت په‌سته‌کی به‌ریشیان له‌به‌ر داده‌که‌ند. له‌و کات‌وساته‌دا حکومه‌ت هه‌ولی ئە‌وه‌بوو خه‌لکی ئێ‌ران یه‌که‌به‌رگ و یه‌ک‌زمان بن‌جل‌وبه‌رگی کورد و لوور وه‌ک چقلی چاوی نه‌یاران وابوو، ده‌سه‌لات گۆ‌ی گونداری ده‌رده‌هینا، تابلۆ‌ی دووکانیک بۆ‌نی وشه‌ی کوردی لی‌هاتبایه له‌ سه‌ری خاوه‌ن‌دووکانداردا ده‌یان‌شکاند. خه‌زینه و قوولکه‌ی گه‌رماوه‌کانیش تیک‌دران و شو‌رابه‌یان بۆ‌ دانان. کۆمه‌لگایان به‌ره‌و پیش‌که‌وتن ده‌برد، فره‌زان و میشک‌ته‌ران و پینشه‌وا‌ی مه‌زنی کات، وایان بیر ده‌کرده‌وه: ئە‌گه‌ر هه‌مووشت داته‌قی و باراشی بکری ئە‌وه خاس ده‌چنه‌پیشی و باش هه‌له‌گرته‌وه، له‌ هه‌ولی بنیات‌نانی ژیار و شارستانیه‌ته‌دا بوون.

له‌ قسه و باسی ئە‌ورۆ‌ژه‌یان که‌ له‌ ژووره‌ گه‌وره‌که‌دا ده‌یانکرد، کو‌یخا به‌لینی‌دا به‌ سه‌ی‌میران له‌ ده‌رفه‌تیکی باشدا چهند ته‌غار گه‌نم بۆ‌ سه‌ی‌میران دابچینی له‌ چۆ‌خه‌ سپی یان گونده‌کانی ده‌ورووبه‌ری، چۆ‌خه‌ سپی به‌ ده‌ست قووله‌به‌گانه‌وه بوو له‌ کاتی خه‌له‌دا نه‌بوايه ره‌عیه‌ت چی ده‌ست‌نه‌ده‌که‌وت. که‌وابی سه‌ی‌میران هه‌ر نانه‌وا‌یی نه‌بوو عه‌لاف و باغدار و مامه‌له‌چی و هه‌مه‌کاره‌ بوو. له‌ کاتی جووت‌کردندا ئە‌گه‌ر سه‌ت مه‌نی گه‌نم به‌ که‌سی بدایه له‌سه‌ر خه‌رمان له‌باتی ئە‌وه دوو خه‌رواری گه‌نم وه‌رده‌گرته‌وه، ئاسکه‌ی هه‌ناسه‌سارد ورده‌ورده هه‌ستی به‌ دنیا‌یه‌کی تازه‌تر ده‌کرد.

ئەم خزم و كەسەى ھوما داھات و ژيانىكى نوڧيان بۆدەخستنه سەر ئەم سامانەى پېشووڧان مېران لە ھەرلایەك خېزى وەدەست كەوتبايە زۆر زوو دەيقۆستەو، ئەم خزمە تازانەشى كە لە دى نىشتەجى بوون دەيان تەوانى لە داھاتوويەكى نژىكا بۆ ئەوان بېنە خەزىنە. بەلام ھەرچى ھەبوون بۆدى ئاسكە پووناكى دەر نەبوون و ھوماى بەقەت كۆيوك بە بەرچاوى خۆيەو ھەست پىدەكرد.

ئەو سەعاتەى خالۆ كەرەم خەرىكى خواخافىزى كردن بو، بە باشى زانى بچى مال ئاوايى لە ئاسكە بخوازى لەبەر بىلایە پىوت:

- خاتوو ئاسكە، ھوما برازاي منە، بەلام لە دواى سەى مېران تۆ لەو مالدە گەورەى ھەتا ئىو ھەبن كەس لەسەر ھوما ھەساو ناك، لىزە قەرەواش و خزمەتكارى تۆيە و بىتە بارىك دەبى مەمنوون بى تۆ كەوشى پى دابىنى.

لەپاش ئەو ھى ئامۆزا خالۆ رۆيشت، سەى مېران براكەى ھوماى گىزاو و بە ھۆى ئەو ھى بەرەو جەژنان بوو دەستىك جلوبەرىكى نىمداشتى خۆى پىدا و كرىدە بەرى، فەرنجى و جە كۆنەكانى دەبوخچەيەكنا و لەولاوە داينا، وادياربوو ھەماميان پى كرىبوو، ھەرچەندە كلالوى پەھلەوى باوى نەمابوو، سەى مېران ئاخىر كلالوى پەھلەوى ماھوتى خۆى كە تەنبا رايەك لە سەرى نابوو ئەو ھى پىدا ئەو ھەندەى لە مالىدايە بىكاتە سەرى، سەى مېران لەم چەند رۆژەى كە بۆ شەوى نەورۆز مابووى بە پىچەوانەى ئەم و ئەو، رۆژىكى تايبەتى ھەل نەدەبژارد لە دەورى يەكتر كۆبىنەو و سەردانى مالدە خزمەن بكن، ئەو رەفتارانەى بە ئەعيان و لەخۆدەرچووان دەزانى و پى دەگوت ئەو ديارى بىگانە و ژيانىكى ماشىنىيە. گەردوون دوو رۆژى لە تەمەنى خاكەلىو ھەسپىيەو و دوو ھەم براى ھوما خانبا، لەولاو ھە پىدا بوو، ھاتبوو دەستى زاواى گەورەى ماچ بكات و خۆى پى بناسىنى. نىمچە جھىلىكى جوانكىلە و پاك و خاوين و تۆزىك شەرمىون و ئەگەر خاوەنى تەنبا چاويك نەبوايە بۆخۆى تەوا بەگزا دەيەك بوو، ھوما گوتى بە مندالى قەلەمناشى بە چاودا چوو. زۆر زوو لەگەل مندالەكانى ئاسكە بوو بە ھاورى و قۆچەقانى و قەلماسەنگى بۆ دروست كردن. ئەگەرچى دەيانگوت لە دى لە ژىردەستى برا گەورەكەيدا كارى دەكرد كەچى لە مالدە زۆر لەو رىك و پىكتر و كارجوانتر بوو، زۆر زوو فىزى شار و بازار و نانەواخانە بوو، كاروبارى خوشكى رادەپەراند.

جەژنى نەورۆز بۆ ئاسكە بوو دەرد و خەم و سەرەتاي بەھارى بە خەفەت و مەرەقەو ھەردەسەر. لەپاش چارەدە سال پىكەو ھە ژيان و سارد و گەرمى رۆژگار ئەو يەكەم بەھارىك بوو چا بە ئەسرىن بۆ بەختى خۆى بنالینى. كەم تاقەت و نەدوین بىو لەو مالدە ھەزى بە ھىچ نەدەكرد. لە

چاک و له خراب، ورده ورده شیواز و دهستوری تازه له ماله کهدا سهقامگیر دهبوو له ناچاریدا پیمل بوو، شهو و پوژ بیری له رابردوی خوی دهکردهوه و له خده و ئاکاری سهی میرانی میزدی، جبران و دهسته خوشکهکانی که دههاتنه سهردانی زور بهم ناتهبابی و گورانه پهریشان و عاجز دهبوون، خهفتهیان بۆ دهخوارد. ئەمه ماوهیهک بوو شهو و ناخوشییهکه له بیر چوو بووه و ههویکان یهکتربیان دهواند و تامی چیشتی یهکدیان دهکرد. هیشتا سهی میران به تهواوی لهگهلی ئاشت نهیبوو، شهوانه له ژوره گهورهکه له لای هوما دهنووست. نوره شهوی ژنان تیکچوو بوو، ئەویش وای نه دهرانی لهو ماله دا جگه له هوما ژنی دیکه ی تیدایه. ئاسکه زوری فکر دهکردهوه و به هیچ جیگایه کیش نه دهگه یشت، سهری لهوه سوور مابوو سهی میران بۆچی ئاوا کتوپر خوی لیگورا و ئەم گشته چاکه ی ئاسکه ی له بیر چۆوه، ئەم هه موو سارد و سرپییه یانی چی و بۆ ده بی ئاوا به خیرایی ئەم ژن و مندالانه ی له بیر بچیته وه؟ گه رهکیه تی چی دهر دیکه بداتی و ئازاری چی پین ده چیژنی؟ له چی بیزاره؟! ئەگه ره که سیک هاتبا و له وئ میوان بیا به بانگی بیژهن و بارامی ده کرد، بۆ دانانی ته پله کی جگه ره و لابردنی ئیستیکان و پیا له ی چایی، ده نا ئەوه نده شه رووی به منداله کان نه ده دا و له ته ک ئەوانیشدا ساردوسر بوو، بۆ ئەو مندالانه باوکه که ی جارن نه بوو وه ک زربابیک هه لس و که وتی ده کرد. ئەم رهفتاران هه له هه موو لایه که وه به دلی هوما بوو، نیوان خۆشی میران و هوما وه ک بووک و زاوای گهنج و لاوی لی هاتبوو روژنی ئاسکه سه دجار دهمرد و ده ژیاوه. ئاخۆم بهم حاله وه ده کرا ئەم ژنه هه روا به هه ناسه ساردی بمینیته وه و فرمیسک هه لوه رینی؟ ئەم هه موو تالی و سویرییه ی ئەم ئافره ته چه شتبووی ئەم گشته زه حمه ت و چه وسانه وه ی ئەم تووشی هاتبوو له لای ئەو میزده بی وه فا و پینه زانه، هه ره که مرو فیکه ی ره وشت پاک و ابوو که له دیوانی یه زدان سه رفراز و رووسوور بیت و نه فامان به جیگای ئەوه ی ده رگای به هه شتی بۆ بکه نه وه چوار په لی بگرن و گوئی له حاند هاوار و ناله ی کپ بکه ن و تووپی هه لده ن بۆ قوولایی دۆزه خ، ئەو وه ک هه مان فریشته و ابوو به مه غلوبی له حه دیسه کاندانا ناوی ده یین. ته نانه ت وای لی هاتبوو له کن دارو به رده ی باسی چاره ره شی و نازلیشتی وای خوی ده کرد:

- ئەی گه ردوونی بیغه، هه له و تاوانم چ بوو بۆچی تووشی ئەم نه هامه تیه ت کردم؟! پازده سال له ته ک ته وای کویره وه رییه کاندانا سازام، که مم قه در و حورمه ت لینا؟ عه ولادی له من نییه؟ وه جاک کویر و قه ده م په ش بووم؟ ساویله ک و شه لو کویر بووم؟ ناحه زی و خراپی من چی بوو ئاوا ژنی به سه ر هینام؟ خۆ ده بوو پینم بلئ ئەو عه بیه ت هه یه بۆیه ژنت به سه ر ده هینم، هینده م هه مییه ت پینا بۆیه له خۆی دهر چوو، که ی ئەمه بوو وه لامی من که ی!؟

دلخوשיيان دهدايه وه:

- ناسكه خانم دنليابه وانبييه، ئه و ئيستاش زورى تو خوش دهوى، توى له بير نه چوته وه جانبي توى دهوى چوار مندالى له تو هيه، ژنيك دوو روژه هاتوته ئەم ماله ناتوانى جىي تو بگريته وه، ئه ويش به و هه زعه خاويتهى هه يه تى!

- ئيوه چون شتى وا دهلن! توخوا با له وه زياتر دهردم كارى نه بى، سووكابه تى پينه كردم، كردى، رازى چه ندين ساله ي ئەم خيزانه ي له لا نه دركاند، دركاندى، به خاترى چاوى خانم سه رى نه شكاندم، شكاندى، چون به دلى ئه و بوو ئاوا قه درى ليتام! (قولپى گريان به ريبنى پيگرت). ئيتتر چى ماوه نه يكا، من گه سكه كوله و ئه و ئاويتهى سه رتاقى ديوه خانه، دويى له باخه لى گاراژدار و شوڤيران دا بوو ئەمرو بۆته به ندى دل و كوله كه ي روحي سه ي ميران، سه ت خوزگه ميژدم مردبايه و ئەم روژه م نه دبيايه، ژيانى ئەم مندالانه شم لي تال بووه، ئوى له خوم روژه ره شى!...

دهسته خوشكاني حه زيان ده كرد به شيويه كه يارمه تى بدن. به لام هيچيان له دهست نه دههات، بيچگه له خه فته خواردن و هه ناسه هه لكيشان، ناچار نيزگه له يه كيان بو ئاماده كرد و داiane دهستى، هه رنه بى كول و كه سه رى به م ئاگر و په نگره بسووتيني و له گه ل دووكه له كه وه ده رى بنى، ئيتتر له وه به دواوه ئاسكه شه و روژ قليان و نيزگه له ي ده كو شيدا بوو. له م سه روه ندى سالى تازه يه دا ميران يه ك دوو جار يك به پوزه وه دواند بووى. به لام ته واو بيزارى پيوه ده بيندرا، له م سه ره به هاره دا ئەوه نده ي دههاته وه پاكه تيك تووى چيمه ن و گولى زهرد و سوورى به دهسته وه بو دواي ئه وه ي جلوبه رگى سه ره وه ي داده نا، خوى ده خسته نيو باخچه كه و تووى ده وه شان و به ده ورى باخچوكه دا دههات و لقو چلى گولدهانه كانى ريك و پييك ده كرد. گول كاره كه ي شاره وانى ئەوه نده ي به و كولانه دا دههات له ده رگاي ده دا و تووى گولى ده دايه. سه ي ميران ئەه و ساله به ته ما بوو حه وشه كه بكاته لاله زار و گولخانه. ده بى ئەمه شمان له بير نه چى، خانم و ئاغا به بى به شدارى كردنى هوما چه ند جار يك سه ردانى دوستانيان كرد بوو، ئەمه شتى بوو له و خده و ره فتارانه كه سه ي ميران ده ست هه لگيريان نه بوو. ميرزا نه بى نه ختو كه يه ك كه م سه بر بوو، چه ند جار يك به گو بى سه ي ميرانيدا چپاند به ره و خوراسان وه رى بگه ون. ده يزاني به روژه روژه سال درهنگ ده بى، خوى دزييه وه و پيلى خيزانى گرت و مه شه د بگره و هاتم. ئەم مروڤه له گشت كاراندا وه سه سيخوڤ، به بى ئەوه ي كه س به كارى بزاني ئەرك و فه رمانى خوى به جى ده هيتنا، له ولاشه وه سه ي ميران هه ر له بيرى ما بوو چ گفتيكى به ئاسكه داوه به لام خوى ده پاراست.

له چاو جارن گرتی نیوچاوانی کراوه بوو، رووخووشی به روخسارییه وه دیاربوو، به لام له گهل ئاسکه ههروا بی تام و سارد و سر بوو، وهختی له گهل ئاسکه قسهی دهکرد چاوی دهقووچاند و رووی دهکرد بهولاره، زور به ساردی رووی تی کرد و چاوی له دلوقانی و خوشییهکانی ده دزییه وه، بلئی ئه وهنده په شیمان بووبیته وه شهرم له چاوهکانی ئاسکه بکا؟ بیژی تازه بیری کردیته وه چ غه دریکی لهو ژنه نهجیم و به حورمه تهی کردووه؟ یان ئه وهی وهفا و خوشه ویستی هوما ئه وهنده چۆته دلییه وه، هه مووکه سیکی له بیر بردۆته وه، ئاسکه ی له بهرچاو رهش بووه و پشتی کردۆته مندالهکانی. هه تا ئه مرۆ کهس شتی وای نه دیبوو، هه ر ئه وهنده بهس بوو شه و له دیوی هوما رۆژی کردبایه ته وه به یانی لهو زیاتر نه ییده زانی نه ژنی هه یه و نه مندال، چاوی هوما خووشی و وهفای ئه و چهند ساله ی له بیر بردبووه، خوشه ویستی، سهفا و محیبهت، ته نانهت و یژدان و ئینسافی ژیری نابوو. شه ویک پیش ئه وهی شه ر و سه رشکاندن رووبدا، ئه و قسانه ی له پشت ده رگا که وه ژنه وتیووی وهک زهنگی شووم زه ی له میشکی هه لده ستاند:

- حه ز ناکه م هه ناسه ی بهرگویم بکه وئ، دلّم به دیتنی هه لده شیوئ، ئه وکاته ی له په نا ئه ودام هه ناسه م سواره و رۆحم زندانییه.

ئهم ووشه و رستانه وهک دڤک و چالوک له هه ناوی راچوو بوون به هه چ ده رزی و ته به نه یهک ده رنه دهات، ته نانهت به دهستی هه کیمانه ی سه ی میرانیش نه ده هاته ده ری، ئه وه نده ی فکری ده کرده وه زیده تر ده ردی کاری ده بوو، ئاخۆم درۆ بوو؟ خه ون و خه یال بوو؟ ئه و شه وئ به پیی په تی مه گه ر نه چوو بووه به رده رگای ژوره که؟ له وئ گوئی هه ل نه خستبوو؟ هه ر ئه و قسانه ی هوما بوو میرانی کرده نه ره شیر و له ئاسکه ی به سه ته زمانی به ردا، چرکه به چرکه، له ژیره وه سه یری ئه دگاری میرانی ده کرد که فره برۆای به که رامه تی ئه و هه بوو، وهک ئه وه ی که سیک له نیوچاوانی بسره وینئ و داچله کئ، چاوی له ره شه وه دهات، وای ده زانی له هه ناوی میرده که یدا هه یز و گوړیکی تری په یدا کردووه، به بی په رده جه نایهت و غه دری ده بینی، به لام رۆحی ئه م ئه زنه ی پیته ده دا، نه ی ده توانی باهر بکا ئه وین، واته ئه وه ی مسۆگه ر بوو به لایه وه وه کوو به خته وه ری و مافی ژیانئ بوو بۆچی به م خیراییه هه لگه را. بۆ ده بی ئاوا خۆی بدۆرینئ، بۆ ده بی هه ره وک زۆره وان بازیک به ر له یاری کردن که خوینی لووتی به رده بی خۆی له به رامبه ر خه نیمدا بدۆرینئ، ئه م گوړانه ی سه ی میران وه کوو تا وه ته رزه یهک له پر هاتوو گوول و گه لای به خته وه ری چه ندین ساله ی وه راند. له چاوترووکانیکدا ئه م هه موو خووشی و ناخوشییه ئه م بیره وه ری و مال و حاله چارده سال پیکه وه ژیان و ئه م منداله

جوانانه، ئەم خانم خانم و ئاغاگیانه بۆچی بوو بە بلقی سەر ئاوا؟ ئەو بە رۆح و پیستهوه سه‌ی‌میرانی ده‌ناسی ئەو شوق و سه‌فایه چی به‌سه‌ر هات؟ گه‌وره‌یی و خوشه‌ویستی ئەم دووانه چی‌لیهات و چوونه کوئی؟ هه‌رچه‌ندی ده‌کرد نه‌یده‌توانی پینه‌زانی ئەو پیاوه باوه‌ر بکا، نه‌ده‌کرا بلێ رۆژی به‌ری سه‌ی‌میران سه‌بارته به‌و ساردوس‌ر و که‌مه‌مییه‌ت بووه و وازی له‌و نه‌بووه. ئەوه‌ی ده‌یناسی ئۆبالی بۆ ده‌کیشا که هوما له‌ دینی وه‌رگه‌ی‌راوه و ئەم په‌نده‌ی به‌سه‌ر هه‌یناوه. له‌ زه‌ریای ژیا‌ندا بۆته کۆسپ و له‌مپه‌ر و پا‌پۆری به‌خته‌وه‌ری سه‌ره‌وه‌ین کردووه.

ئه‌وانه هه‌ر هه‌مووی فکر و خه‌یالی ئەو چه‌ند مانگه بوون له‌سه‌ر مێشکی ئاسکه تلیتانه‌یان ده‌کرد و وه‌کوو مۆرکه پینشه و گوشتیان ده‌سمی. به‌لام ئەگه‌ر بیه‌زین له‌و رۆژه‌وه هوما هاتبوو به‌م‌شینه‌یه کۆیته‌ی خه‌یال ئاسکه‌ی هه‌لگرتبوو، سه‌ی‌میران ئیتر هه‌چی له‌ بیر نه‌ما‌بوو به‌ راستی ناهه‌قمان گوتوه و به‌هه‌له‌دا چوون. ئاکاری ئەو پیاوه له‌ حه‌فته‌کانی دوا‌ییدا زۆر نه‌گۆرا و دیار‌بوو، ئەمه‌ش به‌جی‌خۆی به‌لام ئە‌ی بۆچی له‌ رواله‌تدا ئەوه‌نده خا‌وو سه‌رو بی‌واز بوو، کوا هه‌مییه‌تی ویده‌دا؟ سه‌ی‌میران سه‌ره‌پای ئەم حه‌ز و هیوایه‌ی به‌ هوما‌ی هه‌یبوو له‌ ماوه‌ی ئەم چوار حه‌فته‌یه‌دا جارێک به‌ گه‌رمی دایکی ئەم مندا‌لانه‌ی دواند؟ جی‌ی باوه‌ر نه‌بوو ئەوان له‌می‌ژ سا‌ل بوو ره‌گ و ریشه‌یان تیک‌چر‌ژابوو. له‌ ناخه‌وه ئاو‌یته‌ی یه‌کدی ببوون. ئەوان هه‌روه‌ک داری هه‌رمی و گیل‌اس به‌ یه‌که‌وه موتوربه‌ درابوون په‌یوه‌ندکرا‌بوون. مندا‌لی ئەو دووانه به‌ره‌می ته‌مه‌نیک پیکه‌وه ژیا‌ن بوو گۆچانی رۆژانی پیری و یادگاری پاش‌مه‌رگ بوون. ئەوه ئەوان بوون له‌ دوا‌ی نه‌مانی دایک و باب نه‌یان ده‌هه‌شت ئەم وه‌ج‌اخه بکو‌وژیه‌وه، ئەو مندا‌لانه تان‌و‌پۆی ئەم ژن و می‌زده‌یان به‌ یه‌که‌وه ته‌نیبوو هه‌روه‌ک گر‌یی (گۆردی‌وس) ئەمه به‌ چ ده‌ست و په‌نجه‌یه‌ک له‌به‌ریه‌ک هه‌لده‌وه‌شن؟ سه‌ی‌میران و ئاسکه به‌ دل ئەم تیکه‌ل‌بوونه‌یان هه‌بوو، ئەمه چۆن جی‌گای باوه‌ر بوو با‌وکیک به‌خاتری هه‌واو هه‌وه‌سیکی کاتی جگه‌رگۆشه‌کانی خۆی له‌ خوی‌نی گوروا‌ون له‌ بیر بباته‌وه؟ ئەم گه‌شته بی‌وه‌فاییه، ئەم هه‌موو دووری و هه‌مییه‌ت پینه‌دانه مێشک و رۆحی ئاسکه‌ی ئالۆز کردبوو هه‌شتا بۆ ئەم ئافه‌رته به‌ ته‌واوی جی‌ی باوه‌ر نه‌بوو هه‌شتا ئەم چاوه‌روانی زه‌رده‌خه‌نده و به‌زه‌یی‌پیدا هاتنیکی ئەو بوو، مه‌ر چۆن بی‌ له‌ به‌رخ‌ی خۆی ده‌نی، هه‌ر ئەوه‌نده به‌سه‌بوو بلێ:

- ئاسکه، تقو ئەو مندا‌لانه به‌شیک له‌ دل و گیانی منن، به‌لام هوما هه‌ر بۆ ماوه‌یه‌که بۆچی لێم‌ناگه‌ری ئەم ماوه‌یه له‌گه‌ل ئەم ئافه‌رته بم؟! بۆچی ئەم چه‌ند رۆژه خوشییه‌م لی‌ده‌شینی؟!

چونکه ئاسکه له بارهکهی دهزانی تیکه‌لی دیرینه‌ی له‌گه‌ل هه‌بوو دهیتوانی ئارامی بکاته‌وه زۆرجار ئه‌وه‌ی له‌ پرواله‌تی مرؤفدا هه‌یه له‌گه‌ل دل و دهرونی زۆر له‌یه‌ک جیاوازن. سه‌ی‌میران سه‌راوی بۆ ئه‌وه هوما‌ی نه‌هینابوو هاو‌ده‌م و هاو‌ژینی چه‌ندین سه‌اله‌ی له‌ بیر بجیته‌وه و ته‌واوی به‌خته‌وه‌ری ژینانی له‌ چاوی ئه‌ودا ببینی، که‌س ئه‌م قاموسه‌ی په‌سه‌ند نه‌ده‌کرد و خواش به‌م‌کاره‌ رازی نه‌بو، ته‌نانه‌ت ئه‌مه‌ ویستی دلی خو‌شی نه‌بوو، ئاسکه و ئه‌و مندالانه‌ چوار کۆله‌که‌ی ئه‌م خا‌ووخیزانه‌ بوون، هوما ته‌نیا بۆ ئه‌و مه‌ی‌خانه‌یه‌ک بوو، ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو بۆ که‌مترین ماوه‌ سه‌رخو‌شی بکات و چیژی پێ‌ببەخشی، به‌لام بۆ مه‌گه‌ر ئاسکه له‌چی که‌م بوو؟ ئه‌وه نه‌یده‌توانی دلی میران مه‌رزهم بکا، (مرؤف به‌ره‌ی ئاده‌مییه‌ و ئاده‌میش چا‌وبرسی)، ئه‌و ته‌نیا شه‌وخه‌و و دامرکاندنێ ئاره‌زوو هه‌وه‌سی له‌ هوما گه‌ره‌ک بوو، نه‌ک مندال و مال‌و‌حال، ئه‌گه‌ر فکری له‌و شتانه‌ کردبایه‌ته‌وه ئه‌وه ئاسکه‌ی به‌س بوو، ئاسکه له‌و مال‌دا بۆ ئه‌و هه‌ر ژن نه‌بوو، به‌لکه به‌خته‌وه‌ری و رووناکایی بوو، فریشته و په‌ری بوو، ئه‌و ئافه‌ته (له‌ پاکیدا بوو به‌ دایک).

رۆژیک له‌ ژووره‌ گه‌وره‌که دانیشتی‌بوو، په‌نجه‌ره‌کان کرابوونه‌وه و شنه‌ی بانه‌مه‌ر که‌رویشکه‌ی به‌ په‌رده‌کان ده‌کرد. هوما له‌ مال نه‌بوو، ئه‌ویش شانی دابوو سه‌رپالپه‌شتی هه‌وریشمین و که‌یفی ده‌کرد به‌ دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی خو‌ی، له‌ دنییای بی‌خه‌به‌ریدا فکری ده‌کرده‌وه و له‌ دهره‌وه‌ی ده‌روانی، له‌ بن ده‌سته‌کی هه‌یوانه‌که‌ی رو‌به‌روودا پاسا‌رپییه‌کان هیلانه‌یان ساز کردبوو، جووتیک نێره و میوه‌ بالیان لیک‌ده‌دا و جیکه و جرووکه‌یان ده‌هات، مه‌ست و سه‌رخو‌ش به‌ هه‌سه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌فرین و له‌سه‌ر لقی داره‌که ده‌نیشته‌وه و جارنا‌جاریک یه‌ک‌دیان هه‌له‌به‌ری. سه‌ی‌میران له‌م دیمه‌نه‌ سه‌رووشتییه‌ رامابوو، به‌ دیتنی ئه‌م ملووچکانه‌ که‌یفی ده‌کرد و فکری له‌ په‌مزه‌و رازی ئه‌م گه‌ردوونه‌ ده‌کرده‌وه و چیژی وه‌رده‌گرت، له‌په‌ر به‌ دیتنی منداله‌ بچووکه‌که‌ی واته‌ مه‌هدی هه‌ودای خه‌یالی لی‌پسا و ئه‌و دیمه‌نه‌ی تیی‌دا نووقم ببوو له‌ پیش‌چاوی مه‌فح بۆوه، منداله به‌ گاگۆلکی‌کردن به‌ پلیکانه‌کاندا ده‌هاته سه‌ر، له‌ خو‌شی ئه‌وه‌ی خیراتر خو‌ی بگه‌یه‌نی به‌ بابی قورئان له‌ به‌یندایی سه‌ری له‌ به‌ینی هه‌ردوو لاقی گیری کرد و زۆری نه‌مابوو پشته‌وه‌ق‌ه‌فار به‌ریته‌وه، سه‌ی‌میران له‌ تاوان زمانی وشک بوو، له‌ جینی خو‌ی راپه‌ری وه‌فریای بکه‌وی به‌لام خوا ره‌حمی پێ‌کرد منداله‌ خو‌ی گرت‌وه و چوووه ژووره‌که، سه‌ی‌مانگ بوو هوما حه‌لال و هاوسه‌ری سه‌ی‌میران بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا ته‌نیا ئه‌و منداله‌ بوو نه‌یده‌زانی له‌م مال‌دا چ‌پاسه‌، جاران که‌ داره‌ داره‌ی ده‌کرد ئه‌مرۆکه‌ ده‌توانی ورده‌ ورده‌ ب‌روا و جار‌جاره‌ش ده‌که‌وی، هه‌میشه‌ پێ‌ویست نه‌بوو که‌سیک به‌ شو‌ئینییه‌وه‌ بیت. له‌وسه‌رو به‌نده‌دا ئه‌و منداله‌ بۆ دایک و

بابی زور شیرین و نازدار بو، ههروهختی بابی دههاتهوه یان ههرخوی بهرهوپیری دهچوو یانی دایکی فیری دهکرد خو بخاته باوهشییهوه و یان وهدوووی بکهوی بۆ ژوره گورهکه، ئەمەش خوشییەکی بە ئاسکە دەبەخشی و زامی دلێ ساپیژ دهکرد. له تاریکیی ژیانیدا ئەمەمی به هیوا و ترووسکەیهک دهزانی، دایکی دلۆقانی لهوکاتهدا کاکۆله نهرمهکهی خاو کردبووه و له نیوهپاستهوه به دولادا شانەئێ کردبوو. کهوش و گۆرهوی تازهی له پێ کردبوو، به گریی نێوان دوو بروی بچووکیدا وادیاربوو خهريکی بیر کردنهوهیه، ههه بۆیه له ژیر لیوهوه خێراخیرا دهیگوت:

- دهچم بۆلای باوهگیان، باوهگیان بابی خۆمه.

سهی میران پێی پندهکەنی یاری لهگهڵ دهکرد و دهیگرته باوهشی و لهسهه کۆشی دادهنا، دهستی به سهردا دههینا و پروومهتهکانی ماچ دهکرد. مههدی توزیکی چاو له بابی کردو به زمانیکی شیرینی مندالانه که به زهحمەت بابی لێی حالی دهبوو لێی پرسی:

- باوهگیان، تو منت خوش دهوی؟

- باوهگیان، بهلێ، من زورم تو خوش دهوی، کێ دهلی تو خوش ناوی.

منداله چهندجاریک بروی له رزی، پرووی کرد بهولاوه، وادیاربوو دهویست شتیکی تر بلێ و نهیتوانی، یان ئەوهی له بییری چوو بووه. سهی میران لهوکاتهدا چاوی له دهمی مهحتهل مابوو شهکری لێوی بریژی، منداله لهسهه کۆشی بابی لاچوو قامکی بابی گرت و کیشای بهلکه بتوانی لهگهڵ خۆی بیبا بۆ دهڕی، ئەمه ههه ئهه فکرهه بوو که له خانهی میشکی مندالانهیدا دههاتوو دهچوو نهیدهتوانی بیخاته سهه زمانی:

- «بۆ نایهی بۆ ژووری ئیمه؟»

سهی میران به دلیدا هات، بیتو نهبی دایکی فیری کردوو، زهرده کهوته سهه رلیوی، ههردوو چاوی ئەسیرینی تیزا، وهختی که به لایه ههباس و میرزا نهبی ههچیان بۆ نهکرا ئەه مندالهی کرده تکاکار، لێی حالی بوو له ماوهی ئەم چهند مانگهی رابردوودا کاریکی باشی نهکردوو، مههدی له باوهش کرد و چووه ژوورهکهی ئاسکه، دوانیوه رۆ به یهکهوه چوونه دیدهنی میرزا نهبی و هاجه رهخاتوون، تازه له زیارهتی مهشهه د گه رابوونهوه، له وشه وهوه ئیتر تۆرهی بۆ دانان.

به‌شی نۆیه‌م

ئاسکه‌خاتون ناچار بوو باری هه‌وئ‌ساری به‌شان هه‌لبگرئ، ئه‌مه‌به‌لایه‌ک بوو مێرده‌که‌ی به‌سه‌ری هینابوو، هه‌چ چاره‌ی دیکه‌ی نه‌بوو، ئه‌گه‌ر سه‌ی‌میران ئه‌م پیاوه‌ بوایه‌ تایی ته‌رازووی هه‌چ‌کامیانی لاسه‌نگ نه‌کردبایه‌ و هوما به‌م به‌شه‌ی خۆی قیناتی بکردایه‌، ئه‌م رازی ده‌بوو وستهی لیوه‌ نه‌ده‌هات. به‌لام نه‌میرده‌که‌ی ئه‌م پیاوه‌ بوو شاهینی ته‌رازووه‌که‌ میزان رابگرئ و نه‌هه‌ویکه‌شی ئه‌وه‌نده‌ ژنی چاک بوو. له‌وکاته‌وه‌ نۆره‌کان ده‌ستی‌پێ‌کردبووه‌ مێرده‌که‌ی هه‌رشه‌وه‌ی ناشه‌ویک له‌لای ئه‌و ده‌خه‌وت. به‌لام چ‌خه‌وتنیک. به‌جسته‌ لێزه‌و به‌ دل له‌وئ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌وابوو دل و گیانی له‌لای تازه‌یاری به‌ئهمانه‌ت به‌جئ هه‌شتی، نه‌کا جه‌رده‌ی دل‌رفین له‌سنگی ده‌ربینی، یان هه‌روه‌ک تاقمه‌دانه‌که‌ی له‌کاتی خه‌وتندا له‌سه‌ر تاقه‌که‌ی پشت‌سه‌ری دای‌ده‌نا، ئه‌و شه‌وانه‌ی که‌ ده‌هات له‌لای ئه‌و ده‌نووست وه‌ک ئه‌وه‌ی دلی به‌جه‌رپه‌ندبئ ده‌یکرده‌وه‌ و له‌شوینیکی تایبه‌ت هه‌شاری ده‌دا، ئه‌مه‌ش به‌لای ئاسکه‌وه‌، جیگه‌ی سه‌رسوو‌رمان نه‌بوو، له‌په‌شدا به‌لایه‌وه‌ گرینگ نه‌بوو، هه‌مییه‌تی وینه‌ده‌دا، به‌لام ورده‌ ورده‌ که‌ درێژه‌ی پیندا باسیکی‌تر له‌به‌رده‌میدا قوت بووه‌، بۆ‌بژاری ئه‌م‌گرفته‌ش نه‌ده‌بوو ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دابنئ، له‌ماوه‌ی ژبانی ژن و مێرده‌یه‌تی یازده‌ساله‌ی نیوانیاندا به‌هه‌موو باریک‌یه‌ک‌دیان تاقی کردبووه‌، زانست و ئه‌وین رۆمانیکی هه‌تاه‌تایه‌، نه‌کۆن ده‌بن و نه‌ده‌گن به‌کو‌تایی، که‌وابئ چۆن ده‌توانین بیژین ئافره‌تیکی سی‌ساله‌ چه‌ز و ئاره‌زووی خۆی له‌ناو بردووه‌ و هه‌مووشتیکی پشت‌گۆی خستوو، شه‌وانی هه‌ینی وه‌ختی نۆره‌یه‌ک له‌گۆریندا نه‌مابوو سه‌ی‌میران به‌بیانویه‌ک له‌لای بووکی تازه‌ده‌خه‌وت، کئ ده‌یزانی له‌سه‌یرانی به‌هه‌شتی ناسکه‌هوما‌ی دل‌به‌ری چی‌دیتوو که‌هه‌روه‌ختی ده‌گه‌رپایه‌وه‌ له‌چه‌شنی ئیدریسی نه‌بی^{٢٠} پیلاره‌که‌ی له‌وئ به‌جئ ده‌هه‌شت بۆ ئه‌وه‌ی دیسان به‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ جیگای خۆی. شه‌ویک له‌کاتی خه‌وتندا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی یه‌ک‌دوو سه‌عات له‌لای هوما مابوو هه‌تابوو و به‌ئاسکه‌ی گوتبوو:

٢٠- له‌ره‌وايه‌تدا هاتوو وه‌ختی چه‌زهرتی ئیدریس هاوړئ له‌گه‌ل عزرائیل ده‌چوو سه‌ردانی به‌هه‌شت و جه‌هنده‌م، پیلاری خۆی له‌به‌هه‌شت به‌جئ هه‌شت و دواتر که‌ بۆیان گه‌رپایه‌وه‌ هه‌ر له‌وئ ماوه‌.

- هوما دهلئ شهوانه به تهنيايي خهوى ليناكهوى و دهترسى، چاره نيبه ئهشى فكريكى بؤ بكهينهوه، ئاسكه خيسهيهكى ليكرد و به نهرمى دهمى ليكردهوه:

- دهترسى؟ لهچى؟! نووشتهى ترسى بؤ بنووسه، ئهگر به تهنيايه لهتهك رهعنادا بخهوى، ئهى ئهو چوارمانگه له خانووه چؤلدا چؤن كرئ نشين بووه و نهترساوه! يان لهو چوار مانگهدا. خوايه توبه - پياو جارىوايه، نازانم بليمچى، ميرى گيان مهكرت بهسهردا دهكا. ئهوه كونهمهكره، تو نازانى، دهنا له هيچ شتى ناترسى.

سهىميران وازى لئ هينا و جارى باسهكهيان گورى.

ههرچهنده وهرزى هاوين خاوير خاوير دههاته پيشى و شهو و رؤژ بهرهو گهرمى دهچوون ئهو شهوانهى ميرانى له لانهدهخهوت هوما دهركا و پهنجهرهى كپ دهكرد و پهردهكانيشى دادهدايهوه، ئهوه كه تاقتى گهرماى نهبوو جلوبهركى دادهنا و ههتا بهيانى به رووتى دهخهوت. ئاسكه و سهىميران دهيازانى شهوانه هوما به رووتى دهخهوى، ميران دهگوت دهترسى بؤيه دهركا و پهنجهره قايم دهكا و ئاسكesh دهگوت وا نيبه ئهو ناز و مهكره و تو برىاى پيمهكه. رؤژيك سهىميران كه شهوهكهى له لاي خانمى گوره خهوتبوو، بهيانى بؤ دهستنوؤژ ههلگرتن دهچيته ههسارى، هيشتا جيرانيك له خهوهلنهستابوو ههر ئهوهنده گوبى له زرمهى سهتل و جيرهى چهرخى ئاوهلهگويژتن بوو، پهنجهرهيهكيان نزيكى چالاوهكه بوو به ئهسپايى بانگى كرد و به ئاماژه بؤلاى خوى كيشا، وهختى سهىميران به پليكانهكاندا سهركهوت له ههيوانهكه لئ پرسى:

- خوشهويست، شهو درهنگانيك تو بووى هاتبوويه پشت دهركاى ژورهكهى من؟ توزير لئى وردبووه و چهند جاريك پيلووى ترووكاند. ههستى كرد بهراستى ترساوه و گولئ سهرگونائى سيس بووه، سهىميران سهريكى راوهشانند و گوتى:

- من؟ نا، بؤ چيبووه؟

وهك مامزى دهستهمؤ خوى له ئاميزى هاويشت:

- ئايرؤ، ئهى دهبئ كئى بووبئ؟ سهرى به دهركاكهوه نابوؤ؟! زور ئاسايى له پشت دهركا راوهستابوو. خوايه خؤم به تو دهسپيزم، بلئى شتى وا ببئ؟! دهركاى ژورهكهم كليل دابوو، چراكهشم كز كردبوو، هيشتا نهخهوتبووم له نيو جيگادا، تازه خهريكبوو خو شلى دهكردم. له جيگادا داچلهكيم، ههستم راكرت له پشت دهركاكهوه خسه ديت، جاريكيش دهنگمدا، هيچ جواوى

نه دایه وه، وامزانی پشیله یه، پشتم تی کرد و خشپه که ته او بوو، به لآم دیسان دهستی پی کرده وه،
خوایه تو که یفی خو ته!

سهی میران به دوو چاوی پر له خو شه ویستییه وه له چاوی وهک جه للابی راما، وادیار بوو له
هیچی نه بوو ئیستاش دهرسا، به بزه و کهنینه وه گوتی:
- هیچ نییه، له خو را ترساوی، ئه وه فکر و خه یال بووه.

- هه زای تو له من که وی! فکری چی و خه یالی چی؟ به عالمی ئاشکرا له پشت دهرگا که
ته قه ته قی دهات. وادیار بوو، یانی له وه ده چوو، به ته مابوو بیکاته وه و بیته ژووری، ئه وه نده دهرسام
وه ختابوو بزریکنیم. هاوار له تو بکه م، هیچم له به ردا نه بوو ویستم خو م پو شته بکه مه وه، چاوت لینی
نه زمانیه کراسه که م ئاوه ژوو دهبه ر کردوو، ئه ویش به چ ترسیکه وه، دهرگوت به چه ند پیاو
رام ده کیشن ناهیلن جله کانم بکه مه وه به رم، شه وگاری ئه مشه و خه و نه چو ته چاوی من. به راستی
نیوه عومر بووم. نازانم دیو و درنج بوو دز بوو، یان؛ ئه لحنیش ده لئی دلم راده و شینن تازه من
ناویرم له م ژووردها به ته نیا بنووم، یانی ئه وه ناهیلن!

سهی میران ده ست نوژی هه لگرتبوو هه رله وی له ژووره گه وره که نوژی دابه ست. خیزانی
ترسابوو. چ راست و چ درو، به لآم ئه و دهیزانی که مرؤف به ته نیا بووو فکرو خه یال پشیله ی له
پیش چاو دهکا به رموزن. هوما بیستو یهک سالی ته من بوو، ئه مش بؤ ئافره تیک زور نییه و
ناتوانی به قهت میز مندالیک به غیرهت بی، به تاییهت سهی میران به هوی ئه وه ی هینده له پیش چاوی
شیرین بوو هه میشه وهک کیزیکی هه قده ساله سهیری ده کرد. ئه م ئافره ته ره زاسووکه وهک
توراسا ببوو به جه للابی دل و ئیمانی بویه باوه ری به گفت و که لامی ده کرد و خو ی له تیری
ئه وینداری نه ده پاراست، سهید زورچار ئاگای لیوو ئه وشه وانه ی به یه که وه ده خه وتن به ده م
خه وه وه راده پیری؛ به ده م خه وه وه قسه ی ده کرد وهک ئه وه ی له شتیک ترسابی سه یریش نه بوو
له و ماوه یه ی که له مالی حسین خانی ته پل چیدا به ته نیا بوو ترسابی! ئه مش ترسیکی سروشتی بوو
که له ته نیاییدا ده شکته گیانی مرؤفه وه به تاییهت ئافرهت، له ماشه وه بؤ راکیشانی میز ده که ی
ده وه یه کی خراپ نه بوو. له هه و ته دا ئه م یه کدوو شه وه ی به ئاسکه رانه ده گه یی، ئاسکه ده یگوت،
بیره ئیره، کونه لانه بؤ له بیرت چو وه، ئاسکه هوماش هه ول و ده ولی ئه وه بوو بازی خو ی به داو
بگری و هه لی نه فریتنی.

ئەمجار وایان دانا ئەو شەوانەى سەىمیران میوانى كۆنە خەزال دەبوو، گلارەى كچى لەلای
 ھوما بخەوئى، ھوما پنى خۆش بوو، بەلام ھەرشەویك میران لەوئى نەبوايە دەرگا و پەنجەرەى
 دادەخست و پەردەكانى دادەداو، تەنیا تاى پەنجەرەى كى دەكردەوہ لەگەل گلارە لەبەر فینكايیەكەدا
 دەنووستن، دوو شەو بەم شىوہیە بەسەر چوو، سنیەم شەو كە سەرەتاى مانگى پووشپەر بوو،
 ئاخىرین مال لە ھەسارەكەدا لە سەعات دوازدە بەولاوہ دەخەوتن، ھوما بەخەبەر بوو، ھاوړی
 مێوینەى خۆى بە ئارامى خەبەر كردهوہ، گلارە لە شیرینخەودا بوو، لەوانەى لەگەل
 دەستەخوشكەكانى خەرىكى یارى شەشخان بووئیت پینشئەوہى تەواو چاو بكاتەوہ و بزانی كات
 كەنگیە و لەكوئى خەوتووہ، سەیری كرد دەرگاى ژوورەكە وەك لانكە ڕادەژئى، بە ترسەوہ كچە
 چاوى بە مەولەق وەستا. زۆرى نەمابوو دلئى لە لیدان بكەوئى، بە ترس و دلەكوتەوہ چاوى لە
 چاوى ھوما برى بەبى ئەوہى ئاگای لە خۆى بئیت ھەلات بۆلای پەنجەرەكەى ژوورسەرى. ھوما لە
 ترسى ئەوہى نەكا لە پەنجەرەكەوہ خۆى ھەلدیژئى توند باسكى گرت و ھینای بۆلای خۆى. گلارە
 لە و كاتەدا كە لە تاریكایى ئىو ھەسارەكە ڕامابوو ئەوئەندەى ھىزى لەبەردا بوو زرىكاندى:

- با! با! دا!

وادياربوو دەبویست بلئى: بابە بابە دز، دز ھاتووہ - ئەوئەندە ترسابوو لە زمان كەوت. ئەوئەندەى
 وتوو لەبەر دەرگاگە تخیل بوو، سەىمیران و ئاسكە و دەكرئى بیژین ھاوساگەل ورد و درشت بەم
 قیژە و زرىكەى بەم شەوہ ڕژانە كۆشى ھەوشەكەوہ. تەنانەت تەمەندارەكان زۆرتەر ترسابوون
 تۆمەز وشەى دز لە شەودا مەترسیدار و زۆر دزیوہو سەىمیران بە خەيالئى ئەوہى دز ھەركەس
 بن لە ژووریدایە، بە پى پى پىخواسى بئ ئەوہى گوئى بە كەس بدا بە پەنجەرە بەرزەكەدا وەسەر
 كەوت، لە ژوورە نىوہ تاریكەكەدا ھوما خەرىكى خۆپۆشەتە كردنەوہ بوو خۆى دەباوہشى ئەو
 ھاویشت و دەستى گرت و لەسەر دلئى خۆى دانا، میران ئەوہى بەجى ھیشت و پلئەتى چراكەى
 ھەلدا، باشووناسا خۆى كرد بە بن پەردەكاندا و ئەولائى پشكنى، تەنانەت ژئیر كورسپلە و
 كەل و قوژبى ژوورەكەش گەرا، كەس لە ژوورئى نەبوو. ئاسكە و حاجى خانم ھەر بەو پەنجەرەدا
 خۆیان گەیاندبووہ ژوورئى گلارەیان لە باوہش گرتبوو ئاوى ساردیان بە دەمەوہ دەكرد. كیژۆلە،
 ھەرچەندە زۆرى بە دەورەوہ بوو بەلام ھیشتا ترسى نەپەویبوو چاوى بە دەرگا و پەنجەرەكاندا
 دەگئرا. زمانى لەگو كەوتبوو نەیدەتوانئى پئیان بلئى چى دیوہ. ھوما گوتى كەسىك لە پشتەوہ دەرگاى
 ژوورەكەى پالەنا بئتە ژوورئى. ئەمە شتىكى ئەوئەندە كەم نەبوو ھەروا بە ساكارى بە پەنايدا

تیپه پرن و پشت گویی بخن. باوه پریان و ابوو جاری دز هر له پهنا و په سیوی ئەم ماله خوئی
 حه شار داوه، گول محه ممهد و نوقره، چرا به دهست مدبهخ و ژیرخان و کهلو کونی ماله که یان
 پشتکنی. سهردانکی پلیکانی هه وره بانه که یان کرد. دهرگا که کرابووه، له و دهه چوو کابرای دز ئەگەر به
 هه وره بانه که دا نه هاتنیته خواری به ویندا بۆی دهرچووه، ئەو ماله گه وره به چه ند کریچی تیدابوو هر
 ماله ی چه ند مندالی هه بوو، ئەگەر ترسی گه وره ی مالیان له سهر نه بوایه دهرگای حه ساره که شیان
 پیوه نه ده دا، ئیتر چۆن دهرگای هه وره بان ناکه نه وه. ئیستا ئاشکرا بوو دز به کویدا هه لاتووه،
 هه رکه سه و به وردی چاوی به مالی خویدا گنرا بزانی چی لی دزراوه، به بۆنه ی گرما
 جیرانه کانیش دهرگا و په نجه رهیان کردبووه، ئەوهنده ی هه ولیان دا و ولاتیان به سهر کرده و چه شتیک
 نه برابوو، له و بگهرو به رده یه دا قامکه که له ی لاقی نوقره دوو پشت پیوه ی دا وهختی خاتوو خورشیدی
 گولباخی له سهر رفحه ی ژووره که له ژاربر دهگه را، ته نیا پیاله چینبیه که به ساخی ماپوه دهستی
 لی که وت ورد و پرت بوو، به لام نه نوقره و نه خاتوو خورشید هه میه تیان پی نه دا، ژنگه ل زوریش
 به حه نه ک و لاتاوی خاتوو سه فیه بیکه نین به لام هیچ کامیان نه یان ده توانی ترسی خو یان حه شار
 بدن. هه ریه که وه له به رخۆیه وه شاخ و بالی بۆ دزه ده دیته وه. نوقره خه ریک بوو چیوی ژاربری به
 لاقیدا دهینا، ده یگوت هه وه لی شه وی سینه ری شتیکم دیوه له سهر سهر بان جوولاره، کچی
 خورشید ده یگوت هر ئەوکاته گویم له قرچه قرچی بن میچ بووه ئیتر ئەوشه وه تا سه لای به یانی
 که سه خه و نه چووه چاوی و هه ریه که ی بوخوی مه لایه ک بوو. سه ی میران له ژووره گه وره که
 هوما ی به چی نه هیشت و له وی خه وت، شه وی دواتر باس هر باسی را کردنی دز بوو له و ماله دا،
 به خاتری ئەوه ی ترس و خو فه که ره وییووه هه رکه سه و بوچوونی خو ی دهرده بری ورده ورده
 پیوان رویشتن به لای ئیش و کاری خو یانه وه و ژنانیش وهختی له کاری به یانی بوونه وه دیسان
 دهوری گلاره یان دا و هه ریه که و پرسیاریکی ئاراسته ده کرد به لکه چی دیوه پنین بلن. هوما که
 زوری خو تینه ده گه یان دن چوو بووه ژووره که ی خو ی، حاجی خانم چوله په نایدا دانیشتن، دهستی
 له سهر شانی دانا و وه که ئەوه ی نه یانه وی که سیکی تر به قسه ی ئەوان بزانی گوتی:

- گوئی بده به دایکی خوت، ئەو ژنه ی بابت به سهر دایکتی هیناوه، چاوبه ست و چۆل بری
 وه که خو ی که م هه یه، دهرانی بابت به پوول بازه لین ده کا بۆیه خو ی پیوه هه لواسیوه، ئەوه
 هه وی سارییه و جاری تو ئەم شتانه نازانی. پیت وانیه هوما بۆ ئەوه ی تو بترسینی په تیکی به
 دهرگا که وه نه به ستووه و به دهست یان به لاقی جوولاندییتی؟

کچه گیزو کاس چاوی له دەمی ئەوان بوو متهقی نەدەکرد. ژنان بە لایەوه مهحتەل مابوون و بارامی برای له وی دانیشتبوو حەوسەله و تاقەتی نەمابوو گوتی:

- ئیوه له گەل کی قسە دەکن؟! ئەوه هەر ئەوەندە بەسە، پتی بلین پخ، ولات ناهیلی، دەبی دایکم حەوتەیهک خاوینی بکاتەوه!

ژنان دایان له قاقای پیکەنین. کچه ئەوەندە ترسابوو هەر باشبوو دلای نەتوقیبوو، ئەگەر وانەبوایه بارام بۆ لەلای ئەو ژنانە خەجالەتی دەکردهوه؟ گلارە هەر نەیدەزانی چۆنیش وەخەبەر هاتوو. کەوابی ئەم بەستەزمانە دەیتوانی چی بلن. هەرکەسیکی دیکە بایە لەباتی ئەم کچه تەنانەت ئەگەر گەورەش بایە هەر ئەوەندە دەترسا و قوروقەپی دەکرد. باسی بنیادەمی گەورەمان کرد چاکە ئەمەش بیژن! هەر ئەو سەعاتە ی قیژە و هەراکە پەیدا بوو ورد و درشت پزابوونە حەسارەکەوه خاتووخورشید قسە ی بۆ نەدەهات خۆی خستبووه پەنا خاتوو سەفیە و تکای لیکردبوو:

- خاتوو، خاتوگیان، تۆخوا مەهیلە دایکم بیەن!؟

خەلک ئەم پیریژنە ی بۆچیوو وا کچهکە ی ئاوا بە نیگەرانییەوه داوینی ئەم ژنە ی گرتبوو؟ خاتووخورشید بە خەیاڵی خۆی شیر ی بە گوی دەگرت! ئە ی ئەمشەو بۆ خۆی کردە گالتهجاری ئەم عالەمه؟ هەر وەختی خاتوو سەفیە لاسایی دەکردهوه دەستی رادەوهشاند تەواویان پیدەکەنین و بەسەر گازەرای پشتدا دەکەوتن. ئەمشتانە دەبی بۆ ژیا نی مرؤف بیتە پینشی و گالتهچی و حەنەک بازانیش ئەم و ئەو بە قاقا و نەرمەبزهوه بخەنە سەر هەوا.

ئیتەر هەر وەک جیرانەکان باوەریان وابوو بۆئەوه ی سە ی میران هەمووشەوی لەلای هوما بخەوی سەیریش نەبوو ئەم بەزمە ی ناییتەوه. بۆ قاتی بەنیک بوو له تایی دەرگای ژوورەکە ی بخا و دەرگای پێ بژەنی؟ ناچار بوو ئەمکارە بکا میران و ئاسکە ئاشت ببنەوه دیسان بەرنامە تیکچۆوه و سە ی میران مەگەر بۆ شیوخواردن ئەگینا خۆی له خانمی گەورە نەدەگە یاند. ئاسکە دەیزانی ئەو ناکەس بەچە یه وازی لێ ناهیتنی هەر بۆ یه بۆلە ی دەهات. سە ی میران بە زمانیکی ساردوسرەوه پوو ی تی کرد:

- راست بلنی یان درۆ ئەوه بەجیتی خۆی، ئەمشەو بی، سبە ی شەو بی دەچینە حەساری، بۆ وەبیرم ناهیتنییەوه تەختیکی گەورە ساز بکەم؟ یان مهحتەلی ئەوهن هاوین تەواو بی؟ ئەمسال تەختیکی دیکەشمان پێ زیاد بووه، ئەگەر بە قسەمان بکا پیم خراپ نییە تەختە باریکەکان بەدین بە هوما، دووان سیانیک پیکەوه بەدین تەختیکی باشی لیدەردەچی بۆ نووستن. هەر واشی لیدەکەم.

وہسبہینی را، سہی میران ہر بہ قسہ کہی خوی چو و له ژیرخانی له ہمباری گہنمہ کہ تہختیکی خوتتی کون و له باری ہینا، کہ ہاویان له سہری دہخوتن، دستیکی پیدا ہینا و له حسارہ کہ دا دینا و قیسپہی له دەوری دا و پەردە و یخست. ئاسکە وەختی زانی چرپای خەوی شەوی ئامادەہی و ئەویش شەوی خۆیەتی گەردوون بەلای ئەودا سووراوہ جیگای مندالەکانیشی له دەری راخست و خوی نہجات دا، خەوتن له ژیر ئاسمانی پر له ئەستیرەدا ہەتا بلیی خۆشە، وەختی جیخەو خۆشینی بەدەن دہحەسیتەوہ و شەکەتی نامینی. ئەگەر شەوخەوی بەرشینیای کوشی حەساری له ہاویندا و ژیرکۆرسی زستان نہبی کہەو بوو تامو چیژی ژیان چوں وەدەست دیت و چ مانایەک دہبەخشی؟ بەلام ہەوی ئاسکە ہەرچەندە تہختیکی دووکەسی بۆ لیدرابوو له پەنا باخچەکە، له ژووری خوی نہاتە دەری تاکوو پیاوہکە له بازار چیلوار و ہومایی بۆ بینی، پەردە بۆ بہ دوورین بدات و ئەوسا دہکە ژاوەی خۆیدا پال بداتەوہ، پۆژی دوایی، وەختی سہی میران له ژووری ناسکە ہوما نانی بہیانی دہخوارد خانوو سەفیہی لەبەر ہەیانہ کەوہ بہ ہیوری قاری کرد له ہوماخانوون. پاکەتیکی سەربەستی له ژیر چارشینوہ کەوہ دایە دەستی و گوتی:

۔ بہیانی وەختی نہوہکەم مستەفا بۆ نان کرین دہچووہ دەری له دالانہکە ہەلی گرتوتەوہ. وادیارہ شەوی یان بەری بہیانی له درزی دەرگا کەوہ خستوویانہتە ژووری، بہ نیوی پیاوہکە ی تۆوہیہ.

ہوما چاویکی له پاکەتەکە کرد، تەمبیری پینوہ نہبوو بردییہ ژووری و دایە دەست سہی میران، ئەمیش ئەگەرچی خۆیندەواری نہبوو ہمیشہ پەنجەمۆری له ئاخری نووسراوہی سەنەدی دایرہ دەدا، وەختی نووسراوہی پشتی پاکەتی بینی ہەرہوک بیجەک و فاکتوری گەنم و جۆ بہ ناوی خۆیہوہ دہاتە بەردەرگا، دەیتوانی ناوی خوی بناسیتەوہ، لیزەشدا زانی ئەم پاکەتە بہ ناوی خۆیہوہ ہاتووہ. چرچ و لۆچی نیوچاوانی تیک پەرانند و پاکەتی ہەلپچری. نووسراوہکە کورت و موختەسەر و بہ بی ئیمزا و پەنجە مۆر بوو، بہ مہرکەبی رەش نامەکە نووسرابوو، ئاخۆ ئەم نووسراوہ چییوو؟ کی ئەوکارہی کردووہ و بہ چ مہبەستیک کەرہی بہیانی ئەم نامەہی خستوتە حەوشەکە؟ له دلی خویدا وای بۆچوو ئەم نامەہی پیوہندی بہ ہوماوہ ہەہی! حەوتەیک دہبوو حاجی بہنای کونہ میردی ہوما، ئاگاداری دہکردووہ و فکری ئەوی ئالۆز کردبوو، بۆچی ہوما تہلاق ناداتەوہ، وەکنئوہی قەرار و بریہی لەوہ پینشیان بووبی و ئیستاش چاوەروانی لئی ہەہی، سہی میران زۆری ہمییەت وینەدابوو، ہەر بۆیہ قەت لەلای ہوما باسی نہکردبوو، نامەکە ی نووشتانہوہ و وەک خوی له پاکەتەکە ی خستەوہ، تاکوو له دەری کەسیک بۆی وەخوینی. ئەگەر له تەواوی ژیانیدا

جاریک بیرى له خویندن کردیتهوه، ئهوه دووهمین جار بوو ئهمرۆکه قازانجی خویندنی بهلاوه گرینگ بوو. هوما وهکئوهی دلی ههوالئیکى پیدابن خیرا پاکهتهکهی له دهست رفاند و گوتی:

- لهوهدهچی نامهى حاجی بیت، دهنای بۆ به دزییهوه دهیخهنه ههساری، پهله مهکه گلاره بانگ بکهه بزانی چى تیدا نووسیوه، خو ئهگهر نهتوانی بیخوینتتهوه دهزانی کى نووسیویهتی.

سهى میران مات بوو، گلاره وهختی هاته ژووری و نامهکى وهگرگرت یهکههجار بوو به خوی و به چوار کلاس سهوادهوه، به قازانجی بابی شتیکی دهکرد. رهنگی بزراک و به دهستتیکهل هاتنهوه ملینا له مینگهمنگ و به شهل و پهتی دهستیپیکرد:

«سهى میران سهراوی نانهوا، ئهى وشکهسوئی چاوبهستی ریا باز، تو که له ناوی شهوپاریز دهکهى سهروهت و مال و ههوهس بازیت دهمامکی داوه به بهرچاوتدا و کهس نابینی و نازانی دهوری چ پاشابهکه، ئهوه سی مانگو نیوه تو هومات مارهبریوه و بووی به خاوهنی ئهه ئافردهته وادیاره به مرازی دلی خوت گهیشتووی، بهتهما نی دهستی له دهستت بیتهوه، له بادهی مهیخانهی هیشتا ماته مهست و سهرخوش بیت چ فکریک له میشتکدایه سهیدی ناسهید، ئهه ژنه وهفای بۆ پیاویک نهبوو که دوو مندالی لیخستوتهوه توی پیر و زورهان چت لیگهکهه ژن و مندالت ههیه ئیستاکه سوست چووه و توژت ماوه، به هیواى وهفای بۆ تو ببی؟! خانهخراو ئهوه وهک نیسک وایه بهرو پشتهی بۆ کهس نییه.

«تو که باوکی و پیاوی خودا بووی یهکهه کهس بووی له پشتسهری مهلاوه له جومعه و جهماعهتدا، جینی سهرسوورمانه دل بدوړینی به ژنیک چوار مانگی تهواو له بهردهستی حسینخانی تهپلچی و زارا دهتیردا بووبن سلاو له ئهقلت، لهو مالهدا شهو نهبوو له بهردهم بهچکه توجار و مهشدهی زادهکاندا سهما نهکا و نهرهخسی، ئهوانهی پارهدار و ساختهچی نیو ئهه شارهن، ناوی مهبارهکی به دهم گورانی بیژانی کوردهوه به شاراندا بلاو بوتهوه، بهرلهوهی ئوخژهنن بداتی و بیی به گولی مالی دینداریکی تهکه نوژی وهک توی شالهسوز، چوار پیچکهی مالت به قوره رهشهکهدا دهباته خورای و رهقس و سهمای بۆ ههتیو مهتیو دهی و که هاتیشهوه بۆلای تو دهپیکهى هدا به شانیدا!

«با ئهههشت پیلیم تو لهمهه نووسینی ئهه نامهیهوه ههچونیک فکر دهکهیتهوه بیکهوه، بهلام دهبی دلنایبی ئهگهر ئهه ژنه به ناوی کهوسهه خوی بشووری و غوسل دهربکا و کراسی قورئان بکاته بهری، من ئهه چاوه کویر دهکهه به شیشهی سوورهوهبوو ئهگهر ههز به دیداری ئهه بکا

توش به بریای خۆت ئاری تۆبەت بەسەردا کردوو پیتواپه له گوناھانی پاک بۆتەوه، ئەوەندە بزانه ئەگەر کورپی پینگەمبەریش بی و نەعووزووبیلا ببی بە پەسوولی خودا ناتوانی ئەم ژنه تاوانبار و داوینپیسە له عەزابی دۆزەخ رزگار بکە. تو ئەوه تەمەنیکە بە پاکی ژیاوی ئەوهی دەتناسی سویند بە سەری تو دەخوا بۆ دەبی نەزانی ئەو قەدر و حورمەتەتی هەتە ئەگەر له دەستت دەرچی تازە بۆت ناگەریتەوه، ئەو کەسە کەسە حەرفیکی بەسە، ئیتر کەیفی خۆتە و چۆنت پیباشە وابکە.»

گلارە بەجۆریک نامەکە دەخویندەوه تەنانت خۆشی لینیحالی نەدەبوو چی نووسبوو. ئیتر چبگا بە ئەوان چاویان له دەمی بریبوو و گوێچکەشیان له ئیجارەتی ئەودا بوو، بەلام با غەدری لینەکەین بیسەرانی ئەو، واتە سەمی میران و هوما هەرچۆنیک بوو لەو مینگەمینگە بەشی خۆیان هەلکراند و لە مەبەستی نامەکە تیگەیشتن. لەو ماوەدا هوما چەندجار رەنگی گۆردرا، هەردوو دەستی کردبوو هیلانە بۆ دەموچاوی، بە دل پرییەوه گوئی هەلخستبوو، وەختی نامەکە تەوا بوو سەید قەلس و توورە لیو و ددانی خۆی دەکرۆژی و گوئی:

- حیز و داوینپیس ئەو خوشکەیی خۆیت!

سەمی میران بزەیکە تال نیشتە سەرلیوی بۆ ئەوهی خانمەکەیی خەفەت هەلنەگرئ گوئی:

- هوما تو چ بەلایەکت بەسەر ئەو قوربەسەرە هیناوه وا ئەوەندە له تو داخدارە؟ وا دیارە هیشتا

ئاورى بق و قینی دانەمرکارە. بەتەمایە تۆلەت لێیکاتەوه.

- تۆلە بکاتەوه؟ قور بەسەری دەبی بە بەرد بدا بە ئەژنوی خۆیدا! دەبی بەم داخەوه بمرئ! ئەو

رۆژەیی من لەو تیرو تانووتهی دەترسام لەو مالهش نەدەهاتمە دەری تو میزدم نەبووی، بەلام

ئێستا ئەگەر رۆژیک له جییهک بیبینم بەم تاکەوشەم دەبنا گوئی دەسەرەوینم و پیی دەلیم خویرییه

پیاو!

- بیئتو نەبی ئەوه میشکی کەری خواردوو. من ئاواي تێدەگەم. زۆر شتمان دیتبوو بەلام

ئێرەیی و بەخیلی پیاوان نا، ئەویش ئاوا شیرانە، کەسیک کە غیرەتی پیاووتی هەبی له پشتەوه

خەنجەر ناوہشینی.

هوما پری بە نامەکەدا کرد و ورد و پرتی کرد و خستییه ئاتەشخانی سەماوەرەکەوه و بوو بە

خۆلەمیش و سووتوو، هەر لەوکاتەدا دوو تەبەقیان توو شیرین بۆ هینان. ئەوانەیی توو شیرینیان

هینابوو باخەوان و شەریکە مالی باخی ئەوان بوون له سەراو. سەمی میران دەستووری پێدان یەکی

له ته به قه كان تووه كه ی جوانتر و به گلامیو داپوشرابوو دای نه نین و بیبه ن بۆ مالی یاوه، به ږیوه به یری دایره ی تیپ. ئه وی دیکه شی له نیو هاوساگاندا به ش کرد. هه روه ها قسه یه کی خوشی به دواوه بوو. هه ر ئه ورژوه به یانی، که سه ی میران له بهر هه یوانه که تووی ده به خشییوه بیژهن ها توو پارهی ږوژانه ی خو ی لی سهند و ږویی خیرا خه رچی بکا، زوری پینه چوو خو ی کرده وه به حه وشه دا، چمکی کراسه که ی به هه ردوو ده ست گرتبوو، له وه ده چوو زور رازی نه بی، دایکی قاوی کرد و ته ماشای کو شی کرد. پیت وایه منداله چی کریبی باشه؟! تووشیرین! له پیندا دایه بهر تانه و ته شه ر، ئینجا زوری پی پیکه نی، ده ستی گرت و سووړیکی باشیان به حه ساره که دا لیدا، با ته واویان بزائن چ کوریکی زیره کی هه یه و ئه سپه نده ری بۆ بسووتین نه ک چاوی پیس کاری لیککا، بیژهن نه یده زانی چ تاوانیکی کرده وه، ئه وهنده نه بی چاوی له چاوی ئه و توو فروشه کردبوو که به کولانه که دا راده برد. ئه ویش ته به قه تووی به سه ره وه ده بی و له بهر ده میدا دایه ننیت، ئه و په ناباته له منداله ده ستین و چنگیک تووشیرین ده کاته کوشییوه.

هینشتا دوو ږوژ نه بوو نامه که ها تبوو دانه یه کی تریشیان خسته حه ساری، ئه وه یان به یانی زوو سه ی میران له بهر بیلایه هه لی گرتوه. به مکاره زور تووره بوو. به لام بزیه کی تال که وته بان لیوی، میران غیره تیکی پیاوانه ی هه بوو له کات و ساتی ئاوادا. خیرا ئه ژنوی نه دهنووشتاوه و خو ی نه دده وړاند. وهختی ها ته وه ژووره که و نوژی دابه ست، نه ی توانی خو ی له ده ست فکر و ئه ندیشه نه جات بدا ت و له سه ر ئه دگاری کاریگر نه بی، خیزانی وهختی به سه رنجه وه سه یری ده کرد تیگی یی که بیت و نه بی نامه ی دیکه یان خستوته حه وشه که وه. به بی مه حته ل بوون ده ستی کرد به گیرفانی جلیسقه که یدا و دوهم نامه ی ده رینا، تاراده یه ک ږهنگی گورا و گوتی:

- ده زانم ئه م ماکه ر بابه ته نیا پی خو شه جنیو و قسه ی ناحه زی ئاراسته بکه ین، بیجگه له مه ده بی بروات ده می گلاو بکا، عه مری نه مین بۆ ئه قلی، هه تا ماوه ده بی بنالین، منیش هه ر ئه وهنده م به سه و هیچی دیکه.

ئیتیر به بی ئه وه ی بزانی میزده که ی ده لی چی له په نجه ره ی ږوو به حه ساره که وه، گلاره تازه له خه و هه ستابوو له بان ته خته که ی ده ها ته خواری بانگی کرد. سه ی میران ویستی پینشی پنیگری، به لام حه زی نه کرد نوژده که ی ببری، هوما به پیچه وانه ی بۆچوونی خو ی، هه لبه ت پی ناخوش بوو ئه و نامانه ده هاتن، به لام وای خو نیشان نه دده میزده که ی به چاویکی تر لینی بروانی، ئه مه ش ده بووه هوی زیده تر شیرین بوونی ئه و. که یفی خو ی بوو. ئه وهنده ی نامه بنووسیبایه هه تاکوو له کار

دهكوت. دهبن ئەمەش بلیین بەر لە سەئەمیران ئاغاچان ئەم نامەییە دیتبوو، كەچی هەلی نەگرتبوو هەرۆك نەشی دییی، بە لایدا تێپەریبوو، ئەو لەگەل خاتووخورشید زۆر شتیان دەزانی و ئاگاداری ئەم گێرو گرافتە بوون لە دەرو ژووری ئەو ماله. سەئەمیران كەمتر لەوان بەخەبەر و باسی دەزانی، هەر ئەورۆژە نامەییەکی دیکەیان بە نووسراویکی درشتەوه لە سەری كۆلانەكە دابوو پربوو لە ههجوو پینداهەلدانی تال و سەركۆنەکردن. بە كەیفی خۆی بۆ باوہلی و ناسكەھومای تێچەندبوو. ئیتر ئەم نامەییەش، هەرۆك هوما فكري لیکردبوو تەنیا شیاوی دژوین و چەند قسەئە دژیو بوو. هەرۆك نامەئە پینشوو. تەنیا ئەم جیواواییە لە نیوان دا هەبوو وازی لە ژنە هینابوو و بە كەیفی خۆی كەوتبوو سەرو کاری سەئەمیران. بە سوؤفی بەرمال بەشانی سەحنە و جەردەئە كەنگاوەر ناوی بردبوو. بۆئەوئەئە خۆی لە چاوی خەلك وەشارئە دەستی چەوری بە شال و بەرمالی مەشەد و كەربەلا دەسپری و دەمامکی وشكە موسلمانئە دەدا، بە پرویدا، لەولاشەوه بە سووت و سەلەم گەنم و جوؤی خەلكی دەهینا و هەمبار و ژیرخانی لئ پەر دەکرد و دەستی لەگەل تێپو قۆشەنی شار و شارەوانی تێكەل بوو ملی گۆلاوی سەراوی هەلدەبیری و لە باغ و بیستانی خۆی ئاژین دەکردو...

سەئەمیران ئەمانەئە بە قسە و قسەلۆك دەزانی بە نیوہبزیەكەوه بە ئاستەم ددانی نیشاندا، كۆتایی نامەكە ئەمەبوو، بە كچەئە گوت دیسان بۆئە وەخوینی:

«عەشقی پیری كویری كردووی باوہلی! ئەم چالە رەشەئە بەردەمت نابینی، نەكا پئەزانی و بۆت گرینگ نەبئ، ئابرو ویزدانت سەگ بیخوات بە تۆش دەلئین پیاو؟ ئەگەر تۆزیک لە دنیا حالی بم گیانت بەلاوہ گرینگە بە سەرشوؤری، وەختئە كەسیك نەتوانئە هەوساری هەوہس بگریتە دەست چ دەربەستی شەرم و حەئیای چەندین سالەئەتی. ئەمە قسەئە تیدا نییە ئەوئە بۆئە موھیمە گیانی خۆئەتی، پئویست ناکا بلیئم من كئیم و مەبەستم لە نووسینی ئەم نامەگەلە چیبە. رەنگە میردی ئەو یان خزمئیکی حەبایەخۆ بم، نامەوئە ئیتر لەمەولا داوئینتەر و مالانگەرئیکی ئاوا بە چاوی بئینم لەسەر رووی زەوی، لەوانەئە منیش دل دژوراویکی لەوہ پینشی ئەوبم كە ماوہیەكە لئە دوورم و كەوتوتەوہ بیرم. هەرگەسەم و هەرچی دەلیئم ئەوئەندە بزائە خەنجەرئیک لە نیوان من و تودایە و ئەشئە یەكمان دەستی بەدینئە، لە ئەمرۆوہ تا یەكەھفتە نە زیاتر و نە كەمتر، لە ریکەوتئە ئەم نامەئەوہ، ئەم قەحەبەئە رازی بئ یان رازی نەبئ كەغەزی تەلاقنامەئە دەنئیبە مشتئە، ئەو كارەت كرد ئەوہ باشە، نەت كرد ئەوئە دەبیبینی لە چاوی خۆئە دەبیبینی، ئیتر تەواو بوو بپرایەوہ.»

سەي مىران بىئەۋەي توورپەۋونى خۇي ئاشكرا بكا، نامەكەي لە دەست گلارە سەند و گوتى:
- ئەو رۇژانە تەۋابوو بە ھەپەشە و گورپەشە خەلكيان دەترساند. ئەمپرۇ گونى گوندار دەردىن
ئەم مروفە تاكوو لووتى لە بەردەكە نەكەۋى نازانى چ باسە، بەخو نىفەكى دەبىرم، پياۋە بكوخى!
ھىشتا شەقەي قەسماسەي نەبىستوۋە.
ھوما گوتى:

- عەزىزەكەم، بىرۇ شكايەتى لىيكە، ئەۋەندەش بزانه كەسىكى دى نامەكەي بۇ نووسىۋە، خۇي
رەش و سېي لىناكاتەۋە.

سەي مىران لەۋكاتەدا كە ھەلدەستا سەرپىن، نامەكەي خستە گىرفانى جلىسقەكەيەۋە دابوۋى
بەسەر كورسىلەكەدا، بۇ سەلماندنى قسەكەي بە خىزانى گوت:

- پىنتۋايە ھەروا لىنى خۇش دەبىم، بەخو زمانى لە پشت ئەستۋيەۋە دىنمە دەرى، ئەو كەسەش
نامەكەي بۇ نووسىۋە ئەۋىش تەمبى دەكەم. ئەگەر ۋابى منىش ھەركەس ژنى جوانى دەباخەلدا بى
ئەشى نامەي بە ھەپەشەۋە لۇ بنووسم و بىژم ئەگەر دوۋاي سى رۇژ تەلاقت نەدا چەقۇي لى بكىشىم
و شەرى پى بفرۇشم. بەۋ ھىۋايە دلم خۇش بەكەم خەلكم ترساندوۋە و بە ئاۋاتى دلى خۇم دەگەم!
ئەرى، منىش ئەۋ فكرەم پى باشە ئەۋ گەمژەپياۋە دەتوانى چىبكا، مەگەر ۋەك سەگ بوۋەرى.

سەي مىران: منىش چخەي لىدەكەم، كلكى دەگەلۇزى بگرى و ئاۋر نەداتەۋە! خەۋنىك بوۋ دىتى،
خۇ شارى بى دەروازە نىبە، پشتى لە زكى نەرمتر دەكەم. ھەر ئىستا دەچم نامەكە لە بەردەمى
رەئىسى نەزمىيە دادەنم، ئەۋان دەزانن بە دوۋ رستەي مەعمورىكى خۇيان كىتیب فرۇشىكى
ھەناسەسارد تەفروتوونا بكن، بەلام نازانن لات و بەرەللايەك تەمبى بكن؟ ئەۋان ئاگادارى ئەۋە
ھەن سنف و پىشەي ئىمە كارى بە سىياسەت و ئەۋىشتانە نىبە. لەپاش ئەۋ چوار مانگەي
كوبوۋنەۋەي نانەۋايەكان گىراۋە ئىستاش ناپانەۋىج بەرۇكى بەردەن، قسەي زىادى. بەرپوۋەبەرى
ئەمنى بە من دەلن: دەي! (لە سەردەمى پاشايەتى عەلاخەزەرتدا بەم ھەمو ھىزو تۋانايەۋە
كوبوۋنە؟! ھەر ئىستا كە لە مال دەرۇمە دەرى يەكسەر دەچمە نەزمىيە، ئەم نامەيەش نىشانى
ئەۋان دەدم. لەۋ خۋىرپىيە پياۋە زياتر كى كارى بەكارى مە. ئەۋ ھىشتا نازانى كەل بە موۋ بەندە،
دەلنم ۋەك سەگ پەتى بكن. بەلام خەيفت نەكرد ئەۋ نامەي دىكەت سووتاند. ھەرچەندە بەم شاھىد
و بەلگەيەي پىنمە پى دەلن سىيەيەك چەند كىلۇيە، ھەر ئىستا، ئىستا، بەراستى دەبى ئەم كىلۇكەيە لە
گۋىي گادا خەۋتىن! ئەمجار دەزانم تو لەگەل چ بوۋنەۋەرىك ھەستاۋى و دانىشتوۋىي.

ئەگەرچى سەئىمىران ئاۋا بە گىزى لى مال چۈۋە دەرى، بەلام نەختىك خاۋ بۆۋە. تاقەتى ئۇۋەى نەبوۋ بچىتە دايرەى پۇلىس و ۋەدوۋى شىكايەت و شىكايەتكارى بىكەى، بەتايبەت لەۋ چەند رۇژەدا گىزەۋكىشەى دىكەى كەم نەبوۋ، خۇ ئىتر ۋەختى فىكرى لىدەكرەۋە زۇرى بۇ گىرىنگ نەبوۋ ۋەدوۋى شىكايەتكردن بىكەى، لەبەرخۇپەۋە گوتى ھەر ئۇۋەندە ئاژان رەحىم سەرۋىك پۇلىس بىنىم، نىۋان مان خۇشە و زۇرىش جانىبى منى دەۋى، لە شەقام يان قاۋەخانە و جىئەكى بەلاۋە بە پەنامەكى شتەكەى بۇ باس دەكەم ئۇ چۆنى پى باش بوۋ خۇى دەزانى، سەرەپاى كۆسپ و دەردى خۇى مردنى كەربەلاىى ھەباسىش زىاد بوۋ بە بى دەنگ و ھەرا پىمەردى يەزدانى دەرگاى پى گرتبوۋ، پىرەمىزد ھەرەك سەلمانى فارسى دەتگوت دەزانى كەى دەمرى ھەر ئۇۋەرۇژە عەسر ناردى بە شوپىن سەئىمىرانا، داۋاى لىكرىدبوۋ عەسكەرى كورپى كە دەردى كرىدبوۋ بۇى بىنىتەۋە لەۋ سەرەمەرگەدا گەردنى ئازاد بىكا، دەبى ئەمەش بلىپىن سەئىمىران بەبى مەحتەل بوۋن بەدەم داۋاكەى كەربەلاىى ھەباسەۋە چوۋ، بەلام بەداخەۋە ھەۋالىك لە عەسكەر نەبوۋ. لەۋكاتەدا پىرەمىزدى ھەشتا سالا بەھۇى پەشىمانى و خەفەت و دوۋرىبەۋە لە زوۋرە تارىكەكەدا دەگىرا، نەك ھەر سەئىمىران زۇربەى جىراناكان دەورىان دابوۋ، مىرزا نەبى و پاشاخانى ئاشەۋان و زۇر كەسى دىكەش لە خوىش و بىگانە لە نىۋشاردا بلاۋ بوۋنەۋە، نە عەسكەر پەيدا بوۋ نە ژنى عەسكەر، پىرەمىزد گەردنى كورپەى ئازاد كرىد، ئىتر مەرگ مۇلەتى نەدا و لاقى جوۋت كرىد. زۇر لەۋەپىشتر پاشەكەۋتىكى بە خانەخوۋى سىپاردبوۋ، داىنابوۋ بۇ رۇژى موبادا و تەنگانەى خۇى، ئەۋشەۋە پىرەمىزد باسى ھىچى نەكرىد، ھەر بۇىە سەئىمىران حەقى كفن و گورپى لە گىرفانى خۇى رەتكرد و ئەمانەتەكەشى بە بەرچاۋى جىراناكانەۋە كە كىسەيەكى چەرم بوۋ بەبى ئۇۋەى دەرگاى كرىدبىتەۋە و بزانى چىبە و چەندى تىدايە، داىە دەستى پەرىنازى كلۇل و چاۋبە گىران.

شەۋى ھەينى حەۋتە، عەسرى ئۇ رۇژە سەئىمىران و ھەردوۋ ژنەكەى و چەند كەسىك لە ھاساگەل بە دابو دەستوۋرى خۇيان ۋەك يەكەم شەۋى ھەينى چوۋنە سەرگلكۇى ھەباسى رەحمەتى لە ماۋەى چوۋن و گەراناۋەدا ھوما دوۋجار قەلافتەتى تەژەى حاجى بەنناى دىتبوۋ. ۋەك سەگى پىن سوۋتاۋ ۋەدوۋى جەماۋەر كەۋتبوۋ. جارىك خۇى نىشان دەدا و رايەك بز دەبوۋ، ۋەختى نىشانى مىردەكەى دابوۋ، سەئىمىران بە سرتە ۋتبوۋى:

- لىنە گەرى با ئەۋەندە پى بنى بە جى پى تودا ھەتا گىانى دەرەچى، دەلى ئاژىبە ژان

گرتوۋپەتى.

ئەوشەوئى لەسەر قەبران گەرانەو، ھوما شازدە گەز پارچەى نەشۆراو كە مێردەكەى بۆى كرىبوو كرىدەو ھە بۆ ئەوئى لە ھەسارى بھون. دوو كاتژمىر لە تەمەنى شەو تىپەرىبوو دھنگى سەھۆل فرۆشى شەوانى ھاوین لە كۆلانەكەو ھەھات. سەى مىران شىوى خواردبوو لە كەنارى يەكئى لە پەنجەرەكانى ژوورە گەورە پالى دابۆو و جگەرە بەدەستەو سەبرى ئەم خىلەى دەكرد لە كۆشى ھەوشەكەدا رۆنىشتبوون. لە روالەتدا وا دياربوو بەلام لە ناخەو ھەر فكرى لە بۆرە پىاوى خەنىمى دەكردەو لەو دەترسا رۆژىك گرىفتىكى بۆ ساز بكا، ھەر ئەو كاتەو ھەختە خاتوو خورشىد لەبەر ھەيوانى ژوورەكەى خويان و نوقرە لەبەر دەرگای ژىرخانەكە جىيان پىنادا بوو ئامادەى خەوتن بوون. ئاسكە لەم ھاتوچۆيەدا زۆر ماندوو ببوو، تازە شەكەتى رىگا لە لەشى چوو بوو دەرى دەستى كرد بە پەردەگىزان و ھازركردنى تەختى خەو كەى. لە پىر شىخو ھۆرى شووشە لە ژوورى پىنج دەرى بەرز بۆو. دانىشتوانى نىو ھەسارەكە قىژە و ھەرايان تىكەوت. ژن و مندالى جىرانەكان زۆر ترسابوون. سەى مىران خەو كەى رەوى. لە جىي خۆى راپەرى و خرىكە بەردەكە لەبەر دەرگا كەوتبوو ھەلى گرتەو. خەرىكى تاووتوى كردنى بەردەكە بوو بزائى بە كوئىدا ھاتوو بە دواى يەكدا دوو لەتە خشت ھاتن و زرم لە ھەسارى كەوتن. ئەو ھەل دانە درا بە تەختەخەو بچووكەكەدا و ئەوى ترىش كەوتە ھەوزى ئاوكەو. ئاسكە بە ترس و دلەكوتەو لە نىو پەردەكە درەپەرى. مەھدى لەسەر لىفەكە خەوى لىكەوتبوو پىر پىداكرد و ھەلىگرت. دەستى بىژەنى گرت و ھەك ئەوئى لافا و و ئاور لىيان نىكىبى خويان گەياندە ھەيوانەكە، جىرانەكان ھەركەسە و خۆى كرد بە پەنا و پەسىوئىكدا، ھەك تاو ھەرزە بەردەباران بەسەر ھەوشەكەدا ھەھاتە خوارى، لە ماوئى چرىكە يەكدا پتر لە پازدە بىست خرىكە بەرد و لەتە خشت رويان لە دەرو ژوورى مالى سەى مىران كرد. زۆر بەى بەردەكان ئاراستەى ژوورى پىنج دەرى دەرگان. مەلوم بوو ئەوكە سەى بەردەكانى دھاوئىشت يان لە كۆلانەكە دابوو يان لە سەربانىكى روو بەر بوو سەنگەرى لى دابەستبوون. خاتوو خورشىد و سەى مىران بە پىخواسى خويان گەياندە كۆلانەكە بەلكو ئەوئى خەرىكى بەردباران كردنە زوو بىگرن و نەھىلان دەر باز بىت. بەلام ئەمسەر تا ئەوسەرى كۆلان چۆلەكە كووزى تىدا نەبوو.

ئەو شەو بە ترس و لەرزەو تەمەنى شەويان بە تىرىژى ھەتاو سپارد، تازە تاووبان گەرم ببوو دووكاندارى كۆلانەكە دەرگای مالى سەى مىرانى ژەنى بانگى سەى مىرانى كرد و بە ئارامى كاغەزىكى نىشاندا، دەيگوت لە درزى دووكانى ئەويان داو. ئەو دووچارە ئەم كاغەزانە بەوئىدا

دهدن، له م دوو جار ددا، بهرله وهی که س بیبینی لئی کردو ته وه وهختی خه ریکی قسه کردن بوون، سهی میران و هرسوورا و کاغه زیکی دیکه ی هه ر به م خه ت و نووسراوه به دهرگای هه ساره که وه چاوپیکه ت. بوغز و رق و قین بوو به ژهری هه لای هه ل و به گه رووی سهی میراندا چوو ه خورای، جهرگ و دل و گوشت و ئیسقانی به سه ر به کدا سووتاند. پروو داوینکی سهیر بوو. نه مجار ته واو به په ر وشه وه له م بابه ته ی دهروانی، گوئی پینه دان و سه رساردی کردنی له وانه بوو پروو داوی تالی لئی بکه و یته وه و ره قیبه که ی فره تر به قیندا رۆبچی. نه و کاغه زه شی له دهرگا کرده وه و خستیه گیرفانی. پیش نه وه ی به رقلیانی بخوات به ته مای شکایه ت کردن خوی گه یانده ئیداره ی پولیسی ناحیه.

له م شکایه ته ی کردبووی نه گه ر به لگه ی ته واوی به دهسته وه بایه دهیتوانی حاجی به ننا مه حکوم بکا و به دهستی پولیس بیکاته زیندانه وه. به لام بی مدهرک و به لگه هیچی بۆ نه کرا، نه گه رچی پول و پارویه کی زوری بیروه و به ویدا رۆیشتبوو. چه ندجار یک حاجی به ننا به دزی پولیسه کانه وه هه ره شه ی لیکردبوو. به م هه ره شه و چاولی سوور کرده وه یه دا شکی بۆی چوو جگه له و که س به ردبارانی نه کردوون. هه ر بۆیه له مالیندا بۆچوون و فکری جورا و جوریان هه بوو. که س نهیده زانی به قسه ی کی باوه ر بکا. ئاسکه هه سته ی به ئاریشه یه کی ناخوش ده کرد، دهیزانی مه ترسیه یه کی گه وره سهرو مالی میرده که ی خستوته به ره ره ره شه. ناحه قی نه بوو نه گه ر به په ر وش نه بی، هه ر بۆیه کاتیک میران له مال ده چوو هه ری پئی ده گوت وریای خوی بیت. شه وانه زووتر له جاران بیته وه بۆ مالی. به کوچه و کولانی چۆل و تاریکدا نه یه ته وه. به لام له لایه کی تریشه وه دلخوشیه یه کی هه بوو که سهی میران له هیتانی هوما بۆ مالی خوی په شیمان بوته وه. هه ر له م هه یس و به یسه دا رۆژیک دایکی ره زاخانی ئاشه وان له بهر دهرگای نه خۆش خانه ی نه مریکاییه کاندا نه ی دیتبوو، هه ره وک هه میشه زه رده خنده ی له بان لیو بوو ملی نابوو له ئامۆژگاری کردن. سهی میران له وه لامدا گوتبووی:

- که وایی توش خه بهری به ردبارانی مالی منت بیستوه. نه گه ر وایی دلنیا به له کول خومی ده که مه وه، مال و مندالی خوم له و خۆشتر ده وی. به لام ده بی به شیوه یه ک ده سته ی لئی هه ل بگرم خه لک نه لاین له ترسان ته لاقی داوه، هوما له وه پیش تریش بی کیشه و گرفت نه بووه.

نه م هه واله دم به دم بلاو بووه، گوتوویانه قسه بکه و یته زاری ده که و یته شاری، هوما بیستیه وه. به لام بهر له وه ی سهی میران بکه و یته فکری ته لاق دانی هوما، نه و هه له یان له ده ست بووه

هیچ که سیک بهم هاوینه نه توانی له حه ساره که دا بخهوی، سهی میران بهم ترسهی شکابوه گیانی ساتیک نه بوو په ژاره و خه یال له گای توری نه نی:

. نه کا نه وهی له پشت دهرگای ژووره که خوی مات دابو حاجی به نناهی ناپیاو بووی.

هم فکره ته و او میتشکی نه وی ئالوز کردبوو، ته نانهت نه وهنده ترسابوو ئی زنی به هوما نه دده له مال بچیته دهری، ژنه ته و او ترسی ری نیشتبوو له دوی به ردبارانه که وه ناچار سهی میران له گه لی ده چوو تا کوو به رده رگای گه رماوه که، دهمه و نیوه ری نیو سه عاتیک له بهر دهرگای گه رماوه که جگه ره ی کیشا و هات و چوی کرد، به دم فکر و نه ندیشه وه، هوما به ریته وه بو مالی. جار تیکیش له گه رکی فه زواوا ژنیک به پینوشوینی هوما وه هات، دیار بوو ژنه له زه برو کونه ده لاله، حاجی به ننا پای سپاردبوو. حاجی که زور په شیمان ببوه زوریشی گله یی له دایکی منداله کانی هه بوو، دل ره قی و بی وه فایش حد و حدو دیکی هه یه، داواکاری نه وه بوو بگه ریته وه بولای جگه رگوشه کانی، به لام هوما راسپاردهی کونه میزدی دنیا کرد، که خه ونیک بوو دیتی: نه مدیوه و نه مناسیوه!

سهی میران ته نیا له چوونه دهری هوما نیگه رانی نه بوو، نه له مالیش دلی نه ده حه ساوه، له نیو پیاوه کانی جیراندا، داریوش برای حاجی خانم گه نجیکی لووسکه و و چاو و برو جوان و سر و کاکول قیت. دلی له ویش ئاوی نه ده خوارده وه، جاران به شیوه یه کی دی هم لاوهی ده بیینی، سهی میران هه میشه پیی و ابو کوپکی به نه دهب و شه رمیونه، به لام له وه ته ی هوما هاتو ته هم ماله کوره گوراوه و سهی میرانیش دلی کرمی بووه، ناحه قی نه بوو، ته نیا سهی میران بوو له و کوره دلی ئاوی نه ده خوارده وه، له بهر نه وهی پیره میزد پیاویکی کرماشانی بوو، له لایه کی تره وه به گیان و به دل هم ژنه جوان و جحیلهی خوش ده ویست. جیتی خوی بوو نه گه ر نیگه رانی بیت ژنه نه وه لی دهمی بوو، که حیلش ئاوا سرک و خوش به ز بی، سواری خوی گه ره که نه ک پیریکی وه ک باوه لی. نه گه رچی دلی زور باش بوو به لام خو فکر و خه یال لینا گه رین نه و لاوه تازه ده گه یشتی جوان پویش و ریک و له بار هه رچه نده موسلمان بوو به لام به لای نویژ و روژوودا نه ده چوو شه راوی نه ده خوارده وه، به سه ر پیوه میزی دهرکد، ئاخوم دهرکرا روو وهر بگریزی له م ئافره ته جوانه ی مالی سهی میران که به راستی نه وهی له باخه لی دایه هاو جوتی نه و نییه؟ نه گه ر وانه بوایه هه موو روژی بوچی ردینی شه ش تیخ دهرکد و شانهی به سه رو کاکولیدا ده هیتا و له دم دهرگای ژووره که یان پالی ده دایه وه و به بیانوی کتیب خویندنه وه به سیله ی چاو له ژووری پینج دهری دهروانی و راوه چاوی دهرکد؟ نه ی له ژیر لیوه وه هم ویره ویره ی له چیی بوو یان بوچی فیکه یه کی دهرکد؟

وهختی له ههساری خۆیدا ئەمەى به چاو دهبینی زیاتر په‌رۆش ده‌بوو له دلی خۆیدا پیتی‌وابوو ئەوهی شه‌وی ده‌رگای هومای ژهنیوه جگه له میرزا داریوش كه‌سیكى دی نه‌بووه و حاجی به‌ننا ئەوهنده پیاو نییه به‌م گه‌ره‌كه‌دا بیته، هه‌ر ئەم هه‌تیوه لوسكه‌یه ئەم به‌زمه‌ی ناوه‌ته‌وه و خۆشی كردۆته ماری مردوو.

دوانیوه‌پۆیه‌كى گه‌رمای هاوین بوو، هوما به‌ نیازی ئاوه‌ل‌گۆیزان هاتبووه سه‌ر بیره‌كه، گه‌رما سه‌بوونی ده‌گێرا و وزه‌ی بالی زه‌رگه‌ته و میشه‌ نه‌بی زینده‌وار له‌م هه‌ساره‌دا وستەى لیوه نه‌ده‌هات. جگه له هوما قه‌ت تا‌قه به‌شه‌ریك به‌ ده‌روه نه‌بوو، جیرانه‌كان له‌ ترسى گه‌رما خۆیان له ژوورئ خنیبوو وه‌ك كیسه‌ل خزابونه قاپووری خۆیانه‌وه. سه‌ی‌میران هه‌سیری تازه‌ی كریبوو، دابووی به‌به‌ر په‌نجه‌ره‌كاندا بۆ گه‌رمانه‌وه‌ی گه‌رما، له‌ودیه‌وه چاوی ده‌گێرا، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی ده‌نگی سه‌تل و دۆلچه‌ بلند بوو داریوش به‌ تویی ئاره‌ق‌چنیکه‌وه پاتۆلیكى سپی ده‌پیدا بوو چه‌ند تالیك له كاكۆلی شو‌ر بیبونه‌وه بۆسه‌ر نیوچاوانی جه‌ره‌ی ئاوی ده‌سته‌دایه و خۆی گه‌یانه‌ سه‌رچالاوه‌كه، ئەوه یه‌كه‌مجار بوو ئەو كۆرپه‌ بچى له‌سه‌ر بیره‌كه ئاو بیئى، یان كاریك بۆ دایكى بكه‌. هوما سه‌تلی ئاوی به‌ ده‌سته‌وه بوو، به‌ نازیكى دلداركوژه‌وه روى كرده كۆرپه و گۆلبزه‌یه‌كى پێشكه‌ش كرد و به‌ بریقه‌ی ددانه ئالتونوییه‌كه‌ی كۆشكى دلی ئاوه‌دان كرده‌وه و باخى به‌رۆكى نیشاند. ئەو بزه و سه‌له‌ی چاوی به‌ر له‌ ماره‌برینیشی پێشكه‌ش به‌ میرده‌كه‌ی خۆی نه‌كردبوو. هه‌ر ئەو وه‌خته كه هه‌چ مه‌به‌ستىكى دیکه‌ی نه‌بوو چه‌رخ و فه‌له‌كى ئاوه‌ل‌كیشانی هه‌لده‌خولاند و سه‌تله ئاو له‌ هه‌ددى خۆی زیاتر هاته سه‌رى و له‌په‌ر به‌سه‌ر كۆرپه‌دا رژا. هوما به‌ نیم‌نازیكه‌وه زریكاندى. ده‌ستى له چه‌رخ و دۆلچه‌ به‌ردا، به‌ چرکه سه‌مايه‌كه‌وه كشا دواوه. سه‌تل و گوریس به‌ خرم هۆر به‌ربۆوه و شلپ درا به‌ ئاوی نیو بیره‌كه‌دا، ده‌روجیران خۆیان گه‌یانه‌ به‌رپه‌نجه‌ره‌كانیان بزانه ئەم شلپو كوته چى بوو. ئاسكه بۆ ئەوه‌ی بزانی كى‌بوو ئەم كاره‌ی كرد هاته به‌ره‌ه‌یوانه‌كه. كه‌متاكورتيك جیرانه‌كان كاری وایان ده‌كرد، ده‌بووه هۆی پسانی كه‌ندر و گوریس و به‌ربوونه‌وه‌ی دۆلچه‌كه و شكاندنى چه‌رخ و فه‌له‌كى ئاوه‌ل‌گۆیزان. ئیتر خۆ باسى هه‌تانه‌وه سه‌رئى سه‌تل و گوریسه‌كه هه‌ر ناكردى كه چه‌نده به‌ زحمه‌ت جى‌به‌جى ده‌بووه. ئاسكه زانى كى هه‌یه له هه‌ویكه‌ی خۆی زیاتر له‌گه‌ل داریوشى ساده و ساویلكه، قاقا پیتی‌پیده‌كه‌نى. گه‌رايه‌وه بۆ ژووره‌كه‌ی خۆی له دواوه چه‌مۆله‌یه‌كى باشى لینا و بۆله‌یه‌كى لیوه‌هات. ئیستا ئەم قرمه و قاله له‌لایه‌ك و هه‌نه‌ك و لاتاوی پوور به‌گم له لایه‌كى دیکه، پیریژن له پاش مه‌رگی كه‌ربه‌لایى هه‌باس به‌ گفتى كچه‌كه‌ی بۆنى

هه‌لوی خۆی به‌سه‌ردا چوو بوو، به جی‌وبان له قولینچکی هه‌یوانه‌که‌دا که‌وتبوو وه‌ک بلیی ده‌نگی پنی فریشته‌ی مه‌رگی ژنه‌وتوو. که‌چی له‌م حه‌له‌دا وه‌ک‌ئه‌وه‌ی عه‌له‌می لئیرابنی گه‌یبوو نه‌زیک چالاوه‌که، به‌ده‌ستی له‌رزوکی ده‌رپن و شه‌روالی توند گرتبوو نه‌کا بکه‌ویته‌ قولاپه‌ی به‌و ده‌سته‌ی دیکه‌ی به‌رده‌می گرتبوو ده‌ی‌زیکاند نه‌کا نه‌وه‌ی په‌نجا سه‌له‌ی به‌ربوو بیته‌وه‌ چالاوه‌که:

- حه‌مه‌حسین! حه‌مه‌حسین!

هه‌ر له‌وده‌مه‌دا خاتوو خورشیدی کچی به‌قه‌لسی گه‌یشته‌ سه‌ری و پیلی گرت و وه‌ک مندالیک بریدیوه‌ بۆ به‌ره‌ه‌یوانه‌که. کاتی هوما به‌ سه‌رو به‌روکی ته‌په‌وه‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ ژووری، سه‌ی‌میران قه‌لس و تووره‌ به‌ گژیدا هات:

- کایه و یارییت له‌گه‌ل ده‌کرد، یان سه‌تله‌که‌ت له‌ ده‌ست به‌ربوووه؟

هومای شوخ و شه‌نگ رووی وه‌رگرتا و به‌ بیزارییه‌وه‌ چاوی له‌ چاوی بری، وادیاربوو ئه‌م چاوه‌روانییه‌ی له‌ میزده‌که‌ی نه‌بوو، به‌ له‌فزیکی تووره‌ و له‌خۆرازی وه‌لامی دایه‌وه:

- هه‌ردووکیان! هه‌چ که‌ ناگام لینه‌بوو، ویستم توژیکی شوخی له‌گه‌ل بکه‌م.

بۆ چرکه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو دواتر وتی:

- که‌سیک ئه‌وه‌نده‌ دل‌پیس بیت و له‌ خیزانی خۆی به‌شک بی، نابنی جیرانی خراپ له‌ حه‌ساری خۆیدا رابگری.

سه‌ی‌میران دیسان به‌ بی‌باوه‌ری لئینی‌پرسی:

- بۆ مه‌گه‌ر، ئه‌م هه‌تیوه‌ قسه‌یه‌کی پیوتی؟

هوما ده‌یزانی پیویست ناکا له‌وه‌ زیاتر وه‌لامی بداته‌وه‌، وای‌نیشاندا قه‌لس و توراوه‌ رووی لئ‌وه‌رگرتا و پشتی تێ‌کرد. چارشینوه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو فرییدا سه‌رکورسیله‌که، تاکوو وشک ببیته‌وه‌، زۆری هه‌مییه‌ت به‌ سه‌ی‌میران نه‌دا که‌ ببوه‌ هۆی تووره‌بوونی. له‌ سووچینکی ژووره‌که‌ جله‌ ته‌په‌کانی به‌ری گۆری. سه‌ی‌میران نیۆچاوانی لئ‌تیکنا و به‌ سه‌رییه‌وه‌ راوه‌ستا، مه‌حته‌لی وه‌لامدانه‌وه‌ی بوو. هوما له‌وکاته‌دا وه‌ک بووکی یه‌ک‌شه‌وه‌ خۆی له‌ گۆل دابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ه‌وئ باخی سینگ و به‌روکی به‌ میزده‌که‌ی نیشان بدات و به‌ له‌نجه‌ و لاری هه‌وه‌س‌بزوینی قه‌ندی دلی میران بتاوتی، ئه‌و کراسه‌ گۆل‌ه‌ناره‌ی چه‌ند چرکه‌ له‌مه‌وبه‌ر کردبوویه‌ به‌ری و نیوه‌ سه‌ماو به‌ په‌وتی وه‌کوو کۆتری دووسووری پیوه‌ لئ‌دابوو، دای‌که‌نده‌وه‌ و به‌ چمکی کراسی په‌چه‌ی بۆ جووتی هه‌رمی‌گولای کرد، ئیتر لازم نییه‌ له‌وه‌ زیاتر په‌رده‌ لابه‌رین و له‌ تاریفی پاپووز و

به‌ژن و کهمەری راچین. باسکی تورت و ناسکی زهنگی شابلووری ده‌زپاند و ئاوی له چاود ده‌چنی. هه‌یکه‌لی تاس و لووسی به‌رابه‌ری ده‌کرد له‌گه‌ل غه‌زه‌لی ته‌پو پاراوی حافظ و نالی. ته‌نانه‌ت له‌م کات‌وساته‌دا، ئه‌گه‌ر ده‌ست و په‌نجه‌ی میرانه‌ت بې‌په‌یایه به‌خۆی نه‌ده‌زانی و نه چاوی پاراوی ته‌ماشای ده‌بوو نه په‌نجه له گول‌چنینه ده‌بووه و نه لیو له مژینه لیوی. ئه‌وه‌ی به تالان که‌وت‌بووه ده‌ست سه‌ی‌میران نه گه‌نجی سه‌به‌مۆر تایی ده‌کرد و نه کۆته‌لی خاوی جوانی، ترووسکاننه‌وه‌ی تیشکی خۆر له‌سه‌ر به‌فر و خوین و ناسکتر له په‌ره‌ی گولی میلاقه و روناکتر له کچی هه‌تاوی به‌یانی به‌هار بوو، چاوی له‌به‌ر هه‌لنه‌ده‌هات و شه‌رمی جوانی قه‌له‌می ده‌ست و پینی ده‌شکاند. ئه‌مه ئه‌نتیکه‌یه‌ک بوو به بۆنه‌ی گه‌زه‌چیتیکی بی‌به‌هاوه که ده‌که‌وته ده‌ست کۆتال‌فروشی مه‌چووسی کووچه و بازار، هه‌ناوی سووکتر له په‌یتووکه‌ی باوه‌لیی به‌رمال به‌شان له چرکه‌یه‌کدا دنیای خاکی به‌جی هه‌شت و به بالای عه‌رشه‌ی عه‌زیمدا هه‌ل‌زنا، ئه‌م سه‌فه‌ری خه‌یالی و بال‌گرته‌ ته‌نیا شاعیران له‌گه‌لیدا ده‌ژین و ده‌سته‌ملانی ئاواها خۆشیه‌یک ده‌بن، له‌م چرکه‌ ساته‌دا هه‌ست و ئه‌ندیشه‌ی ئاویته‌ی یه‌کدی بوون. یه‌که‌م کۆپله‌ی غه‌زه‌لیک که تیکلاوی بوو له‌گه‌ل، دنیای ده‌روون و فه‌لسه‌فه‌ی بوون و چیژی حه‌ز و تاسه‌ په‌پووله‌ئاسا به‌سه‌ر دل‌یه‌وه نیشه‌ته‌وه:

«ئه‌تو و ئه‌م تیشکه‌ زه‌پینه که تیکه‌لی بوون، کۆری سه‌ی نه‌سه‌رووللا؟! بزانه هه‌ر له‌م دنیای روونه به‌مرادی دلت گه‌یشتی و به‌هه‌شتت به‌نه‌سیب بوو.»

هه‌رچه‌نده نه‌رمه تۆزی تووره‌یی له‌سه‌ر روخساری به‌جی مابوو، به‌لام له به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌یکه‌له گیانداره‌دا واقی و پما و سه‌ری سووپ‌مابوو، بی‌گومان ئه‌گه‌ر (پراکزیتل) له‌و کاته‌دا خه‌ریکی ته‌واوکردنی په‌یکه‌ره‌ی فینووسی جوانی بوو، چاوی به‌م به‌ژن و بالاییه ده‌که‌وت چه‌کوش و ته‌شوپی ده‌سته‌ده‌ایه و ده‌ستکردی ناشیرینی خۆی تیک‌ده‌داوه تاکوو که‌س نه‌ی‌بینی و قیزی لی‌نه‌کاته‌وه، جوانی له‌تاریف نه‌هاتوو ئه‌م خاوی جوانیه‌یه‌که‌ وه‌ک ئاوی ژیان له‌ دل و ده‌روون کاری ده‌کرد و رۆحی هه‌رمانی به‌جه‌سته ده‌به‌خشی، وه‌که‌ئوه‌ی جاریکی تر ئه‌م هه‌له‌ی بۆ ناره‌خسی تیر ته‌ماشای جلوه‌ی جوانی ئه‌م خه‌رامانه نه‌ده‌بوو، یان ئه‌وه‌ی ودمی پینوو بۆ ئه‌وه‌ی رۆح و جه‌سته‌ی له‌سه‌فای بی‌به‌ش نه‌بن له‌به‌ر ده‌ستیدا خۆی تاواندبووه، تال تاله تیشکی خۆر به‌سه‌ره‌تاتکیوه له‌ درز و که‌له‌به‌ری هه‌سیره‌که‌وه دزه‌ی کردبوو بۆسه‌ر له‌ش و لاری ناسکه‌هوما، ئه‌ویش چاوبرسی و سه‌ر پر له‌ئه‌ندیشه‌ غه‌رقی ته‌مasha بوو. نه‌کا ئه‌م مندالۆچکه به‌هیاوی چینی توپه‌گۆلی باخی بیت،

فكر و خيال چنگى له دلى وهردهدا وهختى كراسهكهى بهرى گورى سهىميران به غيرهتيكى
پياوانهوه لتيپرسى:

- پيتدهلتم قسهيهكى پيوتى؟ بوچى راستم پينالتي چيم ليدهشاريبهوه؟

هوما ههر لهو جيگايهى لتي دانيشتبوو خهرمانى بسك و پهرچهمى به لايهكدا خست و گوتى:
- من دهلتم نيره، تو دهلتي بيدوشه! ئيتتر چى له من دهپرسى! من هز به چارهى ئەم گهغهمووه
ناكهم، با خوشى به پياو بزاني، چارهى سهگيكي ئەم دايبك و خوشكهيم ناوي، لهوه دهترسم روتري
نهتوانم پيتش به زمانى خوم بگرم و لهو مالهدا ههر دهلتي كاروانسهرايه خوميان لي ههلبكهم ئەتو
منت هيناوته مهيدانى شهرى ناوخويى، ئەوانه كين ريگهت پيداوان؟ مال له خاوهن مال ههرامه؟!
ميران به دلپرى سهريكي بو لهقاند و ليوي خوى كروشت. گوتى:

- زور باشه، ههر ئەمرو لهگهل ئاسكه قسه دهكهه پيتيان بلي شهروهشيتاليان بهن به كولياندا و
دهولت زياد و مال ناوا، خو من سهگى ياني گرم رانهگرتوو؛ ئەم قازانجشم ناوي.

سهىميران دهيزانى هوما له گهه حاجىخانم و دايبكى نيوانيان زور خوش نيبه. ئەوان
دهستهخوشك و خوشويستى ئاسكهخاتون بوون؛ له ئەمرو نيائى ئەودا بوون. ئەوهنده لهگهه
هوما تيكهه ندهبوون. له ژوورهكانى خوياندا يان له ژير سيبهري رهزان دادهنيشتن و سهريان
دهكرد به نيويهكدا و بهدهم كاهووخواوردهوه باسى هومايان دهكرد و سهرو گوتلاكيان بو
تيدهدروده. روتري شههكهيان و پيتشتريش، ئەوكاتهى ئاسكه به مارهبرينهكهى زانيبوويان
ههروهك هوما دهيگوت، له مزگهوت گرياوو. خاتوو سهفبيه پاشمله زورى قسهى رهق پيداابوو،
هوما شهوى ههموى بو گيرابوو.

برياري كتوپرى بهبي گهلالهى سهىميران ههر لهوشهوهدا لهسهه ئەم بابته بو ئاسكه جتي
سهرسوورمان نهبوو. ئەو له ناخهوه دهيزانى چ باسه ههر بويه شتىواشى دهبيست. ئەم ماله
ههمه دانيبه چوار سالى تهواو بوو لهو ههسارهدا بوون بهبي ئەوهى كهس گلهيى لهوان ههبي و
زهحمهت و ئازارى ئەم و ئەو بهن. پيتشهوهى بگهه سهري مانگ كرتي خويان دهدا به
سهىميران. كرتيچيهكى پاكو خاوين، هاومال خوش و به دهرود مهرگى دهروجيرانهوه بوون. نه
چاويان له مالى كهس بوو و نه فيزو ئيفاديشيان بهسهه كهسدا ليدهدا، ئەمه راسته له ژياني
نيوكومهلكادا بهريزترين كهس ئەوانه كاربان به كاري كهس نيبه و سهرقالى گوزه راني خويانن،
بهلام ناشى ئەمهشمان له بير بچي بويه توردهمى بابادهم پيكهوه دهژين كه له ههروهز و

دەستبار و ھاوکارى و گىروگرفتى يەكديدا خەمخۆر و فريارپەسى يەكبن، وەختى كارىك بۇ ئاسكە يان ھەريەكەتكە لە ھاومالەكان دەھاتە پىنشى، جا با زۆر بە زەحمەتیش بوايە، نەخوشى و سەرئىشى، منال بوون و... ئەو دايك و كچە ئەوندە بە خىرايى پادەپەرىن و دەچوون بە ھاواريانەو وە يارمەتى ئەم و ئەويان دەدا پياو حەزى دەكرد دەستيان ماچ بكا، تەنانت خاتو سەفییە لە دەواو دەرماندا دەستەكەمى لە حەكیمی نەبوو. بىرۆ و بالووكەى دەپرى كۆلنج و مەلاشو و نىوكى دەھىنايەو دەست و لاقى شكاوى دەھىنايەو، زۆر شتى فىرى ئاسكە كەردبوو. ئەگەر دەواو دەرمانى ئەم خاتوونە نەبوايە دەزانى كەچەلى چ بەلایەكى بەسەر حەمەحسینی خاتوخورشید دەھىنا، سەیرەكە لەو دەداو كەمتر كەس لەو مالەدا بەقەت سەىمىران ھۆگرى ئەم ژنە قژماش و برىنجییە بوو، چ خەم و پەژارەيەكت لە روخساریدا بەدى نەدەكرد. ئەومال و حەوشە و حەسارەش بەو ژنەوە خۆش بوو. ئەو زۆر جار سەرى دەخستە سەرى و بە جەفەنگەو دەیدواند. داریووشى ھەروەك كۆرى خۆى حىساب كەردبوو، ئەى ئەمە چىو خىرا بەروپشتى تاو بردى؟ ئەم شتە لەخۆرا نىيە، لەونىویدا ئاسكە ھەرچى كەرد مىران راستى پىنەگوت و ھەر لەسەر قسەى خۆى سوور بوو، ھەردوو پىنى لە كەوشىك كەردبوو ئىللان و بىللان ھەردەبىن برۆن. ئىستاش كە ئىستايە پىنى نەگوت لەبەرچى، ئەو دەى سەید بیگوتايە ھەر ئەو دەبوو، ئاسكە دەيزانى سەىمىران ھەسانى لیدراو، گوئی لیگرت بەلام جارى بەقسەى نەكرد. زۆر سەیر نەبوو لەپاش دوو رۆژ فەركەكەى دەگۆرئ و يان ھەر لە بىرىشى نەدەما، بۇئەو دەى جیرانەكەى ئەم قسەى نەبىستىتەو و نەكەونە نىگەرانییەو لەلای كەس نىوى نەھىنا. ئاسكە لە ھەمووكەس باشتەر ھەوئى خۆى دەناسى لەو مالەدا، پىنى و ابوو جگە لەو ھىچكەسىك كارى بەكارى ئەوان نىيە، ئاخۇ ئەم بابەى عەيار و چلچاپانە بۇ خۆشیرىن كەردنى خۆى لە بەرچاوى ئەم كابرا خۆش باوەرە ھەرتاوەى رەنگىك ناگۆرئ و گوتىتى داریوش ئاشقم بوو؟ ئەو جۆرپە نال دەكا! سەىمىران چىيە، جارىك نەمدیو دانىشى و باسى جگەرگۆشەكانى بكا، ئەمە، حەوتى بمرئ لە باوان، كللى نابرى لەچاوان. سەتى كەردوو بە قوونەو تازە گول و گوارەى زىرئى دەوئ. ئەى لەو، ئەى لەو، ھەر ئەورۆژە ھوما لەسەر حەوزەكە ئەو جۆرەى كە دەبى بىن خۆى نىشان دابوو، ئاسكە بۇ ئەو دەى شتىكى لى ھەلكرىتى و بزانى چۆن ژنىكە چاوىكى لەدووبى بوو، ھەر لە يەكەم حەوتەدا بۆى دەركەوت داریوشى بۇلای خۆى راکىشابوو، بەيانی رۆژى ھەينى تاوبانىكى خۆش بوو لەگەل ھوما لەبەر دەرگاى ژوورەكەى خاتو پراوہستابوون كۆرە لە

نیوده رگا که دا خه ریکی موتالاکردن بوو ئاسکه وهختی شکی تی کردبوون دور له چاوی ئه وان
خوی به کاروباری ماله وه خه ریک کردبوو له وکاته دا ئه وه داریوش بوو ویره ویری دهات:

- ئه م بسک و کاکوله جوانه، ده لئی به ره زای شاخانه؟

هوما مه هدی به باوه شه وه بوو، به سیله ی چاو سهیری ده کرد و به له فز و که لامی شیرینی
وه لامی دابؤوه:

- جوان نیبه بسک و ئه گریجه م، ئه و چاوانه ی من ده بینئ جوان و دل به ره.

کورپه جحیله شتیکی دیکه شی وتبوو به لام ئاسکه نه بیست، هوما ی کونه راوچی بؤئه وه ی که س
شکی تینه کا مندالهی به ئامیزه وه بوو نهختیک دور که وته وه و دیسان گه رایه وه نیوچاویکی
دروژنانه ی تیکنا و ده هوبازانه گوتی:

- بابازنم دایکت ده لئی چی؛ تو چاری بؤنی شیرینی خا و له دهمت دئ.

ئاسکه نه یزانی ئه م کورپه چ قسه یه کی کردبوو ئه و به دلی نه بی و ئاوا به توندی وه لامی داوه.
به لئی ئه مه لیره دا گرینگ بوو هوما پیی وابوو خواردنی ئه م کورپه نیبه، له بهر خویه وه گوتی، ئه مه ی
له لای تو خه یاله له لای من به تاله!

به لام ئه م ماسته بی موو نه بوو، هه ره ئه و وه خته ی که سه ی میران هینابوویه مالی و هیشتا ماره ی
نه کردبوو. رۆژیک دایک و خوشکی کورپه له ژووره که ی ئاسکه پینان ده کورسی کیشابوو به زمانی
نیوه راستی و نیوه گالته ی هوما دزه ئامازه یه کی پی کردبوو، سه فییه خان خیرا قسه که ی به ره ره چ
دابؤوه:

- من ئه گه ر به موی ژن بو کورپه که م بینم، بو ناچم کیژیکی چارده ساله ی بو بینم که بوخچه ی
نه کراوه بی، تو م بؤچییه چوارجار له سه ر خشت زاوی! ئه وه ی نانیکی خواردبی ئه قلی له تیکی هه یه،
کورری خۆم کچی بو دینم له قه دیمه وه گوتوو یانه ورچ بی و کچی، له وه ش بترازی داریوش ئیستا
سی ژن نان ده دا.

ئه م دزه دز و بزه بزه، له نیوان ئه و دوو گهنج و کاله دا شتیکی ته واو سه روشتی بوو له پاش
ماره برانی هوما و به هاوسه ربوونی سه ی میران وه ک سه هۆلی به رتاوی به سه ره ات. ته نانه ت ژنی
چاوتیژی ماله که به ردیکی له سه ر دانا و هیچی نه گوت. ئه گه ر هوما چه زی له ئازاوه و ناته بابی
نه بوایه نه ده چووه بنگویی سه ی میران و قسه ی بو ئه و ماله هه لئه ده به ست! ئه گه ر (دووپشک به
کلک پیوه ده دا به عاله می ئاشکرا ژن به زمان پیوه ده دا)، ده نا سه ی میران چ به هانه یه کی به ده سته وه

بوو بۆ جواب کردنی ئەومالە، ئاسکە لەوسەری قسەکە دەهاتەوه. فکری کردەوه هەرچۆنیکبى جارى کارىک بکا ئەوان لەبەرچاوى هوما شيرين بن. نههیللى دلى ئەم هاومالە دیرینه گەرد بگرى. رۆژى داهاوو عەسرانەیهکیان سازکرد و هوماى بانگهێشتن کرد بۆ مالى هەمەدانى.

هوما، گوتى: خەبەر و باسى هیچم نیه و نەمبیسئووه سەىمیران گوتیبیتى جوابیان دەکەم. زانیشى هېشتا خاتوسەفیه خەبەرى هېچى نیه. ئاسکە گوتى من قەت پێمخۆش نیه ئەوان لێره بپۆن، لەرووشم هەلنايه پێیان بلیم بپۆن.

ئەورۆژە عەسر ژنان بە دەورى یەکدا کۆبوونەوه براکەى حاجى خانم لەمال نەبوو، دایکى لەسەر راسپاردەى ئاسکەى پێتوتبوو بچیتە دەرى، دایک و کچ زۆر بە گەرمى میواندارى هەردوو ژنەکانى سەىمیرانیان کرد. ئەوهى لەو حەسارەدا بوون لەمیژ بوو پێویستیان بە جەفەنگ و گالتەو گەپ هەبوو. دە رۆژیک دەبوو بە بۆنەى مەرگى کەربەلایى هەباسەوه قاقاو پیکەنین لەو مالەدا بارى کردبوو و تۆزى پەژارە لە رووى هەموویان نیشتبوو. پەرى ناز تەنیا و بیکەس لە سووچى مالدا ئەم چەند رۆژە بە بێنووکە نەبوو دەلۆراوه و وای لۆکى دەچرى. باشییەکە لەوه دابوو ئەورۆژە لە بەیانیهوه ئەم پیریژنە میردەردووہ بوخچەکەى دابووہ بن پیللى و چوو بوو بۆ مالى خزمیکى، جێى خۆیەتى ئەو وتەیه لە بیر نەکەم، ئاسکە خاتوون هەرچەندى کە یخوژان و خانمى گەورەمال بوو بەلام بەشى خۆى لە جۆش و رووہە لمالاو بوو، ئەگەرکۆو زۆریش نا، کەمیشى نەدەهینا، وەک زۆر بەى ئەو ژنانەى سۆز و سەلیقە یەکیان هەیه ئەویش لە خەلۆهتى ژوورەکەیدا دایرەیهکی کردبوو، بە ئەستۆى دیوارەکەدا، جاروبارە ژنانى حەوشەکەى لە دەورى خۆى کۆ دەکردەوه و بە دەنگى دەف و چەپلە دەکەوتنە هەلەکەسەما، ئەگەرچى سەىمیران نە کەم و نە زۆر خەبەرى ئەم بەزم و رەزمەى نەبوو بەلام ئاخۆ ئەم ژنە چەند سالیک لەمەوبەر نەرمە لەنجە و چرکەسەمايەک بە دایرەکە فیرى بوو ناکرێ ناوى هونەرمەندى لەسەر دانین؟ بێجگە لەوهش لەسەر روخسەتى میردەکەى بەشدار دەبوو لە کۆرى پرسە و بەرنامەى ژنانەدا. سەرەى ئەم کارانەش شیرین خانم بوو، دایکى رەزاخانى ئاشەوان، ئەم بەرنامانە هەر جارەى بە ناوونیشانیک دەگیرا و ژنانیش بە جوانترین جل و بەرگەوه بەشدارى دەبوون و خۆیان تیف تیف دەدا، تۆوى سوپریان دەترووکاند و میوه و شەربەت و شیرینیان دەخوارد. ئەوانەى کەم ئەزموون بوون لە سەرەژنانەوه فیرى مالدارى و میردخۆشەویستى و تەنانەت دل بەرى و خۆرازان دەنەوه دەبوون، وردەقامى دێوەر و مامەى سەوزە فرۆشیان لەبەر خۆیانەوه دەگوت و بە دەم دەنگى دەفەوه کچان

سه‌مایان ده‌کرد و ئەوانیش چەپڵەیان بۆ لێدەدان. شیرین‌جان خانم پیر و بەژن زراف تاقە داننیک لە دەمیدا نەمابوو، وەختی پێدەکەنی چرچی دەموچاوی لە ئەژمار نەدەهات و ئاو لە چاوی دەزا، بۆئەوێ میوان گەل بخاتە شادی و خوشی، جەفەنگ و گالته‌و گەپی دەبوو نوێی مەجلیس، بەدزیووە بەرگ و پێلاوی پیاوانە‌ی دەبەر دەکرد و لەپەر خۆی دەکرد بەنیو ژاندا، کێ لەونیووەدا جوان و لەبار بوو دەئامیزی دەگرت و رای دەمووسی و ژنان قیژەو هەرایان تێدەکەوت. ئەم‌هەموو خەم و خەفەتە بە ئاسکە‌ی بەستە‌زمان هەلنە‌دەگیرا، کە‌وایی (مۆسیقا و شادی‌کردن، قووتی پۆخە) و مرۆف لە هەروەخت و بێ‌وختیکدا بێ ناتوانی پشت بکاتە شە‌نی شادی‌هین. ئە‌گەرچی بۆ کاتیکی ئاوا خوش تەنیا دایە‌رە‌یەک ناتوانی کۆر گەرمی بکات و گولی دڵ بپشکۆیتێ، کەس لە بیری دایە‌رەدا نە‌بوو، ئە‌و‌ئە‌دی‌ان نە‌زانی دەنگی دووزەله و دیمبەکی تە‌پلچێ لە گە‌رووی کۆلانە‌کە‌و بە‌رزبۆ‌وه، مشتە‌ری خۆیان دیتە‌وه، ئاسکە گویی هە‌لخست و گوتی:

- خاتوو، دارو‌دە‌ستە‌ی مام‌نە‌و‌رۆ‌زی دە‌زگیرانته! بێت‌خوش‌نییە بانگی بکە‌ی؟

- بە‌چاوان، بە‌لام بە‌و‌مە‌رجە‌ی شاباشە‌کە لە گیرفانی میوان بێتە‌دە‌ری.

- بە‌ه، تە‌وا‌ومان کرد! حە‌تمە‌ن ئە‌وه دابی هە‌مە‌دانی ئی‌وه‌یه؟ مە‌ن و هوما ئە‌وه میوانین بە‌لام ئە‌گەر غیرە‌تی خانە‌خوێی ئە‌مە‌ی قە‌بوول بێ ئە‌وا پارە‌ی کاهوو شە‌ر‌بە‌تە‌کە‌ش مە‌ن دە‌یدە‌م. گولە و دە‌رمانی با‌یزا‌غا شە‌ق لە کە‌ندە‌لانی. تۆ برۆ بانگیان بکە مە‌ن شاباشە‌کە‌ی دە‌دە‌م. (چا‌وێکی لە هوما دا‌گرت.)

دوو کویری چا‌ویلکە لە‌چا‌و و کویرکیشیکی می‌رمندالی پاکو خا‌وین دە‌ستی دە‌کیشان بە‌تە‌قو کوتی گوچان هاتە‌ حە‌ساری و بە‌پێی ژووری خاتوو سە‌فییه کران. بە‌رپۆ‌هە‌ری ئە‌م سنی کە‌سە پیا‌ویکی بە‌ژنو بە‌لاجوان و کادە‌رویشی بوو، سە‌روفۆ‌لکە‌ی رە‌ش و شانە‌کراو، گە‌ردن‌بە‌رز و بیچمیکي پیاوانە‌ی هە‌بوو، بە‌لام بێ‌بە‌ش لە دوو چا‌وی‌بێنا، هە‌رپۆ‌یه‌ی ژنان سە‌ت‌جار خۆیان لال و کویر کرد. چا‌ویلکە‌ی رە‌شی دە‌ورچە‌رمی لە‌چا‌و کردبوو، هە‌ر‌وه‌ک دە‌مامک‌پۆ‌شە‌کە‌ی خۆ‌راسان، کە‌س چا‌وی نە‌دە‌بینی. ئە‌وه‌یان دایە‌ری لێدە‌دا و گۆرانی دە‌گوت، ها‌ورپێی گۆرانی‌بێژە‌کە پیا‌ویکی کە‌مانچە‌ژە‌ن بوو ئە‌ویش کویر و نابینا، ئی‌تر ئە‌وانە چۆ‌ن یە‌کان‌گیر ببوون ئە‌وه خۆیان دە‌یان‌زانی. ئە‌گەر چا‌وسا‌غە‌کیان لێ‌هالا‌ویرین بکە‌ین وا شە‌مشالی بۆ لێدە‌دان ئە‌و گوروپە‌ بێ‌چا‌و زۆر پیک‌و‌پیک و دە‌نگ‌خۆش بوون، ژنان بە‌بێ‌ ترس و رە‌خنە‌ی پیا‌وه‌کانیان، بە‌ ئازادی دە‌یان‌بردە‌ مالی خۆیان و بێ‌ئە‌وه‌ی شە‌رم بکە‌ن و بە‌ خۆیاندا بشکینە‌وه. دە‌نگی مام‌نە‌و‌رۆ‌ز زۆر زۆر خوش‌نە‌بوو، لە

گوئی گرتنی زوو ماندوو دهبوی، به لام دهنگیکی پیاوانه ی هه بوو. وهختی گهرم داده هات له گورانی کوتن سۆز و خه میکی ناشقانه ی وه درده خست له و رۆژگارهی دل دۆراوو چاوساخ بوو. دیاره ژنان له ناخه وه هه ستیان به م شهیداییه ده کرد. سووتایکی هه ژار و لی قه وماو بوو، له ماوه ی ئەم دووسی سالد له گه ل ره وهندی بیکاران ئاواره ی کوچه و کولانی شار ببون. بۆ بژیوی ژیان ئەم که سپه ی هه لگرتبوو، به لام خوازیارانی قه لانشین که له قه فهزی زیترین کرابون باوه ریان وابوو ئەم هاوار و نالین و گریانه له دلکی سووتاورایه و چیرۆک و رابردوویه کی دل هه ژینی له کول ناوه. هونه ری ئەم کویره له وه دابوو هه واو ئاوازه کان بۆخوی دایده نان، وه ک بلئی هه ناوی سه رچاوه ی شیعر و به ستو مقاماتی ره سه ن بوو. له لای هه موکه س ده یگوت. ئەگه ر له دایک به ربۆته وه کویر بووه و چاوی دنیای روونی نه دیوه، به لام کئی بی و نه زانی ئەو مرۆقه ته ژنی نییه له ئەشق و ئاوه زو دلۆقانی، له کیش و سه راوی شیعر و گورانی، دایده په ری، و کولمه گولین و گولزه و شه ده لار و ئامۆزگیان زاخاوی میشکیان ده دا و دلی تۆزگرتوویان ئاوپرژین ده کرد. ته نانه ت ئەگه ر ئەم گورانیانه بنووسرابایه نه وه دیوانیکی دلاری و چیرۆکی مه م و زین و شیرین و فه رهادی لینده که وته وه، هه روه ک تراژیدای سه یده وانی کوردی و (رومیئو و ژولینت) ی شکسپیر، ئەمه چه نده مین جاربوو مام نه ورۆز بۆ ئەم ماله بانگه هیتشتن ده کرا، جاری وابوو به ته نیا و جار جاریش یه کدوو که سی تری له گه لدا دهبوو، زۆربه شیان مندال بون. رۆشن دلکی سه یر بوو تا کوو دهنگی ئاسکه خاتوونی ده بیست ده یزانی ئەمه ژنی خاوه ن ماله، ژنان بۆ جه فه نگ و خوش رابواردنی خویان خاتو سه فیه که تۆزیک دهنگی کچۆلانی هه بوو ده یانگوت ئەوه کیژیکی هه ژده سالدیه و به ژن زراف و نازداره و کردبوویان به ده زگیرانی ئەو پیاوه خوش و یژه! ئەورایه ش هه روه ک جارن وهختی وه ژوور کهوت و دانیش ت خیرا هه والی نازداره یرانی خوی ده پرسی، خاتو سه فیه به نیم نازیکه وه ده هات و له په نایدا داده نیش ت.

به ئەنقه ست نیوچاوی تیک ده نا و خوی لی لالووت ده کرد: لیم ناپرسی و خه رجم نا، قامبیژ زۆر گوی قولاخ بوو له نیو ئەم ئاپۆرده دهنگی تازه ی ده بیست، گهرم و هه ست بزوین، له نیو ئەم سازو ئاوازه دا که ره گی لاملی هه ستابوو به سۆزیککی جانانه وه به بی ماندوو بوون هه وایه کی تازه ی ده چری «چاوکالی لیو به خه نده، سه رکولمت شه کر و قه نده» دهنگ بیژ به چه پله یارمه تی ده دا، به نارنه ار بۆی ده سه نده وه. ژووری گه وره و روو به روو گهی خاتو سه فیه له بهر ژن و کچ جمه ی ده هات. هوما به بزۆزی چه ند مندالکی هه ستاند، وه که ئه وه ی تازه و نیوویه کی خوی دۆز بیته وه، دهستی مندالانی گرت و به بیانووی فیکر دنیانه وه دهستی کرد به سه ما و هه لپه رکی و ده سه ره

به‌دهست چۆپی کیشا، جوولّه و لارو له‌نجه‌ی هیدی و چۆپی‌کیشانی یه‌که‌به‌یه‌ک چاوی سه‌رنجیان تیبیری، کورپی به‌زم و ئاهه‌نگی ژنان تا ده‌هات خوشتر ده‌بوو، ئه‌ویش پی به‌پیی ئاوازی مؤسیقا و ده‌نگی چه‌پله‌لیدان له‌ به‌رایدا به‌ نهرمه‌نهرمه‌ ورده‌ ورده‌ کرژی کرد و هه‌له‌په‌رکی و سه‌ما دلّی دلداری ده‌هینا جۆش و خروّش. ئه‌وه‌نده‌ له‌ دلّه‌وه‌ سه‌مای ده‌کرد، ده‌تگوت به‌ته‌مایه‌ توله‌ی چه‌ندین‌ساله‌ی رۆژگاری گهنجی بکاته‌وه. وه‌بیری مالّی حسین‌خان که‌وتیوه‌وه، یان‌ه‌زی ده‌کرد ئه‌و رۆژانه‌ زیندوو بکاته‌وه، ناخۆم به‌ به‌رچاوی می‌رده‌که‌یه‌وه‌ مام‌ه‌لا تۆبه‌ی پینه‌کرد هه‌تا به‌رۆح زیندوو سه‌ما نه‌کا و نه‌ره‌خسی؟ ئه‌وه‌ شتیکی‌بوو ته‌نیا به‌ له‌فز ده‌گوترا، به‌لام نه‌ک بۆ ئه‌م ته‌مه‌نه. ئه‌گه‌ر ره‌خس و سه‌ماکردن تاوان بی‌کی‌هه‌یه‌ نه‌چیته‌ ژیر داری کرگاری سه‌ماواتی. وه‌ختی هوما له‌ گهرمه‌ی سه‌مادا بوو به‌بی ئه‌وه‌ی که‌س پی‌بزانی که‌سیک به‌ دووچاوی تامه‌زرووه‌ له‌ که‌ناریکه‌وه‌ غه‌رقی ته‌ماشابوو به‌لام ژنان و مندالان وه‌ک ئه‌وه‌یان ده‌بینی و هه‌ستیان پی‌نه‌ده‌کرد، کینه‌یه‌ ئاوا به‌ چاوی دلّ بیبینی و هه‌زار ئافه‌رینی بۆ بنیزئ، گول‌بارانی بکا. ژنان له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کا په‌ری‌ناز زوو بگه‌ریته‌وه‌ که‌ هیشتا له‌چکه‌ی ره‌شی له‌ سه‌ری فری‌نه‌داوه‌ و له‌ویش گرینگ‌تر سه‌ی‌میران بوو ئه‌گه‌ر لییان وه‌ژووور که‌وتبایه‌ به‌زم و ئاهه‌نگه‌که‌یان تیک‌ده‌چوو چاوی ره‌شییان کالّ ده‌بووه‌، ده‌رگای هه‌ساره‌که‌یان کلۆن کردبوو، ئالفه‌رین‌یان هه‌له‌پیکابوو، منداله‌کانیان حالّی کردبوو ئه‌گه‌ر له‌ ده‌رگایان‌دا، نه‌چن ده‌رگا بکه‌نه‌وه‌، بین و خیزا خه‌به‌ر بدن به‌ خاتوو سه‌فیه‌، که‌چی مه‌علوم نه‌بوو به‌ کویدا داریوش هاتوته‌ ژوووری و کامه‌ چاوی‌شه‌لیدراو ده‌رگای بۆ کردوته‌وه‌، کوربه‌ زه‌لام زه‌لام هاتبووه‌ نیو ده‌رگاکه‌وه‌ له‌ پشت پووربه‌گم وه‌ک‌ئه‌وه‌ی مرادی خۆی بزر کردبی ده‌سته‌وه‌ئۆتۆ هه‌لگورما‌بوو، به‌ چاو و به‌ دلّ سه‌یری سه‌ماکردنی جوان و شیرین‌شیوه‌ی هوماخانی ده‌کرد. هه‌رچه‌نده‌ ژنان دواتر زانیان ئه‌م کوربه‌ هاتوته‌ نیویان گوینیان پی‌نه‌دا و باسیان نه‌کرد. دلّیان نه‌هات بی‌به‌ش و ناھومیدی بکه‌ن؛ چه‌ده‌بی با ئه‌میش نه‌ختی چیژ له‌م کور و سه‌مایه‌ وه‌رگری. خو ئه‌گه‌ر له‌م کات‌وساته‌دا سه‌ی‌میران وه‌ژووور ده‌که‌وت بی‌گومان شه‌یداتر له‌ داریوش له‌ سووچیکه‌وه‌ داده‌نیشت و له‌ به‌ژن و بالای شوخ و شه‌نگی هوما راده‌ما. جه‌وه‌ری هونه‌ر له‌وه‌دایه‌ هه‌روه‌ک تریفه‌ تارمایی چیژ و هه‌وس به‌ هه‌ست و ئیله‌ام ده‌گورئ و وه‌سوسه‌ و دلّه‌راوکی به‌ ئاوی ئه‌ندیشه‌ و بیرکردنه‌وه‌ ده‌شواته‌وه‌، هه‌یچ‌کام له‌ ژنه‌کان پرووی خۆیان له‌ داریوش دانه‌پۆشی و په‌رده‌ی شه‌رمیان نه‌دا به‌ روودا، ته‌نیا ئاسکه‌ له‌ کاتی چه‌پله‌لیدانیدا له‌چکه‌ گول‌وه‌نه‌وشه‌که‌ی له‌ سه‌ری حاجی‌خانم داگرت و بۆ هوما‌ی فری‌دا، بۆئه‌وه‌ی سه‌رو‌شان‌وملی رووتی پینداپۆشی. ناسکه‌هوما به‌ بزیه‌کی په‌ریانه‌وه‌ چه‌ندجاریک له‌گه‌ل نهرمه‌له‌نجه‌ خۆی راوه‌شاند،

دو دسرؤكەى سەماكردىى به دەستهوه بوو لهگەل هەر پىچو سووپىكا به نۆره داينانه سەر
 ەرزى، لهچكەى چوارقەدى به نازىكەوهدا به سەرىدا و له ژىر چەنەى زىوینى گرتىهكى لىدا، داهاتهوه،
 هەرچارەى يهكئى له دەسمالەكانى هەلگرتەوه. هەلپەركىنى جوانى پىبەپىى بەرزو نزمى نەوى مۇسقىقا
 خوار و ژوورى دەكرد. دارو دیوارىش حەزى دەكرد ببى به چاو و رەقس و سەماى شىرىنى ئەم ژنە
 ببىنى، لەرزە و جوولەى سنگ و بەرؤكى راوى دللى دلدارى دەكرد لهگەل هەر هاتن و چوونىكى
 چۆپى كىشانىدا، ئەوهنده نەرم و لەتيف به راست و چەپدا به پاش و پىشدا دەنوشتاىهوه، وەك بلىى
 پىشە و ئىسقىانى لوكە و هەویره، ئىتر هەلپەركئى و سەما هەر لهخووى جوانبوو، ئەگەر ئەوانەى له
 نازىكەوه به دوو چاو سەبرى زۆرباى يۆنانيان دەكرد و له تارىفاتى رادەچوون، ئەوانە ئەگەر سەماى
 ناسكە هومايان بىدبايه حەزبان دەكرد دوو چاوى دىكەشيان هەبايه و تىر تەماشای ئەم
 چۆپى كىشەيان كردها، ئەوسا بزانه چۆن پەسنى ئەويان دەدا؟ ژوورەكە جمەى دەهات و تىن و گەرما
 تەنگى به ژنان هەلچنى، كراسە چىتە گولەنارەكەى بەرى هوما شەتلى ئارەقە ببوو، له زۆرجىگاوه
 چەسپى بەرى بوو، شەونمى ئارەق له زولفى دەرژا. وەختى هاتەوه لەسەر جىگاكەى خوى دانىشت و
 دەنگى چەپلە و زىلو بەمى مۇسقىقا حەوت رەنگى گورابوو، دللى به خىراى لىى دەدا، بەرؤكى
 هەلى دەخستەوه، هىنده ماندوو بوو سەرى خستە سەرشانى ئاسكە تاكوو زوو وەحەسى، به
 شكە نازىكەوه پالى نا به ئاسكەوه، يانى تو مەجبوورت كردم دەنا من كەيفم لەم بەزە نەبوو! ئاسكە به
 دووچاوى پر له خۆشپىهوه تىرا ما و به لؤبى دەسمالەكەى ملنى له باوهشەن كردنى. ژنان تىكرا
 چەپلەيهكى باشيان بۆ لىدا و گوتيان: يارەبى خوا ئىمانت بداتى، حەجت به قسەت بى، خوا كورپ
 بداتى، خۆ بەينىكبوو تۆزى قەبرانمان لەسەر نىشتبوو! خەرىكبوو هەناومان دادەرژا. هەرکەسىك لەم
 ساتەوهختەدا ئەم دوو ژنەى بىدبايه، قەت فكرى بۆ ئەوه نەدەچوو ئەگەر هەوى بن، وايدەزانى
 جووتىك خوشكن. كاتزمىركى تەواو بەسەر تەپل و مۇسقىقاي مامنەورۆز و سەير و سەفاى خاتوو
 سەفییەدا تىپەرى بوو، بەلام كئى حەزى دەكرد ئەم كۆر و مۇسقىقا و سەمايه تەواو ببى؟ ژەنباران به
 خواردنەوى چاى و شەربەت و شىرىنى ماندووى لەشيان دەكرد و پشوويان دا. هەردوو هەوى
 وەك خانم و خاتوون به بىانووى كارى تايبەت كۆر و مەجلىسىيان جىهشەت و چوونە ژوورەكەى
 ئاسكە، وەختى هاتنەوه سەبرىان كرد ژنان كۆرەكەيان گەرم راگرتبوو، ژنگەل هاوسامال زۆريان
 هەولدابوو حاجىخانم هەلپەرىنن، بەلام ئەو بەقسەى نەكردبوون و پىرەدايكى به لۆژەلۆژ ولاژەلاژ
 هىتابوو هەلەكە سەماو رەقس و پىكەنن. كۆرى شادى و خوشى ژنان تادەهات گەرمتر دەبو وچەند

که سیک له ژنی جیرانه کانی کولانیش به بیانوی حاجت و کاریک هاتیبون بۆ ته ماشا، له و نیوه دا
 ساحه بخانم و ئیزانی کچی له وی بوون. خاتوو سه فییه به هوی وهله دی هه مه دان بوو
 نهیده زانی چۆبی و رۆینه و سونیسکی و شیخانی و گه ریان چیه، ژنان جه فه نگیان ده گه ل ده کرد و
 له باتی سی پنی داوای ره قسی شیرازیان لیده کرد. مندالان چمکی داوینان ده کیشا و قاقا پیده که نین له م
 گه رما و گه رمی چۆبی کیشانه دا، داریوش ئاو که وته دلای و ئه م هه له ی به ده رفه ت زانی کوتی به ری
 دا که ند و چوه ژیر بالی و هاته به رده م ژنای سه یرانه ک، له و کاته دا که ئه و ده ستی دایکی گرتبوو
 هوما ئه م هه له ی قوسته وه و چارشویوی تووره ه لدا و به لارو له نجه وه سمت و بارخانه ی خسته
 له رزین و سه ما و دلای کوره لاری خسته به رگازی چاوی جه للابی. ئه وه ی له و کوره دا سه یری ده کرد،
 له سیحری سه مای ئه م ژنه بابان و یرانه سه ری سوورما بوو ده می ببوو به تاقی چرا، ئه مجاره به
 کراسی تازه وه هاتبووه مه یدان زوریان له پیندا هه ر نه شیان ناسییه وه. وه ک جوانی په لکه زیرینه بدا
 له جامی بلوور، هه رساته ی ره نگیکی ده نواند. کراسی نیو قه د باریک و شه ده و گیلگیله و تاسکلاو و
 گواره و گرمه ک و سیخمه ی تاقرا نی ریژ و ده رپی له پاوو پیوز توند و پاوانه له پی پیری خه رابات و
 سو فی خه لوه ت نشینی تامه زروی لیومژین و ده ست بازی و کولمه رامووسان ده کرد. گشتی ئه م جل و
 لیباسه خاسه یادگاری بوو کینی ئاسکه خاتوون بوون. ئیستا به کاری ئاسکه نه ده هاتن و له سندو و قه دا
 هه لی گرتبوون. ئه وه ی له و کوره دا بوو په سنی هوما و ئاسکه ی ده دا و جیگایان بۆ چۆبی کیشان
 ده کرده وه. سه ما چیبان له گه رمه ی هه له په رکی دا بوون، ده چرونه پیش و ده هاتنه دواوه و جار جاریش
 ده ستی په کدیبان به رده دا، داریوش و هوما هه ریه ک له شانیک ده ستی پیریزنیان گرتبوو به له ری
 سنگ و مه مک خه ریکی چنینه وه ی په پوله ی چاوان بوون. مام نه ورۆز هه رجاره ی به ئاوازیک و هه ر
 ئاوازه ی به سازیک په نجه ی پیداهه نا و له بلویری ده تووراند و زه رب و دایره ی هینابووه سه ر هاوار و
 نالین: (یارکرماشانی دووسم قه سریه خاترا خای بییه م ته قسیرم نییه)، که مانچه ژهن تارو پوودی
 که مانچه ی ده به سته وه و شممال ژهن شممالی له سه ر کوشی دانابوو به چاوی دل سه یری
 چۆبی کیشی ده کرد. ئه مه یه که م جار بوو ژنان له و ماله دا سه یر و سه مه یه کی ئاویان به نسیب ببوو.
 ته نانه ت پوور به گم که له پی که وتبوو، هه روه ک خوی ده یگوت به خواردن گه رمه ک له مردن رزگاری
 بوو. هه رچه نده چاوه کانی نه یانده کرد، و به جوانی نه ییده توانی ژن و پیاو له یه کدی هه لاو یرن. سه ری
 له کاری هوما سوورما بوو. کچه که ی خاتوو خورشید به شه رمه وه پیده که نی و په نجه ی خوی ده گه زی
 و خیراخیزا ده یگوت:

بهره که تکه‌ی ژنه! ئەمە تو جادوو یازی چ کاره‌ی هوما! وه‌للا ره‌قس و سه‌ما هه‌ر له‌خۆت جوانه!
 له‌ماوه‌ی ئەم چهند پوژه تال و ناخوشانه‌دا، ئەورۆژه له‌وپه‌ری خوشی و شادی دابوو بۆ ژنانی
 ئەو ماله. به‌بروای ژنه‌کان سه‌مای داریوش و هوما (ئەوان دووبه‌دوو بۆ ماوه‌یه‌کی کورت به‌یه‌که‌وه
 هه‌لپه‌رکێیه‌کی باشیان کرد) نه‌بووه هۆی دل‌مندی هه‌چ که‌س و هۆی تووره‌بوونیان. ئەمه
 ریکه‌وتبوو له‌گه‌ل ریکه‌وتیش هه‌چ ناکرێ، ئەوان له‌وه ده‌ترسان سه‌ی‌میران پینزانی هوما له‌گه‌ل
 داریوش هه‌لپه‌ریوه. ئەوان ده‌یانزانی ئەگه‌ر سه‌ی‌میران به‌م که‌سه‌یه‌سه‌ بزانی ئەو ماله به‌یه‌کا
 ده‌دا. ئاسکه، ئەگه‌رچی بۆ خوینی سه‌ری هوما توونی بوو به‌لام رازی نه‌بوو ئەم باسه‌ بدرکینی،
 له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌تاکه‌ بۆ خاتوو سه‌فیه‌ی خوار ده‌بووه و نه‌ده‌بوو کوربه‌کی خۆی کردبایه‌ به‌ ژووری
 ژناندا، شه‌وی خاوه‌خیزانی سه‌ی‌میران له‌ ژووره‌ گه‌وره‌که‌ دانیشتبوون. له‌ نیو یه‌کا که‌وتنه
 سرت‌وخورت. من‌دالان ئەوه‌ی نه‌ده‌بوو بیلین گوتیان، بیژن گیلانه‌ خۆی خسته‌ په‌نا بابی و گوتی:

- بابه‌ ئەم‌پو له‌ مالی خۆمان شای و زه‌ماوه‌ند بوو.

- شای و زه‌ماوه‌ند؟

- به‌لێ شای و چه‌په‌لێدان، داریوش و هوما هه‌لپه‌رین.

چون؟ داریوش و هوما هه‌لپه‌رین؟

ئاسکه‌ به‌دزی میرانه‌وه‌ لێوی خۆی کرۆشت و مۆره‌یه‌کی له‌ کوربه‌ کرد، وه‌که‌ئوه‌ی هه‌چ نه‌بووبی
 به‌ له‌سه‌ره‌خۆی گوتی:

- له‌گه‌ل هوما و دایکی داریوش، دوای شه‌ش مانگ به‌ ده‌وری یه‌که‌وه‌ کۆ بووینه‌وه‌ و بۆ
 سه‌عاتیک مام‌نه‌ورۆزمان بانگ‌کردبوو، وه‌ی له‌و چاوشه‌یتانانه‌ چه‌نده‌ زمان ناسلامه‌تن. خۆ ئەگه‌ر
 بیتوو په‌ری‌ناز ئەم هه‌واله‌ بژنه‌وه‌ی هه‌تا مردن نامان‌دوینی، لاساری چاوزیت، شکایه‌تی ئەم‌پووت
 لێکه‌م، به‌ بابت بلیم ئەم‌پو چیت ده‌کرد؟

له‌ به‌یانیه‌وه‌ زۆر دایکی زه‌حمه‌ت دابوو، لقه‌داوێکی کلکی ئەسه‌پی دۆزیبووه‌، هه‌رکه‌سێک خه‌ریکی
 قسه‌کردن بواین ده‌چوو له‌ پشتیه‌یه‌وه‌ موه‌که‌ی ده‌کرد به‌ کونی گوێدا، ئەوه‌خته‌ی که‌مانچه‌ژهنی
 کوێر خه‌ریکی سازکردنه‌وه‌ی ئارشه‌که‌ی بوو ئەو من‌داله‌ چه‌ندجاریک ئەویشی ئازاردا، کوری
 به‌سته‌زمان وای‌ده‌زانی خه‌رنگه‌زه‌ زۆری بۆه‌یتاوه‌ و به‌سه‌ر و چاوییه‌وه‌ ده‌نیشی.

هوما بۆئوه‌ی من‌داله‌ له‌م قسه‌گیرانه‌وه‌یه‌ دوور بخاته‌وه‌ گوتی:

- نا، ئەوه‌ کورێکی ژیر و ئاقله‌، جاریکی‌تر قسه‌ ناکێرته‌وه‌.

ژنان دهیان ویست بهم قسانه دیزه به دهخونه بکهن بهلام سهی میران رازی نه بوو، کهچی بهردیکی لهسه ر دانا و هیچی نه گوت. بیدهنگو ههرا شیو خورا و سفره کوکرایه وه، وهختیک له گهل هوما دووبه دوو به جیمان، ئاسکه له پهنجه ره ی ژووری رووبه روو گویی له چه له حانی و دنگ و هه رای ههوی و سهی میران بوو. خوی گه یانده نزیک چالاو هکه و گویی بو قسه کانیان هه لخت، هوما به نه رم و نیانی پیی ده گوت:

- بو مه گه ر ژنی هه ناسه سارد رۆژ تا ئیواری له کونی ژووریدا وهک کهوی نیو قه فه ز گوناح دهکا نه گه ر سه عاتیک گوی له موسیقا بگریو خو به خو توزیک شاد و دل خوش بن؟ بو ده بی هه مووشت له ژن یاساغ و قه دهغه بی؟ ژنه کان به یکه وه لهو ژووره کو بووینه وه و چارشینوم داناوه و ده وریکم سه ما بو کردوون. نه وه عه ییه؟ به ردم به مالی کابه دا داوه؟ وهختی من زانیومه نه و کوره له نیو ده رگا که دانیشتیوو، من چه کم، خه تای منه؟ کچه گیزه که ی خورشید نه قامی کردبوو ده رگای بو کردبوو. به لای ناخیری نه و پیاوه نه ده بوو بیته نیو مه جلیسی ژنانه وه، نه و رۆژه پی موتی که سیک نه وه نده دل پیسی بکا و باوه ری به خاووخیزانی خوی نه بی نه شی کرچی عازهب و گنج و لاو ریگه نه دا، ئینسان ده توانی له چواردیواری مالی خویدا نه و دوو رۆژه ته مه نه به ئازادی بژی، به ئازادی جل و به رگ بکاته به ری و به ئازادی بیته و بچی.

- له که نکیه به ئاسکه م وتووه بییان بلی له هه ولی جیگایه کی دیکه دا بن. مه گه ر دهنگی نه کردوو؟

- ئاسکه جارئ هیچی پی نه گوتوون.

سهی میران لئی توورپه بوو:

- دهنگی نه کردوو! بو، له بهرچی؟ چ کهین و به یینکیان له نیوان دایه حه ز ناکا لیتره برۆن؟ زورچاکه.

گه ره ک نییه نه و بییان بلی، هه ر ئیستا خۆم - میران نه وه نده توورپه بوو هیچی تری بو گوتن پینه بوو، مه گه ر نه وه ی ههستی و له پهنجه ره که وه قاو بکا له خاتوو سه فییه بو سه ری مانگ ژووره که یان بو چۆل بکا، نه و پیری ژنه هه ناسه سارده سه ری سوور مابوو له رق و توورپه یی خاونمال. سهی میران ده یگوت ژووره که مان پیوسته. به لام نه وه ته نیا بروو بیانوو بوو، نه و ده یزانی سهی میران له شتیکی دیکه توورپه یه و سه ما و هه لپه رکینی کردوته بیانوو، نه م قسانه ی هه رچی هه بوو به ئاسکه گوت. به یانی که سهی میران ده هات برواته ده ری، ئاسکه خاتوون بانگی کرده دیوه که ی خوی، دل پر له گله یی و خه م و ده رد لئی پرسی:

- حه ز ده که م بزانه له خۆرا بو نه و ماله جواب ده که ی؟ نابی من بزانه له بهرچی؟

- ئاسكە خانم، يانى تو نازانى له بهرچى ئهوان جواب دهكهم؟

سهىميران نيوچاوان تال پشتىدا به ديوارهكهوه و ههلترووشكا، دهستى كرد به جگهره پىچانهوه،
ئاسكه گوتى:

- من چووزانم، بۆ مهگهر من غهيم پىيه؟ دهلنم رهنگى دل پىسى له داريوش بكهى، چهند ساله
چشتىكى خراپم بهو كورپوه نهديوه، پياو قسه بۆ خوا بكا ههر دهلنى مهلائىكهيه.

- بيژه جاران وابوو، ئهوه مارى سره من دهيناسم، دهزانى كهى پىوهبدا، له ورژوه هوما هاتوته
ئهم ماله، من ئاگام لىيه ئهم ههتيوه چون چاوى زيت كردوتهوه، تاكوو هوما دهينى قوشقى دهبى.

- باشه، تو ئاگات له بن كىفايهتى ژنهكته ههيه، يان دهتهوى بهم گهرماى هاوينه ئهم ماله ئاواره و
دهربهدهر بكهى؟! خوداش پىخوش نىيه، نهك ههر ئهوان خهلكى تروش ههروا، ژن ئهگهر ئهسل و

جسن بى له نيو له شكريكدا به رووسورى دپتهدهرى. لهباتى ئهوهى دلى خهلك برهنچىنى بچۆ
ئامۆژگارى ئهو ژنهى خۆت بكه. چاوت لىيه! چاوت لىيه! دهوهره تهماشاي بكه! مريشك ئهگهر خۆل

نهكا بهسهر خۇيدا كى دهتوانى خۆلى بهسهردا بكا. ئهوهتا بهم بهيانىيه دهشزانى تو له مالى پياوى
جيرانهكانىش له مالن نهتديوه چيدهكا، ئاگات لىنىيه چون دهگهري! من لىره شهرم دهمگرى؟ ئهگهر

تۆزىك به سهريدا نهيهى دهريپكهى دهدا به شانيدا! دهك ژنه به پهند بى!

سهىميران له پهنجهرهكهوه چاوىكى له ههسارى كرد: هوما بهبى ئهوهى به جوانى چارشىوى
بهسهر خۇيدا دابى قۆل و باسكى ههلمالىيوو، به بهرچاوى هاومالهكانهوه دادههاتهوه و له ههوزهكه

دهست و دهمووچاوى دهشوشت، (ههوزهكه پرنبوو) بهم ئاكارانهى دهيويست به ميران بيژى
ههزى له ئازادىيه و ناويهوى لهچكه و چارشىو بدا به سهريدا، سهىميران نيوچاوى تىكنا و چهند

رايهك لىوى خوى گهزى، ئاسكه دريژهىدا به قسهكانى:

- ئهگهر بيتوو من كارىوام بكردايه دهستىك دارت تيدا دهشكاندم، نهتهدههيشت زىندوى
سهرعهرزى بم. من له مالهدا شتى سهير دهبينم. ميران كرو مات وستهى دهرنهدههات، بۆ چهند

چركهيك بير و ميشكى لهكار كهوت، وهختى دههات بچپته دهري، گوتى:

- باشه ئهمهش قوربانى چاوى تو بى، مادام تو ئهوهنده ئهو كونه ههمهدانىيهت خوش دهوى، منيش
كارم به كاريان نىيه و دهريانناكهم، پىيانلى له جى خويان دانىشن بۆ هپچكوئ نهرون.

ئاسكه دهيزانى سهىميران دلپر و ئالوزه، زور له وهلفزو گوفتارهى عاجز نهبوو. ههرئهوهندهى
توانىبووى ميژدهكهى پاشگهز بكاتهوه بۆخوى كارىكى گهرهوى كردبوو، كه ههويكهى نهتوانى دهستى

خوی وه پیش بخت، ئیتر نه توانی ژور فیری زمان دریژی بیی، سهی میران تا کوو به ره هیوانه که رۆیشت، وهک بلنی شتیکی له بیر چووبی دیسان گه رایه وه بۆلای ئاسکه، کهی خاتوی گه وره مال پیی وتبوو که ئەم ژنه شهرم له ژن و له پیاو ناکا، به دابی سه ماچیان و سه ما کهرکان به بهرده می پیاوه کاندایه تاییهت داریوش دا دیت و دهچی، ته نیا هه ره ئه وهی مابوو بۆی له بنی کووله که بدات، هه ره بهم هیوایه گه رابۆوه، وهختی هاته وه و له سه ره جیگای خوی دانیشته هزی نه ده کرد سه باریهت به هوما هیچ بهرسن. پیی خوش نه بوو شت گه لیک بژنه وی و به خۆیدا بشکیته وه، یان ئاسکه فری به سه ریدا سواری. له وکاته دا شلپه یه کی له پهر زریکه و قیژه ی ژن گه لی ده رو جیرانی به رز کرده وه و بووه هوی سرپنه وهی ته وای فکر و خه یاله کان. هه وزه گه وه ری هه ساری سهی میران چوار سال له مه وه بهر خونیکی کردبوو. منداله سی ساله کهی خاتوو خورشید، جیرانه کان ناحه قیان نه بوو له ئاست ئەم هه وزه قووله زهنده قیان بچی، به تاییهت پوور به گمی جه رگ سووتاو. بهم شلپه و هه رایه سهی میران و ئاسکه له ژووری هاتنه ده ری، چۆنی بۆ چووبوون هه روا بوو، ئەوهی له هه وزه که که وتبوو مندال نه بوو به لکه مرفیقی گه وره بوو واته هوما خانم، ژنیک بهم قه لافه ته وه نه توانی له سه ره لیواری هه وزه که خوی رابگری حه ق نه بوو سهی میران به هاوارییه وه بچی، به قاقای جیرانه کاندایه بهم جهۆره ی ئاسکه سهیری ده کرد به تانقه ست ئەم کاره ی کردبوو، له ماوه ی ئەم چه ند چرکه یه دا له لای ئاسکه دانیشتبوو هوما پیش ئەوهی بیته سه ره وه زه که جاریکی تر کچه کهی خورشیدی راسپاردبوو، بیته ده ری کاری پییه تی. وهختی ئەو بۆ جاریکی دی گه رابۆوه بۆلای ئاسکه، ژنه ئەوهنده ی تر به رقدا چووبوو، هه ر بۆیه سهی میران به ته مابوو بییا ته ژووری پینج ده ری و نهختیک به سه ریدا بی، جاریکی دیکه کاری و نه کا. به لام وهختی به پاتۆله وه خوی دهعه وزی ئاوه که خست و به یارمه تی ئاسکه و نوقره ده ریان هیئا و له سه ره شانی دانا و بریدییه ژووره که، مه علوم بوو فکره کهی ئەوان راست نه بوو. هوما بی هۆش ببوو. ژنان جله ته ره کانبان لی گوپی به لام نه یانده زانی چۆن وه هۆشی بیننه وه، سهی میران مه حتهل مابوو نه یه ده زانی چیکا، له فکر و ئەندیشه کهی خوی په شیمان ببۆوه. چه ند جار تۆبه و ئەسته غفاری کرد، شوکری خوا هیچ نه قه وما، چاک بوو خوی له مال بوو. به په له گۆل مه ممه دی نارد به شوین ئاغاحه کیمدا، تا کوو هوما وه هۆش هاته وه به ده ست و پی دانه ده که وت. ئەو روژه تا کوو لای عه سر له مال نه چووه ده ری، له ژوور سه ری هوما دانیشتبوو دهستی له نیودهستی دا بوو.

له چاره‌په‌شی ئاسکه، خاتوو سه‌فیه وهختی زانی خاوه‌ن‌ماله‌که‌ی په‌شیمان بۆته‌وه له جواب‌کردنیان گوتی:

- خوشکی خۆم، مه‌گه‌ر به مردن چاکه‌ی تووم له‌به‌رچاو ون بئ. به‌لام ئیتر پیویست ناکا سه‌رکونه‌ی بکه‌ی، ئه‌و ژنه به‌ده‌واره بۆئه‌وه‌ی بسه‌لمیته‌ی خۆی بئ‌تاوانه‌ خه‌ریکه درۆ و بوختان بۆ کوره‌که‌ی من هه‌لده‌سه‌ستی، من له‌و ژنه‌تیوه ناترسم خه‌می ئابرو و هه‌یای خۆمه.

به‌لام بۆ دوا‌روژ چی، دایک و کچی هه‌ریه‌ک به‌ لایه‌کدا، که‌وتنه‌ کوچه و کۆلان بۆخانووی کرئ. هیشتا مابووی بۆنیوه‌رۆ پیریژن شه‌که‌ت و ماندوو به‌لام به‌ خوشحالییه‌وه هاته‌وه بۆ مائی. دیاربوو به‌م چوار سه‌عات هه‌ولدا‌نه مائی په‌یدا کردوو، له‌ خوار بیسه‌مه‌وه له‌ ماله‌ تازه‌کاندا خانووی به‌کرئ گرتبوو، رووبه‌رووی ئیداره‌ی ریگاوبان. شوینی کارکردنی کوره‌که‌ی. ئاسکه جاریکی‌تریش هه‌ولی له‌گه‌ل‌دان په‌شیمان ببنه‌وه و له‌ جتی خۆیان دانیشن. داوای لیکردن له‌م هه‌ل‌ومه‌رجه ناسکه‌دا به‌جتی نه‌هیلن. به‌لام بئ‌فایده بوو. ئه‌و پیریژنه ئه‌وه‌نده‌ی ژیر و به‌ ته‌که‌یر بوو له‌ کاران، ده‌ئه‌وه‌نده‌ش ورد و به‌ برشت بوو، وهختی ده‌یزانی جوان فکری له‌ کاره‌که‌ی کردۆته‌وه و به‌ قازانجی ته‌واو ده‌بن، گوئی به‌ قسه‌ی که‌س نه‌ده‌دا، چ ئه‌و چ که‌چه‌که‌ی ده‌یانزانی تا‌کوو هوما له‌و مالدا بئ‌ به‌کاری ئه‌وه‌ نایات ئه‌وان لیزه‌ دانیشن. هه‌ر ئه‌ورۆژه عه‌سر ئاوینه و قورئانیان برد و له‌وی دایانئا، بۆ به‌یانیدا ملیاننا له‌ مال‌گویتنه‌وه، جگه‌ له‌ هوما ئه‌وه‌ی له‌و مالهدا بوو به‌ رویشته‌ی ئه‌وان په‌ریشان و دلته‌نگ بوون. ئه‌مه‌ش فیتی ئه‌وبوو، ئه‌گینا سه‌ی‌میران جوابی نه‌ده‌کردن. له‌ دوانیوه‌رۆدا ته‌نیا چه‌ند شتیکی مابۆوه، وه‌ک چراهه‌کی ئه‌نتیکه و چه‌ند ده‌فریک، دایک و کچ به‌بئ‌ په‌له‌پرووزئ و به‌ شینه‌یی ده‌جوولانه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ ئه‌نقه‌ستیش بووبی خۆیان ده‌خلافاند. له‌وکاته‌دا ئاسکه کولی‌گریانی هه‌ستا و لیزگه‌ی ئه‌سرین به‌سه‌ر گۆنایدا گلۆر بوون. هینه‌ده‌ به‌ په‌رۆشه‌وه ده‌گریا دارو به‌رد بۆی ده‌بوون به‌ ئاو. هه‌زی نه‌کرد که‌س به‌م‌شێوه‌یه بیینی، مندا‌له‌ گه‌وره‌کانی کرده‌ دیوی ده‌ری تا‌کوو له‌ کۆلانه‌که‌ خه‌ریکی یاری‌کردن بن، پشوو‌ی هاوین و مندا‌لان بیکار بوون. مه‌هدی به‌ باوه‌شه‌وه بوو، ده‌رگای ژووره‌که‌ی له‌سه‌ر خۆی پیوه‌دا، چارشییی به‌سه‌ر خۆی‌دادا، به‌ده‌م گریان و چه‌مه‌رچۆپییه‌وه فرمیسک وه‌ک بارانی په‌له‌ داده‌باری.

چه‌ند ژنیک بۆ دلدا‌نه‌وه‌ی هاتبوون بۆ‌لای، حاجی‌خانم خه‌به‌ری پیندا نه‌گری میرده‌که‌ی هاتۆته‌وه. خاتوو سه‌فیه‌ی داوای گه‌ردن‌نازایی لیده‌کات، ئاسکه گوئی پینه‌دا کی هاتۆته‌وه، به‌ده‌م گریانه‌وه خۆی راده‌ژاند. ئه‌م بێه‌ژنه‌ جی‌له‌ به‌ته‌مابوو له‌م دواساتی مال‌ئاواییه‌دا به‌ رووخۆشییه‌وه بچینه‌ ده‌ری،

به لامل ناگری گریانی ئاسکه دللی ئه ویشی هینایه کول و خوی بۆراگیر نه بوو، به ربینی گریانی توقی و فرمیسک به چاویدا هاتته خوارئ، ئه وه ته وای نیشانهی یه ک دلی و یه ک رهنگی و خوشه ویستی نیوانیان بوو. دهستی دهملی ئاسکه کرد وهک چۆن دایک و کچ دهست له ملی یه کدی دهکن. نوقره و په ری ناز دلخوشییان دانه وه و هه وری گریانیان له سه ر لادان. هه ردوکیان چاویان سه ری، له وکاته دا نیرگه له یان بۆ هینابوون. هه ری هه که و مژیکیان لیدا، به بیر هه وری و خوشی و ناخوشی بۆ ژانی رابردو دا چوونه وه. هه ر ئه وه نده ی زۆر لینیان دوور نه که و تبه و نه وه جیگای خوشحالی بوو. ئیتر حاجی خانم داوای گه ردن ئازایی لیکرد و هه ستا:

- رهنگه دایکم کاریکی به مه شه دی هه بی بویه بانگی کردوه، گه ره که منیش ببینم، با چه ند گه یه که کی لیکه م. خۆ ئیمه له و شاره بار ناکه یین دیسان چاومان به چاوی یه کتر ده که و یته وه. ئه وه نده ش سارد و سه ر نین ئیوه مان له بیر بچیته وه.

ئه وان زۆریان قسه و باس و ده ردی دل هه بوو به م خیراییه کوتایی نه ده هات، پاسپارده ی زۆر و ئه رک و ده ستووری نیوانیان، له مانه ش گرینگتر به چاوی پر له ئه سه رینه وه ده ست له مل کردن و مال ئاواپی بوو. به لامل بیوه ژنی میزد توراو جارئ ئاسکه ی به جی هیشت. زه رده په ر له وه دابوو گو یسوانه کان له دوایی بزه ی خوی بی به ش بکا، گور په شین له نزیک پیشۆرکه ی هه وزه که به ته مای زیانی خۆی ئاماده کردبوو په لاماریکی مده خه که بدا، به چاوی هه نگاوه کانی حاجی خانمی تاکوو به رده رگای ژووری به ری کرد. دیاربوو ئه م ئاژه له به سه زمانه ش ده یزانی ئیتر ئه وان نابینیته وه، ئه م ئافره ته دل پاکه داوای گه ردن ئازایی له وردو درشتی هه ساره گه وره کرد. هوما نه بی، چاویکی به دار و دیواردا گیرا و به دلته نگیه وه هه زی کرد ده ستیک به پشتی گور په شین دا بینئ. هه رچه نده زۆر جاریش زیانی لیکردبوون، با له گه ل ئه م یه ش گه ردن ئازایی بکا، کات که م که م به ره و ته و او بوون ده چوو، ئه و ژووره ی ئه وان چوار سال و شتیک شه ویان تیدا پوژ کردبووه، ئیستا سه ی میران چوار میزده کی له نیو ده رگا که یدا دانیشتیوو. گو یی له قسه کانی دایکی حاجی بوو. پی ریژن ده یگوت:

- من هه یج دل مه ندیبه کم له تو و ئاسکه خاتوون نیبه و زۆریشان لئ پازیم خوا چاکه تان بۆ بکا و هه ر به ساحه بی شت بن. له ماوه ی ئه م چوار ساله دا ئه گه ر نیوی هه ق نه هینین. نه ئیوه خاوه ن مال بوون و نه ئیمه ش کرئ نشین. یاخوا هه مووشتت زۆر بی ده رد و به لا نه بی، به لامل ئه م ژنه بووه هوی ئه وه ی شیرازه ی ئیمه له به ری هه که له وه شئ سه ی میران ئه وه نده بزانه. چوار ساله ته و او خده و ئاکاری ئیوه مان بۆ ده رکه و تبه و به مالی برای خۆمان ده زانی، من به ته ما بووم له مالی ئه م ئه م ئه م تاقه برایه م دا ژن بۆ

کورەكەم بینم. تو وەك خالی ئەو وابووی خال و خوشكەزا، ئیوہ ئەگەر ژوورەكەتان گەرەكبوو، ئەوہنییە ھەر بەم نزیكائە پەری ناز دەچیتە لای زركورەكە، دەبا چەند رۆژیک سەبرتیکیان گرتبایە. ئیمە دەچووینە جیگای ئەوان.

حاجی خانم درێژەى بە قسەكانی دایكى دا:

. ئەگەر بابەتەكە ئەوہندە ساكار بوابە ئیمەش گلەبیمان نەبوو، مال مالى ئیوہیە و بەكەیفی خۆتانە چۆل دەبى یان وەك دەلین كەرى تیدا دەبەستتەوہ. لە جیرانەتیمان وەرەز بوون یاخو كەسێكى لە ئیمە باشتر دیتە ئیتر، داخەكەم لەوہدایە ئەو ژنە بوئەوہى خۆى لەلای تو شیرین بكا بوختانى بۆ براكەى من ھەلبەست، تازە ئیتر ھیچ شتیك بۆ ئیمە فەرقى نییە، نامەوى بە ھەلەدا بچى، ناچارم شتیك ھەیە پیتی بیژم، تاكوو نەتوانى لەمەودوا درۆ و بوختان بەگژ كەسدا بكا، ئەو بەرد لە خەلك ھەلدەگێریتەوہ ئیمە كلۆبى لى ھەلدەگێرینەوہ، ئەوہ دەبى ترۆ بكرى.

حاجی خانم لە دواى دەفر و چراكە تەنیا شتیك كە نەیانبردبوو قەدحەى وینەى بنەمالە بوو لەو ژوورەدا، ھەلى گرتبوو و گوتى:

. من بە ئەنقەست ئەمەم لیزە بەجى ھیشتووہ، تاكوو نیشانى ئیوہى بەدم.

خاتوو سەفییە، نەختیک بە توندی بە گژیدا ھات:

. نا دایەگیان، كارت بە ھیچ نەدایى، خۆ ناتەوئى لەوكاتى مال ئاواى كەردنەدا، كەس دلى لیمان بیتی؟ ئەوجاریش لەوانەى ئەو ژنە ھەلى نەگرتبى، ئەگەر ئەوكارەشى كەردبى مەبەستى خراپى نەبووہ، ئەوہ گریمان نیازى خراپەى بووبى، تو بۆچى گوناحى خەلك دەشۆرى؟!

كچە بە عاجزییەوہ پەرییە نیوقسەكانى دایكى:

. یانى چى دایە؟ یانى ئەم چاوانە درۆ لەگەل من دەكەن؟ مەگەر من نەمدى بە دەرزى بەرۆك لە دەرزى قەدحەكەوہ ھینایە دەرى، لە باخەلیدا ھەلى گرت، ئەگەر ئەو داواى وینەكەى لىكەردبایەن لەسەر تاقەى ژوورەكەى خۆى دابنى قەیدى نەدەكرد، دەماندایە، گرینگ نەبوو، بەلام سبەى مێردەكەى لە یەخدانەكەیدا دەیبینی و لە ھیچى نەبوو ئابرووى براكەى من دەچى، ئیستاش ئەم براىەى من ئاگادارى ھیچ نییە، ئەم پیاوہش ئەوكاتى وادەزانى رەسم و وینەى خیزانى لالای داریوشە، بەلام بەرێز سەراوى ئەوہ ئیمە رۆیشتین ھەزدەكەم ئەوہندەت پینلیم، ھەتا تو خاوەنى ئەم ژنە دل تەرەبى سەعاتیک ژيانى ئاسوودە بە خۆتەوہ نابینی، ئەوہ دایمە خەرىكى ساختو پاختەى بە ھەبى رۆوسوورى دیوانى خوا نەبى.

سەئىمىران چاۋى لى دەرپەرى و برۆ پانەكەئى بەرەو ژورور ھەلگشا، بە چاۋى بەبېشتى لە ژنە
پاما:

- من نازانم ئىوھ باسى چىدەكەن، خەرىكەن چى لە من دەشارنەوھ؟

ژنە بە دەموچاۋىدا دياربوو گرياۋە، خەفەت بەرىبىنى پىگرتبوو، شوئىنى بەتالى وئىنەكەئى نىشاندا و
گوتى:

- ئىرە كە دەبىن وئىنەئى براكەئى تىدابوو، ئىستا لەلاى ھوماخانمى ژنتە، دزىوئەئى.

خاتوو سەفییە بە تانەوھ گوتى:

- نەئىدزىوھ، بەئى ئەوھى بە ئىمە بلئ دەستى داوھئى.

سەئىمىران باوھرى نەدەكرد لىئى پرسى:

- كەئى ئەم كارەئى كردوھ؟ نىازى لەم كارە چى بووھ؟!

- ئەوھ بۆ مانگىك دەچى، لە پىشدا من وامزانى مەبەستى گالتە و جەفەنگە، وتم دىتوومە، گوتى
چىتدیوھ؟ وتم ئەوھى لە قەدەكە دەرتھىناوھ و جىگاكەئى بەتالە. رەنگىكى ھىنا و بردى. قاقا
پىدەكەئى و سوئىندى خوارد، حاشاى لىكرد كە ئەو ھەلىگرتوھ، پىمخۆش نەبوو بە خۇیدا بشكىنمەوھ
لە باخەلى دەربىنم، بەراستى من باوھرم نەدەكرد ئەوھندە بىئى كىفایەت بى و بەتەماى خراپە بى. دەئىوئى
ئەم كورە ھەناسەسارده وەسەر زەللە بپەرىئى. ئەوكتاتى وەك ئىستا بۆم دەرنەكەوتبوو، ئىستاش بۆئە
دەنگم كرد تاكوو بزانى خاۋەئى چ ژئىكى، ئەوھ سوئەئە ناھىلئى تەرىبى. ئىمە نامانەئى تۆلە بكەئىنەوھ
يان كە ئىستا بەجىتان دەھىلئىن نارەحەتتەئى بۆ سان بكەئىن، ئىمە بوختان چى نىن.
خاتوو سەفییە گوتى:

- دایكەگىان بوختان چى، ئىمە تا ئىستا لەكن كەس دەنگمان نەكردوھ، تەنانەت ھەرەك مەشەئى
دەلئى لەگەل ئاسكە ئەم گشتە كەئىن و بەئىنەتان ھەئە ئەوئىش نەبىزانىوھ، نابى كەس بزانى، جواننىبە
ئىنسان پەردە لەسەر عەببى خەلك لادا، ئەمجارىش دەئىلئىمەوھ شتەكە ئەوھندە گرینگ نىبە، لەوانەئە
وئىنەكەئى بىئى جوان بووبى بۆئە ھەلىگرتوھ، ئەم ژنەكوردە تۆزىك رەفتارى دۆمانەئە، دەلئى چى مرؤف
لە ژئاندا زورشت دەبىئى، وەك خەون وایە دەكرى بە باشى لىكى بدەئىتەوھ، بەلام ئەو كەسانەئى گالتە بە
ژئانى ئەم و ئەو دەكەن و چال بۆ خەلك ھەلدەكەئىن ھەر خۇیان تىدەكەون. ئەگەر ئىمەش وەك تو
فكرمان بكردبايەوھ دەبوو ھەر ئەورۆژەئى بە گوتى ھەلئىنابىن بۆ داریوشمان بخواستبايە، دەشزانم
مەشەئى ھەر ئەمرۆ و سبەئى ھەوسارى لەسەر دادەمالئى.

سه‌ی‌میران هر له‌جیتی خۆیه‌وه دهستی له ئەژنۆی هه‌لپیکا، سه‌ری داخست و گوێی بۆ قسه‌کانی پیریژن شل کرد. ئەمه‌ یه‌که‌م‌جار بوو ئەم قسانه‌ی ده‌بیست، بێ‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی پینشتی پینشتیاری به‌ ئەوان داوه. ئەم قسه‌یه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی کردوویه‌تی و راسته‌ و هیچ حاشای لێ‌ناکردی و له‌ خه‌یانه‌تیش چی‌هه‌یه‌ به‌ملاوه‌؟ زۆری بۆ گرینگ نه‌بوو عه‌کسی ئەم کۆپه‌ی هه‌لگرتووه، به‌لام ئیتر ئیستا له‌ هوما داپه‌ره‌ و ناحه‌قیشی نییه. ئەوه‌نده‌ی ئەم ژنه‌ قسه‌ی کرد ئەو گوێی‌گرت و سه‌ری به‌ردابۆوه، زیده‌تر له‌ دایک و کچه‌ توورپه‌ یوون. ئەم‌جار به‌بێ‌ ئەوه‌ی مال‌ئاویان لیبکا به‌ رق و غه‌زه‌بوه‌ له‌ نیو ده‌رگاکه‌ هه‌ستا و هاته‌خواری. ئەوه‌ی راست‌بێ، ئەورۆژه‌ بۆیه‌ زووتر له‌ جاران هاتبۆوه‌ بۆ مالێ تاکوو له‌گه‌ل هوما بچیته‌ بازار نه‌ختیک پینداویستی ژنانه‌ بکرن. ئەوه‌نده‌ گوشار بۆ میتشکی هاتیوو به‌ بیانووی ژانه‌سه‌روه‌ له‌سه‌ر ته‌خته‌ پروته‌ی هه‌ساری تخیل بوو. قسه‌ی ئەم دایک و کچه‌ ده‌لاقه‌یه‌کی دیکه‌ به‌ روودا کردبۆوه، دل و زمانی هوما له‌گه‌ل سه‌ید وه‌کوویه‌ک نه‌بوون. ئەوه‌ (سنجوری سووری نیوک ره‌شه). ئەم هه‌وه‌س‌بازه‌ وه‌ک فۆته‌ی هه‌مام هه‌رتاوی به‌به‌ر یه‌کیکه‌وه‌یه‌، ئەو به‌ ته‌مه‌ن و جوانیه‌که‌ی فریوی خواردبوو، هر ئەو سه‌عاته‌ قسه‌که‌ ته‌واو ده‌بوو فکری به‌ لایه‌کی‌دیکه‌دا ده‌چوو:

ئە‌ی ئە‌گه‌روایه‌ بۆ‌جی داوای لیده‌کرد له‌و هه‌ساره‌ نه‌یان‌هێلی و ده‌ریان‌بکا؟

دوو رۆژ دواتر هوما چوو بۆ هه‌مام، سه‌ی‌میران له‌ مالێ مابۆوه، ده‌یزانی تاکوو نزیک نیوه‌رۆ ناگه‌رپه‌ته‌وه، فرسه‌تیکی باش بوو تاکوو بتوانی وینه‌که‌ ببینته‌وه‌ و هیچ و پووچی ئەم ژنه‌ی بۆ ده‌ریکه‌وی، پینشه‌مه‌ش له‌ ماوه‌ی دوو رۆژی رابردوودا به‌ دزییه‌وه‌ نه‌ختیک که‌ل و کونی پشکنی‌بوو. گیرفانی کۆت و جل‌وبه‌رگی هوما، که‌ دايمه‌ له‌وئ هه‌لواسرابوون. نیو که‌ل‌وپه‌لی ده‌موچاو هه‌لگرتن و کل و وه‌سمه‌که‌ی، ژیر فه‌رشه‌کانیش گه‌رابوو، ته‌نیا جیه‌ک ئەو شکی بۆی ده‌چوو یه‌خدانی جله‌کانی بوو گه‌ران به‌ نیو ئەم سندوقه‌دا زیره‌کی گه‌ره‌ک بوو، نابێ هوما بزانی که‌س چۆته‌ سه‌رجه‌کانی. ئەویش دوا‌ی چهند سه‌عاتی دیکه‌ په‌یدا ده‌بیته‌وه، هوما په‌نجه‌ره‌کانی پێوه‌دابوو جا رۆیشتبوو، سه‌ی‌میران بۆئه‌وه‌ی که‌س به‌ کاری نه‌زانی و دوا‌ییش ته‌ریق نه‌بیته‌وه‌ ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر خۆی قایم کرد. ده‌رگای سندوقی کردوه‌ و به‌ که‌یفی خۆی ملی‌نا له‌ گه‌ران. هیچی وه‌ده‌ست نه‌که‌وت، ته‌واوی ئەو جیگایانه‌ی له‌وه‌پینشت گه‌رابوو سه‌نگ و سووژندا، وای به‌ دلدا هات، ئەو کۆنه‌ هه‌مه‌دانیه‌، له‌م ئاخری رۆیشته‌دا مه‌به‌ستیان ئازار و عه‌زیه‌ت بووه، ئەوان پینان خۆش‌نه‌بوو برۆن.

یه کیک سهر سهر، له پلکانی هه یوانه که وه هاته سهری و به ئه سپایی دهرگای ژووره که ی جوولاند. ئاسکه بوو، سهی میران باوه ری نه ده کرد، ژنه هه مه دانی له لای ئاسکه قسه ی کردبی، به پینچه وانه ی بریاری خوی که هه زی نه ده کرد که س سووسه ی بکا، به تابهت ئاسکه، نه زانی له م ژووردا خهریکی چیه، فکری کرده وه له وانه یه ئه و ژنه باشتر بتوانی یارمه تی بدا، به لام ئاسکه وهختی ئه م باسه ی له زاری ئه و بیست به راستی واقی ورم، به لام وهختی زانی میزده که ی ئه م پیش نیاره ی هوما به سه فیه ی کرد و کاری تی کردوه به هه فی زانی ئه وه ی هه یه و به چاوی دیتوویه تی و به گوچکه ی بیستوویه تی، به تابهت قسه که ی ئه وان ئه ورژده له به ربه رپوچکه که ژنه وتبووی، بی که م و زیاد بو ی گیراوه.

ئیتر ئه مجار ژن و میرد به یه که وه ملیان نا له پشکنین و گه رانو یه کیان بو توله کردنه وه و ئه وه تر بو ئیره یی و پینخوش بوون. جیگابه ک نه ما سه ری پیندا نه که ن و ده ست مالی نه که ن، به لام هه چیان وه چنگ نه که وت و ده م له پووش بوون، له کونه وه وتوویانه خوا پاک به ده م پیسه وه نادا، له پاش ئه م هه ول و ته قه لایه، ئاسکه ته واو هیوا بر او بوو، له وکاته دا که ماندوو بیوون بو ئاخیرین جار دهرگای جه عبه ی کل و دهرمانی بووک هوما ی کرده وه مه به ستی ئه وه بوو بزانی ئه م خاوه ن فیکو فاکه بو خوتیف تیفه دان و چاو راوکردن که لک له چ وه سمه و سوور و سپیوایک وه رده گری، ئه وکه له پیش چاوی میزده که ی وه ک شای جوانان و ابوو، هه ربویه گره وی دلداری بردبووه و له چه شنی پاله وان ئه که به ری خوراسانی بازو به ندی قاره مانی به ددان بریوو ده قولی خوی کردبوو، ئه م جادوو راوه ی ئه و ده زانی وشکه سو فی له به ر پیندا ده مرد. ئه وکه وه ک ئاوینه ی نیو گیرفان هه چ وهختی کل و دهرمانی له بیر نه ده چوو، ته نانته بو چوونه بازار و میوانیش له گه ل خوی ده بیرد؛ له و وهخته دا دهرگای جه عبه که ی کردبووه، مه هدی ئاوینه یه کی خری بچووی هه لگرتبوو، خهریک بوو له وسه ری ژووره که یاری پینکا، دایکی خیرا خوی گه یانده ی له ده ستی بستینیه وه و له سه ر جیگاکه ی خوی دانی، منداله ده زیراند و نه یده داوه، ئاسکه په نجه ی منداله ی کوشی و له ده ستی دهرینا، جامه که به ده ستیه وه پیس ببوو و به ته ما بوو خاوینی بکاته وه نه ک هوما شک بکا، بوئه وه ی مه هدی بیده نگ دانیشی گوتی:

- ئه وه تا خراپت کرد! ئه گه ر هوما بیته وه چ جواویکی بدینه وه؟ خو نالی خه تای تویه.

شووشه ی ئاوینه له جیگای خویدا تراز ابوو سوورانده ی له کوو بیخاته وه جی، له پر ئاوینه له ده ستی که وته خوارئ و ئه وه ی لئی ده گه ران که وته به رده ستیان.

ئاسكە لە خۆشياندا نەيزانى چۆن قريشكاندى وەك چۆن (ئەرەش میدوس) وەختى لە گەرماووەكەدا پەي بە رازى وردیلەكانى سەر ئاو برد، بە پروتى دەریپەرى و گوتى: دیمەو، دیمەو، ئەمیش لەو خراپتر بوو، سەىمیران بە زەردەخەندەیهكى تالەو بەبى ئەوئى هیچ بلێ وینەكەى لە دەست وەرگرت. تیخت لیدابا خوینی نەدەهات. شووشەى ئاویئەكە لەبەر دەرگا كەوتیوو ئاسكە هەلىگرتەو، قەراخی جامەكە بەقەى سەرەنیتۆخی قرنجابوو، سەىمیران كە تازە شتیكى لىحالى ببوو لەبەر خۆیەو گوتى:

- هەر ئەم وینەشاردەنەوئەیه بەمجۆرە، دەرىخست ئەمە قەحبە و بىكیفايەتە.

ئاسكە ژیرانە سەرى بۆ لەقاند:

- ئەرى، ئەرى، ئەو تازە هەولى دندووك و پیاڵەيەتى، بەتۆى بەستەزمان بۆ دادەكەوى!

سەىمیران: پیمخۆشبوو، وەك پشیلەى زیانىخرۆ ئەوكاتى دەمى لە مەنحەلە ماستەكەدایە بۆ قەتەى ملیم گرتبايە، بەلام ئیستا كە ئاویئەكە شكاوە كارەكەم لەدەست دەرچوو. ئاسكە: ئەو مەیموونى عەبا لەبەرە، چورزانى ئەلى: بۆئەوئى بوختانم بۆ سازبەكەن ئەم عەسكە كارى خوتانە لە پشتی ئەم ئاویئە شاردووتانەو.

سەىمیران بە پەلەپرووزى پاتۆلەگەى دەپى كرد. فكرىكى باشى كردبۆو:

- من ئەو دەچمە دەرى و خیرا دەگەریمەو. زۆر لەمیژ نییە ئەم ئاویئەم لەگەل چەند شتى دیکە بۆ كریو، ئەو دوكاندارە هەر لەم نەینووكەى لەلا زۆر، ئاخە بۆ دەبى وابى؟ ئەو ژنە وەك مەیموون وایە تا سوور ببینی عاشقى دەبى! لەورۆژەو هاتوو نانیكەن بە ئاسوودەيى نەخواردوو، مەبەستى لەمكارانە چیبە.

وختى میران لە دەرگای دەرى دەرچوو ئاسكە لە خۆشییان شاگەشكە ببوو، ئەمشتە لەوانەیه جارى لە بەرچاوى سووك بى بەلام خۆ دەكرا بەردىكى لەسەردا بنینن و هەمیپەتى پىنەدەن. ناحەقى نەبوو دلخۆش نەبى، هەوییان گوتوو و هەوىسارى. بەمخالەشەو ئەمیش وەك سەىمیران مەحتەل مابوو لە كارى ئەو ژنە. وینەى ئەم كورە جەوانەى بۆچیبوو، ئەگەر مەرامى خراپ نییە بۆ بەمچەشنە شاردوویەتەو كە شەیتانیش پىنەزانى، ئەو بۆچى عەكسى ئەم كورە لەگەل خۆى دەگىرئى؟ بۆ دەبى لە هەر دەرڤەتیکدا تیر تەماشای بكا و ببینی بە سینگییەو؟ گریى دلدارى خۆى بەمكورە بۆ دەكووژینیتەو، ئەى لەملاو ئەمكارەى بۆ كرد، فیتی ئەووبوو سەىمیران شپەى فرى

دانه‌دهری. ئەو خەریکی دیزە بە دەرڅۆنە و جادووبازییە، کەسیک نانیکى خواردبى ئەقلى لە تىكى هەیه.

دە دەقیقە دەبوو، نەدەبوو سەى میران لە مال چوو بوو دەری، هوما لە حەمامەو هاتەو، مابووی بۆ نیو هەپۆ، ئاسکەش لە ژوورەکەى خۆى بوو، بە بۆن و دووگەلى جگەرەدا زانى لەمىژ نیو مێردەکەى چۆتە دەری، وەک بلیى هەناسەى سووارەپەک دووانیک لە تاي پەنجەرەکانى کردووە، پىش ئەو هەى فۆتە و خاوى حەمام بیا لە دەرى بیدا بەسەر تەنافدا، خۆى گەیانە سەر جەعبەى ئارایشتەکەى، جامە گورەکەى لەسەر تاقەکە دانا، لەچکە و دەسمالى خستە سەر شانى و دەستى کرد بە جوانکاری لەسەر برۆ و برژانگى. بەتەمای سوورکردنى داوى راوى بوو، واتە گۆل خونجەى لیوى، وایزانی لە جیبەکى تر دایناو و لە بیری نیو، چوو سەر پەخاندەکە، وەک ئەو هەى هەستى بە شتىک کردبى، وادياربوو جەکانى شىواو بوون، دەرزى بوو خەپەک کرابوو، باو هەشینهکەى لەسەر داناو و هختى دەچوو دەرى، ئەویش بەربوو، یانى چی؟ ئاخۆم میوانیک لەگەل مێردەکەى هاتبوو ژوورى باو هەشینی خۆى پى کردبى؟ یان هەر وەک ژنان باو هەریان و ابوو جنۆکە دەستى لە جەکانى دابوو، تاکوو بۆ رۆژى شایى خویان لە بەرى بگەن؟ نا، ئەمە وانیو، وادياربوو کەسیک بە داوى شتىکا گەراو و جەکانى تیک و هەرداوە، نەینووکى بچووک زەوى قووتى دابوو، جیبەک نەما لە ژوورەکەدا، هوما نەى پشکنى، هەستىکى نامۆ وەک زریان لە دلیدا، ئاسکە لە حەسارى خەریکى تیک و هەردانى سەوزەى و شکراو بوو، هوما چاوى لى بوو لە بنهوه سەبرى دەکرد. تەواو شکی کرد ئاسکە دەستى بە جەکانى گەیاندى.

لووتیکى لى هەلقراچاند و دەستى کردەو بە تیف تیفەدانى کۆلم و پومەتى، لەپ دەستى راگرتوو خۆى گەیانە حەسارى، لەگەل ئەو هەى خاوى و لىفکەى تەرى بەسەر تەنافەکەدا هەلەدەخست بانگى کچەکەى خاتوو خورشیدی کرد، لە ژیر سنبەرى دیوارەکە خەریکى کلاش چنن بوو. بە سرتە چەند شتىکى لى پرسى، و هختى سەى میران هاتەو مالى، هوما پىش دەستى کرد:

لەگەل ئاسکە خانمى خیزانت و هختى من رۆیشتم بۆ حەمام چوونەتە سەرسندووقەکەى من چیتان لى ون بوو؟ پىم بلی بزەم لەچى گەراون؟

میران پەرسقى نەداو و بە کەوشەو چوو ژوورى و دانىشت، سى گرمەى نیوچاوانى تیک نابوو، دەتگوت شەو هەریکى گوشيوه رەش داگەرابوو، بە لەبزیكى تالتر لە کەکرە وەلامى داو:

وېستم بزەم خانمەکەم بە چ مەبەستىک ئەو وینەهەى لە قەدحەى خەلکى دەر هیناوە، ئەویش

چۆن هەلگرتنىک، دزین و لێرەدا شار دنەو!

ئاويىنە تازەكە لەگەل ئەوىدى وەكۆويەك و ابوون، لە گىرفانى جليسقهكەى هينايە دەرى و پىشتەكەى هەلگرت و وىنەكەى دەرهينا:

- ها، تىر تەماشاي بکە، بزانه دەيناسى؟

ھوما خىرا خۆى گىل کرد و لووتى داژەنى. ھەولى دا بە درۆ و دەھۆ خۆى دەرباز بکا، (درۆزن ئەگەر ھىچ کارىکى باش نەکا، دەزانى بە قازانجى خۆى قسەى باش بکا)، تۆزىک ورەى وەبەرخۆى نا، بەبى ئەوى خۆى لە ميران توورە و قىن لەدل نزيک بکاتەو زۆر بە شىنەبىى جوابى داوہ:

- بەلى، دەزانم ئەو وىنەى کورپەكەى سەفییەخانە و ھەر ئەورۆژە لىرە دەرۆيشتن پريان کردووى. من لە قەدەحەى عەكسەکاندا ئەم وىنەبەم دزیو و لە پشت ئەم ئاويىنەبە شاردمەوہ ئىستا چى دەلىتى؟!

- چى بلىم! دەلىتم، دەستت خۆش بى، ھەزار ئافەرىم، ھەر بژى بۆ کارت، پەنجەت نەرزى! رەنگە ئەگەر کورپە بە قسەى کردباى دەت هينا و لە ژىرخانەکا دەت شاردمەوہ، لە پاش پىنج مانگ ژن و مىزدایەتى و پىكەوہ ژيان ناتەوى بە دل نىشانى بەدى مىزدت ھەبە و ساحەبى مال و ژيانى، دەزانى تۆبەى گورگ مەرگە؟! بە رۆژى رووناك خەرىكى كەلەگايىم لىدەكەى، خەرىفم بۆ دىنبىيە ژوورى؟ قەزات لە گيانم، دەپىتم بلى با بزاتم چبکەم لەگەل ژنىكى وەكوو تۆ؟ ھوما، چاوى نووقاند و دەمى کردەوہ:

- خەرىفى چىم هیناوتە مالى پياوى چاک؟ دەتەوى ئابرووم بەبى؟! وىنەھەلگرتنىک بۆ خەيانەت و

تاوانە؟!

سەى ميران بە چاويكەوہ سەيرى کرد نائومىدى پىوہ دياربوو، لىنى پرسى:

- خەيانەت نىبە؟ ئەمە ناگەيەنى كە تۆ خاوەنى ئەم وىنەبە، يانى ئەم ھەتپوہ لوتىبەت خۆش ناوى؟ تۆ لەباتى ئەوہى بە مال و ژيانى خۆتەوہ بنووسى خەرىكى ھەلە و ھەرزەبى، زمانت بۆ منە و دلپىشت لە جىبەكى تر لە ژووان دپتەوہ! تۆ لە منى دەشارىبەوہ، ئەگىنا لەو رۆژەوہ ھاتووبە ئەم مالە لەگەل ئەم بىژووەدا كەين و بەبەنت ھەبووہ! ھەر ئەم وىنەدزىبەت كە بەم چەشنە خەشار داوہ و جنوكەش پىنى نازانى نىشانەى ئەوہبە سەرو سرت لەگەل ئەو ھەبە، ئىستاش دەتەوى بلىنى من نىم و حاشاى لىدەكەى؟!

ميران زمانى بە لىوى بارگرتووى خۆيدا هينا، رەنگ بە روخسارىبەوہ نەمابوو دەنگوت مۆمىباى

كراوہ، بەلام پەشىو و چاوى پر لە خوین، ھوما بە ترس و پەرىشانىبەوہ ئاواى گوت:

- ئەگەر واڭى مېنىش وىنەى ژنىك له گىرفانى تودا بدۆزمەوه دەبى بلىم خەيانەتت پىن کردوم؟ ئەوھتا ھەر ئەم وىنەى بەسەر قوتووى شەمچە و شقارتەكەو، سەتجار بە بەرچاوى خۇمەوھ تارىفت کردوو، تۇ ئاوا توورە و كەم تاقەتى، جا بۇ رىگە بە كەس دەدەى زمانى بگەرئ؟! ئەمجارىش من ھىچم نىيە بېشارمەو، ھەر ئەم رۆژەى ھاتمە ئەم ماللە لەگەل خاوەنى ئەم عەكسە، يانى داریوش كورى خاتو سەفییە كارمەندى ئىدارەى رېگاو بان ئاشنا بووم، خۇم پېش نیارم پىن کرد داواى من بكا، نە ئاشقى بووم و نە دلم پىدا بوو، خۇشت دەزانى جوانچاك نە بوو، تەمەنى بۇ من باش بوو ژنىشى نە ھىتابوو، ئەمەش بۇ ئافرەتتىكى وەك من لى قەوماو پر بە پىست بوو. ئەمىش بۇ ئەم كارە دلى ھەبوو. ئەم پىرېژنە كۆنەى دايكى بوو بە باعىسمان. من ھەر لە يەكەم رۆژەوھ دەمزانى من و تۇ بۇيەك نابىن. ئەوھتا رۆژىك بە ئاسوودەبى دانەنىشتووین؟ ئىستاكە بۇ ئەویش نەبووم ھەردوومان ئەم ئاواتەمان لە بىر نە بردۆتەو. ئەو بەھوى ئەوہى پىداو بوو خەت و نىشانى جوانترى لە ژېرسەردا بوو نە پىدەردكاند. بەلام من زۆر شتم لە چارى ئەودا دەخویندەو، چدەكرئ، من وەك كەوى نىو قەفەس بەند و ئەسیر بووم. بەم حالە شەو شەو و رۆژ بە خەيال بە ئاسمانى ئەودا دەھاتم و دەچووم. چونكا گفتى پىدا بووم لە ھەركات و زەمانىكا حەزم پىدەكا و منى دەوئ. لە ھەمووشت گرىنگتر ئەو بوو لە مالى تودا سەربار بووم. ئاخۇم تۇ لەلای كەس باسى ئەمەت نەكردبوو؟ ئىتر ئەم وىنەى مەرھەمىك بوو بۇ ژانى دلى من. ھىوا و ھومىدى وەبەر دەنام. ئەمەش ئارەزووى ئىنسانىيە و مرؤف بەبى ئارەزوو ناژى، با، ئەم ئاواتە مەحالىش بىن. سەپرە و سرىلەش كە دەقەفەس دەكەن ئاوینە يەكى بۇ دادەنن بۇئەوہى وەختى سەپرى دەكا و ابزانى رفقەكە يەتى و دل خۇش بىن. ھەر وەك خۇبىشت لە رۆژى ئەوہلەوہ و تە، ئىستا ددانى پىدەدەنم نەموانىوہ و ناشتوانم دل بەم ژيانە بېستەم، ئەمە ژيان نىيە من تىندام. نە ھەستەم بە پىش بىنى ئەو ھەبووہ و نە سروشتى خۇشم ناسىوہ، لە رابردوودا مىردم ھەبوو بە بى خۇشەوېستى، ئىستا حەزم دەكرد بېژم، بە عەكسەوہ بە پىچەوانە، بەلام بەداخەوہم. نە خۇشەوېستى و حەزم ھەپە و نە مىرد.

ھوما دوواى چركە يەك مات بوون بە شەرمەوہ درېژەى دا بە قسەكانى:

- ئەوہندەى ئەوشەوہم وەبىر دىتەوہ چ ھەلە يەكەم كرد، وەختابوو ئەم كچە بەستە زمانەى ئاسكە دلى بتوقئ، خۇم سەركونە دەكەم. كارەكەم زۆر نەفامانە بوو، لە راستىدا منى شىواو، دەبى ژنىكى فرە كال فام و بەغىل بم، دانىشم خەرىكى ئەم فىل و تەلەكە يە بم، بەلام ئەگەر مەنزورم خەيانەت كردن بايە، يان ئەوہى بم وېستبا بېكەم، ئەو بەنەى بە ئالقە رېزى تاى دەرگاكەم بەستبوو لە خوارەوہ،

دهم کیشا، به قامکی لاقمه وه دهمبهست تاکوو توش بتزانیبایه ئەگەر مه بهستم خراپه یان خهت و نیشانیکم له بن سهردایه توم نه دهخسته دلەراوکیوه، ئەوان جواب بکهی، ئیمه که پیشتر دلمان بهیهک دابوو، ئیتر بئفایده بوو ئەوان لیتره وهمین. ئەو بهراست یان به درۆ، له لای من وتبویی شهوانه بهدم خه وه وه درواته دهڕی، من زۆرم بیر له م قسهیه دهکرده وه، شهویک که به تهنا بووم ههڕ ئەوهندهی مابوو شینت نه دهبووم.

سهی میران ههردوو چاوی لی سوور کردبووه به بیزارییه وه تیی رامابوو:

تینه گهیشتم! ئەگەر تو گه رهکت بوو بهم حيله و مه کره تورهی ههویکهت تیک بدهی، ئەگەر زۆرت لیکردم دهری بکهم، ئەوانه هیچی بۆ من نابیته وه لامدانه وه، تو بۆچی ویتیهی ئەم جهوانهت له لای خۆت گلداوه ته وه، به ته مای چی؟!

میران جگه رهیه کی داگیرساند. زانی ئەم به زمی ترسهی ئەوشه وه سازی کردبوو سه رپاک که له ک و دهق بووه، هوما له وکاته وه به ترس و سامیکه وه له خوار ژووره که پالی به دیواره که وه دابوو، توژیک غیره تی وه به رخۆی دا و نهختیک شهرم و خه جاله تی به چاوییه وه دیاربوو له حاستی خۆی دانیشت، بۆ چرکه یه ک رانی سپی و سۆلی وه ک بنزگی ماسی وه ده رخست له بن داوینی کراسه که یه وه، ههردوو رانی لیک جووت کرد و به وپه ری جوانییه وه دای پۆشین. قۆل و زهندی تا سه رئا نیشکی هه لکردبوو ئەوانیشی دادا وه، وه که ئە وهی بلئی ئیتر له مه ولا ئەو دووانه ژن و میرد نین. وادیاربوو دهیویست به جۆریکی تر قسه کانی خۆی ته واو بکا، به ردیکی له سه ر دابنی هه ر بۆیه وتی:

- ئیستاش هه رچی بووه و نه بووه واته ئەم وینه هه لگرتنه ی ئەوه له لایه ن منه وه فکریکی مندالانه و ژنانه بووه، مانگیک له وه پیش سه ره رای گفت و به لیتت، دیسان خۆت کرده وه به ژووره که ی ئەودا، من له م ژووردا ئەوهنده هه ستم به دلته نگی و بئکه سی ده کرد، چه ند جاریک وام لیها ت خۆم بخنیکیم. نه ک ئە وهی بیژم وه ک دهمگوت تر سابووم، یان مۆته که و گورگ بمرفینی، نا، هه ر ئەم باسه نه بوو، نه ک ئە وهی وامده زانی تۆم لی دووری، به دل و گیانه وه هه ستم ده کرد له سه ر جیگا که تی، پالت به پالمه وه یه، نازانم بلیم چی، هیچیه ک له ئەوانه نه بوو: به مه خۆم رازی ده کرد تو لیم توراوی، یان خوانه خواسته بۆ ماوه یه ک له یه ک جوئی بووینه ته وه، ئەمانه ش شت گه لیکن به توه ی و نه توه ی له بهینی ژن و میرددا روو دها، چ راست و چ درۆ چاوم به رای نا دا حه لال و هاوسه ری خۆم له و بئه وپاله وه شه و تا به یانی ده سه تملانی ژنیکی دیکه بیت، ئەوشه وان، ئەگەر راستت ده وئ ئەوهنده له من دوور بووی به خه یالیش نه مده زانی له و ماله دا ماوی. چه ده کریج دل کوته گۆشتیکه له باخه ل هه رکه سدا بوو

ئەو خۆشى دەۋى، بۇئەۋەى سەكتە نەكەم، ھەردەمەى فكر و خەيالىكم دەكردەۋە، ئەۋشەۋانەى لەسەر جىگاگەشم بوۋى باۋەرم نەدەكرد. ئاور و ئاۋ لە جىئەك كو دەبنەۋە بەلام ئەۋىن و بىزارى پىنكەۋە ھەئناكەن. ئەشقىك لە دلەۋە ھەلئەقولئى ۋەك مەمكەمژەى زارۇكان، توى ھەلدەفرىۋاند، نەك من. بەخىلى و ئىرەى لىمبوۋ بە دلۇلپا شەۋ تا بەيانى بەسەر شان و سىنگەۋە پشۋوبى لىچىنبوۋم. ھەرەك نەدەتوانى رازىبم كە تۆ لەۋ نىۋەدا گىرت كىردبوۋ بۇيە دەچۋوبە لای ژنە گەۋرەكەت تۆش بۆت دژۋارە لە ناخەۋە بزانى من چ دەرد و عەزابىك دەچىژم، چۆنم تاقتە ھىناۋە.

سەىمىران بە بىۋازى مىلى بە راست و چەپدا تەقاند:

- دىسان ئەمانە بۇ من نابن بە قسە! خۇ ئەم وئەنە ترشى نىبە مگىرانى پىنكەى؟ ديارە مەبەستت ئەۋەىە ۋەختى من لە تۆ دوورم ئەۋە ھاۋدەمى شەۋانتە؟ دەت وىست لە دنياى خەيالى خۇتدا تۆلە لە من بکەپتەۋە؟ يان ئاگرى دلئى خۇتى پىۋەكوۋژىنى؟ كامەيان؟ حەتمەن بۇئەۋەى شەۋانە خىرپ خەۋت لىكەۋى ئەم وئەنەىەت دەنا سەرسىنگت.

ھوما لە شۋىنى خۇى تۋزىك قىت بۇۋە و چىكى كراسىدا بەسەر پاۋ و پووزىدا و بە زەردەخەندەىەكى كالەۋە جۋابىدايەۋە:

- ھاۋدەمى تەنباى، قىناتكردن، دلرازىبوۋن، تۆلە، نازانم بللم كاميان. رەنگە ھەر ھەموۋىان و ھىچكامىشىان. يان ھەرەك و تم رەفتارىكى مندالانەى ھىچ و پوۋچ.

سەىمىران زۆر بە دلپىرى: من ئەۋە بىست شەۋە لەلای ئەم ژنە نەخەۋتوۋم. ۋامى من بدەۋە لەۋ ماۋەىەدا تۆ ئەم وئەنەىەت بۇچى لەكن خۇت راگرتوۋە؟ دىسانىش ھاۋدەمى شەۋانى تەنباى تۆ بوۋە؟! نەمدەۋىست بىياندەمەۋە، بە حاجىخانم و تىبوۋ من ھەلمنەگرتوۋە، پىم باشنەبوۋ بىدرىنم و فرىتى بدەم. ھەۋلى ئەۋەم بوۋ لە دەرفەتىكدا ئەۋان پىنمەزانن بىبەمەۋە لە ژوورەكەى خۇياندا لە شۋىنىك داينىمەۋە بەلكە ئەۋانىش دلپان پاك بىبىتەۋە، ئەۋە خەتای منە، ئىستاش ئەۋە پىشتى من و دارى تۆ، دەمبەخشى مەبەخشە، و نامبەخشى بىمكۋرە. ئەگەر دەتەۋى قسەى راست لە من بىبىستى، بە دل و گيان، بە گۋشت و خۋىنەۋە تەنبا و تەنبا دەمەۋى ھى من بى و لەلای من بى و تەنبا بۇ من بى و نەك كەسىكىتر؛ نە دللم رىگە دەدا، نە چاۋم بەراىى. چاك بەكەم يان خراپ، شىتەم يان ئاقل، مندال و ھەلەۋ ھەرزە نىم، تۆ ھەرچۋنىكى حەساۋ دەكەى بىكە، بەلام بەلام...

ههروهك ئهه كچانهى كه جوابهچهنگى بابيان دهكهن سههرى داخست و بۆ چههند جارېك قامكى به گوللى قالييهكه داهيتا. وهكئهوهى رستهيهكى نامۆ له تاريكخانهى زهينيدا نازارى بدات، سههىميران رستهكهى بۆ تهواو كرد:

- بهلام بهبى ميژد گوزهران ناكهم، بۆچى پيتشورهبهيه راست ئهوه بلئى؟ ئهگهر ژنهكان پهراسويهكيان كهمه، تو تهنيا پهراسويهكت ههيه، ئهويش تهنيا بۆ پياو، بيجگه له پياو زۆر شتى ديكهش ههيه له ژيانى ژن و ميژدا.

هوما لهووهختهدا سههرى داخستبوو رووى كرد بهولاه:

- بهلئى ههروايه عهززهكهه. سههرم بېره، من بهبى پياو گوزهرانم بۆ ناكرى و ناتوانم بژيم، پياو، پياو، بۆ چركهيهكيش بهبى ئهشق و ئهوين ههئناكهه. ئهوينيك كه ههروهك نانى تازه و گوللى بۆنخوش هههميشه تهرو تازهيه. خوشم دهزانم داوايهكى بىجئيه و به دهستى خوّم نيهه. تو بههوى وينهيهكهوه وينهيهكى وشك و بىگيان، ئاوا تووره و له من عاجزى. ئهه ئيزنهم بىبده گيان و جهستهت ههه بۆ من بى بىكهه و زياد، به بهشى خوّمى دهزانم به كهسى ديكهى نادهه. ئهشق و ئهوين مالى دنيا نيهه له بهينى ئهه و ئههوا دابهشى بكهى.

سههىميران وهك شير هاتوو وهك رپوى گهرايهوه، نهيتوانى بزهى سههريوى بشاريتهوه. تازه دهيزانى مهبهستى هوما له ههلگرتنى وينهكه هاندان و سههههراكيشاني بۆلاى خوى بوو. تاكوو رۆژيك به بىپهرده دههريبخات كه ئهوينداری كوره جيране، واى دانابوو ئهگهر ئهه ماله جواب بكا مهسهلهكه ههه دبى و بههكاره بهتهما بوو ئهه داىك و كچه له خوى بكاته دوژمن و ئههوان بچن لهلاى ميژهكهى زههى بكهه. ئيتير وهختى كارى واىان كرد؟ ئهه ژنه چهنده مندالانه بيه دهكاتهوه!

تا ئههساته وهخته مانگى دلئى سههىميران پهناى گرتبوو، ورده ورده ههورى خهياالى رهوى و رووناكى كهوته نيوچاوانى. بهلام خوى به دهستهوه نهدابوو، ههه بۆيه هوما تهقلاى بوو خوى لئىزيك بكاتهوه. نهيتوانى ههستى، دهتگوت قاچهكانى تهزيون. بروسكهيهك به كهلهكهيدا هات. يهكدوو جار پيچى له خويدا و زريكاندى، خوشهويستى لهسههه روخسارى وهدهر كهوت بهلام نيگههراى پيوه دياربوو. سههىميران زۆرى گوى نهدايه، بهبى ئهوهى تهماشاي بكا گوتى:

- چيههئهوه، پشتت ديشى؟

هوما به لارهوه لارهوه چههند ههنگاو چوهه پيشى و له پهناى سههىميراندا خوى به زهويدادا، به ژان و نازاريكى تيكهه به مهكرو نازهوه خويدا بهسههه شانيدا، بۆ ساتيك بيدههنگ بوو و دواتر گوتى:

- نازانم، عەزیزەكەم، وادیاره تۆزیک لاسار بىم، لەو دەهچى خوا نان خۆریكت بۆ زیاد بكا!

- وادیاره، تو دلنیاى؟ رەنگە ئەمڕۆ لە گەرماوەكە سەرما ت بووبى. یان ئەو پڕۆژە دەهەزەكە كەوتى تازە لىنى دیارى داوى؟ ئەگەر حەزەدەكەى دواى نان خواردىنى نیوڕۆ یان فینكى ئىوارى دەچینه لای نىعمەت حەكىمى خۆمان. سى شت لە گۆریدایە ئەشى خىرا پىشى پىنگرى، ئازار و قەرز و ئاگر، جارى راکشى و پشوو بەك بەد، ئەگەر كارت هەبە ئەو خورشید رایان دەپەرینى. ئاگات لە خۆت بى با بزانیى دۆكتۆره كەمان چى دەلى. تۆزىكیش چاو خورد بکەو رەفتارت بگۆرە. خۆ تو مندال نى، خۆشت دەزانى من چەندە توم خوش دەوى بۆ دەبى كاریك بەكى فكر و خەيال لى تىك بەدى ئەو نەندە ئالۆزم مەكە؟ تو ئاگات لىنە بەقەد نووكە دەرزى بەك دلم بۆلای ئاسكە ناچى و خوشم ناوى، ئەگەر جار جارەش دەچمە ژوو رەكەى ناچارم دەنا وە نازانم داوالى سەرىستانە. بۆ دەبى كاریك بەكى توم لە بەرچاوى بەكەى؟ ئەوانەى لە تو زیاتر دنیا دیدەن بچۆ لىنای بىرسە ژن هەر ئەو نەندەى بەسە لە گەل مێردى روو راست بى، كەسىك بىبەوى مێردى خوش بووى ئەو نەندە كالقام نابى و دەست بۆ كاری مندالانە نابات.

هوما بە گرزىبەو و راست بۆو و لەسەر جىگا كەى خۆى دانىشت. لەو دەهچى هیشتا ئەم فكر و خەمە لە دلت دەرنەچوو بى، بۆبە بىر لە هىچى تر ناكەیتەو. دەستى میرانى گرت و لەسەر بەتالى كەلەكى دانا، چاوى پڕ لە هەوەسى تىبرى و بە مۆمى حەزى دلى سەى میرانى تاواندەو، تىن و تاوى گەنجى لە دلیدا زىندوو بۆو، هەروەك شەنى بەهەشتى گولى دەروونى بوو ژاندهو بۆئەو تەواو خاتونەكەى دلنیا بكا گوتى:

- ئىتر لەمە بەولاه، تەنانت نیو پڕۆش پى نانیمە ژوو رەكەى، پىنت خوشە خەرج و خوراكت لە گەل

ئەوان نەبى؟

لەو دەهچو جارى هوما ئەم رستەبەى نەبىستى، سەى میران خەرىك بوو سەرى هوماى دەخستە سەرسنگى سووكەلە ماچىكى لە بسكى زىرینى دزى و گوتى:

- قسەى ئەو مەنبەى بە هۆى تەنیاى كە خەرىكى شىو و نەهار ساز كردن دەبى توشى زەحمەت

بىت؟!!

- من وەختى لە زەحمەت دام و عەزاب دەبىنم دەستاوى ئەو ژنە تىو بەخۆم. نان دروست كردنى ژن

و پىاوىك هىچ زەحمەت نىبە. رەنگە واش نەبى من خراپ فكر دەكەمەو ئەسكە ژنى چاك بى! بەلام

ئەو نىبە من بەسەر ئەو هاتووم. مەگەر ئىمە هەردو كمان هەوىى بەك نىن؟ ئەگەر دوینى نیو پڕۆ من

و تو له يهک قاپدا نانمان نه خواردبايه قهت دهم له چيشتهکه نه ددها، شتيکی له دلوه دنه ددهام که نهی خوم. جارئ نامهوی به دلوه بیژم ناسکه خهريکی چييه و چی دهن سهردايه. به لام چ دهکری بنيادهم شیری خاوی خواردووه، نهوهی من عهزاب ددها نهوهيه، دهرمانت بؤ بکاته خواردنهکوه ئیتر نهوختی...، هسهوودی وهک کرم وایه ورده ورده دهبيته ههژديها و ههړچی بلئی ههلی دهلووشی، مهگه ر تا نه مرؤ شتی وات نه بیستوه؟

سهی میران بهم قسه لؤکانه زهرده که و ته سه رلیوی:

- قسهی دلئ بیژه، به راستی پیت خوشه نیوهرؤ و شهوئ به يه که وه نانه که مان بخوین؟
- له وه باشتر ده بی؟

- له که نگپوه؟

- له نه مرؤ که وه، هه ر له م کاتژمیره وه!

- هیچمان بؤ فراوین ساز نه کردووه.

- سازی ده که ی، هیلکهی مامر و خورماو پړن!

- نه وه بوو به شتيک، میوه و شیرینی و پاقلاوه، بیخو و بلئی مالیاوا.

- نه وه واته نه شق و نهوین.

سهی میران چه ناگهی خر و سپی و ناسکی هه وس چینی بهرز کرده وه. شاد و سه رخوش به ههستيکی پر له بهخته وهری له چاوه ره شه کانی رام، خوئی له تمه تومانی خه یالی چهوت و فکری خراب دهرباز کرد. به لکه بتوانی له زهريای بی بنی سیحر و نه فسونیدا به که یفی خوئی بکه و یته مه له کردن. له قولایی نه م زهريایه شدا قه سر و قه لایه کی سیحراوی هه بوو که درگا و ده لاقه کانی ته نیا به رووی نه ودا دهکرایه وه. په ردهی دلوه راوکیی دادرې و ته سلیمی زمان لووسی ناسکه هوما بوو، دهستی گپرا و له باخی سینه که و ته بهی کوشین و هه لمژینی به رامه ی باخ و بیستان. گه شتيکی شاهانه ی کرد و داخی دلئی خوئی رشت. داماو و دل دؤراو وهک کوپله يه کی تاوانبار که و ته پارانه وه:
- هوماگیان... داوای لیووردن ده که م.

له و نیوه دا لیو به لیو چه سپاو مؤریک درا له دهرگای نهیئی.

نه م لافاوی ئاو و ئاوره که مه ترسی نه وهی لیده کرا پاک و پیس پیکه وه بسووتینی له جتی خوئی دامرکا و ئاو به ئاگردا کرا، پینچ دهقیقه دواتر ناسکه به بیانوی بانگ کردنیان بؤ نه هارخواردن هاته به رده رگای ژووره گه ورده که بزانی بؤ له و دیوه نایه نه دهری. وهختی بهم چه شنه ناشقه و ماشقه ی

تیک ئالای دیت، تانه وەسەر چاوی کشا و هەرئەوهند بوو لیک نەبۆوه، حەیی، ئەو نیوسەعاتیک لەمەبەر چۆن تینی وەبەرنابوو و ئیستا چۆنی دەبینی! ئەوە چی بەسەر چیبەوہیە و سەئامیران سەری ژنەتیوہی لەسەر رانی داناو، شل شل پشتی دەشیلی و کەلەکەیی بۆ دادەمالی، هوما هەرۆک بووکی تازە کە بە کەیفی خۆی دەتوانی زاوا هەلسوورینی و چۆن بلی بەقسەیی دەکا بە دەم ئاخ و ئۆفەوہ نەرمەنازی بۆ دەکرد و دلی لیدەسەند. عەکس و ئاوینەکەیی بە بی ناز لە ولاوہ کەتبیون. ئاسکە بە دیتنی ئەم دیمەنە تەواو تیک چوو بە خیرایی بە پلکانەکاندا رۆیشتەوہ خواری. ئەم دیمەنەیی زۆر بە کریت هاتە بەرچاوی هەتا کوو ژوورەکەیی خۆی گیرنەبوو، وەک ئەوہی شەوہ پیک کوشیی، رەش و شین ببۆوه، هەردوو چاوی لە ژیللا هات، بە غەزەبەوہ لیوی خۆی کرۆشت و بە چەشنیک زریکاندی مندالەکانی بە دەوری سەفرەکەوہ داچلەکین!

- کەیی ئەمە ئەشق و خۆشەویستی، ئەمە شیت بوون و سەرلینشیاوی، ئەیی سلام لە ئەقلت

پیاوی ژیر و زانا.

بەشى دەيەم

بۇ بەياندا، ھوما لە بەر ژانى خالىگەي ئۆقرەي نەما، ناچاربۇون بچنە لاي دوكتور. بەلام ئەو دەريزىيەي دوكتور وەشاندى و ئەو دەواو دەرمانەي ئەو پيىدا و تۆزە سىپپىيەكەي ھەرلەوي خواردى. ئەم چەند دەنكە ھەبە زەردانە كە دەبوو لەپاش نانخواردن قوتيان بدات و تەخت راکشى دەست لە رەش و سپى نەدا، ھىچى قازانجى تووريكى نەبوو. رۇژىك دواتر ئيش و ژانەكە ئەوندەي تر زورى بۆھينا، وەك بۇخوى دەيگوت، وەكئەو واپە كەسيك لە ناوہو بە چەقۇ ناوزگ و كەلەكە و مۇغەرەي پشتى بجنى، برک و ژان ئازارى دەدا و ئەويش چنگى لە دارو بەرد گير دەکرد. دەرد و ئيش دەچووە دواو و دەستى پيدەکرەوہ و ھەجمانى لى ھەلگرت.

بە پىچەوانەي ھەموو كەس كە دەبوو لە كاتى پشكنين و فەحس كرندنا تەنيا نەخۇش و دوكتور لە ژوررەكەدا بن، سەي مىران بۇ چركەيەكيش بەجنى نەھيشتن. دوكتور نىعمەتخان، ھەر ئەو كەسەي ئەورۇژەي ھوما لە ھۇش خوى چووبوو گەيشتبوو سەري، لەپاش معاینەيەكەي خيرا و چەند پرسىاريك، چاويكى لە مىران قرتاند و حالى كرد جىي نىگەرانى نىيە و بوى بەپەرۆش مەبە. لە ھەمام ھاتۆتە دەري و كۆلنجى كرەوہ، دەرمانى ئەو تەنيا ئىستراحتە و ئاگالپيوني سەي مىران. بەلام ھەر ئەوكاتەي لە دوكتور دور كەوتتەوہ ھوما بە لەحنى توورپەوہ وتبووي:

- بەخو، بەقەت پورحەلاوى نەكمى تىناگا ئەگەر بىيئە عيسا مەسيح و مردوى سەتسالە بە فوو زىندوو بكاوہ، من قەولت دەدەمى چ لە نەخۇشى ژنان نازانى، من ئەوہ گيانم دەردەچى، لەو واپە ناز بەسەر تۆدا دەكەم و خەريكى خۇشبيرين كردنم. سەي مىران گوتى:

- نابى لىي بەدلەوہ بگرى، ئەم پياوہ ھەتا چەند سال لەمەوہەر شاگردى دەوافرۆش بوو. لەپەر وەكازى دەستدايە و چاويلكەي دەچاو كرد و بوو بە دوكتور. ھاورپى منە. ئەگەر دوكتورىكى باشنىيە سەرو خولكى زور خۇشە.

مەسەلەكە ئالۆز بوو، ياي سوغرا، نەنكى مندالەكانى ئاسكە، جارناجاريك بە بيانوى ئەحوال پرسى دەھات و سەردانى دەکردن و زۆريش لە ژنەكانى تر باوہريان واپوو ھوما دووگيانە.

به پهنگ و روخساریدا، به دل پیکداهاتن و خواردن و جووله‌یدا نیشانی دها زگی پریښ، ئەم ژان و تازاره هیوا و دلخوښی به‌دواوه بوو، گه‌وره‌ترین ئاواتی هوما ئەوه‌بوو له مالی سه‌ی‌میراندا ببی به دایک، به‌لام دوو روژ دواتر وهختی به پلکانه‌کاندا ده‌چوو سه‌ری، له به‌ره‌یوانه‌که دانیش‌ت. خاتو‌خورشیدی بانگ‌کرد به بی‌هیوا‌ییه‌وه پیتی‌وت ده‌بی دلنیا‌بی که دوو‌گیان نیم و زگم پر نییه. به‌م قسه و باسه‌ ره‌نگ و روویه‌کی دیکه‌ی په‌یدا کرد. قسه‌که‌وته دم ژان و ئیتر نه‌یانزانی هوما له چی ئاوس بووه!

هومای جوان و جحیل هه‌ر له‌وشه‌وه‌وه ماره‌کراوی سه‌ی‌میران بوو زور به وریایی هه‌لس‌وه‌وتی ده‌کرد و ئاگای له‌خۆی بوو. هه‌میشه له‌بیری ئەوه‌دا بوو مندالی ببی، وهختی برک و ژان چنگی له‌دلی وه‌ردا زور به تاووتین نه‌بوو که ئەوه‌نده می‌رده‌که‌ی بخاته زه‌حمه‌ته‌وه، به‌لام ئەو نیشانه‌ی پیوه‌دیار‌بوو ببووه هۆی دل‌ه‌راوکی. یان هه‌ر به‌م ترس و نیگه‌رانییه‌وه میرانی ئالوز کردبوو:

- ئاخۆم بلینی ئەو دها و ده‌رمانه‌ی من خواردم و منداله‌که‌م پین هه‌له‌کنه‌د، تازه جاریکی‌تر مندالم ببی؟! یان بۆ هه‌میشه نه‌زۆک ده‌بم؟!

پیتی‌خوښ‌نه‌بوو فکری خراپ به‌می‌شکیدا بیت و نوخشانه‌ی خراپ لێ‌بدا‌ت:

- ئەیه‌رۆ، خودا ئە‌وه‌پوژده نه‌هینتی من نه‌زۆک بم! نا، هه‌رچۆ‌نیک‌بی هه‌ر ده‌بی زگم پر بی، خودایه‌گیان نا‌هومی‌دم نه‌که‌ی!

ژان و هیشه‌که ته‌واو بوو، به‌لام جار‌نا‌جاریک چرنوکی لینه‌گرت. مانگیک و دووان رابرد، شنه‌ی پاییز رووی گرژ کرد و سه‌ر و په‌چکی دارو ده‌وه‌نی دارنی، به‌لام هه‌والیک له‌مندالی هوما نه‌بوو، ئەگه‌ر ژن به‌نو مانگ مندالی ده‌بی خو‌ده‌بوو ئیستا زگ له‌به‌رچاو بوايه، ئەوه چوار وه‌رز به‌سه‌ر ژن و می‌ردایه‌تی ئەو دووانه‌دا راده‌بری، که‌وابی ئەه‌شی ئەم ژن و می‌رده‌یه‌کیان عه‌ییکیان هه‌بی. ته‌وه‌ری ئەم باسه‌ ته‌نیا به‌ده‌وری ئە‌وه‌دا ده‌سو‌وپا‌یه‌وه، نه‌ک سه‌ی‌میران. هه‌موو‌که‌س ده‌یزانی ئاسکه له‌و ماله‌دا هه‌ر سێ سال جاریک زگی کردووه، ئیستا چوار مندالی له‌سه‌ی‌میران هه‌یه. خو ئەگه‌ر هه‌وی و هه‌وی‌ساری له‌کوڵ ببیته‌وه زوری پیتاچی مندالی پینجه‌میش چاوی به‌دنيا هه‌ل‌دینتی.

ته‌نیا هیوا و ئاواتی زگ‌کردن و مندال‌بوون نه‌بوو ئەو ژنه‌ی خسته‌بووه دل‌ه‌راوکیوه، ئەوه‌نده‌ی فکری ده‌کرده‌وه له‌و ماله‌دا به‌بی مندال‌بوون ئەو خوشه‌ویستییه‌ نایه‌ته‌ ئاراوه، ناحه‌قی نه‌بوو

نیگه‌رانی داینه‌گری، بیرری له ئاکاری چهوتی خۆی ده‌کرده‌وه و به دهم نه‌فرین و په‌شیمانیه‌وه خۆی سه‌رکونه ده‌کرد. به‌جوژه‌ی بۆ سه‌ی‌میران باسی کردبوو سالیکی له‌وه‌پیش وهختی ته‌لاقی له‌کونه‌ی میرده‌که‌ی وه‌رگرتبوو زگه‌که‌ی دوو مانگانه‌ بوو، به‌ ناچاری له‌ مالی حسین‌خان هه‌لی‌که‌ندبوو، سه‌ی‌میران پتی‌وابوو ئیتر بۆ ئه‌وه‌نابی زۆریش چاوه‌پتی مندال‌بوونی ئه‌م ژنه‌ بیت. به‌راستی زۆر پیویست نه‌بوو ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر ئه‌م باسه‌ برۆن. درێژدایری کاریکی باش نییه‌.

ئه‌مجار هه‌موولایه‌ک بۆی روون بۆوه هوما به‌ هیوای منداله‌ و بۆ ئه‌وه‌ی زگی له‌ سه‌ی‌میران پڕبی وه‌دوای ده‌وا و ده‌رمانی پڕو پیریژنانه‌ که‌وتوو، ئه‌وه‌نده‌ چوختی بوو هه‌موو کاریکی له‌ ده‌ست ده‌هات، هه‌ر ژنه‌و به‌ عه‌قڵی خۆی ده‌رمانیکی بۆ پیش‌نییار کرد. هه‌ر رۆژه‌ی حه‌ب و شه‌ربه‌ت و گه‌لا و گلیکی ده‌خوارد و له‌سه‌ر وه‌سییه‌تی پیریژنان نه‌زر و نیازی له‌ خۆی ده‌گرت و په‌نای ده‌برده‌ به‌ر دۆعای نووشیته‌ و تووره‌هات. هه‌روه‌ک له‌ نیو هه‌موواندا باو بوو ئه‌ویش بیر و برۆی زۆری که‌م نه‌بوو به‌ مه‌رقه‌د و شیخ و چاک و پیران. زۆرجار به‌م ده‌نگویانه‌ دل‌خۆشی خۆی ده‌دایه‌وه‌ فلان ژن و میزدی وه‌جاک‌کویر له‌ پاش ته‌مه‌نیک خوا ده‌رووی به‌خیری لیک‌دوونه‌ته‌وه‌ و مندالیان بووه‌ سه‌ی‌میران هه‌کیمیکی مالان‌گه‌ری دۆزییه‌وه‌، هینایه‌ مالی، به‌لکه‌ بتوانی ئه‌م وشکه‌ ژانه‌ له‌ کۆل هوما بکاته‌وه‌، چاره‌یه‌کی بۆ دابنی به‌م‌زووانه‌ زگی له‌ سه‌ی‌میران پڕبی، بۆی‌دانا، به‌رامه‌ و دووکه‌لی کافوور لادبون و موشک و عه‌نه‌ر هه‌ل‌بمژئ له‌سه‌ر ده‌ستووراتی هه‌کیم‌باشی، قه‌ول وابوو چۆی سه‌نده‌ل له‌ ئاره‌قی بی‌موشکدا بکولین نه‌خۆش ئه‌و هه‌لمه‌ هه‌لبمژئ و بۆ چاره‌سه‌ری نه‌زر و نیازی یه‌کاو‌یه‌که‌، نه‌خۆشه‌که‌ی سه‌ی‌میران ئه‌م ده‌واو ده‌رمانه‌شی تاقی کرده‌وه‌ و به‌بی ئه‌وه‌ی قازانجی بۆی هه‌بی، ناچار فکری گۆری و بریاری دا بچیته‌ نه‌خۆشخانه‌.

له‌وکات و سه‌رده‌مه‌دا شاره‌که‌ به‌ هه‌شتا هه‌زار نفوسه‌وه‌ ته‌نیا یه‌ک نه‌خۆشخانه‌ی تیدا بوو، ئه‌ویش تاییه‌ت بوو به‌ بیانییه‌کان، واته‌ ئه‌مریکاییه‌کان بۆیان هه‌بوو که‌لکی لێوه‌رگرن. ئه‌م خه‌لکه‌ ده‌رد و به‌لا نه‌بی هه‌چی‌تریان شک نه‌ده‌برد. به‌هۆی ده‌ست‌ته‌نگی و بی‌ده‌رامه‌تی و خوو پینه‌گرتن ریگی نه‌خۆشخانه‌یان نه‌ده‌زانی. مه‌گه‌ر ئه‌وکاته‌ی که‌ ئیتر له‌ ئاویکه‌دان نزیک ده‌بوونه‌وه‌ به‌م ئه‌حواله‌وه‌ شه‌ن و که‌وی گه‌ره‌ک‌نییه‌، نه‌خۆشخانه‌ له‌باتی ئه‌وه‌ی نه‌فه‌سی عیسا بی په‌نجه‌ی عیزارئیل بوو بۆ گیانی ئه‌م خه‌لکه‌، نیوه‌ی ئه‌م خه‌لکه‌ وهختی به‌م‌شیوه‌ تووشی ئه‌م نه‌هامه‌تییه‌ ده‌هاتن، وه‌ک ئه‌وه‌وابوو له‌و دنیای دیکه‌ راستیه‌کی‌تریان بۆ روون ده‌بووه‌. تیده‌گه‌یشتن و دل‌یان

پئی خوشنه بوو جاریکدی وه گهړین بۆ نیو زیندووهکان. ئیتر ئەم تاوانه که به ناوی نهخوشخانه وه دردهچوو بتهوئ و نهتهوئ دهبووه هوی تۆقاندنی خه‌لکی فهقیر و هه‌ژار، ئەگه‌رچی ناوه‌ینانی نهخوشخانه له‌لای هوما هه‌روهک قوزه‌لقورت و ژه‌هقنه‌موت و ابوو، به‌لام ئەوه‌نده به‌ته‌مای منداڵ بوو ده‌رمان و نووشته و جادووی دنیا نه‌ما هانای بۆ نه‌با، و ده‌سته‌وداوینی هه‌زاران شت بوو، هه‌ر بۆیه لێره‌شدا ئاماده‌بوو په‌روه‌نده‌ی زگ‌د‌پ‌ین و عه‌مه‌لیاتی خۆی مۆر و ئیمزا بکا و کردیشی. دوکتۆری تایه‌تی ژنان بریاری له‌سه‌ر ئەودا عه‌مه‌لیاته‌ی بۆ بکری و گرفتیک که بۆ منداڵانی هاتۆته‌ پێشی به‌ نه‌شته‌ری پزیشک لابری. هه‌روهک بۆیان ده‌رکه‌وتبوو منداڵنی هوما وه‌رگه‌رابوو، ئەوانیش هه‌ر قسه‌که‌ی یای‌سوغرایان دووباره‌ کرده‌وه، دووای چه‌ند رۆژ کاری هوما له‌ نه‌خوشخانه ته‌واو بوو به‌لام دیسان به‌ دل‌ساردی گه‌راپه‌وه بۆ مائی، هه‌روهک خۆی وتی دوکتۆری بالابه‌رزى چاوشین و جوانچاکى ئەمریکایی باوکانه‌ په‌نجه‌ی دابوو ژیر چه‌ناگه‌ی تۆپه‌گولینی و به‌ شیوه‌یه‌ک که هوما بتوانی لێی تیباگ و تپووی:

- تۆ جارێ زۆر منالی، کات زۆره، خه‌ریکی ژیان‌به، خوش رابویره، دووسێ ساڵ‌تر تۆ منداڵت ده‌بی.

هوما، ئیتر له‌مه‌ولا له‌ هه‌رجیگایه‌ک داده‌نیشت به‌م رسته‌یه‌ دل‌خۆشی خۆی ده‌دایه‌وه:
- ئەه‌ر منداڵم بۆچییه، جارێ خۆم منداڵم.

ئیت‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ وته‌ی دوکتۆر بوو به‌ گواره‌ له‌ گوێچه‌که‌یدا، چاک بخوا و بخه‌وئ، جوان‌پۆش بئ و خه‌م دانه‌گرئ و دایمه‌ له‌ گه‌شت و سه‌یران بئ له‌گه‌ل میرانی تان‌و‌پۆ ئاوریشم خوش‌رابویری. به‌راستی پێش‌نیاریکی باشی بۆ دانا‌بوو، نه‌ده‌بوو به‌ هیوای منداڵ‌بوون خه‌ریکی ده‌وا و ده‌رمان خواردن بئ، هه‌ر به‌ راستی بۆچی ده‌بوو خه‌فه‌ت بخوا؟ بۆ ده‌بی ئەو جوانییه‌ی خۆی به‌ خواردنی ده‌رمانی پرۆپیزین‌ژنان و میرزا‌حه‌کیم له‌نیو به‌رئ؟ ئەو ژه‌هره‌ گورگه‌ی قه‌ره‌جه‌کان پێیان‌دا و گوتیان بۆ منداڵ‌بوون باشه، هه‌ر ئەوه‌نده‌ بوو نه‌ی‌کوشت، هه‌روه‌ختی وه‌بیری ده‌هاته‌وه‌ هیلکه‌ی کیسه‌لیان بۆ گه‌رم کردوه و کردوویانه‌ به‌ گه‌روویدا له‌وانه‌بوو گیانی ده‌رچی. به‌ ده‌واو ده‌رزى پزیشکه‌کان نیوه‌ی گوشتی جه‌سته‌ی دانا، ئیت‌ر خۆ باسی ئەم گه‌شته‌ ژان و خوین له‌به‌رچوونه و عه‌مه‌ل و بئ‌هۆش‌بوون و دل‌تیکه‌ل هاتنه‌ش هه‌ر ناکه‌ین. ته‌واوی ئەم بیته‌وه‌به‌ریه‌، بوو به‌چی، بیست رۆژ خه‌وتن له‌ نه‌خوشخانه، وه‌ختی هه‌لیان‌ساند و سه‌ت و سى و پینج‌تمه‌نیان له‌ سه‌ی‌میران سه‌ند‌بابه‌تی ژووری عه‌مه‌ل و بئ‌هۆشی و ته‌ختی خه‌و، به‌لام هوما وه‌ک گۆل‌سیس‌ببوو، چاوی به‌ قولدا

چووبو، وهك بلی سیانهی بووه، وهختی به پلیکانهکاندا چووه به ره هیوانه که، هه ناسه برکی ویکه وتبوو، دلی به توندی لینی ددها، رهنگو رووی تهواو گوردرا بوو، ده بوو نیوسهعات دابنیشی و پشوو بدا و بحه سیته وه، ئه وهندهی له نه خوشخانه بوو ئاوا تووشی هه ناسه برکی نه ده هات، یان له وه ده چوو له وی دلی خوشتر بووبن، بزهی ئه و دوکتوره که له گه ته مهست و دل گه رمی کردین! هه موو رۆژی سهی میرانی میردی چه پکه گول و میوهی جوانی بۆ دهبرد، ئه وهندهی له وی خه واند بوویان ههستی به ناساخی نه ده کرد و حالی تهواو باش بوو، به لام ئه و رۆژی به فهیتونه که هیتایه وه بۆ مالی، هه ر ئه وهنده پی نایه ده رگای ژورره که وهك مندال له قولپه ی گریانی دا، یانی ئه وهنده حالی خراب بوو که ئیتر ده بوو هیوات پی نه بن؟ (با لیره دا ئه مه شمان له بیر نه چی چه پکه گولیکی سووریان به مندالیکدا بۆ نار دبوو، هه رچهندی سه ری هینا و بردی نه یزانی کی بۆی نار دووه.) تازه ده یزانی له پاش چه ند سالیک سه رلی شیواوی ریوی به پیری وه هاتوه و تووشی بووه به تووشی میردیکی باشه وه. کاتژمیریک په نجهی ده نیو په نجهی دنا، دهستی به قول و مه چه کیدا ده هینا و ده مارهکانی بۆ داده مالی و ماچی ده کرد و باوکانه دلخوشی دداوه، ته نانهت له ماوهی بیست و چوار سه عات پیکه وه بووندا هه روهك مندالی خوی ئاگاداری لید کرد و زور جار به نیوی «رۆله» بانگی ده کرد. هه تا جاران بوو هوما دایمه هه ولی ددا خوی به سلامه تی و پاکو خاوینی رابگری، ئه و ئه مپروکesh تازه قه دری ئه م له ش ساغییه ی بۆ ده رکه وتبوو، له و ماوه یه دا که له سه ر ته ختی نه خوشخانه بوو، زور شت له کچه په رستاره کان فیر بوو ئه و کچانه فره یان ئه رمه نی بوون زوریش شت فیر بوو له نه خوشهکانی نهومی سه رتر، ئه وانه ی به شتیکی تازه تر ده زانی له چوارچیوهی ژیانیدا، هینشتا نه گه بیووه مالی داوای له سهی میران کرد فلچهی ددان و مسواکی بۆ بکری، ئیتر بۆ هه میشه خا که رهژی و خوی هار دراوهی له بیر خوی برده وه که ده بووه هوی خراب بوونی پووک و ددانی. له م هات و چۆیه دا هه رچهنده نووکی نه شته ره که بالای ناقه و سان له چه ند لاره به رزگ و جهسته ی جوانی دابری و هه لی کولی، به لام شت گه لیکیش فیر بوو که له پیناو به رژه وهندی خویدا بوون. حه کیمه بالابه رزه که ی جگه له چه ند رینینی تندرروستی و پاریز کردن له چه ند خواردنیک، زور شتی دیکه شی پی وتبوو ئه گه ره به قسهکانی ئه و رهفتاری بکر دایه بۆ له ش ساغییه که ی زور به سوود ده بوو، له هوش خۆچوون، دلگه وته، تهنگه نه فهس، که م خونی، وه رهزی و بی ئیشتیایی زور ئازاری جهسته یی دیکه شی لی دوور ده که وتنه وه و تووشیان نه ده هات. ئه و به رنامه گه له ئه وانه بوون، له پینش هه موشتدا خۆ وه بهر هه تاودان، (حه مامی هه تاو) چه ند

جوولہ یه کی وهرزشی و پیاسه کردن و هه لمژینی هه وای سازگار، خو دورگرتن له گه رماوی تیکه لی و قه ره بالغ و زوریش مانه وه له گه رماودا باش نییه، به چه شنیک ئه م دستورانه ی پین دابوو ئه گه ر هاتوو جینه جینان نه کا ئه واه به دلنیا بییه وه سه لامه تی خو ی ده خاته بهر هه ره شه ی مه ترسی، دوکتر پیوتبوو ئه گه ر هاتوو هه ر مندالیشی نه بوو ئه شی فکری لی نه کاته وه و خه م و خه فه تی بو نه خوا، ئه گه ر مندالی نه بی بو هه میشه له ش ولاری هه ر ئاوا به جوانی ده مینیتته وه، له دوی حسین خانی ته پلچی ئه وه دو وه م که س بوو به بی هیچ نه زریک له په سنی له ش ولار و به ژن و بالای جوانی را ده چوو هه ر بویه هوما ده بوو له وه زیاتر ناز به سه ر میراندا بکا، که بو ته خاوه نی ئه م په ریزاده یه و له خو شی ده رچی، کونه میرده که ی، ته ژه ی به ننا، هیچ قه دری ئه م گشته جوانییه ی نه ده زانی و بوی موهم نه بوو، زوریشی سه رنج به جوانی هوما نه ده دا بگره رقیشی لی بوو! حه زی ده کرد شه ل و کویر بوايه و له مال نه چیتته ده ری و که س نه ی بین. به لام ئه و پیاوه ره ش و برشه ی ئیستای که به نیوبانگه به سه ی میرانی نانه واه، وا نه بوو، ئه م مرؤگه له له گه ل یه کدی جیاوزیان فره س...

یه کیان هه روه ک په یکه ره ی ئه بوو له هوول خوینتال و به ده مار و دزیو، ئه و ی تریان دلوفان و گه رم و گوپ. له مالی ته ژه ی به ننا که س به په تی سه وه ته ی حساب نه ده کرد و لیره له سه رگینه ی چاو جیگای بو چاک ده کن. ئه گه ر هوما به ناحق نه جوو لایه باوه لی ته نیا باویکی به سه بوو. له و ماوه یه دا که به جیوبان که وتبوو به یانی تاکوو په پوله ی چاوی بالی ده بزواند شیر و هه نگوین له بهر ده میدا حازر و ناماده بوو، ته نانه ت سه ی میران چای و به رقلیانی به یانی بو ناماده ده کرد و له پیشی داده نا، به هوی ئه وه ی نانه وایان هه بوو هه موو روژی بانگی عه سر به رده سته که ی دووکان نانی گه رمی بو ده هینا یه وه، به یانی نان و هه نگوین و نیوه رو ش سه رتوژی شیری به نانی تازه وه ده خوارد، که زووتر خو ی بگریته وه، سه ی میران شو فیریکی کرماشانی که هاو پی خو ی بوو رای سپارد له شاری له نگروود مره با و دوشاوی گولی شه قایه ق و له ره شت ماسی ئوزون برؤن و خاویاری بو بهین، تاکوو خیزانه ناسک و نازداره که ی بیخوات و هه رچی زووتر خو ی بگریته وه، هوما مره با ی شه قاقول له گه ل سه رشیری تیکه ل ده کرد و دهیخوارد. هه موو جارئ قامیکی ده کرد به زاری میراندا و دهیگوت بیخو بو نه هیشتنی ژان و نازاری که له که یه کاویه که. به گوشت به رخ به خنوی ده کرد و به رو نی ماسی قه له وی ده کرده وه، خواردنی قه ل و مامر جاران که تابه ت به میوان بوو، ئیتر ئه مجار بوو به خو راک ی هه میشه ی ئه وان. هه ر به رو ن ماسی و شه ره ته تی قه له وی

دانه‌کوتن، خۇ نەدەكرا سەي میران ئەم ھەموو شتە ھەر بە دزی و پەنامەکی بینیتەوہ و دەرخواردی ھومای بدات، ئەو کە دلوا و خاوەن کەرەم‌بوو بە وردو درشتەوہ بەری بۇ پر کردن و ئەگەر ھوما مریشکیکی دوو قرانی بەشی دەکرد، ئاسکە و مندالەکانی بە مامری چوار قرانی جا تیر دەبوون. ناچار بوو زارکی کیسەي شل بکات و خەرچی لئ‌گەرە بوہ.

لەم ھەسارەدا، کە ھەرەک کاروان‌سەرا وابوو ھەمامی ھەتاو و وەرزش‌کردن بۇ ھوما جیبەجی نەدەبوو، جا با دوکتوریش فەرمووبیتی، ئەم رەفتارە بە بەرچاوی جیرانەکانەوہ کاریکی دزیو و ناشیرین بوو، زۆریشیان بە ئیراد دەزانی و عەلەم‌قەلمیان بۇ سازدەکرد. ناسکە‌ھوما شەویک بە شکایەتەوہ رووی کردە سەي میران:

پیاوہکە ئەمەش بوو بە گوزەران لەم مالدە، نەویری لە پینستی خۆتدا وەجولئی، نەتوانی لە ھەتاوی خوا کەلک وەرگیری، دەترسم ئاخری لە کونی ژووریدا وەرھەم ھەلینم و دیق بکەم!
سەي میران دەستی بە شان و ملیدا ھینا:

. دەزانم ھەق بە تویە کەسەگیان، بەلام نەقلانەي خراپ لئ‌مەدە، باش‌نییە، جارئ ئەوہ زستان بەرئوہیە، تۆ چەند مانگیک سەبرم لینیگرە، خاک و زەوی باشمان ھەییە، بزانی چ کوشکیکت بۇ ساز دەکەم. بەلئینی پیاوانەت دەدەمئ، بە ھیوای خوا، با بەھار بیت مالیکت بۇ دروست دەکەم بە دلئ خۆت، بە ھەوشە و ھەوزی جوانەوہ، ھەر خۆت بی، بەتاقی تەنیا، وەرزشی جیم‌ناستیک، مەلەکردن، سەما و ھەلپەرکئ بکە بۇ میزدەکەت، پینت‌وايە من ھەز ناکەم بە ئازادی ھونەری تۆ ببینم؟ ئەگەر جیگای گول، میزگ و چیمەنە ئەوا شوینی ھومای منیش کۆشک و تەلاریکە بە دلئ خویی، ھەر ئەورۆژە تۆ بووی بە ھەلالئ من، فکرم وابووہ مالئ خۆت بە تەنیا بی و لەگەل ئەوان نەبی، ئەگەر ئاو و با رابوہستن، دوو ھەوی ناھاوینەوہ.

ھوما بە زەردەبزی خا و خلیسەکەوہ گوتئ:

. ئەشئ ھەوزەکەي کاشی‌کاری بیت و تەرکی ھەسارەکەشي، لە خشتی سوور بی، بەلام سەما و ھەلپەرکئ بینەر و تەماشای گەرەکە.

بەلئ ھەر‌وايە، ھەوز و پینشۆرکەي کاشیکاری کەریم‌خانی و پەیکەرەي پەریان کە ئاو بەسەر شان و ملیدا بیتە خوارئ و ھەسارەکەش بە خشتی سوور فەرش کرابئ، خانمە جوانەکەم من ئەم مالدە بۇ تۆ دەپازینمەوہ دەبی دەرو ژووری بە دلئ تۆ بی، ئەگەر ئیرەشم خشت‌چن نەکردووہ، ئەوہنییە خۆت دیتووتە، ھەموو رۆژئ چارەوای ئاشەوانان بە بارەوہ دینە ئیرە بەکار نایەت.

ئەمەش شوینی گوللەكەيە كە لە پشتهوه لىم دراوه، ئەمەش ئەوه، لە ژىر شانى راستەوه وىم كەوت، نيوە سەرچىخ گرتى و لەلای چەپەوه لە ئىسقانى شانم درا و لە نزيك چۆلەمەي ئەستۆم راوهستا. - وهى، توخوا ئىتر باسى ئەوانەي دىكە مەكە، خەرىكە ئەبوورىمەوه! خوا خەزى لىنەبوو بمرى بۆيە هىچت لىنەهاتوو، تۆ هەردەبوو بمرى و ئەمروكە بە دلى خۆت ئەم دەست و پەنجە ناسكانەي من بكوشى، پىمخۆشە رۆژىك بە سوارى فەيتونىك بچىن بۆلای ئەو زەوييەي باست كرد، ئەولای ئىجلالىيە، نزيك رەفەتییە - كەوايى ئىمەش تىكەل بە خۆش نشىنى و ساماندارەكان دەبين، لەمشارەدا مالمان لە سەروويى هەموو مالانەوه دەبى، بەلام بەم گشتە خەون و خەيالانەوه، تۆ وەك شاعىرىكى سۆفيايەنە كە بۆ ژيانى خومان هەتە، دەزانم ئىتر ئەم هاموشو و كۆبوونەوانە تەواو دەبى و منىش هەر ئەمەم دەوى.

بەم قسە و باسە شىرانە كۆر و مەجلىسى خۆيان گەرم كردبوو، دەكرى بىژىن كرانهوهي دەرگايەك بوو رووهو بەختەوهري، كە شەنەي شەمالى پىدا دەهاتە ژوروى و تەم و خەفەتى لە دليان رادەمالى، نيو كاتژمىز دواتر كە هوما لەبەر تاقەيەكەدا، خەرىكى دروست كردنى هەرمىشك بوو، خەرىكبوو هەلى دەشىلا، بۆئەوهي قۆل و بالى چەور نەبى باسكى هەلمالى بوو، لىنى چوو پىتشی و شانىكى لە شانيدا، چاوى لە چاوى برى و بە گۆرانييەكى مندالانە رووبەرووي بۆوه:

بووكەبارانە ئاوى دەوى

دەرزى گەورە كچانى دەوى

هیلکەي بارۆكانى دەوى

ئاوى نيو دەغلانى دەوى

چۆن جوانە ئاوا لەنجەي كرد و دەورىكى تەواو بە دەورى دا هات، لەبەر دەمىدا راوهستا، وەك ساقى بادە بەدەست دلى لە سەيد سەند و هینايەوه سەر سۆز و شۆقى جوانى و نەك دلێك و سەت دل ئاشقى دەبوو لەبەر پىي خۆي دەكرد بە قوربانى چاوى، دلى دەفرى بۆ راموسان و ماچىكى لىوى.

لەدەمدا ئاوات و هيوای گەورەي سەي مىران ئەوهبوو خوا بۆي جىبەجى بكا دەست بداتى و كۆشك و تەلارىك ساز بكات بۆ دلەبرى دل ئەستىنى، ئەو برىارەي لەگەل قۆشەنەكەدا گرتى دابوو ئەمرو سەبى تەواو دەبوو، دەبوو هەزار و هەشت سەد تەمەن پارەيان لىنەوربگرتەوه، كە لە سەندووقى تىپدا ئامادە داندرايوو. هەميشە لەبەر خۆيەوه باسى دەكرد و فكرى لىدەكردەوه:

- تاووسی جوانیان نهوتوو و قهفەس، دەبی ئەمە له باخیکی پر له گۆل و دار و درختدا بی، ئەگەر له قهفەسدا بی ئەو زوری پیناچی دیق دەکا و دەمری. خۆ ئەگەر نهتوانم وەک ئیبراهیم له زیافەتی هاروندا له زمانی ماسی کەباب ساز بکەم، وەک بەختولنەسر له بەردەم سیمیرامیس باغی لانکەیی چی بکەم یان ملکێ رەیی بۆ بکەم قەبالەو، ئەوەندەم له توانادا هەیه تەلاریکی رەنگینی بە دلی خۆی بۆ برازینمەو و لەبەر بۆن و بەرامەیی گۆل و ریحانە مەست و سەرخۆش بی. ئەمە جیبەجی کردنی داوایەکی بچوکی ئەو. ئەم فکر و خەیاڵە بۆ ئەو خەیاڵپلارو نەبوو، وەختی دەیزانی ئەم مالهێ تێیدان جیگای ئەم شوخەیی نییە عەزایی دەچەشت و گینگلی دەدا، ژیان لەو مالهێ وەک هەنگوین وابوو له پینستی سەگدا، قەسەکی هوما خراپ نەبوو، ئەوان له ژوورەکی خۆیاندا له نیوئەویشدا ئازاد و ئاسوودە نەبوون. هەلبەت مندالەکان، لەبەر ئەوەی هیچیان نەدەزانی خەتاشیان نەبوو، کاریان بە بابیان دەبوو، - خەرجی و پارەیان دەویست، کار و فەرمان له گۆریندا هەبوو. له وەخت و بیوختا لەبەر دەرگاکی قووت دەبوونەو، ئەمەش دەبوو بە هەور و مژ بە تویلی ئەوانەو. باوک عەولادی خۆی خۆش دەوێ و ئەمەش حاشای لی ناکرێ، بەلام جاری وابوو ئەوەندە لەپر خویان دەکرد بە ژووری پینچ دەریدا، هەر وەک هوما دەیگوت دەلیی دلوپەیی ساردی حەمامن کە له پر بەسەر شان و ملی رووتدا بەردەبیتەو، ئەمە غەزەلیک بوو سەمی میران دەستی پین کردبوو، دەبوو هەستی ناسکی بەریتە خەلوەتی تەنیاپی و کۆپە به کۆپە پیت و رسته و کیش و سەراوی تیکەهەلکیشی و بالای غەزەلیک دابریژی بە هەرمانی وەمینی و له مردن بیپاریژی.

لهوکاتەو هوما دلنیاوو لهوێ تازە مندالی نابی بۆ نەپووکانەوێ گۆلی روخساری به دوری خۆیدا دەهات و له هیچ خزمەت و پینراگەیشتنیک دەستی نەدەپاراست، ناحەقی نەبوو له پیشچاوی باوولی وەک تەلای دەستەو شار جوان و بەنرخ بوو. هەرئەوئەندە چاوی سەمی میرانی لی خافل دەبوو جەعبە و جانتای جوانکاری و سووروا و سپیایوی له بەردەستیدا بوون. بەبی ئەوەی بلی بۆچیەتی به خالەکەرەمی راگەیاندا له دنییەکیان چەند کەرەمار بکوژی و بۆی بیینی، ئامۆزا زۆر هەمیەتی به راسپاردەکی نەدا، ئەوەندە دەهات بۆ شار بیانویەکی دەهتیناوە و به شوخی و جەفەنگ داواکەیی له بیر دەبردەو، رۆژیک سەمی میران پوولی دا به باغەوانەکانی سەراو چوار ماریان کوشت و هینایان بۆ سەمی میران. هوما وایدەزانی تازە گەرەتەوێ عومری چارەسالی، بەپەله مارەکانی له دەست میژدەکەیی وەرگرت، به ئەندازەیی بستیک سەر و کلکی قرتاندن. به ماوێ بیست و چوار کاتژمیر له دەفریکدا کولاندنی. رۆن ماری له سەریدا و له حەمام شوژدییهو

تاكوو پرچهكانى نەرم و دريژ بن، بە ئەسپۆن و زەردىنەى هيلكه سەرى دەشۆرد، بۆئەوهى بسك و كەزىهەى وەك شاعيران دەلەين كەمەندى دلى ئاشقان بى، هەميشە خەرىكى شۆردن و داھىنان و شانەكردنى بوو، رۆنى گولەمىلاقە و رۆنى قل كراوى كەرويشكى لە دووكانى مەشەدى شابازى دەرمان فرۆشى كرى و تىكەلى كردن و بە ماوهى چلو هەشت سەعات كەزىي پىچەور كرد. دەستووریدا تاكوو سەىمىران شەوانە سەرى خۆى پىچەور بكات با ئەویش لەوہ زياتر سەرى سىي نەبى، بەلام ئەو بەقسەى نەكرد، دواتر ئاسكە پىي زانيبوو، سەىمىران كوچەكى وشترى بۆ ئەویش هينا، گويا هەركەس بە رۆنى پشتى وشتر جەستەى خۆى چەور بكا ئەویش لەشى نەرم و قەلەو دەبى. هەر ئەو ژنە لە دۆمە بىژنگ فرۆشەكان كە دەھاتنە بەردەرگاى مالان رۆنى ورچى كرپىوو شەوانە دەموچاوى پىچەور دەكرد، تاكوو چرچو لوچى نەكەوئىتە روخسارى. كەلكى لە تويكولى خەيار و شىرى گويريژ وەردەگرت ئەویش بۆ ساف و لووسى پىستى ژنان بەكار دەھات. ئىتر داواى هەرچىيەكى بكرداپە سەىمىران لە بن عەرزىش باپە بۆى نامادە دەكرد.

دواى ئەوهى خاتوو سەفییە و پەرىناز لەو حەوش و حەسارەدا نەمان، يەكدوو مالىكى دىكە جىگای ئەوانى گرتەوہ و خاتووخورشيد زۆرتەر چووہ بن دەستى و خۆى لەگەل رىكخست، بە ناوى خانمە چكۆلە قاوى دەكرد. لە كاروبارى مالدا، وەك نان و خوان سازكردن و شىوو كول يارمەتى دەدا، لەورۆژوہە گەورەى مال خەرج و خواردنى ئەو دوو ژنەى جوى كرىدبوو، هوما پىي خوشبوو ئەو ژنە لە بەردەستىدا بى، كچەكەى خاتووخورشيد، زەرى ناو، هەر ئەورۆژە دەگوازراپەوہ بۆئەوهى فىزى كارى بكەن، ژوورەكەى خانمە چكۆلەى گەسك دەدا، تەندوور و كوونوى دادەخست و يارىدەى داىكى دەدا، ئەو هاوكارى و يارىدەدانە دەبىتە هوى ئەوهى دلان لەيەك نزيك ببنەوہ، كەوابى جىي سەرسوورمان نەبوو خاتووخورشيد هاوراز و هاودەنگى هوما بىت، هەر لەبەر ئەوهى سەىمىران حەزى نەدەكرد ئەم ژنە جوان و جىلەى بە تەنيا لە مال بچىتەدەرى. ئەم ژنە جىرانەى رەگەل دەخست، دەبوو ئەو ژنە سەرهەراى نەخۆشى كە زگى هەستابوو هەميشە نقەو نالەى دەھات چارشىو نوپژى بدا بە سەرىدا و چەند كاتژمىر لەبەر هەيوانەكە راوہەستى تاكوو هوماخانم وەك بووك لە مال دىتە دەرى، لەلایەك لە حەولى نووشتە و دۆعاى مندال بووندا بوو، لەلایەكى دىكەوہ خۆى دەگەياندە بازار و وردەوالە فرۆشان و دەگەيشتە حۆرياوا، ئەو پوول و پارەى سەىمىران بە مشە دەيكردە مشتى، ئەویش بە لاش خەرجى دەكرد و بىرەو بەوتىدا دەدا، وەك دەلەين گوللە و دەرمانى بايزاغا شەق لە كەندەلانى. ئەوہندەى سەردانى بازارى دەكرد بە نىوى

دیاری شتیکی بۆ میزدهکەى دهکرى، ههروهک دوگمه پيرۆزه، گۆرهوى، دهسره دهستى ههوريشم، يان عهترى گولئى سوور، بهچهشنه خوشهويستى خوى پينيشان دهدا و پينى دهگوت ئەمهيه ريگه و ريبازى ژيان له بهينى ژن و ميژدا، ئاورى له خاتووخورشيد دهدايهوه و چى بوخويان ساز کردبايه كاسهئى ئهويشى لى پر دهکرد. ئەوهندهى به تهنيا دهبوو بۆ نانخواردن بانگى دهکرده لای خۆيى. له ژووړيشدا ههر وهک تازه بووكان دههات و دهچوو بۆنى گولاو و ميخهكى دهر و ژووړى تهنيبوو، ههروهختى كهيفى ليبا، بۆ كارکردن توندو تۆل و رادهپهري، بۆ شوۆردن و خاوينکردنهوى پيشوورکه و ههروهكه ههر خيزا قولى لى ههلمدمالى و يهكهم كهس بوو لهو كارانهدا، لهپاش خاتوو سهفيايه كهس بوو بۆ لابردي قيل و زهوتى سهرى ههمهحسين. هيج وهختى داىكى نهئيدهويژا خو له قهرهئى ئەمكاره بدات، جيرانهكانى تر به بينينى ئەمكاره زهندهقيان دهچوو، ئەو رۆژانهئى سهرى ئەم بهستهزمانهيان خاوين دهکردهوه ناويان لينابوو سهربرين. زۆربهيان خويان دهکرد به مالى خزاندا و يان دهچوونه كولانهكه، مندالەيان دهبرده سهرگونجهكه، نوقره دهست و پينى دهگرت و جوولهئى لى دهبرى. هوما كراسى سپى پههستارى دهکرده بهرى، بهبى ئەوهئى گوئى بدا به قيژه و هاوار و گريانى دهستبهكار دهبوو، مندالى ههناسهسارد له توكوتاسهوه دهچوو، بهخوړايى نهبوو هاوساكان ههريهكهو به لايهكدا دهردهپهريين. خاوينکردنهوى سهرى ئەم كوړانهيان ناو نابوو سهربرين، ناحهقيان نهبوو ئەوهندهئى خوين لهبهر دهپوويشت دهتگوت گايان سهربريوه، هوما وهختى كارهكهئى تهواو دهبوو، پاك و خاوين به سابوون و ئاوى شيلهوگهرم دهست و پلى دهشوويشت و له ژووړهكهئى خوى دنكى تويشهئى دههينا و دهيدايه دهستى مندالە، ئەمه تهنيا خوشييهك بوو لهپاش ئەم گشته نههامهتيايه به نهسيب ئەم مندالە چارهپهشه دهبوو. خوشى نهئيدهزانى كئ ئەم قوربهسهريهئى بهسهه هيناوه، هوما جارئ بهوه دلخوشى دهکرد كه ئەمه جارئ ئاخرييه و ئيتر نهجاتى بوو، بهلام سهرى مانگ ديسان بهزهمهكه دهستى پيندهکردهوه، دهتگوت ئەم رۆژهپهشى و دهر و ئازاره زيده له عالەم به بهژنى ئەم مندالە براوه و دهبى ئەو تاوانى گوناهاههكانى بابادهم بداتهوه.

خاتووخورشيد نيوانخوشى خوى لهگهئى ژنه گهورهكهئى سهئىميران پارگرتبوو، له بهرژهوهندى خوى به دهووبهبرى هومادا دههات بهلام ئاسكه وهك جارن باوهرى پينى نهمابوو، ئەو دهستهخوشكهئى ئاسكه هههميشه خوى به نزيكترين دۆستى ئەو دهزانى فكرى لينهکردبووه، ئەگهه رۆژيک هوما مندالى ببى، ئيتر ژيان و گوزهرائى ئاسكه لهو مالهدا تال دهبى و دهبيتته ژهقنهمووت.

کڻ دهيزانی هوما، ههر رۆژهی مۆده و بهرنامهیهک دادهنی، چاو له کڻ دهکات و ئەم لاسایی کردنهوهی له کوی هیناوه. تهنیا لهو کارهدا بوو خاتوو خورشید نهیدهزانی هاو فکری له گهڵ بکا، ئەویش کاریکی به ههویکهی نه دابوو پرسپاری لینه دهکرد. چونکه ناسکه ژنیکی ساکار و دهروون پاک و بی گری بوو، جل و بهرگی کۆن و تازهی ههر ئەوه بوو له یه خدانه که دا، مه گهر له رۆژانی تاییه تدا، وهک خه نه بهندان و زهماوهند، ئەگینا ئەوهندهی بۆ گرینگ نه بوو جلی جوان له بهر بکا. تهنانهت زۆریش چهزی له بهرگ و ئالتوون و زیوو زهمبهه نه بوو، بهلام هوما به پیچه وانهی ئەو فکری ده کردهوه، ئەو دهیگوت من بویه لیباس به دوورین ددهم له بهری بکه، نهک ئەوهی له سندوو قدا خۆی بخواتهوه. بۆ زیو و زیویش ئیتر ههر باسی ناکری، ئەگهر ههویکهی جووتیک بازنهی دهکری ئەو به سهی جووت و چوار جووت نه ده وههستا، گول و گواره ی پیده کپری، گوبه رۆک و ژیرچه نهی له خۆی ده دا، هوما چهقی نه بوو ئەو گهر دهنه جوانه ی له چه شنی مینا و بلوور، ئەو قۆل و زهنده ی ههر بۆئوه جوان بوو بازنه ی زهر د و زیو ی هه ژده عیاری تیدا بی؟ زیو و زهمبهه له قۆل و ملی هوما دا نه بی به کاری چیدی؟ زهنده ی تورت و سپی و ناسکی ههر به دهست بهند و بازنه وه جوان بوو. ئەو ژنه دل ئەستینه که به راستی کپری دهویست خو له بهر تیشکی چاوی رابگری ئاویته ی زیو و ئالتوون بوو، به راستی خه یاتی قابیلی دهویست بتوانی بۆ ئەم بهژن و بالایه بهرگ و لیباس بدووری، مل و بهرۆکی ههر له جامخانه و ویتیرینی دوو کانداران دهچوو، بهم هه موو جلوه ی جوانیه وه سو فی گوشه ی خانه قا و پیری خه لوهت نشینی له ری دهر ده کرد و ئاوی له دلی مردووان ده پژاند. وهختی بۆ هه رکاریک له مال دههاته ده ری، تهنانهت بۆ ئەویدی ده رگای چه ساری بوایه، به سهعات له بهرامبهه ر ئاوینه داده نیشت و خه ریکی خۆرا زانه وه ده بوو. وهک ئەوه ی بچی بۆ کپری شایی و هه له په رکی، ئیتر گوئی لینه بوو که سیک یان که سانیک چاوه ری ده کن و له سه ری مه حته لن. هاو ریانی ئاوی ئەژ ئویان داده هات و سه بریان سارد ده بۆوه، کاتیک له ژوو ره که ی دههاته ده ری و ده گه یشته به ره یوانی هه موو وایان ده زانی بووک هاتوه، به لام ئەو ژنانه ی له گه لی دهچونه ده ری زۆر زوو په ژیوان ده بوونه وه له هاو ری، ئەوه ی له دوور و نزیکه وه ده ی بینی سهیری ده کرد و به سه رسوورمانه وه ئاوری لینه دایه وه! چارشوی کربی گول داری وهختی ده دا به سهه ر خۆیدا ئەوهنده ی دی رهوت و پۆینی جوان ده کرد و له چه شنی نه رمه شه پۆلی زه ریا به له نه چه وه دههاتوو دهچوو، که وش ی پاژنه گیلاسی له گه ل گۆره ی چه رمگ ههر له پاو و پووزی ئەو جوان بوو. لاگیره و گول و گواره ی ئالتوون جلوه ی جوانی به لاجانگ و سهرو

گەردنى ھوما دەبەخشى. ھوما وەختى بەم گىشتە جوانىيەوہ لە مال دەھاتە دەرى قابىلى بوو كچى كافرۇشى بە كلفەت و قەرەواش بۇ بگرى.

بەم ھەموو جوانى و خۇشگوزەرانىيەوہ ھىشتا لە مالى سەىميراندا ھەستى بە بەختەورى نەدەكرد. وەختى بەرەو ھەيوانەكە وەسەر دەكەوت داوينى كراسەكەى بە دەستەوہ دەگرت بۆئەوہى لە عەرزى نەخشكى، جارجارىش لەبەرخۆيەوہ گۆرانى كوردى دەگوت، بەلام لە دلەوہ شتىكى تىرى دەگوت. سەىميران خۇشى دەويست چما بەختەورى پىنەدابوو، ھەرەختىك فكري دەكردەوہ مندالى نابى لىوى بارى دەگرت و دەستى لە ئەژنۆى ھەلدەپىكا، ھەزى دەكرد گورچيلەيكى نەبى و مندالى بىن، پىنەلەين نەزۇك! جوانى و شوخىيەكەى دەنگى دابۆو، بەلام خۇ لە سەروشتىدا ھەر جوانى بە تەنيايى بەس نىيە، كەسىكى وەك ھوما ئەگەر عەولادى لى نەكەوئىتەوہ، بىجگە لەوہى بە قەسرو نەزۇك ناوى دەبەن ھەيفىشە جوانى ئاوا مندالى لى نەكەوئىتەوہ، ھوما چۆن دەيتوانى فكري مندال نەبوون بە مېشكىدا نەيات. ھەرچەندە مېردەكەى ئاسكەى بۇ فرىدابوو، بەلام ھەرەختىك دەىدەيت ھەويكەى مندالان لە دەورى وەكۆ دەبن، كزە لە جەرگى ھەلدەستا و چراى خۇشبيەكانى كز دەبوون. ھەرچەندە ئىستا دنيا بە كەيفى ئەو بوو بەلام وەك رۆژ لىى روون بوو لە كۆتايىدا ھەر ئاسكە دەيباتەوہ و رۆژ لە داوى رۆژ نوشوستى و كۆلەمەرگى بۇ ئەو دەمىنئىتەوہ، باوہكوو ئىستا لە پىشچاوى مېردەكەى شىرىن بوو، بەلام ئاسكە پىنچ كۆلەكەى لە پشت بوو، ئەو لە داراى دنيادا تەنيا جوانى شك دەبرد، ھەرەك مەعلومە جوانىش تاسەر نىيە و لە چەشنى گول بى وەفايە و بەرگەى سەبوونى رۆژگار ناگرى. ئەگەرچى بە ناز و سىحرى جوانى دللى لە سەىميران سەندبوو، ھەستى بەوہ دەكرد ئاخىرى وەك گول سىس دەبىن و ئەو قەدر و حورمەتەى بۇ نامىنى، بەلام ئاسكە وەك بەروو دارى لىرەوار بۇ ھەمىشە لەو مالەدا بە لق و چل و گەلاوہ دەمىنئىتەوہ ئاسكە لە جوانىدا لەچاو ھوما ھىچ نەبوو بەلام لە ساىەى سەرى مندالەكانىيەوہ رەگى لە دللى سەىميراندا داکوتابوو. لە داوى مردنىش شوئىنەوارى ئەو لەو مالەدا كۆير نەدەبۆو، ھوما ئافرەتتىكى ساردوسر نەبوو، بەلام ھەرچەندى لە خۆى دەنووسا نەيدەتوانى ھەستى دايكى بۇ ئەوان ھەبى، وەك دەلەين چاوى بەرايى نەدەدا مندالەكانى ئاسكە بىيىنى، ئەمە خدەيكى ژنانەيە و بەدەست خۆى نەبوو، وەختى ئەو مندالانە لە ھەسارەكەدا يارىيان دەكرد و خەرىكى ھەلبەز دابەز دەبوون ئەو لەوانەبوو فججە بكا. زۆر جار واى بە سەردا دەھات بە سەرياندا بزرىكىننى، چارەنەبوو ئەو لەو مالەدا دەژيا، دەبوو خۆى لەگەل ئەم دەنگ و ھەرايە رابىننى، ھەرەختى گويى لە پىكەنين و قاقاى

ئاسكە و مندالەكانى دەبوو بىئەۋەى بزانى بەچى پىدەكەنن خۇى دەخواردەۋە و نىگەران دەبوو، ئەو واى دەزانى بەو پىدەكەنن. ۋەختى سەى مىران لە مال نە دەبوو ۋەك كەو لە قەفەسدا ھەستى بە زىندانى بوونى خۇى دەكرد. زۆرىش ھەزى بە ھاۋنشىنى نە دەكرد لەگەل جىرانەكان. پىئى خۇش بوو لە مال بچىتە دەرى و كەمەكىك ھەۋاى سازگار ھەلبىمىزى و تۆزىك دلى بكرىتەۋە، خۇى سەر كۆنە دەكرد: بۇچى وا زوو ھۆگرى سەى مىران بوو؟ پەند و ئامۆزگار بىيەكەى چەند رۆژ لە ۋە پىئى بوور بەگمى ۋە بىر ھاتبۆۋە كە لە دواى مارەكردنەكەى لە ژورەكەدا پىئى گوتبۇو:

«ئەگەرچى ھەزناكەم كەس نىوان ناخۇشى بكەۋىتە مال و ژيانى ئىۋە ھەلبۆەشى، بەلام كچەكەم ئەم مال و مىردە بۇ تو ئابى!»

ئەو خۋالىخۇشبوۋە، (با ئەمەمان لە بىر نەچى ئەو پىرېژنە ھەر لەم بەىنانەدا بىئەۋەى ھەموۋكەس بە مەرگى ئەو بزانى گىانى تەسلىم بە گىان ئافەرىن كەردبوو.) بە راۋىژىكى پىرانە گوتبۇۋى:

«خەلكى ئەم رۆژگارە دەلىن مىردى پىر لە ھىچ باشترا! بەلام دايكەكەم، تو ئەگەر ھەر كەيفت لە مىردكردن بوو، چ زۆربوۋ پىۋا، چ مەجبور بوۋى مىرد بكەى بە كابرايەك چۋارپىنچ مندالى ھەبن، جوانى و گەنجى گولنكە ھەرۋەختى ۋەرى، ۋەرى، تازە گەرانەۋەى بۇنىيە، كچەكەم ئەگەر بە قسەى ئەم دايكە پىرەى خۆت دەكەى ھەر ئەمرو باشتەرە لە سبەى، خەمى خۆتبى.»

ۋەختى خۇى ئەگەر تەلاقى ۋەرگرتبايە بىگومان بۇى ھەبوو بگەرېتەۋە بۇلاى كۆنە مىرد و جگەرگۆشەكانى، بەلام لە بەختى ئەو حاجى بەننا ژنى ھىئا و ئەو ھىۋايەش ۋەك خۇى بە نەزۇكى مايەۋە، زۇرجار لەبەر خۇيەۋە خەيال دەبىردەۋە:

- ئاخۇم لە دواى ئەم تەلاقدران و مندال بەجى ھىشتنە ئەمە ھەلەيەكى گەرە نەبوو من كەردم، نە دەبوو مىردم كەردبايەتەۋە! بۇ دەبى من ئەۋەندە ساۋىلكە و نەفام بم!

خەفەت و دىردۇنغىيەكى رەش چىنگى لە ھەناۋى ۋەردەدا، داھاتۋىيەكى تارىك و بىھىۋاى لەبەر دەمدا بوو. مندالەكانى مىردى پىئىشۋى لەمىژ بوو ئىتر لىئى دابرابوون و لىئان بىھەۋال بوو. ئىئىستا كە ئەو ۋەدواى خۇشى و ژيانى خۇى كەوتبۇو چما تازە مندالەكانى توخنى دەكەۋتن. يان بە دايكى خۇيان ھىساب دەكرد؟ سەى مىران بىجگە لەۋەى خۇشى دەۋىست، بەلام لە لايەكى دىكەۋە رەگ و رىشەى لەگەل مندالەكانى داکوتابوۋ، ئەگەر ۋانەۋايە خۇ مەجبور نەبوو بە شىرىنجانخانمى دايكى رەزاخانى ئاشەۋان بلى: ھوما بۇ ماۋەيەك لىرە مىۋانە - ئەم گورە و ھەرايەى سەى مىران

تەنیا بۆ لىفە شەرەكەى مەلا نەسرەدین بوو! خۆ ئەگەر ئەو دەستی لە منداڵەکانى ھەلگرتابى ئەو ھەوان دەست بەردارى ئەو نەدەبوون. ئەوانە گىژاوى فکرىک بوون شەو و پوژ ھەك گەردەلول ھومايان دەھیتا و دەبرد. بەم ھەموو عىشوھ و نازەوھ كە ھەببوو جیرانەکانیش وایاندەزانى كە دنیا بە مەرامى ئەوھ و تازە ئاسكە لەلایەن سەىمیرانەوھ بەشى بړا، دلى بە جوړىكى تر بە گوڤى ئەویدا دەچرپاند، ئەو بالانەى تۆ پى دەفرى لە نىوھى رىگادا بەرت دەداتەوھ و سەفەرت بە نىوھچلى بۆ بەجى دەھىلى. ئىتر لە دوای سەىمیران تەنیا دلخوشىيەك كە ھەببوو دەواو دەرمانى سووراو سىپىاو بوو كە لەسەر رەفحەو تاقەو بەرپەنجەراندایدەنان بۆئەوھى دايمە لەبەر دەستیدا بن. وردە زریانى دەمەو زەردەپەرى پایزى شوړابەى زەردى دارە بى، ھەسارى شاباشى بەردەچنى ھەوشەكە دەكرد. دەنگى دەستاوڤى ھاوسامال دەھات، خوڤەى ئاوى ھەوزەكە و خڤڤەى چەرخى ماشەرى پووربەگم (ھەرچەندە ئەوھىيان لەگەل مردنى ئەم ژنە پیرەدا بۆ ھەمیشە لە سووران كەوت) مالووسكە مالووسكە پەژارە و خەفەتى لەسەر دلى دادەنا، ھەروەختى لە بەرامبەر نەنىووك و جامى رۆدەنىشت و وەسمەى دەكىشا، لەپر كەحىلى خەيال ھەلى دەگرت:

- منیش خەرىكم خۆم فرىو دەدەم بۆ كى، بۆچى؟ ئەوھ وامدانا سەرتوڤى جوانان بووم و لە خوړى و پەرى جوانتر بم، دوايە چى؟ ئەم ژيانە وشك و بىقىمەتە بەكارى چىدئ؟ ھوما تۆ لىرە چىدەكەى، تەواوى تەمەنت بەزايەچوو!

ھەروەختى خەرىكى پاك و خاوينى مال بوو، لەپر دەستی لە كار دەكىشاوھ و بە نىوھچلى بەجى دەھىشت. ھەكئەوھى ماندوو بى، يان تووشى جوړىك نەخوشى ھاتبى، سى كوچكەبى رۆدەنىشت و دەستى ھەلدەپىكا و سەرى دەخستە سەرنەژنوى بۆ ماوھىەك كړوكپ دەمايەوھ تاكوو خاتووخورشید يان كچەكەى دەھات كارەكانى بۆ تەواو دەكرد. بۆ چارىكى دىكە بوورايەوھ و بىھۆش كەوت، بەلام بەوھى چاكبوو مێردەكەى لە مال بوو، ئاسكە و ژنى جیرانەكان باوھپيان بە ھوما نەكرد دەيانزانى ئەم خۆبىھۆش كردن و بوورانەوھى دەھۆ و درۆو دەلەسەپە. ئەگەر درۆ ناك، بۆ دەبى ھەروەختى سەىمیران دەچىتە ژوورەكەى ئاسكە ئەو ببوورپتەوھ و لەسەرخۆ بچى. ھەرچەندە دوكتۆر نىعمەت ھەمووجارى سەردانى دەكرد و دەواو دەرمانى بۆ دەنووسى، بەلام خاتووئەكرەم ژنىكى چوختى و رىكوپىك بوو، لەمىژ بوو لەگەل خانجانى چەرخسازى مېردى ژوورەكەى خاتوو سەفییەيان گرتبوو دەبگوت:

له و جهنجالیهدا که ئیوه به دورییهوه بوون و ئاوتان له سهروچاوی دهپژاند، ئه و چاوی نهدهکردهوه، ههروا شلومل بوو، من له بنهوه نوکه دهرزیم کرد به بنپینی دا خیرا لاقی هه لکیشا.

گومان له وهدا نه بوو هوما تووشی نهخوشی دل و دهروون هاتبوو، هه رچییهکی بگوتبایه بوی دهچوو هه سهر میژده که ی نازی دهکیشا، چۆن چاکه ئاوا خۆی له لاشیرین دهکرد و له هیچی نه بوو خۆی دههینا حالی جاو، سه ی میران هه موو به یانییهک پوول و پارهی بۆ به جی دههیشت و دهرۆیشت به لای کاروباری خۆیه وه. به لام نیوه رۆ که دههاته وه ئه و پارهییه ی له سه ر تاقه که دانا بوو کهس به لایه وه نه چوو بوو، له نان و چایی هیچ خه بهر نه بوو. خیرا دهیزانی خیزانی نهخوش و دلتهنگه و تاقه تی کاریکی نییه. هوما له مالی سه ی میراندا وهک که وهی نیو قه قهس وابوو، هه رکهسیک ژیان و هه لسه و که وهی هوما ی دهبینی به م گشته، نازو ئه تواره وه زوو دهیزانی ئه م ژیا نه هه تا سه ر نییه. خۆی له هه موو کهس باشتر هه سته ی به م ئازار و ناته باییه کردبوو. له ما وهی ئه و چه ند مانگه دا که تیه رپیوو هیچ شتی نه بوو له و ماله دا چرایهک له دلیدا داگیرسیتی، هه سته ی دهکرد ئه وهی له و ژوره دایه هه مووی له گه لی نامۆ و به دژی ئه و له وئ داندراون له دهر و ئامانه وه بگره تا دهگا به ئافتاوه له گه ن، ئاویته و بلووریاتی سه ره رفحه و تاقه، ئه و په رده زهریف و جوانانه، مافوره و قالی کاشان، که شه و رۆژ له بهر دهست و پینی دا بوون، وایده زانی گشتی ئه وانه رپچه ی لیده کهن و تا دیت پرویان لی وه ربگری چه مۆله ی لیده نین. وهک بلیی به زۆر و مه کرو حۆقه بازی ئه و ماله ی داگیر کردبی هه سته ی به مه ترسی و دلاره وکی دهکرد. وهختیک ئافتاوه و له گه نی ده دیت له پر وه بییری قسن و گوړخانان ده که وته وه، له نه خۆشخانه ی ئه مریکیای قاجیکی دارینی دیتبوو، دایمه دههاته وه به رچاوی و له بییری نه دهچوو، جیره جیری چه رخ و فه له کی ئاوه لگویزان عه زابی ده دا و چرنوکی به دلیدا دههینا. هه زی به بیینی شه مدانی و چینی و بلووری سه رتاقه کان نه دهکرد. ناحه قی نه بوو ئه وانه خۆشبیان نه دهخسته دلایه وه، ئه و شتانه ی به هی خۆی حساب نه دهکرد. ئه ورۆژه ی خه ریکی پاکو خاوینی مال بوو تابهک له چراکانی به ردایه وه و شکاندى هه ر به با ی خه یالیدا نههات ورده شووشهکانی به دم بۆله بۆله وه گه سکا دا و کردییه نیو سه تلی خۆله که وه. ئه و تاقه پر له زرق و برقانه که هه ر له بهر و دووکانی ئه نتیکه فروشان دهچوو گشتی چۆل کردن و رووتانندیه وه، میز و کورسیله کان و زۆریهک له تابلوی عه کس و وینه ی پیاوچاکان و مه رقه دی ئیمامان هه مووی به یارمه تی خاتوو خورشید لابر د و له ژووری ئاودارخانه ی په ستاوتن. هه رچییهکی دهکرد نه ییده توانی وهک ژنیکی ئاسایی دایمه زری و به ئاسووده یی پال بداته وه.

بهخت بوو به هاوړپي زوري پينه چوو چاوی كهوت به منداله كاني، حاجي به نای كونه ميړدی ژنی
 هینابووه و نهو توندو تیزیه ی جارانی وهلا نابوو، له ماوهی حهوته، یان ده رُوژ جاریک، هوما
 خاتوخورشیدی دنارد منداله كانی بُو بهیني، بی دنگ و هه را جگه رگوشه كانی دهمبرده ژوره كهی
 خوی. لیستووك بووكه لهی بُو كریبوون به وانوه سه رقالی ده كړدن. خواردنی باشی پیده دان و
 كاتیكیش به پي ده كړدنه وه، گیرفانه كانی بُو پر ده كړدن له نوقل و میوژ و گويز. به لام له ماوهی
 هم یه كساله دا، دوری له و مندالانه كاری خوی كړدبوو، به چه شنه ی هوما پیش بینی ده كړد،
 عه ولاده كانی وا نه بوون و خویان نه ده خسته باوه شییه وه، هه رچه نده نهو زوری خُبه قوربان و
 سه دهقه ده كړدن و بانگی هوما یونی ده كړد بیت بُولای ماچی بكا، منداله لني ده پرینگاوه و رووی
 تینه ده كړد. سه ری داده خست و له دوروه مه حته ل دهما، وهختی له ژوره كه دا چاویان له چاوی
 دایکیان دهبوو دهعه به سران و وهك مه لی كه سیره كه وتوو، سه ریان له بن بالیان دنا، هه ر ده تگوت
 هه تیوی بی دایك و بابن، ملیان به لاره وه دنا، زور به دلوه یارییان به بووكه شوشه كان ده كړد،
 چما وایان ده زانی هه ر ئیستا لینیان ده ستینه وه؟ به چاوی پر له شهرم و نیگه رانییه وه سه رنجی
 دایکیان دندا، نهوه چُون بوو ناوا ژیر و ناقل دار بوون؟ ده تگوت نهو مندالانه له رهگ و ریشه وه
 دایکی خویان ناسیوه، ده زانن چه نده جادووباز و چوختیه، هه ر بویه به م شیویه لینیان ده روانی.
 بی نه وهی بچه ده ری یه كدوو كاتژمیر له و ژوره دا ده مانه وه و بهر له وهی سه ی میران بگاته وه
 مالی خاتوخورشید ده بیردنه وه بُو مالی ساحه بیان. هم دیدار و چاوپیکه وتنه بُو دایکیك كه به
 ناواتی دیتنیان ده سووتا و هه لده چوقا ده كری بیژین پر له چیژ و خوشی بوو. چاوپیکه وتنی نهو
 مندالانه له وماوه یه دا دهیتوانی چیژ و له زه تی تابیه ت به هوما به خشی و نار ه زووی پیک بینی، ئیتر
 به هوی بینی منداله كانییه وه توزیک بوو ژابوو، نه وه ندهش نهو ماله ی به به ندیخانه نه ده زانی.
 هه ر پوژیک كه دهینارد به شوین جگه رگوشه كانی دا، نه وه نده ده كه وته خوشی خوشیه وه وایده زانی
 دوازه سواره ی مه ریوان لني میوانه، تریفه و ترووسكه ی ده خسته قاپ و قاچاخ و له سه ر
 سه ماوه ری وه رشه و چایی ناماده ده كړد و به رامه و بونی خوشی له ژوره كه ی دندا، وهك بلنی
 زینو مه می بۆتانی لني میوانه. نه وان هیشتا له هیچ جینه ك دیار نه بوون نهو له بهر خویه وه
 دهیدواندن. به قوربان و سه رده قه یان دهبوو، نهوه كورسی لاده برد و فلان میزی دادنا و له سه ر
 ده فرو دهوریان شیرینی و میوه ی ده چنی، دیاره به م ه لسووپان و كار كړدنه شی ته واو توزی
 خه فته و په ژاره ی له سه ر خوی ده ته كاند له وه پیش جل و به رگی بُو به دورین دابوون، به م لیباسه

جوانانه وه هاوړئ له گه ل خاتوو خورشید چونه وینه گری و بؤ بیره وه ری وینه ی له گه ل هردو وکیان هه لگرت، تاکو له رۆژانی ته نیایدا چا له چاویان ببری و خویان له دور بگړئ. منداله کان پینان ده گوت جارئ له و رۆژه وه باوه ژنیان بؤ هاتوو لینیان نادات و له گه لیان باشه! بابیان باسی دایکیان ناکات و ناوی هوما ی به زاردا نایهت. لینیان ناپرسی ده چن بؤ لای دایکیان یان نا، نه و بهرگ و لیباسه ی هوما بؤی به دوورین دابوون، بؤ کوره که ی هه ر له بهرگی مه له وانان ده چو و کراسی یه خه سپی و شه پوالی کورت. کچانه که ش قه سری و سوړانی گولچن کراو له هه وریشم و مه خمه ر، نه وه ی ده دیدتن تیر ته ماشایان نه ده بوو. هوما یون و که تايون سپی و ناسک ده تگوت سیویکن کراون به دووان. نه و رۆژانه ی ده چوون بؤ دیده نی دایکیان هه روه ک تی تیل و می تیل و ابوون که وه دووی په له وه ری شین^{۲۱} ده که وتن.

سه ی میران قه ت وانه بوو جاریک نه و مندالانه ببینی به لام هه والی هه بوو که زوو زوو دین بؤ لای دایکیان. نهیده پرسى بؤ دین یان بؤ نایه ن. هوما له کن سه ی میران ناوی نه ده هینان. نه مه وه ک شهرت و په یمانیکی لى هاتبوو نه م ژن و میرده له لای یه کدی هیچ کامیان باسی منداله کان یان نه که ن و ته نانه ت بیریشی لى نه که نه وه، هه روه ک هوما هه میشه هه ولی نه وه بوو به گیان و جهسته میران به شی خوی بی، سه ی میرانیش له و ئاشقتر و نه ویندارتر تیده کوشا به هه رباریکدایى دلئ هوما به ده ست بینى و له هیچ کات و ساتیکدا بیر له مندالی کونه میرده که ی نه کاته وه، هه رچه نده له دل وه پی خوش بوو له هوما مندالی نه بی، به لام وه ختی ده یزانی نه م که لینه به روخساری نه م خاتوونه جوانه یه وه دیاره، شه وانه که ده هاته وه و پی دنایه ژوره که ی نه ویندارتر و گه رم و گوړتر له کوره جحیله یه ک نامیزی بؤ ده گرت وه و له باوه شی ده کرد و رایده مووسی، به رامه ی بسک و نه گریجه ی هه لده مژى و به باوه شییه وه ده ی خولانده وه و له نیوه پراستی ژوره که دایده نا و دووسی جار خوی له دوری ده گړا. به زمانیکی عاشقانه به قوربانى ده بوو، نازی ده کیتشا ئیتر وه ختی هوما به مچه شنه دلدارى خوی ده بینى و ده یزانی گه نجی به تالان نه چوو و قه درى زیر له لای زیرینگه ره، نه ویش وه ستا، له کاروباری نه شق و دلدارى پیری نه ویندارى له مه یخانه ی دلا، مه ست و خومارتر ده کرد و باده نوشی دایمه وای هه ست ده کرد له دنیا دا که س به قه ت نه و به خته وه ر نییه، جا بویه هوما، هه ر رۆژه ی په لپ و بیانووی له شتیک ده گرت. رۆژ تاکی ئیوارى له نیو بازار بوو،

۲۱ په له وه ری شین، شانۆنامه ی نووسه ری بلژیکى: موريس ميترلينگ.

مالی ئاوه دان بی وهختی ژمه کان دههاته وه و پارووه نانئیکی ددها به سهی میران. هه رچی به چاو دهیبینی به دل داوای دهکرد، جوان پهسند و جوان په رست بوو، بۆ کرینی جل و بهرگ، ئالتوون و زهمبهر، ورده شتی جوانی نیومال بی دلای خوی نه دهکرد و له تهرهف میزده وه مه که ی بۆ نه بوو، زورچار وهک مندالان بپو بیانوی دهگرت، سهی میران به دهستییه وه دامابوو. ئه گهر داوای شیریی پاساری لیکرد بایه به ناچار ده بوو بۆی بیینی، ئه وهنده ی له مال دههاته دهری تالیک بهنی به قامکییه وه گری ددها، بۆئه وهی له نیو بازار ئه و شته ی که ده بوو بیکری له بیرى نه چی و بیهینیته وه. جگه له وهی چه نه که سیکی نزیکی له خزمانی دههاتن بۆلای، له گهل کهس ئه و گهرم و گورپییه ی نه بوو بۆ مالیش هه روابوو، ئه گهر تۆزیک له و ئاکارو هه واو هه وهسه ی دوور بکه ویته وه و لینی بترازی، ته نیا مه بهستی ئه وه بوو بزانی میزده که ی چهنده خو شى دهوئ، ئه و بهم نه زمه گهره کی بوو سهی میران هه له سهنگینی، له م دنیا به شدا جگه له و خو شه وسته ی چ جینییه کی تری شک نه ده برد. سهی میران به پیچه وانیه ی ئه و قسه یه ی له لای شیرین جان خاتوون کرد بوو، نه ک هه ر لئی دل سارد نه بیووه بگره پۆژ له دوا ی پۆژی گری ئه وینی به تین تر ببوو، زور سه رده ل خو ش و له ژياندا خوی به بهخته وهرترین مرو ف داده نا، له خه یالی خویدا ئیتر ترسی له و رموزنه نه مابوو که چاران بیرى لی ده کرده وه، له وه نه ده ترسا ژيانی هه ره سه بیینی و ئاسۆی به خته وه رى خوی رووناک ده بیینی.

زه ماوه ندى برای میرزا نه بی بوو، سهی میران به خوی و هه ردوو خیزانه که یه وه لیان گیزابووه، هه ردوو ژنه که ی سهی میران مانگیک له مه و بهر له و کۆردها که بۆ مالی بووک بانگ کرابوون به شدارییان کردبوو، زاوا خه رجیکی باشی دانابوو، بهم جۆره ی ئه وان فکریان لینه کرده وه ده بی کاریکی گه وره یان بۆ بووک کردبی هه له بهت ئه م کاره جیگای گومانی تیدا هه بوو، وادیار بوو میرزا نه بی هه ولی ئه وه ی بوو له یه ک پۆژدا کاره که ته واو بکا دیاری کردن و گواسته وه له شه ویکدا بی، مالی بووک پازی نه بوون. برای میرزا نه بی، پۆسته م، کوپیکی جوامیر و وه رزشار که ختیکیش بی موبالات سی سال، سی و دوو سال ته مه نی بوو؛ ریزیک ددانى زیری له ده مدا بوو، که له گهت کوپیکی ره بهن و سه رباری براهه ی بوو، تاکوو درهنگانئیکی شه و له چای خانه کانی نیو شار و له سه راو داده نیشته. پۆسته م هاوقولی و هاوکاری براهه ی ده کرد. نه یده هیشته له کاروباری نانه وایی و عه لافی و ره عیه تیدا براهه ی به ته نیا بی، سهی میران ئه گهر براهه کی ئاوا ی هه بوايه له وانه بوو تا ئیستا زور له پیش میرزا نه بییه وه بوايه، زۆربه ی چار ئه و گهنم و جۆیه ی میرزا نه بی بۆ سهی میرانی ده کری دهستی پۆسته می تیدابوو، هه رچه نده میرزا نه بی خوینده واری هه بوو، به لام

بۆئەو نەدەبوو پشتى لىڭكەيەو، لەبەرئەوئەى زو شتى لە بىر دەچۆو، زۆر جار ھەلەى دەکرد، ئەمەش بە زيانى ھاوړىكەى تەواو دەبوو. بەلام لىبوردوويى ئەم دوو ھاوړىيە ئىزنى ساردوسپرى پىنەدەدان ئەو ئىوارىيە وا بربارىبوو بچن بۆ ميوانى زووتر ھاتتەو ھە بۆ مالى تاكوو لەگەل ھەردوو ژنەكەى بچى بۆ زەماوئەند. ھەتاوى پايىزى تىنى جارنى نەمابوو، شەويش تا دەھات سارد دەبوو، بەلام جارئ مابووى بلين بەرگى فەقىر درا! ھوما لە ژوورەكەى خۆى وەك بووكى رازاو ھە و ابوو تەواو خۆى لە گول دابوو، ھەر ئەوئەندەى چاوى بە مېردەكەى كەوت خۆى ھىنا حالئ جاو! گوتى: ناتوانى بيت بۆ شايى و زەماوئەند. سەىمىران زانى ئەمە بروبىانوويە و بەراستى نىيە، ئاسكە و مندالەكانى لە پىشەو بەرئى كرد، خۆى وەدوا دا، بەلكە بتوانى خانمە چكۆلە پارزى بكا، زورى خۆ بەقوربان و سەدەقە كرد: ئەگەر بيتوو نەچىن، كارەكەمان ناشىرىن دەبئ لەوئ جىگامان ديارە و گلەيمان لىدەكەن. ھوما شىرىن تۆرانىكى بۆ كرد و ھەرچەندە لىئى نەدەكالايەو ھە لووتى داژەنى و ئەسرىنەكانى گوناي نەخشواى راموسى و ھاتە پەيقىن:

- كچەى دارابخانى ھەرسىنى بانگ كراو، من نايەم.

- بۆچى؟ تۆ چكار ت بە كچى دارابخانى داو؟ ئەو لە مالى خۆى و تۆش لە مالى خۆت! ئەو

كچى دارابخانى ھەرسىنىيە و تۆش خىزانى سەىمىراني نەواى، تۆ چىت لەو كەمترە؟!

ھوما خونچەى لىئوى ترووكاند و بە نازەو ھە گوتى:

- نا، ھىچ لەو كەمتر نىم، بەلام خەلك چاويان دەبينى و رووالەت دەبينن، ئەوئەى ژنى نەوايە

دەبى و ھىچ خەلك نەكەوئ.

- ئەوئەندە جوانى ئەوئەى بتىنى بەخىلىت پىدەبا، ھىندەت خۆ تىفتىفە داو ھە جوانىدا شاي

جوانانى، ئەم شەو دلئىام وەختئ كىژى دارابخان، تۆ بەم ھەموو جوانىيەو ھە بىنى لە نىو ئەم

خەلكەدا، خۆى بۆ راناگىرئ و يان دەبى لەوئ بە داخ و دىقەو ھە دابنىشى يان ئەوئەى بگەرىتەو ھە بۆ

مالئ. جارئ من بووكى مىرزا نەبىم نەدیتوو، تاكوو بزەنم چۆن خانمىكە، بەلام شوخەكەم تكات

لىدەكەم بۆ زەماوئەندىكى تر ئەوئەندە خۆت مەرازىنەو ھە تاكوو بووكەخانم دلئى بەخۆى نەمىنى و

ئاوات بە جوانى تۆ نەخوازئ، ئىستاش بىزوو با كاتمان درەنگ نەبئ.

- پىموتى نايەم، قسەى ئەوئەى نىيە دلئىابم كچى دارابخان ئەمشەو لەوئ نىيە.

- هه هی هو، هه هی هو، لا ئیلا هه ئیلا هه، ده پیم بلی با بزانه تو چیت له و که مته، تو داوای چیت کردوه من خیرا بوتم نه کریبی؟ چون شتی وا ده بی کیژی دارابخان پورزای بووک بی و له وی نه بی؟!

هوما کړوکپ سه ری داخست، میران به ئه سپایی گوچکه هی لی نزیك کرده وه، تاکوو بزانی ئه م ژنه بیانوگره که تاکوو ئیستا سی و پینج تمه نی پاره پیخه رج کردوه، به م گشته مه کرو نازه و ئاره زووه وه چی ده وی؟ هوما به بۆله یه که وه:

- کاتژمیری ژنانه!

له م کات و ساته دا، هوما بره بیانووی سهیری دههینایه وه، دۆ و دۆشای تیکه ل ده کرد، خوی نه ده هات بیانووی کیچ بوو، ئه گه رچی سهی میران به م ئا کارانه ی قه لس ده بوو، به لام له داخان قاقا پینده که نی، وهک مندا ل ورکی ده گرت، مان گرتن و تووره بوونیشی جوان بوو، حوکمی حاکم و ده ردی مو فاجات بوو، میزدی دل او و دل دۆراو، هه رچه نده پاره یه کی که می له گیرفاندا بوو، ئه وه ی شه وی له دووکان په یادای ده کرد ده بوو له قه رزدا بیداته وه، نه چار بوو خانمه که ی رازی بکا، وهختی چوونه بازار به دلی خوی سه عاتی بۆ بکری، هوما گو تی: به ته مابووم بچم له مالی هه رمه نییه که ی جیرانمان کاتژمیریکی ژنانه به ئه مانه ت وه ر بگرم، بۆ ئه مشه و، سهی میران هه رچه نده ده یزانی له وه په ری ساویلکه و کالفامی دایه وریای کرده وه:

- هه تا ئه و کاته ی میزده که ت له شی ساغه و به یه که وه ده ژین، با ئه مه ت پین بلیم شت به ئه مانه ت وه رمه گره. من ئه وه ته مه نم چل په نجا ساله ته نیا جاریک چومه ژیرباری منه ته وه، ئه وه تا ئه م فه رشه هه وریشمانه ن بۆ رۆژی خه ته نه سه وورانی کوره کان له فه ره ادخانی سمساریم وه رگرت ئه وانه ده ستکاری نائین بوون، پیم عه یب بوو بۆی ببه مه وه نه چار پاره که م پیندا.

شه نگه ژنی به له کچاو بزه له سه ر لیو و کیل گه ردن به شه رمه وه ئه م ئا کاره ی میزده به وه جه که ی به شیاو زانی و شل و مل خوی خسته ئامیزی و میریش می رانه ملی نا له په نجه گو شین و لیو گو نارامووسانی، گونا و چاو و ئه برۆی په ره ی ره شه دالی ده هینده ی تر شکو و جوانی پین به خشیبوو، بسک و که زیه ی چین له سه ر چین وه ستابوو، چه ناگه و رومو ته وهک سیوه لاسووره و گول خونچه ی لیوی یاقو ته ی چاوی برسی میرانی تامه زرۆتر ده کرد و به م ته مه نی په نجا ساله وه سه رخۆش له باده ی ئه وین وای نه ده زانی له دنیا دا خۆا له م په ربیه زیاتر که سیکه دیکه ی نه هینا وه ته سه رگۆی ئه و زه وییه، هوما ورده ورده له و ماله دا ببووه رووگه ی خۆشه ویستی و

چاۋچنۆكى سەي مىران و ھيۋىر كەرەھى ھەۋەس و ئارەزۋىيى. بەبى گۆي پىدان بەم خۇجوان كىردنەي كە مىران تىز تەماشاي نەدەبوو ۋەك بووكە چىنى ۋابوو بە دەستىيەۋە، سەي مىران ئەگەرچى لە ھەۋەلەۋە ئاۋا بەپەلە بوو، لەۋەدابوو خۇر ئاۋايى، ھەر لە بىرى نەمابوو كە دەبى بچن بۇ ميوانى. لەسەر فەرش و مافوورەي رەنگاۋرەنگ لە ژوورەكەدا كە پەردەكانى دادرابوونەۋە و دەرگا و پەنجەرەي كۈن بېر كرابوو سەري كىردبوو سەرسنگى شۇرەژنى و سەرمەستى بەرامەي باخ و گولزارى خۇش بىنى بوو، بە ئاگرى ئەۋىن و خۇشەۋىستى پەردەي خەفەتيان دەسووتاند و بە رېحانەي تاسە خۇيان باۋەشىن دەكرد و لە چەشنى ماسى لە زەرياي چاۋى ياردا مەلەي دەكرد؛ ھوما شەكرى لىۋى دەرژاند و بە پەنجەي شۋوش و زەرىفي كاكۋلى ماشو برنجى سەي مىرانى دادەھيتا. لە كۆتابى ئەم بەي گوشين و ھەلمژىنەدا، مىران ئاگادارى كىردەۋە تازە لە ۋەختى چۈۋنەسەر داۋات و ميوانى تىپەريۋە ئىستاكە دوۋكان و بازار دادەخىرى ناتوانين كاتژمىر بىرىن.

كاتىك لە مال ھاتتە دەرى لەباتى ئەۋەي لە راستە شەقامەكەۋە بىرۋن بۇ شوپىنى مەبەست، لە رىگايەكى دىكەۋە واتە لە «بەرزەدەماخ» ھەۋە رۇيشتن دورتر و كوچە و كۆلان تەنگ و تارىك بوون. مەبەستى سەي مىران لەۋ پىچەلاۋ پلوۋچە ئەۋەبوو خۇي بگەيەنئى بە نانەۋايى قولخان، ئەۋەكە خۇي تەرازوۋدار بوو بىرە پارەيەكى لى ۋەربىگرى، ۋەختى گەيشتتە بەرامبەر نانەۋاكە، كەسكى تر لە پشت تەرازوو راۋەستابوو؛ دل سارد نەۋەۋە، ھەر لە جىيى خۇيانەۋە تا پىيان لەسەر سنگى بازار دانا، چاۋى لە چاۋى ھەلۋ تىژتر بۇ ئاشنا و رۇشنا دەگەر، بەلكو دۇست و ھاورپىيەك بىبىنى و بە قەرز پوۋلى لى ۋەربىگرى. نەيدەۋىست لەمشەۋە خۇشە و لە نىۋو ئاشنا و بىگانەدا بۇ مالى دنيا دللى ناسكى نازدارەكەي بشكىتى.

ھەرئەۋەندەي گەيشتتە سەۋزەمەيدان لەبەر شۋوشەبەندى سەعات فرۇشيكدا ھوما قۇلى سەي مىرانى كىشا، ھەردوۋكيان لەجىيى خۇيان چەقەين، لە پشت جام و شۋوشەي دوۋكانەكەۋە سەعاتى زەرد و زىۋىن بابەتى ژنان و پياۋان ئاۋى لە چاۋ دەسەند، لە شارى چكۆلەدا ژيان ئەۋەندە خۇشە دانىشتۋانى زۇربەي زۇريان يەكدى دەناسن و رىز و حورمەتى يەكترىيان لەپىش چاۋە، ژيار و شارستانىيەتى ئاۋا كۆمەلگايەك لە ھەموو كاتوساتىكدا بەۋەج و كەرامەتى خەلكەكەي نىشان دەدا، كەم و زۆر لە ئاۋەھا شارىكدا خەلك ئاشنا و كەسى يەكدين. خاۋەن دوۋكان پياۋيىكى كامىل و رووخۇش بوو كەچى بازارىكى گەرمى نەبوو، جارىك كاتژمىرى بۇ سەي مىران

چاک کردبؤوه، ئیتر هر لهوکاتوه ببوو به ئاشنای ئه، هر ئهوهندهی ئهوانی لهودیوی شووشهبندهکهوه دیت به خیرایی هاتهدهری و بهریز و گهرموگورپی و به دم زردهخندهوه گوتی:

- چیتان دهوی مهشدهی میران، کاتزمیری تایبته و دۆستانه مان ههیه، بۆ هاوری و ناسیاومان داناون. فهرموون وهرنه ژووری. ئهگهر نهشکرن ئهرزشی چاولیکردنی ههیه. بۆ ئاگاداریتان دهی بلیم ئه و ژن و پیاوانه ی درهنگ شتیان بۆ پهسند دهکری، دین لیره سهعاتی خویان ههلهبژین. کهس لهم دووکانه دا به نابه دلی ناچیتته دهری.

- ئهگهر راستت دهوی به ته ما بووم کاتزمیریکی ژئانه بکرم. (سهی میران له پینشه وه هوماخانم به دوایدا چوونه ژووری) به لام له به ره ئه وهی به په له وه ری که وتم له بیرم چوو پوول و پاره له گه ل خۆم بینم.

کابرای دووکاندار په رییه نیو قسه کانیه وه:

- مهشدهی ئه مه چ قسه یه که! من ساحه ب مال نیم، دووکان دووکانی خۆتانه، فهرموون. سهی میران که یفی به م حورمهت و ریژگرتنه سازبوو، به تایبته که هوما ی له گه ل بوو. دووکاندار به خیراییه کی زورزانانه وه خوی گه یانده پشت ویتیرین و ئاوینه بنده که وه و ده رگای قاسه نه سۆزه که ی کرده وه و سهعاتی دل په سندی هینا ده ری، به سیله ی چاویک له میران و به تایبته خانمه که ی روانی، تاکوو بزانی چۆن کریاریکن. هوما به باوه ره به خۆ بوونیکه وه چارشویی کریپی وهک بالی تاووس کرده وه، ئه و هه ل و ده رفه ته ی بۆ سهعات فرۆش په خساند تاکوو باخی به ری و ملی رووت و ملوانکه ی ئالتوونی ببینی و به له ره ی گواره ی دلی جوان په سندی به رزینی. زانی بۆ چرکه یه ک سنگ و به روک و مه مکی قوتی دیتووه به خیری چاوی کالی جاریکی تر چارشویی کرده وه و به خۆیدا دایه وه، کراسی هه وریشمی شینی کالی بیستانی سه وزی رازوه کردبوو.

مهشدهی میران کاتزمیریکت دهدهمی له شاری تاران له و نمونه یهت بۆ پهیدا نهی. شهونه مایه و دهستکاری سویسه و حه فده سهنگ به چرکه پاشو پینشی نییه و قابیل به ژنی شایه، کارخانه ده سال پشتیوانیه تی و «گارانتی» هه یه و نرخه که شی زور نییه.

سهی میران به هیمنی دهستی دریژ کرد و سهعاته که ی له دهست دووکاندار وه رگرت و بۆ چرکه یه ک له کاتزمیری شیوه هیلکه یی راما، بزهی هاته سه رلیو و به دوودلییه وه لی پیرسی:

- بايي چهندهيه؟

- ئيوه بيكه نه دهستي خاتونى به پريزتان كارتان به پوله كهى نه بن.

- ئەمە لە چاكهى خۆترياه، بهرموون بزائم نرخه كهى چهنده؟

- بۆ به پريزتان سى و پينج تمەن!

- سى و پينج تمەن زۆره، ههزانتري حيساب بكه.

- قابيلى ئيوهى نيهه، پارهم مهدهنى، ههلى بگرن، دوايه كه متر حيسابى دهكهين.

- دلنياى كه شهونهمايه؟

- دلنيا به درۆت له گه ل ناكمه. جارى ههوا رووناكه له تاريكيدا ژماره و خالهكانى به روونى ديارن،

تهواو شهونمايه، دهزائم پينت خۆشه دهست بهنده كهشى ئالتوون بيت.

دووكاندار جاريكى تر بزوه زهرده خهندهيه كى شيرينى نيشان دان. سهى ميران به نيگه رانييه وه

چاويكى له هوما كرد. له راستيدا مه به ستي ئه وه بوو هوما شتيك بلئ. نا، خو ئەگەر زير نه بن قهيدى چ

دهكا. هه رچهنده ميژده كهى خهريكى مامه له كردن بوو له گه ل سهعات فرۆشه كه، هوما قولى بالتهى

سهى ميرانى گرت، له وكاته دا دلئ پر بوو له شادى و خوشييه كى ژانه گوتى:

- جا بۆ چهنده فهرقى ههيه له قيمه تدا؟ دهست به ندى ئالتوون بايي چهندهيه؟

دووكاندار به دهستبرد دهركاى گاوسندووقه كهى كرده وه و به سهه قولى كراسه كهى بريقهى

تيخست و له سهه شووشهى جهه به كه داينا:

- فهرقى مامه له تنيا هه ژده تمه نه، پياو ده بن له مامه له دا رووراست بن، ئەمە زيرى خاليسه و به

زيريش ده تان ده مى، شتيكتان نادمى له پاش دوو روژ بچن بيگورنه وه، ئالتوون ژهنگ ناهينئى و رهش

نابيته وه، دايمه وريشهى ديت.

ئينگليزه كان و تهيه كى جوانيان ههيه ده لين: ئيمه ئه وهنده ساماندار نين شتى هه رزان بكرين. ئەگەر

ده تانه وي پوله كه تان به زايه نه چئ بيه دن به باز نهى زير.

وهختى هوما كاتژميرى بچووكى ژانهى كرده ده ستي و له گه ل ميژده كهى له سهعات فرۆشى

چوونه ده رئ، سهى ميران له به رخويه وه وتى:

- ئەم خه رجانه ن كۆلهى پياو ده كو تن.

ته ماشايه كى خانمه كهى كرد، وهك گول گه شابۆوه بوئه وهى سپاس و خوشحالى خوى نيشان

ميژده كهى بدات كه ئاوا دلاوا و خاوه ن كه ره مه له ژير سه يوانى چارشيوه كه وه لئوى خونچه كرد،

شەپۆلىكى خۆشى و بەختەوهرى دل و گيانى مىرانى ئەويندارى گرتەو، ئاخۇم لەمە زياتر چى باشتىرى بە نەسىب دەبوو؟ دللى خۇشەويستەكەى خۇى وەدەست ھىتابوو، ئىتر ھەر ئەمە بەس بوو. ئەم خەرچ كىردنە كە تازە دەرگای كىسەى پىكر بۇو ھە گۇشارى خىستىبوو سەرداھاتى رۇژانەى، بەلام قەيدى ناكە و منەت بەگيانى. پىاوماسى بگىرئ قوونى تەر دەبى. كەسى گول بچنى دپكىش لە دەستى رادەچى. ھەمووى ئەم خەرچانە قوربانى دوو چاوى يار بى، خوسرەوپەروىز داھات و پىتاكى ھوت سالى ئىرانى ئەوكاتى دا بە ملوانكەيەك بۇ شىرىنى خۇشەويستى، كاتژمىرى زىر، ئەمروكە زۇربەى خانم و خاتونەكان لە دەستىياندايە. يەكى لە ئىمپراتورانى رۇمى بۇ ژنانى ھەرەمخانەى خۇى لەباتى ئاو، ھەوزى شىرى بۇ ساز كىردبوون، لەويدا مەلەيان دەكرد و خۇيان دەشووشت. پىستى ناسك و زەرفىيان ھەروا جوان و زىوين دەمايەو، لە ھاتوچۇ و لەشكەركىشىدا بە ھەزاران مەر و مانگای لەگەل رەوھەندى دابوو، بۇئەوھى ھىچوھختى شىرى لىنەبىرى، مىزانى دەسلاتدار و خاوەن شكۇ بىبەش نەبوون لەم ژيانە لە نىو ھۆرى و پەرياندا، ئەويندارى لەم سەرزەمىنە ھاسانە و تەنانەت ھەز و ئەشقى ئاسمانى و يەزدان پەرەستى و رەسوول خۇشەويستىش پوول و پارەى دەوى و بىمالى دنيا ھىچت بۇ ناكىرى، جگە لەم باسەش ئەو پىاوە ئەگەر مالى دنياى بۇ ئەم شوخى خەرچ نەكا، بە كارى چىترى دىت؟ ئاخۇم ئەم پارە و پوولەى كە ھەر بە لىشاو وەدەستى دەكەوت، لە گەرە و بچووك شان و قولى پىئەھى ھىتابوو؟ شانوبالى شاترو وەردىنەچى خۇش بى گەرەھى ئەویش لە جىى خۇيدا بوو. رۇژى ھوت تەمەن پارەيان پەيدا نەكردبوو، دەبوو خۇى بخواتەو. وەختى دەستى پىر بوو گا بە دەنگى دەرۇيشت، گوئى لىنەبوو، بە كەيفى خۇى پىدا دە، دەنگى لە تىرى دەھات، بەختەوهرى ئەو لە دواى مندالەكان ھەقىقەتتىكى حاشاھلەنگر بوو، ھەرمان بوو لە شوپىنى خۇيدا، ئىستا بە بەرچاوى ھوماوھ ئاشكرا دەبوو، ئەو مەسەلەيە وەك رۇژى روون لە پىشچا بوو، ئەو كە بە گيان و بە دل سەر لە پىتاويدا كۆيلەى دەست لەسەر سنگ بوو. يارى كالفای بىرويانووى دەرگرت و ئەویش موتىعانە ئەمىرى ئەوى بەجى دەھىنا، واى ھەست دەكرد وەزىفەپەتى و ناشى مل بادا، وركگرتن و لالوت بوونى بەلايەو مەزەى مەخانەى دلەبىيە. تەنانەت شەقە زللەكانى، بەلى شەقە زللەكانى، لەباتى ژان و ھىش قووتى رۇح بوون. ھەر ئەوشەوھى چوون بۇ زەماوھەندى براى مىرزا نەبى دواى ئەوھى ھانتەوھ بۇ مالى بۇ يەكەمجار، شەقە زللەى ھوما كەوتە سەررومەتى سەىمىران. ئەوكاتەى لە گەرەنەوھدا خاوخىزانى بنەمالە تىكەل يەكدى بوون ھەستى بە توورەيى نازدارەكەى كىردبوو. بەلام ئىستا لە ژورە گەرەكەدا، تازە لە دواى دوو زللەى باش دەيزانى مەنىك چەند كىلۇيە!

دهستی هه‌لده‌گرت و له‌ولاوه داده‌نیشته. ئه‌وه‌وخت میران چاویکی له میواه‌کان ده‌قرتاند و پیتی‌ده‌وتن ته‌نیا مه‌به‌ستی شوخی و گالته و گه‌پ بووه، هه‌ر به‌م زمانه‌وه لاتاوی پیناده‌دا و داوی به‌خشین و لێخۆش‌بوونی لیده‌کرد.

قسه‌ی راست ئه‌وه‌بوو، ئه‌و ژنه ته‌مه‌ن بیست و یه‌ک سا‌له سه‌ی‌میرانی خستبووه هه‌له‌که‌سه‌ما، هه‌واو هه‌وه‌سه‌ی هه‌تاپووه جۆش و خرۆش. شو‌ق و زه‌وق و هه‌ست و تیبینییه‌کانی ئه‌وی به‌ناز و خه‌مزه‌ی چاوی‌بازی هه‌وین ده‌کرد. له‌ورۆژه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و ژنه زه‌ماوه‌ندی کردبوو، تازه‌نیش و نو‌شی ژینای لێ‌حالی ببوو. ژنه دنیا‌یه‌کی دیکه‌ی له‌ئەشق و جوانی به‌ر‌وودا کردبووه، ئه‌م کچه‌کورده قه‌ره‌جه که به‌ پیتی خۆی هاتبووه مالی سه‌ی‌میران هه‌روه‌ک هه‌ینی Hebe به‌ باده‌ی ژینا‌به‌خش‌ی ته‌مه‌نی هه‌رمانی به‌ دیاری بۆ هه‌تاپوو. رهمز و رازی ئه‌وینداری فێر‌کردبوو. وه‌که‌ئوه‌ی ناوی دایکی موسای ده‌زانی و گری‌کویره‌ی ژینای یه‌ک به‌یه‌ک رها ده‌بوون و ده‌کرانه‌وه، له‌هه‌ر‌لایه‌ک ئافره‌تیک‌ی شو‌خ و شه‌نگه‌ژنی ده‌بینی جوانی و له‌نجه‌و لاری هوما‌ی ده‌هاته‌وه پێش‌چاو، له‌زه‌ینی خۆیدا لیک‌ی‌ده‌دا‌یه‌وه، به‌ باوه‌ریکی پته‌وه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن. له‌ دنیا‌ی ژن و ئه‌ویندا ئه‌و باوه‌ره‌ چه‌شنیک پاک‌ی و بێ‌نیازی بۆ هه‌تاپووه ئاراهه، ئه‌مه‌ش تاق‌ی‌کاری و سه‌داقه‌تیکه بۆ خواناسان، فک‌ری ئه‌و هه‌یج وه‌ختی په‌روانه‌ئاسا له‌ تیشکی مۆمی یار دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه، پابه‌ندی ئه‌م په‌نده بوو، هه‌ر گوله‌ی بۆ بولبولیک و هه‌ر دله‌ی بۆ دل‌داریک؛ خۆ ئه‌گه‌ر نه‌مانه‌ویج باسی بوت‌په‌ره‌ستی بکه‌ین ئه‌و شا‌ژنه بۆ ئه‌و شیاوی په‌ره‌ستن بوو، جگه له‌ هوما، ته‌نیا هوما بوو، به‌ بروای ئه‌و که په‌یامبه‌ری شیاوی به‌ موحه‌مه‌د بوو، جوانیش ته‌نیا بۆ هوما به‌س بوو. قورئان په‌وانترین که‌لام و هوما جوانترین ئافره‌ت. ئه‌و تو‌ره‌ی شاهان و نقیمی مالی میران بوو. چه‌زی به‌ کویری خۆی ده‌کرد وه‌ختی به‌ بالای هوما هه‌لته‌یات و به‌ بالای ئافره‌تیک‌ی دیکه‌دا بروانی.

ئه‌و رۆژه‌ی ده‌نگو باسی لابر‌دی له‌چه‌ک و چارشینو به‌ نیو خه‌لکا به‌ یه‌کجاری بلاو بووه و له‌ تو‌ره‌ی کیژانی قوتا‌بخانه‌وه گه‌یشته نیو بنه‌ماله و خاو‌خیزانی سه‌ی‌میران به‌ یه‌کجاری به‌ر‌چاوی تاریک‌بوو، ناحه‌قیشی نه‌بوو، ئه‌و که به‌ کۆلیک بیر و باوه‌ری مه‌زه‌به‌ی ده‌مارگرژانه و فک‌ر و زه‌ینی دیندارانه‌وه باوه‌شی به‌ هه‌ردوو دنیا‌دا کردبوو، که‌وابی چارشینو فێردان به‌ واتای تاشینی برۆ و سمیل، به‌ بروای سه‌ید و تاقم‌گه‌لیک له‌ هاو‌بیرانی ئه‌مه تیک‌رو‌خاندنی سه‌نگه‌ری دین بوو، هه‌رچۆنیک بی‌ری لیده‌کرده‌وه بۆی قه‌بوول نه‌ده‌کرا، ئه‌و جیگایه‌کی دیکه‌ی ژانی ده‌کرد و له‌ لایه‌کی تره‌وه ده‌ردی‌کاری بوو! رۆژگار ئالوو‌گووری به‌سه‌ردا ده‌هات و خه‌لکیش ئه‌وین‌دار و جوان‌په‌ره‌ست ده‌بوون، ئه‌و

شوخه‌ژنه‌ی که له باخه‌لی ئه‌ودا بوو هه‌رئانیک بیزانیایه‌ی چا‌وچنۆک گه‌نجان خۆیانی له‌ ده‌ور ده‌گه‌ژن به‌ بئ‌گه‌ردان به‌ هه‌چ شه‌رت و په‌یمانیک پشتی تیده‌کرد و به‌ قه‌ولی په‌شینیان، که‌و بۆ که‌و و کۆتر بۆ کۆتر. ئیتر ئه‌مه‌ به‌ دل‌ی هوما بوو جا با ئه‌و له‌ ژیر ره‌شمالی خه‌فه‌تا ده‌سته‌وه‌ژنۆ دابنیشی و شه‌نگه‌ژنی خیزانی ده‌تگوت ئاوی له‌ دل‌ ده‌په‌ژین. سه‌ی‌میران دل‌خۆشی خۆی ده‌دایه‌وه‌، له‌ دوانه‌وه‌ ده‌بکده‌ سییان، ئه‌گه‌ینا هوما ده‌یزانی گوریس به‌ یه‌ک لۆ ناگاته‌وه‌، نۆره‌ی دوو لۆنه‌یه‌تی.

له‌ نیو ئه‌و کۆمه‌لگای کال‌فام و نزم ئاوه‌زده‌ هه‌وری په‌ریشانی و سه‌رلی‌شیاوی به‌رچاوی تاریک و تنۆک داگرتبوون. خورپافه‌ و فکری چه‌وت ریشه‌ی به‌ ناخی ئه‌واندا برده‌بووه‌ خوار، تا‌میک ده‌یان‌گوت ئه‌وه‌ کلاوی په‌له‌وی یان ته‌قله‌ نییه‌. به‌ هه‌ره‌شه‌یه‌ک بچیته‌ سه‌ری ئه‌م خه‌لکه‌. ژنان به‌ بئ‌ په‌چه‌ و چارشینو نایه‌نه‌ ده‌ری، زۆر که‌سی دیکه‌ش یان به‌ زۆر و به‌ هه‌زی خۆیان و به‌ دابی خۆی له‌ مال دیته‌ ده‌ری، له‌ پیتش هه‌موویانه‌وه‌، ژن و کچی گه‌ره‌مالان و خۆینه‌واران و موچه‌خۆزانی حکومه‌تی تووژیان فرییدا و له‌ جل‌وبه‌رگی هه‌زار و سیسه‌ت ساله‌ی خۆیان هاته‌نه‌ ده‌ری، که‌ ئه‌مه‌ش یادگار و داسه‌پاوی فکری ده‌شتی سووتینه‌ری عه‌ره‌بستان و رۆژگاری نزم‌فامی و نه‌زان‌په‌ره‌ستی بوو. دوا‌ی ئه‌وانیش بیروکه‌ی تازه‌ ته‌شه‌نه‌ی کرد و ئه‌م شه‌پۆله‌ عیل و تایه‌فه‌ و خیله‌کانی دیکه‌شی گرت‌ه‌وه‌ و گه‌ماری لادا و ره‌شی له‌به‌ر دا‌رنین. له‌ باخه‌ گه‌وره‌ و به‌رینه‌که‌ی پاریزگا، له‌ هۆلی شاره‌داری فستیوال و کۆبوونه‌وه‌ ساز کرا و وتارگه‌لی به‌پیز و بئ‌هه‌یز پیتشکه‌ش کرا، میوان و گوینگر و به‌شداران بریتی بوون له‌ به‌ریوه‌به‌ران و نوینه‌ران و ئه‌و میرو وه‌زیر و شاره‌وانی و پیتشه‌وه‌ران و پیتشه‌یی و خۆینه‌ه‌وار و نه‌خۆینه‌ه‌وار هاو‌په‌ی له‌گه‌ل خا‌ووخیزانی سه‌رو مل‌ پروت و بئ‌په‌چه‌ و چارشینو. سه‌ی‌میران سه‌راوی به‌ریوه‌به‌ری گشتی نا‌وداری سنو‌فی نانه‌وایان، هه‌ر له‌و سه‌عاته‌وه‌ که‌ ئاگادار بۆوه‌ ده‌بئ‌ له‌و کۆرده‌ به‌شدارای بکات و هاو‌په‌ی ده‌گه‌ل میوانانی له‌ هۆلی شاره‌داریدا ئاماده‌ بئ‌، چشی کرد له‌ تانه‌ و ته‌شه‌ری ئه‌مه‌وه‌، و به‌رله‌وه‌ی بیته‌ سه‌رسین و بۆ میوانان بدو‌ی ده‌ست تیکه‌ل‌هاتن و دل‌ه‌کوته‌ هه‌ناوی گه‌زی و مژی په‌ریشانی وه‌سه‌ر کشا، که‌سیکی تازه‌کار و نو‌ی‌خوازی ئه‌مرۆیی زیره‌کی نواند و ده‌می هه‌ناپیتش و ئه‌رکی نو‌ینه‌ر و به‌ریوه‌به‌ری پیتشه‌یی وه‌ئه‌ستۆ گرت، له‌ کات‌وساتی خۆیدا قو‌لی له‌ قو‌لی خانمی خست و له‌ کۆبوونه‌وه‌دا قوت بۆوه‌. به‌لام سه‌ی‌میران رازی نه‌بوو هه‌ر به‌م په‌ریشانی و ساردوس‌په‌یه‌ی که‌ تووشی هاتبوو هه‌روه‌ک شای هه‌وشار ده‌سه‌لاتی گرت‌ه‌ ده‌ست و له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی ئیران پالی دایه‌وه‌ و سه‌که‌ی «الخیرو فی‌ما‌وقع»ی لیدا، ئه‌وه‌یش وره‌ی وه‌به‌ر خۆی‌نا، ئاماده‌یی بۆ به‌شدارای‌کردن له‌م کۆرده‌ ده‌ربری، بۆ ده‌بوو ئه‌م کاره‌ نه‌کا؟ ئیتر

ئەمىش كەسىك بوو ھەروەك ھەموو بەشدارانى ئەو پۇژە. بۇ مەگەر ئەو كەسەى وتارىيىژى بۇ خەلك دەكا ھەر لە زگى دايكى بەرپوۋە فرەزان و بىژەر بوو؟ ئەمەش پۇژىكى تايبەت و بەكەيفى دۇستانە، بە كۆمەل مردن وەك زەماۋەندە، كەوابى ناكىرئ ئەمىش بۇ بەرەوپىش بردنى كاروبارى گىشتى و ھەروەھا خۇدەرخىستن و نىشاندان لە بەرچاۋى كار بە دەستانى گەرە و بچووكى دەولەتى دەر كەوئ و تەرەقى بكا؟

ھەر لە سەعاتى يەكەمەوە دياربوو ئەو تەر و وشكە ھەلپەخا بۇ كامپەك لە ژنەكان دەرەچى:
ھەر ئەوەيان كە بۇ مىران لە مالدا سەرتوپ و شاژنى جوانان و لە بەردلان بوو، واتە ھوماخاتون.
ئىتر ھەر ئەو پۇژەى بۇ نانى نيوەرۇ خالۇكەرەم و مىرزانەبى لەوئ مىوان بوون. سەى مىران بە چاوقرتانىك لە ميوانەكانى، پووى كرده خانمى گەرە و گوتى:
- خۆت ئامادە بكة واديارە دەبى لەگەل خۇم بىتەم.

ئاسكە بەبى راۋەستان وەلامى دايەو:

- وتيان بە گورگ، تو دەكەين بە شوان، ئەمىش دەستى كىرد بە گريان، وتيان بۇ دەگرى؟ گوتى:
دەترسم درۆم لەگەل بكن؛ ئەگەر قەرارە من لەتەك خۇندا بەرى، بۇ خانمەكەت خىستوتە سەرھەوا؟
بە دل ھىشاۋى رووى لە ھەمووان وەرگىپرا و ئەوسا گوتى:
- بۇ پاكانەى كارى خۆت ئەم گلمتە بە مندا دەدەى، ئەگىنا ھەتاكوو ئەو راۋەستابى منى بەستە زمان چكارەم.

- واديارە توش پىتخۇشە لەوئ بى؟!

- بۇ پىمخۇشەنەبى، گەر عەيب و عارە بۇ ھەردووى ئىمە وەككو يەك وايە.

لە ماوەى ئەو سى پۇژەدا كە دەبوو خويان ئامادە بكن، بەرگدوورى دەستتەخىشىن لە شانى راستە شەقامى شار، كەوتە پەلە كىردنى بۇ دوورنىن جلوبەرگى پايزى ھوماخانم. ئەو بە يەكەم لىباس و بەرگىك بوو كە بە بىلەچكە و چارشىۋ دەيكرە بەرى، كۆت و پاتولى (ئىندى گوۋفاستونى) سەى مىران ھەروا تازە بوو. پالتۇ بەرەكى، رەنگو رووى وەك خۆى نەمابوو. لەسەر پىشنىارى ھوما پالتۇ ماھووتى سوورمەىى و كلاۋى گەرگەرپى ئىتالى بۇ ئەورۇژە كرى.

پاش نيوەرپۇى ئەورۇژە، نازدارى سەى مىران خۆى لە گول دابوو ھەروەك خەزال بچى بۇ ژووانى شۇرەلاس، بە نازو نيوەشەرمەو بەرەو ھۆلى شارهدارى لە مال ھاتنە دەرئ، دەر و جىران و خەلكى كۆلان و دەوروبەر ھەروەك مەلەكەى مىسريان بىنىبى، دەستە دەستە ھاتبوونە تەماشا و چاۋچنوكى،